நாலடியார்

அல்லது

[illegible]

—— 1885 ——

கடவுள்துணை.

ஜயினமுனிவர்கள் அருளிச்செய்த

ஓ

ஶ்ரீ நாலாயிர

நாலடியார்

என்று வழங்கும்

நாலடி

நா னூ று

மூலமும்,

ப

அ த ற கு த

தெளிபொருள் விளக்கப்

ப த வு ரை யு ம்,

ஊ - புஷ்ப

ரதசெட்டியார

ால்,

தமது

கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்

பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டன.

ஙனா

சென்னப்பட்டணம்.

1885.

அறிவிப்பு.

இதனடியில்வரும் புத்தகங்கள் சென்னபட்டணம் ஸ்ரீநிவாச பேட்டை நம்புசெட்டியார் வீதியில் 289 - வது கதவிலக்கமுடைய வீட்டிலிருக்கும் கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்து ஊ-புஷ்பரதசெட்டியாரிடத்தில் விலைக்குப் பெறலாம்.

குறள்—பரிமேலழகர் உரையும் தெளிபொருள்விளக்கப் பதவுரையும் ஆங்கிலேய மொழிபெயர்ப்புடன்.	5	0	
ஷை பரிமேலழகர் உரையும் தெளிபொருள்விளக்கப்பதவுரையும் (*Calico bound.*)	3	8	0
ஷை ஷை (*Half bound.*) ...	3	0	0

நைடதம் மூலமும் உரையும் ...

நாலடியார் மூலமும் உரையும் ...

ஷை ஷை ...

நளவெண்பா மூலமும் உரையும்

ஷை ஷை

திரிகடுகம் மூலமும் உரையும்

நான்மணிக்கடிகை ,,

ஏலாதி ,,

இராமாயணக்கருப்பொருள் ,,
நீதிநெறிவிளக்கம் ,,
குறள்மூலம் ... ...
பஞ்சதந்திரம் (*Tamil*)
... ... ஷை
(*Telugu*) ... ...
நன்னூற்காண்டிகையுரை
பாகம் - க. ...
ஷை
,, - உ. ...
ஷை
(*complete*)
நாலடியார் மூலம் ...
... ...
நன்னூல் மூலம் ...
... ...

நல்வழி மூலமும் உரையும்

... ...

நன்னெறி ,,

...

வாககுணடாம ,,

வெற்றிவேற்கை ,,

கொன்றைவேந்தன் ,,

... ..

... ...

... ...

ஆத்திசூடி ,,

... ...

நீதிமஞ்சரி அருத்தம்

பாகம் - க. ...

Do.

Do. - e. *Revised*

... ...	2	0	0
(Calico bound.) ...	1	0	0
(Half bound.) ...	0	14	0
(Calico bound.) ...	1	0	0
(Half bound.) ...	0	14	0
... ...	0	6	0
... ...	0	6	0
... ...	0	6	0
... ...	0	6	0
... ...	0	5	0
... ...	0	4	0
... ...	0	4	0

...	...	0	4	0
...	...	0	7	0
...	...	0	7	0
...	...	0	14	0
...	...	0	2	0
...	...	0	1	[illegible]
...	...	0	1	[illegible]
...	...	0	1	[illegible]
...	...	0	1	[illegible]

...	...	0	1	0
...	...	0	0	9
...	...	0	0	[illegible]
...		0	1	[illegible]
and enlarged.		0	3	

ஸ்ரீ

முகவுரை.

நாலடியார் என்பது சங்கமருவிய நீதிநூல்களில் று ; ஆதலால் இது நாலாயிர வருடங்களுக்குமுன் டானதென்று சொல்லலாம்.

ஒருகாலத்தில் ஜயினமுனிவர் எண்ணாயிரவர்கள், டிய பஞ்சத்தால் சுதேசம் விட்டுப் பாண்டிநா டந்து அந்நாட்டரசனால் ஆதரிக்கப்பட்டுவந்தனரென் ம், அவர்கள் சிலகாலஞ் சென்றபின்பு பஞ்சம் நீங்கித் தசம் செழிப்படைந்ததறிந்து, தங்கள் ஊருக்குப்போக விடைதரல் வேண்டுமென்று பாண்டியனைக் கேட்டன ென்றும், மகாராஜா பல சாஸ்திரங்களிலும் வல்ல புல வர்கள் இருப்பது தன்னிராஜ சபைக்கு ஓர் அணியெனக் கருதி யிருந்தனனாதலால் அவர்கள் தன்னைவிட்டு நீங்க மனமில்லாதவனாய் அவர்கள் வேண்டுகோளுக் கிணங்க வில்லையென்றும், அதனால் முனிவர்கள் ஓர்நாள் இரவில் யாருமறியாதபடி பாண்டி நாட்டைவிட்டு அகன்றனரென் றும், பொழுது விடிந்தபின் அம்முனிவர்கள் போனவழி தெரியாமல் திகைத்து அவர்கள் உறைவிடங்களைச் சோ தனை செய்யும்போது ஒவ்வொரு முனிவரின் ஆசனத் தின்கீழ் ஒவ்வொரு பாடலெழுதிய சீட்டு வைக்கப்பட் டிருந்ததென்றும், அப்பாடல்கள் அநேகமாயும், ஒன்றுக் கொன்று கருத்தில் பொருத்தமில்லாமல் முரணாயு மிருந் தமையால், அரசனது உத்தரவின்படி வைகையில் எறி யப்பட்டன வென்றும், அவற்றுள் நானூறு பாடல்கள் எதிர் ஏறிக் கரை சேர்ந்தன வென்றும், அவற்றைப் பாண் டியன் ஒருநூலாக்கி "நாலடியார்" எனப் பெயரிட்டு வழங் கினனென்றும், எஞ்சிய பாடல்களில் கரைசேர்ந்தனவா ய சில "பழமொழி" "அறநெறிச்சாரம்" என்கிற பெயர் ளால் வழங்கி வருகின்றன வென்றுஞ் சொல்லுகின்றனர்.

எங்ஙனமாயினும் இந்நூல் ஒருவர் செய்த தன்றென் ம் சிதறின பாடல்களா லமைக்கப்பட்டதென்றும் விள குகின்றது வகையிலேயே இதில் ஆங்காங்குச் சில

பாடல்கள் அதிகாரத்திற்கு வருந்திப் பொருத்தத்தக்கன வா யிருக்கின்றன. பிற்காலத்தில் பதுமனுரொன்னு மோர் புலவர் ஒருவாறு உரைசெய் திருக்கின்றனர். இவரே இந்நூற்குப் பால் இயல் அதிகாரம் என்னும் பாகுபாடு ஏற்படுத்தினரென்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

இதற்கு "நாலடியார்" என்னும் பெயர்வந்தவாறு என்னெனில், பால்முதலிய பாகுபாடுள்ள நீதி நூல்களுள் திருக்குறள் முதலும் இது இரண்டாவதுமாக மதிக்கப்பட்டது. ஆகவே, குறள்வெண்பாவாலாகிய நூலுக்கு "குறள்" எனப் பெயர்வந்ததுபோல நாலடி வெண்பாவாலாகிய இதற்கு "நாலடி" எனப் பெயர்வந்தது. தன உவ சித்தியார் கோவையார் என்பதுபோல் கவுரவத்தைப் பற்றி ஆர் விகுதிகூட்ட நாலடியார் என்றாயிற்று.

குறள் நாலடி என்று கூட்டிவழங்குதலால் நாலடி என்பது பிற்பாட்டின்மேல் செல்லாது வெண்பாவின் மேலேயே நின்றது. நாலடி என்பது அன்மொழித்தொகையாய் நேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களை யுணர்த்தி அவைகளாலாகிய நூலுக்கு ஆகுபெயராயிற்று.

இந் நாலடியாருக்கு இதுவரையில் வழங்கிவந்த பல உரைகளையும், சென்னை யூனிவர்சிட்டி பரீக்ஷைக்குப் பல வருடங்களிற் குறித்த பாகங்களுக்குச் சென்னை பிரசிடென்சி காலேஜ் தமிழ்ப் பிரதம பண்டிதராயிருந்த தி. ஈ. ஸ்ரீநிவாசராகவாசாரியா ரவர்களாலும் மற்ற பண்டிதர்களாலும் இயற்றிய வுரைகளையுந் தழுவி ஓர் உரை இயற்றி "நாலடியார் தெளிபொருள்விளக்கப் பதவுரை" என்கிற பெயரால் வெளியிட்டனம். இதில் அந்தந்தப் பாடல்களுக்குக் கூடியவரையும் பொருளும் கருத்தும் விளங்க எழுதி அவசியமான இலக்கணங்களையுங்காட்டி நன்னூலில் சூத்திரங்களையும் குறித்திருக்கின்றனம்; ஆதலால் ஓரிடத்திலெழுதிய வகையைக்கொண்டு பிறவிடங்களிலும் இலக்கண முதலியவைகளை உய்த்தறிந்து கொள்க.

மேற்படி உரையில் பொருள்விளங்கிய சொற்களுக்கும், முன் ஓரிடத்தில் பொருள் எழுதிய சொற்களுக்கும் பொருள் எழுதாமல்—, இந்தக்கீற்றை அடையாளமிட்டிருக்கின்றேம். வருவித்த சொற்களுக்கும் முன் எழுதியதற்கே பொருள்விளங்க எழுதிய வேறு சொற்களுக்கும் முறையே () [] இவ்வாறு இருபுறத்திலும் பிறை இட்டிருக்கின்றனம்.

கஅஅ௲ஙு } மார்ச்சுமீ. }   ஊ. ப.

கடவுள் துணை.

நாலடி நானூற்றின்

அதிகார அடைவு.

அதிகாரம்.

கடவுள்வாழ்த்து...

க - வது.

க. செல்வநிலையாமை...

உ - வது. பொருட்பால்.

௨

அதிகார அடைவு.

... . ௨௨௭

... ... ௨௩௪

௪0.

௩ - வது.

காமஞ்சுலியல் ...

காமத்துப்பால்.

... ...

... ௨௪௧

கடவுள் துணை.

நாலடியாருரை.

கடவுள் வணக்கம்.

வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையால்
காலிநிலந் தோயாக் கடவுளை - யாநிலம்
சென்னி யுறவணங்கிச் சேர்துமெம் முள்ளத்து
முன்னியவை முடிக வென்று.

(இ-ள்.) வான் - மேகத்தில், இடு - உண்டாகிய, வில்லின் - இந்திரவில்லைப்போன்ற, வரவு - (உடம்பின்) தோற்றத்தை, அறியா - அறிந்த, வாய்மையால் - சத்தியத்தினுல், கால் நிலம் தோயா - பாதம் பூமியிற்படியாத, கடவுளை - தேவனை, எம் உள்ளத்து - எமது மனதில், முன்னியவை - நினைத்தகாரியங்கள், முடிக என்று - கைகூடவேண்டுமென்றுசொல்லி, யாம் - நாம், நிலம் சென்னி உற - தரையில் தலைபொருந்தும்படி, வணங்கிசேர்தும் - தெண்டனிட்டுச் சேர்வோம், எ-று.

வானத்தில்தோன்றுகிற வில்லானது இப்போதென்றும் இன்னபடியென்றும் தெரியாமல் உண்டாகி உருஅழிந்து போவதுபோல் உடம்பும் அழிந்துபோவதனுல் அது அழியாமுன்னமே நினைத்தகாரியங்கள் கைகூடும்படி கடவுளை நாம்பணிந்து சேர்வோமென்பது கருத்து.

நால்நிலந் தோயாமைக்குக் காரணம் வாய்மை; தேவதைகளின் பாதம் பூமியிற் படியாதென்று. சாஸ்திரஞ் சொல்லும். இங்கு கடவுளை என்பது அருகனை. இக்காட்பு பதுமனார்செய்த தென்பர்.

இடு—வினைத்தொகை. இன் உருபு ஒப்புப்பொருளில் வந்தது. அறியா—செய்யாஎன்னும் வினையெச்சம்.

முன்னியவை—வினையாலணையும்பெயர்; முன்னு - பகுதி, இ - இன் இடைநிலையின் ஈறுகுறைந்தது, அ-சாரியை, வை-விகுதி. என்று—சொல்லெச்சம். சேர்தும்—தனித்தன்மைப் பன்மைவினைமுற்று; உயர்வினால் வந்தது பன்மை, முடிக—வேண்டிக்கோடலில் வந்த வியங்கோள்.

உ

நாலடியாருரை.

முதலாவது

அறத்துப்பால்.

தருமத்தைவிளக்கும் பாகம் என உருபும்பயனு முடன் தொக்கதொகையா விரியும். அறமாவது

மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம்.

முதல் அதிகாரம்.

செல்வநிலையாமை.

அதாவது செல்வம் நிலையல்லவென்பதைக்.

குறித்துச் சொல்லியது. செல்வநிலையாமை - செல்வத்தின் நிலையாமையைத் தெரிவிக்கிற அதிகாரம். அதிகாரம் - நிலைமை; செல்வநிலையாமையைத் தலைமையாவைத்துச் சொல்லியபாடல் என்பது இரண்டன்பொருள். மற்றவைகளுமிப்படியே.

அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா ளூட்ட
மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும் - வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூழெனிற் செல்வமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.

(இ-ள்.) அறுசுவை உண்டி - தித்திப்பு முதலிய ஆறு உருசிகளையுமுடைய போசனத்தை, இல்லாள் அமர்ந்து ஊட்ட - பெண்சாதி அன்புகொண்டு உபசரிக்க, மறுசிகை - மற்றொருகவளத்தை, நீக்கி-

தள்ளி, உண்டாரும் - உண்டசெல்வமுடையவர்க்ளும், வறிஞர் ஆய் - தரித்திராகி, ஓரிடத்துச்சென்று - வேறோரிடம் போய், கூழ்இரப்பு ரெனில் - கூழை இரப்பார்களாகில், செல்வம் ஒன்று - செல்வமென்கிற ஒருபொருள், உண்டாக - நிலையாயிருக்கிறதாக, வைக்கல் பா

ற்று - வைக்கும்படியான தன்மையுடையது, அன்று - அல்ல. எ-று.

பரிசாரகர் பலரிருக்கையிலும் இல்லாளே அன்புகூர்ந்து பல சந்தோஷத் சொற்களோடு வேண்டி உண்பிக்கையில் ஒருவகையுண்டியில் ஒரு கவள்மேயன்றி மற்றொன்றை நீக்கிப்புசித்த அவ்வளவு செல்வமுடையவர்க்கும் வேறோரிடத்திற்போய் கூழையிரக்கும்படி நேரிடுமானல் செல்வமென்பது நிலையானபொருளென்று நினைக்கத் தக்கதல்ல என்பது கருத்து.

அறுசுவை உண்டி—இரண்டனுருபும் பயனும் முடன் தொக்க தொகை. அறுசுவை - பண்புத்தொகை, உண்டி—உண் - பகுதி, இ - செயப்படுபொருள்விகுதி, ட் - எழுத்துப்பேறு. இல் - இல்லறம், அதற்குஉரியவள் இல்லாள். ஊட்ட—பிறவினை வினையெச்சம்; உண் - பகுதி, டு-பிறவினைவிகுதி, முதல்நீட்சி விகாரம், ஆக, ஊட்டு - பிறவினைப்பகுதி. சிகை-குடுமி, பிசைந்த அன்னத்தில் எடுக்குங்கவளம் அதுபோல் தோன்றுதலால் ஆகுபெயராய் கவளத்தை யுணர்த்

திற்று. வறிஞர் — ருக

ரம்பெயர்ப் பகுபத இடைநிலை
"இலக்கியங்
கண்டதற்கு"
[நன்-பதவி-சூ-சச.] உண்டு
—குறிப்புமுற்று. வைக்
கல்—தொழிற்பெயர்.
வைக்கலாகியபால்—வைக்கற்பால்,
இருபெயரொட்டுப்
பண்புத்தொகை. பால்—
தன்மை, அதனையுடைத்து
வைக்கற்பாற்று;
று-ஒன்றன்பால்விகுதி,
குறிப்புமுற்று; இது அல்
று என்பதோடுசேர்ந்து ஒரு தன்மைப்பட்டு எதிர்மறை வினைமுற்
றுயிற்று.
(ச)ல

துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக் காற்றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க
அகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வம்
சகடக்கால் போல வரும்.

(இ-ள்.) செல்வம்—, அகடுஉற - நடுவுநிலைமைபொருந்த, யார் மாட்டும் - யாரிடத்திலும், நில்லாது - நிற்காமல், சகடக்கால் போல - பண்டியின் சக்கரம்போல, வரும் - (கீழ்மேலாகவும் மேல் கீழாகவும்) மாறிவரும்; (ஆதலால்) துகள் தீர் பெருஞ் செல்வம் - குற்றமற்ற பெரியசெல்வமானது, தோன்றியக்கால்-உண்டானால், தொட்டு - அதுதொடங்கி, பகடுநடந்தகூழ் - எருமைக்கடாக்கள்

உழைத்ததனாலுண்டாகிய சோற்றை, பல்லாரோடு - (ஏழைகள்) பலரோடு (கூடி), உண்க் - உண்ணக்கடவர்கள், (செல்வந்தோன்றி யவர்கள்) எ-று.

செல்வம் சகடக்கால்போல் தாழ்ந்து முயர்ந்தும். நிலையின்றி வருவதாதலால் அச்செல்வமுண்டான காலந்தொட்டுப் பிட்டுத் தாமும் உண்பது நலம் என்பது கருத்து.

பலருக்கு

தோன்றியக்கால—எதிர்காலவினையெச்சம்; தொட்டு என்பதோடு அதுவென்பதை வருவித்துக்கூட்டுக. பகடு நடந்த கூழ் என்பது கடாவின் உழைப்பினாலுண்டான சோற்றில் ஒருவருக்கு மாத்திரம் சூத்திரம் வேண்டாமெனவொளிமையைக்காட்டுதற்கு நடந்த என்னும் பெயரெச்சம் காரியப்பெயராக் கொண்டது.

அறுபொருட் பெயரும் எஞ்சநிற்பது பெயரெச்சம்'' என்பதில் உம்மையை எச்சப்பொருளதாவைத்து, பிறபெயரும் என்று ஆனைத்திருப்புதெக்காண்க. நில்லாது—முற்றெச்சம். எதிர்மறை வினையெச்சமுமாம். புகள்நீர் என்பதில் நீர் வினைத்தொகையாதலின் பகரம் இரட்டியாது நின்றதெனவுணர்க. (உ)

யானை யெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற்கீழ்ச்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரும் - ஏனை
வினையுலப்ப வேறாகி வீழ்வர்தாங் கொண்ட
மனையாளை மாற்றார் கொள.

(இ-ள்.) யானைஎருத்தம் - யானையின்பிடரானது, பொலிய - விளங்கும்படி, குடைநிழற்கீழ் - குடையினது நிழலிலே, சேனைத்தலைவராய் - சேனைகளுக்கு அதிபதியாகி, சென்றோரும் - சென்ற அரசர்களும், ஏனைவினை - மற்றவினை [தீவினை], உலப்ப - கெடுப்பதனால், வேறாகி - (முன்னிருந்தநிலையினின்றும்) வேறுபட்டு, தாம்கொண்ட - தாங்கள் கலியாணஞ்செய்துகொண்ட, மனையாளை - மனைவியை, மாற்றார் - பகைவர், கொள - கொண்டுபோக, வீழ்வர் - கெடுவார்கள். எ-று.

சேனைகள் சூழ்ந்துவர யானைமேல்செல்லும் பெருஞ்செல்வமுடைய அரசர்களும் அந்தநல்வினைபோய்த் தீவினைவரும்போது தம் மனையாளும் தமக்கு உதவாதபடி பிறர்கொண்டுபோக வறுமையும் சங்கடமும் அடைவர்ஆதலால் செல்வஞ்சதமன்றெனநோக்கி அது இடைந்தபோது தருமசிந்தையோடிருக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

எருத்தத்தில் பொலிய என உரைக்கவுங்கூடும். பொலிய்என்னும் வினையெச்சம் சென்றோர் என்பதற்கு உரியாநின்றது. இழ்—ஏழனுருபு; உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. செல்வம் நல்வினைப் பயனாதலின் ஏனே என்பது தீவினைக்காயிற்று. உலப்ப-இதுவேறுகி என்பதற்குக் காரணப்பொருட்டாய்வந்த செயுவெனெச்சம். கொள— இது வீழ்வர் என்பதற்குக்காரணம். (௩)

நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந்
தொன்றின வொன்றின வல்லே செயிற்செய்க
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன்
வந்தது வந்தது கூற்று.

(இ-ள்.) வாழ்நாள் - ஆயுள், சென்றன சென்றன-நிச்சயமாய் விரைவில்போகாநின்றன; கூற்று - எமன், செறுத்து - கோபித்து,

செல்வநிலையாமை. (௫)

உடன் - கூடவே, வந்தது வந்தது-நிச்சயமாய்வரக்காத்திருக்கிறது; (ஆதலால்) நின்றன நின்றன - இருக்கின்றன இருக்கின்றனவென்று நினைக்கப்பட்ட பொருள்கள், நில்லா - அப்படிநிற்கமாட்டா [அறியும்], என உணர்ந்து - என்று அறிந்து, ஒன்றின ஒன்றின் - உங்களுக்குச் செய்யக்கூடியவையாகப் பொருந்தின தருமங்களை, செயின் - செய்யப்புகுந்தால், வல்லே - துரிதமாய், செய்க - செய்யக்

..டவீர்கள். எ-று.

கூடிய நற்காரியங்களைச்செய்தால் சீக்கிரஞ் செய்யவேண்டும்; ஆக்ட்டும் · பின்செய்வோமென்றால் நாம் ஸ்திரமென்று நினைக்கிற

பொருள்கள் அழிந்துபோகின்றன; அன்றியும் நமக்கும் நாளேற ஆயுள்குறுகி எமன்கொண்டுபோகக் காத்திருக்கிறான்; பின்பு நாம்

ஒன்றும் செய்யமுடியாது

என்பது கருத்து.

சென்றன சென்றன என்னும் அடுக்கு விரைவைக் காட்டுகின்றது. நிச்சயம்பற்றி நிகழ்காலத்தில் இறந்தகாலம் வந்தது. வந்

தது வந்தது என்பதும்

அப்படியே. அசைநிலைபெ

வினைமிகவினும் - பொது-௫ - ௩௩.] நின்றன நின்றன என்பதில் முதலது முற்றெச்சம், இரண்டாவது வினையாலணையும் பெயர். இங்கும் முன்போல் காலவழுவமைதி. அங்ஙனம் நினைக்கப்பட்டன என்று பிரகரணத்தாற் கொள்ளப்பட்டது. ஒன்றின ஒன்றின என்னும் அடுக்கு அப்போதை அப்போது எனக்காலபேதத்தைக்குறித்து

வந்தது:

வல்லே—இடைச்சொல்.

கூற்று—சொல்லளவில் அஃறி

ணையாய் உயர்திணைப்

பொருளை யுணர்த்துகின்றது.

(௪)

என்,றெனு

'மொன்றுதங் கையுறப்

பெற்றக்காற்

பின்னுவ தென்று பிடித்திரா - முன்னே
கொடுத்தா ருயப்போவர் கோடிறீக் கூற்றந்
தொடுத்தாறு செல்லுஞ் சுரம்.

(இ-ள்.) என் ஆனும் ஒன்று - ஏதாகிலும் ஒருபொருள், தம் கையுறப் பெற்றக்கால் - தமதுகையிற் சேரப்பெற்றால், பின்ஆவது என்று - (இதனைக்கொடுப்பது) பிற்காலத்தில் ஆகட்டும் என்று, பிடித்து இரா-பிடித்துவைத்திராமல், முன்னேகொடுத்தார்-முந்தியேகொடுத்தவர்கள், கோடுஇல்தீகூற்றம் - கோணுதலில்லாத தீய எமன், தொடுத்து - கயிற்றாற்கட்டி, செல்லும் - போகின்ற, சுரம் ஆறு - பாலைநில வழியினின்றும், உயப்போவர் - தப்பிப்போவார்கள். எ-று.

சா

நாலடியாருரை.

சுரம் காய்ச்சலான என்னவுமாம். தொடுத்த ஆறு என்பது தொடுத்தாறு என் றிறு தொகுத்தலாய்க்கொண்டு கட்டியபடியே எனவுமுரைக்கலாம். பிறர்க்குக் கொடுக்கத்தக்கதாகக் கையிலோர் பொருள் கிடைத்தபோதே அதனைக்கொடுப்பவர் எமன் கொண்டு

போகுந் தீயவழியினில்

நப்பி நல்வழியிற்
செல்வார்கள் என்பது
கருத்து.

தான்கொண்ட கொ
ள்கையைச் சிறிதும் பிசகாமல்
நிறைவேற்றுதலால் கோடு
இல் நீக்கூற்றம் என்றது.
பாலை நிலமாவது
சிறிதும் நீர் நிழல்க ளில்லாத
வெட்டவெளி. சுரம் என்பது
(ஜ்வரம்) என்கிற ஆரியத்தின்
திரிபு. என் என்பது இடை
குறைந்த எயன் என்றும்

குறிப்பு முற்றி௵

லணையும்பெயர்.' 'ஆனும்

என்பது விகற்பப்பொருளில்

வந்ததோ ரிடைச்சொல். ஆவ

து என்பது இக்குவியக்கோளாக் கொள்ளத்தக்கது. எதிர்கால முற்றுக்கொள்ளினும் கொள்ளலாம். பொருள் சிறிதுசுற்றும். (ரு)

இழைத்தநா ளெல்லை யிகவா பிழைத்தொரீஇக்
கூற்றங் குதித்துய்ந்தா ரீங்கில்லை - ஆற்றப்
பெரும்பொருள் வைத்தீர் வழங்குமி னேனத்
தழீஇந் தழீஇந் தண்ணம் படும்.

(இ - ள்.) இழைத்தநாள் - (ஆயுளாக்) ஏற்படுத்தியநாட்கள், எல்லை இகவா - நமது எல்லையைக்கடக்கமாட்டா; கூற்றம் ஒரீஇ - எமனைவிட்டு, பிழைத்து - தப்பி, குதித்து உய்ந்தார் - குதித்து ஓடிப்

போனவர்கள், ஈங்கு

இல்லை - இவ்வுலகத்திலில்லை;

ஆற்ற - நிரம்ப,

பெரும்பொருள்வைத்தீர்-மிகுந்த

திரவியத்தைச் சே

ர்த்துவைத்திரு

ப்பவர்களே, வழங்குமின் - கொடுங்கள்; நாளை - நாளைக்கே, [சீக்கிரத்தில்] தண்ணம் - பிணப்பறையானது, தழீஇம்தழீஇம் தழீஇம்

தழீமென்னுமோசையாக,

படும் - அடிக்கப்படும். எ-று.

ஒருவனுக்கு நிர்ண

யித்த ஆயுசு ஒரு நிமிஷமும்

மேலோடா

தாகையால் எமனுக்குத் தப்பிப் பிழைத்தவரில்லை; நீரும். இறந்து போவதற்கு முன்பே பரோபகாரமாகப் பொருளைக் கொடுங்கள்

என்பது கருத்து.

தண்ணம்படுமென்றது
சாவக்குக்குறிப்பு.

ஆற்ற—வினையுரியா
வந்த வினையெச்சம்.

வைத்திர்—முன்னிலை வினைய
ாலணையும்பெயர்.
நாளை என்பது காலவிடைவைக்
ஏவற்பன்மை விகுதி.
காட்டியது.

வழங்குமின்—மின்

செல்வநிலையாமை.

௭

தோற்றஞ்சான் ஞாயிறு நாழியா வைகலுங்
கூற்ற மளந்துநும் நாளுண்ணும் - ஆற்ற
அறஞ்செய் தருளுடையீ ராகுமின் யாரும்
பிறந்தும் பிறவாதா ரில்.

(இ-ள்.) கூற்று - இயமன், தோற்றம்சால் - பிரகாசமிகுந்த; ஞாயிறு - சூரியனை, நாழி - படியாகக்கொண்டு,

ஙவகளும் ஊ தின
ங்தோறும், நும்நாள் -
உமது ஆயுளை, அளந்து
உண்ணும் - அளவிட்
டுத் தின்கிறது, (ஆதலின்)
ஆற்ற - மிகுதியாக,
அறஞ்செய்து அரு
ளுடையீராகுமின் -
தருமத்தைச்செய்து
கிருபையுள்ளவர் ஆகுங்
கள், (அப்படியாகாமற்போனால்) யாரும் - எப்படிப்பட்டவரும்,
பிறந்தும் - மனிதராய்ப்பிறந்தும், பிறவாதாரில் - பிறவாதார்போ
லவே (ஆவர்). எ-று.

ஜனங்களே! ஆயுள்
சீக்கிரத்திற் கழிந்துபே

ாகின்றது. அப்படி

கழியாமுன்னமே பரோபகார முதலிய தருமங்களைச் செய்து உயிர்க்கு உயிராகிய கிருபை உள்ளவரென்று பலருஞ் சொல்லும்படி ஆகுங்கள். அப்படி ஆகாமற்போனால் தருமங்களைச் செய்யக்கூடிய மனிததேக மெடுத்தும் உபயோகமில்லை என்பது கருத்து.

ரி சூரியன்

உதயமாவதனாலே

நாளுண்டாகி அழிந்தால்

சூரியனை

அளவுக்கருவியாகவும் அது அழியஆயுசு குறைந்துபோவதனால் கூற்ற மூன்னுமென்றும் ருபித்தார். 'அறஞ்செய் தருளுடையீ ராகுமின்'

என்பதை விகுதிபிரித்தல்

என்கிற நியாயத்தினால் '

அருளுடையீ

ராகி அறஞ்செய்மின்' என்று மாறிப் பொருளுரைத்தல் நேர். பிறவாதாரில் — ஐந்தனுருபு, ஒப்புப்பொருளில்வந்தது. சால்ஞாயிறு — உரியடியாகப்பிறந்த வினையின் தொகை, 'உரித்தொடரென்பதே நேர். வைகலும் — உம்மை முற்றுப்பொருளில் வந்தது. (௭)

செல்வர்யா மென்றுதாஞ் செல்வுழி யெண்ணாத்
புல்லறி வாளர் பெருஞ்செல்வம் — எல்லில்
கருங்கொண்மூ வாய்திறந்த மின்னுப்போற் றோன்றி
மருங்கறக் கெட்டு விடும்.

(இ-ள்.) செல்வர்யாம் என்று - நாம் செல்வமுடையவராயிருக்கிறோமென்று நினைத்து, தாம்செல்வுழி - தாம்போகுமிடங்களில், எண்ணாத - பிறரைமதியாத, புல்அறிவாளர் - அற்பபுத்தியுள்ளவர்களுடைய, பெருஞ்செல்வம் - பெரியசம்பத்தும், எல்லில் - இரவில், கருங்கொண்மூ - கருமையாகியமேகம், வாய்திறந்த - வாய்திறப்பதனாலுண்டாகிய, மின்னுப்போல் - மின்னலைப்போல, தோன்றி - காணப்

அ

நாலடியாருரை.

பட்டு, மருங்கு அற - இருந்தவிடம் தெரியாமல், கெட்டுவிடும் - அழிந்துபோம். எ-று.

செல்வச்செருக்கினால் பிறரை மதியாத அற்பருடைய செல்வம் மின்னல் தோன்றி மறைவதுபோல் விரைவில் அழிந்துபோம் என்பது கருத்து.

ஜனங்களுடைய தோற்றத்திற்கு வாய்திறந்து விடுவதுபோல் காணப்படுதலால் கருங்கொண்மூ வாய் திறந்த என்றார்.

செல்வர்யாம் என்றது, ஓரிடம் பிறவிடந்தழுவிய வழுவமைதி.

[பொது-கூ-உகூ.] செல்வுழி—செல்உழி என்பதில் "எகரவினாமுச் சுட்டின் முன்னர்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் நெறி என்பதனால் வகரந் தோன்றியது. [உயிர் - கூ

பெருஞ்

செல்வமும் என உயர்வுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. கொண்மூ—நீரைக்கொள்ளுந் தன்மையால் வந்த காரணப்பெயர் என்னலுமாம். மூ - விகுதி, இலக்கியங் கண்டதற்கு இலக்கண மியம்பலேண்டுவது நியாயம். திறந்த—இப்பெயரெச்சம் காரியப்பெயர்

கொண்டது.

(அ)

உண்ணு னொளிநிரு னோங்குபுகழ் செய்யான்
துன்னருங் கேளிர் துயர்களையான் - கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ
இழந்தானென் றெண்ணப் படும்.

(இ-ள்.) உண்ணுன் - (ஒருவன்) தான் உண்ணுதவனும், ஒளி

நிருன் - தன்னிடத்துப்

பிரகாசத்தை

நிறுத்தாதவனும், ஓங்குபுக

ழ்செய்யான்-வள

ரும்படியான கீர்த்தியைச்

சம்பாதியாதவனும்,

துன் அரும் - சேருதற்கு

அரிய, கேளிர் -

உறவினருடைய, துயர் -

துன்பங்களை, களையான் - நீக்காதவனும், வழங்கான் - யாசகர்க்குக் கொடாதவனும், கொன்னே - வீணாக, பொருள்காத்திருப்பானேல்—, அது-ஐயோ! இழந்தான் என்று எண்ணப்படும் - (அப்பொருளை) போக்கடித்துக்கொண்டானென்று, எண்ணப்படும் -

(புத்திமான்களால்) எண்ணப்படுவான். எ-று.

செல்வம்

நிலையற்றதாகையால்

அது கிடைத்தபோதே தானும்

அனுபவித்து நல்லவிஷயத்திலும் உபயோகப்படுத்தாமற் போனால் அதை இழந்ததற்குச் சமானம் என்பது கருத்து.

ஒளிகிருன் என்றது
ஆடையாபரணங்களாலே
தன்னிடத்து ஒரு
பிரகாசத்தை
உண்டாக்காதவன்
என்றபடி. புகழாவது,

செல்வநிலையாமை.

தேவாலயம் பிரமாலயம் சத்திரம் சாலை முதலிய செய்தலாலா வது. ஒவ்வுபுகழ் என்றது மேலுலகங்களிலுஞ் செல்லும்படியான புகழ் என்பதற்கு. புகழினால் சொர்க்கமுண்டு என்பது சாஸ்திரக் கொள்கை. எப்போதோ ஒருகால் ஏதோ ஒருதுன்ப மடைந்து தம்மவனொன்று தன்னிடம்வந்த பந்துக்கள் என்பதற்கு அன்னரும் கேளிர் என்றார்.

கிறான்—கிறு - பகுதி, ஆன் - விகுதி, இடைநிலையின்றி வந்ததனால் எதிர்மறையையுங் காட்டியது. ஆகாரம் புணர்ந்து கெட்டதெனவுமீ, ஆ எதிர்மறை யிடைநிலையும், னகரவிகுதியும் வந்தன என

வும் கொள்வதுமுண்டு. கொன்—இடைச்சொல், அஆ—இரக்கக் குறிப்பு எண்ணப்படும் - "பல்லோர்படர்க்கை" என்கிற சூத்திரத்தினால் செய்யுமென்முற்று ஆண்பாலுக்கு வந்தது [வினை, சூ. உகூ.]

உடாஅது முண்ணாதுந் தம்முடம்பு செற்றும்
கெடாஅத நல்லறமுஞ் செய்யார் - கொடாஅது
வைத்திட்டி ஞரிழப்பர் வான்றோய் மலைநாட
உய்த்திட்டுந் தேனீக் கரி.

(இ-ள்.) வான்தோய்மலைநாட - ஆகாயத்தை அளாவிய மலைக.

ஞள்ளநாட்டின் அரசனே!

உடாஅதும் - தான் உடுக்

காமலும்,

உண்ணுதம் - உண்ணுமலும், தம் உடம்புசெற்றும்-தமது உடம்பை வருத்தியும், கெடாஅத நல்லறமும் செய்யார் - அழியாத நல்ல தருமங்களையும் செய்யாராகி, கொடாஅது - (ஆதுலர்க்கு) கொடாமல், வைத்து ஈட்டினார் - ஈட்டிவைத்தவர்கள், [ஈட்டல்-சம்பாதித்தல்,] இழப்பர் - அச்செல்வத்தை இழந்துபோவர்; உய்த்து - பல மலரினின்றும் கொண்டுவந்து, ஈட்டும் - சேர்த்துவைக்கிற, தேனி- தேனீயானது, கரி - (இதற்கு) சாட்சி, எ-று.

இதற்கும் முற்பாட்டின்கருத்தே கருத்து. தேனியானது பல

பூக்களிலுஞ்சென்று கொண்டுவந்து தேனைச்சேர்த்துவைக்க அதை

யாரோ கொண்டுபோவதுபோல் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுத்தாத பொருளைக் கள்ளர்முதலினோர் கொண்டுபோவர் என்பது.

விசேஷம்.

தம் உடம்பு செற்றும்

கெடாத நல்லறம் என்றது, தமது உடம்பை அழியும்படி வருத்தினும் உடம்பு அழியுமேயன்றி அறம் அழியாமலிருக்கும், அப்படிப்பட்ட தருமத்தை எனச்சிறப்பிக்கும்படி.

உடா அது முதலிய அளபெடைகள் இசைநிறைக்கவாதலால்,
செற்றும்—உம்மை இழிவுசிறப்பு, அறமும்—உயர்வுசிறப்பு, மற்ற

உம்மைகள் என்றும்மை.

வைத்து ஈட்டிமூர் என்பதை

ஈட்டிவைத் ... தார் என

விகுதிபிரித்துக் கூட்டிக்

கொள்க. உய்த்திட்டும்

என்பதை

யும் அப்படிபிரித்து

உரைக்கலாம்,

ஒருகாரியத்தைக் கண்டவனே

•5

யன்றி அநுபவித்தவனும் ச

ாக்ஷியாவானுகையால், தேனிக்க

ரி என்

ுார். தேன் என்பதைப்பிரித்து ஈட்டினார்

பொருளாவைத்தும் உரைக்கலாம்.

என்பதற்குச் செயப்படு

(௩0)

உ-வது அதிகாரம்.

அஃதாவது

இளமைப்பருவம் சதமல்லவென்று சொல்லுவது

நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறி வாளர்
குழவி யிடத்தே துறந்தார் - புரைதீரா
மன்னா விளமை மகிழ்ந்தாரே கோலூன்றி
இன்னாங் கெழுந்திருப் பார்.

(இ-ள்.) நல்லறிவாளர் - நல்ல விவேகமுள்ளவர், நரைவரும் என்று எண்ணி - மூப்பு நிச்சயமாகவரத்தக்கது என்று நினைத்து, குழவி இடத்தே - இளம் பருவத்திலேயே, துறந்தார் - இல்வாழ்க்கையை விட்டார்கள்; புரைதீரா - குற்றம்நீங்காத, மன்னா - நிலையில்லாத, இளமை மகிழ்ந்தாரே - இளமைப்பிராயம் இருக்கிறதே.

ன்று சந்தோஷப்பட்டவர்களே, கோல் ஊன்றி - கோலை ஊன்றிக் கொண்டு, இன்னுங்கு-விருத்தமாக, எழுந்திருப்பார்—எ-று.

'காரியாகாரியங்களைப் பகுத்தறிந்தவர்கள் இளமையுள்ளபோது மகிழாமல் அக்காலத்துக்கு உரிய சுகங்களைக் கை விட்டிருப்பார். இளமையிலே மகிழ்ந்தவரோ அதுநீங்கி மூப்புவந்தபோது சுகத்தை யனுபவிக்கச் சக்தியில்லாமையால் வருந்தப்படுவார்கள் என்பது கருத்து.

நரையென்பது மூப்புக்குக் காரிய ஆகுபெயர். குழவியிட. த்தே—இடத்தே - ஏழனுருபு, தாமே யெழுந்திருக்கமாட்டாமல் கோலூன்றியும் எழுந்திருக்க வருந்துவார் என்பது சுகானுபவ சக்தி இல்லாமைக்குக் குறிப்பு. மன்ஞ் என்பது மன் என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த எதிர்மறைப் பெயரொச்சம். இன்ஞ் ஆங்கு என்பது ஈறு தொகுத்தலாய் இன்னுங்சென்றாயிற்று. (௧)

இளமைநிலையாமை.

௧௧

நட்புநா ரற்றன நல்லாரு மஃகினார்
அற்புத் தளையு மவிழ்ந்தன — உட்காணாய்
வாழ்தலி னூதிய மென்னுண்டாம் வந்ததே
ஆழ்கலத் தன்ன கலி.

(இ-ள்.) நட்பு-சிநேகங்களாகிய, நார்-பந்தனைகள், அற்றன-அற்றுப்போயின, நல்லாரும்-பெண்டுகளும், அஃகினார்-அன்புகுறை

ந்தார்கள்,

அற்புத்தளையும்-அன்பாகியபந்தமும்,

அவிழ்ந்தன - அவி

ழ்ந்துபோயினை, உள்ளாளுய் மனதிலே யோசித்துப்பார் - வாழ்த
லின்-உயிரோடிருப்பதிலே, ஊதியம்-பயன், என்உண்டாம்-என்ன

உண்டு, ஆழ்கலத்து

அன்ன-கடலில் முழுகுகின்ற

கப்பலிடத்து

உண்டாகும் ஓசைபோன்ற,

தே). எ-று.

கலி - உறவினர் அழுங்குரல்

(வந்த .

உறவினர்களும் மனைவிகளும் இனி இவனால் உபயோகமில்லை யென்று அன்பில்லாமல் இருக்கவும் தனக்கும் யாரிடத்தும் அன்பு நீங்கியிருக்கவும் மூப்புவந்து வலிய உயிரோடிருப்பதிற் பயனென்ன அதுதான் சதமோ சாவுங்கிட்டிற்றே இவற்றால் இளமை நிலைமை யல்லவென்று நீ யோசித்து இளமைமகிழாதே என்பது கருத்து.

நட்பு-நட்பினனுக்கு ஆகுபெயர்.
என் — எவனெனினும் குறிப்பு
முற்று இடைகுறைந்தது.

ஆம்-அசை, உண்டாம் என ஒரு
சொல்லா

கவுந் கொள்ளலாம்.
வந்தது நிச்சயம்பற்றி
இறந்தகாலம் வந்த.

வழுவமைதி. கலந்தது
அன்ன — கூறு தொகுத்தல்..
(உ)

சொற்றளர்ந்து
கோலூன்றிச் சோர்ந்த

நடையினராய்ப்
பற்கழன்று பண்டம்
பழிகாறும் - இற்செறிந்து
காம நெறிபடருங்
கண்ணினார்க் கில்லையே
ஏம நெறிபடரு மாறு.

(இ-ள்.)
சொல்தளர்ந்து - பேச்சு
ஓசைகுன்றி, கோல்ஊன்றி-
தடியைப்பிடித்துக்கொண்டு,
சோர்ந்த நடையினராய் - தள்

ளாடிய

போன கடையுடையவராய், பல்கழன்று - பற்கள் நீங்கிப்போய்,
பண்டம் - தேகமாகியபண்டம், பழிகாறும் - பழிப்பையடையுமளூ

வும், இல்செறிந்து-இல்வாழ்

க்கையில் நெருங்கியிருந்து,

காமநெறி-

ஆசைவழியிலே, படரும் -

செல்லுகின்ற, கண்ணினோர்க்கு

- அறிவு

டையவருக்கு; ஏமநெறி - சுகமாகியவழியில்,
ல்லும்வண்ணம், இல்லை —, ஏ-று. வு - அசை.

படரும் ஆறு - செ

நாலடியாருரை.

மூப்பினால் சுகானுபவத்திற்கு உரிய அங்கங்களெல்லாம் பழுதுபடுஞ் சாமளவும் உலக இன்பத்தையே நாடினவர்கள் மோட்ச இன்பத்துக்குரிய வழியில் செல்லார்கள் என்பது கருத்து.

சொல் தளர்ந்து பல்கழன்று இவை வினைவினையாதலால் முதல் வினையோடு முடிந்தன. [விசே - ரு - உசு.]

(௩)

தாழாத் தளராத் தலைநடுக்காத் தண்டூன்றா
வீழா விறக்கு மிவண்மாட்டும் - காழிலா
மம்மர்கொண் மாந்தர்க்
கணங்காகும்
தன்கைக்கோல்
அம்மனைக்கோ லாகிய
ஞான்று.

(இ-ள்.) தாழா— குனிந்து, தளரா - தளர்ச்சியடைந்து, தலை நடுக்கா - தலைநடுக்கமெடுத்து, தண்டூன்று - தடியை ஊன்றிக் கொண்டு, வீழா-வீழ்ந்து, இறக்கும்-செல்லுகின்ற, இவள்மாட்டும்- இவளிடத்தும், காழ்இல்லா - உறுதிஇல்லாத, மம்மர்கொள் - மோகத்தைக்கொண்ட, மாந்தர்க்கு-மனிதருக்கு, தன்கைகோல்-அவள் கையிலிருக்கும் ஊன்றுகோலானது, அம்மனைகோல்ஆகிய - அவள் தாய்க்கு ஊன்றுகோலாயிருந்த, ஞான்று-நாளில், அணங்கு ஆகும்- வருத்தமுண்டாயிருக்கும், எ-று.

மூப்பினால் முதுகுவளைந்து தலை நடுக்கத்தோடு தள்ளாடிச் செல்லும் இந்தக்கிழவியினிடத்திலும் அவள் பருவமடைந்திருந்த காலத்தில்காமுகர்க்கு ஆசையாய் வருத்தமுண்டாயிருக்கும் ஆகவே. இப்போது வெறுக்கத்தக்க நிலையுள்ள இவள், முன் ஆசைப்படத் தக்கவளா யிருந்தாள் என்பது கருத்து.

இதனால் இளமை நிலையல்ல என்றதாயிற்று—நாழாமுதலி யவை செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங்கள். தலை நடுக்கா என்பது சினைவினையாதலின் முதல்வினையோடு

முடிந்தது. இவள்மாட்டும்-உம்மை இழிவுசிறப்பு. கோல்மேல் கீவந்து அம்மானை ஆடுகிற வழக்கமும் உண்டு ஆதலால் இவள் இப்பொழுது ஊன்றிக்கொண்டுபோகும் கோல் அம்மனை ஆடும் கோலாகிய காலத்து என்றால் இளமைப்பருவத்து எனவும் கருத்துக் கொள்ளலாம். (௪)

எனக்குத்தா யாகியா ளென்னையீங் கிட்டுத்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள் - தனக்குத்தாய்
ஆகி யவளு மதுவானாற் றாய்தாய்க்கொண்
டேகு மளித்திவ் வுலகு.

இளமைநிலையாமை.

௯௩

என்க்குத்தா யாகியா ளென்னையீங் கிட்டுத்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள் - தனக்குத்தாய்
ஆகி யவளு மதுவானாற் றாய்த்தாய்க்கொண்
டேகு மளித்திவ் வுலகு

(இ-ள்.) எனக்கு தாய்ஆகியாள்-எனக்குத் தாயாயிருந்தவள், என்னைஈக்குஇட்டு - என்னை இவ்வுலகத்தில் போட்டுவிட்டு, தனக்குதாய்நாடி - தனக்கொரு தாயைத்தேடி, சென்றாள் - போனாள்; தனக்குதாய்ஆகியவளும் - அவளுக்குத் தாயாயிருப்பவளும், அது ஆனால் - அப்படியானால், உலகு - உலகம், தாய்தாய்கொண்டு - ஒருதாய் மற்றொருதாயைத் தேடிக்கொண்டு, ஏகும் அளித்து-செல்லும்படியான ஏழமையை உடையது, எ - று.

தாய்நாடிச்சென்றாளென்றால் இறந்து இன்னொருத்திவயிற்றிற் பிறக்கிறாள் என்பதாம். மக்களைப்பெற்று இளமையிலேயே இறக்கிறாள் என்பதனால் இளமை சதமல்லவென்பது கருத்து.

ஆகியாள்—ஆகு-
பகுதி, ன்-இடைநிலை,
னகரங் கெட்டது, ஆள்- விகுதி.
ஆகியவள்—இதில் னகரங்கெட்ட
இடைநிலைமேல் அகரச்சாரி
யையும் அள் விகுதியும்
வந்தன. தாய்த்தாய்க்
கொண்டு என்பதில்,

, முதலது எழுவாயாதலினால் தகரம் விரித்தல்விகாரம், இரண்டா
வதில் "இயல்பின் விகாரமும்" என்கிறவிதியால் ககரம் மிக்கது;

தாய்தாய்க்கொண்டு
என்கிறபாடம் நன்று. த
ாயைத்தாவிக்கொண்டு
எனவும் உரைக்கலாம், அதில்

தாய் வினையெச்சமாம். யக
ரம்

விஜெயெச்சவிருதி.

(ரு)

வெறிபயர் வெங்களத்து
வேன்மகன் பூாணி
ப்

முறியார் நறுங்கண்ணி முன்னர்த் தயங்க
மறிகுள குண்டன்ன மன்னு மகிழ்ச்சி
யறிவுடை யாளர்க ணில்.

(இ-ள்.) வெறி அயர் - வெறியாட்டம் ஆடுகிற, வெம்களத்து-

உக்கிரமான இடத்தில்,
வேல்மகன் - பூசாரியினது,
பாணி-கையில்,

முறி ஆர்-தளிர்கள் நிறைந்த, நறு கண்ணி - வாசனையுள்ளபூமாலை, முன்னர்தயக்க - எதிரில்விளங்க, மறி - ஆடு, குளகு உண்டன்ன - உணவை உண்டதற்குச்சமானமான, மன்னுமகிழ்ச்சி - நிலையில்லாத சந்தோஷம்,, அறிவுடையாளர்கண் - விவேகமுள்ளவர்களிடத்தி, இல் - இல்லை, எ-று.

உடனே தன்னைவெட்டுகிறதற்குக் கத்திபிடித்திருக்கிற பூசாரி கையில் தொங்குகிற மாலையிலுள்ள தளிரைத்தின்று அவ்வாடு சந்

நாலடியாருரை.

தோஷப்படுகிறதற்குச் சமானமாயிருக்கின்றது, இன்றைக்கிருந்து நாளை அழியும்படியான இளமையைக்கண்டுமகிழ்தல் என்பது கருத்து.

பல்ஜெந்துக்களைப் பலியிடுமிடமாதலால் வெங்களமென்றது. வேல்என்பது ஆயுதப்பொதுப்பெயராகையால் இங்கே கத்திக்குக் கொளிக. ஆர்—வினைத்தொகை. கறுங்கண்ணி—பண்புத்தொகை. தயங்க—நிகழ்காலவினையெச்சம். உண்ட அன்ன என்பது ஈறுதொகுத்தலாய் உண்டன்னஎன்று ஆயிற்று. உண்டுஎன்பதை உண்டால் என்பதின் திரிபாகக்கொண்டும் உரைக்கலாம் [வினை - கு - உள] இல்—விகுதிகெட்ட குறிப்புமுற்று. உடையாளர்—உடைமையை ஆள்பவர் என்பது பொருள். ஒருசொற்றன்மைப்பட்டது. (சு)

" பனிபடு சோலைப்
பயன்மர மெல்லாம்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற் றிளமை-நனிபெரிதும்
வேற்கண்ண ளென்றிவளை வெஃகன்மின் மற்றிவளும்
கோற்கண்ண ளாகுங் குனிந்து.

(இ-ள்.) இளமை - இளமைப்பருவமானது, பனிபடுசோலை- குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலையினிடத்து, பயன்மரம் எல்லாம் - பயனைத்தரும் மரங்களெல்லாம், கனி உதிர்ந்து - பழங்கள் உதிர்ந்துபோய், வீழ்ந்தற்று - வீழ்ந்தாற்போலும்; இவளை-இப்பெண்ணை, வேல் கண்ணள் என்று - வேலைப்போன்ற கண்களையுடையவளென்று, நனிபெரிதும் - மிகவிசேஷமாக, வெஃகன்மின் - ஆசைப்படாதிருங்கள், மற்று - இன்னும்யாதெனில், இவளும் - இத்தன்மையான இப்பெண்ணும், குனிந்து - வளைந்து, கோல் கண்ணள் ஆகும் -

கோலூன்றியகண்ணை

உடையவள் ஆவாள், எ-று.

ஒரு சோலையிலே யாவரும்விரும்பும்படி கனிகளோடுங்கூடியிருந்த மரம் அக்கனிகளுதிர்ந்து விட்டால் விரும்பத்தகாதாவது போல் இளமை அழிந்தபின் அவ்வுடம்பு விரும்பத்தகாததாம்; ஆதலினால் பெண்கள்மேல் ஆசைவைக்கவேண்டாம், என்பதாம். மூப்பில் பார்வைகுறைந்துபோவதினால் கோலைத்தட்டி வழிகண்டுகொண்டு செல்வாள் என மூப்பிற்குக்குறியாகக் கோல்கண்ணள் என்றார்.

பனி—இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை. படு – வினைத்தொகை, படுதல் – பொருந்துதல். பயன்மரம் —இரண்டனுருபும் பயனும் தொக்கதொடர். மரம்—பால்பகா அஃறிணைப்பெயர், இங்கு பன்மை. கனி உதிர்ந்து—இனைவினை முதலைக்கொண்டது. வீழ்ந்து என்

பதம் வீழ்த்தால் என்பதின் திரிபு. அற்று—அன் என்னும் உவமையிடைச்செநல்லடியாகப் பிறந்த குறிப்புமுற்று. அன் என்பதில் - னகரம் சாரியை. நனிபெரிதும் —ஒருபொருட்பன்மொழி. வெஃகன்மின் — எதிர்மறை ஏவற்பன்மைமுற்று. மற்று - வினைமாற்றில்வந்த அசை, இவளும்—உம்மைஉயர்வுசிறப்பு.

(எ)

பருவ மெனைத்துள பல்லின்பா லேனை
இருசிகையு முண்டோரோ வென்று - வரிசையால்
உண்ணாட்டங் கொள்ளப் படுதலால் யாக்கைக்கோள்
எண்ணா ரறிவுடை யார்.

(இ - ள்.) பருவம் எனைத்து உள - வயது எவ்வளவு உண்டு, பல்லின்பால் ஏனை - பல்லின்தன்மை எவ்வளவு, இருசிகையும் உண்டோரோ-இரண்டுமுனைகளிலும் மென்றுதின்றீரோ, என்று—,வரிசையால் - முறையால், உள் - உள்ளத்தில், நாட்டம் - ஆராய்தலை, கொள்ளப்படுதலால் - செய்யப்படுவதனால், யாக்கைகோள் - தேகத்தின்வலிமையை, அறிவுடையார் - விவேகிகள், எண்ணார் - சதமென்று சிந்திக்கமாட்டார்.

இப்போது வயதென்ன பல்தளர்ந்திருக்கிறதோ பல்தளரா மல் இருக்கிறதோ வாயின் இருபுறங்களிலும் மென்றுதின்னும்படி இருக்கிறதாஎன்று இப்படிகாலந்தோறும் மாறுதலை விசாரிக்கக் கூடியதாய் இருப்பதினால் இளமையில் உடம்பிலுள்ளவலிமையைச் சதமென்று நினைப்பது புத்திஹீனமென்பது கருத்து.

எனைத்து — என்என்னும் வினவிடைச்சொல்லின்மேல் ஐகா ரச்சாரியையும், து - விகுதியும் வந்தகுறிப்பு வினையாலணையும்பெ யர். உளது என்பது ஈறுதொகுத்தலாய் உளஎன்று ஆயிற்று.
ஏனை — இதுவும் எனைத்தென்பதின் விகாரமென்னலாம். அல்லது ஏ - என்னும் வின விடைச்சொல்லடியாகவந்த குறிப்புமுற்றும்; னகர ஐகாரங்கள் சாரியை, து - விகுதி குன்றியது. (அ)

மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது
கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்மின்
முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியால்
நற்கா யுதிர்தலு முண்டு.

(இ-ள்.) நல்வினை - தருமகாரியத்தை, மற்றுஅறிவாம் - பின்னே அறிந்துசெய்வோம், (இப்போது) யாம்இளையம் - யாம்இளையவரா யிருக்கின்றோம், என்னாது - என்றுநினையாமல், கைத்து உண்

கசு

நாலடியாருரை.

டாம்போழ்தே - பொருள் இருக்கும்பொழுதே, கரவாது - மறைக்காமல், அறம் செய்மின் - தருமத்தைச்செய்யுங்கள், தீவளியால் - கடுங்காற்றினால், முற்றியிருந்த —, கனிஒழிய - பழங்கள்நீங்கிநிற்க, நல்காய் - நல்லகாய்கள், உதிர்தலும்உண்டு —, எ-று.

பெருங்காற்றடிக்கையில்

பழங்கள் உதிராமலிருக்க,

காய் உதிர்

வதுபோல்

வயதுசென்றவர்
பிழைத்திருக்க வாலிபர்
இறத்தலும்

உண்டாதலால் நாம் இப்பொழுது போகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வயது முதிர்ந்தபின் தருமகாரியங்களைச் செய்துகொள்வோம்.

என்று நினையாமல்
பொருள் கிடைத்தபோதே
தருமம் செய்ய
வேண்டும் என்பது கருத்து.

மற்று — வினைமாற்றில்வந்தது.

இளையம் — குறிப்புமுற்று.

கைத்து — கையிலிருக்கத்தக்கது
என்னும் காரணத்தால்

பொருளு

க்குப்பெயராயிற்று.

உதிர்தலும்— எதிர்மறை

உம்மை. (௯)

ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற் றுண்மையால்
தோட்கோப்புக்காலத்தாற் கொண்டுய்மின்-பீட்பிதுக்கிப்

பிள்ளையைத் தாயலறக்

கோடலான் மற்றதன்

கள்ளங் கடைப்பிடித்த னன்று.

(இ - ள்.) ஆள்பார்த்து - (ஆயுள்முடிந்த) ஆளைப்பார்த்து, உழ

லும் - சஞ்சரிக்கிற,

அருள்இல் - கிருபையில்லாத,

கூற்று - எமன்,

உண்மையால் -

இருப்பதனால், தோள்கோப்பு

- (பிரயாணத்து

க்கு வேண்டுவதாய்)
தோளில்சேர்க்கத்தக்க
மூட்டையை [தரும
த்தை], காலத்தால் -
நேர்ந்தகாலத்தில், கொண்
டு-கைக்கொண்டு,

உய்மின் - பிழையுங்கள்; பீள்பிதுக்கி - (வயிற்றில் இருக்கும்) கருவைவெளிப்படச்செய்து, தாய்அலற - தாயானவள் கூவி அழ, பிள்ளையைகோடலால் - பிள்ளையைக்கொண்டுபோவதினால், அதன் கள்ளம் - அக்கூற்றினுடைய வஞ்சனையை, கடைப்பிடித்தல் - அறிந்துதேர்தல், நன்று - நல்லதாம், எ-று.

எமன் கிருபையில்லாமல் சிறியவனோ பெரியவனோ ஆயுசு
முடிந்தவனிடம்
செல்லுகின்றான்; அன்றியும்
தாய் வருந்திச்சுழந்த

கருவை அகாலத்தில் வெளிப்படுத்தித் தாய் அழும்படி அந்தக்குழந் தையைக் கொண்டுபோகின்றான். ஆதலால், எமன் எந்தக்காலத்தில் வந்துபிடிப்பானோ என்றுநினைத்து இளமையை நிலையுள்ளதென்று நம்பாமல் நேர்ந்தபோதே அறஞ்செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

இயல்பின்விகாரமும் விகாரத்தியல்பும் என்கிற உருபு புணரி யல் (கசு - வது) சூத்திரத்தினால் ஆள என்னும் உயர்திணைப்பெய

யாக்கை

கநிலையாமை.

கள

ரின் ஈறு

திரிந்தது. மெய்யீற்றுப்புணரியல்(நூ0-வது)

சூத்திர விதி

யாக்கை இல் என்பது ஈறு இயல்பாய் தக்கது தோட்கோப்பு - மூட்டை,

முடிந்தது. தோள்நோக்கத்
அது இங்கேதருமத்திற்கு உவ

•

மைஆகுபெயர். காலத்தால்—ஆல் உருபு இடப்பொருளில்வந்தது; யாத்னுருபிற்கூறிற்றுயினும் [பெயரி - சூ - ௬௦.] பிதுக்கல்—பிற

விளை ;

பிதுங்கல்—தன்விளை ;

மெல்லெழுத்து

வல்லெழுத்தானது

பிறவிளைக்குறி. மற்று -

அசை.

(௧௦)

௩-வது

அதிகாரம்.

யாக்கைநிலையாமை.

அஃதாவது உடம்பு நிலையற்றது என்பதைக் குறித்துச் சொல்லுவது.

மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத்

தலைமிசைக் கொண்ட குடையர்-நிலமிசைத்
துஞ்சினா ரென்றெடுத்துத் தூற்றப்பட் டாரல்லால்
எஞ்சினா ரிவ்வுலகத் தில்.

(இ-ள்.) மலைமிசைதோன்றும் - மலையின்மேல்காணப்படுகிற, மதியம்போல் - சந்திரனைப்போல, யானைதலைமிசை - யானையின் தலைமேல், கொண்டகுடையர் - வைத்தகுடையையுடைய அரசரும், நிலமிசை - பூமியில், துஞ்சினர்என்று - இறந்தார்களென்று, எடுத்து - பலரறியக்காட்டி,

தூற்றப்பட்டார்

அல்லால்-இகழப்பட்டவர்

களேயல்லாமல், எஞ்சினர்

- அவ்விகழ்ச்சிக்கு

உட்படாமல் மிகுந்

தவர்கள், இவ்வுலகத்துஇல்

- இவ்வுலகத்தில் இல்லை,

எ-று.

மகா ராஜாதிராஜாக்களும் இறந்தார்களென்று இகழப்படுதலால் யாக்கை நிலையற்றதென்பது கருத்து.

குடையர் இங்கே உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. மதியம்—அம் - சாரியை. துஞ்சினர்—இது இடக்கரடக்கல்()

வாழ்நாட் கலகாய் வயங்கொளி மண்டிலம்
வீழ்நாட் படாஅ தெழுதலால் - வாழ்நாள்
உலவாமுன் னொப்புர வாற்றுமின் யாரும்
நிலவார் நிலமிசை மேல்.

(இ-ள்.) வாழ்நாட்கு - உயிரோடிருக்குங்காலத்துக்கு, அலகு ஆய் - கணக்காய், வயங்குஒளிமண்டிலம் - விளங்குகிறசூரியன்,

வீழ்நாள்படாது-பிரயோசனமில்லாதகாலம் உண்டாகாமல், எழுதலால் - உதயமாதலால், வாழ்நாள் - ஆயுசு, உலவாமுன் - கெடாமுன்னே, ஒப்புரவு - கடன்மையான தர்மங்களை, ஆற்றுமின் - செய்யுங்கள், யாரும் - எப்படிப்பட்டவரும், நிலமிசைமேல் - பூமியின்மேல், நிலவார் - நிலைபெறார், எ-று.

சூரியன் உதயமாவது ஒருநாள்கழிந்தது இரண்டுநாள்கழிந்தன என்று ஆயுசுக்கு அளவிடுவதாயிருத்தலால் ஆயுசு கழிந்துபோவதற்குமுன்னே தர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

மண்டலம், வட்டம்—இவ்வடசொல் தமிழில் மண்டிலமென விகாரப்பட்டு வழங்குகின்றன. படாஅது—இவ்வளபெடை சீர்நிரப்பவந்தது. உலவா—உல-பகுதி, ஆகாரம் - எதிர்மறைவிகுதி, நிலவார் என்பதில் நில பகுதி, ஒப்புரவு—பெரியோர் ஒப்பும்படியான

பலம். இது உபகாரத்திற்கு வழங்குகின்றது. மிசைமேல்—"ஒருபொருட்பன்மொழி சிறப்பினின் வழா" [பொ-ஞ-சஎ.] (உ)

மன்றங் கறங்க மணப்பறை யாயின
அன்றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாய்ப் - பின்றை

ஒலித்தலு முண்டாமென் றுய்ந்துபோ மாறே
வலிக்குமா மாண்டார் மனம்.

(இ-ள்.) மன்றம்கறங்க-சபையெல்லாம் முழங்க, மணப்பறை ஆயின - கல்லியாணவாத்தியமாய்நின்றவை; பின்றை-பின்பு, அன்று - அன்றைக்கே, ஆங்கே - அவ்விடத்திலேயே, அவற்கு - அந்த மனிதனுக்கு, பிணப்பறையாய் - பிணவாத்தியமாய், ஒலித்தலும் உண்டாம் - ஓசைப்படுவதும் உண்டு, என்று - என்றுநினைத்து, மாண்டார்மனம்-மாட்சிமைப்பட்டவர்களுடையமனமானது, உய்ந்துபோம்ஆறே - பிறவித்துயருக்குத் தப்பிப்போம்படியானவழியை, வலிக்கும் - உறுதியாய்ப்பற்றியிருக்கும், எ-று.

ஒருவருக்குக் கல்விய

ாணத்துக்கு

வைத்தவாத்தியமே உடனே

அவர்சாவுக்கு

அடிக்கும்வாத்தியம்

ஆம்படியானநிலையுள்ளது இவ்

வுடம்பு, ஆனதால் இப்படிப்பட்டவுடம்பைப் பராமரியாமல் தரு. மஞ்செய்ய முயலுவார் பெரியோர் என்பது கருத்து.

ஒலித்தலும்—உம்மை எதிர்மறையில்வந்தது. என்று—இவ்விடைச்சொல்லோடு நினைந்து என்னும் ஒருசொல் கூட்டிக்கொள்க.

வலிக்குமாம்—ஆம்-அசை.

மாண்டார்—மாண்-பண்படி,

பகுதி, ட்-

இடைநிலை, ஆர்-விகுதி.

மாள்-பகுதி.

இறந்தார் என்னும்

பொருள்படும்போது

யாக்கைநிலையாமை.

கச

சென்றே பெறிப வொருகால் சிறுவரை
நின்றே யெறிப பறையினை - நன்றேகாண்
முக்காலைக் கொட்டினுள் மூடித்தீக் கொண்டெழுவர்
செத்தாரைச் சாவார் சுமந்து.

(இ - ள்.) சென்று = செத்தவிடத்திற்குப்போய், பறையினை - பிணவாத்தியத்தை, ஒருகால் - ஒருதரம், எறிப - கொட்டுவார்கள்;

சிறுவரை - (பின்)

சிறிதுகாலம், நின்று -
சும்மாவிருந்து, பறை
யினைஎறிப—;முக்காலைக்கொ
ாட்டினால் - மூன்றாங்காலம்
வாத்தியத்
ைதக் கொட்டுவதற்குள்ளே,
சாவார்-சாகப்போகிறவர்கள்,
செத்
தாரை -
செத்துப்போனவர்களை, மூடி -
வஸ்திரத்தினால் மறைந்து,
சுமந்து - தூக்கிக்கொண்டு,
தீக்கொளுவிநெருப்
பையெடுத்துக்

கொண்டு, எழுவர் -

போவார்கள் ; நன்றேகாண் -

நன்ருய்யோசித்

துப்பார், எ-று.

மூன்ருங் கொட்டுக்குள்ளே செத்தவரைச் சுடுகாட்டுக்குக் கொண்டுபோகிருர்களாதலால் யாக்கை நிலையற்றது என்பதாம்.

சாவார் என்பது,

இன்றைக்கொருவரைச்

சுடுகாட்டில்விட்டு

வந்தவர் நாளைக்குச் செத்துப்போவார் என்பது தோன்றுதற்கு.

சென்றே நின்றே — ஏகாரங்கள்-அசை. எறிப — "அர் ஆர் பவ் வூரகரமாரீற்ற" என்பதனல் பவிகுதி, பலர்பாலுக்கு வந்தது. "பாந்தம் செலவொடுவரவும்" என்றதனல் இங்கே, எதிர்காலங் காட்டியது. (௪)

கணங்கொண்டு சுற்றத்தார் கல்லென் றலறப் [டுண்
பிணங்கொண்டு காட்டுய்ப்பார்க் கண்டும் மணங்கொண்
டுண்டுண்டுண் டென்னு முணர்வினாற் சாற்றுமே
தொண்டொண்டொண் ணென்னும் பறை.

(இ-ள்.) கணங்கொண்டு - கூட்டங்கொண்டு, சுற்றத்தார் - உறவினர், கல் என்று - கலீரென்று, அலற - கூவி அழ, பிணங்கொண்டு - பிணத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு, காட்டுஉய்ப்பார் - சுடுகாட்டில் இடுபவரை, கண்டும் - பார்த்தும், மணங்கொண்டு - கல்யாணஞ்செய்துகொண்டு, ஈண்டு - இவ்வுலகத்தில், உண்டு உண்டு உண்டு என்னும் - நிச்சயமாய்ச்சுகமுண்டு என்கிற, உணர்வினான் - அறிவுள்ளவனைக்குறித்து, தொண் தொண் தொண் என்னும் - இவ்வகையாய் ஒலிக்கிற, பறை - பிணப்பறையானது, சாற்றும் - (இல்வாழ்க்கை இவ்வகையது என்று) சொல்லும். ஏகாரம்-அசை, பிரசித்தத்தைக்காட்டியது என்றும் சொல்லலாம்.

உ

நாலடியாருரை.

இறந்து சுடுகாடுசேர்பவனைப் பார்த்தும் கல்யாணஞ்செய்து கொண்டு நான் சுகமேவாழ்வேன் என்று நினைக்கிற மூடனுக்குச் சரீரம் நிலையுள்ளதென்று நினையாதே எனப் பிணப்பறை தன் ஒலியால் தெரிவிக்கின்றது என்றால் நாளைக்கு நமக்கும் இதுதான் கெதியென்று அறிவு மூட்டுகின்றது என்பது கருத்து.

கல் என்பது அழும் ஓசையின் குறிப்பு. உய்ப்பார்க்கண்டு— 'இயல்பின்விகாரமும்' என்கிற விதியால் வலிமிகுந்தது. உண்டு உண்டு உண்டு என்னும் அடுக்கு நிச்சயமென்கிறபொருளில் வந்தது. [பொது - சூ - சச.] தொண் தொண் தொண் என்பது ஒலிக்குறிப்பு.பறைசாற்றும் என்பது [பொது - சகூ - ம்] சூத்திரத்தின் விதியால் கருவியைக் கர்த்தாபோல் சொன்னது. (ரு)

நார்த்தொடுத் தீர்க்கிலெ னன்றாய்ந் தடக்கிலென்
பார்த்துழிப் பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென்
றோற்பையு ணின்று தொழிலறச் செய்தூட்டும்
கூத்தன் புறப்பட்டக் கால்

(இ - ள்.) தோல்பையுள்நின்று - தோலால்செய்தபையாகிய உடம்பிலிருந்து, தொழில் அறச்செய்து - தான்செய்யவிதித்ததொழில்களைப் பூரணமாகச்செய்து, ஊட்டும்-அப்பயனைத்தன்னை அனுபவிக்கச்செய்கிற,கூத்தன்-கூத்தாடியாகிய ஆத்துமா, புறப்பட்டக்கால் - அதைவிட்டு அப்புறஞ்சென்றால், (அவ்வுடலை) நார்தொடுத்து ஈர்க்கில் என்-கயிற்றாற்கட்டியிழுத்தாலென்ன, நன்று ஆய்ந்து அடக்கில் என்-நன்றாகச் சுத்தஞ்செய்து அடக்கஞ்செய்தால்என்ன, பார்த்துழி பெய்யில் ஏன் - கண்டவிடத்தில் போட்டாலென்ன,

பல்லோர்பழிக்கில் என் -

பலரும்பழித்தாலென்ன,

[யாதும் இழிவு
மில்லைசிறப்புமில்லை.]

இறந்தபின் உடலை மேன்மைப்படுத்தினாலும் உயர்வில்லை; தாழ்மைப்படுத்தினாலும் குறைவில்லை; ஆதலின், இறவாதிருக்கும்பொழுதே நற்காரியம் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

இப்பாட்டு யாக்கைநிலையாமையைக்குறிப்பிப்பதனால் இவ்வதிகாரத்தில் சேர்க்கப்பட்டது என்றறிக.

உயிரோடிருக்கும்போது.
ஒருகாலத்துக்கொருகால்
வெவ்வேறான
செய்கைகளைச்செய்வத
னால் ஆத்துமாவைக்
கூத்தன் என்றது.

என் என்பது ஏவன் என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று இடைகுறைந்தது. பார்த்த ஊழி என்பது ஈறு தொக்கதாய்ப் பார்த்துழி

யாக்கைநிலையாமை.

என்று ஆயிற்று.

உழி-இடம். பல்லோர் — ஏற்று அயல் ஆகாரம் ஓகாரமாயிற்று. [பொ - சூ - உ.]

(௬)

படுமழை மொக்குளிற் பல்காலுங் தோன்றிக்
கெடுமிதோர் யாக்கையென் றெண்ணித் - தடுமாற்றம்
தீர்ப்பேம்யா மென்றுணருங் திண்ணறி வாளரை
நேர்ப்பார்யார் நீணிலத்தின் மேல்.

(இ-ள்.) படுமழைமொக்குளில் - வீழ்கின்றமழைநீரினது குமிழிபோல், பல்காலும் - பலகாலங்களிலும், தோன்றி - காணப் பட்டு, கெடும் இது - ந

ாசமாகும்படியானது, ஓர்ய
ாக்கை - ஒரு
வகைப்பொருளாகிய
தேகம், என்று எண்ணி—,
தடுமாற்றந் தீர்ப்
பேம்யாம்-இந்தச்சம்சாரத்தில்
தடுமாறுவி[illegible]தநாம்
போக்கக்கட
வோம், என்று
உணரும்-என்று
அறிந்துநிற்கிற,
திண்அறிவாளரை-
உறுதியான
ஞானமுள்ளபெரியோர்களை,

நீள்விலத்தின்மேல் - இந்
தப்பெரியபூமியில், சே
ர்ப்பார்யார் - ஒத்திருப்பவர்க
ள்யார்.

மழைநீர்க்குமிழிகள்போல

நிலையற்ற உடம்பெடுத்துத்
தடுமா
றுவதை ஒழிக்க முயல்வார்கள்
வது நலமென்பது கருத்து.
பெரியோர், நீர்மும்

அப்படிமுயல்

படுதல்-வீழ்தல்.

படுமழை -- வினைத்தொகை.

மொக்குளின் ---‘

•

ஐந்தனுருபு ஒப்புப்பொருளில் வந்தது,

யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் தம்பெற்ற
‘

‘ யாக்கையா லாய
பயன்கொள்க-யாககை
மலையாடு மஞ்சுபோற்
றோன்றிமற் றாங்கே
நிலையாது நீத்து விடும்.

(இ-ள்.)

•

யாக்கையை - உடம்பை,

யாப்பு உடைத்து ஆ-உறுதி

யையுடையதாக, பெற்றவர் - அடைந்தவர், தாம்பெற்ற - தாங்கள் அடைந்த, யாக்கையால் ஆயபயன் - தேகத்தினால் ஆகத்தக்கபிர யோஜனங்களை, கொள்க-கொள்ளக்கடவர், (ஏனெனில்) யாக்கை- தேகமானது, மலை ஆடுமஞ்சுபோல் - மலையினிடத்திலே ஆடுகின்ற மேகம்போல, தோன்றி - காணப்பட்டு, நிலையாது - நிலைபெறாமல், நீத்துவிடும் - (உயிரை) ஒழித்துவிடும், என்று.

மலைமேல் அசைந்துகொண்டிருக்கிற மேகத்தைப்போல உடம்பு நிலையற்றதாகையால் அது உறுதியாயிருக்கும்போதே காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

ஙற

யாத்தல் - கட்டுதல். தோல் நரம்பு முதலியவைகளால் கட்டப்படுவதாகையால் யாக்கையெனச் சொல்லப்பட்டது. யா-பகு

உக

நாலடியாருரை.

தி, கு - சாரியை, ஐ - விகுதி. ஆய—ஆகிய என்பதின் இடைக் குறையென்பார்கள், அல்லது-ஆ - பகுதி, யகரம் இறந்தகாலஇடை நிலை, அ - பெயரெச்சவிகுதி. மற்று-ஆங்கு-ஏ-மூன்றும் அசை. (அ)

புன்னுனிமே னீர்போ னிலையாமை யென்றெண்ணி
இன்னினியே செய்க வறவினை — இன்னினியே
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான் றன்கேளலறச்
சென்றா னெனப்படுத லான்.

(இ - ள்.) இல் இனி ஏ - இப்பொழுதே, (ஒருவன்) நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் - நின்றுகொண்டிருந்தான் உட்கார்ந்தான் படுத்தான், தன்கேள் அலற - தன்பந்துக்கள் அலறிஅழ, சென்றான்- இறந்தான், எனப்படுதலால்-என்றுசொல்லப்படுவதனால், (உடம்பு) புல்நுனிமேல் - புல்லின்நுனியிலிருக்கிற, நீர்போல் - நீர்த்துளியைப்போல, நிலையாமை - நிலைபெறாததன்மையையுடையது, என்று எண்ணி - என்றுநினைத்து, இன் இனியே-இப்பொழுதே, அறவினை- தர்மகாரியத்தை, செய்க - செய்யக்கடவர், எ-று.

ஒருவன் ஒரோக
ாலத்தில் நின்றுகொண்
டிருக்கக் கண்டேனெ.

ன்றும் மற்றொருவன் உட்காந்திருக்கக் கண்டேனென்றும் இன்னம் ஒருவன் படுத்திருக்கப் பார்த்தேனென்றும் கடைசியிலொருவன் அவன் இறந்துபோனானென்றும் சொல்லும்படி மனிதனுடையநிலையிருக்கிறதினால் தருமத்தைச் சீக்கிரத்தில் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

இன் இனி—இன் என்பதைத் இக்காலம் என்பது தெரிவிக்கிற ஒருவகை இடைச்சொல். அது மிக என்னும்பொருளினால் அடுக்கி இன்னின் என்றாகி ஈற்றில் இகரச்சாரியை பெற்றது. அறம் வினை என்பதில் மகரங்கெட்டது, (மெய்யீறு) [சூ - கரு.]; இருபெய

ரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(கூ)

கேளாதே வந்து கிளைகளா யிற்றோன்றி
வாளாதே போவரான் மாந்தர்கள் - வாளாதே
சேக்கை மரனொழியச் சேணீங்கு புட்போல
யாக்கை தமர்க்கொழிய நீத்து.

(இ-ள்.) மாந்தர்கள் - மனிதர்கள், கேளாதேவந்து - வரட்டு
மாஎன்று கேளாமல்வந்து, கிளைகளாய்-உறவினராய், இல்தோன்றி-
தன்குடியிற்பிறந்து, வாளாதே-சொல்லாமலே, சேக்கைமரன்-தன
க்குவாசஸ்தானமாயிருந்தமரத்தை, ஒழிய-ஒழித்து, சேணீங்கு-
தூரத்தில்நீங்கிச்செல்லுகிற, புள்போல - பட்சியைப்போல, தமர்

அறன்வலியுறுத்தல்.

க்கு-தம்மவர்களுக்கு,
யாக்கை - உடம்பை,
ஒழியநீத்து - ஒழித்து
விட்டு, வாளாதே -
சொல்லாமல், போவர் -
போகின்றார்கள், ஆல்-
அசை, எ-று.

பறவைகள் தமது
இச்சையின்படி

மரங்களில்வந்துசேர்வதும்
விட்டுப்போவதும்போல
மனிதர் கர்மவசத்தினால்
ஒருகுடியில்பிற

ப்பதும் நீங்குவதுமாயிருப்பதுபோல் வந்துபோகிறவளா உந்வின
ளொன்றெண்ணி பாடுபட்டு உழலாமல் தருமத்தைச் செய்யவேண்டு

மென்பது கருத்து.

கேளாது வாளாது
வினையெச்சங்கள். மரம்
மரன் ஆனது

போலி, [எழுத்து - ரு - கள.] நீத்து—நீ - பகுதி, த் - இடைநிலை,
உ - விகுதி, தகரம்-சந்தி. (க0)

௬-வது. அதிகாரம்.

அறன்வலியுறுத்தல்

அதாவது தருமம், பொருள் இன்பங்களிலும் உறுதி யுடையதென்பதைக் குறிப்பது.

அகத்தாரே வாழ்வாரொன் றண்ணுந்து நோக்கிப்
புகத்தாம் பெருஅர் புறங்கடை பற்றி
மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத்
தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்.

(இ-ள்.)

மேல்-முன்ஜனனத்தில்,

தவத்தால்-செய்த நோன்

புகளினுல், தவம்செய்யாதார் - (பிற்பிறப்பில்) தவஞ்செய்யா தவர்கள், அகத்தாரேவாழ்வார் - அகத்திலுள்ளவரோநன்மையடை

வார்,

லென்று-என்றுநினைத்து,

அண்ணாந்துநோக்கி—,

தாம்புகப்பெ

றீர் - தாங்கள் உள்ளேபோகப்பெறுதவராகி, புறங்கடைபற்றி - தலைவாயிலைப்பிடித்துக்கொண்டு, மிகவருந்தியிருப்பர்-மிகவும் வரு

ந்தப்பட்டுக்கொண்டிருப்பா

ர்கள்.

ஒருதனவான்வீட்டில் சுபாசுபங்கள் நேர்ந்தபோது யாசகர் பலர் உட்புகுந்திருக்க மற்றொருயாசகன் உள்ளேபோயிருப்பவர் கள் நல்லபயனைப்பெறுவார்கள் ஆதலின் நாமும் உள்ளேசெல்லக் கடவோம் என்று உள்ளேபுகப்பார்க்க, வாசற்காப்போரால் தடை

புற்று

வாசற்படியைப்பிடித்துக்கொண்டு

அண்ணாந்துபார்த்து வரு

த்தப்பட்டுக்கொண்டிருப்பன்

என்பதாம்.

உஉ

நாலடியாருரை.

இது பூர்வஜனனத்தில் தருமஞ்செய்யாத கொடுமையால் வந்தது எனச்சொன்னதனுல் தருமம்செய்வது இம்மை மறுமைகளுக்கு உறுதி என்றும் பொருள் இன்பங்கள் அப்படியல்லவென்றும் சொன்னதாயிற்று.

அகத்தாரே—இங்கு ஏகாரம் பிறர்வாழார் என்பதைக் குறித்ததனுல் பிரிநிலை. அண்ணுந்து—அண்ணு - பகுதி. பெரு ஆர்—அளபெடை இசைநிறைக்கவந்தது. மூன்ரும் அடியில் தாம் ஏ - இரண்டும் அசை. தவத்தால் தவஞ்செய்வதாவது முந்திய ஜனனத்தில் செய்ததவம் பிந்தியஜனனத்தில் தவஞ்செய்வதற்குக் காரணமாய் சங்கிலிபோல் தொடர்ந்திருக்குந்தன்மை. தவத்தால் செய்யாதார் என்பதின் பகுதியில் முடித்துக்கொள்க.

என்பதை

(க)

ஆவாநா மாக்க நசைஇ யறமறந்து.
போவாநா மென்னும் புலைநெஞ்சே - ஓவாது
நின்றுஞற்றி வாழ்தி யெனினுநின் வாழ்நாட்கள்
சென்றன செய்வ துரை.

(இ-ள்.) ஆஆ-ஐயோ! நாம் —, ஆக்கம்நசைஇ-செல்வத்தைவிரும்பி, அறம்-தருமத்தை, மறந்து—, போவாம் நாம் - நாம் இறந்துபோவோம், என்னும் - என்றுநினையாத, புலைநெஞ்சே - அற்பமானமனமே! ஓவாது - ஒழியாமல், நின்று - நிலைபெற்று, உஞற்றி -

முயற்சிசெய்து, வாழ்தி
எனினும் - வாழ்வாயானாலும்,
நின்வாழ்
நாட்கள்-உன்னுடைய ஆயுள்ந
ாட்கள், சென்றன -
ஒழிந்தன, செ
ய்வது-இனிச்செய்யவேண்டியதை,
உரை - சொல்லு.

நாம் ஆக்கம் நசைஇ ஆவாம்-செல்வத்தை விரும்பி விர்த்தியாவோம் (என்று எண்ணி), அறம்மறந்து போவோம் நாம் - தருமத்
தைமறந்துபோவோம்
நாம், என்று
புலைநெஞ்சே-என்று எண்ணாத
அறப மனமே, எனவும்
உரைக்கலாம்.

நீள்ளகாலமும்
செல்வம்பெற்று
வாழ்வதற்கே முயன்று தரு
மத்தைச்
செய்யாதுவிட்டால் உன்வாழ்ந
ாள் சீக்கிரம் ஒழிந்தபின்
செய்யத்தக்கது
ஒன்றுமில்லையென்பது கருத்து.

ஆஆ—இரக்கக் குறிப்பிடைச்சொல். ஆவாம், போகாம்—தன்மைப்பன்மை எதிர்காலவினைமுற்று; உளப்பாட்டில் வாராமல் தனித்துவந்தன. ஆக்கம்—விர்த்தியாக்குதற்குக் காரணமாதலின் செல்வத்திற்குக் காரணப்பெயர். ஆக்கு—பிறவினைப்பகுதி, இதில் கு-பிறவினைவிகுதி, அம்-விகுதி. நசைஇ—நசைந்து என்பதின் விகாரம். ஓவாது—ஓ - அல்லது ஓவு - பகுதி. (உ)

அறன்வலியுறுத்தல்.

வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய வுயிரா
மனத்தி,னழியுமாம் பேதை - நினைத்ததனைத்

தொல்லைய தென்றுணர் வாரே தடுமாற்றத்
தெல்லை யிகந்தொருவு வார்.

(இ - ள்.) பேதை
- புத்தியீனன், வினை
ப்பயன்வந்தக்கால் -
தீவினைப்பயனாகிய
ஆபத்துநேர்ந்தால், வெய்ய
உயிரா - கடுமையாக

மூச்சுவிட்டு, [பெருமூச்சுவிட்டு], மனத்தின் அழியும் - மனதிலே வருந்துவான்; அதனைநினைத்து - அத்தீவினைப்பயனைநினைத்து, தொ

ல்லையது, என்று-முற்பிறப்பின் பாவத்தால் நேர்ந்ததென்று, உணர்வாரோ - அறிந்தவிவேகிகளே, தடுமாற்றத்து எல்லை - சம்சாரத்துக் கத்தின் எல்லையை, இகந்து ஒருவுவா[illegible]நீங்குவார்கள், எ-று.

விவேகமில்லாதவர் சங்கடம்வந்தபோது

இதுமுற்பிறப்பின்
வினையென்று எண்ணாமல்
வருந்துவார்;
அதையறிந்தவரோ வருந்த
மாட்டார் என்பது,கருத்து.

௩

இதனால் விவேகமும்
தருமத்தின்பயன் என்று
சொல்லியதா
யிற்று.

வெய்ய—வெம்மையின் அடியாகப்பிறந்த பலவின்பாற் பெயர்;வெய்யனவாகிய உயிர்ப்பு உயிர்த்தனஎனக்கொள்க.குறிப்புவினை

யெச்சமெனக்கொண்டு
உயிரா என்னும் வினைக்கு உரி

என்னவுமாம்.

உயிரா—செய்யாவென்னும்வாய்பாட்டுவினையெச்சம். அழியுமாம்—ஆம்-அசை. தொல்லையித்து—தொல்லையென்னும் பண்பின்மேல்வந்த குறிப்புவினைமுற்று; இ - சாரியை, து - விகுதி. உணர்வாரோ—ஏகாரம்பிரிநிலை. தடுமாறுதல் - வழிதெரியாமல் அங்கே இங்கே சுற்றுவது; பலபிறப்புப் பிறப்பதானசம்சாரத்துக்கு ஆகுபெயர். (௯)

அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தாற்
பெரும்பயனு மாற்றவே கொள்க - கரும்பூர்ந்த
சாறுபோற் சாலவும் பின்னுதவி மற்றதன்
கோதுபோற் போகு முடம்பு.

(இ - ள்.) அரும்பெறல்யாக்கையை-அருமையான பெறுதலையுடைய உடம்பை, பெற்றபயத்தால் - அடைந்தபலத்தினால், பெரும்பயனும் - பெரியபிரயோஜனமான தர்மத்தையும், ஆற்றகொள்க - பூர்ணமாய்க்கொள்ளவேண்டும்; கரும்புஊர்ந்தசாறுபோல்-கரும்பிலிருந்து உண்டான சாற்றைப்போல, சாலவும் பின் உதவி - (அத்தருமம்) மிகவும் பின்னுக்கு உதவியாயிருக்கும்; உடம்பு—, அதன் கோதுபோல்போகும் - அக்கரும்பின் சக்கைபோல் (உதவியில்லாமல்) போய்விடும், எ-று.

௧௦

மக்களுடம்பைப் பெறுதல் அருமையானது; அதைப் புண்ணியத்தால் பெற்றபடியால் அதைக்கொண்டு தருமத்தைச்செய்ய வேண்டும்; அந்தருமம் கருப்பஞ்சாற்றைப்போல் ஆத்துமாவின் அனுபவத்திற்கு உதவும், உடம்போ உதவாது என்பது கருத்து.

அரும்பெறல் என்பதை பெறல் அரு எனமாற்றியும் உரைக்க.

லாம். ஆற்ற

— வினையெச்சம், இங்கே வினை

யுரி. உதவி-உதவுவது,

பெயர். ஏ - அசை.

(௪)

கரும்பாட்டிக் கட்டி

சிறுகாலைக் கொண்டார்

துரும்பெழுந்து

வேங்காற்

றுயராண்டுழவார்

வருந்தி யுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற் பரிவ திலர்

(இ-ள்.) கரும்பு

ஆட்டி - கரும்பை

ஆலையில்சிதைத்து, கட்டி -

(அச்சாற்றினாலாகிய)

வெல்லக்கட்டியை, சிறுக

ாலை-முற்காலத்தில்,

கொண்டார் - கொ

ண்டவர்கள், துரும்பு

எழுந்து வேங்கால் - அ

தன்சக்கைகிளம்பி

வேகும்போது,

ஆண்டு-அவ்விடத்தில், துயர்

உழவார்-துன்பத்தால்

வருந்தார்கள்; (அதுபோல்),

வருந்தி-வருத்

தப்பட்டு,

னத்தைக்

உடம்பின் பயன் கொண்டார் - தேகத்தின் பிரயோசன
கொண்டவர்கள், கூற்றம் வருங்கால் - எமன் வரும்

போது, பரிவது இலர் -

துன்பப்படுவது

இல்லையாவார். எ-று.

கரும்பின் சாற்றினால்

ஆக்வேண்டிய பயனைப்

பெற்றபின் அதன்

கரும்பு வேகக்கண்டு துன்பம் அடையாததுபோல் தேகத்தின் பய
னாகிய தருமத்தை சம்பாதித்த பின் மரணத்துக்குப் பயப்படார்

விவேகிகள் என்பது

கருத்து.

சிறுகாலை—இது

அற்பகால மென்னும்

பொருளை யுடைத்தாய்

முற்காலத்தைக் குறிக்கின்றது. "சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து." இலர்—சிறப்புக்குறிப்பு வினைமுற்று. பரிவது—அதற்

குச்செயப்படு பொருள். இல்லை என்பது ஒரு பொருளின் சம்பந்தத்தை நீக்கும்போது செயப்படு பொருள் குன்றாவினையாகவும் பொருளையே நீக்கும்போது செயப்படு பொருள் குன்றிய வினையாகவும் வழங்கும். உதாரணம் 'குடம் நீரில்லது',—செயப்படு பொருள் குன்றாவினை. 'குடமில்லை' செயப்படு பொருள் குன்றியவினை.

இன்றுகொ லன்றுகொ லென்றுகொ லென்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
ஒருவுமின் தீயவை யொல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டா ரறம்.

அறன்வலியுறுத்தல்.

(இ-ள்.) இன்று கொல்

அன்று கொல் என்று கொல்

-' இன்

றைக்கோ அன்றைக்கோ என்றைக்கோ, என்றது -' என்று நினை யாமல், கூற்றம் - எமன், பின்றையே நின்றது - பின்புறத்தி

லேயே நிற்கின்றது, என்று எண்ணி —, தீயவை ஒருவுமின் - தீமை யான காரியங்களை விட்டு விடுங்கள், ஒல்லும் வகையான் - கூடிய

விதத்தில், மாண்டார் அறம்

- மாட்சிமைப்

பட்டவர்களுடைய தர்மத்தை,

மருவுமின் - சேருங்கள்.

எ-று.

நம்முடைய ஆயுள்

சதமல்லவென்று நினைத்துப்ப
ாவங்களைச்
செய்யாமல்
புண்ணியங்களைச் செய்ய
வேண்டும் என்பது கருத்து.

. கொல்—ஐயத்தில் வந்தது, [இடை-சூ - கசு.] பின்றை,—
ஐ-சாரியை, [உயிரீற்று - சூ - நரு.] மாண்டார்களுடைய அறமா

வது அவர்கள் நூல்களில்
சொல்லியதும், அவர் ஆ
சரித்தது
மாம்.

(சு)

மக்களா லாய
பெரும்பயனு மாயுங்கால்

எத்துணையு மாற்றப் பலவானால் - தொக்க
உடம்பிற்கே யொப்புரவு செய்தொழுகா தும்பர்
கிடந்துண்ணப் பண்ணப் படும்.

(இ-ள்.) மக்களால் ஆய - மனிததேகங்களால் செய்யத்தக்க, பயனும்-பெருமையாகிய பயன்களும், ஆயுங்கால்-ஆராயுமிடத்து, எத்துணையும் - எவ்வளவினும், ஆற்றபல - மிகவும் அனேகங்கள், ஆனால்—, தொக்க உடம்பிற்கே - நரம்புதசை முதலியவை சேர்ந்த உடம்புக்காகவே, ஒப்புரவு செய்து ஒழுகாது - உபயோகமான காரியங்களைச் செய்து நடவாமல், உம்பர்கிடந்து - சுவர்க்கத்திலிருந்து, உண்ணப்பண்ணப்படும் - போகங்களை யனுபவிக்க் அறங்களைச்செய்யவேண்டும்.

எ-று.

மனிதர் உடம்பினால் செய்யவேண்டிய நற்காரியங்கள் பலவாயிருக்க அசுத்தமான தேகத்துக்கே வேண்டிய காரியங்களைச் செய்துகொண்டிராமல் சொர்க்க அனுபவத்திற்கு ஏதுவான நற்காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

மக்கள் என்பது மனித உடம்பை. தொக்க —தொகு - பகுதி,

அகரம் - பெயரொச்ச விகுதி, ககரம் இரட்டி இறந்தகாலம் காட்டியது.

(எ)

உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி
இறப்ப நிழற்பயந் தாஅங் -கறப்பயனும்
தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

உ௮

நாலடியாருரை.

(இ-ள்.)

உறக்கும்துணையது-கிள்ளி
எடுக்கும் அளவுள்ளதான,

ஓர் ஆலம்வித்து - ஒரு
ஆலமரத்தின் விதை,
ஈண்டி - கிளைகள் நெருங்

இ, இறப்ப - மிகவும், நிழலைபயந்தாங்கு - நிழலைத்தருவதுபோல, அறப்பயனும் - தருமப்பிரயோஜனமும், சிறிது ஆயினும் - அற்பமானாலும், தக்கார்கை பட்டக்கால் - யோக்கியர்கையில் சேர்ந்தால், வான்சிறிதா ஆ - ஆகாயம் அற்பமாகும்படி, போர்த்துவிடும் - மூடிவிடும். எ-று.

தருமம் செய்வதையும்
யோக்கியர்கள் திறத்திலே
செய்தால்
அது அற்பமானாலும்
ஆலம்விதை பெருகிப்
பெரியமரமாவதுபோல

மிகவும் பெரிதாம் என்றபடி. வான் சிறிதா என்பதற்கு வானினும் பெரிதாக என்பது கருத்து.

பயந்தாங்கு—பயந்த என்பது ஈறுதொகுத்தலால் வந்ததென்றும், பயந்தால் என்னும் வினையெச்சம் பயந்து எனத் திரிந்ததென்றும் இருவகையில் கொள்ளலாம்.

அறப்பயனும்—உம்மை எச்சப்பொருளில் வந்தது.

ஆயினும்—இழிவுசிறப்பும்மை.

(அ)

வைகலும் வைகல்
வரக்கண்டு மஃதுணரார்

வைகலும் வைகலை வைகுமென்றின்புறுவர்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்.

(இ - ள்.) வைகலும் - தினந்தோறும், வைகல் - நாட்கழிவை, தம் வாழ்நாள்மேல் - தமது ஆயுசில், வைகுதல் வைத்து - செல்லுதலாகவைத்து, வைகலை உணராதார் - நாட்கழிவை யறியாதவர்கள், வைகலும் - தினந்தோறும், வைகல்வரக்கண்டும் - நாட்கழிவு வரப்பார்த்தும், அஃது உணரார் - அதின் உண்மையை அறியாதவராகி, வைகலும் - தினந்தோறும், வைகலை - ஆயுள் கழிதலை, வைகும் என்று - இருக்கிறதென நினைத்து, இன்பு உறுவர் - சந்தோஷப்படுவார்கள். எ-று.

தினம் நாள்கழிந்து வருவது தமது ஆயுள் கழிவதாக நினையாமல் அது நிற்பதாகவே நினைத்துச் சந்தோஷப்படுவது மூடத்தனம்- தனது மேல்கதிக்கு வேண்டிய நற்காரியங்களைச் செய்து சந்தோஷித்தல் புத்தி என்பது கருத்து.

இங்கே வைகல் என்றது, நாள் கழிவுக்கு ஏதுவான சூரியவுதயாஸ்தமயங்கள் எனக்கொள்க. இதனால் தனது ஆயுள் கழிவதன் முன்னே தருமங்களைச் செய்வது அவசியமென அறனை வலியுறுத்தியதாயிற்று.

அறன்வலியுறுத்தல்.

௨௯

வைகலும் — முற்றும்மை.

கண்டும் - சிறப்பும்மை.

உணரார் - முற்றெச்சம்.

வாழ்நாள்மேல் -

ஏழாம்வேற்றுமை. இது

முன்வந்

தசொல்லும் பொருளும் மறுந்தும் "வருவதனல் இருமைப்பின் வருநிலை என்னும் அலங்காரமாம்.' சூத்திரம்,—"முன்வருஞ் சொல்
,

லும் 'பொருளும் பலவயின்,
பின்வருமென்னிற்
பின்வருநிலையே"—
தண்டியலங்காரம்.

•

(கூ)

மான வருங்கல நீக்கி யிரவென்னும்
ஈன விளிவினல் வாழ்வேன்மன் – ஈனத்தால்
ஊட்டியக் கண்ணு முறுதிசேர்ந் திவ்வுடம்பு
நீட்டித்து நிற்கு மெனின்.

ரு

(இ-ள்.) ஈனத்தால் - இழிவான காரியத்தால், ஊட்டியக்கண்ணும் - சோறு முதலியவற்றை அனுபவிக்கச் செய்தும், உறுதி சேர்ந்து-உறுதிப்பட்டு, இவ்வுடம்பு - இந்தத்தேகம், நீட்டித்து நிற்கும் எனின் - வெகுகாலம் நிற்குமானால், மான அருங்கலம் - மானமென்னும் அருமையாகிய ஆபரணத்தை, நீக்கி - தள்ளி, இரவு என்னும் - இரப்பது என்று சொல்லுகிற, ஈன இளிவினால் - தாழ்மையான அவமானத்தால், வாழ்வேன்மன் - பெருழ்பாலும் வேன். எ-று.

வாழ்

எவ்வளவு.

காப்பாற்றினாலும் உடம்பு

நீடித்து நிற்பதில்லையா

தலால், அதற்காக இழிவான காரியங்களைச் செய்தல் வீண். நிலையான ஆத்துமாவுக்காக வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வது நலம்

என்பது கருத்து.

மானமாவது தன்

பெருமையைக் காப்பாற்றல்.

ஈனவிளிவி

னால் - ஈனமாகிய சாவினால்,

செய்வது சாவுக்குச் சமான

எனவும் உரைக்கலாம்; ஈனகாரியம்

மென்பது கருத்து; சாவில் ஈகமா

வுது பலர் பழிக்கும்படியான நிலே. மன்—அசையும் ஆம். பெரும் பாலும் வாழ்வேனென்பதனுல் அப்படி வாழ்தலும் கூடாதி காரி

யம் என்றதாயிற்று.

ஊட்டியக்கண்—இது

எதிர்காலவினே யெச்

சம்; கண்-விகுதி, உம் -

இழிவுசிறப்பு.

தல்விகாரம்.

நீட்டித்து—டகரம் விரித்

(கo)

௲o.

நாலடியாருரை.

ரு-வது அதிகாரம்.

தூய்தன்மை.

[தூய்தன்மை — இது தூய்து அன்மை எனப்பிரிந்து, சுத்தமில்லாதது எனப் பொருள் கொள்ளப்படும், அதனின் அதைக் குறித்துச்சொல்லிய அதிகாரமாம்.] தூயதன்மை என்றும் பாடமுண்டு - அதையும் தூயது அன்மை எனப்பிரிந்து முன்போல் பொருள் கொள்க.]

மாக்கேழ் மடநல்லா யென்றரற்றுஞ் சான்றவர்
நோக்கார்கொ னொய்யதோர் புக்கில்லை - யாக்கைக்கோர்
ஈச்சிற கன்னதோர் தோலறினும் வேண்டுமே
காக்கை கடிவதோர் கோல்.

(இ-ள்.) மாக்கேழ் மடநல்லாய் - மாந்தளிரின் நிறம் போன்ற நிறமும் இளமையும் பொருந்திய பெண்ணே! என்று அரற்றும்—

என்றுஞ் சுகந்துகிற,

சான்றவர் - வித்துவான்கள்,

நொய்யது-அற்ப

மான, ஓர்புக்கில்லை - ஒரு

புகத்தக்க வீட்டை, நோக்கார்

கொல் -

சித்தியார்களா; ஒருயாக்கைக்கு-உடம்பில், ஈ சிறகு அன்னது-ஈயின்சிறகு அளவான, ஓர் தோல் அறினும்-ஒரு தோல் அற்றாலும்,

காக்கைகடிவதோர் - காக்கையை ஓட்டும்படியான, ஓர்கோல் - ஒரு கொம்பு, வேண்டும் - வேண்டியிருக்கிறது, கூறு. ஏ - அசை.

அசுத்தமான புண்ணுடம்பைக்கண்டு மாக்கேழ் மடநல்லாய் என்று துதித்துக்கத்திக்கொண்டிருப்பவர் அவ்வுடம்பின் அற்பத்தனத்தைக் கண்ட தில்லையோ? ஏனென்றால் உடம்பில் கொஞ்சத் தோல் பேர்ந்தாலும் அப்புண்ணைக்குத்த வருகின்ற காக்கையை ஓட்ட ஒருகோல் தேட வேண்டுமே. இவ்வளவு அருவருப்பான உடம்பை மேன்மையாக நினைத்தல் அசுத்தமேயல்லது சுத்தமன்று என்பது கருத்து.

அப்படிப்பட்ட அறிவீனரை, சான்றவரென்றது எதிர்மறை இலக்கணை; பரிகாசத்துக்குச் சொன்னது.

நல்லாள் என்பதின் ஈறு விரியில் யகரமாய்த் திரிந்தது [பெயர்-சூ-௫க.] சான்றவர் — வினையாலணையும் பெயர்; சால்-உரிச்சொல் - பகுதி, றகரம் - இடைநிலை, அகரம்-சாரியை, அர் - விகுதி, சால்பு - நிறைவு, விவேகத்தால் நிறைந்தவர் என்பது பொருள். நொய்யது—நொய் - பண்படி-பகுதி, அ - சாரியை, து - ஒன்றன்

தாய்தன்மை.

௯-க

பால் விகுதி, புகுதல் என்பதில் ககரம் இரட்டி நின்றது. வினைத் தொகை. யாக்கைக்கு—கு உருபு நீட்டப்பொருளில் வந்தது. கடிவது—வினையாலணையும்பெயர், சொல் என்பதோடு இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாய்க் கொள்ள வேண்டும்.

தோற்போர்வை மேலுந் துளைபலவாய்ப் பொய்ம்மறைக்கு
மீப்போர்வை மாட்சித் துடம்பானால் - மீப்போர்வை [...]

பொய்ம்மறையாக் கா
மம் புகலா து மற்றதனைப்
பைம்மறியாப் பார்க்கப்
படும்.

(இ - ள்.) தோற்போர்
வைமேலும் - தோலாகிய போ
ர்வை
யை மேலேயும், துளை பல
வாய் - பலதுவாரங்களை
யுடைத்தாய்,
பொய்
மறைக்கும் - அசுத்தங்களை
மறை[illegible] மீப்போ

ர்வை-மேல
ந

போர்வையிருல், மாட்சித்து - மாட்சிமையுடையது, உடம்பு—,
ஆனல்-அப்படியாதலால், மீப்போர்வை - மேற்போர்வையாவது,

பொய்மறையா - பொ
ய்யையமறைந்துபிற்க, க
ாமம்புகலாது-காமத் .
தைதவிரும்பாமல், அதனை -
அவ்வுடம்பை, பைமறியா -
பையையமறி
த்ததாக, பார்க்கப்படும் -
பார்க்கவேண்டும். ஃ-று.

இந்த உடம்பு
அருவருக்கும்படியான
நீர்ஒழுகுகின்ற பழையவா

ரங்களோடுகூடி மேலே
ஒருதோல்போர்த்து அதனாலே
கண்ணூறுக் ,

இனியதாகத் தோன்றுகின்றதேயன்றி உண்மையாகப் பார்த்தால், மல மூத்திரமுதலிய அசுத்தங்கள் பொதிந்த பைக்குச் சமானமாகும்; அதனை மேலேபார்த்துக் காமங்கொள்ளாமல், மேலேபளபளப்பாயும் மெத்தென்றுமிருக்கிற ஓர் அசுத்தப்பையை உட்புறந்திருப்

பிப்பார்த்தால் எப்படியோ
அப்படிப்பார்த்தால் அதன்
அசுத்தத்திலே வெளிப்படும்
என்பது கருத்து.

மாட்சித்து
—குறிப்புவினைமுற்று.
அசுத்தவஸ்துக்கள் உண்மை

யில் அழகில்லாதனவாய்ப் போர்வையினால் அழகுள்ளனபோலத் தோன்றுதலால் பொய்யென்றார். மறை—மறைப்பது; கர்த்தாப் பொருள்விகுதிகுறைந்துநின்றது. மறி-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். மறிதல் - திருப்புதல். ஆ - செயவென் வாய்பாட்டுவினையெச்சம்,

ஈறுகுறைந்துநின்றது. மற்று-அசை, பார்க்கப்படும்—பார்க்கவேண்டுமென்னும் பொருளுள்ள ஒருவகைவியங்கோள் வினைமுற்று; தேற்றப்பொருளுள்ள தொழிற்பெயரென்று சொல்வாரும் உளர்.

தக்கோலந் தின்று தலைநிறையப் பூச்சூடிப்
பொய்க்கோலஞ் செய்ய வொழியுமே - எக்காலும்
உண்டி வினையு ளுறைக்குமெனப்பெரியோர்
கண்டுகை விட்ட மயல்.

௩௨

நாலடியாருரை.

(இ-ள்.) பெரியோ
ர்—,எக்காலும்-எப்போதும்,
உண்டி.வினை
யுள் - உண்ணுதற்றொ
ாழிலால், உறைக்குமென - து
ர்க்கந்தப்படு

மென்று, கண்டு - பார்த்து, கைவிட்ட-தள்ளிவிட்ட, மயல் - மயக். ●. கமாகியதேகம், தக்கோலந்தின்று-தக்கோலம் என்னும் வாசனைத்

திரவியத்தைத்தின்று, தலைநிறையப்பூச்சூடி - தலைநிரம்பப்பூவைச்

சூடி, பொய்க்கோலஞ்செய்ய - பொய்யான அலங்காரஞ்செய்வத

னால், ஒழியுமே - அந்த துர்க்கந்தம்நீங்குமா, [நீங்காது,] எ-று.

பல உணவுகள்

சீர்ணிப்பதனுல்

துர்க்கந்தம்வீசுகிற உடம்பில்

வாசனை வஸ்துக்களை

மெல்வதும் பூச்சூட்டுவதும்

ஆகிய இப்பொய்

பலங்காரத்தினுல் அந்தத்துர்க்கந்தம் நீங்குமா என்பது கருத்து.

பொய்ச்சொலவே — இங்கே [மெய்யீறு - சூ - உக] ளுல் வலி மிகுந்தது. ஒழியுமே—ஏகாரம் வினுவிடைச்சொல். வினையுள் — விக்குள் என்பதுபோல், உள்-தொழிற்பெயர்விகுதியாம்; மூன்ரும்

வேற்றுமைத்தொகை :

அல்லது உள் ஏழனுருபாய்

காரணப்பொ

ருளில்வந்ததென்பது நேர்.

மயல் என்பது அதற்குக்க

ாரணமாகி

ய உடம்பிற்காகுபெய்ர்.

(௫)

தெண்ணீர்க் குவளை பொருகயல் வேலென்று
கண்ணில்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவனோ
வுண்ணீர் களைந்தக்கா னுங்குசூன் றிட்டன்ன
கண்ணீர்மை கண்டொழுகு வேன்.

(இ-ள்.) உள்நீர்-உள்ளேயிருக்கிறநீரை, களைந்தக்கால்-நீக்கிவிட்டால், நுங்குசூன்றிட்டன்ன-நுங்கைத்தோண்டியெடுத்தாற்போலிருக்கிற, கண்ணீர்மை - கண்ணின்குணத்தை, கண்டொழுகுவேன் - கண்டுநடக்கிறநான், தெள் நீர் குவளை - தெளிவானநீரில்முளைத்த கருநெய்தற்பூ, பொருகயல்-போர்செய்கின்ற கெண்டைமீன்கள்- வேல் - வேலாயுதம், என்று-என்றுசொல்லி, கண் இல் புல் மாக்கள் -விவேகமில்லாத அற்பமனிதர்கள், கவற்ற - கவலைப்படுத்த, விடுவனோ - என் ஒழுக்கத்தை விடுவேனோ. எ-று.

உள்நீரைத்

தோண்டிவிட்டால் நுங்கைத்

தோண்டிவிட்டாற்

போல வெறும்பள்ளமாய்
காணப்படுகிற கண்ணை
குவளை கயல்
வேல் இவற்றோடு
உபமானப்படுத்தி
விவேகமற்றவர் வருணிப்பத
னாலே மயங்கவேண்டாம்
என்பது கருத்து.

பொருகயல் என்பது ஒன்றோடொன்று எதிர்முகமாய்நின்று பாய்வதுபோல, கண்அசைந்து ஓடும்போது நிற்குநிலையைக்குறிக்கின்றது. இவை பெயர்ச்செவ்வெண், விகாரத்தால் தொகைபெறா.

தூய்தன்மை.

௫௫

தனவாம்.

என்று—வினையெச்சம்.

இல்புன் — இய்சேலகரம்[உருபு-

சூ-க0] னுல் இயல்பாயிற்று. கவற்ற—இது கவற்று என்னும் பிற
வினையின் வினையெச்சம்; கவல் - தன்வினைப்பகுதி, று - பிறவினை

விகுதி.

குன்றுதல்—தோண்டுதல்,

குன்றிட்டு அன்ன அல்லது,

குன்றிட்ட அன்ன, இவ்விருவகையாயும் பிரிந்து முற்பாட்டுக
ளில் காட்டியிருக்கிறபடி இலக்கணம் கூறலாம். விடுவன் — அன் -

தன்மையொருமை விகுதி.

[வினை-சூ-கஉ].

ஒழுகுவேன்—தன்மை

வினையாலணையும்பெயர்.

(௬)

முல்லை முகைமுறுவல் முத்தென் றிவைபிதற்றுங்
கல்லாப்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவேனோ
வெல்லாருங் காணப் புறங்காட் டுதிர்ந்துக்க
பல்லென்பு கண்டொழுகு வேன்.

(இ-ள்.) எல்லாருங்காண - யாவருங்காணும்படி, புறங்காடு - சுடுகாட்டில், உதிர்ந்து உக்க-உதிர்ந்து சிந்தியிருக்கிற, பல் என்பு - பல்லாகிய எலும்புகளை, கண்டு ஒழுகுவேன் —, முறுவல்-பற்களை, முல்லை முகை என்று - முல்லையரும்புகள் என்றும், முத்தென்றும்- மூத்தென்றும், இவைபிதற்றும் - இவற்றை உபமானமாகப்பிதற்று கிற, கல்லா புல் மாக்கள்-மேலான நூல்களைக்கற்காத அற்பமனிதர்,

கவற்றவிடுவனே—எ-று.

சுடுகாட்டில் உதிர்ந்துகிடக்கிற பல் எலும்புகளை முல்லையரும்பு முத்து இவைகளோடு ஒப்பிட்டுக் கல்லாதவர் பிதற்றுவதனால் மனவுறுதியைவிட்டு மயங்கலாகாது என்பது கருத்து.

புறங்காடு—இதுகாட்டுப்புறமென இலக்கணப்போலியாகவும் ஊர்க்குப்புறத்திலுள்ள காடென்று இலக்கணம் உடையதாகவுங் கொள்ளலாம். உக்க—பெயரெச்சம், உகு-பகுதி. (ரு)

குடருங் கொழுவுங் குருதியு மென்புந்
தொடரு நரம்பொடு தோலும் – இடையிடையே
வைத்த தடியும் வழும்புமா மற்றிவற்றுள்
எத்திறத்தா ளீர்ங்கோதை யாள்.

(இ-ள்.) குடரும் - குடலும், கொழுவும்- கொழுப்பும், குருதியும்-இரத்தமும், என்பும் - எலும்பும், தொடரும் நரம்பொடு - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கின்ற நரம்பும், தோலும் - சருமமும், இடையிடையே - இவற்றின் நடுவே நடுவே, வைத்த தடியும் - வைத்த தசைகளும், வழும்பும் - நிணமும், ஆம் இவற்றுள் - ஆகிய இவைகளுக்குள், ஈர்ங் கோதையாள் - குளிர்ச்சியான மாலை

யை யணிந்த பெண் என்பவள், எத்திறத்தாள் - எந்தப்பகுதியை

யுடையவள், எ-று.

தூடல்முதல் வழும்பீறாருகச் சேர்ந்திருக்கிற உடம்பைக் கண்டு ஈர்ங்கோதையாளென்று மயங்குகின்றார்களே, உற்றுப் பார்த்தால் எல்லாம் அசுத்த வஸ்துக்களாகவே காணப்படுகின்றன, ஆதலின் இது அஞ்ஞானம் என்பது கருத்து.

உம்மைகள் — எண்ணும்மைகள். ஒடு — எண்ணிடைச்சொல். மற்று - அசை. ஈர்ங்கோதை — ஈரங் கோதை எனப்

பண்புத்தொ

கை, நிலைமொழியில் அம்

கெட்டது. [எழுத்தியல்-கு -

சுச.] ஞல்

ஙகரம் மிகுந்து

ஈரொற்றாய் நின்றது.

(சு)

ஊறி யுவர்த்தக்க வொன்பது வாய்ப்புலனும்
கோதிக் குழம்பலைக்குங் கும்பத்தைப் - பேதை
பெருந்தோளி பெய்வளா யென்னுமீப் போர்த்த
கருந்தோலாற் கண்விளக்கப் பட்டு.

(இ-ள்.) ஊறி - மலங்கள் ஊறி, உவர்த்தக்க - வெறுக்கத்த

க்க, ஒன்பது வாய்புலனும்

- ஒன்பது துவாரமாகிய

இந்திரியங்க

ளும், கோதி - சிதறி,

குழம்பு அலைக்கும் - அசுத்தக் குழம்புகள்

மோதப்பெற்ற, கும்பத்தை - உடம்பாகிய பண்டத்தை,

பேதை -

அறிவில்லாதவன், மீ போர்த்த - மேலே போர்த்திருக்கிற, கருந் தோலால் - அழகான தோலினால், கண்விழிக்கப்பட்டு - கண்கள் ஒரு பிரகாசத்தை யடைந்து, பெருந்தோளி - பெருத்ததோளை யுடையவளே! பெய்வளாய் - வளைகளை இடப்பெற்றவளே! ;

என்னும் - என்று

சொல்வான். எ-று.

கருத்து

வெளிப்படையாய்

இருக்கின்றது. ஊறி என்னும் செய்தென் வினையெச்சம்

உவர்த்தலுக்குக் காரண
மாதலின் பிறகர் •
த்தா வினையோடு
முடிந்தது. இது செயவென்
வினையெச்சத்தின்
திரிபென்னலுமாம்.
உவர்த்தலுக்குத்
தக்க—உவர்தக்க. வாய்ப்புல
னும் என்னும் எழுவாய்
அலைக்கும் என்னும் உட
ம்பின்வினையைக்கொ ,
ண்டது. [பொ - சூ - உசு-நூல்]
அமைந்தது. அதன் உரையைக்
கா
ண்க. வாய்என்பதை

ஏழாம் வேற்றுமை தொக்கதா
கவுங் கொள்
ளலாம்.

(எ)

பண்ட மறியார் படுசாந்துங் கோதையுங்
கொண்டுபோ ராட்டுவார் கண்டிலர்கொல் - மண்டிப்
பெடைச்சேவல் வன்கழுகு பேர்த்திட்டுக் குத்தும்
முடைச்சாகா டச்சிற் றுழி.

(இ-ள்.) பண்டம்

அறியார் - வஸ்துவின் உண்மை

அறியாமல்,

படுசாந்தும் - பூசத்தக்க

சந்தனத்தையும்,

கோதையுங்கொண்டு -

பூமாலையையும் அணிந்துகொண்டு, பாராட்டுவார் - அவ்வுடம்பை ஆதரிப்பவர்கள், பெடை சேவல் வன்கழுகு-பெட்டையும் ஆணுமா

கிய கடினமான

கழுகுப்பறவைகள், மண்டி -
நெருங்கி, பேர்
த்திட்டு - பெயர்த்து,
குத்தும் - குத்துகின்ற,
முடைசாகாடு -
துர்க்கந்தமுள்ள
உடம்பாகிய பண்டியை. அச்சு
இற்றுழி-உயிரா
கிய அச்சு முறிந்தபோது,
கண்டிலர்கொல் - பார்த்தார்க
ள் இல்
லையோ.
உயிர்போன உடம்பைக்
கழுகுகள் குத்த அதன்
அசுத்தம் வெ

ளிப்படையா நிற்பதைக்
கண்டறியாமல் சாரனும்
மாலை முதலிய
வற்றால் அதனைப்பாராட்டுகிறார்கள்
மூடர்.

அறியார் —
முற்றெச்சம்;
வினையியல்கடைசிசூத்திரம்:
பெ டைச்சேவல்
—உம்மைத்தொகை. சாகாடு,
அச்சு,—இரண்டும் உவ
மையாகுபெயர்.

(அ)

கழிந்தா ரிடுதலை கண்டார் நெஞ்சுட்கக்
குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி - ஒழிந்தாரைப்
போற்றி நெறிநின்மி னிற்றிதன் பண்பென்று
சாற்றுங்கொல் சாலச் சிரித்து.

(இ-ள்) கழிந்தார் - இறந்தவர்களுடைய, இடுதலை - சுடுகாட்டில்போட்டதலை, கண்டார் - பார்த்தவர்களுடைய, நெஞ்சு - மனம், உட்க - பயப்படும்படி, குழிந்துஆழ்ந்தகண்ணஆய் - பள்ளமாகிஆழ்ந்திருக்கிற கண்களையுடையனவாக, தோன்றி - காணப்பட்டு, ஒழிந்தாரை - மற்றவர்களை, போற்றி - மேன்மைப்படுத்தி, நெறிநின்மின் - நல்லவழியிலே நில்லுங்கள், இதன்பண்பு - இவ்வுடம்பின்குணம், இற்று - இத்தன்மையது, என்று —, சாலசிரித்து - மிகவும் சிரித்து, சாற்றுங்கொல் - சொல்லுகின்றனவோ.

சுடுகாட்டில்கிடக்கிற செத்தவர்களுடைய தலையெலும்புகள் கண்ணிருந்த விடத்து ஆழமானபள்ளமும் இளித்த பற்களுமாய் கிடப்பதைப் பார்த்தால் இவ்வுடம்பு இப்படி அருவருக்கத்தக்கது; இதைநம்பி வீண்காலம்போக்காமல் நல்லவழியிலே நடவுங்களென்று சிரித்துப் பிறருக்குப் போதிக்கின்றனபோலிருக்கின்றன என்பது கருத்து.

கண்ண — சினையடியாகப்பிறந்த பெயர்ப்பகுபதம். குறிப்பு வினைமுற்று என்னவுமாம். ஆய்—ஆக என்பதின் திரிபு. தலை —பால்

பாகர் அஃறிணை யாதலின்
இங்கு பன்மை.
இற்று—இன் என்

யும் இடைச்சொல்லின்
அடியாகப்பிறந்த
குறிப்புவினைமுற்று. ரு—

விகுதி.—சாற்றும்—“தவ்வொடுகரவும்மை” என்னும் சூத்திரத்தில் 'செய்யுநிகழ்பெதிர்வும்' என்றமையால் இங்கு நிகழ்காலத்தில் வந்தது. அல்லது 'இயற்கைப்பொருளை இற்றெனக்கிளத்தல்' என்ற விதியால் தன்மையைக் காட்டவந்ததுமாம். (கூ)

உயிர்போயார் வெண்டலை யுட்கச் சிரித்துச்

செயிர்தீர்க்குஞ்
செம்மாப்பவரைச் —
செயிர்தீர்க்கார்

கண்டிற் றிதன்வண்ண
மென்பதனற்
றம்மையோர்
பண்டக்குள்
கை[illegible]லர்.

(இ-ள்.) உயிர்போயா
ர்-செத்தவர்களுடைய,
வெள்தலை-வெள் [illegible]
ளாயான தலையெலும்புகள்,
உட்க சிரித்து -
பிறர்பயப்படும்படிசிரி' த்து,
செம்மாப்பவரை-(இல்வாழ்க்கைச்சுகத்த
ால்) இறுமாந்திருப்
பவர்களுக்கு,

செயிர்தீர்க்கும் -

இருமாப்பாகியகுற்றத்தைநீக்கும்;

(ஆதலால்) செயிர்தீர்ந்தார் - குற்றம்நீங்கியவர்கள், கண்டு - பார்த்து, இதன்வண்ணம்இற்று - இதன்குணம் இப்படிப்பட்டது, என்று பதனும் - என்றுநினைப்பதனால், தம்மை - தங்களை, ஓர்பண்டத்துள் - ஒருபொருளில், வைப்பதுஇலர் - வைக்கிறதொழில்லாதவர்கள், [வையார்].

இல்

இறந்தவர்களுடைய

தலையெலும்புகளை

பிறர்பயப்படும்படி.சி

ரிப்பதுபோலிருத்தலால் உடம்பின்மேல் ஆதரம்வைத்திருப்பவர்கள் அவ்வபிமானத்தைவிடுகிறார்கள்; அப்படிவிட்டால் தம்மை ஒருபொருளாகப் பாராட்டார்கள் என்பது கருத்து.

போயார்—யகரம் இறந்தகால இடைநிலை யெனக்கொள்க. பொதுவியல் உகூ-ம் சூத்திரத்தினால், உயிர்என்பது போயாரென், பதின் பகுதியோடு முடிந்தது. மெய்-உச-வது சூத்திரத்தினால்வெ

ள்தலே யென்பதில் ளகரம் ணகரமும், மெய்-ஈச-வது சூத்திரத்தி னால் தகரம் டகரமும்ஆயின. செம்மாப்பவரை—ஐ உருபை கு உருபாகத் திரித்துக்கொள்க; வேற்றுமைமயக்கம். வைப்பது-தொழிற்பெயர். இதனை எழுவாயாகவும் இரண்டாம் வேற்றுமையாகவும் கொள்ளலாம். இல் என்பது செயப்படுபொருள் குன்றியதும் குன்றாததுமாய் இருக்கு மென்பதை முன்னமே காட்டியிருக்கிறோம். (கo)

று ம

வு.

ஈஎ.

ஈ-வது. அதிகாரம்.

று ம வு.

அதாவது

செல்வமுந்தியவைத்தப் பற்று
நீங்குதல் வேண்டு
மென்பதைக் குறிக்கும்சொ
ல்லிபது.

விளக்குப் புகவிருள் மாய்ந்தாங் கொருவன்
தவத்தின்முன் நில்லாதாம் பாவம் — விளக்குநெய்
தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை
தீர்விடத்து நிற்குமாந் தீது.

(இ - ள்.) விளக்குபுக - தீபமானது ஓரிடத்தில் பிரவேசிக்க, இருள்மாய்ந்தாங்கு - இருட்டு அழிவதுபோல், ஒருவன் தவத்தின் முன் - ஒருவன்செய்த தவம் விளங்குமிடத்து, பாவம்நில்லாது - பாவச்செய்கைகள் நிற்கமாட்டா; விளக்கு நெய்தேய்விடத்து - விளக்கின் எண்ணெய் முதலியவை குறைந்துபோகுமிடத்து, இருள் சென்றுபாய்ந்தாங்கு - இருட்டுப்போய்ப் பரவுவதுபோலே, நல்வினை தீர்விடத்து - புண்ணியபாக்கியங்கள் நீங்குமிடத்திலே, தீயதுநிற்கும்-

பாயச்செய்கைவந்து பிரமையிற்கும்,

எ-று. ஆம் இரண்டாம்

அசை.

விளக்கின்முன்

இருள்செறிவதுபோலவும்

விளக்கி ஒளிய்

குறையக்குறைய இருள் பரவுவதுபோலவும் புண்ணியகாரியஞ் செய்துவரப் பாவகாரியநாசப்படும் புண்ணியகாரியம் தேய்ந்து வரப் பாவகாரியம் வந்துசேரும் என்பதாம். எனவே ஒருவன் இடைவிடாது நற்காரியஞ்செய்துவந்தால் பாவகாரியம் புகஇடம் பெறாது நீங்கும். இடைவிட்டுச் சும்மாவிருந்தால் பாவத்திற்கு இடமுண்டாகும் என்பது கருத்து. இந்திரியங்கள் வியாபாரமின்றிச் சும்மாவிரா வாதலால் எதையாகிலும் செய்துகொண்டேயிரு

க்கும். செல்வம் யாக்கை முதலியவற்றுட் பற்றிருக்கின் அவற்றைப் போற்றப் பல அக்கிரமங்களுக்கு மிடமுண்டா மென்பதைப்பற்றி அப்பற்றை விடவேண்டு மென்பது கருத்து. வடநூலார் இத்தியங்களை "குர்வத்ருபங்கள்" என்பர்.

புக—காரணப்பொருட்டாய்வந்த செயவெனெச்சம். மாய்த்தாங்கு—மாய்த்தது ஆங்கு, மாய்த்து ஆங்கு, என இருவகையிலும் கொள்ளலாமென முன்பே தெரிவித்தனம். தேய்வு, தீர்வு,—இரண்டும் தொழிற்பெயர். அவை யுண்டாம்போதில எனக்கொள்க. (௧)

௩௰

நாலடியாருரை.

நிலையாமைநோய்மூப்புச் சாக்காடென் றெண்ணித்

தலையாயார் தங்கருமஞ் செய்வார் - தொலைவில்லாச்
சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றாங் கிவைபிதற்றும்
பித்தரிற் பேதையா ரில்.

(இ-ள்.) தலையாயார் - மேலானவர்கள், நிலையாமை (என்று)

நோய் (என்று) மூப்பு
(என்று) சாக்காடு என்று
எண்ணி - (உடம்பு
செல்வமுதலானவைகளில்)
நிலையில்லாமையும் விய
ாதிகளும் கிழத்
தனமும் சாவும் ஆகிய
குற்றங்களையுடைமையையும்
யோசித்து,
தம்கருமம் - தமக்கு உறுதிய
ானகாரியங்களை, செய்வார் -
செய்து
வருவார்கள்,
தொலைவில்லா -
நீங்குதலில்லாத, சத்தமும் -

சொல்லைக்குறித்த

டம் அதனால்வரும்

சாஸ்திரங்களும், சோதிடமும் - (கிருகவோட்டப் பயன்முதலியவற்றையு முணர்த்தும்) சோதிட

சாஸ்திரமும், என்று இவை

- என்றுசொல்லப்பட்ட ப

நூல்களை

யே, பிதற்றும் - விடாமல் சொல்லிக்கொண்டுதிரிகிற, பித்தரில் - பைத்தியம் பிடித்தவனைக்காட்டிலும், பேதையார் - புத்தியீனர்,

இல்லை உலகத்துள் இல்லை,

எ-று.

செல்வமுதலியவற்றுள் டல

குற்றங்க ளிருப்பதைக்கண்டு

அவைகளில் அபிமானத்தை வைக்காமல் நமக்கு நற்கதியேதுவான வேதாந்த சாஸ்திரமுதலியவை கற்றுக் காலத்தைஒழிப்பர் பெரியோர். இம்மைக்கே பெரும்பாலும் உபயோகப்படுகிற இலக்கண முதலியநூல்களையே கற்றுக் காலத்தைவீண்கழிப்பர் மூடர் என்

பது கருத்து.

சத்தம் என்பது ஐந்திலக்கணங்களும் சங்கீதமும்; களுக்குப் பொது. சோதிடமென்பது கணிதத்துக்குமாம்.

தொனி

இப்படி

ப்பட்ட நூல்கள் இம்மை மறுமைகளிற்சிறிது உபயோகமானாலும் வேதாந்தமுதலிய நூல்களைப்போல் முக்கியமாயுதவியாகாமையின் அவற்றையே முக்கியமாகக் கொண்டவரை இப்பாட்டிற் பழித்த தெனஅறிக. நிலையாமை - ஒரு தன்மையதாயிராமை. என்று என்னும் எண்ணிடைச்சொல்லை நிலையாமை முதலிய நான்கிலும் கூட்

டிக்கொள்க: [இடை-சூ - ௪௦]. மேற்படி இயல் கூ-ம் சூத்திரத்தி ஞல் இது தொகைபெருதாயிற்று. ஆயுள் முழுதநூம் போதாதா கையால் தொலைவில்லா என்ருர். ஆங்கு - அசை. பித்தரில்— ஐந்தனுருபு; எல்லைப்பொருளில்வந்தது, நீக்கப்பொருளெனக் கொள்வாருமுளர். (உ)

துறவு.

௩-௪

இல்லம் இளமை யெழில்வனப்பு மீக்கூற்றம்
செல்வம் வலியென் றிவையெல்லாம் - மெல்ல
௧ நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலையாயார் தாமுய்யக் கொண்டு.

(இ - ள்.) இல்லம் - மனை, இளமை - வாலிபம், எழில்வன ப்பு - மிகுந்த அழகு, மீக்கூற்றம் - செல்வாக்கு, செல்வம் - சம்

பத்து, வலி - தேகபலம், என்று இவையெல்லாம் - என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளெல்லாம், நிலையாமை - நிலைத்திராமையை, மெ

ல்லகண்டு - நிதானித்து யோசித்து, தலைபாயார் -மேலோர், தாம் உய்யக்கொண்டு - தாங்கள் கடைத்தேறுவதற்கு, நெடியார் - நீடியாதவராகி, துறப்பர் -இல்லமுதலியவற்றின் பற்றை விடுவார்கள், எ-று.

முதற்பாட்டின் கருத்தே இதிலுமென்றறிக.

எழில்வனப்பு
என்பன் ஒருபொருட் கிளவிய
ாயினும் "ஒரு

பொருட் பன்மொழிசிறப்பி னின்வழா" என்கிற விதியால் அமைந்தன. மீ - மேலான, கூற்றம் - கூறுதல் [சொல்லுதல்], எல்லாவற்றின் மேலாகச் சொல்லுதல். என்று என்பதை எண்ணிடைச் சொல்லாக்கொண்டுமுரைக்கலாம். மெல்ல—மென்மையாடியாகவந்த குறிப்புவினையெச்சம். கெடியார்—எதிர்மறைவினையாலணையும்பெயர்; கெடு - பகுதி, தாமதித்தல், ஆர் - எதிர்மறையையுங் குறிக்கும் பலர்பால்விகுதி. உய்யக்கொண்டு—ஒருசொல்லாக்கொள்ளுதல் நேர். தாம் உய்வதைக்கொண்டெனவும் உரைக்கலாம். (ஙு)

துன்பம் பல்நா ளுழந்து மொருநாளை
யின்பமே காமுறுவ ரேழையார் - இன்பம்
இடைதெரிந் தின்னாமை நோக்கி மனையா
றடைவொழிந்தா ரான்றமைந் தார்.

(இ-ள்.) ஏழையார் - விவேகமற்றவர், பலநாள் துன்பம் உழந்தும் - பலதினம் துக்கத்தை யனுபவித்தும், ஒருநாளை இன்பமே காமுறுவர் - ஒருதினத்தில் கிடைக்கும் சுகத்தையே விரும்புவார்கள்; ஆன்று அமைந்தார் - அறிவு அதிகமாப்பொருந்தினவர், இன்பம் இடைதெரிந்து - சுகமானது மாறுபடுவதை அறிந்து, இன்னாமைநோக்கி - அதனால்வருந் துன்பத்தைக்கண்டு, மனை ஆறு - இல்வாழ்க்கை வழியில், அடைவு - சேருதலினின்றும், ஒழிந்தார் - நீங்கினார், எ-று.

புத்தியீனர் இல்வாழ்க்கையிற் பலதுன்பத்தை அனுபவித்தும் ஒருகால் நேரிடுகிற சொற்ப இன்பத்தைப்பற்றி அதிலொழிந்தாரில்லை; விவேகமிருந்தவரோ அது மாறிப்போய் பலதுன்பங்கள் நேரிடுவதையோசித்து அதிலொழிந்தார் என்பதாம்.

நாளை—ஐ சாரியை. காமம்-விருப்பம், அதனை உறுவர் காமுறுவர்; மரூஉமொழி; காமம் இடைகுறைந்த தென்னவுமாம். இடை—(இடத்தல்-நீங்குதல்), முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இன்னமை—இனிமையின் எதிர்மறைப்பண்பு. ஆன்று—இது அகன்று என்பதின் விகாரமென்பர்; ஆன்றல் என்பது தனித்த ஒருசொல் எனவுஞ் சொல்லுகின்றனர். (௪)

கொன்னே கழிந்தன் றிளமையு மின்னே
பிணியொடு மூப்பும் வருமால் - துணிவொன்றி
என்னொடு சூழா தெழுநெஞ்சே போதியோ
நன்னெறி சேர நமக்கு.

(இ-ள்.) இளமையும் - இளமைப்பருவம், கொன்னே கழிந்தன்று - வீணாய்ச்சென்றது.; இன்னே - இப்பொழுதே, பிணியொடு மூப்பும் வரும் - நோயும் கிழத்தனமும் வந்து சேரும்; (ஆதலால்) துணிவு ஒன்றி - துணிவைப் பொருந்தி, என்னொடு சூழாது - என்னோடு ஆலோசியாமல், எழுநெஞ்சே - எழுகின்றமனமே, நமக்கு —, நன்னெறிசேர - நல்லவழியானது கிடைப்பதற்கு, போதியோ - போகிறாயோ, எ-று.

ஒருவன் திடமொன்று விஷயவாசனை தீர்ந்து நன்மார்க்கத்திற் செல்லத்துணிந்து தன்மனதை நோக்கிச் சொன்னது. நானு நீயு மொன்றியே எல்லாக்காரியமும் வெகுநாளாய் நடத்திவந்தோமே, இப்பொழுதென்ன என்னோடே ஆலோசியாமலெழுந்தாய். கால இயல்பினால் வருந் துன்பங்களைக்கண்டு விஷயப்பற்றைவிட்டு நித்திய சுகமான மோக்ஷவழிக்குப் போகிறாய்போலும்

என்பது கருத்து.

நன்னெறி -

மோக்ஷவழி. நமக்கு-உனக்கும்

எனக்கும். நீ என்

பது மனம். நான் என்பது

ஆத்துமா. மனதின் வழியாக

வே சுக

துக்கங்களை அநுபவிப்பது

ஆத்துமா என்று சா

ஸ்திரங்கள் சொ

ல்லுகின்றன. நமக்கு என்பது

தனித்தன்மைப் பன்மை வெ

யன்ன

வுமாம். கழிந்தன்று—சழி - பகுதி, தகரம் - இடைநிலை, சந்தியால் வந்ததகரம் மெலிந்தது, அன் - சாரியை, று - விகுதி. உம்மைகள் எண்ணில் வந்தன. ஆல் - அசை, காரணங்குறித்த தெனவுமாம்.

துறவு.

சுக

துணிவு - நிச்சயமும் தீர

முமாம். போதி—இ - விகுதி,

நகரம் -

எழுத்துப்பேறு, தி யென்பதே

ஏவலுக்கும் நிகழ்காலத்துக்கும்

விகுதி என்னலாம்; இவ்விகுதி

வருகின்றது, அல்லது நகரம் -

இடைநிலை, இ-விகுதி, விரைவுபற்றி
வழுவமைதி என்னலாம்.
நிகழ்காலம் இறந்தகாலமான

(௫)

மாண்ட குணத்தோடு மக்கட்பே றில்லெனினும்
பூண்டான் கழித்தற் கருமையால் - பூண்ட
மிடியென்னுங் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்ணே
கடியென்றார் கற்றறிந் தார்.

(இ-ள்.) மாண்டகுணத்தொடு மக்கள்பேறு - மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களும் பிள்ளைப்பெறுதலும், இல் எனினும் - (இல்லாளிடத்து) இல்லாவிட்டாலும், பூண்டான் - கலியாணஞ் செய்துகொ

ண்டவன், கழித்தற்கு - அம்மனைவியை நீக்குதற்கு, அருமையா ல் - கூடாமையாலே, பூண்ட - தான் அடைந்த, மிடி என்னுங் காரணத்தின் - வருத்தம் என்கிற காரணம்பற்றி, மேல்முறைக்க ண்ணே - மேலாகிய ஒழுக்கத்திலே, (அல்லது பூர்வகாலத்திலே யே,) கற்றறிந்தார் - நூல்களைக்கற்று அதன்படி அநுபவத்தை அறி ந்தவர்கள், கடி என்றார் - (விவாகத்தை) விடு என்றார்கள்.

நற்குணமும் பிள்ளைப்பேறு மில்லாதிருந்தாலும் பெண்டாட் டியை விடக்கூடாதாதலால் விவாகம் செய்தபின் இல்வாழ்க் கையில் பலதுன்பங்க ளுண்டாவதைப்பற்றி முன்னமே அதனை விடுவென்று பெரியோர் சொன்னார்கள் என்பது கருத்து.

கடிஎன்னுஞ் சொல்லுக்குக் கலியாணமென்றும் ஒரு பொ ருளுண்டு. அது கடியவேண்டுவது என்கிற காரணம்பற்றி வந்த தென்பது அபிப்பிராயம். இதை செயப்படுபொருள் விகுதிகுன் றிய பெயரென்றாகிலும் கடியென்று சொல்லப் படுவதினால் வந்த பெயரென்றாகிலும் கொள்க. நேர்பொருளில் ஏவலொருமை, உரிச் சொல். "கடியென்கிளவி காப்பே கூர்மை" என்கிற சூத்திரத்தைக் காண்க. குணத்தொடு—ஒடு - எண்ணிடைச்சொல், 'என்று மென வுமொருவும்' என்கிற [இடை-சூ-50-னால்.] பிரிந்து மக்கட்பேறு என்பதோடு சேர்ந்தது. அருமை இங்கே கூடாமை; மனையாளைக் கழித்தற்குக் காரணம் தருமநூலிற் காட்டப்பட்டிருப்பதனால் இதைப் பெரும்பான்மையிற் கொள்க. மிடி—துன்பத்திற்கு ஆகு பெயர். காரணத்தின்—இன்னுருபு ஏதுப்பொருளில் வந்தது.

கடியென்பதற்கு இங்ஙனம் பொருள்படுத்ததை காரமென்ப.

“நிருத்தி” அலங்

(௬).

ஊக்கித்தாங் கொண்ட விரதங்க ளுள்ளுடையத்
தாக்கருந் துன்பங்க ளாந்தலை வந்தக்கால்
நீக்கி நிறூஉ முரவோரே நல்லொழுக்கங்
காக்குந் திருவத் தவர்.

(இ-ள்) ஊக்கி - முயற்சிப்பட்டு, தாம்கொண்ட விரதங்கள்- தாம் ஆரம்பித்த விரதங்கள் [தவங்கள்], உள்உடைய - சொரூபங் கெடும்படி, தாக்குஅருதுன்பங்கள்-தாங்குதற்குக்கூடாததீங்குகள், தலைவந்தக்கால்-அவற்றினிடம்வந்தால், நீக்கி - அவற்றைத்தள்ளி, நிறூஉம் உரவோரே-(விரதங்களை)ஸ்திரப்படுத்தும் மனோபலமுள்ள-

வர்களே, நல் ஒழுக்கம்காக்கும் - மேலான துறவற்வொழுக்கங்களைக் காக்கும்படியான, திருவத்தவர் - சிறப்பையுடையவர், எ-று.

உறுதியாகத்தாம் ஆரம்பித்த விருதங்களின் சொரூபமழியும்படியான இடையூறுகள்வந்தால் அவற்றைநீக்கி விரதங்களைக்காக்கத்தக்கவரோ துறவிகளாவார் என்பது கருத்து.

விரதங்களாவன:—தியான்தாரணைதிகள்.

உள் என்பது இங்கே உண்மை, அதாவது

சொரூபம்.

துன்பங்களாவன:—தன்னைப்பற்றி

வருவனவும், பிருதிவி
முதலியவைபற்றி
வருவனவும்,தெய்வங்களா
ல் வருவனவுமான
மூன்றுதாபங்கள். த
ாங்குஅரு—தாக்கரு, வலித்
தல், முதனிலைத்தெ
ாழிற்பெயர், நான்க
ாம்வேற்றுமைத்தொகை.

நிறூஉம்—நிறுவும் என்பதின்விகாரம். திருவத்தவர்—திரு-பகுதி, அத்து, அ, இரண்டும் சாரியை, அர்-விகுதி. திரு-மேன்மைபொருந்

திய, அந்தவர்-அப்படிப்பட்ட தவசிகள்

எனவுமுரைக்கலாம். (எ)

தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்
றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தால் - உம்மை
எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று
பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்.

(இ - ள்.) தம்மை இகழ்ந்தமை - தங்களைத்தூஷித்ததை, தாம் பொறுப்பது அன்றி - தங்கள் பொறுத்துக்கொள்வதுமல்லாமல், மற்று - மேலும், எம்மை இகழ்ந்தவினைப்பயத்தால்-நம்மைத்தூஷித்த செய்கையின்பலனால், உம்மை - மறுமையில், எரிவாய்நரகத்து - எரிகின்ற வாயையுடையநரகத்திலே, வீழ்வர்கொல்-வீழ்வார்களே, என்று -, பரிவதூஉம் - இரங்குவதும், சான்றோர்கடன்

- (துறவற
 வியல்பு)
மிகுந்தவர்களுடைய கடமை,

எ-று.

துறவு.
௬௩.
நம்மை யிகழ்ந்தைப்
பொறுத்தலொ இகழ்
ந்ததைப்பற்றி
அவருக்கு நரகம்
நேரிடுமேயென்றிரங்கி அப்படி

யில்லாமலிருக்கப் பிரார்த்திப்பதும் துறவிகள்கடமை என்பது கருத்து.

இடையூறுகளுக்குப் பின்வாங்காமையும் பிறர்க்குந் துன்ப நேரிடப் பொறுமையும் துறவிகளுக்கு வேண்டும் என்பதாம்.

இகழ்ந்தமை — மை-தொழிற் பெயர்விகுதி. உம்மை — மை- இடத்தை. பரிவதுவும் என்பது பரிவதூஉம் என இன்னேசைக்கு அளபெடுத்தது. இப்பாட்டு பின் அதிகாரங்களிலிருப்பது நன்று. ()

மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற
ஐவாய வேட்கை யவாவினைக் - கைவாய்க்
கலங்காமற் காத்துய்க்கு மாற்ற லுடையான்
விலங்காது வீடு பெறும்.

(இ-ள்.) மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி—, எனப்பெயர்பெற்ற—என்று பேர்கொண்ட, ஐவாய - ஐந்தின்வழியாய் வருகின்ற, வேட்கை அவாவினை - மிகுந்த ஆசையை, கலங்காமல் காத்து -மனங் கலக்கமின்றித் தம்மிடஞ்சேராமற் பாதுகாத்து, கைவாய் உய்க்கும்-நல்லொழுக்கத்திற்செலுத்துகிற, ஆற்றலுடையான் - வல்லமையுடையவன், விலங்காது - தப்பாமல், வீடுபெறும் - மோக்ஷமடைவான், எ-று.

ஐம்பொறிகளை அடக்கி ஞானவழியிற் செலுத்துகிறவனுக்கு மோக்ஷம் நிச்சயமென்பது கருத்து.

மெய் என்பது பரிசேந்திரியம்; வாய் என்பது நாக்கு. இக் கும் என என்னும் எண்ணிடைச்சொல் முன்குறித்த இடையியல் சூத்திரத்தினால் மெய்முதலிய ஐந்தோடும் கூடும். ஐவாய்—ஐந்துவாய் - பண்புத்தொகை; இதன்மேல் இவற்றால்வருபவை என்னும பொருளில் அகரவிகுதி வந்தது. இது தத்திதம். இது வேட்கை யவா என்பதோடு இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. பெயரெச்சமெனவும் கொள்ளலாம். வேட்கையவா—ஒருபொருட்பன் மொழி சிறப்பைக்குறிக்கும். (கூ)

துன்பமே மீதூரக் கண்டுந் துறவுள்ளார்
இன்பமே காமுறுவ ரேழையர் - இன்பம்
இசைதோறு மற்றதனின்னுமை நோக்கிப்
பசைதல் பரியாதா மேல்.

(இ-ள்.) துன்பமே மீதூரக்கண்டும் - துக்கமே மேலிட்டு வரப்பார்த்தும், துறவுஉள்ளார் - துறத்தலை நினையாதவராய், ஏழையார் - புத்தியீனர், இன்பமே காமுறுவர் - சுகத்தையே இச்சிப்பார்கள்; மேல் - மேலானவன், இன்பம் இசைதோறும் - இன்பத்தின் காரணம் கூடுந்தோறும், அதன் இன்னாமைநோக்கி - அதனிலுள்ள துக்கத்தைக்கண்டு, பசைதல்பரியாது - ஆசைப்படுவதை விரும்பான். எ-று. ஆம், மற்று - அசைகள்.

இதற்கு நாலாம்பாட்டின் கருத்தே பெரும்பாலும் அமையும்.

பணமுதலிய இன்பத்தின் கா

ரணத்திலும் அதனைக்காத்தல்

வளர்த்

தல் முதலான துன்பங்களைநோக்கி அதனையும் விரும்பார் விசேஷம்.

என்பது

உள்ளார் —முற்றெச்சம்;

"வினைமுற்றே

வினையெச்சமாகலும்"

என்கிற் சூத்திரவிதியைக்காண்க.

யர். மேல் என்பது ஆகுபெயர்.

இசை—முதனிலைத்தொழிற்பெ

(௧௦)

என்பது.

அதிகாரம்.

சினமின்மை.

[அதாவது கோபிக்கக்காரணமிருந்துங் கோபியாம லிருப்பது.]

மதித்திறப் பாரு மிறக்க மதியா
மிதித்திறப் பாரு மிறக்க - மிதித்தேறி

ஈயுந் தலைமே லி
ருந்தலா லஃதறிவார்-

காயும்

கதுமின்னமை நன்று.

(இ - ள்.) மதித்து

இறப்பாரும் இறக்க - தம்மை

மேன்மைப்

படுத்திச் செல்கிறவர்க

ளும்செல்லுக; மதியாது -

மதியாமல், மிதி

த்து இறப்பாரும் இறக்க -

தம்மைக்கீழ்ப்படுத்திச்

செல்கிறவரும்

செல்லுக; ஈயும் - பறக்கும் ஈயும், மிதித்து ஏறி - தம்மைமிதித்து தம்மேலேறி, தலைமேலிருத்தலால் - தலையின்மேல் இருப்பதனால்,

அஃது அறிவார் - அதை

அறிந்தவர், காயும் - சுடும்படியி

ானே, கதம் - இன்மை - கோபம்

இல்லாதிருப்பது, நன்று -

நல்லது, எ-று.

அறிவுடையோன்

பதிப்பான்; அறிவிலான்

அவமதிப்பான்.

அதற்கு ஈயே திஷ்டாந்தம். ஆதலால் அவமதித்தவனைக் யாதிருத்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

கோபி

சிளமின்மை.

சூ௫ -

உம்மைகள் எண்ணில் வந்தவை. ஈயும் -- இவ்வும்மை இழிவுசிற . ப்பு. இறக்க—வியங்கோள். அறிவா ர் என்னும் எழுவாய் இன் மையின்பகுதியாகிய இல் என்பதற்குக் கருத்தாவாய் நின்றது. (க)

தண்டாச் சிறப்பிற்றம் மின்னுயிரைத் தாங்காது
கண்டுழி யெல்லாந் துறப்பவோ - மண்டி
அடிபெயரா தாற்ற விளிவந்த போழ்தின்
முடிகிற்கு முள்ளத் தவர்.

(இ-ள்.) மண்டி - நெருங்கி, அடிபெயராது - வைத்த பாதத்தை வாங்காமல், ஆற்ற - மிகவும், இளிவந்தபோழ்தின் - அவமதி ப்பு அல்லது இழிவுவந்தபோதிலும், முடிகிற்கும் - (அதற்குங்கல

ங்காது எடுத்தகாரியத்தை) நிறைவேறும்படியான, உள்ளத்தவர் - மனோபலமுள்ளவர்கள், தண்டா சிறப்பின் தம் இன் உயிரை - நீங்காத சிறப்பையுடைய தமது இனிமையாகிய பிராணனை, தாங்காது-தரியாமல், கண்டுழி எல்லாம் - கண்டவிஷயங்களிலும், துறப்பவோ - துறப்பார்களோ, எ-று.

பிறர்தம்மை யிகழ்ந்ததற்காகக் கோபங்கொண்டு அதற்காக உயிரைவிடும் அற்பரைக் குறித்துச்சொல்லியது. மகத்தான இகழ்ச்சியிலும் அதை லக்ஷியஞ்செய்யாமல் எடுந்தகாரியத்தை முடிக்கும்படியானவர் கண்டவிஷயங்களில் தம் உயிரைத் துறவாமல் சாந்தமாயே யிருப்பார் என்பது கருத்து.

தண்டாச் சிறப்பின் என்பதை சிறப்பின் தண்டா எனமாற்றி "சிறப்பின் நீங்காத" எனவு முரைக்கலாம். சிறப்பின்—ஐந்தனுருபு நீக்கத்தில்வந்தது. முன்உரைத்தபடியாகில் இன் - சாரியை. கண்டுழி—கண்ட உழிஎன்பதில் ஈறுதொகுத்தல் விகாரம்; ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை. எல்லாமும் அப்படியே. இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. துறப்ப—பகரம் பலர்பால்விகுதி [வினை - கு - அ]. ஓ - எதிர்மறையில் வந்தது. போழ்தின் என்பதோடு உயர்வுசிறப்பும்மை கூட்டிக்கொள்க. முடிகிற்கும்—முடி-பகுதி, கில்-ஆற்றலைக்காட்டும்விகுதி, கு - சாரியை, உம் - விகுதி. (உ)

காவா தொருவன்றன் வாய்திறந்து சொல்லுஞ்சொல்
ஓவாதே தன்னைச் சுடுதலால் - ஓவாதே
ஆய்ந்தமைந்த கேள்வி யறிவுடையா ரெஞ்ஞான்றும்
காய்ந்தமைந்த சொல்லார் கறுத்து.

(இ-ள்.) காவாது - (ஒருவன்) தன்வாயைக்காக்காமல், தன் வாய்திறந்து—, ஒருவன் சொல்லும் சொல்—, ஓவாதே-ஒழியாமல்,

நாலடியாருரை.

தன்னைச்சுடுதலால் - தன்னை வருத்துவதனால், ஓவாதே ஆய்ந்து அமைந்தகேள்வி - ஒழியாமல் ஆராய்ந்து பொருந்திய கேள்வியைப்பெற்ற, அறிவுடையார் - விவேகிகள், எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும், சறந்து - கோபித்து, காய்ந்து அமைந்த - உக்கிரமாகியிருக்கிறசொற்களை, சொல்லார் - சொல்லமாட்டார்கள், எ-று.

தம்மைப்பிறன் நிந்தித்தபோது தமக்கு உண்டாயிருக்கிற வருத்தத்தையே திஷ்டாந்தமாக்கொண்டு பிறர்விஷயத்தில் கடுமையான சொற்களைச் சொல்லார் விவேகிகள்என்பது கருத்து.

ஓவாது—எதிர்மறை வினையெச்சம். ஓ அல்லது ஓவு-பகுதி, ஆ-எதிர்மறைவிகுதி, து-விகுதி. காய்ந்தமைந்த—பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர், இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை; இது அன் சாரியைபெற்றால் அமைந்தன என்றிருக்கும்.

(ரு).

நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்
வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர் - ஓர்த்ததனை
உள்ளத்தா னுள்ளி யுரைத்துரா யூர்கேட்பத்
துள்ளித்தூண் முட்டுமாங் கீழ்.

(இ-ள்.) நிகர் அல்லார் - தமக்குச் சமானமாகாதவர்கள், நேர்த்து - எதிர்த்து, நீர் அல்ல - அயோக்கியமான சொற்களை, சொல்லியக்கால் - சொன்னால், விழுமியோர் - மேலானவர்கள், வேர்த்து - (உடம்பு) புழுங்கி, வெகுளார் - கோபிக்க மாட்டார்கள்; கீழ் - கீழோன், அதனை ஓர்த்து - அந்த நீர்மையை ஆராய்ந்து, உள்ளத்தான் உள்ளி - மனதினால் நினைந்து, உரைத்து - பலர்க்கும்

சொல்லி, உராய் - உரா
ய்ந்து, ஊர்கேட்ப - ஊராரெ
ல்லாம் கே
ட்கும்படி, துள்ளி - அதிக
மாய் குதித்து, தூண்முட்டும் -
தூணில்
முட்டிக்கொள்ளுவான், எ-று.

ஆற்பர்செய்யும்
நிந்தனையைக்குறித்துக் கே
ாபிக்கமாட்டார்
பெரியோர். இழ்மக்களோ
தம்மை வெகுமேலாக

னைத்திருப்ப

தனால் நிந்தனையைக் கேட்

டமாத்திரத்தில் நம்மை இப்

படி சொ

ல்லலாமாவென்று மன

ம்பொறுமல் பலருக்குஞ்சொ

ல்லி நிமிஷ

த்துக்கு நிமிஷம் கோபம்

விஞ்சுவதனால் துள்ளித் தீ

ணில் முட்

டிக்கொள்வார்கள் என்பது

கருத்து.

நேர்த்து, ஓர்த்து,—இ

ரண்டிடத்தும் வலித்தல்விகாரம். நீர்-
சற்குணம், அடையுடை
யதுக்கு ஆயிற்று. அல்ல—
பலவின்பெயர்.
விழுமியோர்--- விழும
பகுதி, சிறப்பு;
விரும்புதலுமாம். இன்-

சி

ளமின்மை.
சள

இடைநிலையில் ஈறுகெட்டது, ஆர் விகுதி ஓர் ஆயிற்று. [பொது - ரு-உ.] உராய் — முதனிலையே வினையெச்சமாநின்றது. "வினைமுற்றே வினையெச்சமாகலும்" என்கிற சூத்திரத்தின் உரையைக் காண்க. ஊர்கேட்ப என்றதற்கு துள்ளுதல் முட்டிக்கொள்ளுதலின்,

ஓசை யாவருக்கும் செவிப்படும்படி எனவும் ஊரார் ஓடிவந்து இதென்னவென்று வினவ எனவும் கருத்துக்கொள்ளலாம். கீழ்—

ஆகுபெயர்.

(ச) இளையா ளடக்க மடக்கங் கிளைபொருள்

இல்லான் கொடையே
கொடைப்பயன் -
எல்லாம் ஒறுக்கு
மதுகை யுரனுடை யாளர்

பொறுக்கும்
பொறையே பொறை.

(இ-ள்.) இளையான்
அடங்கம் - வாலியன் பெ
ாறிவழிச் செல் லாது
அடங்கிஇிற்பதே, அடக்கம் -
அடக்கமென்று சொல்லப்பா

டும்; இளைபொருள் இல்லான் - விர்த்தியாகும்படியான பணமில்லாதவன், கொடையே கொடைப்பயன் - பிறர்க்குப் பணமுதலியவற்றைக் கொடுப்பதே பயனுள்ளகொடையாம்; எல்லாம் ஒறுக்கும் - எல்லாவற்றையும் வெல்லத்தக்க, மதுகை - தேகபலமும், உரன் - மனவுறுதியும், உடையாளன் - உடையவன், பொறுக்கும்

பொறையே - பொறுத்துக்கொள்ளும் பொறுமையே, பொறுமையென்று சொல்லத்தகும், எ-று.

பொறை -

பொறிகளை வெல்லுதற்குக் கூடாதவயதுள்ளவன் இந்திரியங்களை ஜயிப்பது எப்படி சிரேஷ்டமோ, பணமில்லாதவன் கொடுப்பது எப்படிகொண்டாடும்படியான கொடுத்தலோ, அப்படி தேகபல மனோபலங்களை யுடையவன் கோபத்தைப் பொறுத்தல் மேலானது என்பதுகருத்து.

இது ஒப்புமைக்கூட்டமென்னுமலங்காரம். இளையான் — இளமையுடையவன். அடக்கம் — தொழிற்பெயர், அடக்கு-பகுதி வலித்தது, அம் - விகுதி. கொடை, பொறை, — இரண்டும் தொழிற்பெயர்கள், ஐ-விகுதி, கொடு, பொறு, — பகுதிகள், "முற்றுமற்றொரோர் வழி" என்றதனால் உகரம்கெட்டது. இளைக்கின்ற பொருள் — வினைத்தொகை. கொடைப்பயன் என்பதை பயன்கொடை என மாற்றிக்கொள்க. எல்லாக்கொடையும் பயன்படுவதானாலும் சிறப்பைப்பற்றி இங்ஙனம் சொல்லப்பட்டது. மதுகையுரன் — உம்மைத்தொகை. உடையாளன் — உடையனாதலை ஆள்ப

வன். பொறுக்கும்பொறை — பெயரெச்சம், தொழிலைக்கொண்டது; பொறுத்தல் என்பதே திரண்டபொருள். [வினை-௯-௨௧] இப்பாட்டில் விதியலங்காரமும் சேர்ந்திருக்கின்றது. (௫)

கல்லெறிந் தன்ன கயவர்வா யின்னாச்சொல்
எல்லாருங் காணப் பொறுத்துய்ப்பர் - ஒல்லை
இடுநீற்றாற் பையவிந்த நாகம்போற் றத்தம்
குடிமையான் வாதிக்கப் பட்டு.

(இ - ள்.) ஒல்லை - சீக்கிரத்தில், இடுநீற்றால்-மந்திரித்துவிட்ட

விஷ்ரமிருக்கு, பைஅவித்த -
படம் அடங்கின, நாகம்போ
ால் - பாம்
பைப்போல,
தந்தம்குடிமையால் -
தங்கள் தங்கள்
குலப்பெருமை
யால், வாதிக்கப்பட்டு -
வீருந்தப்பட்டு, (யோக்கியர்)
கல் எறிந்
தன்ன - கல்லால் எறிந்த
துபோலிருக்கிற, கயவர்வாய்
இன்னாச்,
சொல் -
மூடர்வாயிலுண்டாகிற

கொடுஞ்சொற்களை,

எல்லாரும்

காணா - யாவரும்

காணும்படி, பொறுத்து—,

உய்ப்பர் - செலுத்து

வார்கள், எ-று.

விபூதி மந்திரித்துப்போட்டால் தலையெடுக்கமாட்டாமல் அடங்கிக்கிடக்கிற பாம்பைப்போல பெரியோர்களும் தங்களைத்துட்டர்கள் வைதால் தங்கள் குலப்பெருமைகளை நினைத்துப் பொறுத்துக்கொண்டு சும்மாவிருப்பார்கள் என்பது கருத்து.

உய்ப்பர் என்பதற்கு அந்த இன்னாச்சொற்கள் தங்கள்மேல் பட்டனவாகப் பாவியாமல் புறத்திற் பட்டனவாக்குவார் என்று அபிப்பிராயம். வ-று இச் —இது பாதிக்க என்றும் வட மொழித்திரிபு.

இதற்கே நாச்செய்ப்பட்டு எனப்பொருள்கொண்டு, நீர் இந்நப்படி
செய்வது இவ்வின்னகாரணத்தால் நம்பெருமைக்குத்தகாது என்
று நாச்ச்ஞ்செய்யப்பட்டு
எனவும் கருத்துரைக்கலாம்.

எறிந்தன்ன

— எறிந்தாலன்ன,

எறிந்தது அன்ன, என்றிருவகை
யுங் கொள்ளலாம். கல்
எறிந்து-கல்லை எறிந்து
எனவுமாம்; உய்ப்
பர்—பிறவினை, உய் - தன்
வினை பிறவினைகளுக்குப்
பொதுவான பகுதி. நம்நம்
என்பது,

"மவ்வீறொற்றழிந்து" என்

இறவிதியால்

மகரங் கெட்டுந் தக

ரமிருந்தது. முடிமை

—மை-விகுதி. இயல்பைக்

காட்டும்.

மாற்றாய் நின்றதும்

மாறேற்பார்க் கேலாமை

(௫)

ஆற்றாமை யென்னா மறிவுடையோர் - ஆற்றாமை நேர்ந்தின்னா முற்றவர் செய்த்க்காற் றாமவரைப் பேர்த்தின்னா செய்யாமை நன்று.

சினமின்மை.

சூசிக

(இ - ள்.) மாற்றார்ஆய் நின்று - பகையுள்ளவர்களாகி நின்று, தம்மாறு - தம்பகைக்கு உரிய காரியங்களை, ஏற்பார்க்கு - மேற் கொண்டவர்க்கு, ஏலாமை - (தானும்) அதை மேற்கொள்ளாம லிருப்பதை, ஆற்றுமை என்ஞர் அறிவுடையோர் - சத்தியீனமென் று சொ

ல்லமாட்டார் விவேகிகள்;
(ஆதலால்) ஆற்றாமை - பொறா
மல், அவர் - அப்பகைவர்,
நேர்த்து - எதிர்த்து,
இன்னாசெய்தக்கால் - கொ
டுமையானவைகளைச் செய்தா
ல், தாம்-தாங்கள், அவ்வரை-

அவர்களுக்கு, பேர்த்து - மீட்டும், இன்னாசெய்யாமை - கொடுமைகளைச்செய்யாதிருத்தல், நன்று - நல்லதாம், எ-று.

பகைகொண்டவர் அதற்குரிய கொடுமைகளைச்செய்தால் தாமும் அவர்களுக்கு அப்படிசெய்யாமல் பொறுப்பது நலம். இவ்வாறு செய்ததனால் விவேகிகளால் சத்தியீனனென்கிற நிந்தை வரமாட்டாது என்பது கருத்து..

மாறுதலையுடையவர்
மாற்றார்.
மாறு-முதனிலைத்தொழிற்பெ

யர். மற்று - அசை. இரண்டாம் ஆற்ருமை—எதிர்மறைவினையெச்சம்; மை - விகுதி.

இன்ரு—எதிர்மறைப்பலவின்பால் பெயர். ()

நெடுங்கால மோடினு நீசர் வெகுளி
கெடுங்கால மின்றிப் பரக்கும் - அடுங்காலை
நீர்கொண்ட வெப்பம்போற் ருனே தணியுமே
சீர்கொண்ட சான்ருேர் சினம்.

(இ-ள்.) நீசர்வெகுளி - கீழ்மக்களுடையகோபம், நெடுங்கால மோடினும் - அதிககாலஞ்சென்ருலும், கெடுங்காலம் இன்றி - அழியுங்காலமில்லாமல், பரக்கும் - வியாபிக்கும், சீர்கொண்ட சான்

ஞோர் சினம் - கீர்த்திபெற்ற பெரியோர்கோபமானது,
காய்ச்சும்பொழுது, நீர்கொண்ட வெப்பம்போல -
அங்காலே-
ஜல்மானது -
கொண்ட உஷ்ணத்தைப்
போல், தானே தணியும் - பிறர்
ஆற்றவேண்டாமல் ஆறும்,
எ-று.

நீசர் தம்மிடத்து
மகிமையுளதாக எண்ணி அக
ங்காரங்கொ
ண்டிருப்பவராதலால் அவர்க்கு வரும்கோபம்
செல்ல வளர்ந்தேவரும், சான்றோர் சின்மோ
கலம் செல்லச்

காய்ச்சும்போது
நீர்வெப்பங்கொண்டாலும்
பின் தானே ஆறுவதுபோல்
தானே ஆறிவிடும் என்பது
கருத்து.

இயல்பில்
தண்மையும் பிறர்
காயச்செய்தால்
வெம்மையும் நீர்க்கு
இருப்பதுபோல் பெரியோர்
குணத்திற்கும் இருக்கிறது
என்று அவ்வுவமை கூறப்பட்டது.

௫௦
நாலடியாருரை.

இன்றி—எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையெச்சம். பரக்கும்—பர - பகுதி. தானே—ஏகாரம் - பிரிநிலை. தணியுமே—ஏ-அசை. (அ)

உபகாரஞ் செய்ததனை யோராதே தங்கண்

அபகார மாற்றச் செயினும் – உபகாரம்
தாஞ்செய்வ தல்லாற் றவற்றினாற் றீங்கூக்கல்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கில்.

(இ – ள்.) (ஒருவன்) உபகாரம்செய்ததனை – தனக்குச்செய்த வுபகாரத்தை, ஓராதே – நினையாமல், தம்கண் – தம்மிடத்தில [உபகாரஞ்செய்தவரிடத்தில்], அபகாரம் ஆற்ற செயினும் – அபகாரத்தை மிகச்செய்தாலும், த ாம் உபகாரம்செய்வதல்லால் – தாங்கள் (அவனுக்கு) உபகாரம்செய்வதேயன்றி, த

வற்றினல் - குற்றத்தி

ஞல், தீங்கு ஊக்கல் -

தீமையைச்செய்ய ஆரம்பித்தல்,

வான்தோர்

ய்குடி பிறந்தார்க்கு - புகழால் வானத்தை எட்டிப் குலத்திற் பிறந்தவர்க்கு, இல் - இல்லை, எ-று.

தாம் உபக

ாரஞ்செய்திருக்க, தமக்கே

அபகாரஞ்செய்த நீச

ருக்கும் மறுபடி தாம் உபகாரஞ் செய்வாரோயல்லது செய்யார் நற்குடிப்பிறந்தோர் என்பது கருத்து.

அபகாரஞ்

உபகாரம் - உதவி; அபகாரம் - அதற்கு எதிரானது. செய்த தனை—செய்தது-செய்யப்பட்டது, "செய்யப்படுபொருளைச் செய்தது போல" என்கிற [பொது - சூ - ௪௯ -௨] விதி; உபகாரத்துக்கு விசேஷணமாககொள்க. ஆற்ற—வினையெச்சம், ஆற்று - பகுதி. தவற்றினால்—தவறு-பெயர். ஊக்கல் - விர்த்திசெய்தல். (௯)

கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டுந் தம்வாயாற்
பேர்த்துநாய் கௌவினா ரீங்கில்லை - நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்காற் சொல்பவோ
மேன்மக்க டம்வாயான் மீட்டு.

(இ-ள்) நாய்—, கூர்த்து - கோபித்து, கௌவிக்கொளக்கண்டும்-தம்மைக் கவ்விக்கொள்வதைப் பார்த்தும், பேர்த்து-எதிராகி, தம் வாயால் - தமது வாயினால், நாய் கௌவினார் - அந்நாயைக் கவ்வினவர்கள், ஈங்கு இல்லை-இவ்வுலகத்திலில்லை; (ஆதலால்) கீழ்மக்கள் - அயோக்கியர், நீர்த்து அன்றி - குணமுடையதல்லாமல், கீழாய சொல்லியக்கால் - ஈனமானபேச்சுகளைப் பேசினால், மேன்மக்கள் - யோக்கியர், மீட்டு - மறுபடியும், தம் வாயால்—, சொல்பவோ - சொல்வார்களோ, எ-று.

பொறையுடைமை.

௫௧.

நாய் நம்மைக்கடித்தால்
எதிரே நாமுங்கடித்தல்போலக்
கீழோர் வைதால் நாமும்
அவரை வைதல்தகாது என்பது
கருத்து. வைத
லுக்குக் காரணம்
போல் கொள்க.

சினம். கௌவிகொள—இதனை வினைப்பெயர் நீர்த்து — நீரைஉடையது, நீர் - சற்குணம்.

கீழாய — பலவின்பெயர். சொல்ப - பலர்பால் விகுதி. ஓ - எதிர்மறை.

வினைமுற்று; ப -

(௨௦)

அ-வது அதிகாரம்.

பொறையுடைமை.

அதாவது, எந்தக்க
ரணங்களாலாயினும் த
ம்மோடு சலங்
தவர்செய்த
பிழைகளைப் பொறுத்தல் —
இதுவும் சிலர்
மின்மையோடு சேர்
ந்ததானாலும் அது சாதாரணமா
க
அயலார் விஷயமாக

வும் இது கலந்தார் விஷயத்தி
ல்

விசேஷமாகவும்
கூறப்பட்டன என்றறிக.

கோதை யருவிக் குளிர்வரை நன்னாட
பேதையோ டியாது முரையற்க - பேதை
உரைப்பிற் சிதைந்துரைக்கு மொல்லும் வகையான்
வழுக்கிக் கழிதலே நன்று.

(இ - ள்.) கோதை அருவி - மாலைபோன்ற அருவிகளாலே, குளிர்வரை - குளிர்ந்த மலைகளையுடைய, நல்நாட - நல்லநாட்டை யுடைய அரசனே! பேதையொடு யாதும் உரையற்க - புத்தியீன

னொடு எதையும் சொல்லாதிருக்கக்கடவாய்; பேதை - பேதையான வன், உரைப்பின் - சொன்னால், சிதைந்து உரைக்கும் - மாறுபட்

டுச்சொல்வான், (ஆதலின்)
ஒல்லும்வகையான் -
கூடுமானவிதத்

திலே, வழுக்கி - தப்பித்து,

கழிதலே - நீங்குதலே, நன்று - நல்லது, எ-று.

அரசனே உன்னிடத்துச் சேர்ந்திருக்கிற சேவகரில் புத்தியீன னாயிருப்பானொருவனோடு ஒரு சங்கதியும் சொல்லாதே, சொன்னால் அவன் அதைச் சொல்லவேண்டுமிடத்துச் சரியாய்ச் சொல்லாமல் மாறுதலாய்ச்சொல்வான், அது உனக்குக் கோபகாரணமாம். அப்படி கோபம்வந்தால், அதைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதைக்காட்டிலும் அந்தச்செய்தியை அவனிடம் சொல்லாமல் தப்பி நீங்குவதே நல்லதென்பது கருத்து.

ருஉ

நாலடியாருரை.

பேதையோடியாதும் — "யவ்வரினிய்யாம்" என்கிறவிதியால் ஓடு

ஓடி ஆயிற்று. இது குற்றியலிகரம். உரையற்க - எதிர்மறைவியங்கோள். உரை - பகுதி. அல் - எதிர்மறை விகுதி, க - விகுதி. உரைப்பின் — பகரம் - இடைநிலை; ககரமும் வரும். அப்போது

உரைக்கின் என்றுகும். கழிதலை—ஏகாரம் - தேற்றம். நன்று—குறிப்பு முற்று. (க)

நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால் மற்றது
தாரித் திருத்த றகுதிமற் - றேரும்
புகழ்மையாக் கொள்ளாது பொங்குநீர் ஞாலம்
சமழ்மையாக் கொண்டு விடும்.

(இ-ள்.) நேர் அல்லார்-செவ்வையாகாதவர், நீர் அல்ல-குணவீனமான சொற்களை, சொல்லியக்கால்—, அது தாரித்திருத்தல்-அதைப்பொறுத்திருப்பது, தகுதி - யோக்கியமாம்; மற்று - அதற்குவேறாகிய பொறுமையை, பொங்குநீர்ஞாலம்-மேலோங்குகிற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமி, [பூமியிலுள்ளோர்], புகழ்மையாக்கொள்ளாது-புகழத்தக்கதாக்கொள்ளாமல், சமழ்மையா கொண்டுவிடும் - அவமதிக்கத்தக்கதாகக்கொள்வார்கள்.

எ-று.

அரசனே காரியங்களை நேராகக்கண்டறியமாட்டாத இயல்

ப்டைட்யோர் குணவீனமாகப் பேசினால் அதற்குக் கோபியாமல் பொறுக்கவேண்டும், அதுதான் உலகத்தார்புகழத்தக்கது, அப்படி, பொறுக்காமற்போனால் அது நிந்தையாம் என்பது கருத்து.

நேர்—இது பகுதியேபெயராயினது. அல்ல - பலவின்பெயர். முதலிலிருக்கும் மற்று-அசை, பிந்திய மற்று பெயராக்கொள்ளத் தக்கது. ஒரும் - அசை.

[இடை - சூ - உக.] புகழ்மை சமழ்மை

இவைகளில் மை - தன்மையைக்குறிக்கும் விகுதி. வாகுபெயர்.

ஞாலம் — இட
(உ)

காதலார் சொல்லுங் கடுஞ்சொல் லுவந்துரைக்கும்
ஏதிலா ரின்சொலிற் றீதாமோ - போதெலாம்
மாதர்வண் டார்க்கு மலிகடற் றண்சேர்ப்ப
ஆவ தறிவார்ப் பெறின்.

(இ-ள்.) போது எலாம் - பூக்களிலெல்லாம், மாதர்வண்டு - அழகானவண்டுகள், ஆர்க்கும்-ஒலிக்கின்ற, மலிகடல்தண்சேர்ப்ப- நிறைந்தகடலினது குளிர்ச்சியான்கரையையுடைய அரசனே! ஆவது அறிவார் பெறின்-தமக்கு நன்மையாவதை அறிந்திருப்பவரைப்

பொறையுடைமை.

ரு௩

பெற்றால், காதலார்
சொல்லும்
கடும் சொல் - தன்னிடத்து

அன்

புள்ளவர் சொல்லுகிற
கடுமையான சொல்லானது,
உவர்த்து உணாக்

கும் - சந்தோஷப்பட்டுச்
சொல்லுகிற; ஏதிலார்
இன்சொற்பலில் -

விரோதிகளுடைய
இனிமையான சொல்லைக்காட்
டிலும், தீது ஆ·

மோ - தீமையைத்
தருவதாகுமோ, எ-று.

தமக்கு நன்மைதருவது

இது தீமைதருவது இது
என்று அறி

ந்திருக்கிற விவேகிகளுக்கு
அன்புள்ளவர்கள் கடிந்து செ
ால்லுகிற

உறுதிச்சொல் எதிர்கள்
சிரித்துக்கொண்டு பிரியமாய்ச்
சொல்லு

கிற சொல்லைவிடத் தீதா
காது. என்றால்
“அழஅழச்சொல்லுவார்

தமர் சிரிக்கச் சிரிக்கச் சொ
ல்லுவார்பிறர்” என்கிற
பழமொழிப்

படி தற்காலத்தில் பிரியமாக ாமல் வெறுக்கத்தக்கதாகச் செ ான்று

னும் பிற்காலத்தில் நன்மையைத்தருமாதலால் நண்பர்பேச்சையே யோசித்து எடுத்துக்கொண்டு அக்கடுமையைப் பொறுக்கவேண்டு மல்லாமல், பிறர் தற்காலத்துக்கு இனிப்பாகச்சொல்லும் பேச்சை எடுத்துக்கொள்ளலாகாது என்பது கருத்து. குறள்—"நகு தற்பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண், மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு." பெறின் என்பதனால் அது அருமைஎன அறிக. ஏதும் இலார் — தமக்கு நன்மைசெய்யும்படியான யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லாதவர், ஏதிலார். இன்சொல் — இனிமை யில் மையோடு இகரமும் கெட்டது. சொலின் — ஐந்தனுருபு எல் லையில வந்தது. 'போதலாமாதர்வண்டார்க்கும்' என்பது கடற் கரையைச் சிறப்பிக்கின்றது. அறிவார்ப்பெறின்—உருபு - கஉ - வதுசூத்திரவிதியால் பகரம் மிகுந்தது. (௩)

அறிவ தறிந்தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி
உறுவ துலகுவப்பச் செய்து - பெறுவதனால்
இன்புற்று வாழு மியல்புடையா ரெஞ்ஞான்றும்
துன்புற்று வாழ்த லரிது.

(இ - ள்.) அறிவது அறிந்து - அறியவேண்டிய நன்மைதீமை களை அறிந்து, அடங்கி-கோபதாபங்களில்லாமல் சாந்தமாகி, அஞ்சுவது அஞ்சி - அஞ்சத்தக்க பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சி, உறுவது- தமக்குநேர்ந்த காரியத்தை, உலகு உவப்ப செய்து-உலகம் சந்தோஷிக்கும்படி செய்து, பெறுவதனால்-(நியாயத்தின்படி தாம்)பெற்ற பொருளால், இன்பு உற்று - சந்தோஷத்தை அடைந்து, வாழும் இயல்புடையார்-வாழும்படியான சுபாவத்தையுடையவர்கள், எஞ் ஞான்றும் - எப்பொழுதும், துன்பு உற்று - துன்பத்தை அடைந்து, வாழ்தல் அரிது - வாழுவதில்லை.

ரு சு நா
லடியாருரை.

இதனால் நமக்கு நன்மையாகும் இதனால் தீமையாகுமென்று தெரிந்துகொண்டு கோபமில்லாமல் பொறுத்துப் பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சித் தாம் செய்யவேண்டியதை உலகுக்கு இன்பமாச்செய்து பிறரிடத்துப் பொறாமையில்லாமல் தமக்குக் கிடைத்ததைக் கொண்டு சந்தோஷப்படுகிறவர்களுக்கு எப்போதும் துன்பமில்லை

என்பது கருத்து.

அறிவது முதலானவை
செய்தது போல்வந்த
செயப்பாட்டு

வினையாலணையும்பெயர்கள்.
அறிது — இங்கு இன்
மையில்வந்தது. ()

வேற்றுமை யின்றிக் கலந்திருவர் நட்டக்கால்
தேற்றா வொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயின்
ஆற்றுந் துணையும் பொறுக்க பொறாஅயின்
தூற்றாதே தூர விடல்.

(இ-ள்.) இருவர் - இரண்டுபேர், வேற்றுமை இன்றி கலந்து - பேதமில்லாமற் சேர்ந்து, நட்டக்கால் - சிநேகித்தால், தேற்றா ஒழுக்கம் - அறிவிக்கக்கூடாத நடக்கை, ஒருவன்கண் உண்டாயின் - ஒருவனிடம் உண்டாயிருந்தால், ஆற்றும் துணையும் - பொறுக்கக் கூடிய அளவும், பொறுக்க - பொறுக்கக்கடவன்; பொறாஅயின் - பொறுக்கமாட்டாமற்போனால், தூற்றாதே - பிறர் அறிய வெளிப்படுத்தாமல், தூரவிடல் - (அவன் சிநேகத்தை) தூரத்தில்விடக்கடவன், எ-று.

சிநேகித்தவனிடத்தில் அயோக்கியமான நடக்கை

உண்டா

யிருந்தால் கூடிய அளவு பொறுத்திரு; கூடாமற்போனால் சினேகத்தைவிடலாமேயல்லாமல் அதைத் தூற்றலாகாது என்பது கருத்து.

நட்டக்கால்—நள்

பகுதி, கால் - விகுதி. ளகரம் டகரமானது, சந்தி, மற்றொரு டகரம் எழுத்துப்பேறு, அகரம் சாரியை, ககர

விகுதியும் சந்தி. தேற்றல் - தெளியச்செய்தல், அறிவித்தல். தூர விடல் - அந்தச்சினேகம் தூர்ந்துபோம்படியாக விடல்; அதாவது

அழிந்துபோம்படி எனவும் உரைக்கலாம். விடல் — வியங்கோள்

வினைமுற்று.

(ரு)

இன்னா செயினு மினிய வொழிகென்று
தன்னையே தானோவி னல்லது - துன்னிக்

கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானகநாட
விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது.

(இ - ள்.) கானகநாட - காடுமிகுந்த நாடுடையவனே!, இன்னாசெயினும் - (நண்பர்) இனிமையாகாதவை செய்தாலும், இனிய

பொறையுடைமை.

ருரு

ஒழிக என்று - அந்த
இன்னாமையை இனியவாக
நீங்கட்டும் என்று
நினைந்து, தன்னையே தான்
நோவின் அல்லது -
தன்னையே தான்

வெறுப்பதல்லாமல், துன்னி - சேர்ந்து, கலந்தாரை ; நினைத்தவரை, கைவிடுதல் - விட்டுவிடாதே; விள்ளல் - நினைகத்திற்

பிரிதல், விலங்கிற்கும்
அரிது - மிருகங்களுக்கும்
கூடாத காரியம்.
எ-று.

சிநேகிதர் நீக்கு

செய்தால் அதற்குக் கோ
பியாமல் அத்தீங்
குகள் நமக்கு நல்லவையா
ஒழியட்டுமென்று எண்ணி
இப்படியாவ
தற்குக் காரணம் நம்முடை
ய பாவந்தான் என்று தன்னை
த் தான்
வெறுக்க வேண்டுமே
யன்றிப் பொருமல் சிநேகிதனை
ாத் துறப்பது
தகுதியன்று. இப்படிச்
செய்வது மிருகங்களிலும்
இல்லை என்ப

தாம்.

இனி அவ் ஒழிக என்பது தொகுத்தலாய் இனிய வொழிகென்
றுயிற்றூ எனக்கொண்டு இனி அவ் இன்னுதவை ஒழியட்டுமென்று

எனவு முரைக்கலாம். அவ்
— பலவின்பால் சுட்டுப்பெய
ர்? செயி
ஞும் என்கிற இழிவு
சிறப்பும்மையால் அப்படி
செய்தல் பெரும்பா
லுமில்லை யென்றுகிறது.
சேோவின்—இதில் இன்சா
ரியை,வேற்றுமை
முதலிய வின்றித்தனித்துப்
பெயரோடு வந்த தெனக்கொ
ள்ள வே
ண்டும். செயினென் வ

ாய்பாட்டு வினையெச்ச விகுதி
யென்றாகி
லும்
ஐந்தனுருபென்றாகிலும்
கொண்டால்
பொருள்பொருந்தாமை

அறிக. நோவு — தொழிற்பெயர். நோவதல்லது என வருவதை க்காண்க. விலங்கிற்கும் — இழிவு சிறப்பும்மை. விலங்கு - குறுக்கு,

மனிதரைப்போல் நேரே நிற்பதின்றிக் குறுக்காய் நின்று உணவு முதலாயவற்றைக் கொள்ளுதலாலே விலங்கு என்னப் பட்டது. இதனை வடநூலார் 'திர்யக்' என்பர். (௬)

பெரியார் பெருநட்புக் கோடறாஞ் செய்த
அரிய பொறுப்பவென் றன்றே - அரியரோ
ஒல்லெ னருவி யுயர்வரை நன்னாட
நல்லசெய்வார்க்குத் தமர்.

(இ-ள்.) ஒல் என் அருவி - ஒல் என ஒலிக்கின்ற அருவிகளையுடைய, உயர்வரை நல் நாட - உயர்வாகிய மலைகளையுடைய நல்ல நாட்டின் அரசனே!, பெரியார் பெரு நட்பு கோடல் - பெரியோர்களுடைய மேன்மையான சினேகத்தைக் கொள்ளுதல், தாம்செய்த அரிய பொறுப்ப என்று அன்றோ - தாங்கள் செய்த பொறுத்தற்குக் கூடாத குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வார்கள் என்றல்லவா, நல்ல செய்வார்க்கு - நன்மைகளைச் செய்பவர்க்கு, தமர்

(௫) கா நால
டியாருரை.

நேசராகிறவர்கள்,
அரியரோ - கிடைக்க
அருமையானவர்க

ளோ, எ-று.

தம்மைச் சேர்ந்
வர்கள் அரிய குற்றங்களைச்
செய்தாலும்

அவை பொறுப்பது பெரியோரியல்பு. நன்மை செய்பவர்களுக்கு
எவரும் நட்பாவா ராதலால் அது விசேஷமல்லவென்றபடி.

௱௪

நடல்—தொழிற்பெயர், கொள்
- தல் - பகுதி விகுதிகள்.

பகுதி முதனீட்சி - விகாரம்.

இதை எழுவாயாக வைத்து
ஆகின்ற

தெனப் பயனிலை வருவித்துக்
கொள்க. பெரியார் பொறுப்ப

என்

பது இவ்வாக்கியத்தின் உள்வாக்கியம். பொருப்ப — பலர்பால்

வினைமுற்று. அன்றே

என்பது பிரசித்தத்தைக் காட்டுகின்றது.

தமர்-தாம் என்னுங் கிளைப்பெயரடியாக வந்த பெயர். அரியரோ— ஓகாரம்-எதிர்மறை. நல்ல —பலவின்பெயர். (எ).

வற்றிமற் றொற்றப் பசிப்பினும் பண்பிலார்க்
கற்ற லறிய வுணாயற்க - அற்றம்

மறைக்குந் துணையார்க் குணாப்பவே
துறக்குந் துணிவிலா தார்.

தம்மைத்

(இ-ள்.) வற்றி-உடம்பில் மாமிச முதலிய வற்றி, ஆற்ற பசிப்பினும்-மிகவும் பசித்தாலும், அற்றம் - (தமது) வறுமையை, பண்பு இலார்க்கு - சற்குணமில்லாதவருக்கு, அறிய உரையற்க - அறியும்படி சொல்லாதிருக்கக் கடவர்; தம்மை இலாதார் - விசேஷ சங்கடங்களில் தம்மை துறக்கும் துணிவு மாய்த்து விடும்படியான மனவுறுதியில்லாதவர், அற்றம்

மறைக்கும் துணையார்க்கு-

தமது வறுமையை நீக்க வல்ல சிநேகிதருக்கு, வார்கள், எ-று.

உரைப்ப - சொல்

மிக்க வறுமை நே

ர்ந்தால் உயிர் போனாலும்

போகட்டுமெ ன்று பெ

ாறுத்துக்கொண் டிருப்பதே

பொறுமை, அப்படியன்றிப்

பிறரோடு சொல்லத் து

ணிந்தாலும் அதை

வெளியிடாமல் நீக்க

வல்லவருக்குச்

சொல்லலாமே யல்லாமல்
அயோக்கியரிடத்துச்
சொல்லலாகா தென்பதாம்.

இப்பாடல் வேறு

அதிகாரத்தில் சேர்க்கத் தக்கது
ஆனாலும்
பொருக்கிறதென்கிற
வொரு சம்பந்தத்தால் இங்கே
சேர்க்கப்

பட்டது.

வாய் திறந்துகொண்டு தூங்கினன் என்பதுபோல் பசித்தவற்றினாலும் என வுூற்றிக் கொள்க. அற்றம்—அறு-பகுதி, அம்-கர்த்தா விகுதி. செல்வம் அற்றிருப்பது என்பதுபொருள். ஏ—அசை.()

பொறையுடைமை.

௫௭

இன்பம் பயந்தாங் கிழிவு தலைவரினும்
இன்பத்தின் பக்க மிருந்தைக்க — இன்பம்
ஒழியாமை கண்டாலு மோங்கருவி நாட
பழியாகா வாறே தலை.

(இ - ள்.) ஓங்கு அருவிநாட் - மேலெழும்புகிற அருவிகளுள்ள நாடுடையவனே! இன்பம் பயந்து - இன்பத்தைத் தந்து, ஆங்கு - அதிலே, இழிவு தலைவரினும் - தாழ்மை சேர்ந்தாலும், இன்பத்தின் பக்கம் - இன்பம் வருகிற பக்கத்திலேயே, இருந்தைக்க - இருக்கின்ற உனக்கு, இன்பம் ஒழியாமை கண்டாலும் - சுகம் நீங்காதிருப்பதைப் பார்த்தாலும், பழி ஆகா ஆறே - பழிப்பு உண்டாகாத வழியே, தலை - முக்கியம்.

ஒருகாரியஞ் செய்தால் அதில் இன்ப முண்டாவதோடு பழியும் தாழ்வுமு முண்டானால் அதை விடவேண்டும். தாழ்மையைப் பொறுத்து இன்பம் வருவதையே நோக்கி நிற்கிறவனுக்கு ஒழியாத இன்பங் கிடைத்தாலும் அது வரும்வழி பழிப்பில்லாததா யிருக்க வேண்டும் என்றபடி..

இருந்தைக்க — முன்னிலை வினையாலணையும் பெயர். அகரச்சாரியை பெற்றது. [பெயர் - சூ - சுஅ.]

குவ்வுருபு

இப்பாடலும் பழிப்பைப் பொறுத்தல் தகுதியல்ல வென்பது மாத்திரத்தால் இங்கு சேர்க்கப்பட்டதென அறிக. ஏகாரம்—தேற்றம். கண்டாலும்—உம்மை உயர்வு சிறப்பு. (கூ)

தான்கெடினுந் தக்கார்கே டெண்ணற்க தன்னுடம்பின்
ஊன்கெடினு முண்ணார்கைத் துண்ணற்க — வான்கவிந்த
வையக மெல்லாம் பெறினு முரையற்க
பொய்யோ டிடைமிடைந்த சொல்.

(இ - ள்.) தான் கெடினும் - தான் கெட்டாலும், தக்கார் கேடு எண்ணற்க - யோக்கியருக்குக் கேடு செய்ய நினையாதிருக்கக் கடவன், தன் உடம்பின் ஊன் கெடினும் - தன்னுடம்பில் மாமிசம் வற்றி யழியும்படி யானாலும், உண்ணார் கைத்து-உண்ணத்தகாதவர் கையினால் வரும் உணவை, உண்ணற்க - உண்ணாதிருக்கக் கடவன்; வான்கவிந்த - ஆகாயம் மூடிய, வையகமெல்லாம் பெறினும் - உலகத்தையெல்லாம் பெறுவதா யிருந்தாலும், பொய்யோடு இடைமிடைந்த-இடையிலே அசத்தியத்தோடு சேர்ந்த, சொல்-சொல்லை, உரையற்க-சொல்லாதிருக்கக் கடவன். எ-று.

நாலடியாருரை.

பொறுமையாலே
தன்னைப்போல் பிறரும் கெட
ட்டும் என்று
யோக்கியருக்கு கேடு
நினையாதிருக்க வேண்டும். பசி
பொறுமை
யாலே உண்ணாத விடத்தில்
உண்ண வெண்டாம்.
உலகமெல்லாம்

. கிடைப்பதா யிருந்தாலும்
பொய்சொல்லாமல் தன்வள
ப்பமின்மை
    யைப் பொறுக்க வேண்டும்
என்பது கருத்து.

    முந்திய உம்மை இரண்
டும் இழிவு சிறப்பு, பிந்தியது
உயர்வுசி
    றப்பு. கைத்து —கையினுல்
வருவது; அவரிடுஞ் சோறு,
பொருள்
    எனவு முரைக்கலாம். கை -
பகுதி, து-விகுதி. பொய்யே
ாடிடைமி

டைந்த சொல்

என்றதனாலே சில உண்மையாறும் பொய் சிறிது கலந்ததும் சொல்லலாகாதென்பதாம்.

(க0)

கூ-வது அதிகாரம்.

பிறர்மனை நயவாமை.

அதாவது,

பிறருடைய மனையாளை

விரும்பாதிருத்தல்.

அச்சம் பெரிதா லதற்கின்பஞ் சிற்றளவால்
நிச்ச நினையுங்காற் கோக்கொலையால் — நிச்சலும்
கும்பிக்கே கூர்த்த வினையாற் பிறன்றாரம்
நம்பற்க நாணுடை யார்.

(இ - ள்.) அச்சம் பெரிது - பயம் அதிகமானது, அதற்கு இன்பம் - அக்காரியத்தில் இன்பமானது, சிறு அளவு-அற்பபிரமாணமுள்ளது, நிச்சம் - தினமும், நினையுங்கால் - யோசித்தால், கோ - அரசனால், கொலை - கொல்லுதல் (சேரும்), நிச்சலும்- நித்தமும், கும்பிக்கே-நரகத்திற்கே, கூர்த்தவினை-மிகுந்த செய்கை, (ஆதலால்) நாண் உடையார்- வெட்கமுள்ளவர்கள், பிறன்தாரம்-பிறனுடைய மனையாளை, நம்பற்க - விரும்பாதிருக்கக்கடவர், எ-று.

பிறர் தாரத்தினிடத்தில் போக எத்தனப்பட்டால் அவளுக்குடையவர் அடிப்பது முதலான செய்கைகளுக்கு அஞ்சவேண்டுவதும், விஞ்சினால் அரசன் கொலைசெய்வா னென்கிற பயமும், இத்தனைதான் பொறுத்தாலும் அதில் வரும் சுகமோ அற்பம், பின்பு நரகத்திற்குக் காரணம். இவ்வளவு சங்கடங்க ளிருப்பதனால் பிறர் தாரம் விரும்புதல் யோக்கியமன்று என்றதாம்.

அச்சம்—அஞ்சு - பகுதி, அம் - தொழிற்பெயர் விகுதி, வலித்தல்-விகாரம். அதற்கு—கு - இடப்பொருளில் வந்தது வேற்று

பிறர்மனைநயவாமை.

ரு௯

மை மயக்கம். நிச்சம் நிச்ச
ல் இரண்டும் 'நித்யம்'
என்கிற வட மொழித்
திரிபு. கொலை — தொ
ழிற்பெயர். கொல் ஐ -
பகுதி
விகுதிகள். கும்பிக்
கு—கு-பொருட்டுப்பொருளில்

வந்தது. [பெ
யர் - சூ - சக.]
ஆல்-நான்கும் அசை.
தாரம்—வடமொழி. நாலு
டையார் என்பதனாலே
அக்காரியத்தில் எல்லாக்
குற்றங்களுக்கு முன் நாண
முண்டாவது பெரிதென்றதா
யிற்று. (க)

அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிந் நான்கும்
பிறன்றார நச்சுவார்ச் சேரா - பிறன்றாரம்
நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்.

(இ-ள்.) அறம் புகழ் கேண்மை பெருமை - தருமம் கீர்த்தி
சினேகம் மேம்பாடு ஆகிய, இந்நான்கும் - இந்த நான்கு பொரு

ளும், பிறன் தாரம் நச்சுவார்-பிறன் மனையாளை விரும்புகிறவர்களை, சேரா - சேரமாட்டா; பகை பழிபாவ மென்று - பகையும் நிந்தை

னையும் பாவமும்,
அச்சத்தோடு - அச்சமும்
ஆகிய, இந்நாற்பொரு
ளும் - இந்த நான்கு
பொருளும், பிறன்தாரம்
நச்சுவார் - பிறன்
தாரத்தை
விரும்புகிறவர்களை, சேரும்—,
எ-று.

கருத்துவெளிப்படை.

அப்பெண்ணைச்
சேர்ந்த பலரும் விரோதிகள

ாவார்க ளாதே

லால் கேண்மை யில்லை. ஈனகாரியமாதலால் பெருமையும்
யுமில்லை.

கீர்த்தி

அறமுதலிய நான்கும் செவ்வெண் ஆதலின், [இடை - கு - கூ-]தின்படி தொகைபெற்றன. பகைமுதலிய நான்கு மிப்படியே. என்று என்கிற எண்ணிடைச்சொல், [இடை - கு - கப - ன்] படி பிரிந்து பகை முதலியவற்றோடும் சேர்ந்தன. "இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பும்" என்கிற விதிபால் நச்சுவார்ச்சேரா என வலி மிகுந்தது. நான்குபோய் நான்கு வரும் என்று சொன்னதினால் இது 'பரிவர்த்தனை' என்னும் அலங்காரம்; "பொருள் பரிமாறுதல் பரிவர்த்தனையே". தண்டியலங்காரம். (அ)

புக்கவிடத் தச்சம் போதரும் போதச்சம்
துய்க்கு மிடத்தச்சந் தோன்றுமற் காப்பச்சம்
எக்காலு மச்சந் தருமா லெவன்கொலோ

உட்கான் பிறனில் புகல்.

(இ - ள்.) புக்க இடத்து அச்சம் - பிறன் தாரத்தினிடம் போகும் பொழுது பயமுண்டாகின்றது; போதரும்போது அச்சம் -

திரும்பி வரும்போதும் பயம்; துய்க்கும் இடத்தது அச்சம - அநுப விக்கும்போதும் பயம்; தோன்றாமல் காப்பு அச்சம் - பிறர் அறி

யாமல் காப்பதில் பயம்;
எக்காலும் அச்சம் தருமால் - எப்போ

தும் பயத்தைத் தருவதாகையால், பிறனில்புகல் - பிறனில்லா ளிடம்போவதை, எவன் உட்கான் - எவன் பயப்படமாட்டான்,

எ-று.

கொல்-ஐ-இரண்டும்

அசை. கருத்து வெளிப்படையாகின்றது.

புக்க—புகு - பகுதி, அ - விகுதி. ககர மிகுதி இறந்தகாலங் காட்டும் பெயரொச்சம். உட்கான் — உட்கு - பகுதி. அச்சப்பொருளுள்ளசொல் வந்தவிடத்து அஞ்சத்தக்கதின்மேல் இரண்டாம் வேற்றுமை வருவது தமிழ் வழக்கு. நான்காம் வேற்றுமையும்

வரும்.

(ரு)

காணிற் குடிப்பழியாங் கையுறிற் கால்குறையும்
மாணின்மை செய்யுங்கா லச்சமாம் - நீணிரயத்

துன்பம் பயக்குமாற்
றச்சாரி நீகண்ட
இன்ப மெனக்கெ
னைத்தாற் கூறு.

(இ-ள்.) காணின்குடிப்பழி
ஆம் - பிறர்கண்டால்
தன்குலத்
துக்கு நிந்தனையுண்டாம்;
கையுறில் - அகப்பட்டால், கா

ல்குறை

யும் - (தண்டனையால்) கால்குறைவுபடும்; மான் இன்மைசெய்யுங் கால் - அந்தத் துஷ்டகாரியஞ் செய்யும்போது, அச்சம் ஆம் -,

பயமுண்டாம்; நீள்நிரயத் துன்பம் பயக்கும்-(அந்தக்கெட்டகாரியம்) நெடுங்கால மனுபவிக்கும்படியான நரகவேதனையை உண்டாக்கும்; (ஆகவே) துச்சாரி - விபசாரமாகிய துஷ்டகாரியஞ் செய்பவனே! நீ கண்ட இன்பம் எனைத்து - நீ அதிலகண்ட சுகம் எவ்வளவு, எனக்குக் கூறு - எனக்குச்சொல், எ-று.

கருத்து வெளிப்படை. கையுறிஞ் நால்குறையும் என்றால் அக
ப்பட்டபோது அரசனால் காலை வெட்டுதல் கேரிகம் எனபதாம்.

துச்சாரி — வடமொழி
திரிந்தது. துஷ்டநடக்கை
செய்பவன் என்
பது பொருள். ஆல் - இரண்டும் அசை,
பொருள் குறிப்பதாகவுங் கூறலாம்.
முதலிலிருப்பதை ஏதுப்

(௪)

செம்மையொன் றின்றிச் சிறியாரினத்தராய்க்
கொம்மை வரிமுலையாள் தோள்மரீஇ - உம்மை
வலியாற் பிறர்மனைமேற் சென்றாரே யிம்மை
அலியாகி யாடியுண் பார்.

சூக

(இ-ள்.) செம்மை ஒன்று இன்றி - ஒரு நன்னடக்கையுமில்லாமல், சிறியார் இனத்தர் ஆய் - அயோக்கியரோடு சேர்ந்தவராய், கெ ாம்மை-திரட்சியான, வரி - ரேகைகள் எழுதப்பெற்ற, முலையாள்-முலையையுடையாளுடைய, தோள்மரீஇ - தோளைச்சேரவிரும்பி, உம்மை -

முற்பிறப்பில், வலியால்- வலிமையால், பிறர்மனைமேல் சென்றோ - பிறர்மனைய ாளிடஞ் சென்றவர்களே, இம்மை - இப் பிறப்பில், அலி ஆகி - நபும்சகராய், ஆடி உண்பார் - கூத்தாடி (பிச் சைவாங்கி) உண்கிறார்கள், எ-று.

முற்பிறப்பில் பிறர்மனையாளிடம் சென்றவர்தாம் இப்பிறப் பில் நபும்சகராகிக் கூத்த ாடிப்பிழைக்கிறவர் என்பதாம்.

ஆதலால்,
பிறர்மனை நயக்கவேண்டாம் என்பது கருத்து.

செம்மை ஒன்று இன்றி என்றால் கிஞ்சித்தும் பழிபாவங்க

ளுக்கு அஞ்சி நடவாமல் என்றபடி. அவளைச் சுவாதீனஞ்செய்யப் பலவித சாகசங்களைச்செய்து என்பதை வலியால் என்றுந். உம்

மை—உகரச்சுட்டின்மேல் காலங்குறிக்க மை விகுதி வந்தது. இம் மையு மப்படியே.

(ரு)

பல்லா ரறியப் பறையறைந்து நாட்கேட்டுக்
கல்யாணஞ் செய்து கடிபுக்க – மெல்லியல்
காதன் மனையாளு மில்லாளர் வென்றொருவன்
ஏதின் மனையாளை நோக்கு.

(இ-ள்) நாள்கேட்டு – தக்கநாளை விசாரித்து, பல்லார் அறிய – பலரும் அறியும்படி, பறை அறைந்து – வாத்தியம் கொட்டி, கல்யாணஞ்செய்து – கடிபுக்க – காவலைப்பொருந்தின, மெல்

இயல் - மென்மையான

தன்மையுள்ள,

காதல்மனையாளும் -

தன்னிடம் ஆசையுள்ள

பெண்டாட்டியும், இல்லாள்

ஆ - வீட்டிலிருப்பவளாயி

ருக்க, ஒருவன் —, ஏதில்மனையாளை - அயலான்மனைவியை, நோக்கு - பார்ப்பது, என் - என்னகாரணமுள்ளது, எ-று.

தான் கிரமப்படி

கலியாணஞ்செய்த

மனையாட்டி வீட்டிலிருக்க

அயல்மனையாளை விரும்புவது

மிகவும் அயோக்கியம்

என்றபடி.

ஆனல்
கலியாணஞ்செய்தவள் வீட்டி
லிராவிடின் அயலான்
மனையாளிடஞ்
செல்லலாமோ என்று
ஆக்ஷேபிக்க வேண்டாம்.
மனையாட்டி யிருக்க
அயலில்செல்வது மிகவும்
அயுக்தமென்றும்
மகாபாதகமென்றும்
அறிவித்தற்கு இப்படி
சொல்லியுதெனக்கொ

ளக.

௯

கூ

கூ௨ ௩ா

லடியாருரை.

"வம்புலாங்கூந்தன் மனைவியைத்துறந்துபிறன்பொருட்டாரமே

யெண்ணி, நம்பினூரிறந்தா

ன மன்றமர்பற்றி

யெற்றிவைத்தெரியெ

ழுகின்ற, செம்பினாலியன்ற

பாவையைப்பரவீ

தழுவெனமொழிவ
தற்கஞ்சி, நம்பனேவந்துன்
னடியிணைபணிந்தே
னைமிசாரணியத்து
ளெந்தாய்" என்று ஆழ்வார்
அருளிச்செய்ததும் காண்க.

மெல்லியலென்றும்
காதலென்றுஞ் சொன்னது,
பெண்ணுக்கு
இருக்கவேண்டிய
குணமுள்ளவள் என்பதை
அறிவிக்க. கடி—உரி
யடியாகப்பிறந்த
பெயரெனக்கொள்க, விகுதி

குன்றியது. என்—

எவன் என்கிற

குறிபபுமுற்று

இடைக்குறையா வந்தது.

நோக்கு—

இதை முதனிலைத் தொ

ழிற்பெயரொன்றாகிலும்

விகுதிகெட்டதொழி

ற்பெயர் என்றாகிலும்

வைத்துக்கொள்க.

(சு)

அம்ப லயலெடுப்ப வஞ்சித் தமர்பரீஇ
வம்பலன் பெண்மரீஇ மைந்துற்று – நம்பும்
நிலைமையி னெஞ்சத்தான் றுப்புரவு பாம்பின்
தலைநக்கி யன்ன துடைத்து.

(இ-ள்.) அயல் - அயலார், அம்பல் எடுப்ப - நிந்தனைசெய்ய, தமர் - உறவினர், அஞ்சி - பயந்து, பரீஇ - விசனப்பட, மைந்து உற்று - மயக்கங்கொண்டு, வம்பலன்பெண் - அயலான்பெண்டாட்டியை, மரீஇ - சேர்ந்து, நம்பும் நிலைமையில் நெஞ்சத்தான் - பிறர் நம்பத்தக்க நிலைமையில்லாத இதயமுடையவனது, துப்புரவு - அனுபவமானது, பாம்பின் தலைநக்கு அன்னது - பாம்பினுடைய தலையை நக்கினாற்போன்ற தன்மையை, உடைத்து - உடையது, எ-று.

அயலான் மனையாளிடத்துச் செல்லும்போது பல்ர்

தூஷித்த
லும் பயமும் இவனாலே
நமக்கெல்லாம்
இழிவுவருகின்றதே யென்
று பந்துக்கள்
விசனப்படுவதும் நேரும்.
இதனையும் லக்ஷியஞ்செய்
யாமல் அனுபவித்தல்
எப்படிப்பட்டதென்றால்,
பளபளப்பாயிருக்
கிறதென்று
பாம்பின்தலையை நக்கினால்
விஷம்பட்டு மரணமடை
வதுபோலக் கேட்டை
அடையும்படி யிருக்கும்

என்பத் கருத்து.

அயல் — ஆகுபெயர்.

பரீஇ — பரிந்து என்பது,

விகுதி உகரம்

இகரமாகி அளபெடுத்துக்காலங்காட்டியது. மரீஇ என்பது மிப்படியே. இவை சொல்லிசையளபெடை. பரீஇ என்பது செயவெனெச்சத்திரிபு. "சொற்றிரியினும்பொருடிரியாவினைக்குறை" இது விதி. வம்பலன் — வம்பல் - திசை, அதாவது வேறிடம், அதிலுள்ளவன் வம்பலன். தன்னோடுசேராமல் வேறிடத்திருப்பவன் என்பதிரண்டபொருள். நக்கியன்னது — நக்கினாற்போலுந்தன்மை. (எ)

பரவா வெளிப்படா பல்லோர்கட் டங்கா

உரவோர்கட் காமநோ யோஒ கொடிதே
விரவாரு ஞணுப் படலஞ்சி யாதும்
உளாயாதுள் ளாறி விடும்.

(இ-ள்.) உரவோர்கண் காமநோய்-ஞானமுடையவரிடத்துள் ள காமவியாதியானது, ஓஒகொடிது - மிகவும் கொடுமையானது, (ஏனெனில்) பரவா-வளராமலும், வெளிப்படா-வெளியாகாமலும், பல்லோர்கண் தங்கா - பலரிடத்துச்சென்று நிற்க

ாமலும், விரவாருள் - வேறானவர்களிடத்து, நாணுப்படல் - வெட்கப்படுவதை, அஞ்சி - பயப்பட்டு, யாதும் உரையாது - ஒன்றுஞ்சொல்லாமல், உள் ஆறிவிடும் - உள்ளேயே தணிந்துவிடும், எ-று.

ஞானவான்களுக்கும் கருமவசத்தாற் காமமுண்டாகலாம்; ஆனால் அதுவிர்த்தியாகாமலும் வெளிப்படாமலும் பலவிஷயங்களிற்செல்லாமலும் உள்ளேயே ஆறிப்போம்; ஏனெனில் பலருக்கும் நாணவேண்டியிருப்பதால். ஆனபடியால் அது மிகவும் கொடியது

என்றதாம். இங்கே கொடிதென்றது காமத்தின் தீமையைநோக்கி

"அதைச்சகிக்கிருர்களே
என்று
வியப்பினுல் வந்ததாம்.

பரவா முதலிய
வினையெச்சங்கள்
வினைச்செவ்வெண். [இடை-

கு - கக] ஓ—சிறப்பில் வந்தது. இது விசேஷ மிருதி என்பதற்கு அடுக்கிவந்தது. ஏ - அசை, தேற்றமுமாம். விரவார்—விரவுதல்- கலத்தல். நாணு—உகரம் - சாரியை.

இப்பாட்டை இவ்வதிகாரத்திற் சொன்னது, லும் உரவோர் பிறர்மனை நயவார் என்பதற்கு

காமமிருதியி

= (அ)

அம்பு மழலு மவிர்கதிர் ஞாயிறும்
வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சுடும் - வெம்பிக்
கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலாற் காமம்
அவற்றினு மஞ்சப் படும்.

(இ - ள்.) அம்பும் அழலும் அவிர்கதிர் ஞாயிறும் - பாணமும் நெருப்பும் விரிந்த கிரணங்களை யுடைய சூரியனும், வெம்பி - தீக்ஷணியமாகி, சுடினும் - சுட்டாலும், புறம் சுடும் - புறத்திலே சுடும்; காமம் - காமமானது, வெம்பி - உக்கிரமாகி, மனத்தைக் கவற்றி - இதயத்தைக் கவலைப்படுத்தி, சுடுதலால்-சுடுவதினால், அவற்றினும்- அம்பு முதலியவற்றைக் காட்டிலும், அஞ்சப்படும் - அஞ்சத்தக்கது, எ-று.

அம்பு முதலானவை

எவ்வளவு வெம்பினும்

புறமேயன்றி

அகஞ்சுடா. க ாமமோ

உள்ளத்தை ஒன்றும்

தோன்ருமலிருக்கும்

படி கலக்கிச் சுடுமாதலால்

அம்புமுதலியவற்றினும் கெ

ாடிதென்று. பயப்பட

வேண்டியதாம்.

• சுடினும் — உம் -

சிறப்பு, கவற்றி —
பிறவினைவினையெச்சம்,
கவற்று - பகுதி.
அஞ்சப்படும்—இது
செயப்பாட்டு வினை. காமம்
என்றதை இரண்டாம்
வேற்றுமையாகக் கொண்ட
ால் இது ஒருவ
கை வியங்கே
ாள்வினைமுற்றும்; காமத்தை
அஞ்சவேண்டும் என்று
பொருளாகும். இவ்வினை
முற்றை நன்னூலுரைகாரர்
தேற்றப்பொ

ருள்பட்டு
வந்ததொழிற்பெயரொன்பர். "வேறில்லை யுண்டைம்பான் மூவிடத்தன" என்கிற சூத்திர வுரையைக்காண்க. (கூ)

ஊருளெழுந்த வுருகெழு செந்தீக்கு
நீருட் குளித்து முயலாகும் - நீருள்
குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன் றேறி
யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்.

(இ - ள்.) ஊருள் எழுந்த - ஊரில் பற்றிக்கொண்டு ஓங்கிய, உரு கெழு - உருவம் சிறந்த, செம் தீக்கு - நல்ல நெருப்புக்கு, நீருள் குளித்தும் - தண்ணீருள் மூழ்கியாயினும், உயல் ஆகும் - தப்பலாம்; காமம்—, நீருள் குளிப்பினும் சுடுமே - நீரில் மூழ்கினு லும் சுடுமே, காமம்—, குன்று ஏறி ஒளிப்பினும் - மலைமேலேறி ஒளித்துக்கொண்டாலும், சுடும்—, எ - று.

ஊரிற்பற்றிச் செக்கச் செவேலென்று எழும்பிச் சொலிக்கிற நெருப்பு நீரில் முழுகியிருந்தாரை ஒன்றுஞ் செய்யாது. காமமோ குளித்திருந்தாலும் மலைமேலேறிப்போய் ஒளித்திருந்தாலும் சுடாமல் விடாதென்றபடி.

குளித்தும்—உம்மைவிகற்பத்தோடுகூடிய சிறப்புப்பொருளில் வந்ததாக்கொள்க. உய்யல் என்பது தொகுத்தலால் உயல் என நின்றது. சுடுமே—ஏ நிச்சயத்தில் வந்தது. (௧௦)

௯௦-வது. அதிகாரம்.

ஈ·

ை க.

அதாவது, தரித்திரத்தினால் வருந்தித் தம்மிடம் வருகிறவருக்குச் சோறு முதலியவை கொடுத்தலாம்.

இல்லா விடத்து மியைந்த வளவினால்
உள்ள விடம்போற் பெரிதுவந்து - மெல்லக்
கொடையொடு பட்ட குணனுடை மாந்தர்க்
கடையாவா மாண்டைக் கதவு.

(இ - ள்.) இல்லாவிடத்தும் - (தமக்குச் செல்வம்) இல்லாமற் போன காலத்திலும், இயைந்த அளவினுல் - தமக்கு இசைந்தம ட்டிலே, உள்ள இடம்போல் - செல்வமிருக்குங் காலத்திற்போல், பெரிது உவந்து - (அவர் வந்ததற்கு) மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு, மெல்ல - சாந்தமாக, கொடையொடுபட்ட - கொடுத்தலோடுசேர்ந்த, குணன் உடை மாந்தர்க்கு - குணமுள்ள மனிதருக்கு, ஆண்டை கதவு - அவ்வுலகத்துக் கதவுகள், படாதன ஆகும், எ - று.

அடையா ஆம் - அடைக்கப்

படா

செல்வ மில்லாதபோதும் சந்தோஷப்பட்டுச் சாந்தமாய்க் கொடுக்குங் குணமுள்ளவர்களது வரவை எதிர்நோக்கி மேலுலகத்தார் தமது உலகத்துக் கதவைத் திறந்து வைத்திருப்பார்கள் என்றபடி.

இங்கே இடம் என்பது காலத்தை. பெரிது—இந்தக்

குறிப்
புமுற்று இங்கே
வினையெச்சமாகி
உவத்தலுக்கு உரியாய்
நின்றது.
இதை வடநூலார்,
"க்ரியா விசேஷணம்"
என்பர். கொடை— கொடு
- பகுதி, ஐ - தொ
ழிற்பெயர்விகுதி,
குண்ன்—மகரத்துக்கு
ஙகரம் போலி. உடை —
ஈறுதொக்க குறிப்புப்
பெயரொச்சம்.
ஆம்-- அசை என்றும் பக

ாள்ளத்தகும்.

ஆண்டை—ஆண்டு என்னும் சுட்டுகுற்றியலுகரமாதலின் "ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரமுமுளவே" என்கிற விதியால் ஐகாரச்சாரியை பெற்றது.

(க)

முன்னரோ சாநாண் முனிதக்க மூப்புள
பின்னரும் பீடழிக்கு நோயுள - கொன்னே
பரவன்மின் பற்றன்மின் பாத்துண்மின் யாதும்
கரவன்மின் கைத்துண்டாம் போழ்து.

(இ-ள்.) முன்னரோ - பூர்வத்திலேயே, சாம் நாள் - சாகும் காலமும், முனிதக்க மூப்பு - வெறுக்கத்தக்க

கிழத்தனமும்,

சா சா நால

டியாருளா.

உள - ஏற்பட்டிருக்கின்றன;
பின்னரும் - பின்னும், பீடு
அழிக்கும்-
பெருமையைக்
குலைக்கும்படியான, நோய்
உள - வியாதிகளும்
உண்டாயிருக்கின்றன;

கைந்து உண்டாம்போழ்து -
திரவியம் உண்'

டாயிருக்கிறகாலத்தில்,
கொன்னே - வீணாய்,
பரவன்மின் - நாற்பு

றமும் ஓடாதேயுங்கள்,
பற்றன்மின் -
பிடித்திராதேயுங்கள், பாத்

து உண்மின் - (சோறு
முதலியவற்றை யாசகர்க்கு)
பகுத்துக்

கொடுத்து உண்ணுங்கள், ய
ாதும் கரவன்மின் - எதையும்
ஒளியா

திருங்கள், எ-று.

நாம்பிறக்கு முன்னமே
சா நாள் மூப்பு நோய் இவை
கடவு
ளால்
அடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
ஆதலால் திரவிய மிருக்கும்
போது அதைக் கெட்டியாப்
பிடித்து யாசகர்க்கு
இல்லையென்று
சொல்லாமல் பகுத்துக்
கொடுத்து அநுபவியுங்கள்
என்பது •
கருத்து.

• ஷைத்து உண்டாம்

போழ்து என்பதை ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் கூட்டிக்கொள்க. பின்னரும் என்பதற்கு இன்னமும் எனப்

பொருள் கொள்க. முன்பின் என்பவை அர்சாரியை பெற்றன. சாம் நாள்—பெயரெச்சத் தொடர். முனிதக்க—முனிதற்குத்தக்க. முதனிலைத் தொழிற்பெயர் நான்காம்வேற்றுமைத்தொகை. உள—பலவின்பால் குறிப்புமுற்று. கொன்—இடைச்சொல். பரவன்மின் பற்றன்மின் முதலியவை எதிர்மறை யேவற்பன்மைவினைமுற்று. பாத்து—பா - பகுதி. கைத்து - கையிலுள்ளது. யாதும் கரவன்மின் என்றது எதையும் இல்லை யென்றொளிக்க வேண்டாம் என்று முன் சொன்னதையே உறுதிப்படுத்தியது. (உ)

நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார்
கொடுத்துத்தான் துய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டும்
மிடுக்குற்றுப் பற்றினு நில்லாது செல்வம்
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்.

(இ - ள்.) கொடுத்துத் தான் துய்ப்பினும் -

பிறருக்குக் கொடு
த்துத் தான்
அனுபவித்தாலும்,
ஈண்டுங்கால் ஈண்டும் -
சேருங்கா லத்திற் சேரும்;
விடுக்கும் வினை உலந்தக்கால்
- (நம்மிடத்தில் பொருளைச்)
சேர்த்த நல்வினை அழிந்தால்,
செல்வம் - செல்வமா
னது, மிடுக்கு உற்றுப்
பற்றினும் - வலிபொருந்திப்
பிடித்தாலும்,

நில்லாது - நிலையாது; (இதை அறியாதவர்) நடுக்கு ஊற்று தன்சே ர்ந்தார் துன்பம் - தரித்திரத்தால் நடுக்கலை அடைந்து தன்னைச்

சேர்ந்தவர்களுடைய

துக்கத்தை, துடையார் -

போக்கமாட்டார்

கள், எ-று.

௪௯௧.

௩௭

செல்வமானது

நல்வினை சேர்ந்த காலத்திற்

சேர்ந்து அது

அழியுங் காலத்தில் எவ்வளவு உறுதியாய்ப் பிடித்தாலும் நிற்காதா
கையால் செல்வமிருக்கும்போதே வறுமையால் வருந்தித் தன்னி

டம் வருபவருடைய
சங்கடத்தைத் தீர்க்க
வேண்டு மென்பது
கருத்து.

இது, ஏற்புழி
யெடுத்துடன் கூட்டுறு
மடியதாகிய அடிமறி
மாற்றுப்பொருள் கொள்.
[பொது - ரு - சஅ.]
கொடுத்துந்
தான் துய்ப்பினும்

என்றதனால், கொடுத்தல்
செல்வ நிலைமைக்கு

க்காரண மானாலும் அது
மறுபிறப்புக்கே யன்றி
இப்பிறப்புக்கு

அன்று என்று
காட்டியதாயிற்று.
இப்பிறப்பில் செல்வம்
சேர்வ

தும் நீங்குவதும் போன
பிறப்பின் கருமவசம்என
அறிக. நடுக்கு—

•முதனிலைத்தொழிற்பெயர். தற்சேர்ந்தார்—இதில் மெய்-கடு-வது சூத்திரவிதியால் தன் என்பதின் னகரம் திரிந்தது. துய்ப்பினும்—உம்மை உயர்வு சிறப்பு. விடுக்கும்—கு - சாரியை. (௫)

இம்மி யரிசித் துணையானும் வைகலும்
நும்மி லியைவ கொடுத்துண்மின் - நும்மைக்
கொடாஅ தவனென்பர் குண்டுநீர் வையத்
தடாஅ வடுப்பி னவர்.

(இ - ள்.) இம்மி அரிசித்துணை ஆனும் - இம்மியளவான அரிசியையாயினும், நும்மில் இயைவ - உங்களுக்கு இசைந்தவற்றை, வைகலும் - தினந்தோறும், கொடுத்து உண்மின் - யாசகருக்குக் கொடுத்து உண்ணுங்கள்; குண்டு நீர் வையத்து - ஆழமான கடல சூழ்ந்த பூமியில் அப்படிசெய்யாவிடின், அடா அடுப்பினவர் - சமைக்காத அடுப்பையுடையவர், (சோற்றுப் பிச்சைக்கு வருகின்றவர்) நும்மை—உம்மை, (முற்பிறப்பில்) கொடாதவர் என்பர் - யாசகருக்குக் கொடுக்காதவர்கள் என்று சொல்வார்கள், எ-று.

கொஞ்சித்தாகிலும் இயைந்ததைக் கொடுக்க வேண்டும். முற்பிறப்பில் கொடாதவரே இப்பிறப்பில் சோற்றுப் பிச்சைக்கு வருகிறவர்கள் என்பதாம். அடா அடுப்பினவர் — துறவிகள், நும்மை—, கொடாதவர்-இவர் முற்பிறப்பில் கொடுத்துவையாதவர், என்பர்—, எனஉரைத்தல்நன்று. சனியாசிகள் அடுப்புவைத்துச் சமைக்கலாகாதென்பதுசாஸ்திரவிதி.

இம்மி—ஒரு சிறிய அளவு, அது - (௯௯௦) ல் ஒன்றுகிறது. ஏனும் என்பதுபோல ஆனும் என்பதும் இழிவு சிறப்போடு விகற்பத்தைக் காட்டுகிற ஓரிடைச்சொல். வைகலும்—முற்றும்மை. நும்

சா௩

நாலடியாருரை.

மில் நீர் என்பது [உருபு - ரூ
- அ-னல்] நும் ஆயிற்று.

இயைவ—

பலவின்பால் வினையா லணையும்பெயர். கொடா அதவர் — இசை
யளபெடை. அடாஅ அடுப்பினவர் என்பது வறுமைக்குக்குறிப்பு.()

மறுமையு மிம்மையு நோக்கி யொருவற்
குறுமா றியைவ கொடுத்தல் - வறுமையால்
ஈத லிசையா தெனினு மிரவாமை
ஈத லிரட்டி யுறும்.

(இ - ள்.) மறுமையும் இம்மையும் நோக்கி - மேலுலகப் பயனையும் இவ்வுலகப் பயனையும் பார்த்து, ஒருவற்கு—, உறும் ஆறு இயைவ - பொருந்தும்

வழியில் இசைந்தவைகளை,

கொடுத்தல் –

கொடுக்கக் கடவன்; வறுமையால் – தரித்திரத்தினால், ஈதல் இசை யாதெனினும் – கொடுத்தல் இசையாமற்போனாலும், இரவாமை – பிறரிடம் யாசியாமலிருப்பது, ஈதல் – கொடுப்பதினும், இரட்டி உறும் – இரட்டித்துப் பயன்தரும், எ – று.

மறுமையில்

சொர்க்கமும் இம்மையில்

புகழும் வருவதைப்

பார்த்து இயைந்தமட்டில் பிறருக்குக்கொடுக்கவேண்டும், அப்படிக் கொடுக்கக் கூடாமற் போனாலும் தான் பிறரையாசியாமலிருப்பது

மிகவும் நல்லதென்பதாம்.

கொடுத்தல் – வியங்கோள்வினைமுற்று. இரட்டி – வினையெச்சம். இரட்டுவது இரட்டி எனக் கர்த்தாப் பொருள் விகுதி பெற்ற பெயரெனக் கொண்டு இரட்டித்த பயனாவது பொருந்தும் எனவு முரைக்கலாம். (ரு)

நடுவூருள் வேதிகை சுற்றுக்கோட் புக்க
படுபனை யன்னர் பலர்நச்ச வாழ்வார்
குடிகொழுத்தக் கண்ணுங் கொடுத்துண்ணா மாக்கள்
இடுகாட்டு ளேற்றுப் பனை.

(இ-ள்.) நடு ஊருள் – ஊர்நடுவிலே, வேதிகை – திண்ணையா

. னது, சுற்றுக்கோள்புக்க -

சுற்றிக்கொள்ளுதலையடைந்த,

படுபனை . அன்னர் -

பயன்படும்படியான

பனமரத்தையொத்தவர்,

(யாரொ

னில்) பலர்நச்சவாழ்வார் - பலரும்விரும்பும்படி வாழ்கிறவர்கள் ;
குடிகொழுத்தக்கண்ணும் - குடித்தனம் வளப்பமாயிருக்கும்போ

தும், கொடுத்து

உண்ணுமாக்கள் - யாசகர்க்குக்கொடுத்து

அனுபவி.

யர்தமனிதர், இடுகாட்டுள்

ஏற்றுப்பனை - சுடுகாட்டிலுள்ள

ஆண்

பனைக்கு ஒப்பாவார்கள்

எ-று.

ஈ லா க.

சா சை.

ஊரினடுவிலே பழந்

தரும்படியான

பனைமரமொன்றிருந்து

அதைச் சுற்றிலும் திண்ணையுமிருந்தால் வேண்டியவர்வந்து பழம் பறித்துக்கொண்டு அத்திண்ணைமே லுட்கார்ந்து புசிப்பார்களே அது போல் செல்வமுள்ளவர் சோறு கூறை முதலியவற்றைத் தாராள மாய்க்கொடுப்பவரா யிருந்தால் யாவரும் விரும்பி அவரிடம் வந்து

இன்பமடைவாராதலின்
கொடுப்பவர்
அப்படிப்பட்டபனைக்கு ஒப்
பிடப்பட்டார், செல்வமல்கி
குடிவாழ்ந்திருக்கையிலும்
ஒன்றுங்
கொடாமல்
வாழ்கிறவர்கள் சுடுக
ாட்டிலுள்ள ஆண்பனைபோல்
வீணும்
வெறுக்கும்படியாயு
மிருப்பவராம் என்பது
கருத்து.

சுடுகாடு

நினைத்தபோது போகக்கூடாத

அசுத்தமான விடம்.

மரமும் பழந்தராதாயின்

மிகவு நிந்தனைக்குப்

பாத்திரமென்றபடி.

நடுவூர்—இலக்கணப்போலி.

சுற்றுக்கோளுக்கு

வேதிகைகள்

த்தா: புக்க—இப்பெயரெச்சம் பணியொடுசேரும். வேதிகையைச்
சுற்றுக்கோட்புக்க பணியெனவுங் கூட்டலாம். அப்போது நடுவில்

திண்ணையும் சுற்றிலும்

பனமரங்களுமெனக்

கருத்துக்கொளல்

வேண்டும். படு—வினைத்தொகை. கொழுந்நக்கண் —வினையெச்சம், கண் - விகுதி. உம்மை—சிறப்பு. இடு—இதுவும் வினைத்தொகை. இறந்தவளை வைக்கிறகாடென்பதாம். ஏறு - ஆண். (கூ)

பெயற்பான் மழைபெய்யாக் கண்ணு முலகஞ்
செயற்பால செய்யா விடினும் - கயற்புலால்
புன்னை கடியும் பொருகடற் றண்சேர்ப்ப
என்னை யுலகுய்யு மாறு.

(இ - ள்.) கயல்புலால் - மீன்களின் மாமிசநாற்றத்தை, புன்னைகடியும் - புன்னைமலர்கள் நீக்கப்பெற்ற, பொருகடல் - அலைமோதுகின்ற கடலினது, தண்சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியானகரையுள்ள அரசனே! பெயல்பால் - பெய்யும்படியான்காலத்தில், மழைபெய்யாக்கண்ணும் - மழைபெய்யாவிடினும், உலகம் - உலகமானது, செயல்பால - செய்யத்தக்கவுதவிகளை, செய்யாவிடினும் - செய்யாமல்விட்டாலும், உலகு உய்யும் ஆறு - உலகம்பிழைக்கும்வகை,

என்னை - ஏதாம், எ-று.

காலத்தில் மழைபெய்யாமலும் மேலானவர் அன்ன முதலியவற்றை உதவாமலும் இருந்தால் உலகம் எப்படிபிழைக்கும் என்றதாம். ஆதலால் உள்ளவர் இல்லாதவர்க்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

நாலடியாருரை.

பெயல்பால்—பெயலுக்கு உரியபால் எனவிரிக்க, பால்-காலப் பகுதி. உலகம் என்பது இங்கே உயர்ந்தவர்கள். செயல்பால - செய்தற்குத்தக்கதன்மையை உடையன. அகரம் - பலவின்பால் விகுதி, செய்யா—எதிர்மறை வினையெச்சம், மல்-விகுதி குறைந்தது. செய்யாவிடின் என்றொரு சொல்லாக்கொள்வதும் தகும். என்னை—எவனை என்கிற குறிப்புமுற்று இடைகுறைந்து ஐகாரச்சாரியை பெற்றது.

அகரச்சாரியைபெற்று என்ன என்றும் வரும். (எ)

ஏற்றகை மாற்ருமை
யென்ஞனுந் தாம்வரைய
ா

ா ஆற்ருதார்க் கீவதா மாண்கடன் - ஆற்றின்
மலிகடற் றண்சேர்ப்ப மாறீவார்க் கீதல்

பொலிகட னென்னும்
பெயர்த்து.

(இ-ள்.) மலிகடல்தண்சோப்ப - வளப்பமிகுந்தகடலின் குளி ர்ச்சியரின கரையையுடைய அரசனே! ஏற்றகை - யாசகன் ஏந்தி ன கையை, மாற்ருமை - மறுக்காமல், என்ஞனும் - எதையாகி

லும், வரையாது - (இன்னான் இன்னானென்று) வரை ஏற்படுத்தாமல், ஆற்றாதார்க்கு - பிரதிசெய்யமாட்டாத தரித்திரருக்கு, ஆற்றின் - முறையால், ஈவது - கொடுப்பது, ஆண்கடன் ஆம் - ஆண்மக்களுடைய கடமையாம்; மாறு ஈவார்க்கு ஈதல் - எதிருபகாரஞ் செய்ய வல்லவருக்குக் கொடுப்பது, பொலிகடன் என்னும் பெயர்த்து - விசேஷமான கடன் என்கிற பெயரையுடையது, எ-று.

யாசித்தால் இல்லையென்று மறுக்காமலும்,

இவன் உறவினன்,

இவன் சினேகிதன் இவன்

அப்படியல்லாதவன் என்று

வரையறை

செய்யாமலு வறுமைப்பட்டவர்க்குத் தனக் கியைந்ததைக் கொடுக்கவேண்டும்; அதுதான் கொடையெனப் பெயர்பெறும். பதிலுபகாரஞ் செய்பவனுக்குக் கொடுப்பது கொடையாகாது; விசேஷமான கடனென்றே சொல்லப்படும். பிறரிடம் கடன்வாங்கினால் சக்தியில்லாதபோது ஐயா எனக்கு நிர்வாகமில்லை அல்லது இவ்வளவு கொடுக்கிறேன் நீர் அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு சக்தியின்படி நடத்தலாமாதலால் பொலிகடன் என்

றூர்.

மாற்றுமை—எதிர்மறைவினையெச்சம்,

மை - விகுதி. ஆண் -

கொடுக்கும்

ஆண்மையுள்ளவன்.

பெயர்த்து — குறிப்புவினைமு

ற்று.

(அ)

ஈ ஞை க.
எக

இறப்பச் சிறிதென்னு தில்லெனு தென்றும்
அறப்பயன் யார்மாட்டுஞ் செய்க - முறைப்புதவின்
ஐயம் புகூஉந் தவசி கடிஞைபோற்
பைய நிறைத்து விடும்.

(இ - ள்.) இறப்ப சிறிது என்னுது - (நாம் கொடுப்பது) மிகவும் அற்பமானதென்று நினையாமலும், இல் என்னுது - இல்லை என்று சொல்லாமலும், என்றும்-எப்போதும், யார்மாட்டும் - எப்படிப்பட்

டவர் விஷயத்திலும், அறம் பயன் செய்க - தருமமாகிய பிரயோஜனத்தைச் செய்யக்கடவன்; (அது) முறை - கிரமமாக, புதவின் - வாசல்களிலே, ஐயம் புகூஉம் தவசி - பிச்சைக்குச் செல்கிற தவசியினது, கடிஞை போல் - பிச்சைப்பாத்திரம்போல, பைய - மெல்ல, நிறைத்துவிடும் - (அறப்பயனை) பூரணமாக்கும், எ-று.

நாம் அறபத்தைக் கொடுக்கலாமா என்று யோசியாமலும் இல்லை யென்று சொல்லாமலும் இசைந்தமட்டில் கொடையாகிய் அறத்தைச் செய்தால் அதனால், வீடுதோறுஞ் சென்று சிறிது சிறிதாய் இரக்க சந்நியாசியின் பாத்திரம் நிறைந்து போவதுபோல, அறப்பயனும் நிறைந்துபோம் என்புதாம்.

இல் — ஈறுகெட்ட வினைமுற்று. பைய—வினையெச்சம், பை-மெதுவாதல், அ - விகுதி. நிறைத்துவிடும் — விடு - அசை; இக்காலத்தார் துணைவினை யென்பர். (கூ)-

கடிப்பிடு கண்முரசங் காதத்தோர் கேட்பர்
இடித்து முழங்கியதோர் யோசனையோர் கேட்பர்
அடுக்கிய மூவுலகுங் கேட்குமே சான்றோர்
கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல்.

(இ - ள்.) கடிப்பு - வாத்தியம் அடிக்குங்கொம்பு, இடு - இடப்பட்ட, [அடிக்கப்பட்ட என்றபடி], கண் முரசம் - கண்களையுடைய பேரிகையோசையை, காதத்தோர் கேட்பர் - ஒருகாத தூரத்திலிருப்பவர் கேட்பார்கள்; இடித்து முழங்கியது - (மேகம்) இடித்து கர்ச்சித்ததை, ஓர் யோசனையோர் கேட்பர் - ஒருயோசனை யளவி லுள்ளவர் கேட்பார்கள்; சான்றோர் கொடுத்தார் எனப்படும் சொல் - யோக்கியருக்குக் கொடுத்தார்கள் என்னுஞ் சொல்லை, அடுக்கிய மூவுலகும் கேட்குமே - ஒன்றின்மே லொன்றாய் அடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மூன்று லோகங்களும் நிச்சயமாக் கேட்கும், எ-று.

பேரியோசை காததூரத்தி லிருப்பவர்க்குச் செவிப்படும். மேக கர்ச்சனை அதினும் கிஞ்சித்து அதிகமாகிய யோசனை தூரத்தி லிருப்பவர்க்குச் செவிப்படும். கொடுத்தார் என்கின்ற சொல்லோ எல்லா வுல

எ

நாலடியாருரை.

கத்தார்க்கும் செவிப்படும்
என்றால் யாவருக்கும்
தெரிந்து கொள்

டாம்படி யிருக்கும் என்பது கருத்து.

கலன் என்பது வாத்தியங்களின் நடுவிடம். காதத்திற்கும் யோச

னைக்கும் இஞ்சித்துப்
பேதமுண்டென்பது
சிலருடைய கொள்கை.

அடுக்கிய—செயப்படுபொருள்
செய்தது போல் வந்தது.
உலகம் பதி

னான்கா யிருக்க மூவுலகு
என்றது என்னையெனின் மேல்
கீழ் நடு என்

இற நோக்கத்தா லென்க.
அல்லது, இருதகம் அகிருதகம்
இருத ॥ இருத
கம் என முவ்வகைப்பட்ட
வுலகமாம். இருதகம் என்றால்
செய்யப்
பட்டது, பூமி பாதாள
முதலாயின. அகிருதகம்
என்றால் செய்யப்
படாதது, தபோலோக
சத்தியலோகங்கள்.
இருதாகிருதகம் என்
றால் செய்யப்பட்டதும்
செய்யப்படாததுமா யிருப்பது,
சொர்க்க

லோக முதலியன. கேட்குமே—ஏகாரம்-தேற்றம். (௬௦).

௧௧-ம். அதிகாரம்.

பழவினை.

அஃதாவது முற்பிறப்பிற்செய்த பாவபுண்ணியங்களைப் பற்றிச் சொல்லிய அதிகாரம். பழவினை — பண்புத்தொகை, பழமையான வினையென விரியும்.

முந்திய அதிகாரங்களிலும் பிந்திய அதிகாரங்களிலும் நல்வினை செய்யத்தக்கதென்றும் தீவினை கடியத்தக்கதென்றும் சொல்லியதற்குப் பயன் அப்பிறப்பிலே காணாமற்போனாலும் பிற்பிறப்பிலேயது காணுமென்னும் முறைமைபற்றி மத்திமதீப ஞாயத்தால் அவற்றிற் கிடையில் வைக்கப்பட்டது.

பல்லாவு ளுய்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலை - தொல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு.

(இ-ள்.) பல் ஆவுள் - பல பசுக்களில், உய்த்துவிடினும்-செலுத்தி விட்டாலும், குழ கன்று - இளமையான கன்று, தாய்-(தன்) தாயை, நாடிக் கோடலை - தேடியடைதலில், வல்லது ஆம் - சாமர்த்தியமுள்ளதாகும்; (அதுபோல) தொல்லை பழ வினையும் - முற்பிறப்பிற்செய்த கருமமும், தன் செய்த - தன்னைச்செய்த, கிழவனை - உரியவனை, நாடி கொளற்கு - தேடி அடைதலில், அன்ன தகைத்து - அப்படிப்பட்ட தன்மையை [சாமர்த்தியத்தை] யுடையதாம்.

பழவினை.

௭௩

பலபசுக்களி னடுவே
விட்ட கன்று தன் தாயைத்
தேடிக் கண்டு

எப்படி யடைகின்றதோ அப்படி யொருவன் செய்த பாவபுண்ணிய கருமம் பிற்பிறப்பில் அவனிடத்து வந்துசேரு மென்பதாம். இதனால் அக்கருமங்கள் அந்தந்தப் பிறப்பிலேயே யொழியுமென்று நினையாமல், பிற்பிறப்பில் தொடர்ந்து பயனை யநுபவிக்கச் செய்யு மாதலால்,

தீவினையொழித்து நல்வினை
செய்யவேண்டு மெனச்
சொல்லியதா யிற்று.

பல்

ஆ—பண்புத்தொகை.
விடினும்—உம் - சிறப்பும்மை.

குழக்

கன்று—பண்புத்தொகை,

குழவாகிய கன்று எனவிரியும்.

வல்லது—

குறிப்பு வினைமுற்று, வல் - பகுதி, அ - சாரியை, து-ஒன்றன்விகுதி,

லகரம் இரட்டியத்து சந்தி.

ஆம்—அசை; ஆகும் எனப்பொருள்கொள்

•ளின்,

வல்லது—பன்படியாப்பிறந்த பெயர்; குறிப்புமுற்றுலடைந்த

பெயரொன்னவுமாம். கோடலை—ஐயுருபு இடப்பொருளில் வந்தது, வே
ற்றுமை மயக்கம். தொல்லைப்பழமை—ஒருபொருட் பன்மொழி, அல்

லது பழவினை என்பதை தொடர்ந்துவரும் கருமத்துக்கு ஒருபெயராக்கொண்டு தொல்லையென்பதை அதற்கு அடையாக் கொள்வது நேர். தொல்லை – துன்பம், அதனைச்செய்யும் பழவினையெனவு முரைக்கலாம்; ஆயினும் அது நல்வினைக் கேலாமை காண்க. அன்ன—குறிப்புப் பெயரெச்சம், அன் - பகுதி, அல்லது அ - பகுதி, னகரம் - சாரியை. தகைத்து—குறிப்புமுற்று, தகை - பகுதி. (=குணம்), து - விகுதி; தகையென்பது தகு என்னும் வினைப்பகுதிமேல் ஐ என்னும் தொழிற்பெயர்விகுதி வந்ததாம்; ஆயினும் பொருளினால் அது பண்பு. ஏகாரம்—தேற்றம். தான் என்பது பொதுப்பெயராயினும் [நன்-மெய்-பு-கூ-கரு விதியால்] னகரந் திரிந்தது. கிழவன்—பண்படியாகப் பிறந்தபெயர்; கிழமை - பகுதி, அன் - விகுதி. கொளற்கு—வேற்றுமை மயக்கம். (க)

உருவு மிளமையு மொண்பொருளு முட்கு
மொருவழி நில்லாமை கண்டு – மொருவழி
யொன்றேயு மில்லாதான் வாழ்க்கை யுடம்பிட்டு
நின்றுவீழ்ந் தக்க துடைத்து.

(இ – ள்.) உருவும் – அழகும், இளமையும் – வாலிபமும், ஒள் பொருளும் – மேன்மையான செல்வமும், உட்கும் – (பலர்) அஞ்சத்தக்க மதிப்பும், ஒருவழி – ஒருவழிப்பட்டு, நில்லாமை – நிலைபெற்றிராமையை, கண்டும் – பார்த்தும், ஒருவழி – ஒரு பிறப்பிலும், ஒன்றேயும் இல்லாதான் – யாதொரு நற்செய்கையும் இல்லாதவனுடைய,

வாழ்க்கை - வாழுதலானது,

உடம்பு இட்டு நின்று -
உடலைப்பெற்று
நின்று,
வீழ்ந்தக்கது-வீழுந்தன்மையை,
உடைத்து-உடையது, எ-று.
உருவமுதலாகிய
பொருள்கள் ஓரிடத்தில்
நிலையாயிராம யழிந்
துபோவது பிரத்தியக்ஷமா
யிருக்கையால், அவற்றின்
காரணமாகிய
நல்வினையை
ஒருபிறப்பிலும்
செய்யாதவனுடைய

வாழ்வானது பிறந்தாரின் இறந்தாரென்று மாத்திரையே யன்றி வேறு பயனில்லாதது என்பது கருத்து. இதனால் ஒரு பிறப்பிலாயினும் நல்வினைசெய்தால் அது பிற்பிறப்புகளில் தொடர்ச்சியாய் நன்மைகளை யுண்டாக்குமென்பதாம்.

உட்கு—கருவிட்பொருள் விகுதி புணர்ந்து கெட்ட பெயர்; உட்கு

தல் — அஞ்சுதல்.

உம்மைகள் — எண்ணுப்பொருளன.

கண்டும் — உம்

மை - உயர்வு சிறப்பு.

ஒன்றேயும் — உம்மை - இழிவு

சிறப்பு அல்லது

விகற்பப்பொருள். வீழ்ம் — வீழும் என்பதில் உகரம் தொகுத்தல் விகாரம்; நக்கது — நகுதலை யுணர்த்திய தொழிற்பெயர். ஏ—அசை. (உ)

வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை
யளந்தன போக மவரவ ராற்றான்
விளங்காய் திரட்டினா ரில்லைக் களங்கனியைக்
காரெனச் செய்தாரு மில்.

(இ - ள்.) வளம்பட - (செல்வ முதலியவற்றால்) வளப்பத்தை

யடைய, வேண்டாதார் -

விரும்பாதவர்கள், யார்

யாரும்—எட்டிப்ப ட்டவர்களும், இல்லை — (உலகத்தில்) இல்லை; போகம் — சுகானுபவங் கள், அவர் அவர் ஆற்றான் — அவரவர்களுடைய புண்ணியவசத்தி னாலே, அளந்தன — அளக்கப்பட்டிருக்கின்றன; விளங்காய் திரட்டி னார் — விளங்காயைத் திரண்டவுருவாகச் செய்தவர்கள், இல்லை—யா ருமில்லை; களம் கனியை — களாப்பழத்தை, கார் என — கறுப்பாக, செய்தாரும் — செய்தவர்களும், இல் — இல்லை, எ-று.

உலகத்தில் செல்வமுதலிய வளப்பத்தை யாவருமே விரும்புகிறார் கள்; ஆயினும் அவரவர் செய்த புண்ணியங்களுக் கேற்றபடி அப் போகம் கிடைக்குமே யல்லது அதிகமாயும் குறைவாயும் கிடைக்க மாட்டாது; எங்ஙனமெனில், விளங்காய் ஒருவரால் திரட்டப்படாமல் இயற்கையால் திரண் டிருப்பதுபோலவும் களங்கனி கறுப்பாக்கப்படா மல் தானே கறுப்பாய் இருப்பதுபோலவும்

என்வறிக. விளங்காய்

முதலியன தந்தம்

இயற்கையா

லமைந்திருப்பதுபோலு

அவரவர் சுக

மும் அவரவர் புண்ணிய இயற்கையால் அமைந்த தென்பதாம். இது னால் பிற்பிறப்பில் விசேஷமாக வீளம்பட்டவர் முற்பிறப்பில் மிகுதி யான புண்ணியம் செய்திருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

பழவினை.

௭௫

யாரும் என்பதில் உம்மை முற்றுப்பொருளது. அளந்தன—செய யப்பாட்டுவினை செய்வினைபோல் வந்தது. [நன் - பொது - ரு - சுக.] இல்—எதிர்மறைக்குறிப்பின் பகுதி, முற்றுப்பொருளைத் தந்தது. இல்

லைக்களங்கனி என்றுமிடத்தில்

ஓசைபற்றி வல்லொற்று

உறற்பால நீக்க
லுறுவர்க்கு மாகா
,
பெறற்பா
லனையவு மன்னவா மாரி
வறப்பிற் றருவாரு
மில்லை யதனைச்
சிறப்பிற்
றணிப்பாரு மில்.
(இ-ள்.) உறல் பால -
வந்துகூடும்படியான
தியினையோ, நீக்கல்-

தடுத்தல், உறுவர்க்கும் -
முனிவர்களுக்கும், ஆகா -
இசையாது ;
, பெறல் பால்
அணையவும்-பெரும்படியான
தன்மையையுடைய நல்வினை
களும், அன்ன ஆம் -
அத்தன்மையனவாம் ; மாரி -
மழையானது,
வறப்பின் - வறண்டால்,
அதனை தருவாரும் இல்லை -
அதைக்கொடுப் ,
பாருமில்லை ; சிறப்பின் -
(அது) அதிகப்பட்டால்,

தணிப்பாரும் இல் -
(அதனை)
அடக்கவல்லவர்களு மில்லை,
எ-று.

மழை

வறண்டகாலத்தில் அதனைக்
கொடுப்பதற்கும் அது அதிகப்
பட்டால் அதனைத்
தணிப்பதற்கும் எப்படி
ஒருவருக்குஞ் சக்தி யில்லை
யோ அப்படியே
ஒருவனுக்குந் தீவினைப்பயன்
நேரிட்டபோதும் நல்
வினைப்பயன்

நேரிட்டபோதும் அவைகளைந்
நடுக்க யாராலுமாகாது ;
" அவரவர் அனுபவித்தே
தீரவேண்டும் என்பதாம்.

உறற்பால — உறல் -
வந்துசேர்தல், பால் -
பான்மை, அஃதாவது

சேரும்படியான தன்மை; அ - பலவின்பால் விகுதி, இது உடைமைப் பொருளைக் காட்டும்; தத்திதம். உறுவர் - சாமர்த்தியம் மிகுந்தவர். ஆகா—ஆகாது என்பதில் ஈறுதொக்கது; அல்லது நீக்கலென்பதைப் பன்மையாக்கொள்க. பெறற்பாலனைய—பெறுதலாகிய பான்மையையுடைய அப்படிப்பட்டவை எனப்பொருள் விரித்துக்கொள்க. அன்ன—குறிப்பு வினைமுற்று, அல்லது வினையாலணையும்பெயர். இவ்வாறு வருவதை வடநூலார் விதேயவிசேஷண மென்பர். வறப்பின்—

செயினென்னும் வாய்பாட்
டெதிர்கால
வினையெச்சம், பகரம் - இடை

நிலை, இன் - விகுதி ; அல்லது வறப்பு என்பதைத் தொழிற்பெயராகக் கொண்டு ஏழனுருபு புணர்ந்ததெனினும் பொருந்தும். சிறப்பின் என்டதை வறப்பின் என்டதைப்போற் கொள்க. (ச)

நினைத்துணைய ராகித்தந் தேசுள் ளடக்கிப்
பனைத்துணையார் வைகலும் பாடழிந்து வாழ்வர்

எசா

நாலடியாருரை.

நினைப்பக் கிடந்த
தெவனுண்டா மேலை
வினைப்பய
னல்லாற் பிற.

(இ - ள்.) பனை துணையார் - பனையளவாக விருந்தவர், [உயர்ந்தவர் என்றபடி], தினை துணையர் ஆகி - தினையளவினராகி, தம் தேசு-

தமது சாமர்த்தியத்தை, உள்
அடக்கி - உள்ளே

அடங்கச்செய்து, வை

கலும் - தினந்தோறும், பாடு

அழிந்து - பெருமைகெட்டு,

வாழ்வர் -

இருப்பர்; நினைப்ப -

யோசித்தால், மேலை வினை

பயன் அல்லால் - முற்

பிறப்பிற்செய்த வினையின்

பயனேயல்லாமல், பிற -

வேறாக், கிடந்

தது - இருப்பதாகிய, எவன் -

எது, உண்டு ஆம் - உண்டாகும்,

எ-று.

உயர்ந்த நிலையிலிருந்த

ஒருவன் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் வந்து

தன் சாமர்த்தியமும் பெருமையும் கெட்டிருப்பது எதனாலென்று யோசித்தால், அவன் பூர்வஜனனத்திற் செய்த தீவினையினாலேயல்லாமல் வேறு காரணத்தாலல்ல என்பது கருத்து.

பனை தினை என்னும் உபமானங்களைப்

பிரமாணத்திற்குக் கொள்

ளாமல் மேன்மைக்கும் தாழ்மைக்கும் கொள்க. தினைத்துணையர்— தினையின தளவையுடையவர் என விரித்துக் கொள்க. வைகலும்—உம்மை-முற்றுப்பொருளது. நினைப்ப—எதிர்காலவினையெச்சம். எவன்— வினாவினைக் குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர்; எ - பகுதி, அ - சாரியை,

னகரம்-விகுதி; இது

சாரியையின்றி என் எனவும்,

அதன்மேல் ஐகாரச்

சாரியை பெற்று என்னை, அகரச்சாரியைபெற்று என்ன எனவும் வரும். எவன் என்பதைப் பகாப்பதமாகக் கொள்ளின் என் என்பது

இடைக்குறையாம்.

௮(௫)

பல்லான்ற

கேள்விப் பயனுணர்வார்

வீயவுங்

•

கல்லாதார் வாழ்வ தறிதிரேல் - கல்லாதார்
சேதன மென்னுமச் சேறகத் தின்மையாற்
கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று.

(இ-ள்.) பல் ஆன்ற கேள்வி - பல மேன்மைப்பட்ட கேள்விகளி னது, பயன் - பயனை, உணர்வார் - அறிந்தவர்கள், வீயவும் - அழிய வும், கல்லாதார் - படியாத மூடர்கள், வாழ்வது - நெடுங்காலம் சீவித் திருப்பதை, அறிதிர் - அறிந்திருக்கிறீர்கள்; கல்லாதார் - படியாதவர் கள், சேதனம் என்னும் - அறிவென்னப்பட்ட, அச்சேறு - அந்தச்சா ரத்தை, அகத்து - உள்ளத்திலே, இன்மையால் - உடையரா யில்லாமை யால், (அவரை), கூற்று - யமன், கோது என்று - திப்பியென்று நினை த்து, கொள்ளாது - கொள்ளமாட்டான், எ-று.

பழவினை.

எஎ

நூல்களின் சாரத்தை

யறிந்த யோக்கியர்கள்

சீக்கிரத்தில் மாண்டு வரப் படியாத மூடர்கள் நெடுங்காலம் வாழ்ந்திருப்பது உங்களுக்குப் பிரத்தியட்சமாக இருக்கின்றதே, அது ஏனெனில் கற்றவரிடத்தில் சேதனம் என்னும் சாரம் இருத்தல்பற்றி அவரை யமன் தீவிரத்தில் கொள்ளுகின்றான், மற்றவரை அச்சாரம் இல்லாமையால் கொள்ளுவதில்லை எனக் கவிசாதுரியத்தாற் றற்குறிப்பேற்றமாய்க் கூறினார். இப்படி விபரீதமாவதும் முன் வினைப்பயன் என்பது கருத்து.

அகன்ற என்பது ஆன்றவென ஆயிற்று என்பர். வீய—செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், வீ-பகுதி, அ-விகுதி, யகரம் – உடம்படுமெய். அறிதிர்—முன்னிலைப்பன்மை இறந்தகால வினைமுற்று; அறி-பகுதி, த் – இடைநிலை, இர் – விகுதி. கூற்று—சொல்லளவில் அஃறிணையாயினும் பொருள் அளவில் உயர்திணை. இங்ஙனமே அரசு, அமைச்சு முதலியவும் கொள்க. ஏ—ஆம்—அசைகள். (சு)

இடும்பைகூர் நெஞ்சத்தா ரெல்லாருங் காண
நெடுங்கடை நின்றுழல்வ தெல்லாம் - அடம்பம்பூ
அன்னங் கிழிக்கு மலைகடற் றண்சேர்ப்ப
முன்னை வினையாய் விடும்.

(இ - ள்.) அடம்பம் பூ - அடம்பக்கொடியின் பூக்களை, அன்னம் கிழிக்கும் - அன்னங்கள் (கோதிக்) கிழிக்கின்ற, அலை கடல்-அலைகின்ற கடலினது, தண் சேர்ப்ப-குளிர்ச்சியாகிய துறையையுடைய பாண்டியனே ! (சிலர்) இடும்பை கூர் - துன்பம் மிகுந்த, நெஞ்சத்தார் - மனமுடையவர்களாகி, எல்லாரும் காண - யாவருங் காணும்படி, நெடும் கடை நின்று - பெரிய வாயில்களிலே நின்று, [பலவீட்டு வாயில்களிற் சென்று என்றபடி], உழல்வது எல்லாம் - (பிச்சைக்காக) வருந்தும் செயல்களெல்லாம், முன்னை வினை ஆய்விடும் - முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின் பயனாகி நிற்கும், எ-று.

சிலர் வறுமையால் மிகவும் மனநொந்து பிச்சைக்காக வீடுதோறுஞ் சென்று வருந்துகிறபது முன்னை வினையின் பயன் என்றபடி. இதனால் இப்பிறப்பி லனுபவிக்கும் நன்மை தன்மைகளுக்குப் பழவினையே காரணமென்ற தாயிற்று.

இடும்பைகூர் நெஞ்சத்தார் என்பதை காண்போருக்கு அடையாகக்கொண்டு, இரப்போர்படும் அல்லலுக்கு ஐயோவென்று இரக்கமுற்றனரெனப் பொருள்கூறுவதும் அமையும். இடும்பைகூர்—எழுவாய்த்தொடர் ; கூர்நெஞ்சம்—வினைத்தொகை நிலைத்தொடர். நெடுமை - பன்மை. நெடுங்கடை — பலவாயிலென்றுயிற்று. உழல்வது—

எஅ

நாலடியாருரை.

சு॥ ஙியொருமை.
உழல்வதெல்லாம் –
பலவகைப்பட்ட வுழலுதல். அலை
கடல்—வினைத்தொகைத்தொடர்.
ஆய்விடு—ஒரேபகுதி.

(எ) :

அறியாரு மல்ல ரறிவ தறிந்தும்
பழியோடு பட்டவை செய்தல் வளியோடி
நெய்த னறவுயிர்க்கு நீள்கடற் றண்சேர்ப்ப
செய்த வினையான் வரும்.

(இ-ள்.) வளி ஓடி – காற்றுவீசி, நெய்தல் – நெய்த னிலங்களி
லே, நறவு–தேனை, உயிர்க்கும் –
சிந்துகின்ற, நீள் கடல்
– நீண்டகடலி
னது, தண்
சேர்ப்ப-குளிர்ச்சியான

துறையையுடைய பாண்டியனே!
அறியாரும்
அல்லர்-அறியாதவர்களு மல்லர்;
அறிவது - அறியவேண்டி
யதை,
அறிந்தும்-தெரிந்திருந்தும்,
(ஒருவர்) பழியோடு
பட்டவை-நின்
றுனையோடு கூடிய
காரியங்களை, செய்தல் -
செய்வது, செய்த வினை
யால்-(முற்பிறப்பிற்) செய்த
தீவினையால், வரும் -
உண்டாகும். இப்பிறப்பில்
பாவகாரியங்களைச் செய்வதும்

முற்பிறப்பின் தீவி
னைப்பயனும் என்றபடி.
பாவகாரியம் செய்வது
அறியாமையால் நேர்ந்
தாலும் ஒருவகை கூடலாம்; அறிந்தும் செய்வது அவ்வினையின் வசத்தி
னாலேயே யென்பது கருத்து.

அறியாரும், அறிந்தும், — உம்மை - சிறப்பு. பழியோடு—பழி
க்கப்படுவது பழி, செயப்படுபொருள் விகுதிபுணர்ந்துகெட்ட பெயர்.
உயிர்க்கும் என்னும்
பெயரெச்சம் சேர்ப்ப என்னும்
இடப்பெயரைக்
கொண்டது. நீள்கடல் —
வினைத்தொகையாதலால் ஈறு
இயல்பாயி
ற்று. (நன்-பெ-பு-சூ-உச.)

௩௭(அ) :

ஈண்டுநீர் வையத் துளெல்லாரு மெத்துணையும்
வேண்டார்மற் றீய விழைபய னல்லவை.
வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது.

(இ - ள்.) நீர் ஈண்டு வையத்துள் - சமுத்திரம் சூழ்ந்த பூமியுள்,

எல்லாரும் - எவர்களும்,

எத்துணையும் - எவ்வளவாயினும்,

தீய - தீயவைகளை,

வேண்டார் - விரும்பமாட்டார்;

நல்லவை - நன்மைகளே,

விழை பயன் - அவர்கள்

விரும்பும் பயனாகும்;

வேண்டினும் - விரும்பி

னாலும், வேண்டாவிடினும் - விரும்பாதிருந்தாலும், உறல் பால - வரத் தக்கவை, தீண்டா விடுதல் - (ஒருவனைச்) சேராமற்போவது, அரிது - இல்லை, எ-று.

உலகத்திலே எவரும் தீமையை வேண்டார்; நன்மையையே வேண்டுவோர்கள்; ஆயினும் வீ வேண்டியது வந்துசேருமே யன்றி இவர்கள்

பழவினை.

௭௪

விருப்பத்திற்கும் விரும்பாமைக்கும் ஏற்கவில்லா என்பதாம். ஒருவனுக்குச் சம்பவிக்கும் நன்மை துன்மையும் பழவினையிருந்தலேயே என்பது கருத்து.

இங்ஙனங் கூறியது
முற்பாட்டுகளின் கருத்தை
உறுதிப்படுத்தற்
கென்க. மன் — அசை;
மன் என்பதற்குப்
பெரும்பான்மை யெனப்
பொருள்கொண்டு,
தற்கொலை முதலிய
தீமைகளையும் விரும்புவோர்க
ளெனவும் பொருள்
கொள்ளலாம்.

தீய —
தீமையடியாகப்பிறந்த
பலவின்பெயர். தீப்பால — ஈறு
தொக்க

எதிர் மறைவினையெச்சம்.

அரிது—இங்கே இல்லையென்னும்
பொருளைத் தந்தது;
அருமையடியாகப் பிறந்த
குறிப்புவினைமுற்று. ஈறு
போதலும் இடை உகரம் இ
ஆதலும் ஆகிய விகாரங்கள்
இங்கே வந்
தன.

(௰)

சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா
உறுகாலத் தூற்றாகா வாமிடத்தே யாகும்
சிறுகாலைப் பட்ட பொறியு மதனால்
இறுகாலத் தென்னை பரிவு.

(இ-ள்.) சிறு காலை-அற்பகாலத்தில், [கருப்பட்டகாலத்தில் என்றபடி], பட்ட-உண்டாகிய, பொறியும்-எழுத்துகளும், [அதாவது கடவுளமைத்த விதிகளும்], சிறுகா - குறையமாட்டா; பெருகா-வளரமாட்டா; முறை பிறழ்ந்து - கிரமம் தப்பி, வாரா-வரமாட்டா; உறு காலத்து - துன்பம் வந்த காலத்திலே, ஊற்று ஆகா - ஊன்றுகோலாக

மாட்டா ; ஆம் இடந்தே -
வரவேண்டிய காலத்திலேயே,
ஆகும் - வந்து சேரும் ;
அன்றால் - அப்படியிருப்பதால்,
இறு காலத்து - மரண
காலத்தில், பரிவு என்னை -
துன்பப்படுவது ஏன், எ-று.

கருவுற்றபோதே
ஒருவனுக்கு நடக்கவேண்டியது
இன்னின்ன வெனச்
சங்கற்பித்தவை குறைந்தும்
வளர்ந்தும் பிறழ்ந்தும் ஆவன
வில்லை; வந்தகாலத்து

ஸ்திரமாயிராமல்
ஆகுங்காலத்திலேயே ஆகும்;
ஆதலால் நேரும்
துன்பங்களைக் குறித்துத்
துக்கிப்பது வீண் என்பது
கருத்து.

பொறி—பொறிக்கப்பட்டவை;
பொறித்தல்-எழுதுதல். சிறுகா,
பெருகா, வாரா,
ஆகா,—இவை எதிர்மறைப்
பன்மைவினைமுற்று.

இவைகளை ஈறுதொக்க
வினையெச்சமாகக் கொண்டு
ஆகும் என்பத

ஞேடு முடிக்கலாம். சிறுகாலை—சிறுமையாகிய காலம், அதாவது உருவம் கருப்பட்டகாலம். இறுகாலத்து என்பது மற்றதுன்பங்கள் வரும் காலத்துக்கும் உபலக்ஷணம். (௧0)

௩௨-வது. அதிகாரம்.

மெய்ம்மை.

அதாவது உண்மை என்றால் அந்தந்தப் வியற்கையான தன்மை.

பொருள்பளி

இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று வையத் தியற்கை - நசையழுங்க
நின்றோடிப் பொய்த்த லிரைதொடூஉம் செய்ந்நன்றி
கொன்றாரிற் குற்ற முடைத்து.

(இ-ள்.) இசையா ஒருபொருள் - தமக்குக் கைகூடாத ஒருபொருளை, இல் என்றல் - (ஆதுலர்க்கு) இல்லையென்று சொல்லுதல், யார்க்கும் வசை அன்று - எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் குற்றமாகாது; வையத்து இயற்கை - (இது)

உலகத்தின் சுபாவமாகும் ;
நிறை தொடு - வரிசையான
வளைய லணிந்தவளே ! நின்று
ஓடி - நெடுங்காலம் சும்மா
விருந்து, ஈசை அழுங்க -
ஆசைகெட,
பொய்த்தல்-பொய்சொல்லுதல்,
செய் நன்றி -
(ஒருவன்செய்த) உபகாரத்தை,
கொன்றாரில்-மறந்தவர்
களைக்காட்டிலும், குற்றம்
உடைத்து -
குற்றமுடையதாகும், எ-று.

இசையாத பொருளை
யில்லையென்று சொல்லுதல்
குற்றமன்று ;
ஒருவனுக்கு கொடுப்பதாக
நெடுங்காலம் ஆசைகாட்டிக்
கடைசியில்
இல்லை யென்பது
நன்றிமறப்பதினும் குற்றம்.
"எந்நன்றி
கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா
முய்வில்லை, செய்ந்நன்றி
கொன்றமகற்கு"
என்றுகூறியதனல் செய்ந்நன்றி
கொன்றாரின் என்

ுர். இதனால் அயோக்கியனுடைய தன்மை சொல்லப்பட்டது.

அன்று — எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று. நிலைதொடீஇ— பண்புத்தொகைப் புறந்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை, அளபெடை விளியுருபு. செய்ந்நன்றி—[நன் – உயிரீற்றுப் புணரியல். அ—வது சூ விதியதல்] நகரம் மிகுந்தது. (௯)

தக்காருந் தக்கவ ரல்லாருந் தந்நீர்மை
எக்காலுங் குன்ற லிலராவர் - அக்காரம்
யாவரே தின்னினுங் கையாதாங் கைக்குமாம்
தேவரே தின்னினும் வேம்பு.

(இ—ள்.) தக்காரும் - யோக்கியரும், தக்கவர் அல்லாரும் – யோக்கியரல்லாதவர்களும், [அயோக்கியர்களும்], எக்காலும் – எப்போதும், தம் நீர்மை - தம்முடைய குணமானது, குன்றல் இலராவர்-குறைதல் இல்லாதவராவர்; அக்காரம் - வெல்லமானது, யாவர் தின்னி

மெய்ம்மை.

அ/க

னும் - யார் தின்றாலும்,

கையாது - கசக்கமாட்டாது;

வேம்பு - வேப்பங்காய், தேவரோ

தின்னினும் - தேவர் தின்றாலும்,
கைக்கும் - கசப் பைத்தரும்,
எ-று.

யோக்கியர்

மெய்சொல்லும் குணத்திலும்
அயோக்கியர்கள்.
பொய்சொல்லுங் குணத்திலும்
குன்றயார்கள். ஒருவேளை
விதிவசத் தால் யோக்கியர்
பொய்சொன்னாலும்
அயோக்கியர் மெய்சொன்னாலும்
மெய்யே பிரியமாயிருக்கு
மல்லது பொய் பிரியமாயிராது.

இவை அக்காரமும் வேம்புமாகிய உபமானங்களால் அறிந்துகொள்க.

தக்கார் — தகு என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த வினையாலணையும்பெயர்; இதில் ககரம் மிகுந்து தன்மையைக்காட்டியதே யன்றிக் காலம் காட்டவில்லை. குன்றல் இலராவார்—குன்றுதல் இலர் என்றும், குன்றுதலை இலர் என்றும் இருவகையினும் கூறலாம்; இல்லையென்னும் குறிப்புவினை செயப்படுபொருள் குன்றியதும் குன்றாததுமாய் வருதலினாலென வறிக. எழுவாயாக் கொண்டபக்ஷத்தில் "உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முதலாறும் அஃறிணை சார்த்தி னத்திணை முடிபின" என்னும் விதியா லமைத்துக்கொள்க. ஏ-ஆம்—அசை. (உ)

காலாடு போழ்திற் கழிகிளைஞர் வானத்து
மேலாடு மீனிற் பலராவர் - ஏலா
இடரொருவ ருற்றக்கா லீர்ங்குன்ற நாட
தொடர்புடையே மென்பார் சிலர்.

(இ-ள்.) ஈர்ங்குன்ற நாட-குளிர்ச்சியான மலைகளுள்ள நாட்டையுடையவனே! கால் ஆடு போழ்தில் - (ஒருவனுக்கு) செல்வாக்கு உள்ளகாலத்தில், வானத்துமேல் - ஆகாயத்தில், ஆடு - சஞ்சரிக்கின்ற, மீனில் - நக்ஷத்திரங்களைக் காட்டிலும், கழி - கழிக்கத்தக்க, கிளைஞர் - சுற்றத்தார்கள், பலர் ஆவர் - அநேகரா யிருப்பார்கள்; ஏலா இடர் - தகாத துன்பங்களில், ஒருவர் உற்றக்கால் - ஒருவர் பொருந்தினால், தொடர்பு உடையேம் - சம்பந்தமுடையரா யிருக்கிறோம், என்பார் - என்று சொல்லுகிறவர்கள், சிலர் - சிலரேயாவர், எ-று.

செல்வமுள்ள காலத்திலே பொய்யான உறவுபாராட்டி நடிப்பவர்பலர் ; துன்பமுற்ற காலத்திலே மெய்யாகச் சம்பந்தமுடையவரொன்று வந்து உதவுவோர் சிலராம். இஃது உலக இயற்கை.

காலாடு—கால் - பாதம், ஆடுதல் - நினைத்தவிடம்போதல், இது இலக்கணையால் செல்வம் பெற்றதற்கு வந்தது. கழி—உரிச்சொல். கிளைஞர்—முறைப்பெயர், கிளையாய் நிற்பவர்கள். யகரத்துக்கு ஞகரம் போலி. (௩)

௮௨

நாலடியாருரை.

வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றில்
நடுவண தெய்த விருதலையு மெய்தும்
நடுவண தெய்தாதா னெய்து முலைப்பெய்
தடுவது போலுந் துயர்.

(இ - ள்.) வடு இலா - குற்றமற்ற, வையத்து - உலகத்தில், மன்னிய—நிலைபெற்றிருக்கின்ற, மூன்றில் - (அறம் பொருளின்பமென்னும்) மூன்றிலும், நடுவணது - நடுவிலிருக்கின்ற பொருளை, எய்த - (ஒருவன்) அடைந்ததனால், இருதலையும் - முதலிலுள்ள அறத்தையும் கடையிலுள்ள இன்பத்தையும், எய்தும் - அடைவான் ; நடுவணது - பொருளை, எய்தாதான் - அடையாதவன், உலை பெய்து - (கொல்லன்) உலையிலிட்டு, அடுவதுபோலும் - காய்ச்சுவதுபோன்ற, துயர் - துன்பத்தை, எய்தும் - அடைவான்.

பொருளைப்பெற்றால்
அறம் இன்பம் இரண்டையும் பெறலாம்; அதைப்பெறாவிடி னிவற்றைப் பெறுதலில்லை யென்றதனால்; பொரு ளில்லாவிடில் பொய், குறளை, வஞ்சு முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டி வருதலால் அறமுதலியவற்றை அடைவது கூடாது.

'உலைப்பெய்து அடுவதுபோலுந்துயர் — ஒரு செந்துவை உலையி லிட்டு அட்டால் அதற்கு உலைநீர் காயக்காய துன்பம் அதிகரிப்பது போல், பொருள்

எய்தா நாணுக்கும் பொய்
வஞ்சனை முதலியவை மிக்

தலால், நாளுக்குநாள்
துன்பம் அதிகரிக்கு மென்பது
கருத்து.

நடுவணது—நடு -
பகுதி, அண் -
இடத்தைக்காட்டும் விகுதி,

நடுவண் என்பதன்மேல் அகரச்சாரியையும், து-விகுதியும் வந்து நடுவணது என்றாயிற்று. எய்தும் — செய்யுமென்முற்று ஆண்பாலுக்கு

வந்தது; (நன்-வினை-உகூ.)

(௪)

நல்லாவின் கன்றாயி னுகும் விலைபெறூஉம்
கல்லாரோ யாயினுஞ் செல்வர்வாய்ச் சொற்செல்லும்
புல்லீரப் போழ்தி னுழவேபோன் மீதாடிச்
செல்லாவா நல்கூர்ந்தார் சொல்.

(இ - ள்.) நல் ஆவின் கன்று ஆயின் - நல்லபசுவின் கன்றானல், காகும் - இளம் பெட்டைக்கன்றும், விலை பெறூஉம் - (நல்ல) விலையையடையும்; கல்லாரோ ஆயினும் - படியாதவர்களாயிருந்தாலும்,

செல்வர் வாய் சொல் - செல்வர்வாக்கிலிருந்துவரும் சொற்கள், செல்லும் - ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்; புல் ஈர போழ்தின்-அற்ப ஈரமுள்ள காலத்தில், உழவே போல் - உழுதலைப்போல, மீது ஆடி - மேலேமாத்திரம் தோன்றி,

நல்கூர்ந்தார் சொல்

- தரித்திரன் வாய்ச்சொற்கள்,

செல்லா -

ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

மெய்ம்மை.

அரு

நல்லபசுவின்

பெண்கன்று விசேஷமான

பால் கொடுக்குமென்

பதனால் கன்றாயிருந்தாலும்

அதிகவிலைகொடுத்து

வாங்குவார்கள்,

அதுபோல் செல்வர்

மூடர்களாயிருந்தாலும்

அவர்கள் வாய்ச்சொல்

லினால் பயனுண் டென்பதைப்பற்றி அதனை யேற்றுக்கொள்வார்கள்.
புல்லீரத்தி லுழுதால் கொழு மேலே நிற்குமேயன்றி உள்ளே செல்லா

— ததுபோலத்

தரித்திரனுடைய சொற்கள்

மேலுக்குந் தலையசைத்துக்

கேட்கப்பட்டாலும்

பயனின்மையால்

அங்கீகரிக்கப்படமாட்டா என்

பது கருத்து.

பெறாஉம் —

இன்னோசைக்கு வந்த அளபெடை. நாளும், ஆயினும்,—இவற்றுள் உம்மை - இழிவுசிறப்பு.

(ரு)

இடம்பட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பினு மென்றும்
அடங்காதா ரென்று மடங்கார் - தடங்கண்ணாய்
உப்பொடு நெய்பா றயிர்காயம் பெய்தடினும்
கைப்பறா பேய்ச்சுரையின் காய்.

(இ - ள்.) இடம்பட - அதிகமாக, மெய் ஞானம் - மெய்யான நூல்களை, என்றும் - எக்காலமும், கற்பினும் - கற்றாலும், அடங்காதார் - அடக்கமில்லாதவர்கள், என்றும் - எப்போதும், அடங்கார் - அடங்காமலே யிருப்பார்; தடம் கண்ணாய் -

விசாலமானக்கண்களை யுடை
யவளே! பேய்ச்சுரையின்
காய் - பேய்ச்சுரைக்காய்கள்,
உப்பொடு நெய் பால் தயிர்
காயம் பெய்து - உப்பும்
நெய்யும் பாலும் தயிரும்
காயமும் போட்டு, அடினும்
- சமைத்தாலும், கைப்பு அறு
- கசப்பு நீங்காதனவாம்,
எ-று.
ஞானநூல்களை
யெவ்வளவு கற்றாலும் அதனால்
அடங்காதாருக்கு
நன்மையுள்ளகுணம்
வருவதில்லை;

பேய்ச்சுரைக்காய்க்கு எவ்வளவு
சம்பாரங்கள் சேர்த்தாலும்
அதன் கைப்பு நீங்காததுபோ
லென்றபடி.

இடம்பட - இடமானதுண்டாக, அதாவது புத்தி விசாலமாக, நன்றாக என்றபடி. சுரைக்காய் கைப்பறு என்பதை "உயர்திணைதொ

டர்ந்த பொருண்முத
லாறும்" என்ற விதியினா
லமைத்துக்கொள்க.

ஒடு—எண்ணிடைச்சொல். இதனை நெய்
கொள்க. [நன்-இடை-கூ-க௦.]

முதலியவற்றோடுங் கூட்டிக்

(சு)

தம்மை யிகழ்வாரைத்
தாமவரின் முன்னிகழ்க

என்னை யவரோடு பட்டது - புன்னை
விறற்பூங் கமழ்கானல் வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப

உறற்பால யார்க்கு
முறும்.

அ

அசு

காலடியாருரை.

(இ-ள்.) புன்னை -
புன்னை மரங்களினது, விறல் -

வெற்றிபெற்ற,

பூ கமழ் - புஷ்பங்கள்
பரிமளிக்கின்ற, கானல் -
சோலையையுடைய,

வீங்கு - ஓங்குகின்ற, நீர் -
கடலினது, சேர்ப்ப -
கரையையுடைய

வனே! தம்மை இகழ்வாரை
- தம்மை நிந்திப்பவர்களை,
அவரின் முன்-

அவர் நிந்திப்பதற்கு
முன்னமே, . தாம் இகழ்க -
தாம் நிந்திக்கக்கட

வர்; அவரோடு பட்டது - அவரோடு தமக்குண்டாகியது, என்னை -
என்ன? உறல் பால - வரவேண்டியவை, யார்க்கும் உறும் - எவர்க்கும்

வந்தே தீரும், எ-று.

தம்மை
நிந்திப்பவர்களைத்
தாட்சணியமில்லாமல் முந்தி
நிந்திப்ப
தே பலம்; அதனால்
நன்மையோ தீமையோ
வரவேண்டியது வந்தே
தீரும். இது புத்திசாலிக்கு
ஏற்கையான காரியம், இதனால்
நிந்திக்க
எத்தனப்படுபவனுடைய
நிந்தை குறைவுபடும் என்பது
கருத்து.
அவரின்—ஐந்தாம்

வேற்றுமை, எல்லைப்பொருள், முன் என்னுங்

காலத்திற்கு எல்லையானது பற்றியென் றறிக. விறலாவது துற்கந்தத்

ை தை நீக்கும் சாமர்த்தியம்.

(எ)

ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த
பால்வே றுருவின் வல்லவாம் - பால்போல்
ஒருதன்மைத் தாகு மறநெறி யாபோல்
உருவு பலகொள லீங்கு.

(இ-ள்.) ஆ வேறு உருவின ஆயினும் - பசுக்கள் வெவ்வே றுருக்களை யுடையனவா யிருந்தாலும், ஆ பயந்த பால் - அப்பசுக்கள் கொடுத்த பால்கள், வேறு உருவின அல்ல ஆம் - வேறுபட்ட உருவமுள்

ளவை யாகமாட்டா ; அறம் - தருமம், பால் போல் ஒருதன்மைத்து ஆகும் - பாலைப்போல ஓரேகுணத்தை யுடையதாகும் ; நெறி - (அத்தருமத்தைத் தரும்) மார்க்கங்கள், ஆ போல் - பசுக்களைப் போல், ஈங்கு - இவ்வுலகத்தில், உருவு பலகொளல் - பல உருவுகளைக் கொண்டிருத்தலை (உடையனவா யிருக்கும்.)

தானம் தவம் விரதம் அவரவர்க்கு இஷ்டமான தெய்வத்தைத் தொழல் முதலிய தர்மகாரண மார்க்கங்கள் பலவாக இருந்தாலும் அவைகளா லுண்டாகும் நற்கதிக்கு ஏதுவான தருமம் ஒன்றே யாம். அஃது, பசுக்கள் வெவ்வே றுருவங்க ளுள்ளனவாயினும் அவைகளா லுண்டான பால் ஒருதன்மையா யிருப்பதுபோ லென்றபடி. இப்படி யிருப்ப தவற்றி னுண்மையென்பது கருத்து.

ஆ—பால்பகா வஃறிணைப் பெயர். உருவின—உரு-பகுதி, இன்—சாரியை, அ - பலவின்விகுதி. தன்மைத்து—குறிப்புவினையாலணையும் பெயர். கொளல்—தொழிற்பெயர். (அ)

மெய்ம்மை.

அரு

யாஅ ருலகத்தோர்
சொல்லில்லார்
தேருங்கால் ' யாஅ

ருபாயத்தின் வாழாதார் -
யார்
இடையாக வின்னாத
தெய்தாதார் யார்
கடைபோகச்
செல்வமுய்த் தார்.

(இ-ள்.) தேருங்கால் - ஆராயுமிடத்து, யார் - எவர், உலகத்து - பூமியில், ஓர் சொல் - ஒரு (நிந்தைச்) சொல்லை, இல்லார் - உடையராயிராதவர்கள்? யார் - எவர், உபாயத்தின் - ஒரு ஏதுவினாலே, வாழாதார் - வாழாதிருப்பவர்கள்? யார் - எவர், இடை ஆக - (வாழ்நாளின்) மத்தியில், இன்னாதது - துன்பத்தை, எய்தாதார் - அடையாதவர்கள்? யார் - எவர், கடைபோக - (வாழ்நாள்) கடைசிவரையிலும், செல்வம் உய்த்தார் - சம்பத்தைப் பொருத்தினவர்கள்? (ஒரு

வருமிலர்), எ-று,

இவ்வுலகத்தில் எல்லாரும் நிந்தைப்படுபவர்களும், ஒரு ஏதுவினால் வாழ்பவர்களும், நடுவில் துன்பமுடையவர்களும், கடைசிவரையிலு மில்லாமல் சிலகாலம் வரைக்குமே செல்வ முடையவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் உலகத்தின் உண்மையென்பது கருத்து.

யாஅர்—அசை நிறைக்கவந்த அளபெடை. உபாயத்தின்—இன்-ஏதுப்பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு. உபாயங்களாவன—உழவு, வாணிபம், சேவகம், பிச்சை முதலியனவாம். (௯)

தாஞ்செய் வினையல்லாற் றம்மொடு செல்வதுமற்
றியாங்கணுந் தேரிற் பிறிதில்லை - ஆங்குத்தாம்
போற்றிப் புனைந்த வுடம்பும் பயமின்றே
கூற்றங்கொண் டோடும் பொழுது.

(இ-ள்.) தேரில் - (நன்றாய்) யோசித்தால், தம்மொடு செல்வது - (இறந்துபோகும்போது) தம்மோடுகூட வருவது, தாம் செய் வினை அல்லால் - அவரவர் செய்த வினைகளே யல்லாமல், யாங்கணும் - எவ்வுலகத்தினும், பிறிது இல்லை - வேறு இல்லை; கூற்றம் - யமன், கொண்டு ஓடும் பொழுது - கொண்டு போகும்போது, ஆங்கு - அப்படி, தாம் போற்றி - தாம் பாதுகாத்து, புனைந்த - (ஆடையாபரணாதிகளால்) அலங்கரித்த, உடம்பும் - சரீரமும், பயம் இன்று - பிரயோசன மில்லை, எ-று.

தான் போற்றிப்புனைந்த வுடம்பும் சாம்போது பயனில்லாமற் போக, பொருண் முதலியவை கூட வாரா; தான்செய்த வினையொன்றே தன்னைப் பின்பற்றும்.

அ/ரா

நாலடியாருரை.

இதுவும் பொருள்களி

னுண்மை. யாங்கள்—யா- வினு

விடைச் சொல்,

கள்—இடப்பெயர்,

பண்புத்தொகை, யகரம் -

தோன்றல். . கூற்றம்—அம் -

சாரியை.

(௯௦) •

கூ - ம். அதிகாரம்.

• தீ வி

னை ய ச் ச ம்.

அதாவது தீவினை

செய்வதற்கு அஞ்சி நடக்கவேண்டு மென்பதைப் பற்றிச் சொல்லியது.

பொருள்களின் மெய்ம்மையை யுணர்தலினாலே தீமை பயக்குமவை இன்னின்ன வென்று தெரியும் ஆனதைப் பற்றி மெய்ம்மையின் பின்னர் இது வைக்கப்பட்டது.

துக்கத்துட் டூங்கித் துறவின்கட் சேர்கலா

•

மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு

- தொக்க
விலங்கிற்கும்
புள்ளிற்குங் காடே
புலன்கெட்ட "புல்லறி
வாளர் வயிறு.

(இ-ள்.) சுடு காடு - சுடுகாடுகள், துக்கத்துள் - துக்கத்தைத்தரும் பாடகாசியங்களில், தூங்கி - சுகித்திருந்து, துறவின்கண் - அவற்றைத்

துறக்கும் வழியில், சேர்கலா
- சேரமாட்டாத, மக்கள் -
மனிதர்களுடைய, பிணத்த -
உயிர்போன உடல்களை
யுடையனவாம்; புலன் கெ
ட்ட - அறியுந்திறங் கெட்ட,
புல் அறிவாளர் - அற்ப அறிவை
யுடை
யவர்களது, வயிறு -

வயிறுகள், தொக்க - சேர்ந்து,

விலங்கிற்கும்-

மிருகங்களுக்கும், புள்ளிற்கும்

- பட்சிகளுக்கும், காடே -

இடுகாடே

யாம், எ-று.

மனிதப் பிணங்களை

யிடுகிற

சுடுகாட்டைப் போல புத்தியில்லாத

வர்களுடைய வயிறுகள்,

மிருகங்களையும் பட்சிகளையும்

கொன்றிடும்

படியான சுடுகாடு என்று சிந்தித்ததனால் விவேகமுள்ளவன் மிருக பட்சிகளைக் கொன்று தின்பது தீவினைகளுள் தலையானது என்பது

கருத்தாம்.

“துக்கந்துட்டேங்கித்

துறவின்கட்சேர்கலாமக்கள்”

என்றதனால்

உடம்பைப் போற்றுதலே

யன்றி

உயிர்க்குறுதியானவற்றைச்

செய்யா

தவர்கள் என்பதாம்.

சேர்கலா—ஈறுகெட்ட

எதிர்மறைப்பெயரெச்

சம் ; சேர் - பகுதி, கல் - ஆற்றலைக்காட்டும் விகுதி, ஆ - எதிர்மறை விகுதி. பிணத்த—பலவின் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று. காடே—

ஏ-தேற்றம். புன்மையான அறிவை யாள்பவர் புல்லறிவாளர். புல் அறிவு - உண்ணுதல் உறங்குதல் முதலிய சாதாரண அறிவு.

(க)

தீவினையச்சம்.

அ எ

இரும்பார்க்குங் காலரா யேதிலார்க் காளாய்க்
கரும்பார் கழனியுட் சேர்வர் - சுரும்பார்க்குங்
காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலுங் குறும்பூழுங்
கூட்டுளாய்க் கொண்டு வைப்பார்.

(இ - ள்.) சுரும்பு ஆர்க்கும் - வண்டுகள் சப்திக்கின்ற, காட்டுள் - காட்டினிடத்து, ஆய் வாழும் - இருந்து வசிக்கின்ற, சிவலும் - கவுதாரியையும், குறும்பூழும் - காடையையும், கூட்டுள் - கூடுகளில், ஆய் - இருக்கும்படி, கொண்டு வைப்பார் - பிடித்து வந்து வைப்பவர்கள், இரும்பு ஆர்க்கும்-இருப்பு விலங்குகள் சப்திக்கின்ற, காலர் ஆய்- கால்களை யுடையவர்களாய், ஏதிலார்க்கு - பகைவர்களுக்கு,

ஆளாய்-
அடிமைகளாய், கரும் பார் -
வட்டநிலத்திலும், [அல்லது,
கரும்பு . ஆர் - கரும்புகள்
விளைந்த,] கழனியுள் -
கழனியிலும் [கருப்பந்தோ
ட்டங்களில் என்றபடி],
சேர்வர் - (வேலைசெய்யும்படி)
சேர்வார்கள்,
எ-று.

காடை கவுதாரி
முதலியவற்றைப் பிடித்துக்
கூட்டிலடைத்து
வைப்பவர்கள் மறுமையில்

புலைவர்க்கு அடிமைகளாய்
காலில் விலங்கு
பூண்டு கழனிகளில்
வேலைசெய்விக்கப் படுவார்க
ளென்பதாம்.
கரும்
பார்—கருமையானபார்,
இங்கே கருமையாவது
வலிமை,
அதாவது
வட்டையாயிருத்தல்,
பயனில்லாத நிலம்.
கரும்பாரும் கழ
னியும் என முதல்
பட்சத்தில்

உம்மைத்தொகையாகவும், கரும்பார்ந்த கழனியுள் என இரண்டாவதுபட்சத்தில் வினைத்தொகையாவுங் கொள்க.

வைப்பார்—வினையாலணையும் பெயர்.

(உ)

அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்
துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே - அக்கால்
அலவனைக் காதலித்துக் கான்முரித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

(இ-ள்.) அக்கால் - அந்தக்காலத்தில் [முற்சனனத்தில்], அலவனை - நண்டை, காதலித்து - விரும்பி, கால் முரித்து - காலையொடித்து, தின்ற - (அதனைத்) தின்ற, பழவினை - (உண்டவனாலுண்டாகிய) கருமம், வந்து அடைந்தக்கால்-(பயன்பெறும்படி)வந்துசேர்ந்தபோது, அங்கை - உள்ளங்கையானது, அக்கு போல் - சங்குமணியைப்போல, ஒழிய - நீங்க, விரல் அழுகி - விரல்கள் அழுகிப்போய், துக்கம் - துக்கத்தைத்தருகின்ற, தொழுநோய் - பலவகைக் குட்டநோய்கள், எழப்பட - உண்டாகப்பெறுவார் (பாவிகள்), எ-று.

நண்டை முரித்துத்

றின்றவர்க்குக்

குட்டநோயுண்டா மாதலால்

அதுவும்

தீவினை யென்பதாம்.

அஅ

நாலடியாருரை.

"அகமுனர்ச்செவிகை

வரினிடை யனவெம்"

என்பதனல் அகங்

கை அங்கை யென்ருயிற்று.

பாவிகள் னோயெழுப என்பது
"உயர்

திணை தொடர்ந்த
பொருண்முதலாறும்" என்கிற
விதியால் பொருந் • தியது.
சங்குசுட்ட சுண்ணம்பு
என்பதுபோல தின்ற என்பது
பழவி

னையென்னுங்
காரியப்பெயரோடு முடிந்தது.
(௯)

•

நெருப்பழற்
சேர்ந்தக்கா னெய்போல்

வதூஉம்

எரிப்பச்சுட்

டெவ்வநோ யாக்கும் -

பரப்பக்

கொடுவினைய ராகுவர்

கோடாருங் கோடிக்

கடுவினைய ராகியார்ச்

சார்ந்து.

(இ-ள்.) நெய்

போல்வதும் - நெய்யைப்போல்

இதமாகிய பொ

ருளும், நெருப்பு அழல் - நெருப்பினது உக்கிரத்தை, சேர்ந்தக்கால்- சேர்ந்தால், எரிப்ப சுட்டு - (உடலை)யெரிக்கும்படி காய்ந்து, எவ்வம்

நோய் -

துன்பப்படுத்தும்படியான

நோயை, ஆக்கும் -
உண்டாக்கும்;
(அதுபோல) கோடாரும் -
(நல்லொழுக்கத்திற்) கோணி
நடவாதவ
ரும், கடு வினையர் ஆகியார் -
கடுமையான
தீவினைசெய்பவர்களை, சார்
ந்து - சேர்ந்து, கோடி -
(தம் ஒழுக்கத்தில்) கோணி,
பரப்ப - மிகவும்,
கொடு வினையர் ஆகுவர் -
கொடுமையான வினைகளைச்
செய்பவரா

வார்கள், எ-று.

நெய் உடம்பிற்பட

இருமானதா யிருந்தாலும்

காய்ந்துவிடின்.

உடம்பைச்சுட்டு நோயுண்டாக்குவதுபோல, யோக்கியரும் தீவினை செய்பவரோடு சேர்ந்தால் தீவினையே அதிகமாகச் செய்பவ ராவார்கள்.

போல்வதூஉம்—அசைநிறை. கோடார்—கோடு - பகுதி, ஆ- எதிர்மறை விகுதி புணர்ந்து கெட்டது, ஆர் - விகுதி; வினைப்பகுதி இடைநிலையின்றி ஆர் விகுதியோடு சேர்ந்தால் எதிர்மறையைக் காட்டு மென்றே சொல்லலாம். உடன்பாட்டில் கோடினர், கோடுகின்றார், கோடுவார் என்று வரும். ஆகியார்ச்சார்ந்து—இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையாகலின் உயர்திணைப் பெயர்முன் வலி மிகுந்தது. "இயல் பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பும்" என்பது விதி. (௪)

பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நந்தும் - வரிசையால்

வானூர் மதியம்போல் வைகலுந்தேயுமே
தானே சிறியார் தொடர்பு.

(இ-ள்.) பெரியவர் - பெரியோர்களுடைய, கேண்மை - சிநேக மானது, பிறைபோல - இளஞ் சந்திரனைப்போல, வரிசை வரிசை ஆ-

தீவினையச்சம்.

அ/சு

கிரமக் கிரமமாக, நாளும் - தினந்தோறும், நந்தும்-வளரும்; சிறியார் தொடர்பு - சிற்றறிவுடையாரது சிநேகம், வான் ஊர் - ஆகாயத்தில் தவழ்கின்ற, மதியம் போல் - பூர்ணசந்திரனைப்போல, வைகலும் - தினந்தோறும், வரிசையால் - கிரமமாக, தானே தேயும் -

தானே

குறைந்துவிடும், எ-று.

அயோக்கியரோடு

உறவாடுவதைவிட்டு

யோக்கியரோடு உறவாட

வேண்டு மென்பதாயிற்று.

நாளும், வைகலும், —

இரண்டிடத்திலும் உம் -

முற்றும்மைகள்.

பெரியவர் சிறியார்

என்பவற்றிற்கு அரிது

என்பதற்கு எழுதி

யுள்ளதுபோல கொள்க.

(ரு)

சான்றோ ரெனமதித்துச் சார்ந்தாய்மற் சார்ந்தாய்க்குச்
சான்றாண்மை சார்ந்தார்க ணில்லாயின்-சார்ந்தோய்கேள்
சாந்தகத் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன்
பாம்பகத்துக் கண்ட துடைத்து.

(இ-ள்.) சான்றோர் என - சற்குணம் நிறைந்தவர்களென்று, மதித்து - நினைத்து, மன் சார்ந்தாய் - (சிலரை) மிகவும் நேசித்தாய்;

சார்ந்தாய்க்கு - (அப்படி) நேசித்த உனக்கு, சார்ந்தார்கண் - (நீ) சேர்ந் - தவரிடத்து, சான்றாண்மை - (அந்த) சற்குணநிறைவு, இல் ஆயின் -

இல்லையானால், சார்ந்தோய் - (அவர்களை) அடுத்தவனே! கேள் - (அதற்கு நான் சொல்லும் உவமையை) கேள்; (அது) ஒருவன் - ஒருவன், அகத்து சாந்து உண்டு என்று - உள்ளே வாசனை வஸ்து இருக்கிறதென்று நினைத்து, செப்பு திறந்து - பரணியைத்திறந்து, அகத்து - உள்ளே, பாம்பு கண்டது உடைத்து - பாம்பைப்பார்த்த உவமானத்தையுடையது, எ-று.

நீ சிலரை ஆராயாமல் மஹாகுணவான்களென்று நினைந்து நட்புக்கொண்டு பின்பு அவர்களிடத்து அந்த நட்புக்குணம் இல்லையென்றுணக்குத் தெரிந்தால் சாந்துச்செப்பு என்று ஒருபரணியை நீ திறந்து அச்சாந்தில்லாமல் பாம்பிருக்கக் கண்டதுபோல் உன்குற்றத்தால் வந்ததென நினைத்துக்கொள். இதனால் ஒருவனை நன்காராய்ந்து நேசிக்க வேண்டும்; அப்படி நேசியாமற்போனால் அதனால் செப்புக்குள்ளிருந்த பாம்பினால் தீமை வருவதுபோல தீமையுண்டாகும் ஆகையால் அதற்கஞ்சவேண்டுமென்பதாயிற்று.

சான்றோர்—சால் - பகுதி, (—நிறைவு), ஆர் - விகுதி, றகரம் இடைநிலை, லகரம் னகரமானது சந்தியும் விகாரமும், விகுதி ஆகாரம் ஓகாரமானது [பொது-நன்-கு-உ, விதியால்.] மன்—உரிச்சொல். சார்ந்

கூ0

நாலடியாருரை.

தோய்க்கு—முன்னிலை வினையாலணையும் பெயர்.

சார்ந்தோய்—விளி, ஈற்று னகரம் யகரமானது

விளியுருப்பு.
கன்டது—வினையாலணையும்
பெயர், இங்கே
காணப்பட்ட உபமானத்தை
யுணர்த்திற்று. (௬)

யாஅ ரொருவ ரொருவர்தம் முள்ளத்தைத்
தேருந் துணைமை யுடையவர் சாரல்
கனமணி நின்றிமைக்கு நாடகேண் மக்கண்
மனம் வேறு செய்கையும் வேறு.

(இ-ள்.) சாரல் – மலைச்சாரல்களிலே, கன மணி – காந்திமிகுந்த
இரத்தினங்கள், நின்று
இமைக்கும் – இருந்து
பிரகாசிக்கின்ற, நாட–
நாட்டை யுடைய அரசனே
! கேள் – கேட்கக்கடவாய் ;

ஒருவர் தம்
உள்ளத்தை - ஒருவருடைய
மனத்தை, தேரும் துணைமை
யுடையவர்-

ஆராய்ந்தறியும் வல்லமை யுடையவராகிய, ஒருவர் - ஒருவர், யார் - யாவர்? [ஒருவருமில்லை]; (ஏனெனில்) மக்கள் மனம் வேறு - மனிதர்கள் இதயமானது வேறு தன்மையையுடையது; செய்கையும் வேறு - (அவர்கள்) செய்யுங்காரியமும் வேறாயிருக்கின்றது, எ-று.

உலகத்தில் மனிதர் மனத்தில் நினைத்தபடி செய்யாமல் மேலுக்கு வஞ்சனையாய் வேறுவிதம் நடத்துகிறார்களாகையால், செய்கையினாலே உள்ளத்தை யின்னபடி யென்று அறியக்கூடாது;

கையைக்கொண்டே, நல்லவொன்று எண்ணவேண்டாம்; அப்படித் தோராதபோது அவர் கூட்டுறவுக்கு அஞ்சவேண்டும் என்பதாயிற்று.

துணைமை — மை - பண்புப்பெயர் விகுதி. வேறு—ஐம்பால் மூவிடங்கட்கும் பொதுவான குறிப்பு வினைமுற்று. சாரல்—தொழிற் பெயர். இடப்பெயர்க்கு ஆகுபெயர். (எ)

உள்ளத்தா னுள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் கழிகேண்மை—தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்.

(இ - ள்.) புனல் - அருவிநீர், தெள்ளி - தெளிந்து, செதும்பு - சேற்றை, நின்று அலைக்கும் - தான் இருந்து போகும்படி செய்கிற, பூ குன்ற நாட - அழகிய மலையுள்ள நாட்டையுடையவனே! உள்ளத்தான் - மனதினால், உள்ளாது - விரும்பாமல், உறுதி தொழிலர் ஆய் - உறுதியான தொழிலைச் செய்பவராகி, கள்ளத்தால் - வஞ்சனையால், நட்டார் - சிநேகித்தவர்களுடைய, கழி கேண்மை - மிகுதியான சிநேகம், மனத்துக்கண் - மனதில், மாசு ஆய்விடும் - குற்றமுள்ள தாய் நிற்கும், எ-று.

தீவினையச்சம்.

௯௧

மனமொட்டி நேசியாமல்

இவர் உண்மையாக

நேசிந்தவரொன்று . ஈம்பந்தக்க

உறுதியான செய்கைகளைச்

செய்து கபடமாக நேசிப்ப

வர்களுடைய சிநேகம் மனதிற் குற்றமாயிருக்கும், அதாவது பின்னிட்
டுத் தீமையை விளைக்கு மென்பதாம். இதனால் அதற்கு அஞ்சவேண்டு

மென்பதாயிற்று.

நள்ளாது—நள் - பகுதி,

ஆ - எதிர்மறை விகுதி,

து-வினையெச்ச

விகுதி. நட்டார்—கள் - பகுதி, ட் - இடைநிலை, ளகரம் டகரமானது சந்தி. ஆர் - விகுதி; வினையாலணையும் பெயர். கழி—உரிச்சொல். கேண்மை—கேள் [=உறவினன், க்ஷேமத்தை விசாரிப்பவனானதால்] பகுதி, மை - பண்புப் பெயர்விகுதி. தெள்ளிப்புனற் செறும்பு நின்ற லைக்கும் — அருவிநீர் சேற்றைப் போக்கித் தெளிவாய் நிற்கின்ற தென் பதாம். தெள்ளி — வினையெச்சம், தெள்ளு - பகுதி. அலைக்கும்— (அலையச்செய்கிற), பிறவினைப்பெயரெச்சம். (அ)

ஒக்கிய வொள்வாடன் னொன்னார்கைப் பட்டக்கால்
ஊக்க மழிப்பதூஉ மெய்யாகும்—ஆக்கம்
இருமையுஞ் சென்றி சுடுதலா னல்ல
கருமமே கல்லார்கட் டீர்வு.

(இ-ள்.) ஒக்கிய - (தான் பிறன்மேல்) வீசிய, ஒள் வாள் - சுத்தமான கத்தி, தன் ஒன்னார் கை பட்டக்கால் - தன் சத்துருவின் கையிற் சேர்ந்தால், ஊக்கம் அழிப்பது மெய் ஆகும் - தன் தைரியத்தைப் போக்கடிப்பது உண்மையாகும்; ஆக்கம் - (தான் மூடருக்குச்செய்த) உபகாரம், இருமையும் சென்று சுடுதலால்-(இம்மை மறுமை என்கிற) ஈரிடத்திலும் தொடர்ந்து வருத்துவதால், கல்லார்கண் தீர்வு - படிப்பில்லாத அயோக்கியரிடத்தினின்றும் நீங்கியிருப்பது, நல்ல கருமமே - நல்ல காரியந்தான், எ-று.

தான் ஒருவனைக் கொல்லுதற்கு மேலெடுத்த வாள் தவறிக் கொல்லலினைக்கப்பட்டவன் கையிற் சேர்ந்தால், சத்தியைத் தூக்கினவனுக்குத் தைரியம் அழிந்து போகின்றது; ஆதலால் அவ்வாளாயுதத்துக்கு அஞ்சிப் பகைவரிடத்தினின்றும் நீங்கவேண்டும். அப்படியே தான் அயோக்கியனுக்கு ஓர் உபகாரம் செய்தால் அவன் அதைக் கொண்டு பல அக்கிரமங்கள் செய்வானாதலால் உபகாரம் செய்தவனுக்கு இம்மையில் நன்மையும் கீர்த்தியும் கெடுவது மன்றி மறுமையில் நரகத்துக்கு மேதுவாகும். ஆகவே வாளாயுதத்துக்கு அஞ்சுவதைக் காட்டிலும் அயோக்கியனுக்கு உபகாரம் செய்வதில் மிகவும் அஞ்சவேண்டு மென்பது கருத்து.

௯௰௨
நாலடியாருரை.

அறிப்பதூஉம்—உலகத்தில் பல காரியங்களைப் போல இதுவும் மெய்யாயிருக்கு மெனப் பொருளைத் தருதலால் எதிரது போற்றிய எச்சவும்மை; இன்னிசை யளபெடை. ஒக்கிய—பிறவினைப்பெயரெச்சம், ஒக்கு - பிறவினைப் பகுதி, ஒங்கு - தன்வினைப்பகுதி, மெல்லொற்று வல்லொற்றானது பிறவினைக்குறி, இன் - இடைநிலை ஈறுதொக்கது, அ - பெயரெச்ச விகுதி, யகரம் - உடம்படுமெய். ஆக்கம்—பொருட்பெயர்; அம் - செயப்படு பொருள் விகுதி; இங்கு பொருளெனக் கொள்ளினும் குற்றமில்லை. கல்லார்கண்—ஏழாம் வேற்றுமை, கண் இங்கு நீக்கப் பொருளில் வந்தது. கல்லாதார்—கல்லாமை என்பது அயோக்கியதைவாயிற் கொள்ளப்பட்டது. (கூ)

மனைப்பாசங் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேங்கி
எனைத்தூழி வாழ்தியோ நெஞ்சே—எனைத்தும்
சிறிவரையே யாயினுஞ் செய்தநன் றல்லால்
உறுபயனோ வில்லை யுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) நெஞ்சே - மனமே! (நீ) மனை பாசம் கைவிடாய் - மனையாளிடத்துள்ள ஆசையை விடமாட்டாய்; மக்கட்கு என்று - மக்களுக்கு (பொருள்முதலியன சேர்த்துவைக்க வேண்டு) மென்று, ஏங்கி - ஏக்கமுற்று, எனைத்து ஊழி - எவ்வளவுகாலம், வாழ்தியோ - வாழ்வாயோ? சிறுவரையே ஆயினும் - அற்பகாலமானாலும், எனைத்தும் - எவ்வளவாவது, செய்த நன்று அல்லால் - செய்த நற்காரியமே யல்லாமல், உயிர்க்கு - ஆத்துமாவுக்கு, உறு பயனே - அடையும்படியான நற்பயனே, இல்லை - (வேறு) இல்லை, எ-று.

மனமே! மனையாளிடத்தும் மக்களிடத்தும் ஆசாபாசம் நீங்காமல் அவர்களுக்கே வேண்டுங் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று பெரிய ஏக்கங்கொண்டு எத்தனைகாலம் நிற்கப்போகிறாய்? இவ் வேக்கத்தோடேயே மாள்வாயல்லது வேறொரு நற்பயனைப் பெற்றாயில்லை; நீ இருக்கும் சொற்பகாலத்திலாகிலும் தான தரும முதலிய நற்காரியங்கள் செய்தால் அதுதான் ஆத்துமாவுக்கு நற்பயனாகும். இதனால் உயிருக்கு உறுதிசெய்யாமல் வீண்காலம் கழிப்பதற்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது கருத்து.

மனை — மனையாளுக்கு ஆகுபெயர். எனைத்து — என் என்பதன் மேல் அளவைக்காட்டுகிற ஐ-விகுதிபெற்ற எனை என்பது பகுதி, து=

விகுதி. முந்தி யெழுதியதுபோல் எ - என்னும் வினாவின்மேல் னகரச் சாரியை வந்ததென்றும் கொள்ளலாம். வாழ்தி — இ - முன்னிலை விகுதி, த் - எழுத்துப்பேறு; தி-விகுதியென்பது நேர், இங்கே எதிர்

க ல் வி.

பாடம்

காலத்துக்கு வந்தது.

வாழ்தியோ — ஓ -

விருப்பொ ருளில்வந்து இஃ

ழ்ச்சியைக் குறிக்கின்றது.

உறுபயனே — இதில் ஏகாரம்

முரண்டிப்பொரு ன்ன
பொருளினின்றும்
வேறுந்தன்மையைக்
கூறியின்றது. (௮0)

அறத்துப்பால்
முற்றிற்று.

உ - வது

பொருட்பால

அவற்றுள்
எல்லாப்பொருள் நுட்பத்தை

மாகிய கல்வி முதலில் கூறப்பட்டது.

கச-வது அதிகாரம்.

கல்வி.

ல்.

யறிவதற்குக்காரண

அதாவது

கற்கவேண்டியநூல்களைக்

கற்பது.

குஞ்சி யழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகு
மஞ்ச ளழகு மழகல்ல - நெஞ்சத்து
நல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையாற்
கல்வி யழகே யழகு.

(இ - ள்.) குஞ்சி

அழகும் - மயிர்முடியி னழகும்,

கொடு தானை

கோடு அழகும் - வளையும்படியான ஆடையினது கரையழகும், மஞ்சள் அழகும் - பூச்சினது அழகும், அழகல்ல - அழகாக மாட்டா; நெஞ்சத்து - மனதில், நல்லம் யாம் என்னும் - யாம் நல்லவர்களாயிருக்கக்கடவோ மென்கிற, நடுவு நிலைமையால் - நடுவு நிலைமையைத் தருதலால், கல்வி அழகே - கல்வியினு லுண்டாகின்ற அழகே, அழகு - அழகாகும், எ-று.

மயிர்களைச் சேர்ப்படுத்தி முடிப்பதனாலும், ஓரங்களில் பட்டுக் கரைபோட்ட வஸ்திரங்களைத் தரிப்பதனாலும், நல்ல பரிமளத்திரவியங்களை மெய்யிற் பூசுவதனாலும் உண்டாகின்ற அழகு அழகாகமாட்டா; நாம் மறுமைக்கு அஞ்சி பக்ஷபாதமில்லாமல் நடக்கவேண்டு மென்கிற நடுவுநிலைமையைக் கல்வி யுண்டாக்குவதால் அதனால் வரும் அழகே விசேஷ மென்பதாம்.

மஞ்சள் என்பது பூசத்தக்க வாசனைத் திரவியங்களுக்கெல்லாம் உப லக்ஷணமாகக் கொள்ளப்பட்டது. [நன். பொது - ரு- எ.]

ருகூ

நாலடியாருரை.

கொடுமை என்பது இங்கே

மடியுந்தன்மைக்குக்

கொள்ளப்பட்டது.

நல்லம்—தன்மைப்பன்மைக் குறிப்பு வினை முற்று.
ஏகாரம் - பிரிநிலை.

அழகே — இதில்

(க)

இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றால்
தம்மை விளக்குமாற் றாமுளராக் கேடின்றால்
எம்மை யுலகத்தும் யாங்காணேங் கல்விபோன்
மம்ம ரறுக்கு மருந்து.

(இ-ள்.) இம்மை பயக்கும் - இவ்வுலக சௌக்கியத்தைக் கொடுக்கும்; ஈய - (பிறருக்குக்) கொடுப்பதனால், குறைவின்று - குறையுங்

தன்மையை யுடையதன்று ; தம்மை – (கற்றவராகிய) தம்மை, விளக்கும் – விளங்கச்செய்யும், [அதாவது எங்கும் புகழ்பெறச் செய்யுமென்றபடி]; தாம் உளரா – தாம் உயிரோடிருக்க, கேடு இன்று–கெடுதலை யுடையதன்று; (ஆதலால்) எம்மை உலகத்தும் – எந்தன்மையான–

உலகத்திலும், கல்வி போல் – கல்வியைப்போல, மம்மர் அறுக்கும் மரு

ந்து – மயக்கத்தை அறுக்கும்படியான மருந்தை, யாம் காணேம் – யாம் கண்டோமில்லை,

எ–று.

இம்மையிற் சுகத்தையுண்டாக்கி, பிறருக்குக் கொடுக்கவும் குறைபடாமலிருந்து தமக்குப் புகழை யுண்டாக்கி, தாமிருக்கவும் அழிதலில்லாம லிருப்பதால்

எல்லாப்பொருளிலும் கல்வியே மேலானதென்பது

கருத்து.

இதனை மருந்தென்றது மயக்கத்தைத் தீர்த்தலும் சுகத்தை யுண்டாக்குதலு மாகிய காரணங்களா லென்க. மற்றமருந்து சுகத்தைக் கொடுத்தாலும் பிறருக்குக் கொடுப்பதனுல் குறையும், தாம் இருக்கும் போதே கெடவும் கெடும், ஆதலால் இம்மருந்து எல்லாமருந்திலும் மேலென்ருர்.

ஆல்—அசைகள். இம்மை—சுகத்திற்கு ஆகுபெயர்.

எம்மை—

அம்மை இம்மை என்பதைப்போல் மை விகுதி இடப்பொருளில் வந்தது. (உ)

களர்நிலத்துப் பிறந்த வுப்பினைச் சான்றோர்

விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்
கடைநிலத்தோ ராயினுங் கற்றறிந் தோரைத்

தலைநிலத்து வைக்கப்

படும்.

(இ-ள்.) களர் நிலத்து பிறந்த உப்பினை - உவர் நிலத்தில் உண்

டான உப்பை, சான்றோர் - யோக்கியர்கள், விளை நிலத்து நெல்லின் கழனியில் விளையும் நெல்லைக்கொள்வதுபோல, விழுமிது ஆ கொள்,

கல்வி.

௬௫௱

வர் - மேன்மையான பொருளாகக்கொள்வார்; (அதுபோல்) கடை, நிலத்தோர் ஆயினும் -

கீழ்ச்சாதியிற்

பிறந்தவர்களாயினும், கற்று

அறி

ந்தோரை - (நூல்களை) கற்று (அவற்றின் சாரத்தை) அறிந்தவர்களை, தலை நிலத்து - மேலான ஜாதியில், வைக்கப்படும் - வைக்கவேண்

டும், எ-று.

பிறப்பைப்பற்றி உயர்வு

தாழ்வு யோசியாமல்

அவர்களிடத்துள்ள

டான கல்விச் சிறப்பினால்

அவரை

உயர்பிறப்பாளராக்கொண்டு

அவர் களிடத்தில் கற்க

முயலவேண்டுமென்பது

கருத்து.

நெல்லின்—இன் உருபு
ஒப்புப்பொருளில் வந்தது.
விழுமிது—
வினையாலணையும் பெயர்,
விழுமு - பகுதி,
இன்-இடைநிலை, ஈறுகெட்டு
கது, து - ஒன்றன் விகுதி.
படும்—இது ஐம்பால்
மூவிடங்களுக்கும்
பொதுவான வியங்கோள்
வினைமுற்று; அல்லது
விதிப்பொருளை
யுடைய வினைமுற்று. இதை
நன்னூல் உரையாசிரியர்
தோற்றப்பொரு

ளில்வந்த தொழிற்பெய

ரென்கிருர்.

(ரு)

வைப்புழிக் கோட்படா வாய்த்தீயிற் கேடில்லை
மிக்க சிறப்பி னரசர் செறின்வவ்வார்
எச்ச மெனவொருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சைமற் றல்ல பிற.

(இ-ள்.) வைப்புழி-வைத்த இடத்தில், கோள் படா - (பிறரால்) அபகரிக்கப்படமாட்டாது; வாய்த்து - (தமக்கு) கிடைத்து, ஈயில் - (பிறருக்கு) கொடுத்தால், கேடு இல்லை - அழிவதில்லை; மிக்க - மேலான, சிறப்பின் - (படைச்) சிறப்பையுடைய, அரசர் செறின் - அரசர் கோபிப்பாராயின், வவ்வார் - பிடுங்கிக்கொள்ளமாட்டார்கள்; (ஆதலால்) ஒருவன்-ஒருவன், மக்கட்கு-(தன்) பிள்ளைகளுக்கு, எச்சம் என-(தன்) சம்பாத்தியத்தின் மிஞ்சின ஆஸ்தியென்று, செய்வன - செய்யத்தக்கவை, விச்சை - கல்வியாம்; பிற அல்ல - மற்றவைகள் அல்ல. மற்று - அசை, எ-று.

செல்வப்பொருள் திருடப்படும்; பிறருக்குக்கொடுத்தா லழிந்துபோம்; சேனுபலமுள்ள அரசரும் கைக்கொள்வார்கள்; கல்விப்பொருளுக்கு இத்தன்மையான ஈனங்களில்லை யாதலால் செல்வப்பொருளினும் கல்விப்பொருளே சிறந்ததென்பதாம்.

கோள் — கொள் என்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் முதனீட்சி

விகாரம்பெற்றது, இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. சிறப்பின் — இன் – சாரியை. எச்சம்—எஞ்சியது எச்சம்; எஞ்சு --பகுதி, அம் – கார்த்தாப்பொருள் விகுதி, ஞகரம் சகரமானது வலித்தல். செய்

நாலடியார்ருன்ா.

வன — செய்வதுபோல் வந்த செயப்பாட்டு வினையாலணையும் பெயர். விச்சை—வித்யா என்னும் வடசொல்லின் விகாரம். பிற—பலவின் பாற்பெயர், வேற்றுமைப்படும்போது அற்றுச்சாரியை பெறும். (௪)

கல்வி கரையில கற்பவர்

நாள்சில
மெல்ல நினைக்கிற்
பிணிபல தௌ்ளிதின்
ஆராய்ந் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்
பாலுண் குருகிற் றெரிந்து.

(இ - ள்.) கல்வி கரை
இல - கல்விகள்
முடிவில்லாதன; கற்பவர்
நாள் சில -
கற்பவர்களுடைய வாழ்நாள்கள்
சில; மெல்ல நினைக்கில் -
பொருந்து யோசித்தால்,
பிணி பல - கற்பவர்க்கு

அநேகம் வியாதிக

ளுளவாம் ; (ஆதலால்) நீர்

ஒழிய பால் உண் குருகின் –

நீரை நீக்கிப்

பாலையே உண்ணுகின்ற அன்னப்பறவையைப்போல், தெரிந்து – (நூல்களிறங்களை) அறிந்து, தெள்ளிதின் – விவேகத்தினால், ஆராய்ந்து—, அமைவுடைய – (தமக்குப்) பொருந்தினவைகளை, கற்ப – கற்பார்கள். ஏ – அசை, எ–று.

ஒருவன் முற்றும் கற்கவேண்டுமானால் கல்விகள் அபாரமாயிருத்தலினாலும் ஆயுள் அற்பமானதா யிருப்பதாலும், பலவியாதிகள் சம்பவிப்பதனாலும் அது இசையாது ; ஆகவே நன்றாய் ஆராய்ந்து தமக்கு வேண்டியவைகளைப் புத்திசாலிகள் கற்கின்றார்கள்; எங்ஙனமெனில் நீரைப்பிரித்துப் பாலையுண்ணும் அன்னத்தைப்போல்.

நீரையும் பாலையும்

கலந்துவைக்கில்

நீரைப்பிரித்துப் பாலை யுண்

னம் உண்கிறதென்று கூறுகிறார்கள். கல்வி—கல்-பகுதி, வி—செயப் படுபொருள்விகுதி, ஊற்கத்தக்கவை யென்பது திரண்டபொருள். கல்வி கரையில என்பது முந்தி யெழுதியுள்ள இலக்கணத்திற் கண்டுகொள்க. மெல்ல—அவசரப்படாமல், மென்மையடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினையெச்சம். தெள்ளிது—தொழிற்பெயராய்ப் பண்பை யுணர்த்தி நின்றது. தெளி - பகுதி, இ - விகுதி, ளகரம் - விரித்தல். கற்ப— பலர்பால் வினைமுற்று. (௫)

தோணி யியக்குவான் றொல்லை வருணத்துக்
காணிற் கடைப்பட்டா னென்றிகழார் - காணுய்
அவன்றுணையா வாறுபோ யற்றேநூல் கற்ற
மகன்றுணையா நல்ல கொளல்.

(இ-ள்.) தோணி இயக்குவான் - மரக்கலத்தை நடத்துவோன், காணில் - ஆராய்ந்தால், தொல்லை வருணத்து - பழமையான சாதிகளில், கடை பட்டான் என்று - கடைசியான சூத்திரசாதியிற் சேர்ந்த

க ல் வி.

௬௭

வன் என்று, இகழார் -

(பெரியோர்) நிந்திக்கமாட்டார்,
காளைய் - ∴ நீடார்; நூல் கற்ற -
சாஸ்திரங்களைப்படித்த, மகன்
றுணையா - மனி
தன் சகாயமாக விருக்க,
நல்ல கொள்ளல் - நல்ல நூற்பொ
ருள்களைக்
கற்றல், அவன் றுணையா
ஆறு போய் அற்று - ஆந்தத்தோ
ணி இயக்கு
வான் துணையாநிற்ப
ஆற்றைக் கடந்ததுபோ லாகும்,
எ-று.
படவு ஓட்டுவோன்
ஈனசாதியா ஞானும்

இன்றியமையாது அவ
னைக்கொண்டே
ஆற்றைக்கடப்பதுபோல
கற்றயவன் ஈனசா நிப்பிரப்
பின ஞறுலும்
அவசியமானபோது
அவனைக்கொண்டே
கற்கவேண்டு
நூல்களைக்
கற்கவேண்டுமென்பது கருத்து.
இயக்குவான்—பிறவினை
வினையாலணையும்பெயர். இயக்கு
- பிற
வினைப்பகுதி, இயங்கு -
தன்வினைப் பகுதி.

தொல்லை—தொல் - பகுதி
பண்படி, ஐ - விகுதி.
தொல்லைவருணம்—பண்புத்தொகை.
காணாய்—
அசையுமாம்.
போயற்று—போய் -
செய்தெனெச்சத்திரிபு, அற்று -
உவமையைக்காட்டும்
குறிப்பு வினை முற்று; இரண்டும்
சேர்ந்து, போ
னால் எத்தன்மைத்தோ
அத்தன்மைத்து என்னும்
பொருளைத்தரும்;
இது முன்னோர் கொள்கை.

செய்தெனெச்சத்தொழிற்பெயா

போலக்கொண்டு

போனதுபோலாம் எனப்

பொருள் கொள்ளுதல் இக்

காலத்துவழக்கு.

நல்ல—பலவின்பாற்பெயர்.

இரண்டாம் வேற்றுமைத்

தொகை.

(௩).

௱

தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மை யுடையார்
இகலில ரெஃகுடையார் தம்முட் குழீஇ
நகலினினிதாயிற் காண்பா மகல்வானத்
தும்ப ருறைவார் பதி.

(இ-ள்.) தவல் அரு - குற்றமில்லாத், தொல் கேள்வி தன்மை - பழமையான நூற்கேள்விகளைக் கேட்குந்தின்மையை, உடையார் - உடையவர்கள், எஃகு உடையார் தம்முள் - ஆயுதம்போற் கூர்மையான புத்தியை யுடையவர்களுக்குள்ளே, குழீஇ - கூடி, இகல் இலர் - மாறுபடுத லில்லாதவர்களாகி, நகலின் - மகிழ்வதைக்காட்டிலும், இனிது ஆயின் - இன்பமுள்ளதாயின், அகல் வானத்தும்பர் - விசாலமாகிய வானத்தின்மேல், உறைவார் - வாசஞ்செய்கின்ற தேவர்களுடைய, பதி - ஸ்தானமாகிய சொர்க்கத்தை, காண்பாம் - பார்ப்போம், எ-று.

நன்றாய்க் கற்றவர்களோடுகூடி நேசமாயிருந்து அனுபவிக்கும் மகிழ்ச்சியைக்காட்டிலும் சொர்க்கத்தி லுண்டாகிய அனுபவம் சிறந்த தல்ல என்பதாம்.

சூஅ

நாலடியாருரை.

எஃகு - ஆயுதம்,

இங்கு கூர்மைபற்றி புத்திக்கு

ஆகுபெயராக் .

கொள்ளப்பட்டது. தவலரும் - அருமையாவது இன்மை.

குழீஇ— .

குழு - பகுதி, இ - விகுதி, அளபெடை

இன்னிசைக்குவந்தது, செய்தெனெச்சம். நகலின்—ஐந்தாம் வேற்றுமை, எல்லைப்பொருள்,

இத

னை நீக்கப்பொருளென்பாரும் உளர்.

(எ)

கனைகடற் றண்சேர்ப்ப கற்றறிந்தார் கேண்மை

நுனியிற் கரும்பு தின்றற்றே - நுனிநீக்கித் தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தரோ பண்பிலா

ஈர மிலாளர் தொடர்பு.

(இ-ள்.) கனை - ஒலிக்கின்ற, கடல் - கடலினது, தண் சேர்ப்ப-

தண்மையாகிய துறையை யுடையானே! கற்று அறிந்தார் கேண்மை-

நூல்களைக் கற்று அவற்றின் சாரத்தை யறிந்தவரது சிநேகமானது,

நுனியில் கரும்பு தின்றற்று - நுனியிலிருந்து கரும்பைத்

தின்றதுபோ ' லாம் ; பண்பு இலா - குணமில்லாத, ஈரம் இலாளர் - சாரமற்றவர்க

ளுடைய, தொடர்பு - சிநேகமானது, நுனி நீக்கி - நுனியைத்தள்ளி,

நாரில் தின்றன்ன 'தகைத்து - வேரிலிருந்து தின்றதையொத்த தன்மையையுடையது ; அரோ-ஏ-அசைகள், எ-று.

' யோக்கியருடன் சிநேகிப்பது கரும்பை நுனியிலிருந்து தின்றது 'போல வரவர ருசியாயிருக்கும் ; சற்குணமென்னும் சாரமில்லாதா

னுடைய சிநேகம்

வேரிலிருந்து கரும்பைத்
தின்பதுபோல வரவர ருசி
யில்லாமல்
வெறுக்கத்தக்கதென்றபடி.
ஆதலால் கற்றவரையே சேர
வேண்டு மென்பதாயிற்று.

கனைகடல்—வினைத்தொகைத்
தொடர்.
தின்றற்று—போயற்று
என்பனதப்போற் கொள்க.
நுனியில், தூரில்,—ஐந்தாம்
வேற்றுமை,
எல்லைப்பொருளன.

இல்லாளர்—இன்மையை யாள்பவர். (அ)

கல்லா ரே யாயினுங் கற்றாைச் சேர்ந்தொழுகின்
நல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர் - தொல்சிறப்பின்
ஒண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு.

(இ - ள்.) தொல்சிறப்பின் - பழமையான சிறப்பையுடைய, ஒள் நிறம் பாதிரி பூ சேர்தலால் - ஒள்ளமையான நிறத்தையுடைய பாதிரிப்பூவைச் சேர்ந்திருப்பதினாலே; புது ஓடு - புதிய பானையோடானது, தண்ணீர்க்கு - (தன்னில் தங்கிய) ஜலத்துக்கு, தான் பயந்த ஆங்கு - தான் வாசனையைக் கொடுத்ததுபோல, கல்லாரே ஆயினும் - (தாம்) கல்வி கற்காதவராயினும், கற்றாை சேர்ந்து ஒழுகின் - கற்

ல் வி.

௯௯. ரோச்சேர்ந்து (அவர்போல) நடந்தால், நல் அறிவு - நல்ல விவேக மானது, நாளும் - தினந்தோறும், தலைப்பெறுவர் - உண்டாகப்பெறுவர், எ-று.

கல்லாதாருக்கும் கற்றாரோடு சேர்க்கையால் விவேகமுண்டாம், எங்ஙனமெனில் பானையோடானது பாதிரிப்பூவைச் சேர்ந்து தன்னி

லுள்ள நீருக்கு வாசனையைத்

தூர்ந்ததுபோல என்பதாம்.

அறிவு தலைப்படுவர் — "உயர்திணை தொடர்ந்த" என்பது விதி. புத்தோடு—புது ஓடு என்பதில் தகரம் இரட்டித்ததற்கு [நன் - உயிரீறு - சூ - ௩௩ன் உரையைக்காண்க.] (௬)

அலகுசால் கற்பி னறிவுநூல் கல்லா
துலகநூ லோதுவ தெல்லாம் - கலகல
கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம்
போஒந் துணையறிவா ரில்.

(இ-ள்.) அலகு சால் - கணக்குமிகுந்த, கற்பின்-சாஸ்திரங்களுக்குள்ளே, அறிவு நூல் கல்லாது - ஞான சாஸ்திரங்களைக் கற்காமல் விட்டு, உலக நூல் ஓதுவது எல்லாம் - இவ்வுலகத்திற்குப் பயன்படும் படியான நூல்களைப் படிப்பதெல்லாம், கல கல கூஉந் துணை அல்லால் — கலகலவென்று சும்மாக் கூவுமளவையுடையதே யல்லது, கொண்டு - அவற்றைக்கொண்டு, தடுமாற்றம் — சம்சாரத்தில் தடுமாறுவது, போஒந் துணை - நீங்குமளவாகிய மேன்மையை, அறிவார் இல் - அறிபவர்கள் இல்லை, எ-று.

பலநூல்க ளிருந்தாலும் ஞானநூலையே முக்கியமாய்க் கற்கவேண்டும், அதனைக் கல்லாதுவிட்டு உலக இன்பத்திற்கு வேண்டிய நூலையே கற்பது யாதொரு பொருளு மில்லாமல் கலகலவென்று சும்மாக் கூவுவதுபோல் வீணே யல்லாமல் சம்சார பந்தத்தை நீக்கும் மேன்மையுடைத்தல்ல என்பதாம். இதனால் ஞானநூலை முக்கியமாய்க் கற்கவேண்டுமென்பதாயிற்று.

சால்—வினைத்தொகை, அல்லது உரிச்சொல். கற்பு—கற்கப்படு நூலுக்கு ஆகுபெயர். அறிவுநூல் — இரண்டாம் வேற்றுமையுருபும் பயனுமுடன் தொக்கதொகை. கல்லாது—எதிர்மறை வினையெச்சம். ஓதுவதெல்லாம் — ஒருமையிற் பன்மைமயக்கம். கலகல — அநுகரணம் பொருளில்லாமையைக் குறிக்கின்றது. கூஉம்—கூ-பகுதி, உம் - பெயரொச்ச விகுதி, அளபெடை இன்னிசை. கூஉந்துணை—பெயரொச்சத் தொடர்ப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இங்ஙனம்வருதற்கு விதியில்லையாயினும் அநுபவத்தாற் கொள்ளவேண்டும். வினைத்

--

தொகையாக்கொள்ளின் நகரம் மிகுவதற்கு வழி இல்லையாம். அல் லது துணையென்பதற்குத் துணையையுடைய

தெனப் பொருள்கொள் ளலாம்.
போலுந்துணையு மிப்படியே.
(கo)

கரு-ம்

அதிகாரம்.

——— குடிப்பிறப்பு.

இஃது நல்ல குலத்திற்
பிறப்பதன் மேன்மையைக்
கூறியது. நற்
குடியிற் பிறந்தார்க்கே
பெரும்பாலும் கல்வி
கேள்விப் பயன்கள்

அமையுமாதலால், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உடுக்கை யுலறி யுடம்பழிந்தக் கண்ணும்

குடிப்பிறப் பாளர்தங் கொள்கையிற் - குன்றார்
இடுக்கண் டலைவந்தக் கண்ணு மரிமா
கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று.

(இ - ள்.) உடுக்கை - உடுக்கும் வஸ்திரமும், உலறி - கெட்டு, உடம்பு அழிந்த கண்ணும் - தேகம் மெலிந்து நாசப்பட்டபோதும், குடி பிறப்பு ஆளர் - நற்குடியிற் பிறந்தவர்கள், தம் கொள்கையில் குன்றார் - தமக்குரிய ஒழுக்கங்களில் குறையமாட்டார்; இடுக்கண் தலை வந்தக் கண்ணும் - (பசி

தாகங்களால்) துன்பம் நேர்ந்தபோதும்,

அரிமா-சிங்கம், கொடி புல் - கொடியாயிருக்கும் புல்லை, கறிக்குமோ- . கறியாது, மற்று - அசை, எ-று.

எவ்வளவு பசி வருத்தமுண்டானாலும் சிங்கம் புல்லைத் தின்னா ததுபோல் நற்குடியிற் பிறந்தவர் எத்தனை வறுமையுண்டானாலும் தமக்குரிய நல்லொழுக்கங்களில் குறையமாட்டார்களென்பதாம்.

உடுக்கை யுலறி என்பது வறுமையின் மிகுதியைக் காட்டுகின்றது. தம் கொள்கையாவன—மெய்கூறல், பரோபகாரம் செய்தல், அன்புடைமை, ஆசாரத்திலொழியாமை முதலியன. தலைவருதல்—தன்னிடத்தில் வர என்பது பொருள். அரிமா—அரி - சிங்கம், மா - மிருகம், இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. கொடிப்புல்—மாடு முதலியவையும் வந்து தின்னுதலால் கொடிப்புல் என்று கூறினர். உலறி—

உல்று—பகுதி, இ — விகுதி.

அழிந்தக்கலை,

வந்தக்கண், உ—செயின் என்

னு வாய்பாட்டுவினையெச்சம். உம்—இழிவு சிறப்பு. கறிக்குமோ என்பதனால்: உட்கொள்ளாவிடினும் கறிப்பதுமில்லை யென்றபடி. ஓ—எதிர்மறை.

(க)

குடிப்பிறப்பு.

சான்றாண்மை சாய லொழுக்க மிவைமூன்றும்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கல்லது - வான்றோயும்
மைதவழ் வெற்ப படாஅ பெருஞ்செல்வம்
எய்தியக் கண்ணும் பிறர்க்கு.

(இ-ள்.) வான் தோயும் - வானம் அளாவிய, மை தவழ் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற, வெற்ப - மலையையுடைய அரசனே! சான்றாண்மை - சற்குண நிறைவும், சாயல் - தேஜஸும், [அல்லது மேன்மையும்,] ஒழுக்கம் - நல்லொழுக்கமும், இவை மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்றும், வான் தோய் - கீர்த்தியால் சுவர்க்கத்திற் சேர்ந்திருக்கிற, குடிப் பிறந்தார்

க்கு அல்லது -
உயர்குலத்திற் பிறந்தவர்களுக்
கல்லாமல், பெரு
செல்வம் - பெரிய
செல்வமானது,
ஐய்தியக்கண்ணும் -
வந்தடைந்த
போதிலும்,
பிறர்க்கு-நல்லகுடியிற்
பிறவாதவர்களுக்கு, படா -
உண்
டாகாவாம், எ-று.
•
சான்றாண்மை முதலிய
நற்குணங்கள்

உயர்குலத்தார்க்கே இய

ல்பா யமைவனவேயன்றி

இழிகுலத்தார்க்கு

அமையாவென உயர்

குலச் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

படாஅ—எதிர்மறைப் பலவின்பால் வினைமுற்று ; அளபெடை

அசையை நிறைக்க வந்தது.

(உ) :

இருக்கை யெழலு மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வொழிதலோ டின்ன - குடிப்பிறந்தார்
குன்ரு வொழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்ரு வுணரற்பாற் றன்று.

(இ — ள்.) இருக்கை எழலும் — (பெரியோரைக்கண்டால்) தம் இருப்பிடத்தைவிட் டெழுந்திருப்பதும், எதிர்செலவும் — எதிர்கொண்டு செல்லுதலும், ஏனை — இன்னமும், விடுப்ப — (அவர்கள்) விடைகொடுக்க, ஒழிதலோடு — ஒழிதலுடனே பிரிதலும், இன்ன — இப்படிப் பட்டவைகளை, குடிப்பிறந்தார் — நல்ல குடியிற் பிறந்தவர்கள், ஒன்று ஒழுக்கமாக் கொண்டார் — குறையாத நல்ல நடக்கைகளாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள்; (ஆதலால் அவர்களை) கயவரோடு — மூடர்களோடு, ஒன்று — சேர்ந்ததாக, உணரல் — மதிப்பது, பாற்று அன்று — பான்மையை யுடையதல்ல, எ—று.

பெரியோர் தம்மிடம் வந்தால் தாம் இருந்தவிடத்தைவிட் டெழுந்திருந்து எதிர்சென்று உபசரித்து அவர்கள் விடைகொடுத்தபின் திரும்பிவருதல் முதலாகிய காரியங்களை இன்றியமையாத ஒழுக்கங்களாகக் குடிப்பிறந்தார் கொண்டிருப்பதனால் அங்ஙனம் கொள்ளாத

மூடர்களோடு அவர்களைச் சேர்த்துப் பார்ப்பது நன்றன்று என்பதாம்.

எழல்—எழு-பகுதி, அல் - விகுதி; "முற்றுமற்றொரோவழி" என்றதனால் உகரம் கெட்டது. செலவு—செல் - பகுதி, அ -

சாரியை,
உ-விகுதி.
ஒழிதலோடு—ஒடு-
எண்ணிடைச்சொல்.
இன்ன—சுட்டு
அடியாகப்பிறந்த
பலவின்பாற்பெயர்; இ
(அல்லது) இன்-பகுதி, அ-
விகுதி. கயவர்—கயமை
என்னும் பண்படியாகப்
பிறந்தபெயர். ஒன்
று—செய்யாவென்னும்
வாய்பாட்டு வினையெச்சம்;
ஒன்ற என்பது
பொருள். உணரற்பாற்று

- உணரலாகிய பான்மையை யுடையது;

உணரல் - பால் - று எனப் பிரித்துக்கொள்க.

(௩)

நல்லவை செய்யி னியல்பாகுந் தீயவை
பல்லவர் தூற்றும் பழியாகும் - எல்லாம்
உணருங் குடிப்பிறப்பி னூதிய மென்னோ

புணரு மொருவர்க் கெனின்.

(இ — ள்.) நல்லவை செய்யின் — நல்ல காரியங்களைச் செய்தால், இயல்பு ஆகும்-செய்யவேண்டிய முறைமை யென்னலாகும்; தீயவை— தீயகாரியங்களைச் செய்தால், பல்லவர்-பலரும், தூற்றும் - பரவச்செய்கிற, பழி ஆகும் - நிந்தையாகும்; ஒருவர்க்கு புணரும் எனின் - (நற்குடிப்பிறப்பு) ஒருவர்க்குச் சேர்ந்தால், எல்லாம் உணரும் - எல்லாவற்றையும் முணர்ந்த, குடிபிறப்பின் ஊதியம் - குடிப்பிறப்பினுடைய பயன், என் - என்ன? ஓ—அசை, எ—று.

உலகத்தில் ஒருவர் நல்லொழுக்கமாக நடந்தால் அதனை உலகத்தார் விசேஷமாகக் கொள்ளாது நடக்கவேண்டிய இயல்புதானென்று சாமானியமாகக் கொள்ளுகின்றார்கள். தீயொழுக்கம் ஒழுகினாலோ தூஷிக்கின்றார்கள். ஆகவே நற்குடிப் பிறப்பினர்க்கு நல்லொழுக்கத்தால் யாதொரு பிரயோஜனமு மில்லை. பிறர் விசேஷமாகக்கொண்டாடாமைபற்றி நற்குடிப் பிறந்தார் தமக்கியல்பான நல்லொழுக்கத்தினின்றுந் தவறார் என்பது கருத்து.

எல்லாமுணரும் என்றதனால் சகலகலா ஞானங்களை யுணர்வதற்கு நற்குடிப் பிறப்பு எளிதாயிருக்கின்றதென்பதாம். எல்லாம் உணரும் என்பதற்கு

எல்லாமறிந்திருக்கிற எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

அப்போது பிரசித்தமான நற்குடிப்பிறப்பு என்றதாயிற்று. பல்லவர்— பல் – பகுதி, அ – சாரியை, அர் – பலர்பால் விகுதி, வகரம் உடம்படுமெய், பல் தனிக்குறின் முன்னொற் றுதலால் லகரம் இரட்டித்தது. (ச).

குடிப்பிறப்பு.

௧௦௫

கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சம்
சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்சம் - எல்லாம்
இரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்ச மரத்தாரிம்
மாணாக் குடிப் பிறந்தார்.

(இ - ள்.) கல்லாமை அச்சம் - (தாம்) கல்லாமைக்கு அஞ்சுதலும், கயவர் - மூடர்களுடைய, தொழில் - தொழிலுக்கு, அச்சம் - அஞ்சுதலும், சொல்லாமை உள்ளும் - பொய் கூறலை முதலியவற்றைச் சொல்லாமலிருப்பதிலும், ஓர் சோர்வு - (எந்தவிடத்தில் தவறிப் போனேமோ வென்கிற) தளர்ச்சிக்கு, அச்சம் - அஞ்சுதலும், இரப்பார்க்கு - யாசகர்களுக்கு, ஒன்று ஈயாமை -

(அவர்விரும்பிய) ஒரு

பொருளைத் தாராமைக்கு, அச்சம் – அஞ்சுதலும், எல்லாம்-(இட்பேர்ப்பட்ட) பல அச்சங்களும் (நற்குடிபிறந்தார்க்கு உண்டாகின்றனவாம்); (அங்ஙனம் யாதொரு அச்சமுமில்லாத) இ மாணா குடி பிறந்தார் – இப்படிப்பட்ட மேன்மையில்லாத குலத்திற் பிறந்தவர்கள், மரத்தார்- மரத்தன்மையை யுடையோர், (அதாவது மரத்தினாற்செய்த பிரதிமைகளைப் போன்றவர்கள்), எ-று.

நல்ல குடியிற் பிறந்தார்க்கு கல்லாமை முதலிய பலவற்றிலும் அச்சம் உண்டாகின்றது, ஆதலால் நற்குடிப்பிறப்டென்ன வென்று புக

ழாப் புகழ்ச்சியாக்

கூறியதனுல் அது

மேன்மையதென்பது கருத்து.'

கல்லாமை முதலியவற்றிற்கு அஞ்சாத கீழ் குடிட்பிறந்தோர் மனிதர்களாக இருந்தும் பயனின்மையால் மரத்தார் என்றார். கல்லாமை—ஈரன்காம் வேற்றுமைத்தொகை. மாணா—ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; மான் – பகுதி, ஆ – எதிர்மறையைக் காட்டும் விகுதி. (5)

இனநன்மை யின்சொலொன் றீதன்மற் றேனை
மனநன்மை யென்றிவை யெல்லாம் - கனமணி
முத்தோ டிமைக்கு முழங்குவரித் தண்சேர்ப்ப
இற்பிறந்தார் கண்ணே யுள.

(இ-ள்.) கன மணி - காந்திமிகுந்த இரத்தினங்கள், முத்தோடு - முத்துக்களோடு சேர்ந்து, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, முழங்கு உவரி - சத்திக்கின்ற சமுத்திரத்தினுடைய, தண் - குளிர்ச்சியான, சேர்ப்ப - கரையையுடைய அரசனே! இனம் நன்மை-சேர்கின்றவர்களுடைய நன்மையும், இன் சொல் - இனிமையானசொல்லும், ஒன்று ஈதல் - (யாசித்தவர்க்கு ஏதேனும்) ஒரு பொருளைத்தருதல், ஏனை - மற்றும், மனம் நன்மை - மனம் சுத்தமாயிருத்தலும், என்று இவை

௧0௪
நாலடியாருரை.

எல்லாம் - ஆகிய இவைகளெல்லாம், இல் பிறந்தார்கண்ணே உள - நற்குடியிற் பிறந்தவர்க ளிடத்திலேயே யுண்டு, எ-று.

குற்றமில்லாத நல்லினத்தைச் சேர்ந்திருத்தலும், யாவரிடத்தும் தக்கபடி இனிமையாகப் பேசுதலும், கேட்பவர்களுக்கு இல்லை யென்னாது கொடுத்தலும், மனதில்வஞ்சமுதலிய வில்லாமல் தயா தாக்ஷிணியங்க ளுள்ளவரா யிருத்தலும், இட்படிப்பட்ட நற்குணங்களெல்லாம் குடிப்பிறந்தா ரிடத்தே யுண்டு.

இன்சொல் —

பண்புத்தொகை.

என்று—எண்ணிடைச்சொல்;

இது இனநன்மை

முதலியவற்றோடும் கூடும்.

[இடை - சூ - ௪0.]

முந்தோடு—உடனிகழ்ச்சியில்வந்த

மூன்றாம் வேற்றுமை.

முழங்கு

உவரி - வினைத்தொகை. உவர்த்தலையுடையது உவரி. உள—டலவின் பாற் குறிப்பு வினைமுற்று. (சூ)

செய்கை யழிந்து

சிதன்மண் டிற் றாயினும்

பெய்யா வொருசிறை

பேரி லுடைத்தாகும்

எவ்வ முழந்தக் கடைத்துங் குடிப்பிறந்தார்
செய்வர் செயற்பா லவை.

(இ - ள்.) செய்கை அழிந்து - வேலைப்பாடுகள்கெட்டு, சிதல் - கறையான்கள், மண்டிற்று ஆயினும் - நெருங்கிப் பிடித்திருந்தாலும்,

பேர் இல் - பெரியவீடானது,
பெய்யா - மழை பெய்யாத,
ஒருசிறை -
ஒரு பக்கத்தை, உடைத்து
ஆதும் - உடையதாயிருக்கும்;
(அதி
போல்) எவ்வம்
உழந்தக்கடைத்தும் -
துன்பத்துள் மிகுதியாக அலைச்

சற்பட்டிருந்தாலும், குடிப்பிறந்தார்-நல்லகுடியிற் பிறந்தவர்கள், செயற்பாலவை - செய்யத்தக்க காரியங்களை, செய்வர் - செய்வார்கள், எ-று.

ஒரு பெரியவீடு கட்டடங்க ளழிந்து செற்பிடித்திருந்தாலும் மழை பெய்தற்கு உள்ளாகாத ஒருபக்கம் அந்த வீட்டில் இருக்கவே இருக்கும். குடிப்பிறந்தார் வறுமைமுதலியவற்றால் வருத்தப்பட்டாலும், செய்யத்தக்க காரியங்களைச் செய்வார்களேயன்றி செய்யத்தகாத காரியங்களைச்

செய்யார் என்பதாம்.

: அழிந்து என்னும் வினையெச்சமும், மன்னடிற்று என்னும் ஒன்றன் பால் முற்றும், மாடு கோடு கூரிய தென்பதுபோல் இல் என்பதைக்

கொண்டன. உழந்தக்கடைந்து—கடைத்து செயினென் வாய்பாட்டு வினையெச்சவிகுதி. வலி மிகுந்திருப்பதனால் இது பெயரொச்சத் தொடராகாது. (எ)

குடிப்பிறப்பு.

௧௦௫

- ஒருபுண்ட பாம்பு
கொளினு மொருபுடை
அங்கண்மா ஞாலம்
விளக்குறூஉந் -
திங்கள்போல்
செல்லாண்ம
செவ்வனேர் நிற்பினு
மொப்புரவிற்
கொல்கார் குடிப்பிறந்
தார்.

(இ-ள்.) ஒரு புடை - ஒருபக்கத்தை, பாம்பு கொளினும் - பாம்பு

பிடித்துக்கொண்டாலும்,
ஒரு புடை - ஒரு பக்கத்தால்,
அம் கண் மா

ஞாலம் - அழகிய இடமுள்ள
பெரியபூமியை, விளக்குறூஉம் -
விளக்

குகின்ற, திங்கள் போல் - சந்திரனைப்போல, செல்லாமை - (நுங்கள் காரியங்கள்) ஈடேறுமை, செவ்வன் நேர் நிற்பினும் - நன்றாக நேரோ

இருந்தாலும், குடிப்
பிறந்தார்—, ஒப்புரவிற்கு -
உபகாரச் செய்கை

க்கு

ஒல்கார் - பின்வாங்கமாட்டார்கள்,

எ-று.

கிரஹணகாலத்தில் ஒருபக்கத்தை இராகு கேதுக்களென்கிற பாம்பு பிடித்துக்கொண்டாலும் மற்றொரு பக்கத்தினுல் சந்திரன் உலகத்தை விளக்குவதுபோல, குடிப்பிறந்தார் தாங்கள் எடுத்த கா

ரியங்கள் நிறைவேருமற் போனபோதிலும் கூடியமட்டில் உபகாரம் செய்வார்களென்பது கருத்து.

விளக்குறூஉம்—உறு - துணைவினை, அல்லது அசை; இன்னிசையளபெடை. ஒல்கார்—ஒல்கு - பகுதி.

(அ)

செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன

செல்லிடத்துஞ் செய்யார் சிறியவர் - புல்வாய்
பருமம் பொறுப்பினும் பாய்பரி மாபோநல்
பொருமுர ணாற்றுத லின்று.

(இ - ள்.) செல்லா இடத்தும் - (தங்களுக்குக்) கூடாதபோதும், குடிப்பிறந்தார்—, செய்வன - செய்யுங் காரியங்களை, செல் இடத்தும்- கூடிய விடத்தும், செய்யார் சிறியவர் - இழிகுலத்திற்பிறந்தவர்கள் செய்யமாட்டார்கள்; புல்வாய் - மானானது, பருமம் - பருத்திருத்தலை, பொறுப்பினும் - சுமந்திருந்தாலும், பாய் - ஓடுகின்ற, பரிமா போல் - குதிரையைப்போல், பொருமுரண் - போர்செய்யவல்லபலத்தை, ஆற்றுதல் இன்று - பொறுப்பதில்லை, எ-று.

தமக்குக் கூடாதவிடத்தும் குடிப்பிறந்தார் செய்யும் காரியங்களைத் தமக்குக் கூடிய இடத்திலும் அற்பர் செய்யமாட்டார்கள்; எப்படியெனில் மான் பருத்திருந்தபோதிலும் குதிரையைப் போலப் போரிட வல்லதல்லாததுபோல்.

- கO௬
நாலடியாருரை.

செய்வன—வினையாலணையும்
பெயர்;
செய்-வ்-அன்-அ—பகுதி,
இடைநிலை, சாரியை, விகுதி;
இங்கு இடைநிலை
காலங்காட்டாது தன்
மையைக்காட்டும்.
ஒருவகை மான்
குதிரையைப்போல்

எற்றொன்று மில்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார்
அற்றுத்தந் சேர்ந்தார்க் கசைவிடத் - தூற்றாவர்
அற்றக் கடைத்து மகல்யா றகழ்ந்தக்கால்
தெற்றெனத் தண்ணீர் படும்.

(இ-ள்.) எற்று ஒன்றும் இல்லா இடத்தும்-யாதொருபொருளும் இல்லாத போதும், குடிப்பிறந்தார்—, அற்று - (தம்மைக் காப்பார்) இல்லாமல், தன் சேர்ந்தார்க்கு - தம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, அசைவு இடத்து - சங்கடமான காலத்தில், ஊற்று ஆவர் - ஊன்றுகோலா யிருப்பர்; அற்றக்கடைத்தும் - நீர் வறண்டபோதும், அகல் யாறு - விசாலமான நதியானது, அகழ்ந்தக்கால் - தோண்டினால், தெற்றென-

தெளிவாக, தண் ணீர் படும் - குளிர்ந்தநீரை உடைத்தாயிருக்கும், எ-று. கோடைக்காலத்திலும் ஆற்றைத் தோண்டினால் நீர் சுரப்பது

போல ஒன்றுமில்லாத வறுமைக் காலத்திலும் குடிப்பிறந்தார் தம்மை யடைந்தவர்களுக்கு எப்படியாயினும் ஆதரவு செய்வர்.

எற்று—என் - பகுதி, று - விகுதி, னகரம் றகரமானது வலித்தல். ஊன்று என்னும் பகுதியில் னகரம் வலிந்தது; தொழிலாகு

பெயர்.

தெற்றென—சீக்கிரத்தி லெனப்பொருள்கொளின் "தெண்ணீர் படும்" எனப் பாடம்கொண்டு, தெள் — தெளிந்த எனப்பொருள்கொள்க. தண்ணீர் படும் என்பதை ஒரு சொல்போலெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(க0)

௧௬-வது அதிகாரம்.

மேன்மக்கள்.

இஃது மேலாகிய மனிதரின் இயல்பு கூறியதாம்.

அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்கும்
திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற் - றிங்கண்
மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃ தாற்றார் தெருமந்து
தேய்வ ரொருமா சுறின்.

(இ-ள்.) அம் கண் விசும்பின்-அழகான இடமுள்ள வானத்தில், அகல் நிலா பாரிக்கும் - விரிவான நிலாவை நிரப்புகின்ற, திங்களும் .

சான்றோரும் - சந்திரனும் பெரியோர்களும், ஒப்பர் மன் - பெரும் பாலும் சமானமாவார்கள்; திங்கள் மறு ஆற்றும் - சந்திரன் களங்கத்தைப்பொறுக்கும், சான்றோர் அஃது ஆற்றார் - பெரியோர் அதனைப் பொறார்; ஒரு மாசு உறின்-ஒரு குற்றம் நேர்ந்தால், தெருமந்து தேய்வர் - வருந்தி மெலிந்துபோவர், எ-று.

நிலா என்பதைத் தோற்றிக்கு ஆகுபெயராக்கி "அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்கும்" என்பதைச் சான்றோருக்குங் கூட்டிக்கொள்க. சந்திரன் தேய்ந்தாலு மறுபடி வளர்கின்றான்; சான்றோரோ தேய்ந் தேபோவார் என்பதும் சிறப்பு. இப்படிப்பட்ட சிறப்புகளைப்பற்றித் தான் மன் என்றது [நன் – இடை – சூ – கஉ.] பொது – உஎ – சூத் திர விதியால் திங்கள் என்கிற அஃறிணையும் சான்றோர் என்கிற உயர் திணையும் ஒப்பர் என்று ஒரு முடிபு ஏற்றது; திங்களைத் தேவனெ ன்று குறித்தால் இது வழாநிலையே யாம். (க)

இசையு மெனினு மிசையா தெனினும்
வசைதீர வெண்ணுவர் சான்றோர் – விசையின்
நரிமா வுளங்கிழித்த வம்பினிற் றீதோ
அரிமாப் பிழைப்பெய்த கோல்.

(இ-ள்.) இசையும் எனினும்–கூடுமானாலும், இசையாது எனினும்–கூடாததானாலும், சான்றோர் – பெரியோர், வசை தீர எண்ணுவர் – பழிப்புநீங்கும்படியே (காரியத்தை) சிந்திப்பர்; விசையின் – வேகத்தி னால், நரி மா உளம் கிழித்த – நரியென்னு மிருகத்தினது மார்பைப் பிளந்த அம்பினில் – அம்பைக்காட்டிலும், அரிமா – சிங்கமானது, பிழைப்பு எய்த – தப்பிப்போம்படி பிரயோகித்த, கோல்–அம்பானது, தீதோ – பொல்லாதோ, [தாழ்ந்ததோ என்கிறபடி,] எ–று.

செய்யக்கூடினாலும் கூடாமற்போனாலும் பழிப்பில்லாத காரியத் தைப் பெரியோர் நினைப்பார்களேயன்றி இழிவான காரியத்தை நினை யார்கள்; ஏனென்றால், சிங்கத்தின்மேல் அம்பை எய்து அது தவறிப் போனாலும் பெருமையுண்டு; நரிமேல் எய்து அதின் மார்பைப் பிளந் தாலும் பெருமை யில்லை; ஆகையால் மேலானகாரியமே யோசிப்பார் கள் என்பது கருத்து.

பிழைப்ப என்னும் வினையெச்சம் ஈறுகுறைந்தது. அம்பினில் என்னும் ஐந்தனுருபு எல்லைப்பொருளில் வந்ததெனக் கொள்க. (உ)

நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தா ராயினுஞ் சான்றோர்
குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறார் – உரங்கவறு

உள்ளமெனு நாரினற்
கட்டி யுளவரையால்
செய்வர் செயற்பா லவை.

(இ-ள்.) நரம்பு
எழுந்து-நரம்புகள்
மேலேதோன்றும்படி (மெலி
ந்து), நல்கூர்ந்தார்
ஆயினும்-தரித்திரராயினும்,
சான்றோர்-மேலோர், குரம்பு

எழுந்து - எல்லைகடந்து, குற்றம்
கொண்டு - (யாசிப்பதாகிய)
குற்றத்தைக் கைக்கொண்டு,
ஏறார் - (ஒருவரிடம்) போகார் ;
உரம் கவறு ஆ - அறிவைக்
கவறாகவைத்து, உள்ளம் எனும்
நாரினால் - முயற்சியென்கிற
நாரினாலே, கட்டி - (மனதைக்)
கட்டி, உள்வரையால் -
(பொருளானது) தமக்கு
இருக்கின்ற அளவினால்,
செயற்பாலவை -
செய்யத்தக்க காரியங்களை,
செய்வர் - செய்வார்கள், எ-று.

மனதை விவேகத்தினாலும் முயற்சியாலும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு இரக்காமல் தமக்குள்ளளவு பிறர்க்கு இட்டு நன்மையே செய்து வருவர் பெரியோர் என்பது கருத்து.

•

• கவறு என்பது பிளப்புள்ள பனமட்டை. எழுந்தென்பது சினை வினையாதலால் நல்கூர்ந்தார் என்னு முதல்வினை கொண்டது. [நன் - வினை - கூ - உசு.]

குரம்பினின்றும் எழுந்தெனக் கொள்வதனால் எல்லைகடந் தென்றாயிற்று.

(௩)

செல்வுழிக் கண்ணொருநாட் காணினுஞ் சான்றவர்
தொல்வழிக் கேண்மையிற் றோன்றப் புரிந்தியாப்பர்
நல்வரை நாட சிலநா ளடிப்படின்
கல்வரையு முண்டா நெறி.

(இ - ள்.) நல் வரை நாட - நல்ல மலைகளுள்ள நாட்டையுடையவனே! சான்றவர் - பெரியோர், செல்வுழிக்கண் - தாம்போகும் வழியில், ஒரு நாள் காணினும் - (ஒருவனை) ஒருநாள்கண்டாலும், தொல்வழி கேண்மையின் - பழையமுறையில் வந்த சிநேகிதனைப்போல் [அல்லது உறவினனைப்போல] (கொண்டு), தோன்ற - விளங்கும்படி, புரிந்து - (உபசாரங்களை) செய்து, யாப்பர் - (தம்மவராக) பிணித்துக் கொள்வர்; சில நாள் அடிப்படின் - சிலகாலம் காலடிப்பட்டால், கல்வரையும் - கல்மிகுந்த மலையிலும், நெறி உண்டாம் - வழி உண்டாகும், எ-று.

கல்லிலும் காலடிப்பட்டால் வழியுண்டாவதுபோல கடினசித்தருக்கும் பழகினால் சினேக முண்டாகு மல்லவோ, அப்படியிருக்க மெழுகுபோன்ற சித்த முள்ளவர் கண்டவுடனே சினேகிப்பாரென்பது இயல்புதான் என்றபடி. (௪)

புல்லா வெழுத்திற்
பொருளில்
வறுங்கோட்டி
கல்லா வொருவ
னுரைப்பவுங் கண்ணோடி
நல்லார் வருந்தியுங்
கேட்பரே மற்றவன்
பல்லாரு ணாணல்
பரிந்து.

(இ-ள்.) புல்லா

எழுத்தின் - (இலக்கணத்தோடு) சேராத எழுத்துக்களையுடைய, பொருள் இல் - பொருளின் அறிவு இல்லாத, வீறு கோட்டி - பயனற்ற சபையைச்சேர்ந்த, கல்லா ஒருவன் - (நூல்களைக்) கற்காத ஒருவன், உரைப்பவும் - சொல்லுமவைகளையும், நல்லார் - பெரியோர், கண் ஓடி - தாக்ஷிணியப்பட்டு, வருந்தியும் - வருத்தம

டைந்தும், அவன் -
அந்தமூடன், பல்லாருள் -
பலபேருக்கு முன்டு,
நாணல் -
வெட்கப்படுவதற்கு, பரிந்து -
இரங்கி, கேட்பர் - (காதிநூற்)
கேட்பர், எ-று.
பெரியோர் மூடர்
பேசும் பேச்சுகளையும்
கேட்பார்கள்; ஏனென்
றால் தாங்கள்
உபேக்ஷைசெய்தால் அவர்கள்
பலரில் அவமானப் படு
வார்களே என்கிற

இரக்கத்தா௵ல் தங்கள் மனதுக்கு வருத்தமா யிருந்

தாலும் கேட்பர் என்பது கருத்து.

எழுத்து

சொல்லுக்கும், பொருள்

அதன் அறிவுக்கும் ஆகுபெ

யர்; மற்று-ஏ-அசைகள்.

ஏ—தேற்றத்தில்

வந்ததெனவுமாம். (௫)

கடித்துக் கரும்பினைக் கண்டகர நூறி
இடித்துநீர் கொள்ளினு மின்சுவைத்தே யாகும்
வடுப்பட வைதிறந்தக் கண்ணுங் குடிப்பிறந்தார்
கூறார்தம் வாயிற் சிதைந்து.

(இ-ள்.) கரும்பினை - கரும்பை, கடித்து - கன்று தகர நூறி - கணுக்கள் உடையும்படி நெரித்து, இடித்து - (ஆலையில்) துவைத்து, நீர் கொள்ளினும் - சாற்றைக்கொண்டாலும், (அது) இன் சுவைத்தே ஆகும் - இனிய ருசியுள்ளதே ஆம்; குடிப்பிறந்தார் - நற்குலத்திற் பிறந்தவர், வடுபட வைது இறந்தக்கன்னும் - (தம்மைப்பிறர்) சூற்றந் தாக்கும்படி திட்டிப்போனாலும், தம் வாயில் - தமது வாயினால், சிதைந்து - (தம்மை வைதவர்) கெடும்படி, கூறார் - வசைகளைச் சொல்லமாட்டார், எ-று.

இறந்தக்கன் என்பது ஒருவகை வினையெச்சம்; இற - பகுதி, கன் - விகுதி; தகரம் எழுத்துப்பேறு யிரட்டி மெலிந்தது; நகர நகரங்கள் எழுத்துப்பேறு எனல் நேர். சிதைந்து — சிதைய என்பதின் திரிபு; நிலைதிரிந்து எனவும் பொருள்கொள்ளலாம். (சு)

கள்ளார்கள் ளுண்ணார் கடிவ கடிந்தொரீஇ
எள்ளிப் பிறரை யிகழ்ந்துரையார் - தள்ளியும்
வாயிற்பொய் கூறார் வடுவறு காட்சியார்
சாயிற் பரிவ திலர்.

(இ - ள்.) வடு அறு காட்சியார் - குற்றமற்ற அறிவுள்ளவர்கள்,

கள்ளார் - திருடார்; கள் உண்ணார் - கள்ளைக்குடியார்; கடிவ கடிந்து ஒரீஇ - தள்ளத்தக்கவைகளைத் தள்ளி நீங்கி, பிறரை - அன்னியரை,

எள்ளி இகழ்ந்து உரையார் - அவமதித்து நிந்தித்துப் பேசமாட்டார்; தள்ளியும் - தவறியாகிலும், வாயில் பொய் கூறார் - வாயினால் பொய்யைச் சொல்லார்; சாயில் - (வறுமையுற்று) தளர்ந்தாலும், பரிவது இலர் - விசனப் படுந் தன்மை

இல்லா தவ ராவர், எ—று.

கடிந்து ஓரீஇ
என்பதையும் எள்ளி இகழ்ந்து
என்பதையும் [நன்-
பொது - சூ-சஎ - விதியால்]
ஒருபொருட்பன்மொழியா
அமைத்துக்
கொளல் வேண்டும்.
ஓரீஇ—ஒருவு என்னு முதனிலை
இகர விகுதிபுணர்
ந்து கெட்டு ஈற்றுயிர்
மெய்யும்போய்
உகரம் இகரமாகி அளபெடுத்த
தெனக்கொள்க. இது

(எ)

பிறர்மறை யின்கட் செவிடாய்த் திறனறிந்
தேதிலா ரிற்கட் குருடனாய்த் தீய
புறங்கூற்றின் மூகையாய் நிற்பானேல் யாதும்
அறங்கூற வேண்டா வவற்கு.

(இ-ள்.) பிறர் மறையின்கண் - அன்னியருடைய ரகசியச்சொல்லில், செவிடு ஆய் - செவிடனாய், திறன் அறிந்து - நற்காரியங்களின் தன்மையை யறிந்து, ஏதிலார் இல் கண் - பிறருடைய இல்லாளிடத்து, குருடன் ஆய் - கண்ணில்லாதவனாய், தீய - அயோக்கியமான, புறங்கூற்றின் - (காணாவிடத்துத்) தூஷிப்பதில், மூகை ஆய் - ஊமையாய், நிற்பானேல் - (ஒருவன்) இருப்பானானால், அவற்கு - அப்படிப்பட்டவனுக்கு, யாதும் அறம் கூற வேண்டா - வேறெந்தத் தருமமும் சொல்லவேண்டுவ தில்லை, எ-று.

புறங் கூற்றின் என்பதற்கு தான் ஒருவனைத் தூஷிப்பதில் எனவும் ஒருவன் தன்னைத் தூஷிப்பதில் எனவும் கருத்துக்கொள்ளலாம். பின்னதாயின் தன்னைத் தூஷிக்குமிடத்து ஒன்றும் பேசாதவனாய் என்பதாம். ஏதிலார்—ஏதில் - அயலா யிருத்தல், அதனை யுடையார் ஏதிலார். வேண்டா என்பது வேண்டும் என்பதின் எதிர்மறை ஆதலின் ஒருவகை வியங்கோள் என்றாகிலும் உறுதிப்பாட்டைக்காட்டும் தொழிற்பெயர் என்றாகிலுங் கொள்க. (அ)

மேன்மக்கள்.

௧௧௧

பன்னாளுஞ் சென்றக்காற் பண்பிலார் தம்முழை
என்னாளும் வேண்டுப வென்றிகழ்ப - என்னாளும்
வேண்டினு நன்றுமற் றென்று விழுமியோர்
காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(இ-ள்.) பண்பு இலார் - சற்குணமில்லாதவர், தம்முழை - தம்மிடத்து, பல் நாளும் சென்றக்கால் - (ஒருவர்) பலதினங்கள் வந்து கொண்டிருந்தால், என்னாளும் வேண்டுப என்று -

எதையாகிலும் விரும்புவார்களென்று, இகழ்ப-(அவரை) இகழ்வார்கள்; விழுமியோர்-பெரியோர், என்னும் வேண்டினும் - (தம்மிடம் வருபவர்) எதையாகிலும் அபேக்ஷித்தாலும், நன்று என்று - நல்லதென்றுசொல்லி, கா ண்தொறும் - காணும்போதெல்லாம், சிறப்பு செய்வர் - (அவருக்குச்) சிறப்பானவைகளைச் செய்வார்கள், எ-று.

கீழ்மக்கள் பலநாளாய்த் தம்மிடம் வந்துகொண் டிருக்கிறவர் களையும் இவர் எதாவது நம்மிடத்திற் பெற விரும்புவா ரென்று வச

வொட்டாமற் றள்ளி

விடுவார்கள் ; மேன்மக்களோ

தம்மிடம்வருப

வர் எதை அபேக்ஷித்தாலும், அதைக் கொடுக்க வுடன்பட்டுக் கண்ட போதெல்லாம் அவர்களுக்கு நன்மையே செய்து வருவார்கள், என்

பது கருத்து.

என் என்பது

இடைகுறைந்த எவனென்னும்

குறிப்பு முற்றாலணை

யபெயர்.

காண்டொறும்—வினைத்தொகைநிலைத்தொடர்.

• தொறு

என்பது இடைச்சொல்லாயினும் பெயர்ப்பொருளைத் தருதலால் பெயரெச்சத்திரிபாகிய வினைத்தொகை அதனோடு சேர்ந்தது. (சு)

உடையா ரிவரொன் றொருதலையாப் பற்றிக்
கடையாயார் பின்சென்று வாழ்வர் — உடைய
பிலந்தலைப் பட்டது போலாதே நல்ல
குலந்தலைப் பட்ட விடத்து.

(இ-ள்.) உடையார் இவர் என்று - பொருள் உடையவர் இவர் என்று நினைத்து, ஒரு தலையா பற்றி - உறுதியாப் பற்றிக்கொண்டு, கடை ஆயார் பின் சென்று வாழ்வர் - கீழ்மக்களுடைய பின்னேபோய்ப் பிழைப்பர் சிலர்; நல்ல குலம் - நற்குலத்தாரை, தலைப்பட்ட இடத்து - சேர்ந்தவிடத்தில், [சேர்ந்தால் என்றபடி], உடைய பிலம் - (வேண்டும்பொருளை) உடைத்தாயிருக்கிற குகையை, தலைப்பட்டது போலாதே - சேர்ந்ததுபோலிராதா, [இருக்கும் என்றபடி], எ-று.

திரவியவான்களென்று நினைத்து அயோக்கியரையும் பின்பற்றி வாழ்கிறார்கள் உலகத்திற் சிலர்; அப்படிப்பட்டவர்க்கு யோக்கியரைச்

சேர்தல் திரவியம் நிறைந்த குகை யகப்பட்டதுபோலே சந்தோஷமா யிருக்குமல்லவோ என்பது கருத்து.

தலைப்பட்டவிடத்து என்பதும் ஒருவகை வினையெச்சமெனக் கொள்ளலாம். குலம்—ஆகுபெயர். (சய)

கஎ-ம். அதிகாரம்.

பெரியாரைப் பிழையாமை.

அதாவது

பெரியோர்திறத்தில் பிழை செய்யாமையாம்.

பொறுப்பரென் றெண்ணிப் புரை தீர்ந்தார் மாட்டும்
வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும் - வெறுத்தபின்
ஆர்க்கு மருவி யணிமலை நன்னாட
பேர்க்குதல் யார்க்கு மரிது.

(இ-ள்.) ஆர்க்கும் அருவி அணி மலை நல் நாட - ஒலிக்கின்ற அரு விகளை அணிந்த மலைகள்சூழ்ந்த நல்ல நாட்டையுடையவனே! பொறுப்பர் என்று - (நாம் செய்யுங் குற்றங்களைப்) பொறுத்துக்கொள்வார் என்று, எண்ணி - நினைத்து, புரை தீர்ந்தார் மாட்டும் - குற்றமில்லாதவரிடத்தும், [பெரியோரிடத்தும் என்றபடி], வெறுப்பன - வெறுக்கும் படியான காரியங்களை, செய்யாமை வேண்டும் - செய்யாதிருத்தல் அவசியமானது; வெறுத்த பின் - (அவர்கள்) கோபித்த பின்பு, பேர்க்

குதல் — (அக்கோபத்தின்
பயனை) மாற்றுதல்,
யார்க்கும் அரிது —
எப்படிப்பட்டவர்க்கும்
கூடாதது, எ-று.

இழிந்தாரிடத்துப்
பிழைசெய்வதனால் யாதொரு
கேடுமில்லையெ
ன்று நினைப்பதுபோல்
பெரியாரிடத்துப்
பிழைசெய்வதனாலும் அவர்
கள் பொறுமையுள்ளா
ரானதுபற்றி யாதொருகேடும்
வாராதென்

றெண்ணிக்கொண்டு அப்சாரப்படவேண்டாம். அவர் பொறுமையுள் ளவராயினும் "சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தனராயின், பெரியோ ரப்பிழை பொறுத்தலுமரிதே'' என்கிறபடி பிழையின் கொடுமையால் அவர்களுடைய மனங் கலங்கியபோது அதனால் வருந்தீங்கை நிவர்த்திசெய்ய யாராலு மாகாதென்பது கருத்து. "குணமென்னுங் குன் • றேறி நின்றார்வெகுளி, கணமேயுங் காத்தலரிது.''

மாட்டும் என்பதில் உம்மை எச்சப்பொருட்டாய் வந்தது; மாடு - ஏழனுருபு. செய்யவேண்டும் என்பதுபோற் செய்யாமை வேண்டும் என்பதிலும் வேண்டும் என்பது தேற்றப் பொருட்டாய்வந்த தொழிற்பெயர்; இதனை ஒருவகை வியங்கோளாகக் கொள்ளவுந் தகும்.

யார்க்கும்—குவ்வீருபு
கர்த்தாப்பொருளில் வந்தது.
(க)

பெரியாரைப்பிழையாமை.

கசுரு

பொன்னே கொடுத்தும்
புணர்தற் கரியாரைக்

கொன்னே தலைக்கூடப் பெற்றிருந்தும் – அன்னே
பயனில் பொழுதாக் கழிப்பரோ நல்ல

நயமி லறிவி னவர்.

(இ-ள்.) நல்ல நயம்
இல்

அறிவினவர் - மேன்மையான

பயன் இல்

லாத புத்தியுள்ளவர், [மூடர்], பொன் கொடுத்தும் - (விசேஷமாக) பொருளைக் கொடுத்தாலும், புணர்தற்கு அரியாரை - சேரக்கூடாத பெரியோர்களை, கொன்னே - சும்மா, தலைக்கூட பெற்றிருந்தும் - சேரத்தக்க நிலையை அடைந்திருந்தாலும், பயன் இல் பொழுதா - வீண்காலமாக, கழிப்பரே - கழிப்பார்களே, அன்றோ-ஐயோ, எ-று.

அருமையான பெரியோர் வலிய தம்மிடம் வந்தபோது அவர்களைக்கொண்டு நன்மைபெறுமற் காலங்கழிப்பதும் பெரியாரைப்பிழைத்தலாம் என்பதுகருத்து.

கொன்னேமுதலான விடத்து ஏ - அசை. தலைக்கூட என்பது வினையெச்சமாகத் தோன்றினும் பொருளுணக்கத்தில் தொழிற்பெயராய்ச் செயப்படுபொருளா அமையுமென அறிக. அன்றோ—இரக்க இடைச்சொல். உம்மைகள்—சிறப்பு. (உ)

அவமதிப்பு மான்ற மதிப்பு மிரண்டும்

மிகைமக்க

ளான்மதிக்கற் பால -

நயமுணராக்

ளகையறியா மாக்க ளிழிப்பு மெடுத்தேத்தும்
வையார் வடித்தநூ லார்.

(இ-ள்.) அவமதிப்பும் – தாழ்வாக நினைப்பதும், ஆன்ற மதிப்பும் – மேலாகநினைப்பதும், இரண்டும் – ஆகிய இரண்டையும், மிகை மக்களால் – பெரியோர்களால், மதிக்கல் பால – மதிக்கத்தக்கவை ; நயம் உணரா – குணமறியாத, கை அறியா – நல்லொழுக்கமறியாத, மாக்கள் – மனிதர்கள், இழிப்பும் – தாழ்த்துவதையும், எடுத்து ஏத்தும் – தூக்கிப் புகழ்வதையும், வடித்த நூலார் – ஆராய்ந்த நூலையறிந்த பெரியோர், வையார் – (ஒருபொருளாக) வைக்கமாட்டார், எ-று.

"நாயின்மேலேறி வையாளி விட்டாலென்ன வீழ்ந்தாலென்ன" என்கிற பழமொழிப்படி அற்பர் புகழ்ந்தாலும் பழித்தாலு மொன்றுமில்லை யென்பதாம்.

அகன்ற என்பது ஆன்ற எனத் திரிந்ததென்பர்; ஆன்றல் – மாட்சிமை எனத் தனியே கொள்வது முண்டு. "உம்மையென்றெனவோ டிங்கான்கென்னு மஃதின்றியுமியலும்" என்றமையால் இங்கு உம்மை

தொகைபெற்றது [நன்-இடை-சூ-கூ.] மிகை—மிகுதல் [மேன்மை], அதனையுடைய மக்கள், என உருபும் பயனுந்

தொக்கதொடர்; மக்கள்,
மாக்கள்,—இவை இரண்டுக்கும்
ஒருமை யில்லை.
ஏத்து—முதனிலைத்
தொழிற்பெயர். நயமுணரா,
கையறியா,—என்பன
பெயரொச்சங்கள் அடுக்கி
மாக்களென்னு மொருமுடிபு
கொண்டன [நன் - பொது -
சூ ௨ ௬.]
(௩)

விரிநிற நாகம் விடருள தேனும்
உருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்கும்
அருமை யுடைய வரண்சேர்ந்து முய்யார்
பெருமை யுடையார் செறின்.

(இ-ள்.) விரிநிறம் நாகம் - மிகுந்த காந்தியுள்ள பாம்பு, விடர்
உளது ஏனும் -

மலைப்பிளப்பில்
இருப்பதானாலும், உருமின்
கடும்.

சினம் – இடியின் மிகுந்த
உக்கிரமானது, சேண் நின்றும்
– வானத் . தில் இருக்கவும்,
உட்கும் – பயப்படும் ; பெருமை
உடையார்—, செ

றின் – கோபித்தால்,
(பிழைசெய்தவர்) அருமை
உடைய அரண் சேர்

ந்தும் – (பிறர்)
புகுவதற்குக்கூடாத
கோட்டையைச் சேர்ந்திருந்தா

லும், உய்யார் – பிழையார்,

எ-று.

• • • இது

எடுத்துக் காட்டுவமை யணி.

நிற்க என்பது நின்று எனத்

• திரிந்தது. [வினை - ரூ -

உஎ.] சாரியை

விகற்பமாதலின் உருமின்

என்பதில் அத்துச்சாரியை

வரவில்லை. விரிநிறம் என்பது

அதின்

பளபளப்பினால் அதின்

சத்தியைக் குறிப்பித்தது.

பாம்பு இடியேறு

சைக்கு

அஞ்சி இறக்கு மென்பர்.

எம்மை யறிந்திலி ரெம்போல்வா ரில்லென்று
தம்மைத்தாங் கொள்வது கோளன்று - தம்மை
அரியரா நோக்கி யறனறியுஞ் சான்றோர்
பெரியராக் கொள்வது கோள்.

(இ - ள்.) எம்மை அறிந்திலிர் - எங்களை அறியமாட்டீர்கள், எம்போல்வார் இல் - எம்மை ஒத்தவர்கள் இல்லை, என்று—, தம்மை தாம் கொள்வது - தங்களைத் தாங்களே மதித்துக்கொள்வது, கோள் அன்று - குணம் ஆகாது; அறன் அறியும் சான்றோர் - தருமத்தை அறிந்த பெரியோர்கள், தம்மை—, அரியர் ஆ நோக்கி -

அருமையான

வராக நினைத்து, பெரியர் ஆ கொள்வது - பெரியவர்கள் என்று ஏற் றுக்கொள்வது, கோள் - குணமாம், எ-று.

பெரியரா—ஆக என்பது ஈறு தொக்கது. அறிந்திலிர் — முன்னிலைப்பன்மை யெதிர்மறை வினைமுற்று, அறி - பகுதி, இல் - எதிர்

பெரியாரைப்பிழையாமை.

௧௧௫

மறைப்பன்படி, ஈண்டு
விருதி, த் - இடைநிலை,
தகரம் இரட்டித்து மெலிந்தது;
எல்லாம் ஒருபகுதியானது, இர்
- முன்னிலைப் பன்மை
விகுதி. இல்—விருதிகுன்றிய
குறிப்புமுற்று.

(ரு)

நளிகடற் றண்சேர்ப்ப நாணிழற் போல
விளியுஞ் சிறியவர் கேண்மை - விளிவின்றி
அல்கு நிழற்போ லகன்றகன் றோடுமே
தொல்புக ழாளர் தொடர்பு.
௧

(இ-ள்.) நளி கடல் தண் சேர்ப்ப - விசாலமான கடலின் குளிர்ச்சியான கரையை யுடையவனே! சிறியவர் கேண்மை - அற்பருடைய சினேகமானது, நாள் நிழல் போல - முற்பகலின் நிழலைப்போலே, விளியும் - குறைந்துபோம்; தொல் புகழ் ஆளர் தொடர்பு - பழைமையான கீர்த்தியுள்ளவர்களுடைய சினேகம், அல்கு நிழல் போல் - பிற்பகலின் நிழலைப்போல்,

அகன்று அகன்று ஓடும் - மிகவும் வளர்ந்து செல்லும். ஏ - அசை, எ-று.

தொல்புகழாளர் - பெரியோர்; புகழுக்குத் தொன்மையாவது முன்னோர்களது நிலைமையாயிருத்தல்; அல்லது தொன்மை புகழாளர்க்குமாம். விரிவு—குறைவுக்குக் கொள்ளப்பட்டது. அகன்றகன்று—மிகுதியென்னும் பொருணிலையால் வந்த அடுக்கு. [பொரு-சூ-சச.] ()

மன்னர் திருவு மகளி ரெழினலமும்
துன்னியார் துய்ப்பர் தகல்வேண்டா - துன்னிக்
குழைகொண்டு தாழ்ந்த குளிர்மர மெல்லாம்
உழைதங்கட் சென்றார்க் கொருங்கு.

(இ - ள்.) மன்னர் திருவும் - அரசருடைய செல்வத்தையும், மக ளிர் எழில் நலமும் - பெண்களுடைய அழகின் நன்மையையும், துன் னியார் - நெருங்கினவர், துய்ப்பர் - அனுபவிப்பார்கள்; தகல் வேண் டா - யோக்கியதை வேண்டுவதில்லை; (எதுபோலெனில்) துன்னி - நெருங்கி, குழை கொண்டு - தளிர்களையுடைத்தாய், தாழ்ந்த - கவிந் திருக்கிற, குளிர் மரம் எல்லாம் - குளிர்ச்சியான மரங்களெல்லாம், தங்கண் சென்றார்க்கு - தங்களிடத்தில் வந்தவர்களுக்கு, ஒருங்கு - ஒருமிக்க, உழை - இடம் ஆம் (அதுபோல்), எ-று.

மகளிர் என்பதை இங்கு வேசியர்க்குக் கொள்ளல் தகுதி; தாழ்ந்தோ ருயர்ந்தோர் என்று தாரதம்மியமின்றி வந்தவர்களையெல்லாந் தம்மிடஞ் சேர்க்கின்ற அறிவில்லாத மரங்கள்போலவும் வேசிமார் போலவும் அரசர் பெரியாரைச் சிறியாரோடு ஒருமிக்கச் சேர்த்தலும் பெரியாரைப் பிழைத்தல் என்பதுகருத்து.

துன்னியார் — துன் - பகுதி, ஆர் - விகுதி, இன் -

இடையிலே ஈறு

குறைந்தது, யகரம் - உடம்படுமெய், னகரம் இரட்டியது. தகல்— (தகு+அல்) தொழிற்பெயர். ஒருங்கு—டகுதியே வினையெச்சமானது

[நன் - வினை - சூ - ௩௨ - ன் உரை.]

(எ)

தெரியத் தெரியுந் தெரிவிலார் கண்ணும்
பிரியப் பெரும்படர் நோய்செய்யும் - பெரிய
உலவா விருங்கழிச் சேர்ப்பயார் மாட்டும்
கலவாமை கோடி யுறும்.

(இ-ள்.) தெரிய தெரியும் - விளங்க அறியும்படியான, தெரிவு இலார் கண்ணும் - அறிவு இல்லாதவரிடத்திலும், பிரிய -

பிரியும்போ

து, பெரும் படர் நோய் – பெரியதுக்கமாகிய வியாதியை, செய்யும் – (சிநேகமானது) உண்டாக்கும்; (ஆதலால்) பெரிய—, உலவா –.

வற்றாத, இரு கழி சேர்ப்ப – பெருமையான கழிக்களை யுடையவனே! யார்மாட்டும் – எவரிடத்திலும், கலவாமை – சிநேகியாமை யானது,

கோடி உறும் – (சிநேகத்திலும்) கோடிபங்கு நன்மையாகும், எ–று.

புத்தியீனரிடத்திற் சிநேகித்துப் பிரிந்தாலும் துக்கமுண்டாகு

மானல் நல்ல விவேகிகளைச் சினேகித்துப் பிரிதலில் எவ்வளவு துக்க • முண்டாகலாம் ஆகையால் யாரையும் சினேகியாமையே நலமென்ற

படி. இதனல் பெரியாரைச் சேர்தலி லிருக்கு நன்மையைக்காட்டி அப்

[illegible] படிப்பட்டவரிடத்துப் பிழைத்தல் நல்லதன்றெனக் குறிப்பித்த

தாம்.

கண்ணும்—உம்மை - இழிவு சிறப்பு. யார்மாட்டும்—முற்றும்மை. பிரிய என்பது நிகழ்கால வினையெச்சம். (அ)

கல்லாது போகிய நாளும் பெரியவர்கண்
செல்லாது வைகிய வைகலும் - ஒல்வ
கொடாஅது தொழிந்த பகலு முரைப்பின்
படாஅவாம் பண்புடையார் கண்.

(இ-ள்.) கல்லாது போகிய நாளும் - நூல்களைக் கற்காமற் கழிந்த காலமும், பெரியவர்கண் செல்லாது - பெரியவரிடத்திற் போகாமல், வைகிய வைகலும் - சென்றகாலமும், ஒல்வ - இசைந்தவைகளை, கொடாது ஒழிந்த பகலும் - (தக்கவர்க்கு) கொடாமற்போன காலமும், உரைப்பின் - சொல்லப்புகுந்தால், பண்பு உடையார்கண் - சற்குண

, முள்ளவரிடத்தில், படா
ஆம் - சேராத்வைகளாம், எ-று.

இதிலும்
பெரியோரிடத்திற் சேரு
நன்மையைக்காட்டி அவரிடம்
பிழையாமை நன்றெனக்
குறிப்பிக்கப்பட்டது.

நல்லினஞ்சேர்தல்.
கக௭

போகிய்—போ-பகுதி,

கு-சாரியை, இன் - இடைநிலை,

ஈறுபோ

னது, அ-பெயரெச்சவிகுதி. ஒல்வ—வினையாலணையும் பெயர், ஒல் - பகுதி, வ்-இடைநிலை, அ-பலவின்பால் விகுதி. படா—எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர், காலங்களுக்கு விசேஷணமாதலால் ஆமென்கிற

அதன் வினையால் முடிந்தது [பொ-கு-சக.] எதிர்மறை முற்றாகக்கொண்டு, ஆம்-அசை, என்னவுமாம். கொடாஅ, படாஅ,—என்னு மளபெடைகள் செய்யுளோசைக்காக வந்தன. (கூ)

பெரியார் பெருமை சிறுதகைமை யொன்றிற்
குரியா ருரிமை யடக்கம் - தெரியுங்கால்
செல்வ முடையாருஞ் செல்வரோ தஞ்சேர்ந்தார்
அல்லல் களைப வெனின்.

(இ - ள்.) பெரியார் பெருமை - பெரியோர்க்குப் பெருமையாவது, சிறு தகைமை - எளிமையைக்காட்டும் பணிவேயாம்; ஒன்றிற்கு உரியார் - ஒருபெரிய கல்விமுதலியவற்றிற்குச் சுதந்திர முள்ளவர்களுக்கு, உரிமை - அவ்வுரிமையாலாகிய பெருமையாவது, அடக்கம் - (தானே எடுத்துக்காட்டாமல்) அடங்கியிருத்தல்; தெரியுங்கால் - ஆராய்ந்து பார்த்தால், தம் சேர்ந்தார் அல்லல் - தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுடைய துன்பத்தை, களைப எனின் - நீக்குவார்களேயானால், செல்வமுடையாரும் செல்வரோ - பொருளுள்ளவர்களும் உள்ளவர்களேயாவர்,

எ-று.

பெரியோர்க்குப் பணிவும், கற்றோர்க்கு அடக்கமும், செல்வர்க்கு ஈகையும், தக்ககுணங்கள் என்பது கருத்து. இதிலும் முற்பாடல்களிற் காட்டியவழியே கருத்து அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வதிகாரமும் முன்னதிகாரத்தைப்போல மேன்மக்க ளியல்பைத் தெரிவித்த தென்பது தகுதி.

தகைமை—தகு - பகுதி, ஐ - விகுதி, மை - விகுதிமேல் விகுதி,— ஐ - சாரியை என்னவுமாம்; சிறுமையாகிய தகை என விரியும். தற்சேர்ந்தார் என்பது காரணத்தால் வந்த ஒரு பெயராதலால் தன் என்னு மொருமை பிழையன்று. களப—பலர்பால் முற்று. (கய)

கஅ - ம். அதிகாரம்.

நல்லினஞ் சேர்தல்.

அதாவது நல்ல கூட்டத்தைச்சேர்தல்; நற்குண முடையவர்களது சமுகத்தை நேசிப்பது என்பதாம்.

நாலடியாருரை.

அறியாப் பருவத் தடங்காரோ டொன்றி
நெறியல்ல செய்தொழுகி யவ்வும் - நெறியறிந்த
நற்சார்வு சாரக் கெடுமே வெயின்முறுகப்
புற்பனிப் பற்றுவிட் டாங்கு.

(இ - ள்.) அறியா பருவத்து - புத்தியில்லாதவயதில், அடங்காரோடு - அடக்கமில்லாதவரோடு [அயோக்கியரோடு], ஒன்றி - சேர்ந்து, நெறியல்ல - வழியல்லாதவைகளை [பாவகாரியங்களை], செய்து ஒழுகியவும் - செய்து நடந்த அக்கிரமங்களும், நெறி அறிந்த - சன்மார்க்கத்தை அறிந்த, நல் சார்வு - நல்ல இடத்தை [பெரியோரை], சார - சேர்தலாலே, வெயில் முறுக - வெய்யில் விர்த்தியாக, புல் -

புல்லை, பனி பற்று -
பனிபிடித்திருப்பது,
விட்டாங்கு-விடுவதுபோல,
கெடும் - நாசமாகும், எ-று.

நெறியாவது சாஸ்திர
ஏற்பாடு. ஒழுகியவ்வும்
என்பதில் வகர

வொற்று விரித்தல்.
செய்தொழுகிய நெறியல்லவும்
எனக் கூட்டவு மாம்.
உம்மை — இழிவு சிறப்பு.
சார—காரணப்பொருட்டாய்வந்த-

செயவெனெச்சம். விட்டால் என்பது விட்டு எனத்திரிந்து ஆங்கு என்னு முவமை இடைச்சொல்லோடு சேர்ந்தது. விட்டது என்பது ஈறுகுறைந்து சேர்ந்தது என்னவுமாம். (க)

அறிமி னறநெறி யஞ்சுமின் கூற்றம்
பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொற் போற்றுமின் வஞ்சம்

வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மையெஞ்ஞான்றும்
பெறுமின் பெரியார்வாய்ச் சொல்.

(இ-ள்.) எஞ்ஞான்றும் - எப்போதும், அறம் நெறி - தருமத்தின் வழிகளை, அறிமின் - அறியுங்கள்; கூற்றம் அஞ்சுமின் - யமனை அஞ்சுங்கள்; பிறர் - அன்னியர்களுடைய, கடு சொல் - கடூரமான சொற்களை, பொறுமின் - பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்; வஞ்சம் போற்றுமின் - வஞ்சனையை (உங்களிடஞ்சேராதபடி) பாதுகாவுங்கள்; வினை தீயார் கேண்மை - தீவினைசெய்பவருடைய சினேகத்தை, வெறுமின் - விரும்பாதுவிடுங்கள்; பெரியார் வாய் சொல் - பெரியோர்களுடைய வாயிலுண்டாகுஞ் சொற்களை, பெறுமின் - பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்; எ-று.

"வினைமுற்றே
வினையெச்சமாகலும்"
என்றவிதியால் அறிமின்
முதலிய ஏவற்பன்மை
முற்றுக்களை
வினையெச்சமாகக்கொண்டு
பெறு மின் என்பதோடு
முடித்து உரைப்பாருமுளர்.
வினைதீயார் – வினையில்
தீமையுள்ளார். கூற்றம்
அஞ்சுமின் என அச்சத்தின்
ஏதுவை இரண்
டாம் வேற்றுமையாக்கூறல் செய்யுள்
வழக்கு.

(௨)

நல்வினைஞ்சேர்தல்.

௧௧௬

அடைந்தார்ப் பிரிவு மரும்பிணியுங் கேடும்
உடங்குடம்பு கொண்டார்க் குறலால் - தொடங்கிப்
பிறப்பின்னு தென்றுணரும் பேரறிவி னாரை
உறப்புணர்க வம்மாவென் னெஞ்சு.

(இ-ள்.) அடைந்தார் பிரிவும்-சேர்ந்தவர்களைப் பிரிவதும், அரும் பிணியும் - அருமையான வியாதியும், கேடும் - மரணமும், உடம்பு கொண்டார்க்கு - தேகத்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்களுக்கு,

உடங்கு -
ஒருமிக்க, உறலால் -
வருவதனுல், தொடங்கி -
ஆதியாலந் தொட்டு
(வருகின்ற), பிறப்பு—,
இன்னது என்று - நியது
என்று, உணரும் -
அறிந்திருக்கிற, பேர்
அறிவினை - பெரிய
விவேகமுள்ளவர்களை,
என் நெஞ்சு - என்
மனமானது, உற புணர்க -
உறுதியாகச் சேரக்
கடவது, எ-று.
பிறப்பில்

துன்பங்களைக்கண்டு அதை வெறுந்திருக்கின்ற ஞானி களைச் சேர்தல் நன்மைக்கு ஏதுவாம் என்பது கருத்து.

உடங்கு என்பது ஒருங்கு என்பதுபோல் வினைப்பகுதி வினையெச்சப் பொருட்டாய் வந்தது; "வினைமுற்றே" என்கிற சூத்திரத்தின் உரையைக்காண்க. இவ் வினையெச்சங்கள் பொருளுணுங்கால் வினையுரியாகின்றன. "இயல்பின்" என்கிற [உருபு - ௫ - ௯] விதியால் அடைந்தார்ப்பிரிவு என வலி மிகுந்தது. (௮)

இறப்ப நினையுங்கா லின்னா தெனினும்
பிறப்பினை யாரு முனியார் - பிறப்பினுள்
பண்பாற்று நெஞ்சத் தவர்களோ டெஞ்ஞான்றும்
நண்பாற்றி நட்கப் பெறின்.

(இ - ள்.) நினையுங்கால் - யோசிக்குமளவில், இறப்ப இன்னாது எனினும் - மிகவும் தீயது ஆனாலும், பிறப்பினுள் - சம்சாரத்தில், பண்பு ஆற்றும் நெஞ்சத்தவர்களோடு - நற்குணந்தரித்த மனமுடைய பெரியவர்களோடு, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலமும், நண்பு ஆற்றி - சினேககுணம் பாராட்டி, நட்கப்பெறின் - சினேகிக்கப்பெற்றால், பிறப்பினை - பிறப்பை, யாரும் முனியார் - எவர்களும் வெறுக்க மாட்டார்கள், எ-று.

பல தீமைகட்கு இடமாகிய இப்பிறப்பில் நல்லோரை நேசித்திருப்பதே குணமென்றபடி.

பிறப்பு—சம்சாரத்துக்கு ஆகுபெயர்; சம்சாரமாவது பிறந்து இறக்கும்படியான இயல்புறு தேக சம்பந்தமுமாம். நண்பு—நள்-பகுதி, பு-விகுதி, ளகரம் டகரமாகி மெலிந்தது. (ச)

கக

கஉ0

நாலடியாருரை.

ஊரங் கணநீ ருரவுநீர்ச் சேர்ந்தக்கால்
பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமாம் - ஓரும்
குலமாட்சி யில்லாருங் குன்றுபோ னிற்பர்
நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து.

(இ-ள்.) ஊர் அங்கணம் நீர்—ஊரிலுள்ள சலதாரை நீரானது, உரவு நீர் - சிறப்புப் பொருந்திய நீரை, சேர்ந்தக்கால் - சேர்ந்தால், பேரும் பிறிது ஆகி - வேறுபேரும் உண்டாகி, தீர்த்தம் ஆம் - பரிசுத்தமானஜலமாம்; (அப்படியே) ஓரும் - அறியத்தக்க, குலம் மாட்சி - குலப்பெருமை, இல்லாரும் - இல்லாதவர்களும், நலம் மாட்சி - குணப்பெருமையுள்ள, நல்லாரை சார்ந்து - நல்லவர்களைச்சேர்ந்து, குன்று போல் நிற்பர் - மலைபோல் (பெருமையுடையவராய்) இருப்பார்கள், எ-று.

உரவு - வலி, இங்கே சிறப்புக்காயிற்று. "பேரும்பெரிதாகி" எனப் பாடங்கொண்டு, சிறப்பான ஓர்

பேரயடைந்து எனப்பொருள்

கொ

ள்வதுதகுதி. நலம்—குணத்துக்கு

ஆகுபெயர். ஆகி, சார்ந்து,

என்

பவை

செயவெனெச்சத்திரிபுகள்,

செய்தெனெச்சமே

காரணப்பொ

ருட்டாய்வரின் பிறவினைக் கருத்தாவைக்கொண்டு முடிவது அனுபவத்தி லிருக்கின்றது. (ரு)

ஒண்கதிர்

வாண்மதியஞ் சேர்தலா

லோங்கிய

அங்கண் விசும்பின்
முயலுந் தொழப்படூஉம்

குன்றிய சீர்மைய
ராயினுஞ் சீர்பெறுவர்
குன்றன்னார் கேண்மை கொளின்.

(இ-ள்.) ஒள் கதிர் - அழகான கிரணங்களுள்ள, வாள் மதியம்- பிரகாசமான சந்திரனை, சேர்தலால்—, ஓங்கிய - உயர்ந்த, அம் கண் - அழகான இடமுள்ள, விசும்பின் - வானத்தில், முயலும் - முசலும், தொழப்படும் - கும்பிடப்படுகின்றது; (அதுபோல்) குன்றிய சீர்மையர் ஆயினும் - குறைந்த சிறப்புள்ளவர்களானாலும், குன்று அன்னார் கேண்மை - மலைபோன்ற மேன்மையுள்ளவர்களுடைய சினேகத்தை, கொளின் - பெற்றுக்கொண்டால், சீர் பெறுவர்- மேன்மை அடைவர், எ-று.

ஒள்கதிர் என்பதில் ளகரம், முன் டகரமாகிப் பின்பு ணகரமா மெலிந்ததெனக் கொள்க. (சு)

பாலோ டளாயநீர் பாலாகு மல்லது
நீராய் நிறந்தெரிந்து தோன்றாதாம் - தேரின்

சிறியார் சிறுமையுந்
தோன்றாது நல்ல
பெரியார் பெருமையைச்
சார்ந்து.

(இ-ள்.) பாலோடு
அளாய நீர்-பாலிற் கலந்த
ஜலம், பால் ஆகும்
அல்லது - பாலாக
எண்ணப்படுமே யல்லாமல்,
நிறம் தெரிந்து - நிறத்
தின் வேற்றுமை

அறியப்பட்டு, நீர் ஆய்
தோன்றாது - ஜலம் ஆகக்
காணப்படாது ; தேரின் -
ஆராய்ந்துபார்த்தால், நல்ல—,
பெரியார்-
பெரியவர்களுடைய,
பெருமையை சார்ந்து -
பெருந்தன்மையைச்
சார்தலால், சிறியார்
சிறுமையும் - அற்பருடைய
அற்பத்தனமும்,
தோன்றாது—. ஆம் இரண்டும்
- அசை, எ-று.

அளாவிய என்பது

அளாய என மருவியது; அளாவு
என்னு முத
னிலையில் ஈற்றுயிர்மெய்
குறைந்து இறந்தகாலங்காட்டும்
யகர இடை
நிலையும் அகரவிகுதியும்
சேர்ந்து உண்டானதென்றும்
சொல்வார்கள்

கொல்லை
யிரும்புனத்துக் குற்றி
யடைந்தபுல்
ஓல்காவே யாகு

முழவ ருழுபடைக்கு
மெல்லியரோ யாயினு
நற்சார்வு சார்ந்தார்மேல்
செல்லாவாஞ் செற்றார் சினம்.

(இ-ள்.) கொல்லை - கொல்லையைச்சேர்ந்த, இரு புனத்து - பெரிய வயலிலே, குற்றி - மரக்கட்டையை, அடைந்த - பற்றிநிற்கிற, புல்—, உழவர் - உழுகின்றவர்களுடைய, உழுபடைக்கு - கலப்பைக்கு, ஊறு, ஒல்கா ஆகும் - அசையாதவைகளாயிருக்கும்; (அப்படி) மெல்

லியரோ ஆயினும்

—பலஹீனர்களா

யிருந்தாலும், நல் சார்வு

சார்ந்தார்

மேல் — நல்ல ஆசிரயத்தைப்

பற்றினவர்களிடத்தில், செற்றார்

சினம்-

பகைவருடைய வலி,

செல்லா

ஆம்-செல்லமாட்டாதவைகளாய்விடும்.

கொல்லையாவது

பலவயல்கள் சேர்ந்தொரு

நிலம் எனிக்கொ

ள்க. குற்றி

பெயர்க்கப்படாமையால் புல்லும் பெயர்க்கப்படாதென்பது கருத்து.

ஒல்கா—எதிர்மறைப் பலவின்பால் வினைமுற்று; ஒல்கு - பகுதி, ஆ - விகுதி, மறைப்பொருளையும் காட்டும். "ஆவேயெதிர்மறைக் கண்ணதாகும்" என்பது விதி. உழுபடை—வினைத்தொகை நிலைத்தொடராய் கலப்பைக்குக் காரணப்பெயர்; குவ்வுருபு கருவிப்பொருளில் வந்தது. (அ)

[இதுவரையிலும்
நல்லினஞ் சேர்தலினாலாகும்
பயன்களைக்
காட்டி
மற்றிரண்டுபாட்டால் தீயினஞ்
சேர்வதனாலா
குங் கேட்டை
விளக்குகின்றார்.]

நிலநலத்தா னந்திய நெல்லேபோற் றத்தம்
குலநலத்தா லாகுவர் சான்றோர் - கலநலத்தைத்
தீவளி சென்று சிதைத்தாங்குச் சான்றாண்மை
தீயினஞ் சேரங் கெடும்.

(இ - ள்.) நெல் - நெல்லானது, நிலம் நலத்தால் - நிலத்தினது
வளப்பத்தால், நந்திய
போல் - வளர்வதுபோலே,

தத்தம் குலம் நல

த்தால் - தாங்கள் தாங்கள்
சேர்ந்திருக்கிற கூட்டங்களின்
யோக்கி

யதையால், சான்ருேர்
ஆகுவர் - (மனிதர்)
மேலானவராவர் ; கலம்

நலத்தை
-- கப்பலின்பெருமையை, நீ
வளி - சுழிகாற்று, சென்று -

போய், சிதைத்து ஆங்கு -
கெடுத்தாற் (கெடுவது) போல,
சான்ருண்

• மை - (ஒருவருடைய)

மேன்மையானது, தீ இனம்
சேர - தூர்க்குண
முள்ள
கூட்டத்தைச் சேர்வதனால்,
கெடும் - கெட்டுப்போம், எ-று.
நந்திய—ஈறுகுறைந்த
தொழிற்பெயராக் கொள்க;
பெயரெச்ச
மாக்கொள்ளின்
கருதியதுள்ளிட்டது என்கிற
குற்றம் வரும். •சிதை• • த்து
என்பது சிதைத்தால் என்பதின்
திரிபு. ஆந்த—உவமையிடைச்
• சொல், தம்தம்

என்பது வலித்தலால் தத்தம்
என்றாயிற்று. (கூ)

மனத்தான் மறுவில
ரேனுந்தாஞ் சேர்ந்த
இனத்தா லிகழப் படுவர் - புனத்து
வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே
எறிபுனந் தீப்பட்டக் கால்,

(இ - ள்.) மனத்தான் - மனநிலைமையினால், மறு இலர் எனும் - குற்றம் இல்லாதவர்களானாலும், தாம் சேர்ந்த இனத்தால் - தாங்கள் கூடின தீயகூட்டத்தால், இகழப்படுவார் - நிந்திக்கப்படுவார்கள் (மனிதர்); எறி புனம் - வெட்டியகாடு, தீ பட்டக்கால் - நெருப்புப்பற்றினால், புனத்து - அக்காட்டிலுள்ள, வெறி கமழ் - வாசனைவீசுகின்ற, சந்தனமும்

வேங்கையும் - சந்தனமரமும் வேங்கைமரமும், வேம் - வெந்துபோம். ஏ - அசை, எ-று.

இயற்கையிற் குற்றமிலராயினும் சேர்க்கைக் குற்றத்தால் கெடுவர் என்பது கருத்து.

மனத்தான்—மனத்தில் எனவுருமாக்கலாம், வேற்றுமைமயக்கம். [பெயர் - சூ.- கூ௦.] (க௦)

பெருமை.

கக௯-ம் அதிகாரம்.

பெருமை.

அதாவது: எவ்வழியு
மனக்கலக்கமின்றித்

௪௨௩

தாம் செய்யவேண்டி
யவைகளைக் கூடியவளவு

செய்யு முறுதிப்பாட்டாளுய

வுயர்வு.

ஈத லிசையா திளமைசே ணீங்குதலால்
காத லவரும் கருத்தல்லர் - காதலித்
தாதுநா மென்னு மவாவினைக் கைவிட்டுப்
போவதே போலும் பொருள்.

(இ-ள்.) ஈதல்
இசையாது - (பொருள்
இன்மையால்) பிறர்க்கு
ஒன்றைக்கொடுப்பது
அமையாது, இளமை -
யவ்வனம், சேன் நீங்கு

தலால் - தூரமாக நீங்கிப்போதலால், காதலவரும் - (நம்மிடத்து முன்) ஆசைகொண்டிருந்த பெண்டிரும்; கருத்து அல்லர் - (இப்

போது)

மனப்பற்றுடையவர்கள்

அல்லர் ; (ஆதலால்)

யாதலித்து -

(இல்வாழ்க்கையில்) ஆசைவைத்து, நாம் ஆதும் என்னும் - நாம் வாழ்வோம் என்கிற, அவாவினை கைவிட்டு - ஆசையைவிட்டு; போவதே பொருள் - துறந்துபோவதே நல்லகாரியமாகும். போலும் - அசை, எ-று.

ஒருவர்க்கு ஒன்றுகொடுத்து உபகாரஞ் செய்யக்கூடாமலும் போகங்களை அனுபவிக்கக்கூடாமலும் போனபின்னும் இல்வாழ்க்கையில் ஆசைவைத்துத் தடுமாறுதலைவிட்டு ஆத்துமானுபவ சுகத்தைப்பெற மனந் துணிவது பெருமை என்பது கருத்து.

ஆதும்—தன்மைப்பன்மை யெதிர்கால வினைமுற்று ; ஆ - பகுதி, தும் - விகுதி, விகுதியே காலங்காட்டும். [வினை-சூ-கஉ-ம், பத - சூ-கஅ-ம் காண்க.] (க)

இற்சார்வி னேமாந்தே மீங்கமைந்தே மென்றெண்ணிப்
பொச்சாந் தொழுகுவர் பேதையார் - அச்சார்வு
நின்றன போன்று நிலையா வெனவுணர்ந்தார்
என்றும் பரிவ திலர்.

(இ-ள்.) இல் சார்வின் – இல்வாழ்க்கையைச் சார்ந்ததனால், ஏமா ந்தேம் – களிப்படைந்தோம், ஈங்கு – இந்த இல்வாழ்க்கையில், அமை ந்தேம் – (எல்லாம்) நிறைந்தவர் ஆனோம், என்று எண்ணி—, பொச் சாந்து – (பின்வருவதை) மறந்து, ஒழுகுவர் – நடப்பார்கள், பேதை யர் – புத்தியீனர் ; அச்சார்வு – (இல்வாழ்க்கையாகிய) அந்த ஆதரவு

கள், நின்றன போன்று – நிலையானவைகள்போலிருந்து, நிலையா–நிலை நிற்கமாட்டா, என உணர்ந்தார் – என்றறிந்தவர், என்றும் – எப்போ தும், பரிவது இலர் – விசனப்படமாட்டார், எ-று.

பல இடையூறுகளால் இல்வாழ்க்கை நிலைகுலைந்து வருந்தும்படி நேரிடுவதுதான் பின்வருவது ; இது இத்தன்மையதென முன்பே உண ர்ந்து அதிற் பற்றற்று நிற்குநிலை சுகத்திற்கு ஏதுவாதலால் பெருமை என்பது கருத்து.

ஏமாந்தேம்—ஏமா – பகுதி. பொச்சாந்து—பொச்சா – பகுதி. மனைவி மக்கள் மாளிகை விளைநிலம் முதலியவை தாம் அச்சார்வு என் னப்பட்டன. (உ)

மறுமைக்கு வித்து மயலின்றிச் செய்து
சிறுமைப் படாதேநீர் வாழ்மின் – அறிஞராய்
நின்றுழி நின்றே நிறம்வேறுங் காரணம்

இன்றிப் பலவு முள.

(இ-ள்.) மயல் இன்றி – மயக்கமில்லாமல், மறுமைக்கு வித்து – மறுமைச்சுகத்திற்குக் காரணமாயுள்ள நற்காரியத்தை, செய்து—, சிறுமைபடாதே – துன்பத்தை யடையாமல், நீர் – நீங்கள், அறிஞர் ஆய் – விவேகமுள்ளவர்களாய், வாழ்மின் – வாழுங்கள்; நின்றுழி நின்றே – இருந்த இடத்தில் இருந்தே, நிறம்-பருவம், [அல்லது குணம்,] வேறு ஆம் – மாறிப்போம்; காரணம் இன்றி – காரணமில்லாமலே, பலவும் உள – இன்னும் பலவேறுபாடுகளும் உண்டாம்; [அல்லது குணம் மாறும்படியான காரணமில்லாமலே பலமாறுதல்களும் உண்டாம் என உரைத்துக்கொள்க.] எ-று.

நாம் இருக்கிறபடி இருக்கையிலேயே நமக்குத்தெரியாமல் நம்முடைய பருவமுதலானவை மாறிப்போகின்றன, ஆதலால் மறுமைக்குரியவற்றை மயக்கமுறுமுன்னமே செய்து, விவேகிகள் என்று சொல்லும்படி வாழ்ந்துகொண்டு, பருவமுதலிய மாறிப்போன காலத்தில் மனக்குறையின்றி யிருப்பது பெருமை என்பதாம்.

நிறம் ஒளியாதலால் பருவத்துக்கு ஆகுபெயராக் கொள்ளப்பட்டது. காரணமில்லாமல் என்பதற்கு நம்மால்

அறியப்பட்ட காரணங்க

ளில்லாமல் என்பது கருத்து. அறிஞராய் நின்றுழி நின்று எனக்கூட்டி "நாம் இன்னதைச்செய்யவேண்டும் இன்னதைத் தவிரவேண்டும் என்றிருக்கையிலேயே எல்லாம் மாறுகின்றன" எனவும் கருத்துக்கொள்ளலாம். நின்ற உழி என்பது நின்றுழி என விகாரப்பட்டது; உழி-இடம்.

பெருமை.

கஉரு

இம் மூன்று பாட்டினும் இல்வாழ்க்கைச் சிதைவினல் மனங் . கலங்காது நிற்றலாகிய பெருமை கூறப்பட்டது. இனிச் செய்கடன்

களைப் பற்றிய வுயர்வு கூறப்படும்.

உறைப்பருங் காலத்து மூற்றுநீர்க் கேணி
இறைத்துணினு மூராற்று மென்பர் - கொடைக்கடனுஞ்
சாஅஅயக் கண்ணும் பெரியார்போன் மற்றையார்
ஆஅஅயக் கண்ணு மரிது.

(இ-ள்.) உறைப்பு அரு காலத்தும் - மழைபெய்தல் அருமையாகிய காலத்திலும், ஊற்று நீர் கேணி-ஊற்றினுல் நீரையுடைய குளம், இறைத்து உணினும் - இறைத்துக் குடித்தாலும், ஊர் ஆற்றும் - ஊரைக் காப்பாற்றும், என்பர் —; கொடை கடன் - கொடுத்தலாகிய கடமை, சாயக்கண்ணும் - தளர்ந்தபோதும், பெரியார் போல் - பெரியோர்களைப்போலே, மற்றையார் - சிறியவர், ஆயக்கண்ணும் - (செல்வம்) பெருகிவருங்காலத்திலும், அரிது - (பிறர்க்கு உபகரித்தல்) இல்லையாம், எ-று.

ஒரு குளம் மழையில்லாதபோதும் ஊற்றுநீரால் பலரைக்காப்பாற்றுவதுபோல் பெருமையுடையோர் கொடுக்கும் வளம் தங்களும் இல்லாதபோதும் யாதோ ஒருவகையால் பிறர்க்கு உதவிசெய்வர். சிறியோரோ செல்வ மிகுதியிலும் அப்படிச் செய்யார் என்பது கருத்து.

அருங்காலத்து என்பதில் ககரம் இனமிகல். கொடைக்கடனும் என்பதில் உம்மை அசையெனக்கொள்வதே தகுதி. ஆயக்கண், சாயக்கண்,— வினையெச்சங்கள். அளபெடைகள் பாட்டிஞேசையும் இன்ஞேசையு நிறைக்க வந்தன. (அ)

உறுபுன றந்துல கூட்டி யறுமிடத்துங்
கல்லூற் றுழியூறு மாறேபோற் செல்வம்
பலர்க்காற்றிக் கெட்டுலந்தக் கண்ணுஞ் சிலர்க்காற்றிச்
செய்வர் செயற்பா லவை.

(இ-ள்.) உறு புனல் தந்து – (செழித்தகாலத்தில்) மிகுந்த நீரைக் கொடுத்து, உலகு ஊட்டி – உலகத்தாரை உண்ணச்செய்து, அறும் இடத்தும் - நீர் அற்ற காலத்திலும், கல் ஊற்றுழி - தோண்டின ஊற்றிலே, ஊறும் – நீர் ஊறப்பெற்ற, ஆறேபோல் - நதியைப்போல், செல்வம் பலர்க்கு ஆற்றி - (உள்ளபோது) தம்செல்வத்தைப் பல பெயர்க்குங் கொடுத்து, கெட்டு உலந்தக்கண்ணும் – (அச்செல்வம்) கெட்டழிந்தபோதும், சிலர்க்கு ஆற்றி – சிலர்க்காயினுங் கொடுத்து, செயல் பாலவை - செய்யும்படியானவைகளை, செய்வர் - (பெரியோர்) செய்வார்கள், எ-று.

கல்—வினைத்தொகை.

செயல்பாலவை—செயலுக்குத்தக்க பான் மையுடையவை;

பான்மை - குணம் அல்லது இயல்பு. (ரு)

பெருவரை நாட பெரியார்கட் டீமை
கருநரைமேற் சூடேபோற் றோன்றும் - கருநரையைக்
கொன்றன்ன வின்னா செயினுஞ் சிறியார்மேல்
ஒன்றானுந் தோன்றா கெடும்.

(இ-ள்.) பெருவரை நாட - பெரியமலைகளுள்ள நாட்டின் அரசனே! பெரியார்கண் - பெரியவர்களிடத்தில், தீமை - குற்றமானது, கரு நரைமேல் - கரிய எருதின்மேல், சூடே போல் - திமில்போலே, தோன்றும் - விளங்கிக்காணும்; கரு நரையை கொன்றன்ன - கரிய எருதைக் கொன்றாற்போன்ற, இன்னா செயினும் - தீச்செயல்களைச்செய்தாலும், சிறியார் மேல் - சிறியோரிடத்து, ஒன்றானும் - ஒரு குற்றமாயினும், தோன்றா கெடும்-விளங்கிக்காணமல் அழிந்து விடும், எ-று.

பெரியோர் ஒரு குற்றஞ்செய்தால் அது நன்றாய் விளங்கித்தோன்றும், சிறியோர் எத்தனை

செய்தாலும் ஒன்றுவது

விளங்கித் தோன்

ருதனுமன்றிச் செய்ததாகவே. காணப்படாமற்போம் என்றதனல் பெருமையுடையோர் சிறிதுங் குற்றஞ் செய்யாது தம்மைக் காக்கவே •

ண்டும் என்பது கருத்து.

தோன்றுகெடும் என்னுமிடத்து ஒற்றுமிகுவதே தகுதி. ஒன்றுனும் ; ஆன், ஏன், என்பவை, ஐயம் அல்லது விகற்பத்தைக்காட்டு மிடைச்சொல். உம்—இழிவுசிறப்பு. (௬)

இசைந்த சிறுமை யியல்பிலா தார்கண்
பசைந்த துணையும் பரிவாம் – அசைந்த

நகையேயும் வேண்டாத நல்லறிவி னார்கண்
பகையேயும் பாடு பெறும்.

(இ-ள்.) சிறுமை இசைந்த - அற்பத்தன்மை பொருந்திய, இயல்பு இலாதார்கண் - குணமில்லாதவர்களிடத்தில், பசைந்த துணையும் -

சினேகித்த அளவும், பரிவு

ஆம் – துன்பமே ஆம்; அசைந்த – தளர்ந்த [நல்வழியிற்சேராத], நகையேயும் - பரிகாசத்தையும், வேண்டாத – விரும்பாத, நல் அறிவினர்கள்-நல்ல விவேகிகளிடத்து, பகையேயும்- விரோதமும், பாடு பெறும் – பெருமையை அடையும், எ-று.

அயோக்கியரிடத்தில் நேசங் கொள்ளக் கொள்ளத் துன்பமே வரும், ஆதலால் அதனினும் யோக்கியரிடத்துப் பகை நல்லது; ஏனெனில் இப்பகை யாதொரு துன்பமுஞ் செய்யாதென்பது கருத்து.

பெருமை.

கஉஎ

நகை—பரிகாசத்துக்கு ஆகுபெயர். பரிகாசத்திலும்

நகா நகை நக்

·கொள்ளாமை பெரியோ

ரியல்பா நலின் அங்ஙன

முரைக்கப்பட்டது.' அசைந்த —

நகா தவைகளை, நகையேயும் —

மகிழ்ச்சியிலும் என உரைப்

பாருமுன்டு.

(எ)'

மெல்லிய நல்லாருண் மென்மை யதுவிறந்
தொன்றுருட் கூற்றுட்கு முட்குடைமை யெல்லாம் "
சலவருட் சாலச் சலமே நலவருள்
நன்மை வரம்பாய் விடல்

(இ—ள்.) மெல் இ!பல் —

மென்மையான குணமுள்ள,

நல்லா ருள் —

பெண்டிர்களிடத்தில்,

மென்மை —

மெதுவாந் நன்மைக்கும், ஒன்று

ருள் - சத்துருக்களிடத்து,

அது இறந்து - அதைவிட்டு,

கூற்று உட்

கும் - யமன்

பயப்படும்படியான, உட்கு

உடைமை - பயப்படுத்துந்

தன்மைக்கும், எல்லாம் -

எல்லாவிடத்திலும், சலவருள் -

வஞ்சகம்

பேசுவோரிடத்து, சால - மிகவும், சலமே - வஞ்சகம் பேசுவதற்கும், நலவருள் - நற்குணமுடையவரிடத்து, நன்மை - நலமாநடப்பதற்கும்,

வரம்பு ஆய்விடல் -

எல்லையாயிருக்கவேண்டும்,

எ-று.

அயோக்கியரிடத்து அயோக்கியமாயும், யோக்கியரிடத்து யோக்கியமாயு நடப்பது பெருமை என்பது கருத்து.

வேண்டுக என்றும் செலுத்துக என்றும் வினை வருவித்துத் தனி

த்தனி வாக்கியமா முடிப்பாருமுளர். வரம்பாய் - எல்லையாநின்று, விடல் - செலுத்தவேண்டும் எனவுமுரைக்கலாம். சலம் உடையோர் சலவர், நலம் உடையோர் நலவர். 'மெல்லிய நல்லாருண் மேன்மை' எனவும் பாடம். விடல்—வியங்கோள் வினைமுற்று. [நன்-வினை-சூ-கக - தின் உரையைக்காண்க.] (அ)

கடுக்கி யொருவன் கடுங்குறளை பேசி
மயக்கி விடினு மனப்பிரிப்பொன் றின்றித்
துளக்க மிலாதவர் தூய மனத்தார்
விளக்கினு ளொண்சுடரோ போன்று.

(இ-ள்.) ஒருவன்—, கடுக்கி - (முகத்தைக்) கடுமையாக்கி, கடுகுறளை பேசி - மிகுந்த கொடுஞ் சொற்களைப் பேசி, மயக்கி விடினும்- மயக்கச் செய்தாலும், மனப்பிரிப்பு ஒன்று இன்றி - மனம் வேறுபடுதல் கிஞ்சித்து மில்லாமல், விளக்கினுள் - தீபத்தில், ஒள் சுடரோ போன்று - பிரகாசமான சுவாலையை ஒத்து, துளக்கம் இலாதவர் - அசைவு இல்லாதவர், தூய மனத்தார் - சுத்தமான மனமுள்ளவர், எ-று.

ஒன்று என்பது இங்கே அற்பம் என்டதைக் காட்டுகின்றது. (கூ)

கஉஅ

நாலடியாருரை.

முற்றுத்துங் துத்தினை
நாளு மறஞ்செய்து
பிற்றுத்துத் துத்துவர்
சான்றவர் - அத்துத்து

முக்குற்ற நீக்கி முடியு மளவெல்லாம்
துக்கத்து ணீக்கி விடும்.

(இ-ள்.) முன்
துத்தும் - முந்தி
உண்ணும்படியான, துத்தினை -
உணவை, நாளும் -
தினந்தோறும், அறம் செய்து -
(பிறர்க்குக் கொ

டுத்தலாகிய) தருமமாச் செய்துவிட்டு, பின் துத்து - பின் உண்ணும்

படியான (உணவை), துத்துவர். சான்றவர் - புசிப்பர் பெரியோர்;

அ துத்து - அப்படிசெய்யு முணவு, முக்குற்றம் நீக்கி - காமம் வெகுளி

மயக்கம் என்கிற மூன்று குற்றங்களையும் போக்கி, முடியும் அளவும்-

(அவர்) முடியுங்காலம் வரையும், துக்கத்துள் நீக்கிவிடும் - துக்கத்தி

னின்றும் (அவர்களை)
பிரித்துவிடும், எ-று.

முதலில்
உண்ணும்படிகொண்ட
சோற்றைப் பரதேசிகட்குக்
கொடுத்துப்
பிற்படநின்றதை
உண்டு வாழுமவர்க்குச் சாமளவும்
துக்க
மில்லாதிருக்கும்படியான
நிலையைத் தரும்; புண்ணிய
முண்டா மென்
பதாம்.

'ஈத்தும்—து - பகுதி,

உம் - பெயரெச்ச விகுதி, து - சாரியை, நகரமும் உகரக்கேடும் சந்தி.

துத்து—வினையாலணையும்பெயர், உண்டைத்தக்கதென்பது பொருள், து - பகுதி, து - ஒன்றன்பால் விகுதி, இடைநிலையின்றி வந்தது.

(கo)

உo-வது அதிகாரம்.

அதாவது முயற்சியை ஆளுந்தன்மை.

"கோளாற்றக் கொள்ளாக் குளத்தின்கீழ்ப் பைங்கூழ்போல்
கேளீவ துண்டு கிளைகளோ துஞ்சுவ
வாளாடு கூத்தியர் கண்போற் றடுமாறும்
தாளாளர்க் குண்டோ தவறு.

(இ-ள்.) கோள் - (நீரின்) கொள்கையை, ஆற்ற - பூர்ணமாக, கொள்ளா - கொள்ளமாட்டாத, குளத்தின் கீழ் - ஏரியின் கிழுள்ள, பைங்கூழ் போல் - பயிரைப் போலே, கேள் ஈவது உண்டு - பந்துக்கள் கொடுப்பதைப் புசித்துக்கொண்டு, கிளைகள் - (கொடுப்பவர்க்கு) உறவின்முறையார், துஞ்சுவ - சாவர் ; வாள் ஆடு - வாளின்மேல் ஆடுகின்ற, கூத்தியர் - கூத்தாடும் பெண்களுடைய, கண் போல் - கண்

ணைப்போல், நடுமாறும் -

(அவ்வாட்டத்தின்மேல் கவனமாய்) புடை

பெயர்ந்து நிற்கிற, தாள் ஆளர்க்கு - முயற்சியைக் கையாள்பவர்க்கு, தவறு உண்டோ - காரியம்கைகூடாமற் போவது உண்டாகுமோ,

[உண்டாகாது], எ-று.

மிகுந்த நீரைக் கொள்ளமாட்டாத ஏரியின் கீழ்ப் பயிர் அவ்வேரி

செழுத்திருக்கு மளவும் செழித்திருந்து அது வரண்டால் தானும் சாவதுபோல், யாதொரு முயற்சியுஞ் செய்யாமல் உறவினர்கொடுக்கத்

தின்றுகொண்டு காலங்

கழிக்குஞ் சோம்பர் அவர் செல்வம் வரளும்

போது சாவர். கந்திமேல் ஆடுகிறவள் அவ் வாட்டம் தவராமலும் அபாயம் வராமலும் ஜாக்கிருதையாய்க் கண்ணை அதன்மேலேயே செலுத்துவதுபோல் காரியத்தில் ஜாக்கிருதையாய் முயற்சி செய்கிறவர்களுக்குக் காரியம் தவறிப்போகமாட்டாது என்பது கருத்து.

துஞ்சுக எனவும் பாடமுண்டு. நடு - தம்பித்திருத்தல், அது மாறுதல் நடுமோற்றம். ஆற்ற—வினையெச்சம், ஆற்று-பகுதி. பசுமையான கூழ் பைங்கூழ்; அடி அகரம் ஐ ஆய், மற்றவை கெட்டன. கிளைகளோ—ஓ-இரக்கத்தின்கண் வந்தது. (க)

ஆடுகோ டாகி யதரிடை நின்றதூஉம்
காழ்கொண்ட கண்ணே களிறணைக்குங் கந்தாகும்
வாழ்தலு மன்ன தகைத்தே யொருவன்றான்
தாழ்வின்றித் தன்னைச் செயின்.

(இ - ள்.) ஆடு கோடு ஆகி - ஆடுகின்ற கொம்பு ஆகி, அதரிடை - வழியில், நின்றதும் - நின்ற செடியும், காழ் கொண்ட கண்ணே - வயிரங்கொண்ட போதே, களிறு அணைக்கும் கந்து அகும் - யானையைக் கட்டும்படியான தறியாகும்; ஒருவன்—, தான் தன்னை—, தாழ்வு இன்றி செயின் - தாழ்ச்சியில்லா திருக்கும்படி (முயற்சி) செய்தால், வாழ்தலும் - (அவனுடைய) வாழ்வும், அன்ன தகைத்தே - அப்படிப்பட்ட தன்மையுடையதே ஆகும், எ-று.

அளபெடை இன்னிசைக்கு

வந்தது. ஏகாரம் இரண்டும்

தேற்றம்.

உறுபுலி யூனிரை யின்றி யொருநாள்
சிறுதேரை பற்றியுந் தின்னும் - அறிவினால்
காற்றொழி லென்று கருதற்க கையினால்
மேற்றொழிலு மாங்கே மிகும்.

(இ-ள்.) உறு புலி - பெரியபுலி, ஊன் இரை இன்றி - மாமிசமாகிய உணவு இல்லாமல், ஒருநாள்—, சிறு தேரை - சிறியதவளையை, பற்றியும் தின்னும் - பிடித்தும் புசிக்கும்; (ஆனதுபற்றி) அறிவினால்—,

மு. மு. ப.

ஸ்ரீமகாபதி செட்டியார் :

நாலடியாருரை.

கால் தொழில் என்று -
அற்பச் செய்கையென்று,
கருதற்க - நினைக் கவேண்டாம்;
கையினான்-முயற்சியால், மேல்
தொழிலும் - மேலான.
செய்கையும், ஆங்கே மிகும்
- அப்படியே மேம்படும், எ-று.

புலியும் ஒரு சமயத்தில்
தேரையைத் தின்னும்படி
நேரிடுமாதலால் நாமும்
சமயத்துக்கு ஏற்றபடி ஒரு

அற்பகாரியஞ் செய்யவந் நால்
அதை அற்பம் என்று
நினையாமல் முயன்றால்
மேலானகாரியம் அப்படியே
கைகூடு மென்பதாம்.

பற்றியும் என்கிற உம்மை எச்சப்பொருளோடு
மாம்; பற்றித்தின்பது மூண்டு என்றபடி.

இழிவுசிறப்பு

(௩)

இசையா தெனினு மியற்றியோ ராற்றால்
அசையாது நிற்பதா மாண்மை - இசையுங்கால்
கண்ட றிரையலைக்குங் கானலந் தண்சேர்ப்ப.
பெண்டிரும் வாழாரோ மற்று.

(இ-ள்.) கண்டல் - முள்ளிச் செடியை, [அல்லது தாழஞ் செடியை], திரை - அலைகள், அலைக்கும் - அலையச்செய்கின்ற, கானல் - உப்புளமுள்ள, தண் சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியான கடற்றுறையுடைய பாண்டியனே! இசையாது எனினும் - கூடாமற்போனாலும், ஓர் ஆற்றான் இயற்றி - ஒரு வழியினால் செய்து, அசையாது நிற்பது - மனம் சலியாமலிருப்பது, ஆண்மை ஆம் - ஆண்தன்மையாம்; இசையுங்கால் - கூடினால், பெண்டிரும் வாழாரோ - பெண்பிள்ளைகளும் மேன்மை அடைய மாட்டார்களா? மற்று-அசை, எ-று.

சுலபமாய் ஒருகாரியம் கைகூடினால் பெண்பிள்ளைகளும் அதைச் செய்து மேன்மை பெறலாம். இசையாத காரியத்தை எப்படியாகிலும் செய்து அந்த வருத்தத்துக்காக மனஞ் சலியாமலிருப்பதுதான் ஆண்குணம் என்பது கருத்து.

கானல் - கடற்கரைச் சோலையுமாம். அம் - சாரியை, அழகைக் குறிக்கு முரிச்சொல்லுமாம்.

நல்ல குலமென்றுந் தீய குலமென்றும்
சொல்லள வல்லாற் பொருளில்லைத் – தொல்சிறப்பின்
ஒண்பொருளொன்றோ தவங்கல்வி யாள்வினை
என்றிவற்றா னாகுங் குலம்.

(இ-ள்.) நல்ல குலம் என்றும் தீய குலம் என்றும் —, (சொல்வது) சொல் அளவு அல்லால் – சொல்மாத்திரையா யிருக்கின்ற தல்லாமல்,

பொருள் இல்லை —

ஒருபொருளையும்

உடைத்தாயிருக்கவில்லை;
தொல்

தாளாண்மை,

க௱௨க

சிறப்பின் – பழமையான

சிறப்பையுடைய, ஒள் பொருள்

ஒன்றோ –

.சுத்தமானபொருளும், தவம்
- விரதமும், கல்வி -
நூலறிவும், ஆள்
வினை - முயற்சியும், என்று
இவற்றால் - என்று
சொல்லப்படுகிற இங்
குணங்களால், குலம் ஆகும் -
நற்குலமென்பது உண்டாகும்;
எ-று.
இயற்கையாய்
நற்குலமென்றும்
தீக்குலமென்று மில்லை ; நற்
குண நற்செய்கைகளால்
நல்லகுல மென்பதும்

அவையின்மையால் நிய
குல மென்பதுமாம்
என்றதாயிற்று.
ஒன்றோ என்பது
எண்ணிடைச்சொல், அல்லது
அது ஒன்றோ,
பின் சொல்லப்படும் பிறவும்
எனவுரைக்கினு மமையும்.
(ரு)
ஆற்றுந் துணையு
மறிவினை யுள்ளடக்கி

ஊக்க முளையா
ருணர்வுடையார்
- ஊக்கம் ' 'முறுப்பிணு
லாராயு மொண்மை
யுடையார்
குறிப்பின்கீழ்ப் பட்ட
துலகு.

(இ-ள்.) ஆற்றும் துணையும் - (நாம் ஒருகாரியத்தை) செய்து முடிக்குமளவும், அறிவினை உள் அடக்கி - (தமது) அறிவின் திறத்தை வெளிப்படாமல் வைத்து, ஊக்கம் உளையார் - (தமது) மனவலியை (பிறருக்கு) சொல்லமாட்டார், உணர்வு உடையார் - விவேகமுள்ள வர்; ஊக்கம் - (பிறர்) மனவலியை, உறுப்பினுல் - அவயவங்களினிலை மையினுல், ஆராயும் ஒண்மை உடையார் - ஆராய்ந்து அறியும்படியான புத்தியுள்ளவர்களது, குறிப்பின்கீழ் - அறிவின் நுட்பத்தில், பட்டது உலகு - இருக்கின்றது உலகு, எ-று.

• புத்திமான்கள் எடுத்தகாரிய முடியுமளவும் முயற்சிசெலுத்தும் படியான தமது மனோபலத்தைப் பிறருக்கு வெளியிடார். , பிறரு டைய மனோபலத்தையோ அவருறுப்புக ளிருக்குந் தன்மையாலேயே அறிந்துகொள்ளுவர். ஆதலால் உலகமெல்லாம் அப்படிப்பட்டவ ருடைய குறிப்பி லடங்கி யிருக்கின்றதென்பது கருத்து.

ஒண்மை – விளக்கம், புத்திக்கு ஆகுபெயர். ஊக்கமுடையாரும் உணர்வுடையாரும் ஒண்மையுடையாரு மானவர்களுடைய என ஒரே வாக்கியமாகவு முரைக்கலாம். இஃது—ஏழனுருபு. (சு)

சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை
மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்குக்
குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றன் பெற்ற
புதல்வன் மறைப்பக் கெடும். கஉ

கநஉ

நாலடியாருரை.

(இ - ள்.) சிதலை தின்னப்பட்ட – கறையானாலே தின்னப்பட்ட, ஆல மரத்தை—, மதலையாய்-தாங்குந் தூணாய், அதன் வீழ் – அந்த ஆ. லின்விழ், ஊன்றி ஆங்கு – தாங்கினாற்போல, தந்தைகண்

குதலைமை - தோன்றின் - பிதாவினிடத்தில் தளர்ச்சி உண்டானால், தான் பெற்ற புதல்வன் - அவன்பெற்ற மகன், மறைப்ப - மறைப்பதனால், கெடும் - போய்விடும், எ-று.

செல்லெரிந்து வீழ்ந்து போகத்தக்க ஆலமரத்தை அதன் வீழ் தாங்கிக் கொண்டதுபோல் பிதாசெய்யுங் காரியத்துக்கு நேரிடும் தளர்ச்சியை மகன் முயற்சியால் போக்கவேண்டுமென்றபடி.

ஆல் மரம்—இடையில்

அம்சாரியை வந்தது.

மதலை—மகனுக்கும்

தூணுக்கும் சிலேடை.

ஊன்றினல் என்பது ஊன்றி

எனத் திரிந்தது()

ஈனமா யில்லிருந் தின்றி விளியினும்
மானந் தலைவருஉ செய்பவோ - யானை
வரிமுகம் புண்படுக்கும் வள்ளுகிர் நோன்றாள்
அரிமா மதுகை யவர்.

• (இ-ள்.) யானை வரி முகம்-யானையினது புள்ளியுள்ள முகத்தை, புண் படுக்கும் - புண்படச் செய்யும்படியான, வள் உகிர் - கூர்மை

யான நகங்களும், நோன் தாள் – வலிமையுள்ள பாதங்களும் (உள்ள), அரிமா – சிங்கத்தின், மதுகையவர் – வீரமுள்ளவர்கள், ஈனம் ஆய் –

தாழ்ச்சியுண்டாகி, இல் இருந்து – வீட்டிலிருந்து, இன்றி – ஒரு பொருளுமில்லாமல், விளியினும் – சாம்படியா யிருந்தாலும், மானம் தலை வருவ-குற்றம் தம்மிடத்து வரும்படியான காரியங்களை, செய்பவோ-செய்வார்களோ, [செய்யார்கள்,] எ-று.

நல்ல சாமர்த்திய முள்ளவர்கள் ஒருகால் தங்கள் முயற்சி இடை யூறுற்றுக் காரிய முடியாமல் சாம்படி நோந்தாலும் பொறுத்திருந்து அம்முயற்சியை மறுபடியும் கைகூடப்

பார்ப்பார்களேயன்றித் தாழ்
வானீ காரியங்களைச்
செய்யமாட்டார் என்பது
கருத்து.

செய்ப—பலர்பால்
வினைமுற்று, எதிர்காலம்.
[வினை - சூ - அ, பத - சூ -
கஅ இவைகாண்க.]
ஓகாரம்—எதிர்மறை.
(அ)

தீங்கரும் பீன்ற
திரள்கா லுளையலரி

தேங்கமழ் நாற்ற
மிழந்தாஅங் கோங்கும்

உயர்குடி யுட்பிறப்பி
னன்றும்
பெயர்பொறிக்கும்
பேராண்மையில்லாக்
கடை.

தாளாண்மை.
௬௩௩

(இ-ள்) தீம் கரும்பு -
மதுரமான கரும்பு,

ஈன்ற - பெற்ற, திரள்
கால் - திரண்ட தாளையுடைய,
உளை - குடுமி
முதலியவற்றின் பிடர்
மயிர்போல் (கற்றையாகிய),
அலரி - பூவானது, தேம் கமழ்
நாற்றம் -,
இனிமையாய்ப் பரிமளிக்கும்
சுகந்தத்தை, இகழ்ந்து ஆங்கு -
இகழ்ந்
தருபோல், ஓங்கும் உயர்
குடியுள் - பேர்பெற்ற
மேன்மையான குலத்தில்,
பிறப்பின் - பிறந்ததனால்,
பேர் பொலிக்கும் -

பேர்எழுதும்படியானே,

பேர் ஆண்மை - மிகுந்த சாமர்த்தியம் [அதாவது முயற்சி], இல்லாக்

கடை - இல்லாமற்போனால்,
என் ஆம் - என்ன (சிறப்பு) உண்டாம்,

எ-று.

கரும்பிற் பிறந்தும்
அதன் நுனியிலுள்ள பூங்கொழுந்துக்குச்
சிறப்பில்லை போலே
மேல்குலத்திற் பிறந்தாலும் முயற்சி யில்லையா

யின் சிறப்பில்லை என்பதாம்.

மெதுவாய்ச்செறிந்து

குஞ்சம்போலிருக்குந்

தன்மையால் உவ்வா

உவமானமாயிற்று.

அலரி—அலர் - பகுதி, இ -

கர்த்தாவைக்காட்டும்

விகுதி.

பிறப்பின்—தொழிற்பெயர்,

ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருள்.

(௬)

பெருமுத் தரையர் பெரிதுவந் தியும்
கெருனைச்சோ றார்வர் கயவர் - கருனையைப்
பேரு மறியார் நனிவிரும்பு தாளாண்மை

நீரு மமிழ்தாய் விடும்.

(இ - ள்.) பெரு - பெரிய, மூத்தனையர் — மூத்தனையரென்பவர், பெரிது உவந்து — மிகவும் சந்தோஷித்து, ஈயும் - கொடுக்கிற, கருனை சோறு - பொரிகறியோடு கூடிய சோற்றை, தயவர் — மூடர், [யாதொரு முயற்சியுஞ் செய்யுந் திறனில்லாதவர்], ஆர்வர்-உண்பார்கள்; கருனையை பேரும் அறியார் — பொரிக்கறியின் பேரையும் அறியாதவருடைய, நனிவிரும்பு தாளாண்மை — மிகவும் விரும்பத்தக்க முயற்சியாலுண்டாகிற, நீரும்—, அமிழ்து ஆய்விடும் — (அவர்க்கு) அமிர்தம் போலாகும், எ—று.

மூத்தனையர் என்பவர் ஒருவர் பூர்வத்தில் பலருக்கும் நல்ல சோறிட்டுக் கொண்டிருந்தார்போலும், யாதொருமுயற்சியும் செய்ய மாட்டாத சோம்பேறிகள் அதனையுண்டு மகிழ்ந்தார்கள். அது தகுதியன்று. உயர்ந்த ஊணின்பேரையும் அறியாத சிலர் தமது முயற்சியால் கூழ்நீரைக் கொண்டாலும் அதுவே தகுதி. அவர்களுக்குத் திருத்தியையும் பெருமையையும் தருவதனால் அமிருதத்தோடு ஒப்பிடப்பட்டது.

பெருமுத்தரையர்—பெரு
முத்து அரையர் -
பெரியமுத்துக்களை
யுடைய பாண்டியராசாக்கள்
எனவும் உரைக்கலாம்;
அந்நாட்டிலே

முத்து மிகுதியுமுண்டாவது பிரசித்தம். கயவர்—கயம் - பகுதி, உரிச்
சொல், அர் - விகுதி. கருணை—வேற்றுமைமயக்கம் அல்லது கருணை

யைப் பேரினு மறியாதவர்
எனவுங் கொள்ளலாம்.
தாளாண்மை— . மூன்றனுருபு

இவ்வளவால் முன்கூறிய பெருமைக்கும் மேன்மைக்கும் தாளாண்மை முக்கிய காரணமென அதன் சொரூபமும் பயனும் அஃதில்லாமையா லிழிவும் விளக்கப்பட்டன. (௬௦)

உக-ம். அதிகாரம்.

சுற்றந்தழால்.

அதாவது:—சுற்றத்தாரைத் தழுவிக்கொண்டிருத்தல், அதனுல் மிகுந்த பயனுண்மையின் அது பெருமையுடையோர் கடனெனக் கூறப்பட்டது.

வயாவும் வருத்தமு மீன்றக்கா னோவும்
கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறந் தாஅங்
கசாஅத்தா னுற்ற வருத்த முசாஅத்தன்
கேளிரைக் காணக் கெடும்.

(இ - ள்.) வயாவும் - கர்ப்பந் தரித்திருப்பதினு லுண்டான நோவையும், வருத்தமும் - (அதுபற்றிவரும் பல) துன்பங்களையும், ஈன்றக்கால் நோவும் - கருவுயிர்க்குங்கால் உண்டாகும் நோவையும், கவான் மகன் கண்டு - தொடைமேல் மகனைக்கண்டு, தாய் —, மறந்த ஆங்கு - மறந்துபோனாற் போல், அசா - தளர்ச்சியால், தான் உற்ற வருத்தம் - தான் அடைந்த துன்பம், உசா - க்ஷேம விசாரணைசெய்யுந் தன்மையுள்ள, தன் கேளிரைக்கான - தன் சுற்றத்தாரைப் பார்க்கையில், கெடும் - நீங்கும், எ-று.

ஈன்றக்கால் என்கிற
வினையெச்சம்

நிகழ்காலத்திற்குக் கொள்

ளப்பட்டது. அசா—முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அளபெடைகள் பாட்டிசையை நிறைக்க வந்தன. (க)

அழன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லாம்
நிழன்மரம்போ னேரொப்பத் தாங்கிப் – பழுமரம்போல்
பல்லார் பயன்றுய்ப்பத் தான்வருந்தி வாழ்வதே
நல்லாண் மகற்குக் கடன்.

சுற்றந்தழால்.

கஙரு

(இ–ள்.) அழல் – வெப்பம், மண்டு – நெருங்கின, போழ்தின் – காலத்தில், [கோடைக்காலத்தில்], அடைந்தவர்கட்கு எல்லாம் – (தன்னிடம்) சேர்ந்தவர்களுக் கெல்லாம், நிழல் மரம் போல் – நிழலைத்தருகிற மரத்தைப்போலே, நேர் ஒப்ப – ஒருசமமாக, தாங்கி – காத்து, பழு மரம் போல் – பழுத்தமரத்தைப்போலே, பல்லார் பயன் துய்ப்ப – பலரும் பிரயோசனம் அனுபவிக்கும்படி, தான் வருந்தி வாழ்வதே – தான் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டாயினும் சீவித்திருப்பதே, நல் ஆண் மகற்கு – நற்குணமுள்ள ஆண்பிள்ளைகளுக்கு, கடன் – முறைமை யாகும், எ–று.

போழ்து—பொழுதின் விகாரம். வருந்தி என்பதோடு இழிவுசிறப்பும்மை வருவிக்கப்பபட்டது. ஏகாரம்—தேற்றம். (உ)

அடுக்கன் மலைநாட
தற்சேர்ந் தவரை
எடுக்கல மென்னுர்
பெரியோர் -
அடுத்தடுத்து வன்காய்
பலபல காய்ப்பினு
மில்லையே
தன்காய் பொறுக்கலாக்
கொம்பு.

(இ-ள்.) அடுக்கல் மலை
நாட - அடுக்கடுக்கான மலைகள்
பொருந் தின நாட்டை
யுடையவனே! பெரியோர்—,
தற்சேர்ந்தவரை - தம் மைச்

சேர்ந்தவர்களை, எடுக்கலம் -
தாங்கமாட்டோம், என்னர் -
என்று சொல்லமாட்டார்; வன்
காய் பல புல-வன்மையான
அனேகங் காய்கள், அடுத்து
அடுத்து காய்ப்பினும் -
சேர்ந்து சேர்ந்து அல்லது
இட்டுச் இட்டக் காய்த்தாலும்,
(ஒருமரத்தில்) தன் காய்
பொறுக்கலா கொம்பு ஒ தன்
காய்களைப்
பொறுக்கமாட்டாதகிளை,
இல்லை - இல்லை யே, எ-று.

எத்தனை கனமான காய்கள் காய்த்தாலும் மரத்துக்கிளை பொறுப்பதுபோல் தம்மையடுத்தவரைப் பெரியோர் காப்பர் என்றபடி.

எடுக்கலம்—தன்மைப் பன்மை யெதிர்மறை வினைமுற்று, ஏடு- பகுதி, கு-சாரியை, அல் - எதிர்மறை விகுதி, அம் - தன்மைப் பன்மை விகுதி. பொறுக்கலா என்னும் பெயரெச்சத்தையும் இவ்வாறே பகுத்துக்கொள்க. தற்சேர்ந்தவர் என்பதை ஒருசொல்லாக் கொள்ளவேண்டும். (௩)

உலகறியத் தீரக் கலப்பினுமில்லா
சிலபகலாஞ் சிற்றினத்தார் கேண்மை - நிலைதிரியா
நிற்கும் பெரியோர் நெறியடைய நின்றனைத்தால்
ஒற்க மிலர்ளர் தொடர்பு.

கஉகள
நாலடியாருரை.

(இ-ள்.) உலகு அறிய - உலகத்தார் அறியும்படி, தீர கலப்பினும் - இடமாகச் சேர்ந்தாலும், சிறு இனத்தார் கேண்மை - அற்பருடைய உறவு, இல்லா - நிலைபெறுமல், சில பகல் ஆம் - சொற்பகால மிருப்ப

தேயாம் ; ஒற்கம் இலாளர் தொடர்பு - குணக்குறைவு இல்லாதவ

ருடைய உறவு, நிலை திரியா நிற்கும் - தமது நிலையினின்று மாறும

லிருக்கின்ற, பெரியோர் —, நெறி அடைய - நன்னெறி

[மோக்ஷம்] அடையும்படி,
நின்று அனைந்து —
யோகநிலையிலே
நின்றார்போலாம்,
[தவறிப்போகால் நீடிந்து
அசை, எ-று.
நின்று பயன்படுமென்பது கருத்து.] ஆல்
(சு)

இன்ன ரிணைய ரொமர்பிற
ரொன்னுஞ்சொல்
என்னு மிலரா
மியல்பிஞல் — துன்னித்
தொலைமக்க

டுன்பந்தீர்ப் பாரோயார் மாட்டும்
தலைமக்க ளாகற்பா லார்.

(இ-ள்.) இன்னார் - இவர், இனையர் - இப்படிப்பட்டவர், எமர் - எம்மவர், [உறவினர்], பிறர் - உறவில்லாதவர், என்னும் சொல் - என்றுசொல்லுகிறபேச்சு, என்னும் - ஏதாகிலும், இலர் ஆம் - இல்லாதவராகிய, இயல்பினால் - தன்மையால், துன்னி - சேர்ந்து, தொலைமங்கள் - தளர்ந்தமனிதருடைய, துன்பம் தீர்ப்பார் - சங்கடத்தை நீக்குவார்கள், யார்மாட்டும் - எவரிடத்தும், தலை மக்கள் ஆகல் பாலார் - மேன்மக்களாகுந் தன்மையுடையவர்கள், எ-று.

எங்கும் மேன்மக்களென்று

சொல்லத்தக்கவர் நன்மை தீமைகளை

யும் உறவு உறவின்மைகளையும் நாடாமலே சேர்ந்து துன்புற்றவர்க ளுடைய துன்பங்களைத் தீர்ப்பர் என்பது கருத்து.

ஆகற்பாலார்—எழுவாய்; தீர்ப்பாரோ—பயனிலை. ஏகாரம் – தேற்றம். துன்பம் தீர்ப்பார்—எழுவாய், தலைமக்களாகற் பாலார்—பயனிலை, என்னவுமாம்; அப்போது ஏகாரம் பிரிநிலை. தொலை மக்கள்—

தொலை - வினைத்தொகை,

செல்வம் தொலைந்த மக்கள் என்பதாம்.

இன்னர்—இன் - இடைச்சொல், பகுதி, அர் - விகுதி. இனையரில் ஐ - சாரியை. பிறரில் ரகரவொற்று விகுதி. என் என்பது இடைக் குறையான எவனென்னும் குறிப்பு முற்றுலாகிய பெயர். (ரு)

•பொற்கலத்துப் பெய்த புலியுகிர் வான்புழுக்கல்
அக்காரம் பாலோ டமரார்கைத் துண்டலின்
உப்பிலிப் புற்கை யுயிர்போற் கிளைஞர்மாட்
டெக்கலத் தானு மினிது.

சுற்றந்தழால்.

காடஎ

(இ-ள்.) பொன் கலத்தில் பெய்த - பொற்பாத்திரத்திலே இட்ட, புலி உகிர் வான் புழுக்கல் - புலிநகம்போலே வெண்மையான சோற்றை, அக்காரம் பாலொடு - சக்கரை பால்களோடு, அமரார் கைத்து - அன்பில்லாருடைய கையிலிருந்து, உண்டலின் - உண்பதைப்பார்க்கிலும், உப்பு இலி - உப்பு இல்லாத, புற்கை - புல்லரிசிக்கூழை, உயிர் போல் கிளைஞர்மாட்டு - உயிரையொத்த பந்துக்களிடத்தில், எக்கலத்தாயினும் - எந்தப்பாத்திரத்திலாயினும் (உண்பது), இனிது - இனிப்பாகும், எ-று.

அக்காரம் பால்—உம்மைத்தொகை. கைத்து—ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை, து - சாரியை, அல்லது கைத்து - கையினிடத்துள்ள

தாகிய, புழுக்கல் எனவுங் கூட்டலாம். போல்—வினைத்தொகை. காலத்தான்—ஆன் - இடப்பொருள். (சு)

நாள்வாய்ப் பெறினுந்தந் நள்ளாதா ரில்லத்து
வேளாண்மை வெங்கருனை வேம்பாகும் - கேளாய்
அபராணப் போழ்தி னடகிடுவ ரேனும்
தமராயார் மாட்டே யினிது.

(இ-ள்.) நாள்வாய் பெறினும்-காலத்திலே பெற்றாலும், தம் நள்ளாதார் இல்லத்து - தம்மை நேசியாதவருடைய அகத்தில், வேளாண்மை - உபகாரமாக் கொடுக்கப்பட்ட, வெம் கருனை - விரும்பத்தக்க பொரிக்கறியுணவும், வேம்பு ஆகும் - வேம்புபோல் கைப்பு ஆகும்; கேளாய் - கேள், அபரானப்போழ்தின் - பிற்பகற்காலத்து, அடகு இடுவர் ஏனும் - இலைக்கறியை இட்டாராயினும், தமர் ஆயார்மாட்டே-, தம்முறவரா யிருப்பவரிடத்திலேயே, இனிது - (உண்ணும் உணவு) இனிப்பாகும், எ-று.

இங்கே தமர் என்பது நேசிக்கு முறவினர்க்கு ஆம். நாள்வாய்—வாய் - ஏழனுருபு. நள்ளாதார்—நள் பகுதி, ஆ - எதிர்மறைவிகுதி, த் - சந்தி, ஆர் - பலர்பால் விகுதி. அபராணம்—அபராஹ்ந என்னும் ஆரியமொழித்திரிபு; அபர - பிற்பட்டது, அஹ்ந - பகல், பகலின் பிற்பட்ட பாகம் எனமாறி யியைந்தது. (எ)

முட்டிகை போல முனியாது வைகலும்
கொட்டியுண் பாருங் குறடுபோற் கைவிடுவர்
சுட்டுக்கோல் போல வெரியும் புகுவரே
நட்டா ரெனப்படு வார்.

(இ-ள்.) முட்டிகை போல-செம்மட்டியைப்போலே, முனியாது-வெறுக்காமலிருக்கும்படி, வைகலும் - நாள்தோறும், கொட்டி - பதப்

கஙஅ

நாலடியாருரை.

படுத்தி, உண்பாரும் - (ஒருவர்சோற்றை) உண்கிறவர்களும், (காலம் வாய்த்தால்) குறடுபோல் - பற்று குறட்டைப்போல், கைவிடுவர் - விட்டு நீங்குவர்; நட்டார் எனப்படுவார் - அன்புள்ள உறவினரென்ன ப்பட்டவர்கள், சுட்டுகோல்போல - உலையாணிக் கோலைப்போலே, எரியும் புகுவர் - (உறவினர்க்குத் துன்பநேர்ந்தபோது அவரோடு) நெருப்பிலேயும் விழுவர், எ-று.

செம்மட்டி இரும்பைக்கொட்டிப் பதமாக்குவதுபோல் ஒருவனை த் தனக்கு இதஞ்செய்யும்படி வசப்படுத்தி யுண்பர் என்பதாம்.

கொட்டுதல் – அடித்தல், பதமாக்குதலுக்கு ஆயிற்று. கூடம் – (அ)
கொல்லனுடைய ஓராயுதம்.

நறுமலர்த் தண்கோதாய் நட்டார்க்கு நட்டார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ – இறுமளவும்
இன்புறுவ இன்புற் றெழீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துன்புறுக் கால்.

(இ-ள்.) நறுமலர் தன் கோதாய்-சுகந்தமான பூச்சூட்டிய குளிர்ந்த கூந்தலுடையவளே! நட்டார் – நேசித்தவர், நட்டார்க்கு – நேசித்தவர்க்கு, இறும் அளவும் – சாகும்வரையும், அவரோடு – அந்நட்டாரோடு, இன்பு உறுவ இன்பு உற்று – இன்பப்படுமவைகளை இன்பப்பட்டு, எழீஇ – நடந்து, துன்பு உறுவ துன்பு உறுக்கால் – துன்பப்படுமவைகளைத் துன்பப்படாமற்போனால், மறுமையும் – மறுபிறப்பிலாகிலும், செய்வது ஒன்று உண்டோ – செய்யத்தக்க நற்காரியம் வேறொன்று இருக்கிறதோ, [இல்லை], எ-று.

நட்டார்—சுற்றத்தார் எனக்கொள்க. மறுமையும் என்பதில் உம்மை விகற்பப்பொருளும் எச்சப்பொருளு முடையது. இம்மையிலொன்று மில்லையே மறுமையிலாகிலு முண்டோவென்றால் அதுவு

மில்லை என்பது கருத்து.

நட்டார் தம்மை நட்டாரோடு சமமாக இன்பதுன்பங்களை அனுபவிக்கவேண்டுமென அவர்களிருக்கவேண்டிய முறைமை கூறப்பட்டது.

இன்பு உறுவ, துன்பு

உறுவ,—பலவின்பால்

வினையாலணையும்

'பெயர், இரண்டனுருபு தொக்கது. எழீஇ—எழூ - பகுதி. (க).

விருப்பிலா ரில்லத்து வேறிருந் துண்ணும்
வெருக்குக்கண் வெங்கருனை வேம்பாம் - விருப்புடைத்
தன்போல்வா ரில்லுட் டயங்குநீர்த் தண்புற்கை
என்போ டியைந்த வமிழ்து.

நட்பாராய்தல்.

க௱௯

(இ - ள்.) விருப்பு இலார் இல்லத்து - தன்மேல் அன்பில்லாதவர்களுடைய அகத்தில், வேறு இருந்து - வேறாயிருந்து, உண்ணும்—, வெருக்கு கண் - பூனைக்கண்ணைப்போன்ற, வெம் கருனை - விரும்பத்தக்க பொரிக்கறியுணவு, வேம்பு ஆம்—; விருப்பு உடை தன்போல்வார் இல்லுள் - (தன்மேல்) விருப்பமுள்ள தன்னோடொத்தவருடைய அகத்தில், (உண்ணப்படும்) தயங்கு நீர் - தெளிந்த நீரிலேயுள்ள, தண் புற்கை - குளிர்ச்சியான புல்லரிசிக்கூழானது, என்போடு இயைந்த - உடம்பிற்குப்பொருந்தின, அமிழ்து - அமிர்தமாகும், எ-று.

வேறிருத்தலாவது—அன்பிற்குத்தக்க வுபசாரம் பெறுமலிருத்தல். ஒருவித பளபளப்பினுல் பூனைக்கண் கருணைக்கு உவமை யாயிற்று. வெருகு என்பதில் ககரம் வேற்றுமைச்சந்தியில் மிக்கது ; "நெடிலோ டுயிர்த்தொடர்" என்கிற-(கன்-உயிர் புணர்-ரு-ஙஙு-)ன் உரையைக்கா ண்க. விருப்பு—விரும்பு என்னு முதனிலைத்தொழிற்பெயர் வலித்தது. வேம்பு, அமிழது,—உவமையாகு பெயர்கள். தனக்கு அவர்கள் மேலுள் ளதுபோல் தன்மேல் அவர்களும் அன்பு கூர்ந்தவராயிருக்கவேண்டுமெ ன்பது, "விருப்புடைத் தன்போல்வர்" என்று சொல்லப்பட்டது. என்பு—உடம்புக்கு ஆகுபெயர் ; "என்பு முரியர் பிறர்க்கு". (சுய)

உஉ-ம். அதிகாரம்.

நட்பாராய்தல்.

அதாவது:—சிநேகிக்கத் தக்க குண மிருப்பதைத் தெரிந்து கொள்வது.

கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மை யெஞ்ஞான்றும்
குருத்திற் கரும்புதின் றற்றே - குருத்திற்
கெதிர்செலத்தின் றன்ன தகைத்தரோ வென்றும்
மதுர மிலாளர் தொடர்பு.

(இ-ள்.) கருத்து உணர்ந்து - (நூல்களின்) உட்பொருளை அறிந்து, கற்று அறிந்தார் கேண்மை - படித்தெடுத்தவரோடு கொண்ட சிநேகம், எஞ்ஞான்றும் - எப்போதும், குருத்தில் கரும்பு தின்று அற்று - குருத்திலிருந்து கரும்பைத்தின்றாற்போலும்; என்றும் - எக்காலத்தும், மதுரம் இலாளர் தொடர்பு - (கல்வியறிவாகிய) இனிப்பில்லாதவரோடு கொண்ட சிநேகம், குருத்திற்கு—, எதிர்செல - எதிரேசெல்லும்படியாக, [அடியிலிருந்து என்கிறபடி]- தின்று அன்ன- தின்றாற்போலிருக்கிற, தகைத்து - குணமுள்ளது; அரோ - அசை, எ-று.

கசுO

நாலடியாருரை.

கரும்பைக்

குருத்திலிருந்து தின்றால்
வரவர இனிமை யதிகமா
வதுபோலே கற்றோர்
கேண்மையு
நாளுக்குநாளினிப்பாகும்;
அதற்கு .
எதிர்செலத்தின்றால் வரவர
இனிமை குறைவதுபோல்
கல்லாதார்
நட்பு நாளுக்குநாள் உருசி
குறைந்து வெறுக்கப்படும்
என்பதாம். இக் கருத்தே
கல்வியில் எட்டாம் பாட்டிலும்
சொல்லப்பட்டது.

•அற்றே என்பதில் ஏகாரம் தேற்றத்தில் வந்ததென்னலாம். உணர்ந்து என்னும் எச்சம் கற்று என்பதைக் கொண்டது. அறிந்தார் என்பதற்கு காரியாகாரியங்களை அறிந்தவர்கள் என்பது பொருள். இதுதான் படித்தெடுத்தவர் என்று கூறப்பட்டது. உட்பொருள்தெரிய நூல்களைக் கற்று நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தெடுக்குந் தன்மை யுள்ளவர்கள் என்பது திரண்டகருத்து.

தகைத்து —

குறிப்புமுற்று, தகை - பகுதி, து - ஒன்றன்பால் விகுதி.

(க)

இற்பிறப் பெண்ணி யிடைதிரியா ரென்பதோர்
நற்புடைக் கொண்டமை யல்லது - பொற்கேழ்
புனலொழுகப் புள்ளிரியும் பூங்குன்ற நாட
மனமறியப் பட்டதொன் றன்று.

(இ-ள்.) பொன் கேழ் - பொன்னிறமுள்ள, புனல் ஒழுக-அருவி நீர்பெருக, புள் இரியும் - பறவைகள் ஓடுகின்ற, பூம் குன்ற நாட - அழகான மலைசூழ்ந்த நாடுடையவனே! இல் பிறப்பு எண்ணி - (அவருடைய) நற்குலப்பிறப்பை

என்னி, இடை திரியார் -

நடுவில்மாருர்களு,

என்பது ஓர் நல்புடை - என்று சொல்லப்பட்ட ஒருநல்ல பக்ஷத்தை, யொன்டமை அல்லது - (சிநேகிப்பதற்கு ஏதுவாகக்) கொள்ளீடே

யல்லாமல், மனம்

அறியப்பட்டது ஒன்று அன்று -

அவருடைய மன

நிலை

யறியப்பட்டதென்கிற ஒருபக்ஷம்

அல்ல, எ-று.

•• முற் பாட்டில்

கூறியபடி சிநேகிப்பதற்கு

கல்வி யறிவு காரண •

...மானதுபோல் நற்குலப்பிறப்பும் காரண மாதலால் நற்குடிப் பிறந்தவர் மாறமாட்டாரென்ற உறுதியினால் சிநேகிக்கலாம். மனம் அறி

வது அசாத்தியம்

என்கிறபடி. பொன் மிகுதி பற்றி அங்கிறமுள்ள நீர்

•ஓடிவரக்கண்டு இதுயாதோ என அஞ்சிப் பறவைகள் ஓடுகின்றன என மலையைச் சிறப்பித்தது. (உயிர் புணர்-சு-௫௦-) விதியால் பூங்குன்ற

என் மெலிமிகுந்தது.

கொண்டமை—தொழிற்பெயர்.

(உ)

யானை யனையவர் நண்பொரீஇ நாயனையார்
கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும் யானை

நட்பாராய்தல்.

எ. சுக

அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லு மெறிந்தவேன்
மெய்யதா வால்குழைக்கு நாய்.

(இ-ள்.) யானை அனையவர் நண்பு - யானைபோன்றவர்களுடைய நேசத்தை, ஓரீஇ - விட்டு, நாய் அனையார் கேண்மை - நாய் போன்றவர்களுடைய சிநேகத்தை, கெழீஇகொளல்வேண்டும் - சேர்ந்துக்கொள்வது ஆவசியகம்; (ஏனெனில்) யானை—, அறிந்து அறிந்தும் - பலதரம் அறிந்திருந்தும், பாகனையே கொல்லும் - (தனக்கு உணவு கொடுத்துக்காக்கிற) பாகனையே கொல்கின்றது; எறிந்த வேல் - (தன்னையுடையவன்) பிரயோகித்த ஆயுதமானது, மெய்யது ஆ - தன் உடலில் பொத்ததாயிருக்கவும், நாய்—, வால் குழைக்கும் - வாலையாட்டும், எ-று.

பாகனையே—இங்கு ஏகாரம் சிறப்புப்பொருளில் வந்ததாக்கொள்ளவேண்டும். மெய்யது — குறிப்புவினையா லணையும்பெயர், சினையடியாப்பிறந்த பெயர் என்பது நேர்.

(ரு)

பலநாளும் பக்கத்தா ராயினு நெஞ்சில்
சிலநாளு மொட்டாரோ டொட்டார் - பலநாளும்
நீத்தா ரெனக்கை விடலுண்டோ தந்நெஞ்சத்
தியாத்தாரோ டியாத்த தொடர்பு.

(இ-ள்.) பல நாளும் - எந்நாளும், பக்கந்தார் ஆயினும் - அருகி லிருப்பவரானாலும், நெஞ்சில் - மனதில், சில நாளும் - சொற்பதினங் களாகிலும், ஒட்டாரோடு - பொருந்ாதவர்களோடு, ஒட்டார் - சேர மாட்டார்கள் (புத்திசாலிகள்); தம் நெஞ்சத்து - தமது மனசிலே, யாத்தாரோடு - சேர்க்கப்பட்டவர்களோடு, [பொருந்தினவர்களோடு என்றபடி], யாத்த தொடர்பு - சேர்த்த சிநேகத்தை, பல நாளும் நீத் தார் என - பலகாலமும் (தம்மை) விட்டிருப்பவரென்று, கை விடல் உண்டோ - விட்டுவிடுவது இருக்குமா, [இல்லை] எ-று.

மனம் பொருந்ாதவர் எத்தனை காலம் கிட்ட விருந்தாலும் அவரை யோக்கியர் நேசிக்கமாட்டார். மனம் பொருந்தினவர் எவ் வளவுகாலம் விட்டிருந்தாலும் அவர் சிநேகத்தைக் கைவிடமாட்டார் கள் என்பது கருத்து.

நீத்தார்—நீ-பகுதி, ஆர்-விகுதி, தகரங்கள் சந்தியும் இடைநிலை யும். யாத்தார்—யா - பகுதி, மற்றவை முன்போல். (சு)

கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது
வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி - தோட்ட

கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை
நயப்பாரு நட்பாரு மில்.

(இ-ள்.) கோட்டு பூ போல-கொம்பிலிருக்கிற பூவைப் போலே, மலர்ந்து - (முன்னே) முகமலர்ந்து, பின் கூம்பாது - பின்பு குவியா மல், வேட்டதே வேட்டது - விரும்பினதே விரும்பினதா யிருப்பது, நட்பு ஆட்சி ஆம் - சிநேகபரிபாலனஞ் செய்வதாம்; தோட்ட-தோண்டப்பட்ட, கயம் பூ போல் -

குளத்திலிருக்கும் பூவைப் போலே, முன் மலர்ந்து பின் கூம்புவாரை - முதலில் முகமலர்ச்சியைக்காட் டிப் பின்பு முகம் சுருங்கிப்போகின்றவர்களை, நயப்பாரும் நட்பாரும் இல் - விரும்புகின்றவர்களும் சிநேகிக்கின்றவர்களும் இல்லை, எ-று.

ஒருவரைக்கண்டவுடனே முகமலர்ச்சியோடு விரும்பி யது மாறும

லிருந்தால் அதுதான் சிநேககுணம், அப்படியின்றி முன்சந்தோஷங் காட்டிப் பின் வெறுப்படைவது சிநேககுணமல்ல என்பது கருத்து.

வேட்டது—வேள் - பகுதி, ட் - இடைநிலை, அ - சாரியை, து - விகுதி, ள் ட் ஆனது சந்தி, தொழிற்பெயர் ; விருப்பம் என்கிறபடி.

தோட்ட—தொடு என்னு முதனிலை முதனீண்டு டகரமிரட்டிக் காலங் காட்டியது ; பெயரொச்சம். (ரு)

கடையாயார் நட்பிற் கமுகனைய ரேனை
இடையாயார் தெங்கி னனையர் - தலையாயார்
எண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்டஞான் றிட்டதே
தொன்மை யுடையார் தொடர்பு.

(இ-ள்.) கடை ஆயார் - கீழ்த்தரமானவர்கள், நட்பில் - சினேகத்தில், கமுகு அனையர் - பாக்குமரத்தை ஒத்தவர்; ஏனை இடை ஆயார் - மற்ற நடுத்தரமானவர், தெங்கின் அனையர் - தென்னைமரத்தை யொத்தவர்; தலை ஆயார் - முதற்றரமானவர்கள், என்

அரும் பெண்ணை போ

ன்று - எண்ணுதற்கு

அருமையான பனைமரத்தை

ஒத்து (இருப்பவர்);

தொன்மை உடையார்

தொடர்பு -

பழமையுடையவருடைய

சிநேகம்,

இட்ட ஞான்று - செய்தகாலத்தில், இட்டதே - செய்ததே, [பின்பு ஒருகாலும் உபசரணையை வேண்டுவதன்று என்கிறபடி], எ-று.

இப்படிச்சொன்னதல்

ஒரு நாள் உபசரணை

தவிர்ந்தாலும் பா

க்குமரம் பயன் கெடுவதுபோல் கீழோர் நேசம் கெடுமெனவும், இடையிடையே உபசரணை யில்லாமற்போனால் தெங்கு பழுதுபடுவதுபோல் .

மந்திமர் சினேகம்

பழுதாமெனவும்

குறிப்பிக்கப்பட்டது. தலையாயாராகிய தொன்மையுடையார்

தொடர்பு எனக்கூட்டியு

முரைக்கலாமா

நட்பாராய்தல்.

௧௬௩

யினும் "எடுப்பழிவுளது" என்னுங் குற்றம் வரும் என அறிக. வேறு வகை யுரைப்பாரு முளர், அதுவுங் குற்றத்திற்கே யிடமாம். இருப்பவர் என ஒருசொல் வருவிக்கப்பட்டது. பழமையாவது ஒருகால் செய்த நட்பைப் பாராட்டுந் தன்மை. இட்டநா ளிட்டதே யன்றிப் பின் யாதோ ருபசரணையை வேண்டாதென்னுஞ் சிறப்பு நோக்கித்தான் என்னரும் பெண்ணை என்னப்பட்டது. (௯)

கழுநீருட் காரட கேனு மொருவன்
விழுமிதாக் கொள்ளி னமிழ்தாம் - விழுமிய
குய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினு மேவாதார்
கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்.

(இ - ள்.) கழு நீருள் கார் அடகு ஏனும் - அரிசிகழுவிய நீரில் சமைத்த கறுத்த இலைக்கறியானாலும், ஒருவன்—, விழுமிது ஆ-சிறப்பாக, [பிரியமாக], கொள்ளின் - ஏற்றுக்கொண்டால், அமிழ்து ஆம்—அமிருதம்போலாம்; விழுமிய - சிறந்த, குய் - தாளிப்புள்ள, துவை - கறிகள், ஆர் - நிறைந்த, வெள் சோறே ஆயினும் - வெண்மையான நல்லரிசிச் சோறே யானாலும், மேவாதார் - நேசியாதவருடைய, கைத்து - பொருளாகிய உணவை, உண்டல் - புசித்தல், காஞ்சிரங்காய் - எட்டிக்காயைத் தின்பது போலாம், எ-று.

உணவிலுள்ள வருசியும் சிநேக குணம் பற்றியே சிறக்கும் என்பது கருத்து.

௧ விழுமிது—விழுமு - பகுதி, து - விகுதி.

இன் - இடைநிலை, ஈறுதொக்கது,

நாய்க்காற் சிறுவிரல்போ னன்கணிய ராயினும்
ஈக்காற் றுணையு முதவாதார் நட்பென்னும்
சேய்த்தானுஞ் சென்று கொளல்வேண்டுஞ் செய்விளைக்
வாய்க்கா லனையார் தொடர்பு. [கும்

(இ-ள்.) நாய் கால் சிறு விரல் போல்-நாயின்கால்களிலுள்ள சிறிய விரல்களைப்போலே, நன்கு அணியர் ஆயினும் - மிகவும் நெருக்கமுள்ளவரா யிருந்தாலும், ஈ கால் துணையும் - ஈயின்காலளவாகிலும், உதவாதார் நட்பு - உதவிசெய்யாதவர்களுடைய் சிநேகம், என் ஆம் - என் பயனும்; செய் விளைக்கும் - கழனியை விளையும்படி செய்கின்ற, வாய்க்கால் அனையார் தொடர்பு - நீர்க்காலை யொத்தவர்களுடைய சிநேகத்தை, சேய்த்து ஆனும் - தூரத்திலிருப்பதானாலும், சென்று கொளல் வேண்டும் - போய்க் கொண்டுவரவேண்டும், எ-று.

சேய்த்து—குறிப்பு முற்று, சேய் - பண்படி, பீகுதி.

(அ)

௧௪௪

நாலடியாருரை.

தெளிவிலார் நட்பிற் பகைநன்று சாதல்
விளியா வருநோயி னன்றால் - அளிய
இகழ்தலிற் கோற லினிதேமற் றில்ல
புகழ்தலின் வைதலே நன்று.

(இ - ள்.) தெளிவு இலார் நட்பின் - விவேக மில்லாதவருடைய சிநேகத்தைக்காட்டிலும், பகை நன்று - அவருடைய விரோதம் நல்லது; விளியா - தீராத, அரு நோயின் - அருமையான வியாதியைக் காட்டி

லும், சாதல் நன்று - செத்துப்போவது நல்லது ; அளிய - (மனம்) வெந்துபோம்படி, இகழ்தலின் - நிந்திப்பதைக்காட்டிலும், கோறல் - கொல்லுதல், இனிது - நல்லது ; இல்ல புகழ்தலின் - இல்லாத குணங்களைச் சொல்லிப் புகழ்வதைப்பார்க்கிலும், வைதலே - திட்டுவதே, நன்று - நல்லது. மற்று - அசை, எ-று.

மூடனுடைய

சிநேகத்தினால் ஏதாகிலும் துன்பம் அனுபவிக்க வேண்டிவரும்; பகையினால் ஒன்று மில்லையாம்; ஆனதனால் தெளிவிலார் நட்பின் பகை நன்று என்றார். கோறல்—கொல் - பகுதி, தல்- விகுதி, பகுதி முதனீட்சி.

(௯)

மரீஇப் பலரோடு பன்னாள் முயங்கிப்
பொரீஇப் பொருட்டக்கார்க் கோடலே வேண்டும்
பரீஇ யுயிர்செகுக்கும் பாம்பொடு மின்னா
மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு.

(இ-ள்.) பலரோடு - அநேகரோடு, மரீஇ - சேர்ந்து, பல் நாள் -

அனேகநாள், முயங்கி - கலந்து, பொரீஇ - (மனநிலையில்) ஒப்பாகி, - பொருள் தக்கார் - பிரயோஜனமாகத் தக்கவர்களை, கோடலே வேண்டும் - கொள்வதே ஆவசியகம் ; பரீஇ - கடித்து, உயிர் செகுக்கும் - உயிரை நாசப்படுத்துகின்ற, பாம்பொடும் - பாம்போடு கூடவும், மரீஇ - சேர்ந்து, பின்னை பிரிவு - பின்பு பிரிந்து போவது, இன்று - பிரியமாகமாட்டாது, எ-று.

பலரோடும் பழகிப்பார்த்து உபயோகமானவர்களைச் சிநேகித்துக்கொள்ளவேண்டும். கெட்டகுணமுள்ள பாம்போடாயினும் நேசித்துப் பிரிவது துக்கமா யிருக்குமானால் மேலானவர்களைப் பிரிவது மகா துக்கமல்லவா என்கிறபடி.

பொரீஇ—பொருவு - பகுதி, மற்றவை செய்யுணிலையில் வந்த விகாரம். மற்ற வினை யெச்சங்களு மிப்படியே. இன்று—இன்றது என்பதில் ஈறு தொகுத்தல். (௧0)

நட்பிற்பிழைபொறுத்தல்.

க௪௫

உ௩-ம் அதிகாரம்.

நட்பிற்பிழை பொறுத்தல்.

அதாவது சிநேகித்தவர் தமக்குச் செய்யுங் குற்றங்களைப் பொறு
த்துக்கொள்ளுதல்.

நல்லா ரெனத்தா
னனிவிரும்பிக்
கொண்டாரை
அல்லா ரெனினு
மடக்கிக்
கொளல்வேண்டும்

நெல்லுக் குமியுண்டு
நீர்க்கு நுரையுண்டு
புல்லிதழ் பூவிற்கு
முண்டு.

(இ-ள்.) நல்லார் என - நல்லவர்களென்று, தாம் மனி விரும்பி

கொண்டாரை - தாங்களே மிகவும் இச்சித்துச் சிநேகங் கொண்டவர்

களை, அல்லார் எனினும் - நல்லவரல்லாதவரா யிருந்தாலும், அடக்கி

கொளல்வேண்டும் -
அக்குற்றங்களைத் தம்மனதில்
அடக்கி நட்பாக
வே கொள்ளவேண்டும்;
நெல்லுக்கு உமி உண்டு—,
நீர்க்கு நுரை
உண்டு—,
பூவிற்கும்-புஷ்பத்திற்கும், புல்
இதழ் உண்டு - (ஈனமான)
புற இதழ் இருக்கின்றது,
எ-று.

யாரும் விரும்பிக்கொள்ளத்தக்க நெல் நீர் பூ இவைகளிலும் உப யோகமற்ற தாழ்மையான பொருள்க ளிருக்கின்றமையால் சில குணங் களைக்கொண்டு நாம் சிநேகித்தவரிடத்தில் உள்ள குற்றங்களைப் பொ

றுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றபடி. "குற்றம்பார்க்கிற் சுற்றமில்லை." அவர்களுக்கு ரகசியத்தில் புத்திசொல்லி அடங்கச் செய்துகொள்ள வேண்டுமெனவு முரைக்கலாம். (௧)

செறுத்தோ றுடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டூடார்
மறுத்துஞ் சிறைசெய்வர் நீர்நசை வாழ்நர்
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பரே
தாம்வேண்டிக் கொண்டார் தொடர்பு.

(இ-ள்.) செறுத்தோறு உடைப்பினும் - (தாங்கள்) கட்டுந்தோறும் உடைத்துக்கொண்டு போனாலும், நீர் நசை வாழ்நர் - ஜலத்தை விரும்பி வாழ்கின்றவர்கள், செம் புனலோடு - நல்ல நீரோடு, ஊடார் - பிணங்காதவராய், மறுத்தும் சிறை செய்வர் - மறுபடியும் கட்டிக் கொள்வார்கள்; (அப்படியே) வெறுப்ப வெறுப்ப செயினும் - வெறுக்கும்படியான காரியங்களை அடிக்கடி செய்தாலும், தாம்வேண்டி - தாங்கள் விரும்பி, தொடர்பு கொண்டார் - சிநேகங்கொண்டவர்கள், பொறுப்பர் - பொறுத்துக்கொள்ளுவார்கள், எ-று.

௧௬௬
நாலடியாருரை.

வெறுப்ப என்பது

பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர் ; அடுக்கு பலமுறை செய்தலாகிய பொருணிலைபால் வந்தது ; அதனை வினையெச்சமா வைத்து துன்பங்களை எனச் செயப்படுபொருள் வருவித்து உரைப்பதும் அமையும். அந்தப் பக்ஷத்தில் அடுக்கு மிகுதிப் பொருளில் வந்ததாம்.

(உ)

இறப்பவே தீய செயினுந்தன் னட்டார்
பொறுத்த றகுவதொன் றன்றோ - நிறக்கோங்
குருவவண் டார்க்கு முயர்வரை நாட
ஒருவர் பொறையிருவர் நட்பு.

(இ-ள்.) தன் நட்டார் - தன்சிநேகிதர், இறப்ப தீய செயினும் - மிகவுந் தீங்குகளைச் செய்தாலும், பொறுத்தல் - பொறுத்துக்கொள்ளுதல், தகுவது ஒன்று அன்றோ - தகுதியான ஒரு காரியமல்லவா;

நிறம் கோங்கு - நல்லநிறமுள்ள கோங்கம் பூவிலே, உருவம் வண்டு ஆர்க்கும் - அழகுள்ள வண்டுகள் சப்திக்கப்பெற்ற, உயர்வரை நாட - உயர்வான மலைகளுள்ள நல்லநாட்டை யுடையவனே! ஒருவர் பொறை - ஒருவர்பொறுப்பது, இருவர் நட்பு - இருவருடைய சிநேகம் ஆகின்றது. ஏ-அசை, எ-று.

பொறை—தொழிற்பெயர், பொறு - பகு, ஐ - விகுதி.

(௩)

மடிதிரை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தம்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்குஞ் சேர்ப்ப
விடுதற் கரியா ரியல்பிலரோ னெஞ்சம்
சுடுதற்கு மூட்டிய தீ.

(இ-ள்.) மடி திரை - மடிந்து வீழ்கின்ற அலைகள், தந்திட்டு-கொடுத்த, வான் கதிர் முத்தம் - பிரகாசமான கிரணங்களையுடைய முத்துக்களை; கடு விசை நாவாய் - மிகுந்த வேகமுள்ள கப்பல்கள், கரை

அலேக்கும் சேர்ப்ப — கரைகளிலே அலேயச்செய்கின்ற கடற்கரை யரசீனே! விடுதற்கு அரியார் — (சிநேகம்) விடக்கூடாதவர்கள், இப்புலேரேல் — சற்குணம் இல்லாதவராளுல், (அவர்) நெஞ்சம் சுடுதற்கு — மனதைச் சுடுவதற்கு, மூட்டிய தீ — மூட்டப்பட்ட நெருப்புப்போலாவர், எ-று.

அலேகளிலே இருந்த முத்துக்கள் கப்பலின் விசையால் கரையில் தள்ளப்பட்டு அலேந்துகொண் டிருக்கும்படியான நாடு என்று சிறப்புக்கூறியது. நேசித்தவரை விடக்கூடாதென்று முன் சொன்னேம் ஆனலும் அவர்கள் சற்குணமிலராயின் மனதிற்கு மிகத் துயரமாயிருக்கும் எனவே சிநேகித்தவர் தவறின்றி நடக்கவேண்டும் என்றதாயிற்று. தங்கிட்டீ—இதில் இடு—துணைவினை.

(ச)

நட்பிற்பிழைபொறுத்தல்.

கசஎ

இன்னா
செயினும் விடற்பால
ரல்லாரைப்
பொன்னாகப் போற்றிக்
கொளல்வேண்டும் -
பொன்னொடு
நல்லிற் சிதைத்ததீ நாடொறு நாடித்தம்
இல்லத்தி லாக்குத லால்.

(இ - ள்.) பொன்னொடு நல் இல் சிதைத்த - பொன்னோடுகூட நல்ல வீட்டைக் கட்டழித்த, தீ-நெருப்பை, நாள் தோறும்-ஒவ்வொரு

நாளும், நாடி - விரும்பி, தம்
இல்லத்தில் - தமது
மாளிகையில், ஆக்குதலால் -
(யாவரும்) உண்டாகுவதனால்,
இன்னா செயினும் - துன்
பங்களைச் செய்தாலும்,
விடற்பாலர் அல்லாரை -
விடக்கூடாதவர்
களை, பொன்னாக போற்றி
கொளல் வேண்டும் -
பொன்போல் நினைத்
து மேலாகக்
கொள்ளவேண்டும், எ-று.

வீட்டையும்

பொன்னையும் அழித்ததென்று கைவிடாமல் நெருப்

பைச் சனங்கள் தினம் வீடுகளில் உண்டாக்காமற் போனால் எந்தச் சுகமும் வாய்க்காது, அதுபோல் துன்பஞ்செய்தாலும் உதவியான

சிநேகிதரை கைவிடக் கூடாதென்பது கருத்து.

விடலாகிய பான்மையுடையவர் விடற்பாலர்; பான்மை - இயல்பு. முற்பாட்டிற் கூறியபடி நெஞ்சசுடுதற்கு மூட்டிய தீயாலும் பொறுத்தல் கடமை என்றார். (௫)

இன்னா செயினும் விடுதற் கரியாரைத்
துன்னாத் துறத்த றகுவதோ - துன்னருஞ்சீர்
விண்குத்து நீள்வரை வெற்ப களைபவோ
கண்குத்திற் றென்றுதங் கை.

(இ - ள்.) துன் அரும் சீர் - சேருதற்கரிய சிறப்புள்ள, விண் குத்து - வானத்தைக் குத்துகின்ற, நீள் வரை - நீண்ட மூங்கிலை யுடைத்தான, வெற்ப - மலைக்கு உரியவனே! இன்னா செயினும் - துன்பங்களைச் செய்தாலும், விடுதற்கு அரியாரை - விடக்கூடாதவர்களை, துன்னா - சேராமல், துறத்தல் - விட்டுவிடல், தகுவதோ - தகுந்ததோ, [அன்று]; கண்குத்திற்று என்று - கண்ணைக் குத்தினது என்று, தம் கை - தமது கையை, களைபவோ - நீக்கிப் போடுவார்களோ (உலகத்

தார்), எ-று.

“ணல்முன்றனவும்” என்கிற [மெய்புணர்ச்சி ௩௪-வது சூத்திரத்தினால்] த ற ஆகி “குறில் செறியாலள” என்கிற [மெய் புணரியல் சூ-உ௯-வதினால்] ல கெட்டு; தறத்தறகுவதோ என்றாயிற்று. (௯)

௧௪௮

நாலடியாருரை.

இலங்குநீர்த்
தண்சேர்ப்ப வின்னா
செயினும்
கலந்து பழிகாணார்
சான்றோர் - கலந்தபின்

றீமை

யெடுத்துரைக்குந்
திண்ணறி வில்லாதார்
தாமு மவரிற் கடை.

(இ-ள்.) இலங்கு நீர் தண் சேர்ப்ப - விளங்குகின்ற ஜலத்தினால் குளிர்ச்சியான கடற்கரை யுடையவனே ! இன்னா செயினும்—, சான்

றோர் - பெரியோர், கலந்து - சிநேகித்து, பழி காணார் - குற்றத்தைப் பார்க்கமாட்டார்; கலந்த பின் - நேசித்தபின்பு, தீமை எடுத்து உரைக்

கும் - (சிநேகிக்கப் பட்டவருடைய) குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற, திண் அறிவு இல்லாதார் தாமும் - திடமான அறிவில்லாதவர்

களும், அவரில் கடை -

தீமைசெய்யு

நேசனைக்காட்டிலுந்

தாழ்மையா

ளவர், தாம் - அசை, எ-று.

பழி—முதனிலைத்

தொழிற்பெயர்,

பழிக்கப்படுவதற்கு ஆகுபெ,

யர் ; செயப்படுபொருள் விகுதி

புணர்ந்துகெட்ட

பெயரொன்றுஞ்

சொல்லலாம்.

(எ)

ஏதிலார் செய்த திறப்பவே தீதெனினும்
நோதக்க தென்னுண்டா நோக்குங்கால் - காதல்

கழுமியார் செய்த கறங்கருவி நாட
விழுமிதா நெஞ்சத்து ணின்று.

(இ-ள்.) கறங்கு அருவி நாட - ஒலிக்கின்ற மலையருவிகளுள்ள நாட்டுக் குடையவனே! ஏதிலார் செய்தது - அயலார்செய்தது, இறப்பவே தீது எனினும் - மிகவுங் கொடியதானாலும், நோக்குங்கால் - (விதியை) யோசித்தால், நோ தக்கது - வெறுக்கத்தக்கது, என் உண்டாம் - என்ன உண்டு; காதல் கழுமியார் - அன்பு மிகுந்தவர், செய்த - செய்த (தீமை,) நெஞ்சத்துள் நின்று - மனதில் நின்றால், [சிந்தித்தால்,] விழுமிது ஆம் - சிறந்த தாய்விடும், எ-று.

அயலார் செய்ததே

யோசிக்குங்கால்

வெறுக்கத் தகாததானால்

அன்பர் செய்தது

பிரியமாயாகும் என்பது
கருத்து. • செய்தது
என்பது ஈறுகுறைந்தது ;
அல்லது விழுமி என்பது,
சிறந்தபொருளுக்கு ஒருபெயராகக்
கொள்ளத்தக்கது. நோதற்குத்
தக்
கது, நோதக்கது, நோ -
முதனிலைத்தொழிற் பெயர்,•
நான்கனுருபு
' தொக்கு; தக்கதோடு
ஒருமொழித் தன்மைப்பட்ட
தெனக்கொள்க.

கழுமியார்—கழுமு-பகுதி,
இன்-ஈறு குறைந்தது,
ஆர்-விகுதி. (அ)

நட்பிற்பிழைபொறுத்தல்.

கசகூ

தமரொன்று
தாங்கொள்ளப் பட்டவர்
தம்மைத் தமரன்மை
தாமறிந்தா ராயி னவரைத்

தமரினு நன்கு மதித்துத்
தமரன்மை
தம்மு ளடக்கிக்
கொளல்.

(இ-ள்.) தமர் என்று - தம் உறவினர் என்று, தாம் கொள்ளப் பட்டவர் - தாமே உறவுகொள்ளப் பட்டவர், தம்மை - தம்மிடத்தில்,

தமர் அன்மை - தம்முறவிற்கு ஏலாமை செய்ததை, தாம் அறிந்தார் ஆயின் - தாம் அறிந்துகொண்டாரானால், அவனை - அப்படிச்செய்தவனை, தமரினும் நன்கு மதித்து - தம்மவரினு மேலாகக்கொண்டு, தமர் அன்மை - (அவரிடம் காணப்பட்ட) தமரன்மையை, தம்முள் - தம் மனதில், அடக்கி கொளல் - அடக்கிக்கொள்க, எ-று.

தமரன்மை அதன் காரியத்திற்கு ஆயிற்று. தம்மை—வேற்றுமை மயக்கம். அடக்கிக்கொளல்—வியங்கோள் வினைமுற்று, [வினை - கூ - கக - உரையைக்காண்க.] (கூ)

குற்றமு மேனைக் குணமு மொருவனை
நட்டபி னாடித் திரிவேனேல் - நட்டான்
மறைகாவா விட்டவன் செல்வுழிச் செல்க
அறைகடல்சூழ் வைய நக.

(இ-ள்.) ஒருவனை நட்டபின் - ஒருவனை நேசித்தபிறகு, குற்றமும் - (அவனிடம்) குற்றத்தையும், ஏனை குணமும் - மற்ற குணத்தையும், நாடி திரிவேனேல் - ஆராய்ந்துகொண்டு திரிவேனேயானால், நட்டான் - நேசித்தவனுடைய, மறை - ரகசியத்தை, காவா விட்டவன் - காக்காமல் வெளிவிட்ட பாவி, செல் உழி-போம் கதியில், அறை கடல் சூழ் வையம் நக - ஒலிக்கின்ற கடல் சூழ்ந்தபூமி (இகழ்ந்து) சிரிக்கும்படி, செல்க - போகக்கடவேன், எ-று.

எவ்வித ரகசியத்தை வெளியிடுவதினாலே நேசித்தவனுக்குத் துன்பமுண்டாகுமோ அவ்வித ரகசியத்தை வெளியிட்டபாவி போகத் தக்க நரகந்தான் சிநேகித்தபின் அவனுடைய குணதோஷங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறவனுக்கும் என்றபடி.

மறை — செயப்படுபொருள் விகுதி புணர்ந்துகெட்ட பெயர்; மறைக்கப்படுவது. நக—செயவெனெச்சம், நகு - பகுதி, அ - விகுதி, குற்றுகர விதி பெற்றது. செல்வுழி—இங்கே வகரம் தோன்றியதற்கு விதி, [உயிர்புணர் - கஙு - சூத்திர வுரையிற்] காண்க. (௪0)

உசு-வது அதிகாரம்.

கூடா நட்பு.

அதாவது பொருந்தாத சினேகம் இப்படிப்பட்டதெனத் தெரி

ந்துகொள்ளுதல்.

செறிப்பில் பழங்கூரை சேறணை யாக
இறைத்துநீ ரேற்றும் இடப்பர் - கறைக்குன்றம்
பொங்கருவி தாழும்
புனல்வரை நன்னாட
தங்கரும முற்றுந்
துணை.

(இ - ள்.) கறை குன்றம் - கறுப்பான மலைகளிலே, பொங்கு அருவி - மிகுந்த அருவிகள், தாழும் - இழியாநின்ற, புனல் - நீரோடு கூடிய, வரை - மலைகளுள்ள, நல் நாட - நல்லதேசத்தரசனே! செறிப்பு இல் - கட்டு இல்லாத, பழங் கூரை - பழைய கூரைவீட்டிலே,

சேறு அணை ஆக - சேற்றினால் அணை உண்டாக்கி, நீர் இறைத்தும் - (அதில் வீழ்ந்த) நீரைப் புறத்தில் இறைத்தும், (நீர்) ஏற்றும் - (மேல் விழு) நீரை உள்ளே விழவொட்டாமல் ஏற்றும், தம் கருமம் - தமது காரியம், முற்றும் துணை - நிறைவேறுமளவும், கிடப்பார் - இருப்பார்கள் (அதற்குடையவர்கள்), எ-று.

பழுதுபட்ட கூரைவீட்டி லுள்ளவர் மழைபெய்கையில் அதற்குப் பழுது வராமற் காத்துநிற்பதுபோல் நட்டாருடைய காரியத்தையு முற்றுமளவுங் காப்பவர் சிநேகிக்கத்தக்கவரேயன்றி அதற்கிசையாதவர் அல்லர் என்பது கருத்து. அல்லது மழைவருமுன்னமே பழுதுபட்ட வீட்டைச் செம்மை செய்துகொள்ளாமல் வந்தபோது வருந்துகின்றவரைப்போன்ற மூடர் நேசிக்கத்தகாதவர் என்னவுமாம்.

ஆக என்பதற்கு

உ-து.
ஆக்ச்செய்து என்று
பொருள் கொள்ளப்பட்

(க)

சீரியார் கேண்மை சிறந்த சிறப்பிற்றாய்
மாரிபோன் மாண்ட பயத்ததாம் - மாரி

வறந்தக்காற் போலுமே வாலருவி நாட
சிறந்தக்காற் சீரிலார் நட்பு.

(இ - ள்.) சீரியார்

கேண்மை -

சிறந்தவர்களுடைய சினேகம்,

சிறந்த சிறப்பிற்று ஆய் - மேம்பட்ட சிறப்புள்ளதாய், மாரி போல் - மழைபோலே, மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, பயத்தது ஆம் - பிரயோ

சனமுள்ளதாகும் ; வால்

அருவி நாட - வெண்மையான

அருவியுள்ள

நாடுடையவனே! சீர் இலார்

நட்பு -

சற்குணமில்லாதவருடைய

சினே

கூடாநட்டு.
கருக

கம், சிறந்தக்கால் -
மிகுந்தால், மாரி - மழை,
வறந்தக்கால் போலும்-
இல்லாமற்போனால் (இருக்கு
நிலைமை) போல
அப்பிரயோசனமாம்,
எ-று.

சிறப்பிற்று—சிறப்பு - பகுதி, இன் - சாரியை, று - விகுதி, ன் ற் ஆனது சந்தி; குறிப்பு முற்று, அல்லது குறிப்புமுற்று வினையும்பெயர். மாண்ட—மாண் - பகுதி.

(உ)

நுண்ணுணர்வி ஞரொடு கூடி நுகர்வுடைமை
விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிற்றால் - நுண்ணால்
உணர்வில ராகிய வூதிய மில்லார்ப்
புணர்த லிரயத்து ளொன்று.

(இ-ள்.) நுண் உணர்வினரொடு கூடி - நுட்பமான அறிவுடையவர்களோடு சேர்ந்து, நுகர்வு உடைமை-புசிப்பதைக்கொண்டிருத்தல்,

விண் உலகே ஒக்கும் விழைவிற்று - தேவலோகத்தையே ஒத்திருக்கும் படியான மேன்மையுள்ளது ஆம்; நுண்நூல் உணர்வு - நுட்பமான சாஸ்திரஞானம், இலர் ஆகிய-இல்லாதவர்களாகிய, ஊதியம் இல்லார்-பயனற்றவர்களை, புணர்தல் - சேர்தல், நிரயத்துள் ஒன்று - நரகங்களுள் ஒன்றும்; ஆல் - அசை, எ-று.

உணர்விற்கு நுட்பமாவது உள்ளுறையைக் கிரகித்தல்; நூலுக்கு நுட்பம் பொறிக்கும் மனதிற்கும் சாதாரணமா யெட்டாதவைகளை அறிவிப்பது; விண்ணுலகே—ஏகாரம் - பிரிநிலை. (ந)

பெருகுவது போலத் தோன்றிவைத் தீப்போல்
ஒருபொழுதுஞ் செல்லாதே நந்தும் - அருகெல்லாம்
சந்தன நீள்சோலைச் சாரன் மலைநாட
பந்த மிலாளர் தொடர்பு.

(இ-ள்.) அருகு எல்லாம் - பக்கங்களிலெல்லாம், சந்தனம் நீள் சோலை - சந்தன மரங்களுடைய பெரிய தோப்புக்களோடு கூடிய, சாரல் மலை நாட - சாரல்களையுடைய மலைகளுள்ள நாட்டரசனே! பந்தம் இலாளர் தொடர்பு - மனப்பற் றில்லாதவருடைய சினேகம், வைதீ போல் - வைக்கோலிற் பற்றிய நெருப்பைப் போலே, பெருகுவது போல தோன்றி - வளர்வதுபோலே காணப்பட்டு, ஒருபொழுதும்—, செல்லாதே - (காரியத்தில்) உபயோகப்படாமல், நந்தும் - கெடும், எ-று. (ச)

செய்யாத செய்துநா மென்றலுஞ் செய்வதனைச்
செய்யாது தாழ்த்துக்கொண் டோட்டலும் - மெய்யாக

இன்புறாஉம் பெற்றி யிகழ்ந்தார்க்கு மந்நிலையே
துன்புறாஉம் பெற்றி தரும்.

(இ-ள்.) செய்யாத - செய்யக்கூடாதவைகளை, நாம்—, செய்தும் என்றலும் - செய்வோம் என்று சொல்வதும், செய்வதனை - செய்யவேண்டியதை, செய்யாது - செய்யாமல், தாழ்த்துக்கொண்டு- நீடிக்கச்செய்து, ஓட்டலும் - வைப்பதும், மெய்யாக - சத்தியமாகவே, இன்பு உறும் பெற்றி - (ஐம்புலன்களின்)

இன்பமுறுந் தன்மை யை,
இகழ்ந்தார்க்கும் -
நீக்கினவர்களாகிய
துறவிகளுக்கும்; அந்நிலே யே -
அப்போதே, துன்பு உறும்
பெற்றி - துன்பத்தை
அடையும்படி யான
தன்மையை, தரும் -
கொடுக்கும், எ-று.

செய்யக்கூடாதவைகளைச்

செய்வோ மென்று
வீண்முயற்சிசெய்
வதும்,

செய்யத்தக்கவைகளைச்
செய்யாமல் சாவகாசப்
படுத்திப் போடுவதும்
துறந்தவர்களுக்கும்
துன்பமுண்டாக்கும்
என்றபடி.

செய்தும்—தனித்தன்மைப்
பன்மைவினைமுற்று, தும் -
விகுதியே
எதிர்காலங் காட்டும்.

(ரு)

ஒருநீர்ப்

பிறந்தொருங்கு நீண்டக்
கடைத்தும்
விரிநீர்க் குவளையை
யாம்பலொக் கல்லா
பெருநீரார் கேண்மை
கொளினுநீ ரல்லார்
கருமங்கள் வேறு
படும்.

(இ-ள்.) ஒரு நீர் பிறந்து - ஓரே ஜலத்திலே உண்டாகி, ஒருங்கு- ஓரேவிதமாக, நீண்டக்கடைத்தும்-வளர்ந்தாலும், விரி நீர் குவளையை- விஸ்தரித்த நற்குணமுள்ள நீலோற்பலத்தை, ஆம்பல் - ஆம்பற்பூ, ஒக்கு அல்லா - ஒக்கமாட்டா; பெரு நீரார் கேண்மை கொளினும் - மிகுந்த சற்குணமுள்ளவருடைய சினேகத்தைப் பெற்றாலும், நீர் அல்லார் - குணவான்களாகாதவருடைய, கருமங்கள்-காரியங்கள், வேறு படும் - வேறாய்ப்போம், எ-று.

குணவான்களோடு கூடியிருக்கிறவென்று குணமில்லாதவரைத் தக்க காரியங்களில் நட்புக்கொள்ள லாகாதென்பது கருத்து.

ஒருங்கு—முதனிலை வினையெச்சப்பொருட்டாய் வந்தது. நீண்டக்கடைத்தும்—இதுவும் ஒருவகை வினையெச்சம்; கடை - விகுதி, து - சாரியை. (௬)

முற்றற் சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை
நெற்றுக்கண் டன்ன விரலான் ஞெமிர்த்திட்டுக்

கூடாநட்பு.

௧௫௩

குற்றிப் பறிக்கு
மலைநாட வின்னாதே
ஒற்றுமை
கொள்ளாதார் நட்பு.

(இ-ள்.) முற்று அல் சிறு மந்தி - முதிராத சிறியகுரங்கு, முன் பட்ட தந்தையை - எதிரேநேர்ந்த தன்தந்தையாகிய பெருங்குரங்கை,

நெற்று கண்டு அன்ன - பயற்ற நெற்றைக் கண்டாற்போன்ற,

விரலால்—

கைவிரல்களால்,
ஞெமிர்ந்திட்டு -
மடங்கச்செய்து, குற்றி -
குத்தி,
பறிக்கும் - (அதின்
கையிலுள்ளவற்றை)
பறித்துக்கொண்டுபோகின்ற,
மலை நாட -
மலையுள்ளநாட்டரசனே!
ஒற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு-
தன்னோடு
ஒன்றுபடமாட்டாதவருடைய
சிநேகம், இன்னாது - இன்ப
மாயிராது. ஏ - அசை, எ-று.

சிறுகுரங்குகள்
பெருங்குரங்குகளை யடித்துப்
பறிக்கும்படியான
•பலத்தோடு வளராநின்ற
மலையெனச் சிறப்பித்தது.
நான் வருவ
தற்குமுன்னமே வந்து
அங்குள்ள குற்றியைப்
பெயர்த்தெடுக்கமாட்
டாத கிழக்குரங்கை விரலால்
தள்ளித் தான்
அக்குற்றியைப்பெயர்த்து •
எடுக்கும்படியான
சிறுகுரங்குள்ள மலையெனவும்

பொருள் கொள்ள

லாம்.

முற்று—வினைமுதற்பொருள் விகுதி புணர்ந்து கெட்டபெயர்.

கண்டு என்பதற்கு கட்டியாயிருப்பது பொருளானதைக் கொண்டு

நெற்றாகிய கண்டை ஒத்த எனவு முரைக்கலாம்.

(எ)

முட்டுற்ற போழ்தின் முடுகியென் னுயிரை
நட்டா னொருவன்கை நீட்டேனேல் - நட்டான்
கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வுழிச் செல்க
நெடுமொழி வைய நக.

(இ-ள்.) முட்டு உற்ற போழ்தின் - (என்னுடைய நண்பன்) சங்க

டத்தை அடைந்தபோது, முடுகி - துரிதப்பட்டு; என் ஆர் உயிரை - என்னுடைய அருமையான பிராணனை, நட்டான் ஒருவன் கைநீட்டேனேல் - சிநேகிதனாகிய ஒருவன்கையிற் கொடாமற் போவேனாயானால், நட்டான் - சிநேகிதனுடைய, கடிமனை - காவலுள்ள அல்லது கலியாணஞ்செய்த மனையாளை, கட்டுஅழித்தான் - கற்பழித்தபாவி, செல்வுழி - போமிடத்தில், நெடுமொழி வையம் - மிகுந்தபேர்பெற்ற பூமி, நக - சிரிக்கும்படி, செல்க - நான் போகக்கடவேன், எ-று.

நண்பனுக்குச் சங்கடநேர்ந்தபோது தன் உயிரைக்கொடுத்தாகிலும் காப்பாற்றாதவன் நட்டான் மனையாளைக் கற்பழித்தவன் செல்லு நரகத்திற் செல்வான் என்றபடி.

௧௫௪

நாலடியாருரை.

முட்டு — முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அரு உயிர் — நிலைமொழி முதனீண்டு குற்றுகரவிதி பெற்றது. "ஆதிநீடல்"

என்பதும், "முற்
றுமற்றொரோவழி"
என்பதும் விதிகள். கடி
என்பது பல குணந் தழுவிய
ஓருரிச்சொல். [உரி - சூ -
கரு-காண்க.]

(அ)

ஆன்படு நெய்பெய்
கலனு ளதுகளைந்து
வேம்படு நெய்பெய்
தனைத்தரோ - தேம்படு
நல்வரை நாட
நயமுணர்வார்

நண்பொரீஇப்
புல்லறிவி ளாரொடு
நட்பு.
(இ-ள்.) தேம் படு நல்
வரை நாட - தேன் கூடுகள்
சேர்ந்தநல்ல
மலைநாடனே! நயம்
உணர்வார் - சிநேக
மறியும்படியாளவர்களுடைய,
நண்பு—, ஒரீஇ - நீக்கி, புல்
அறிவினாரொடு நட்பு -
அற்பஞான மு
டையவர்களோடு கொண்ட
சிநேகம், ஆன் படு நெய் பெய்

கலனுள்-
டசுவினிடமுண்டாகு
நெய்யை ஊற்றியிருந்த
பாத்திரத்தில், அது
கனந்து - அந்நெய்யை
எடுத்துவிட்டு, வேம்பு அடு
நெய் பெய்து அனை
த்து-வேம்பைச்சேர்ந்த
நெய்யை யூற்றினாற்போலாகும்.
அரோ-அசை,
எ-று.

[மெய்புணரியல் ௬ -
கக, ன் விதியினல்] தேன்படு

தேம்படு ஆயிற்று.

(கூ)

உருவிற் கமைந்தான்க ணூராண்மை யின்மை

பருகற் கமைந்த பானீ ரளாயற்றே
தெரிவுடையார் தீயினத்தா ராகுத னாகம்
விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று.

(இ-ள்.) உருவிற்கு அமைந்தான்கண் - அழகுக்கு ஏற்றவனிடத்து, ஊர் ஆண்மை இன்மை - ஒப்புரவில்லாமையானது, பருகற்கு அமைந்த பால் - குடிப்பதற்கு ஏற்ற பாலானது, நீர் அளாயற்றே - நீர்கலந்தாற்போலாம்; தெரிவு உடையார் - விவேகமுடையவர்கள், தீ இனத்தார் ஆகுதல் - தீமையான இனத்தைச் சேர்ந்தவராயிருப்பது, நாகம் - சர்ப்பமானது, விரி பெடையோடு - பெட்டை விரியன் பாம்போடு, ஆடிவிட்டற்று - புணர்ந்து நீங்கினது போலாம், எ-று.

நாகம் விரிபெடையோடு புணர்ந்தால் சாகுமென்பார்கள். ஒப்புரவாவது - உபகாரஞ்செய்யுங்குணம், சினேகிப்பதற்கு ரூபமும் ஒரு காரணமாயிருக்க அவனிடத்தில் உபகாரகுண மில்லாமையால் ருசி கெடுதலினால் பால்நீரளாயற்றே யென்றார். அளாய் வினையெச்சம், யகரமெய்—விகுதி.

(௪௦)

உரு-ம். அதிகாரம்.

அறிவுடைமை.

அதாவது காரியா காரியங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும் படியான புத்தியுள்ளவனாதல்.

பகைவர் பணிவிட
நோக்கித் தகவுடையார்
தாமேயு நாணித் தலைச்செல்லார் காணாய்
இளம்பிறை யாயக்காற் றிங்களைச் சேரா
தணங்கருந் துப்பி னரா.

(இ-ள்.) பகைவர் பணிவு இடம் நோக்கி - சத்துருக்கள் தளர்ந்திருக்குமிடம் பார்த்து, தகவு உடையார் - தகுதியுள்ளோர், தாமேயும் நாணி - தாங்களே வெட்கப்பட்டு, தலை செல்லார் - (வெல்வதற்கு) அவ்விடம் போகமாட்டார், காணாய் - பார்; அணங்கு அரும் துப்பின் - வருத்துதலில்லாத சாமர்த்தியமுள்ள, அரா - பாம்பு, [இராகு], திங்களை - சந்திரனை, இளம் பிறை ஆயக்கால் - இளம்பிறையாயிருந்தால், சேராது - (அதனைவருத்தும்படி) போகாது, எ-று.

பகைவனானாலும் அவன் இளைந்திருக்குங் காலத்திலே அவனை வெல்ல நினையாமல் இரங்குவது விவேகம் என்பது கருத்து.

அணங்கரும் என்பதில் அருமை இன்மைக்குக் கொள்ளப்பட்டது.

நளிகடற் றண்சேர்ப்ப நல்கூர்ந்த மக்கட்
கணிகல மாவ தடக்கம் பணிவில்சீர்
மாத்திரை யின்றி நடக்குமேல் வாழுமூர்
கோத்திரங் கூறப் படும்.

(இ-ள்.) நளி கடல் தண் சேர்ப்ப - அகலமான கடலின் குளிர்ச்சியான கரைக்கரசனே! நல்கூர்ந்த மக்கட்கு - தரித்திரப்பட்ட மனிதருக்கு, அணிகலமாவது - ஆபரணமாவது, அடக்கம் - அடங்கியிருத்தல்; பணிவு இல் சீர் - அடக்கமில்லாத சிறப்பையுடைய, மாத்திரை இன்றி - அளவில்லாமல், [அளவைக்கடந்து], நடக்குமேல் - நடப்பானாயின், வாழும் ஊர் - அவன்வாழ்கின்ற ஊரில், கோத்திரம் - அவன்குலம், கூறப்படும் - (இழித்து) சொல்லப்படும், எ-று.

தரித்திரனா யிருப்பவன் வீண் பிரசங்கங்களுக்குப் போகாமல் அடங்கியிருப்பது புத்தி; இல்லாமற்போனால் அவனைப்பற்றி அவன் குலமும் இகழப்படு மென்பது கருத்து. (உ)

௧௫ ஈ
நாலடியாருரை.

எங்கிலத்து வித்திடினுங் காஞ்சிரங்காழ் தெங்காகா

தென்னாட் டவருஞ் சுவர்க்கம் புகுதலால்
தன்னாற்றா னாகு மறுமை வடதிசையும்
கொன்னாளர் சாலப் பலர்.

(இ-ள்.) எந்நிலத்து வித்து இடினும் - எந்தநிலத்திலே விதைத்

தாலும், காஞ்சிரம் காழ் - எட்டிவிதை, தெங்கு ஆகா - தென்னமர மாகமாட்டா ; தென் னாட்டவரும் - தென் தேசத்தாரும், சுவர்க்கம் புகுதலால் - சொர்க்கலோகம் சேர்வதனாலே, தன்னால்தான் - தன் னாலேயே, மறுமை ஆகும் - மறுபிறப்பின்கதியுண்டாகும் ; வடதிசைப் பலரும் - வடதிசையிலுள்ள அனேகரும், சால கொன் ஆளர் - மிகவும் (மறுமைக்கு உதவியின்றி) வீண்காலங் கழிப்பவர், எ-று.

வித்தினியற்கையேயன்றி மரத்திற்கு நிலத்தினியற்கை யில்லாதது.

துபோல மறுமைப்பயனடைய அவரவர்செய்கையே காரணமாவதன் றித் திசையிரு லொன்றுமில்லை யென்பதாம். வடநாட்டார்க்கே யன்

றித் தென்னாட்டாருக்கு நற்கதியில்லையென யாரோ அக்காலத்திற் சொன்னதைக்குறித்து இப்பாட்டு பாடப்பட்டது போலும்.

'தான் என்ட்து ஏகாரத்தைப்போலே பிரிநிலையில் வந்தது: தன்

ஆற்ருன் எனப்பிரித்து தான் நடக்கும் வழியால் என்று பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும். கொன் - பயனின்மை, அதை யாள்பவர் கொன்ஞளர்.

(௫)

வேம்பி னிலையுட் கனியினும் வாழைதன்
தீஞ்சுவை யாதுந் திரியாதாம் ஆங்கே
இனந்தி தெனினு மியல்புடையார் கேண்மை
மனந்தீதாம் பக்க மரிது.

(இ-ள்.) வேம்பின் இலையுள் கனியினும் - வேப்பிலைமேலே பழுத்தாலும், வாழை - வாழைப்பழமானது, தன் தீம் சுவை யாதும் - தன்னுடைய மதுரமான உருசி

எதுவும், திரியாது - மாறாது;
ஆங்கே -
அப்படியே, இளம் தீது
எனினும் - சேர்ந்த கூட்டம்
தீயதானாலும்,
இயல்பு உடையார்
கேண்மை - நல்ல
சுபாவமுடையவர்களுடைய
நட்பு, (திரியாது),
மனம் தீது ஆம் பக்கம் -
(அவருக்கு) மனது தீமை
ஆகும் பக்ஷம், அரிது -
இல்லை, எ-று.

சுபாவத்தில்

யோக்கியருக்கு அயோக்கிய

சகவாசம் செய்யவே

ஸ்டிவந்தபோதும், மனதில் கொடுமையின்றி அன்பு பாராட்டுவது விவேகத்தின் பயனென்றபடி.

அறிவுடைமை.

௩௫௭

வாழ்மையின்

பயனிலையாகிய கிரியாது

என்பதில் சுவை என்னும்

எழுவாய் பகுதிப்பொருளில்

முடிந்தது. [பொது-

௫-உ௬] ன் உரை

யைக் காண்க.

(௪)

கடல்சார்ந்து மின்னீர் பிறக்கு மலைசார்ந்தும்
உப்பீண் டுவரி பிறத்தலாற் றத்தம்
இனத்தனைய ரல்ல
ரெறிகடற்றண் சேர்ப்ப
மனத்தனையர்
மக்களென் பார்.

(இ-ள்.) கடல் சார்ந்தும் - சமுத்திரத்தை யடுத்தும், இன் நீர் - இனிப்பான நீரானது, பிறக்கும் - உண்டாகும் ; மலைசார்ந்தும் - மலை யை அடுத்தும், உப்பு ஈண்டு உவரி - உப்பு நிறைந்த உவர்நீர், பிறந்த

லால் – உண்டாவதனால், எறி கடல் தன் சேர்ப்ப – அலைமோதாநின்ற சமுத்திரத்தின் குளிர்ச்சியான கரையுடையவனே! மக்கள் என்பார் – மனிதரென்று சொல்லப்படுகிறவர், தத்தம் இனத்து அனையர் அல்லர் – தங்கள் தங்களுடைய இனத்தை ஒத்தவரல்லர்; (மற்றென்னெனின்), மனத்து அனையர் – தம்தம் மனத்தை ஒத்தவர், எ-று.

உவர்க்கடலருகே நன்னீரும், நல்லருவிபாயு மலையருகே யுவர் நீரும் பிறப்பதனால் அவரவரியற்கையே பிரதானமன்றிச் செயற்கை பிரதான மன்றென முற்பாட்டிற்கூறியதே இங்குங்கூறி உறுதிப்படுத் தப்பட்டது. நல்லினஞ் சேர்தலிலே தீயாரைச்சேர்வதனாற் றீமையும் நல்லாரைச்சேர்வதனா னன்மையும் உண்டாமெனக் கூறிற்று. ஈண்டு எப்போதுந் தன்னியல்பு மாறாதிருப்பது விவேகமெனச்சொல்லிற்று ஆதலின் அவ்வதிகாரத்தோடு இதற்கு மாறுபாடில்லை யென உணர்க.

பராரைப் புன்னை படுகடற்றண் சேர்ப்ப
ஓராஅலு மொட்டலுஞ் செய்பவோ நல்ல
மருஉச்செய் தியார்மாட்டுந் தங்கு மனத்தார்
விராஅய்ச் செய்யாமை நன்று.

(இ-ள்.) பரு அரை புன்னை – பருத்த அரையையுடைய புன்னை மரங்கள், படு – சேர்ந்திருக்கின்ற, கடல் தண் சேர்ப்ப—, தங்கும் மனத்தார் – நிலைநிற்கிற மனமுடையவர்கள், நல்ல – நன்மைகள், மருஉ – சேர்ந்திருக்கின்ற, செய்தியார் மாட்டும் – செய்கையையுடைய யாரிடத்திலும், ஓராலும் ஒட்டலும் – நீங்குவதும் சேர்வதும், செ பவோ – செய்வார்களா, (இப்படி செய்வதிலும்) விராய்ச்செய்யாமை – கலந்து சிநேகஞ்செய்யாமை, நன்று—.

யோக்கியரோடு சிலகாலஞ் சேர்ந்திருப்பதும் சிலகாலம் நீங்கி யிருப்பதும் விவேகச்செய்கையன்று; அதினும் அவர்களைச் சேராம லிருப்பதே நலமென்றபடி.

மரங்களுக்கு அடியிலிருந்து கிளைபிரியுமளவுமுள்ள கட்டையை அரையென்பார்கள், பரு அரை - பராரை என்பதும், ஒருவல் - ஓரால். என்பதும், மரூஉ வழக்கென அறிக. மருவு என்பது மரூஉ எனவும், விரவி என்பது விராய் எனவும் செய்யுணோக்கத்தால் விகாரப்பட்டன; அல்லது விரவு என்னு முதனிலை விரா என்றாகி, யகர விகுதி பெற்ற தென்னவுமாம். (௬)

உணர வுணரு முணர்வுடை யாரைப்
புணரப் புணருமா மின்பம் - புணரின்
தெரியத் தெரியுந் தெரிவிலா தாரைப்
பிரியப் பிரியுமா நோய்.

(இ-ள்.)

உணர-(நம்முடைய குணங்களை) அறிந்துகொள்ள, உணரும் - அறிந்திருக்கின்ற, உணர்வு உடையாரை - விவேகமுள்ளவர்களை, புணர - சேர, இன்பம் புணரும் - சந்தோஷமுண்டாகும்; புணரின் - சேர்ந்தால், தெரிய - அறிந்துகொள்ள, தெரியும் -

தெரியும்படியான,' தெரிவு

இலாதாரை -

புத்தியில்லாதவர்களை, பிரிய

- விட்டுநீங்க,

நோய் - துன்பம், பிரியும் -

நீங்கும், ஆம்-இரண்டும் அசை,

எ-று.

நம்முடைய

சினேககுணங்களை அறிந்துகொள்ளும்படியான விவே

கிகளைச் சிநேகிப்பதில்

இன்பமும்

அத்தன்மையில்லாதவரைச்

சிநேகிப்

பதில் துன்பமும்

உண்டாமென்பது கருத்து.

தெரியும் என்பதை

தெரிவொடு கூட்டுக.

(எ)

நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானுந் தன்னை
நிலைகலக்கிக் கீழிடு வானு நிலையினும்
மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானுந் தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான்.

(இ-ள்.) நல் நிலைக்கண் தன்னை நிறுப்பானும் - நல்ல நிலையிலே தன்னை வைப்பவனும், தன்னை—, நிலை கலக்கி - (நல்ல) நிலையினின்றுங் கலங்கச்செய்து, கீழ் இடுவானும் - தாழ்ந்தநிலையிலே சேர்க்கிறவனும், நிலையினும் - இருக்கின்ற நிலையைக்காட்டிலும், மேல் மேல் உயர்த்து

நிறுப்பானும் —

மிகுந்தமேலான நிலையிலே

தன்னை உயர்த்திவைப்ப

•

வனும், தன்னை—, தலை ஆக செய்வானும் - முக்கியமானவனுக்குகின்றவனும், தான் - அவனே ஆவான், எ-று.

•

• ஒருவனுக்கு உயர்வு தாழ்வு ளுலேயே என்பது கருத்து.

முதலியவை அவனுடைய

அறிவி

திருப்டான் முதலிய

•

நான்கும் எழுவாய், தான் -

அறிவுடைமை.

௧௫௬

கரும வரிசையாற் கல்லாதார் பின்னும்
பெருமை யுடையாருஞ் சேறல் - அருமரபின்
ஓத மரற்று மொலிகடற் றன்சேர்ப்ப
பேதைமை யன்ற தறிவு.

(இ-ள்.) அரு மரபின் - அருமையான கிரமத்தையுடைய, ஓதம் - அலைகள், அரற்றும் - சத்திக்கின்ற, ஒலி கடல் தன் சேர்ப்ப—, கரும வரிசையால் - காரியத்தின் முறைமையால், கல்லாதார்

பிறரும் -
மூடர்பின்னே, பெருமை
உடையாரும் -
(கல்வியறிவாகிய) பெருமை
யுடையவர்களும், சேறல் -
செல்லுதல், பேதைமை அன்று
- புத்தியில்
லாமை அன்று; அது அறிவு -
அது விவேகமேயாம், எ-று.
நாலாவது ஐந்தாவது
பாடல்களில் கூறியபடி
யோக்கியருக்கு
அயோக்கியரோடு சேர்வதே
புத்திக்குறையல்லவோ என்றால்
அல்ல,

காரியவசத்தால் சேர்வது புத்திதான் என்றார்.

அலைகளுக்கு அருமையான கிரமமாவது, மற்றொன்றுக்கு இல்லாமல் ஓரோவிதமா யோங்கி யெழுந்து மடியுந்தன்மை எனக்கொள்க.

கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வாத்
தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா - ஒருநிலையே
முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம்.

(இ-ள்.) கருமமும் உள் படா - (அறம் பொருள்களைச் சேர்ந்த) காரியங்களுக்கும் உட்பட்டு, (அவற்றைச்செய்தென்றபடி), போகமும் துவ்வா - போகத்தையும் அநுபவித்து, தருமமும் - (கொடையாகிய) தருமத்தையும், தக்கார்க்கே செய்யா - தகுந்தவர்களுக்கே செய்து, (நிற்கும்படி), ஒரு நிலையே - ஒரு பிறப்பிலேயே, மூன்றும் - இம் மூன்று காரியங்களும், முட்டு இன்றி - தடையில்லாமல், முடியுமேல் - (ஒருவனுக்கு) நிறைவேறுமானால், அஃது - அந்நிலையானது, பட்டினம் பெற்ற கலம் - தானிருக்குங் கடற்கரையூரைச் சேர்ந்த கப்பல், என்ப - என்றுசொல்வர் (பெரியோர்), எ-று.

ஒருகப்பல் பலதேசஞ் சென்று வியாபாரமுடித்துத் தன்னிலை சேர்ந்ததுபோலே ஒருவன் பல ஜன்மங்களெடுத்துக் கடைசியில் ஒரு ஜன்மத்தில் அறம் பொருள் தேடி போகமநுபவித்துச் சற்பாத்திரத்தில் தானஞ்செய்து கடைத்தேறுதலால் அந்தச் சனனம் பயன்பட்டுத் தேறினதென்கிறது கருத்து.

உள்படா முதலிய செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டெச்சங்கள் நிற்கும்படி என்கிற வருவித்த வினையோடு முடிந்தன. (௫௦)

௧௬௦

அந்தாவது

நாலடியாருரை.

௨௬-ம் அதிகாரம்.

அறிவின்மை. முன்கூறிய பகுத்தறிவில்லாமை.

நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை
பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம் - எண்ணுங்கால்
பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ
கண்ணவாத் தக்க கலம்.

(இ-ள்.) நுண் உணர்வு இன்மை - நுட்பமான அறிவில்லாமையானது, வறுமை - தரித்திரமாம்; அஃது உடைமை - அப்படிப்பட்ட

அறிவை யுடையவனாதல்,
பண்ணப் பணைத்த - மிகவும்
வளர்ந்த,

பெரு செல்வம் -
பெரியசம்பத்து ஆம்;
எண்ணுங்கால் - யோசித்தால்,

பெண் அவாய் -
பெண் தன்மையை விரும்பி,
ஆண் இழந்த - ஆண்
தன்மை இழந்த, பேடி - அலியானவள், கண் அவாத்தக்க - கண்கள்
விரும்பும்படியான, கலம் - ஆபரணங்களை, அணியாளோ - தரிக்க

மாட்டாளோ, [தரிப்பாள்],
எ-று.

மனிதருக்குச்
செல்வமென்பதும்
தரித்திரமென்பதும் அறிவும் •

அறிவில்லாமையுமே யன்றிப் பொருளும் பொருளின்மையு மன்று. பே

டியும் நல்ல அணிகளை அணிவாளே, அதனால் வரும்சிறப்பு சிறப்பன்று என்பது கருத்து.

விசேஷமாய் ஆபரணங்களைத் தரித்தல் பெண்களுக்கே யியல் பாதலால் ஆணிலக்கணங் குறைந்து பெண்ணிலக்கண மிருந்த் பேடி என்றார். பண்ணப்பணைத்த என்பது கன்னங்கறுத்த சின்னஞ்சிறுத்த பன்னப்பருத்த என்பவைபோல் மிகுதிப்பொருள் பற்றிவந்த பணை என்பதின் அடுக்கெனக்கொள்க. ஐ அகரமானது விகாரம், பண்ண- „செய்ய, (பணைக்கும்படி செய்ய) பணைத்த எனப்பொருள் கூறின் சிறப்பில்லையாம். வடமொழிகள் இங்ஙனம் அடுக்கி விகாரப்பட்டு

வருவன பலவுள் இதனை "க்ரியாஸ மஹிஹாரம்" என்பர். அவாவு

தற்குத்தக்க என்பது அவாத்தக்க என்றாயிற்று. (க)

பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் பாடழிந்
தல்ல லுழப்ப தறிதிரேல் - தொல்சிறப்பின்
நாவின் கிழத்தி யுறைதலாற் சேராளே
பூவின் கிழத்தி புலந்து.

(இ-ள்.) பல் - அநேகமான, ஆன்ற - நிறைந்த, கேள்வி - கேள்விகளின், பயன் உணர்வார் - பிரயோசனத்தை அறிந்தவர்கள், பாடு

அறிவின்மை.

௧௩௫

அழிந்து - பெருமைகெட்டு, அல்லல் உழப்பது - துன்பங்களால் வருந்துவதை, அறிதிரோல் - அறியவிரும்புவீர்களேயானால், (சொல்லுகிறேன்), தொல் சிறப்பின் - பழமையான சிறப்பையுடைய, நாவின்

கிழத்தி - சரசுவதிதேவி,

உறைதலால் -

வாசஞ்செய்தலால், பூவின்

கிழத்தி - திருமகள்,

புலந்து - பிணங்கி,

சேராளே - (அவரிடம்)

சேரமாட்டாளே, எ-று.

அறிவைப்

பெருமைப்படுத்துகிறீரோ

கற்றறிந்த புலவர் வெருசங்

கடப்படுவதேன் என்று ஒருவர்

வினவினதாகப் பாவித்து,

பெண்க

ளியல்பு தெரியாதா ஒருத்தி
சேர்ந்தவிடத்து மற்றொருத்தி
சேர்வதில்

லையே ஆதலின் சரசுவதி
சேர்ந்தவிடத்தில் இலக்குமி
சேர்வதில்லை

யெனச் சாதுரியமா
வுத்தரஞ் சொல்லினார்.
உண்மையோ கல்விச்

சுவை தோய்ந்தவர்க்குச்
செல்வத்தில் மிகுந்த விருப்பஞ்
செல்லா

மையே காரணமென்க.
கிழமை - உரிமை, அதனை
யுடையாள் கிழ

த்தி. அறிவுடைமையிற் குற்றங் கூறுதல் தவறு என்றபடி. (௨)

கல்லென்று தந்தை கழற வதனையோர்
சொல்லென்று கொள்ளா திகழ்ந்தவன் - மெல்ல
எழுத்தோலை பல்லார்முன் னீட்ட விளியா
வழுக்கோலைக் கொண்டு விடும்.

(இ-ள்.) தந்தை - பிதா, கல் என்று கழற - கல்வியைக் கற்றுக் கொள் என்றுசொல்ல, அதனை ஓர் சொல் என்று கொள்ளாது - அதை ஒரு சொல்லாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல்; இகழ்ந்தவன் - தள்ளிவிட்டவன், மெல்ல - மெதுவாக, எழுத்து ஓலை - எழுத்தைக்கொண்டிருக்கிற ஓலையை, பல்லார் - பலர், முன் - தன் எதிரில், நீட்ட - (படி என்று) கொடுக்க, விளியா - செத்தாற்போலாகி, வழுக்கு ஓலை - அங்கிருந்து தப்பிப்போய்விடும்படியான தோனியை, கொண்டுவிடும்-கொண்டுவிடுவான், எ-று.

விளியா - கோபித்து, வழு - அடித்தலாகிய தப்பிதத்தைச் செய்யத்தக்க, கோலை - தடிக்கொம்பை, கொண்டுவிடும், எனவும் உரைப்பர். (௩)

கல்லாது நீண்ட வொருவ னுலகத்து
நல்லறி வாள ரிடைப்புக்கு - மெல்ல
இருப்பினு நாயிருந் தற்றே யிரா அ
துரைப்பினு நாய்குரைத் தற்று.

(இ - ள்.) கல்லாது நீண்ட ஒருவன் - கல்விகற்காமல் வளர்ந்த ஒருவன், உலகத்து—, நல் அறிவாளரிடை - நல்ல விவேகமுள்ளவர்

நடுவில், புக்கு - பிரவேசித்து,
மெல்ல இருப்பினும் - சும்மா
இருந்தா
லும், நாய் இருந்து அற்றே -
நாய் இருந்தாற் போலாம்;
இராது உரை
ப்பினும் - சும்மாயிராமற்
பேசினுலும், நாய்—,
குரைத்து அற்று - •
குரைத்தாற்போலும், எ-று.

புக்கு—புகு என்பதில்
ககரம் இரட்டிக் காலங்காட்டி

உகரவிகுதி பெற்றது.

(ச)

புல்லாப்புன் கோட்டிப்
புலவ ரிடைப்புக்குக்

கல்லாத சொல்லுங் கடையெல்லாங் கற்ற
கடாஅயினுஞ் சான்றவர் சொல்லார் பொருண்மேற்

படாஅ விடுபாக்
கறிந்து.

(இ-ள்.) புல்லா - கோட்டி இலக்கணம் சேராத, புன்கோட்டி - அற்பக்கூட்டத்தை யுடைய, புலவரிடை - புன்புலவர் நடுவில், புக்கு.

பிரவேசித்து, கடை எல்லாம் - அற்பரெல்லாம், கல்லாத - தாம் கல்லாத விஷயங்களையும், சொல்லும் - சொல்வார்கள்; சான்றவர் - பெரியோர், கற்ற - தாம் கற்றவிஷயங்களை, கடாயினும் - (பிறர்) வினவினும், பொருள் மேல் - (வினவுவோர் புத்தி தாம் சொல்லும்) பொருளின்மேல், படா - செல்லாமல், விடுபாக்கு அறிந்து - விடுபட்டுப் போவதைத் தெரிந்து, சொல்லார் - சொல்லமாட்டார்கள், எ-று.

ஆற்பர்

அற்பகோட்டியிற் சென்று தாம் கல்லாதவற்றையும்

சும்மாச்சொல்வர், பெரியோர்களோ வினவினும் தாம் கற்றறிந்தவைகளையும் சொல்வதில்லை, ஏனெனில் கேட்போர் புத்தி தாம் சொல்வதின்மேற் படாமற்போமென்பதை யறிந்து என்றபடி.

கடை என்பது பொருளில் உயர்திணையாகுலும் சொல்லில் பால்பகா அஃறிணையான்தால் எல்லாமென்பதும் சொல்லும் என்பதும் அதனெடு பொருந்தின என அறிக. கடாயினும் என்பதில் யகரம் வந் . தது

போலிவழக்கு, கோயில் என்பதுபோல; [உயிர் புணர், கரு-வது]

சூத்திரத்தில் நெறி என்றமிகையினுல் வந்ததெனவுங் கொள்ளலாம்.

விடுபாக்கு—தொழிற்பெயர், பாக்கு - விகுதி.

(ரு)

கற்றறிந்த நாவினர் சொல்லார்தஞ் சோர்வஞ்சி
மற்றைய ராவார் பகர்வர் பனையின்மேல்

வற்றிய வோலை கலகலக்கு மெஞ்ஞான்றும்
டச்சோலைக் கில்லை யொலி.

(இ-ள்.)

கற்று அறிந்த - நூல்களைப்படித்து
அவற்றின் உட்பொா
ருள் அறிந்த, நாவினுர் -
புலவர், தம் சோர்வு அஞ்சி -
தமக்குப் பிழை
நேரிடுவதற்குப் பயப்பட்டு,
சொல்லார் - (விஷயங்களைக்
கண்டபடி
அறிவின்மை.

ட சா ந

எடுத்து) சொல்லார்; முற்றையர் ஆவார் - கற்றறியாதவர்கள், பகர்வர் - (தோன்றியபடி) சொல்வர்; பனையின்மேல் - பனைமரத்தில், வற்றிய ஓலை - உலர்ந்த ஓலை, கலகலக்கும் - கலகல என்று சத்திக்கும்; எஞ்ஞான்றும் - எப்போதும், பச்சோலைக்கு - பச்சையாயிருக்கிற ஓலைக்கு, ஒலி இல்லை - ஓசை இல்லை, எ-று.

படித்தவர் சொல்வதில் பிழைநேரிடுமோ என்று பயந்து ஆலோசித்துச் சொல்வார்கள். கல்லாதாரோ வாய்க்குவந்தபடி சொல்வார்கள். இவர்களுக்கு உலர்ந்தவோலையும் பச்சையோலையும் உபமானம்.

பசுமை பச்சு

பெயர்.

என்றுயிற்று.

நாவினர்—புலவர்க்குக்

கூரவாட்

(௬)

பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் றேமா வடித்தற்றால்
நன்றறியா மாந்தர்க் கறத்தா றுரைக்குங்கால்
குன்றின்மேற் கொட்டுந் தறிபோற் றலைதகர்ந்து
சென்றிசையா வாகுஞ் செவிக்கு.

(இ-ள்.) நன்று அறியா மாந்தர்க்கு - நன்மை தெரிந்துகொள்ள மாட்டாத மனிதருக்கு, அறத்து ஆறு - தருமத்தின் வழியானது, உரைக்குங்கால் - சொல்லுமளவில், பன்றி கூழ் பத்தரில் - பன்றிக்குக் கூழ்வார்க்குந் தொட்டியில், தேமா - மதுரமான மாங்கனியை, வடித்தற்று - பிழிந்தாற்போலும்; குன்றின்மேல் கொட்டும் தறி போல் - மலைமேல் அடிக்கிற கட்டுத்தறிபோல், தலை தகர்ந்து - (அத்தருமவழிகள்) தலைசிதறி, செவிக்கு - காதுக்கு, சென்று இசையா ஆகும் - போய்க்சேராதவைகளாய்விடும், எ-று.

பன்றிக்குக் கூழுருசி தெரியுமல்லது தேமாவி னுருசி தெரியாது அதுபோல் கீழ்மக்களுக்குத் தருமவுபதேசம் இனியாது ஆதலின் அவ்வுபதேசம் மலைமேல் அடிக்குந்தறி உள்ளிறங்காமல் தலைபிளந்துபோவதுபோல் சிதறிப்போய் காதிலேறாது; அதனால் அது வீண் என்றபடி.

(௬)

பாலாற் கழீஇப் பலநா ளுணக்கினும்
வாலிதாம் பக்க மிருந்தைக் கிருந்தன்று
கோலாற் கடாஅய்க் குறினும் புகலொல்லா
நோலா வுடம்பிற் கறிவு.

(இ-ள்.) பாலால் கழீஇ - பாலினாலே கழுவி, பல நாள் உணக்கினும் - அனேககாலம் உலர்த்திவைத்தாலும், இருந்தைக்கு - கரிக்கு, வாலிது ஆம் பக்கம் - வெண்மையான பக்கமானது, இருந்தன்று - இருந்ததில்லை; கோலால் கடாய் - கோல்கொண்டு அடித்து, குறினும்-

சொன்னாலும், நோலா
உடம்பிற்கு - புண்ணியஞ்
செய்யாத உடம்
புக்கு, [மனிதனுக்கு
என்றபடி], அறிவு -
ஞானமானது, புகல் ஒல்லா-

புகமாட்டாது, எ-று.

கரியைப் பாலால் கழுவினாலும் வெண்மை யுண்டாகாததுபோல் ஜன்மாந்தர புண்ணியமில்லாத மனிதனுக்கு எத்தனை செய்தாலும் அறிவு வருவதில்லை என்பதாம்.

கடாய்—கடா - பகுதி, யகரம் - வினையெச்சவிகுதி. கூறினும் என்பது குறினும் எனக்

குறிஞ்ற்று.

(அ)

பொழிந்தினிது நாறினும் பூமிசைதல் செல்லா
திழிந்தவை காமுறூஉ மீப்போல் - இழிந்தவை
தாங்கலந்த நெஞ்சினார்க் கென்னாகுந் தக்கார்வாய்த்
தேன்கலந்த தேற்றச்சொற் றேர்வு.

(இ-ள்.) பொழிந்து இனிது நாறினும் - (தேனைப்) பொழிந்து இனிப்பாகப் (பரிமளம்) வீசினாலும், பூ மிசைதல் செல்லாது - பூந்தேனை உண்ணுதற்குப் போகாமல், இழிந்தவை காமுறும் - ஈனமானவஸ்துக்களை விரும்புகின்ற, ஈ போல் - ஈயைப்போலே, இழிந்தவை கலந்த நெஞ்சினார்க்கு - இழிவான விஷயங்கள் பொருந்தின மனதுள்ளவர்க்கு, தக்கார் வாய் - யோக்கியருடைய வாயிலுண்டாகிற, தேன் கலந்த - மதுரஞ் சேர்ந்த, தேற்ற

சொல் – தெளிவான சொற்களுடைய, தேர்வு - உண்மை, என் ஆகும் - என்னபயனைத்தரும், தாம் – அசை, எ-று.

இனிது—குறிப்பு முற்று, இங்கே வினையுரியா நின்றது. ஆக என்னும் வருவிக்குஞ் சொல்லுக்கு எழுவாயெனக் கொள்ளவுமாம். நாறினும் என்ற வினையின் தொடர்ச்சியால் இனிய கந்தத்தை எனச் செயப்படுபொருளாக்கினும் அமையும்.

(கூ)

கற்றா ருரைக்குங் கசடறு நுண்கேள்வி
பற்றாது தன்னெஞ்சு தைத்தலான் - மற்றுமோர்
தன்போ லொருவன் முகநோக்கித் தானுமோர்
புன்கோட்டி கொள்ளுமாங் கீழ்.

(இ-ள்.) கற்றார் உரைக்கும் - கற்றவர் சொல்லுகின்ற, கசடு அறு நுண் கேள்வி - குற்றமற்ற நுட்பமான பிரசங்கத்தை, தன் நெஞ்சு - தன் மனமானது, பற்றாது - பிடியாமல், உதைத்தலால் - தள்ளிப்போடுவதினால், மற்றும் - பின்னும், தன்போல் ஒருவன் - தன்னைப்போன்ற ஒருவனுடைய, முகம் நோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, கீழ் - கீழ் மகன், நன்றியில்செல்வம்.

௧௬௫

தானும்—, ஓர் புன் கோட்டி கொள்ளும் - ஒரு அற்ப பிரசங்கத்தைச் செய்வான், ஓர், ஆம்,—அசைகள், எ-று.

கீழ்மக்கள் கற்றார்சொல்வது தன்மனதுக்குப் பிடியாதபோது

அதனை அலக்ஷியஞ்செய்து
தான் மிகத்தெரிந்தவன்போல்
மற்றொரு மூடனைநோக்கிப்
பிரசங்கிப்பான் என்பது
கருத்து.

இவ்வளவால்

இத்தன்மையானது அறிவின்மை
யென அதன்சொரூபகுணங்களை
யறிவித்து அங்ஙனமிராது
விவேகத்தோ டிருக்கவேண்டு
மென்றதாயிற்று.

போல்—இங்கு வினைத்தொகை.

உஎ-ம். அதிகாரம்.

நன்றியில் செல்வம்.

அதாவது நன்மையில்லாத சம்பத்து; பயனில்லாமலும் கேடு தருவதுமான செல்வமென்றபடி.

அருகல தாகிப் பலபழுத்தக் கண்ணும்
பொரிதாள் விளவினை வாவல் குறுகா
பெரிதணிய ராயினும் பீடிலார் செல்வங்
கருதுங் கடப்பாட்ட தன்று.

(இ-ள்:) அருகலது ஆகி – கிட்டினதாகி, பல பழுத்தக் கண்ணும்– அநேகமாய்ப் பழுத்திருந்தாலும், பொரி தாள் விளவினை – பொரிந்த அரையையுடைய விளாமரத்தை, வாவல் – வௌவால்கள், குறுகா – சேரமாட்டா; பெரிது அணியராயினும் – மிகவும் சமீபித்தவரா யிருந்தாலும், பீடு இலார் செல்வம் – பெருமையில்லாதவர்களுடைய செல்வமானது, கருதும் கடப்பாட்டது அன்று – நினைக்கும்படியான முறைமையுள்ள தன்று, எ–று.

விளாமரத்திற்குப் பெருமையில்லை யென்பதன்று; வௌவாலுக்கு அதனாலுபயோகமில்லை யென்பது கருத்து.

ஆகவே பாடு என்பது சாதாரணமான ஜனங்களுக்கு உபயோகமாயிருத்தலெனக் கொள்க. பழுத்தக்கண்—வினையெச்சம். (க)

அள்ளிக்கொள் வன்ன குறுமுகிழ வாயினும்
கள்ளிமேற் கைநீட்டார் சூடும்பூ வன்மையால்
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினுங் கீழ்களை
நள்ளா ரறிவுடை யார்.

பயத்தலால் - நல்லவற்றைச் செய்வதனால், மானமுடையார் மதிப்பு - மானிகளிடத்துள்ள மதிப்பானது, நன்றே - நல்லதே, எ-று. கான்-

அசையுமாம்.

மதிப்பாவது

மேன்மையாக நினைத்தல்.

கதுப்பு—கவுளுமாம்.

அங்கும் கஸ்தூரி

பூசுவதுண்டு.

(௪)

பாவமு மேனைப் பரியும் படவருவ
சாயினுஞ் சான்றவர் செய்கலார் சாதல்
ஒருநா ளொருபொழுதைத் துன்ப மவைபோல்
அருநவை யாற்றுத லின்று.

(இ-ள்.) பாவமும்—, ஏனை பழியும் - மற்றப்பழிப்பும், படவருவ - உண்டாகும்படி வருகின்ற காரியங்களை, சாயினும் - சாம்படி நேரிட்டாலும், சான்றவர் - பெரியோர், செய்கலார் - செய்யமாட்டார்கள்; (ஏனெனில்) சாதல் - சாவு, ஒரு நாள் ஒரு பொழுதை து ' ன்பம் - ஒருநாளில் சொற்பகால மனுபவிக்கத்தக்க துன்பமாயிருக்கின் ' றது; அவைபோல் - அந்த இழிசெய்கைகளைப் போலே, அரு நவை ஆற்றுதல் இன்று -

(ஆத்துமாவுள்ளளவும்) மிகுந்த

குற்றங்களைச் செ

யவதனறு, எ-று.

பழி—பழிக்கப்படுவது.

பொழுதை—ஐ-சாரியை

[உயிர்புணர் -

கூ - நரு.]

(ரு)

மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்பவரு ளெல்லாம்
செல்வ ரெனினுங் கொடாதவர் - நல்கூர்ந்தார்

நல்கூர்ந்தக் கண்ணும் பெருமுத் தரையரே
செல்வரைச் சென்றிரவா தார்.

(இ-ள்.) மல்லலை மா

ஞாலத்து -
வளப்பமுடைய பெரிய
பூமியில்,
வாழ்பவருள் எல்லாம் -
வாழ்கின்றவர்களுக்குள்ளே
யெல்லாம்; செல்

வந் எனினும் - தனவான்களானாலும், கொடாதவர் —, நல்கூர்ந்தார் - தரித்திரரோ ; நல்கூர்ந்தக்கண்ணும் - தரித்திரப்பட்டிருந்தாலும், செல்வரை சென்று இரவாதார் - தனவான்களிடம் போய் யாசிக்காதவர், பெருமுத்தரையரோ - இப்பேர் கொண்ட கனவானை யொத்தவரோ,

[பெருஞ்செல்வர் என்றபடி,]

எ-று.

இப்பாட்டு முந்திய இரண்டதிகாரத்துட் சேர்க்கத்தக்க தாயினும் வறுமையிலும்

பிறரிடம் போயிரவாமல்
மானத்தைக் காத்தல்
நலமென இங்கு
சேர்க்கப்பட்டது.
நல்கூர்ந்தக்கண்—வினையெச்சம்.()
கடையெலாங் காய்பசி
யஞ்சுமற் றேனை

இடையெலா
மின்றமை யஞ்சும் -
புடைபரந்த

மானம்.

கஅ௱ரு

விற்புருவ வேணெடுங் கண்ணாய் தலையெல்லாம்
சொற்பழி யஞ்சி விடும்.

(இ-ள்.) புடை பரந்த - பக்கம் விசாலப்பட்ட, வில் - வில்போன்ற, புருவம் - புருவத்தையும், வேல் நெடு கண்ணாய் - வேல்போல் நீண்ட கண்களையுமுடையவளே! கடை எல்லாம் - கடைந்திறமானவர்களெல்லாம், காய் பசி அஞ்சும் - காய்கின்ற பசிக்குப் பயப்படு

வார்கள்; ஏனை -
அவரொழிந்த, இடை எல்லாம் -
நடுத்தரமானவர்க
ளெல்லாம், இன்னுமை
அஞ்சும் - துன்பத்திற்குப்
பயப்படுவார்கள்;
தலை எல்லாம் -
மேலானவர்களெல்லாம்,
சொல் பழி அஞ்சிவிடும் -
உலகத்தாருடைய
சொல்லால் வரும் பழிப்புக்கு
அஞ்சுவார்கள்; மற்
று - அசை, எ-று.
பழிப்பினுல்

மானக்குறைவு வருமென்று அஞ்சுவார்கள் என்பது கருத்து.

கடை இடை தலை என அஃறிணையாக எடுத்ததனால் அஞ்சும் என்பதோடு முடிந்தன. கடைமுதலியன இங்கே பன்மை. (எ)

நல்லர் பெரிதளியர் நல்கூர்ந்தா ரொன்றெள்ளிச்
செல்வர் சிறுநோக்கு நோக்குங்கால் - கொல்லன்
உலையூதுந் தீயேபோ லுள்கனலுங் கொல்லேர
தலையாய சான்றோர் மனம்.

(இ-ள்.) நல்லர் - நல்லவர்கள், (இவர்) பெரிது அளியர் - மிகவும் கிருபை செய்யத்தக்கவர்கள், நல்கூர்ந்தார் - வறுமையுள்ளவர்கள்,

என்று—, எள்ளி - அவமதித்து, செல்வர்—, சிறு நோக்கு நோக்குங்

கால் - அற்பப்பார்வையாகப் பார்க்கும்போது, தலை ஆய சான்றோர் மனம் - தலைமையான பெரியவர்களுடைய மனமானது, கொல்லன்-கருமான், உலை ஊதும் தீயே போல் - உலைக்கடத்தில் ஊதியெழுப்புகிற நெருப்பைப்போலே, உள் கனலும் - உள்ளேசொலிக்கும், எ-று. கொல், ஓ,—இரண்டும் அசை.

சிறுநோக்காவது அலக்ஷியமாப் பார்த்தல். நல்லோர் அளியர் என்பவை இரக்கித்தாற்சொல்லுஞ் சொற்களென்று இகழ்ச்சியாற் சொல்லுஞ் சொற்களென் றறிக. தீயே— இதில் ஏ-அசை. (அ)

நச்சியார்க் கீயாமை நாணன்று நாணும்
அச்சத்தா னுஞ்த னென்றும் - எச்சத்தின்
மெல்லிய ராகித்தம் மேலாயார் செய்தது
சொல்லா திருப்பது நாண்.

(இ-ள்.) நச்சியார்க்கு - விரும்பி வந்தவர்களுக்கு, ஈயாமை - கொடாமலிருப்பது, நாண் அன்று - வெட்கமன்று ; நாள் நாளும் -

கசாசா நால
டியாருணை.

(இ-ள்.) அள்ளி கொள்வ அன்ன - அள்ளி எடுக்கலாம் படியான,

குறு முகிழ ஆயினும் - சிறியமுகிழ்களை உடையவையானாலும், சூடும் பூ அன்மையால் - சூட்டிக்கொள்ளத்தக்க பூ அல்லாமையால், கள்ளி . மேல் கை நீட்டார் - கள்ளிமரத்தின்மேல் கைபோட மாட்டார்கள், (மனிதர்); பெரிது செல்வம் உடையராயினும் - மிகுந்த செல்வமுள்ளவர்களானாலும், கீழ்களை - கீழ்மக்களை, (அறிவுடையார்) நள்ளார் - விரும்பமாட்டார்கள், எ-று.

அதிக அழகான பொருள்மேல் அள்ளி எடுத்துக் கொள்ளும்படியான ஆசையுண்டா

யிருக்கும் ஆதலால்
அள்ளிக்கொள் வன்ன என்றது. அள்ளிக்கொள்வ என்பதில் ஈற்றகரம் தொகுத்தல், அன்ன - அந்தன்மையுடையன.

(உ)

மல்கு திரைய கடற்கோட் டிருப்பினும்
வற்றூற் றுவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினுஞ் சேட்சென்று
நல்குவார் கட்டே நசை.

(இ - ள்.) மல்கு திரைய - மிகுந்த அலைகளையுடைய, கடல்கோடு

இரூப்பினும் - சமுத்திரக்கரையில் இருந்தாலும், வல் ஊற்று - வலிமையான ஊறுதலையுடைத்தான, உவர் இல் கிணற்றின்கண் - உப்பில்லாத கிணற்றிலே, சென்று உண்பர் - போய் (நீரை) உண்பார்கள்; பெரிது செல்வம் உடையராயினும் - மிகுந்த செல்வமுள்ளவர்களானாலும், (ஈயாதாரைவிட்டு) சேண் சென்று-தூரத்தில்போய், நல்குவார் கட்டே - கொடுப்பவரிடத்துள்ளதே, நசை-ஆசை, எ-று.

ஆசை - எழுவாய், நல்குவார்கட்டே - பயனிலை.

ஊற்றுக்கு வலிமையாவது சிறிது சிறிதாயூறுவது ; உவரில் கிணறு என்பதில், [மெய்புணர் சூ - ௩௦- விதியால்] லகரம் றகரமாய்த் திரியவில்லை.

நல்குவார்கட்டு—குறிப்பிமுற்று, நல்குவார்கன் - பகுதி; டு - ஒன்றன் விகுதி, ணகரம் டகரமான விகாரம். திரைய—குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

புணர்கடல்சூழ் வையத்துப் புண்ணியமோ வேறே
உணர்வ துடையா ரிருப்ப - உணர்விலா
வட்டும் வழுதுணையும் போல்வாரும் வாழ்வரோ
பட்டுந் துகிலு முடுத்து.

(இ-ள்.) புணர் கடல் சூழ் வையத்து - சேர்ந்த சமுத்திரஞ் சூழ்ந்தபூமியில், புண்ணியம் வேறே - புண்ணியமானது (யோக்கியதையிருக்குமிடத்தைக் காட்டிலும்) வேறாகவே இருக்கிறது; உணர்வு அது உடையார் இருப்ப—கல்வி யறிவுள்ளவர்கள் (ஒன்றுமில்லாது) இருக்க,

நன்றியில்செல்வம்.

௧௱௭

உணர்வு இலா – அறிவில்லாத, வட்டும் வழுதுணையும் போல்வாரும் – பனவட்டையும் வழுதுணங்காயையும் ஒத்த அற்பரும், பட்டும் துகி

லும் – பட்டுவஸ்திரத்தையும்

வேறு நல்ல வஸ்திரத்தையும்,

உடுத்து

வாழ்வரோ –

உடுத்திக்கொண்டு

வாழ்ந்திருக்கிறார்களோ, எ-று.

வாழ்வரோ—இந்த ஏகாரம் பிரசித்தத்தைக் காட்டுகிறது. முந்திய ஏகாரம் தேற்றத்தில் வந்தது. வட்டும் வழுதுணையும் எளிதில் கிடைக்

கத்தக்க

சாதாரணப்பொருள்கள் என்பது

கருந்து.

ஓ—அதிசய

இரக்கச்சொல். உணர்வது—அது

- அசை. (௪)

நல்லார் நயவ ரிருப்ப நயமிலாக்
கல்லார்க்கொன் றாகிய காரணம் - தொல்லை
வினைப்பய னல்லது வேனெடுங் கண்ணாய்
நினைப்ப வருவதொன் றில்.

(இ - ள்.) வேல் நெடு கண்ணாய் - வேல்போல் நீண்ட கண்களையுடையவளே! நயவர் நல்லார் - நீதிமான்களான நல்லவர், இருப்ப - தரித்திரரா யிருக்க, நயம் இலா கல்லார்க்கு - நீதியில்லாத மூடருக்கு, ஒன்று ஆகிய காரணம் - ஒரு செல்வப்பொருளுண்டாகிய காரணமானது, தொல்லை வினைப்பயன் அல்லது - பழமையான வினையின்பயனே யல்லாமல், நினைப்ப - யோசிக்க, வருவது ஒன்று - தோன்றத்தக்க வேறொன்றும், இல் - இல்லை, எ-று. [நயம் - பெருமையுமாம்.]

முற்பாட்டில் கூறியபடி மூடர் செல்வம்பெற்று வாழ்தற்கு அவருடைய பூர்வ ஜனன புண்ணியமே யல்லது வேறில்லையென நியாய மூறுதிப் படுத்தியது. (௫)

நாருத் தகடேபோ னன்மலர்மேற் பொற்பாவாய்
நீருய் நிலத்து விளியரோ - வேருய்
புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய்நீ பொன்போலும்
நன்மக்கள் பக்கந் துறந்து.

(இ-ள்.) நாரு தகடே போல் - பரிமளிக்காத புற விதழைப்போலே, நல் மலர்மேல் பொன் பாவாய் - நல்ல தாமரைமலரின்மே லிருக்கிற பொன்னின் பதுமைபோன்ற திருமகளே! நீ—, பொன்போலும் நல் மக்கள் பக்கம் துறந்து - பொன்னைப்போன்ற யோக்கியரான மனிதரிடத்தைவிட்டு, வேறு ஆய - (நன்மக்களில்) வேறுயிருக்கிற, புல் மக்கள் பக்கம் - கீழான ஜனங்களிடம், புகுவாய் - சேருகிருய், (ஆதலால்) நிலத்து - பூமியில், நீருய் விளி - சாம்பலாம்படி சாகக்கடவை, எ-று.

கடு

ஙகூஅ

நாலடியார்ருரை.

ஈகந்தமில்லாமலே

பூவிலிருக்கும்
புறவிதழ்போலே நீயும் சுற்
குணமின்றிப் பூவிலிருக்கிருய்
என இகழ்ந்தபடி. இதுவே
பொற்பார் வாய் என்பதனுல்
திடப்படுத்தப்பட்டது. நாரு
தகடு - பரிமளியாத பொற் றகடு
என்ன வுமாம்.

(சு)

நயவார்க ணல்குரவு
நாணின்று கொல்லோ
பயவார்கட் செல்வம்
பரம்பப் - பயின்கொல்
வியவாய்காண் வேற்கண்ணு யிவ்விரண்டு மாங்கே
நயவாது நிற்கு நிலே.

(இ-ள்.) நயவார்கண் நல்குரவு - நயமுடையவரிடத்துள்ள தரித்திரமானது, நாண் இன்றுகொல் - வெட்கமில்லாததோ, பயவார்கண் செல்வம் - உபயோகியாதவரிடத்துள்ள சம்பத்தானது, பரம்பபரவு தற்கு (ஆன), பயின்கொல் - பிசினோ, வேல் கண்ணாய் - வேல்போன்ற கண்ணுள்ளவளே! இவ்விரண்டும் - (யோக்கியரிடத்து வறுமையும் அயோக்கியரிடத்துச் செல்வமுமாகிய) இரண்டும், ஆங்கே - அவ்வவ்விடத்திலே, நயவாது நிற்கும் நிலை - மேன்மைப்படாமல் நிற்கின்ற நிலையை, வியவாய் காண் - ஆச்சரியப்பட்டுப்பார், எ-று.

'பரம்புதலாவது நாற்புறமு மொட்டும்படி வியாபித்தல். நீங்காது நிற்பதுபற்றி பயின்கொல் என்னப்பட்டது. 'பறம்ப' எனப் பாடங்கொண்டு உறைகாரர் எனப் பொருள் கொண்டனர் சிலர்; அதற்குச் சந்தி யிசையாதெனை அறிக. (எ)

வலவைக ளல்லாதார் காலாறு சென்று
கலவைக ளுண்டு கழிப்பர் - வலவைகள்

காலாறுஞ் செல்லார் கருணையாற் றுய்ப்பவே
மேலாறு பாய விருந்து.

(இ - ள்.) வலவைகள் அல்லாதார் - பேய்த்தனமுடைய ராகாதவர் [யோக்கியர்], கால் ஆறு சென்று - தூரவழிபோய், கலவைகள் உண்டு - பலகலப்பான உணவைப் புசித்து, கழிப்பர் - காலங்கழிப்பார்கள்; வலவைகள் - பேய்த்தனமுள்ளவர்களோ, கால் ஆறுஞ் செல்லார் - தூரதேசமும் போகாதவர்களாய், மேல் ஆறு பாய - தம்மேல் பாலாறு நொய்யாறு பாயும்படி, இருந்து - தம்மிடத்திலேயே இருந்து, கருணையால் - பொரிக்கறியோடு கூட, துய்ப்ப - (உணவுகளை) உண்பார்கள், எ-று.

இவ்வாறு இப்பாட்டினு முற்பாட்டுகளிலும் தக்கவர் வருந்த அவர்க்குப் பயன்படாமல் தகாதவரிடத் திருக்கின்ற செல்வம் நன்றியில் செல்வமென்று கூறியதாயிற்று. வலவைகள் இடாகினி காளிகளுக்கு

நன்றியில்செல்வம்.

கசாகூ

ஊழியஞ் செய்பவராதலால்
பேயெனக்கொண்டு

அந்திறமுடையனென .

உரைக்கப்பட்டது.

அந்திறமாவது இழிதொழில்

செய்தலும் பிறரை

வருத்துதலுமாம். கால் ஆறு -

காலாற் செல்லத்தக்க ஆறு.

கலையர

வது - பல்லிடம்பெற்ற

சோறுதலின் ஒருவகைப்பட்ட

இருட்பது. (அ)

பொன்னிறச் செய்நெற்

பொதியொடு பீள்வாட

மின்னொளிர் வானங் கடலுள்ளுங் கான்றுகுக்கும்
வெண்மை யுடையார் விழுச்செல்வ மெய்தியக்கால்

வன்மையு மன்ன
தகைத்து.
(இ-ள்.) பொன் நிறம்
செம் நெல் - பொன்போன்ற
வர்ணமுள்ள
நல்லநெற்கள், பொதியொடு
- பொதிந்திருக்குங்
கதிர்களோடு, பீள்-
பயிரின்கருவானது,
வாட-வாடிக்கொண்டிருக்க,
மின் ஒளிர் வானம்-
மின்னல் விளங்காநின்ற
மேகமானது, கடலுள்ளும் -

சமுத்திரத்திலேயும், என்று
உகுக்கும் - (தண்ணீரை) கக்கி
உதிர்க்கும்; வெள்ள

மை உடையார் - அறிவின்மை
யுள்ளவர்கள், விழு செல்வம்
எய்தியக்

கால் - மேன்மையான
செல்வத்தைப் பொருந்தினால்,
வண்மையும் -

கொடையும், அன்ன தகைத்து
- அப்படிப்பட்ட
தன்மையுள்ளது, எ-று.

நல்ல நெற்பயிர் வாடிக்கொண்டிருக்க அங்கே பெய்யாமல் உப யோகமற்ற கடலிலே மேகமழை பொழிவதுபோல் புத்தியீனர் செல்

வத்தைச் சற்பாத்திரத்தி
லுபயோகப்படுத்தாமல்
அபாத்திரத்தில் உப

யோகப்படுத்துவர் என்பது கருத்து.

கடனுள்ளு மென்பதில் உம்மை இழிவு சிறப்பு; அசையெனக் கொள்ளல் நலம். (கூ)

ஓதியு மோதா ருணர்விலா ரோதாதும்
ஓதி யனையா ருணர்வுடையார் - தூய்தாக
நல்கூர்ந்துஞ் செல்வ ரிரவாதார் செல்வரும்
நல்கூர்ந்தா ரீயா ரெனின்.

(இ-ள்.) உணர்வு இலார் - பகுத்தறிவில்லாதவர்கள், ஓதியும் ஓதார் - படித்தும் படியாதவர்களே; உணர்வு உடையார்—, ஓதாதும்-ஓதாமலும், ஓதி அனையர் - படித்தவர்க்குச் சமானமானவர்கள்; (அதுபோல்) தூய்து ஆக - சுத்தமாக, [மிகவும்], நல்கூர்ந்தும் - வறுமையுற்றும், இரவாதார் - யாசியாதவர்கள், செல்வர் - சம்பத்துள்ளவர்கள்; செல்வரும் - செல்வமுடையோரும், ஈயார் எனின் - (யோக்கியருக்கு) கொடாமற்போனால், நல்கூர்ந்தார் - தரித்திரப்பட்டவர்களே, எ-று.

ஓதி - ஓதுகிறவன், இகர விகுதி கர்த்தாப்பொருளில் வந்தது, கூத்தாடி, கடலோடி, என்பவைபோல். தூய்து—தூய்மையை உடை-

யது, குறிப்பு முற்று; ஈண்டு ஆக என்பதோடு ஒன்றி வினையெச்சமாய் "மிக" என்னும் பொருளாய் வினையுரியாயிற்றென அறிக.

பிறர்.

நல்குதலை ஊர்தல் — கொண்டுசெல்லல்—நல்கூர்தல்.
டுத்தல்.

நல்குதல் — கொ

(௧0)

உஅ-வது

அதிகாரம்.

ஈ ய ா மை ம.

அஃதாவது

பிறர்க்குக்கொடாமையால் வரு

மிழுக்கு.

நட்டார்க்கு நள்ளா தவர்க்கு முளவனையால்
அட்டது பாத்துண்ட லட்டுண்டல் - அட்ட
தடைத்திருந் துண்டொழுகு மாவதின் மாக்கட்
கடைக்குமா மாண்டைக் கதவு.

(இ-ள்.) நட்டார்க்கும் - நேசித்தவர்க்கும், நள்ளாதவர்க்கும் - நேசியாதவர்களுக்கும், உளவனையால் - தமக்கு உள்ள அளவினால்,

அட்டது பாத்து உண்டல் - சமைத்ததைப் பகுத்துக்கொடுத்துத் தான் உண்பது, அட்டு உண்டல் - சமைத்துண்பதாம்; அடைத்து இருந்து - (வருகிறவர்க்குக் கதவை) மூடியிருந்து, அட்டது உண்டு ஒழுகும் -

சமைத்ததைத் தாம் புசித்து
நடக்கிற, ஆவது இல்
மாக்களுக்கு - குண
மில்லாத மனிதருக்கு,
ஆண்டை கதவு -
மேலுலகத்தின் கதவானது,
அடைக்கும் - மூடப்படும்,
ஆம் - அசை, எ-று.

[பொது - கூ - சகூ] விதியால் அடைக்கும் என்னும் செய்வினை செயப்பாட்டு வினையாக் கொள்ளப்பட்டது. (க)

எத்துணை யானு மியைந்த வளவினால்
சிற்றறஞ் செய்தார் தலைப்படுவர் - மற்றைப்
பெருஞ்செல்வ மெய்தியக்காற் பின்னறிது மென்பார்
அழிந்தார் பழிகடலத் துள்.

(இ-ள்.) எத்துணையானும் - எவ்வளவாயினும், இயைந்த அளவினால் - தமக்கு இசைந்த பிரமாணத்தால், சிறு அறம்செய்தார் - சிறிய தருமத்தையாகிலும் செய்தவர், தலைப்படுவர் - மேன்மைப்படுவர்;

மற்றை - வேறான, பெரு செல்வம் எய்தியக்கால் - மிகுந்தசெல்வம் பொருந்தினபோது, பின் அறிதும் என்பார்-(தருமத்தை) பின்பு பார்த்துக்கொள்வோ மென்கிறவர்கள், கடலத்தீள் - கடல்சூழ்ந்த பூமியில், பழி - பழிக்கப்பட்டு, அழிந்தார் - கெட்டுப்போவார், எ-று.

ஈ யா மை.
கஎக

கடலையுடையது கடலத்து—கடல் - பகுதி, அ - சாரியை, து - விகுதி. பழி என்று முதனிலை "வரிப்புனைபந்து" என்பதுபோல் வினையெச்சப்

பொருட்டாய் வந்த
தெனக்கொள்க.
[வினை-௫-௩௨-]ன்
உரையைக்காண்க. மற்றை
என்பதை என்பார் என்பதோடு
கூட்டுக.
[பொது-௩௩-சூத்திரத்தினால்]
தெளிவுபற்றி அழிந்தானை
இறந்தகா
லத்துக் கூறப்பட்டது.
(௨)

துய்த்துக் கழியான்
றுறவோர்க்கொன்
றீகலான்

வைத்துக் கழியு மடவோனை - வைத்த
பொருளு மவனை நகுமே யுலகத்
தருளு மவனை நகும்.

(இ-ள்.) துய்த்து கழியான் - அனுபவித்துக்கழியாமல், துறவோர்க்கு - (ஆதரிப்பவரால்) துறக்கப்பட்டவர்களுக்கு, ஒன்று ஈகலான் - ஒருபொருள் கொடாமல், வைத்து கழியும் - (பொருளை) வீணாவைத்து இறக்கிற, மடவோனை - மூடனாகிய, அவனை - (உபயோகமற்ற) அவனை, வைத்த பொருளும் நகும் - வைத்துவிட்ட திரவியமும் சிரிக்கும்; அவனை - அப்படிப்பட்டவனை, உலகத்து அருளும் - உலகத்திலே விளங்குகிற கிருபையும், நகும் - சிரிக்கும், ஏ-இரண்டும் அசை, எ-று.

துறவோர் - துறவிகளும் ஆம், ஆயினும் சிறப்பில்லாமையின் "துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்கும்" என்னுந் திருக்குறளுக் கிணைந்தது போல் ஈண்டும் ஆதரிக்கத்தக்கவரால் கைவிடப்பட்டவர் என்று உரைக்கப்பட்டது. வீணாக்கினதைப்பற்றி பொருளும் நகுமென உபசாரவழக்காகக் கூறப்பட்டது. "அருளில்லார்க் கவ்வுலகமில்லைபொருளில்லார்க் கிவ்வுலகமில்லாதியாங்கு" என்கிறபடி. நற்கதியற்றானே யென அருட்கடவுள் நகும் என்பது கருத்து.

கழியான், ஈகலான், — முற்றெச்சங்கள். ஈகலான் — ஈ - பகுதி, கு - சாரியை, அல் - எதிர்மறை விகுதி, ஆன் - ஆண்பால் விகுதி. (௫)

கொடுத்தலுந் துய்த்தலுந் தேற்றா விடுக்குடை
உள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ மில்லத்
துருவுடைக் கன்னியைப் போலப் பருவத்தால்
ஏதிலான் றுய்க்கப் படும்.

(இ-ள்.) கொடுத்தலும் துய்த்தலும் - (பிறர்க்கு) கொடுப்பதையும் (தான்) அனுபவிப்பதையும், தேற்றா - தெளியாத, இடுக்கு உடை உள்ளத்தான் - லோபகுணமுள்ள மனமுடையவன், பெற்ற பெரு செல்வம் - அடைந்த மிகுந்த சம்பத்து, இல்லத்து உரு உடை கன்னியை போல் - வீட்டிற்பிறந்த ருபமுள்ள பெண்களைப்போலே, பருவ

ந்தால் - (அனுபவிக்கும்) காலத்தில், ஏதிலான் துய்க்கப்படும் - அயலானாலே அனுபவிக்கப்படும், எ-று.

வீட்டிற் பிறந்தபெண் அயலானனுபவத்திற்கே உரியளாவது போல் லோபியின் செல்வமும் அயலானுக்கே உரியதாகும் என்றபடி.

பருவத்தால்—வேற்றுமை மயக்கம்.

(சு)

எறிநீர்ப் பெருங்கட லெய்தி யிருந்தும்
அறுநீர்ச் சிறுகிணற் றூறல்பார்த் துண்பர்
மறுமை யறியாதா ராக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

(இ-ள்.) எறி நீர் பெருங் கடல்-மோதுகின்ற நீரையுடைய பெரிய சமுத்திரத்தை, எய்தி இருந்தும்-அடைந்திருந்தும், அறு நீர் சிறு கிணற்று - அற்றுப்போம்படியான நீரையுடைய சிறியகிணற்றினது, ஊறல் பார்ந்து உண்பர்-ஊற்றைக்கண்டு குடிப்பார்கள், (சனங்கள்); மறுமை அறியாதார் ஆக்கத்தின் - மறுமைப்பயனை அறியாதவர்களுடைய் செல்வத்தைக்காட்டிலும், சான்றோர் கழி நல்குரவே - யோக்கியர்களுடைய மிகுந்த தரித்திரமே, தலை - மேலானது, எ-று.

'மிகுந்த தண்ணீருள்ளதா யிருந்தும் உபயோகப்படாத கடலைப் போலே பயனற்றது அயோக்கியருடைய பணம் ஆதலின், கிணற்று

ஊற்றைப்போல் சற்றுச்சற்றூறினும் உபயோகமான யோக்கியருடைய அப்பசம்பத்தே மேலான தென்பது கருத்து.

அற்று அற்றுச் சுரப்பதனால் அறுநீர்க்கிணறு என்றார். கழி—உரிச்சொல்.

(௫)

எனதெனதென் றிருக்கு மேழை பொருளை
எனதெனதென் றிருப்பன் யானும் - தனதாயின்
தானு மதனை வழங்கான் பயன்றுவ்வான்
யானு மதனை யது.

(இ-ள்.) ஏழை - மூடன், பொருளை - பணத்தை, எனது எனத் என்று இருக்கும் - என்னுடையது என்னுடையது

என்று சொல்லிக்
கொண்டிருப்பான்; யானும்
– நானும், (அப்பொருளை)
எனது எனது, என்று—,
இருப்பன் – இருப்பேன்; தனது
ஆயின் – அவனதானால், தா
னும் அதனை வழங்கான்
– அவனும் அப்பொருளை
(ஒருவர்க்கு) கொ

டான்; பயன் துவ்வான் – அதின் பிரயோஜனத்தை அனுபவிக்கமாட்டான்; யானும் அதனை அது – நானும் அந்தத் திரவியத்தை அதுவாக,

[அப்படியே என்றபடி,]
எ-று. செய்வேனென்று
ஒருசொல் வருவித்து
அது என்பதை

முடித்துக்கொள்க.

ஈயாமை.

கஎங

உபயோக மில்லாமல் சம்பாதித்தவன் தனது என்று சொல்வதற்கும், சம்பாதியாதவன் அப்படி சொல்வதற்கும் வித்தியாச மில்லையென்றபடி. (சு)

வழங்காத செல்வரி னல்கூர்ந்தா ருய்ந்தார்
இழந்தா மெனப்படுத லுய்ந்தார் - உழந்ததனைக்
காப்புய்ந்தார் கல்லுதலு முய்ந்தார்தங் கைநோவ
யாப்புய்ந்தா ருய்ந்த பல.

(இ-ள்.) வழங்காத செல்வரின் - கொடாத

தனவான்களைக்காட்

டிலும், நல்கூர்ந்தார்

உய்ந்தார் - தரித்திரர்

(துன்பங்களில்) தப்பின

வர்கள்; (எப்படியெனில், இழந்தார் எனப்படுதல் – பொருளை இழந்து போனார்கள் என்கிற அபவாதத்தினின்றும், உய்ந்தார் – தப்பினார்கள்; உழந்து - வருந்தி, அதனை காப்பு – அப்பொருளைக் காப்பாற்றுவதினின்றும், உய்ந்தார்—; கல்லுதலும் - (அதைப் புதைத்துவைக்கும் பொருட்டு) நிலத்தைத் தோண்டுவதினின்றும், உய்ந்தார்—; தம் கை நோவ – தமது கைகள் நோவும்படி, யாப்பு-கெட்டியாய்ப் பிடித்திருப்பதினும், உய்ந்தார்—; உய்ந்த பல – (இப்படி அவர்) தப்பினவை பல (வுண்டு), எ-று.

எனப்படுதல், காப்பு, கல்லுதல், யாப்பு,—இவை நான்கும் ஐந்தாம்வேற்றுமைத் தொகை. கொடாமல் பணம் வைத்திருப்பவனுக்குக் கஷ்டமேயன்றி வேறு பயனில்லையென்பது கருத்து. (எ)

தனதாகத் தான்கொடான் றாயத் தவரும்
தம்தாய போழ்தே கொடாஅர் தனதாக
முன்னே கொடுப்பி னவர்கடியார் தான்கடியான்
பின்னே யவர்கொடுக்கும் போழ்து.

(இ-ள்.) தனது ஆக - (பொருள்) தனதா யிருக்கையிலே, தான் கொடான் - (லோபி) தான் (ஒருவர்க்கும்) கொடுக்கமாட்டான்; தாயத்தவரும் - தாயாதர்களும், தமது ஆய போழ்து - (அப்பொருள்) தமதான காலத்தில், கொடார் - (அவர்களும்) கொடுக்கமாட்டார்; முன்னே - பூர்வத்திலே, தனது ஆக கொடுப்பின் - தனதாயிருக்கை யிலே கொடுத்தால், அவர் கடியார் - தாயாதர் விலக்கார்கள்; பின்னே - பிற்காலத்தில், அவர் கொடுக்கும் பொழுது - அந்தத்தாயாதர் கொடுக் குங்காலையில், தான் கடியான் - தான் (அதை) விலக்கமாட்டான், எ-று.

தாயமாவது தகப்பன் பாட்டன் முதலானோர் மூலமாய்வந்த பொருள்; அதனை எடுத்துக்கொள்ளத் தக்கவர்கள் தாயாதர். ஒரு

௧௭௪

நாலடியாருரை.

வன் தான் சம்பாதித்த பொருள் தன்சுவாதீனமா யிருக்கையிலே வறியோர்க்குக் கொடாயல் வைக்க, அதைப் பெற்றுக்கொண்ட தாயாதிகளும் கொடுக்க மன மிசையார்கள்; தானுயிரோ டிருக்கையிற் கொடுத்தால் தாயாதர் தடுப்பதில்லை; தானிறந்த பின் அவர் கொடுத்தால் தான் தடுப்பதில்லை. இப்படி இரு திறத்தாரும் பொருளைச் சற்பாத்திரத்தில் உபயோகியாமல் வீணாக்குகின்றவர் என்றபடி. இது அக்காலத்து யாரையோ நோக்கிச் சொன்னதுபோலும். (அ)

இரவலர் கன்றாக வீவாரா வாக
விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை - விரகின்றி
வல்லவ ரூன்ற வடியாபோல் வாய்வைத்துக்
கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

(இ - ள்.) இரவலர் கன்று ஆக - யாசகர் கன்றுபோ லிருக்க, ஈவார் ஆ ஆக - கொடுப்பவர் பசுப்போ லிருக்க, விரகில் - உச்சாகத்திறுல், சுரப்பது - பயனைத்தருவது, வண்மையாம் - கொடுக்குங் குணமாம்; விரகு இன்றி - உச்சாக மில்லாமல், வல்லவர் ஊன்ற - வலிமையுடையவர்கள் அழுத்தி வருத்த, வடி ஆ போல் - பால்கொடுக்கின்ற பசுவைப்போல, வாய்வைத்து கொல்ல - அவ்வவ் விடங்களிலே நிறுத்தித் துன்பப்படுத்த, சுரக்கும் - பயனைத்தரும், கீழ் - கீழ்மகன், எ-று. ஆம் - அசை.

கன்று வாய்வைக்கச் சந்தோஷமாய்ப் பாலைச்சுரக்கும் பசுவைப்போலே யாசகரைக் கண்டவுடனே சந்தோஷத்தோடு கொடுப்பதுதான் கொடை; வல்லவர் பலவகையில் வருத்த, மனமின்றிப் பால் சுரக்கும் பசுவைப்போல வலியோர் நேர்ந்தவிடங்களிலே தாஷிக்கவும் இடுக்கண் செய்யவும் நிர்ப்பந்தமாய்க் கீழ்மக்கள் கொடுக்குங் கொடை கொடை என்று சொல்லத் தகா தென்பதாம்.

வல்லவர் ஊன்ற அடிக்கின்ற ஆ போலே உறுப்புக்களில் கருவி

களை வைத்துக் கொல்ல எனப்பொருள் உரைப்பாருமுளர். வடித்தல் - ஊற்றல், இங்கு பால் சுரத்தலாம். வாய் - இடம். ஈழ் - எழுவாய், சுரக்கும் - பயனிலை. (கூ)

ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்
காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பங் காத்தல்
குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்
குறைபதி மற்றைப் பொருள்.

(இ-ள்.) ஈட்டலும் துன்பம் - பொருளைச் சம்பாதிப்பதும் வருத்தம்; மற்று - மேலும், ஈட்டிய ஒள் பொருளை - சம்பாதித்த நல்ல

இன்மை.

கஎரு

பொருளை, காத்தலும் - காப்பாற்றுவதும், ஆங்கே கடு துன்பம் - அப்படியே மிகுந்த துன்பம்; காத்தல் குறைபடில் - காப்பது

குறைந்தால், துன்பம்— ;
கெடில் - நாசப்பட்டால்,
துன்பம்— ; (ஆதலின்) பொ
ருள் - திரவியமானது,
துன்பக்கு உறை பதி -
துன்பத்திற்கு வாசஸ்
தானம், மற்றை - அசை.
எ-று.

காத்தலிருக்கவும்
பொருள் குறைபட்டால் எனவு
முரைக்கலாம்.
சாரியை விகற்பமாதலின்
"துன்பத்துக்கு" என்பதில்
அத்துச்சாரியை
வரவில்லையென்றறிக.

உகூ - ம். அதிகாரம்.

இ

ன் றை ம.

அஃதாவது பண மில்லாமை.

அத்திட்ட கூறை யரைச்சுற்றி வாழினும்
பத்தெட் டுடைமை பலருள்ளும் பாடெய்தும்
ஒத்த குடிப்பிறந்தக் கண்ணுமொன் றில்லாதார்
செத்த பிணத்திற் கடை.

a

(இ - ள்.) அத்து இட்ட கூறை - காவி தோய்த்த வஸ்திரத்தை, அரை சுற்றி வாழினும் - அரையிலுடுத்து வாழ்ந்தாலும், பத்து எட்டு உடைமை - பத்தாயினு மெட்டாயினு முள்ளவனுயிருத்தல், பலர் உள்ளும் பாடு எய்தும் - பலஜனங்களுக்குள்ளே பெருமைபெறும்; ஒத்த குடி பிறந்தக்கண்ணும் - உலகத்துக்குச் சம்மதியான வமிசத்திற் பிறந்தாலும், ஒன்று இல்லாதார் - ஒருபொருளில்லாதவர்கள், செத்த பிணத்தின்—, கடை - கீழ் (ஆவர்,) எ-று.

அத்து - தையலுமாம். பத்தெட்டு என்பதில் ஐயவும்மை தொக்கது. (க)

நீரினு நுண்ணிது நெய்யென்பர் நெய்யினும்
யாரு மறிவர் புகைநுட்பந் தேரின்
இரப்பிடும்பை யாளன் புகுமே புகையும்
புகற்கரிய பூழை நுழைந்து.

(இ-ள்.) நெய் - நெய்யானது, நீரினும் நுண்ணிது என்பர் - தண்ணீரைக்காட்டிலும் சூக்ஷ்மம் என்று சொல்லுவர்; நெய்யினும் புகை நுட்பம் - நெய்யைக் காட்டிலும் புகை நுட்பமாயிருப்பதை, யாரும் அறிவர்—; தேரின் - ஆலோசித் தறிந்தால், இரப்பு இடும்பையா

கஎஅ நா
லடியாருரை.

ளன் - யாசகத்தாலாகிய
துன்பமுள்ளவன், புகையும்

புகற்கு அரிய பூழை - புகையும்
பிரவேசிப்பதற்குக் கூடாத
துவாரத்தில், நுழைந்து
புகும் - நுழைந்துபோவான்,
எ-று.

• யாசகன் கண்டவிடத்திலு
நுழைந்து
பிச்சையெடுப்பதனால் இக
ழப்படுவான் என்பது கருத்து.

• புகையும் புகுதற்கரிய
பூழைநுழைந்து புகும்
எனக்கவி அதிசயோக்தியாக்
கூறியது. நெய் என்பது
எண்ணெய் முதலிய நீர்த்த

பொருள்களுக்கெல்லாம்
பொதுப்பெயர்.
(உ)

கல்லோங்
குயர்வரைமேற் காந்தள்
மலராக்கால்
செல்லாவாஞ்
செம்பொறி வண்டினம் -
கொல்லைக்
கலாஅற் கிளிகடியுங்
கானக நாட
இலாஅஅர்க் கில்லைத்
தமர்.

(இ-ள்.) கொல்லை -
கொல்லைகளில், கலாம் -
கல்கொண்டு, கிளி
கடியும் - கிளிகளை
ஓட்டுகின்ற, கானக நாட -
காடு சிறந்த நாட்டர
சனே! கல் ஓங்கு உயர்
வரைமேல் - கற்கள்
வளர்ந்திருக்கிற உயரமா
னமலையில், காந்தள் மலராக்கால் - காந்தள் பூக்காமற்போனால், செம்
பொறி வண்டு இனம்-சிவந்த புள்ளிகளையுடைய வண்டுக்கூட்டங்கள்,
செல்லா - அங்கே
போகமாட்டா; (அப்படியே)

இலார்க்கு - பொருள்

இல்லாதவர்களுக்கு, தமர்

இல்லை - உறவினர் இல்லை,

எ-று.

காந்தள் பூக்காதபோது வண்டுகள் மலையன்பாடை போகாதது போல் தரித்திரனிடத்துக்கு உறவினர் வாரார்கள் என்பது கருத்து.

ஆம் - அசை.

(ரு)

உண்டாய போழ்தி

னுடைந்துழிக்

காகம்போல்

தொண்டா யிரவர் தொகுபவே - வண்டாய்த்
திரிதரும் காலத்துத் தீதிலிரோ வென்பார்

ஒருவரு மிவ்வுலகத்

தில்.

(இ-ள்.) உண்டாய போழ்தின் - (பொருள்)உண்டாயிருக்குங் காலத்தில், உடைந்துழி-(தேகம்) அழிந்தவிடத்தில், காகம் போல்-காக்கைகளைப்போலே, ஆயிரவர் - ஆயிரம்பேர்கள், தொண்டு - அடிமையாக, தொகுப - சேருவார்கள்; வண்டு ஆய் - வண்டுகள்போலாய், திரிதரும் காலத்து - திரியுங்காலத்தில், தீது இலீரோ என்பார் ஒருவரும் - நீர் துன்பமில்லா திருக்கிறீரா என்று க்ஷேமம் வினவு மொருவரும், இவ்வுலகத்து இல் - இவ்வுலகத்திலில்லை, எ-று.

இன்மை.

கஎஎ

வண்டாய்—வண்டு ஊணுக்காக ஓரிடமில்லாமல் பலவிடந் தேடித் திரிவதுபோல எனக்கொள்க.

இலிர்—முன்னிலேட்டன்மைக்
குறி
ப்பு முற்று.

(ச)

பிறந்த குலமாயும்
பேராண்மை மாயும்
.

சிறந்ததங் கல்வியு
மாயும் - கறங்கருவி
கன்மேற் கழூஉங்
கணமலே நன்னுட
.

இன்மை தழுவப்பட்
டார்க்கு.

(இ-ள்.) கறங்கு அருவி - ஒலியாநின்ற அருவியுள், கல் மேல் கழூஉம்-கற்களின்மேல் விழுந்து சந்திசெய்கின்ற, கண மலை நல் நாட- கூட்டமான மலைகளுள்ள நல்ல நாடுடையவனே! இன்மை தழுவப்பட்டார்க்கு - வறுமையால் கட்டிக்கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு, பிறந்த குலம் மாயும் - அவர் பிறந்த நல்லவமிசமும் கெடும்; பேராண்மை - கீர்த்தியுடைமை, [அல்லது பெரியவல்லமை]மாயும்—; சிறந்த - மேன்மைப்பட்ட, தம் கல்வியும் - தம்முடைய கல்வித்திறனும், மாயும்—,

எ-று.

தரித்திரருக்குக் குலமுதலிய மேன்மைகளும் சிறக்கா என்பது கருத்து. (ரு)

உள்கூர் பசியா லுழைநசைஇச் சென்றார்கட்
குள்ளூ ரிருந்துமொன் றற்றுதான் - உள்ளூர்
இருந்துயிர் கொன்னே கழியாது தான்போய்
விருந்தின னாதலே நன்று.

(இ-ள்.) உள் கூர் பசியால்-வயிற்றினுள்ளே நிறைந்த பசியினாலே, உழை - தன்னிடத்தில், நசைஇ - விரும்பி, சென்றார்கட்கு - வந்தவர்களுக்கு, உள் ஊர் இருந்தும் - ஊர்க்குளிருந்தும், ஒன்று ஆற்றுதான் - ஒருதவியுஞ் செய்யமாட்டாதவன், உள் ஊர் இருந்து-உள்ளூரிலிருந்து, உயிர் கொன்னே கழியாது-உயிரை வீணாய்க்கழியாமல், தான் போய்-தான் பிறதேசம்போய், விருந்தினன் ஆதலே நன்று - (ஒருவர்க்கு) விருந்தாளியாவதே நல்லது, எ-று.

தன்னிடம் பசித்துவந்தவர்களுக்கு உதவிசெய்யமாட்டாத தரித்திரன் ஓரூருக்குள்ளே குடித்தனஞ் செய்வதைக்காட்டிலும் எங்கேயாகிலும் போய்ப் பிச்சை எடுப்பது நல்லதென்கிறபடி.

ஊருள் என்றபாலது உள்ளூர் என்றானது போலிவழக்கு. (சு)

நீர்மையே யன்றி நிரம்ப வெழுந்ததம்
கூர்மையு மெல்லா மொருங்கிழப்பர் - கூர்மையின்

 நா

லடியாருணா.

முல்லை யலைக்கு மெயிற்ருய் நிரப்பென்னும்
அல்ல லடையப்பட் டார்.

(இ-ள்.) கூர்மையின் - கூர்மையினாலே, முல்லை அலைக்கும் எயிற்ருய் - முல்லையரும்புகளை வருத்துகின்ற பற்களையுடைய பெண்ணே - நிரப்பு என்னும் அல்லல் அடையப்பட்டார் - வறுமை யென்கிற துன்பத்தால் சேரப்பட்டவர்கள், நீர்மையே அன்றி - சற்குணங்களுமல்லாமல், நிரம்ப எழுந்த - பூர்ணமாயோங்கி நிற்கிற, தம் கூர்மையும்- தம்முடைய புத்திக்கூர்மையையும், எல்லாம் - மற்றுமுள்ள எல்லா

வற்றையும், ஒருங்கு இழப்பர்
– ஒருசேர இழப்பார்கள்,
எ-று.
தரித்திரருடைய
சற்குண முதலியவை விளங்கா
என்பதாம்.
முல்லையரும்புகளினுமேலான
அழகுண்மையால்
அவற்றைக்கீழ்ப்
படுத்தின
பற்களையுடையவளே என்றது.
கூர்மை என்பது மற்றுமுள்ள
வெண்மை முதலான
குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்.

உபலக்ஷணமா' வது
தன்னினத்தையுந் தழுவல்
[பொது-கூ-எ] காண்க.

(எ)

இட்டாற்றுப் பட்டொன் றிரந்தவர்க் காற்றாது
முட்டாற்றுப் பட்டு முயன்றுள்ளூர் வாழ்தலின்
நெட்டாற்றுச் சென்று நிரைமனையிற் கைநீட்டுங்
கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று.

(இ-ள்.) இட்டு ஆற்று - தாழ்மையானவழியில், [தரித்திரத்தில் என்கிறபடி], பட்டு - விழுந்து, ஒன்று

இரந்தவர்க்கு - ஏதாகிலுமொ

ருபொருளை யாசித்தவர்களுக்கு, ஆற்றாது - உதவாமல், முட்டு ஆற்று பட்டு - முட்டுப்பாடான வழியிலே பட்டு, [சங்கடப்பட்டு என்றபடி], முயன்று - (கொடுப்பதற்கு) முயற்சிசெய்து, வாழ்தலின் - வாழ்வ தைக்காட்டிலும், நெடு ஆற்று சென்று - தூரதேசத்திற்போய், நிரை மனையில் - வரிசையாயுள்ள வீடுகளில், கைநீட்டும் - கைநீட்டி யாசிக் கிற, கெடு ஆற்று வாழ்க்கையே - கெட்டவழியில் வாழ்வதே, நன்று- நலமாம், எ-று.

இதில் அமைந்தது ஆரும்பாட்டின் கருத்தேயாகுலும் ஒருவர் பாடியதாகாமையின் கூறியது கூறலாகாதென வுணர்க. இட்டு - அற் பம், ஆதலின் இட்டாறு - வறுமையெனக் கொள்ளப்பட்டது. ஆறு என்பது யேற்றுமை தொகவும் [உயி-புண-ஙடிம்] சூத்திரத்திஞல் றகர மிரட்டி நின்றது. வருந்தி முயல்வதேயன்றிக் கரியம் கைகூட வில்லையென்பது, முட்டாற்றுப்பட்டு முயன்று என்பதனுல் விளக்கப் பட்டது. "நிறைமனை" எனவும் பாடங்கொண்டு, நிறை - பொருள் நிறைந்த, வீடு - வீட்டில் சென்று, என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.()

இ

ன் ண ம.

களசு கடகஞ் செறிந்தநங்

கைகளால் வாங்கி

.அடகு பறித்துக்கொண் டட்டுக் - குடைகலஞ

உப்பிலி வெந்ததின் றுள்ளற்று வாழ்பவே

துப்புரவு சென்றுலந்தக் கால்.

(இ - ள்.) துப்புரவு சென்று உலந்தக்கால் - அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள் போய் நாசமானால், கடகம் செறிந்த தம் கைகளால் - முன்பு கடகம் சேர்ந்திருந்த தங்கைகளாலே, வாங்கி - (பக்கத்துள்ள தாறுகளை) தள்ளி, அடகு பறித்துக்கொண்டு - இலைகளைப் பறித்துக் கொண்டுபோய், அட்டு - சமைத்து, குடை - (நுங்கெடுத்த பனங்காய் முதலான) உள்ளே துளையுள்ள பொருள்களை, கலன் ஆ - பாத்திரமாக (வைத்துக்கொண்டு), உப்பு இலி வெந்தை - உப்பில்லாத அந்த வெந்த இலையை, தின்று - புசித்து, உள் அற்று - மனஊக்கங்கெட்டு, வாழ்ப-, வாழ்வார்கள் (மனிதர்,) எ-று.

செல்வம் மாறினால்
இலைக்கறி பறித்துண்ணும்படி
நேரிடும் வறு

மை மனதிற்கு மிகத்
துன்பந்தரும் என்பது கருத்து.

இப்பாட்டைச் செல்வநிலையாமையிற் சேர்த்தலுந் தகும். குடையப்படுவது குடை எனச் செயப்படுபொருள் விகுதி புணர்ந்த ஒட்ட பெயர். வெந்தது—வெந்தை, ஐ - விகுதி, வினைமுற்றுப்பொருளில் வந்தது. (கூ)

ஆர்த்த பொறிய வணிகிளர் வண்டினம்
பூத்தொழி கொம்பின்மேற் செல்லாவாம் - நீர்த்தருவி
தாழா வுயர்சிறப்பிற் றண்குன்ற நன்னாட
வாழாதார்க் கில்லைத் தமர்.

(இ-ள்.) ஆர்த்த பொறிய - நிறைந்த புள்ளிகளையுடைய, அணி கிளர் - அழகு விளங்காநின்ற, வண்டு இனம் - வண்டின்கூட்டம், பூத்து ஒழி - புட்பித்து நீங்கின, கொம்பின்மேல் - கிளையின்மேலே, செல்லா - போகமாட்டா ; நீர்த்து அருவி - நல்லதன்மையுள்ள அருவிகள், தாழா - குறையாத, உயர் சிறப்பின் - மேலான சிறப்பையுடைய, தண் குன்றம் நல் நாட - குளிர்ச்சியான மலைகளுள்ள நல்லநாட்டரசனே! வாழாதார்க்கு - பொருள்பெற்று வாழாதவர்களுக்கு, தமர் இல்லை - உறவினரில்லை, எ-று.

இப்பாட்டில் மூன்றும் பாட்டின் கருத்தேயானாலும் முன்கூறிய நியாயத்தாற் குற்றமன்று. நீர்த்து—குறிப்புமுற்று, பெயரெச்சமாயிற்று. பொறிய—குறிப்புப் பெயரெச்சமாம். (கo)

கசு

கஅ/0

நாலடியாருரை.

௩௦ - ம். அதிகாரம்.

மா

ண ம்.

அதாவது

ஒருவர்க்குள்ள கவுரவம்; எப்படிப்பட்ட சங்கடத்தி லும் அதனை விடாமற் காக்குந்தன்மை.

திருமதுகை யாகத் திறனிலார் செய்யும்
பெருமிதங் கண்டக் கடைத்தும் - எரிமண்டிக்
கானந் தலைப்பட்ட தீப்போற் கனலுமே
மான முடையார் மனம்.

(இ - ள்.) திருமதுகை ஆக - செல்வம் பலமாயிருப்பதனால்,

திறன் இலார் செய்யும் - யோக்கியதை யில்லாதவர்கள்

செய்கின்ற,

பெருமிதம் - மிகுதியை, [அவமதிப்பை],

கண்டக்கடைத்து - கள்ளடபோது, எரிமன்னடி - நெருப்புப்பற்றி, கானம்

தலைபட்ட - காட்டிலுண்டான, தீ போல் - அக்கினிச்சுவாலைபோல், மானம்

உடையார்

மனம் - மானமுள்ளவர்களுடைய இதயமானது,

கனலும் - சொலிக்கும், எ-று.

செல்வமுஞ் செருக்கினால்
அயோக்கியர் எல்லைகடந்து
நடக்கையில்
மானிகளுக்கு
மனவருத்தமுண்டா
மென்றபடி.

பெருமிதம் —
மிதத்துக்கு விஞ்சியது.
கண்டக்கடைத்து—
ஒருவகை வினையெச்சம்,
அதனோடிருக்கும் உம்மையை
அசையெனக்
கொள்ள வேண்டும்.

என்பா யுகினு மியல்பிலார் பின்சென்று
தம்பா டுரைப்பரோ தம்முடையார் - தம்பா
டுரையாமை முன்னுணரு மொண்மை யுடையார்க்
குரையாரோ தாமுற்ற நோய்.

(இ - ள்.) தம் உடையார் - தம்மை யுடையவர்கள், [தம்மானத்தைக் காக்குமவர்], என்பு ஆய் உகினும் - எலும்பாய்ப்போ யுதிர்ந்தாலும், இயல்பு இலார் பின் சென்று - சற்குண மில்லாதவர்களுடைய பின்னேபோய், தம் பாடு உரைப்பரோ - தமது வருத்தத்தைச் சொல்வார்களோ; தம் பாடு - தமது சங்கடத்தை, உரையாமை - சொல்லாமலே, முன் உணரும் - முன்னிட்டு அறிந்து கொள்ளத்தக்க, ஒண்மை உடையார்க்கு - யோக்கியதை யுள்ளவர்களுக்கு, தாம் உற்ற நோய் - தாம் அடைந்திருக்கிற துன்பத்தை, உரையாரோ - சொல்லாம லிருப்பார்களோ, எ-று.

மானம்.

௯௮|௯

ம!! ஷிகள் எவ்வளவு
ஈனஸ்திதியிலும்
தம்வருந்தந்தை,த அயோக்
கியருக்குச் சொல்லா!!கள்,
ஷுவௌளில் அவமானமே
யன்றிப் பயனின்
மைபால் ; யோக்கியரோ!! டே
செ!!ல்வ!! !!கள்
உபயோ!!கமுன்மையால்;
என்கிறபடி.

•

உனாய!! மை—எதிர்மறை
வினையெச்சம், மை-விகுதி.
(உ)

யாமாயி னெம்மில்லங்
காட்டுதுந் தாமாயின்
•

காணவே கற்பழியு மென்பார்போ னுணிப்
புறங்கடை வைத்தீவர் சோறு மதனல்

மறந்திடுக செல்வர்
தொடர்பு.

(இ-ள்.) யாம் ஆயின்
எம் இல்லம் காட்டுதும் -
நாமானல் எமது
மனையாளைக் காட்டுவோம்;
தாம் ஆயின் - அவரானல்,
காணவே
கற்பு அழியும் - பார்க்கவே
கற்பு அழிந்துபோம், என்பார்

போல் - என்று

நினைக்கிறவர்களைப் போலே,

நாணி-வெட்கி, புறங் கடை

வை

த்து - வாசலின்

புறத்திலே வைத்து, சோறும்

ஈவர் - சோறும்

போடுவார்கள்; (அதனால்)

செல்வர் தொடர்பு -

தனவான்களுடைய

கூட்டுறவை, மறந்திடுக -

மறந்துபோகக் கடவீர், எ-று.

செல்வர் நம்மிடம் வந்தால் நாம் கூசாமல் நம் இல்லாள் இதோ என்று காட்டுவோம், பார்த்தால் கற்பழியுமென்று நினைத்தோ நம்

மை உள்ளே வரவொட்டாமல் வாசலுக்குப் புறத்திலேயே வைத்துச் சோறிடுகிறார். இப்படி அவமதிப்புச் செய்கிறதினால் அவர் சிநேகத்தை மறக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

இல்லம் என்பதற்கு வீடு எனப் பொருள்கொண்டு உரைக்கலாம். இங்கு, போல் என்பது உவமப்பொருளில் வந்ததன்று, சம்பாவனை பொருளில் வந்தது; சம்பாவனையாவது இப்படியிருக்கலாம் என்று ஊகித்தல்; ஆகவே இது "தற்குறிப்பேற்றவணி" ஆம். சோறும் என்கிற உம்மை உயர்வு சிறப்பில் வந்தது. சோறிடுவது உள்ளேயே தகும் அதனையு மிவர் புறத்திலிடுகிறார்கள் என்றபடி. (௩)

இம்மையு நன்றா மியனெறியுங் கைவிடா
தும்மையு நல்ல பயத்தலால் - செம்மையின்
நானங் கமழுங் கதுப்பினாய் நன்றேகாண்
மான முடையார் மதிப்பு.

(இ-ள்.) செம்மையின் - நன்றாக, நானம் கமழும் - கஸ்தூரி பரிமளிக்கின்ற, கதுப்பினாய் - கூந்தலுடையவளே! இம்மையும் நன்று ஆம் - இப்பிறப்பிலும் நல்லதாம்; இயல் நெறியும் கைவிடாது - கூடிய நல்லவழியையும் விட்டுநீங்காது, உம்மையும் - மறுபிறப்பிலும், நல்ல

பயத்தலால் - நல்லவற்றைச் செய்வதனால், மானமுடையார் மதிப்பு - மாணிகனிடத்துள்ள மதிப்பானது, நன்றே - நல்லதே, எ-று. காண்- அசையுமாம்.

மதிப்பாவது மேன்மையாக நினைத்தல். கதுப்பு—கவுளுமாம். அங்கும் கஸ்தூரி பூசுவதின்று.

(௪)

பாவமு மேனைப்
பரியும் படவருவ
சாயினுஞ் சான்றவர்

செய்கலார் சாதல்

ஒருநா ளொருபொழுதைத் துன்ப மவைபோல்
அருநவை யாற்றுத லின்று.

(இ - ள்.) பாவமும்—,

ஏனை பழியும் -
மற்றப்பழிப்பும், பட

வருவ - உண்டாகும்படி
வருகின்ற காரியங்களை,
சாயினும் - சாம்படி

நேரிட்டாலும், சான்றவர் -
பெரியோர், செய்கலார் -
செய்யமாட்

டார்கள்; (ஏனெனில்)
சாதல் - சாவு, ஒரு நாள் ஒரு

பொழுதை து `
ன்பம் - ஒருநாளில்
சொற்பகால மனுபவிக்கத்தக்க
துன்பமாயிருக்கின் ' றது ;
அவைபோல் - அந்த
இழிசெய்கைகளைப் போலே,
அரு நவை
ஆற்றுதல் இன்று -
(ஆத்துமாவுள்ளளவும்) மிகுந்த
குற்றங்களைச் செ
யவதனறு, எ-று.
பழி—பழிக்கப்படுவது.
கு - நரு.]

பொழுதை—ஐ-சாரியை [உயிர்புணர் - (ரு)

மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்பவரு ளெல்லாம்
செல்வ ரெனினுங் கொடாதவர் - நல்கூர்ந்தார்
நல்கூர்ந்தக் கண்ணும் பெருமுத் தரையரோ
செல்வரைச் சென்றிரவா தார்.

௧

(இ-ள்.) மல்லன் மா ஞாலத்து - வளப்பமுடைய பெரிய பூமியில், வாழ்பவருள் எல்லாம் - வாழ்கின்றவர்களுக்குள்ளே யெல்லாம்; செல்வர் எனினும் - தனவான்களானாலும், கொடாதவர்—, நல்கூர்ந்தார் - தரித்திரரோ ; நல்கூர்ந்தக்கண்ணும் - தரித்திரப்பட்டிருந்தாலும், செல்வரை சென்று இரவாதார் - தனவான்களிடம் போய் யாசிக்காதவர், பெருமுத்தரையரோ - இப்பேர் கொண்ட கனவானை யொத்தவரே, [பெருஞ்செல்வர் என்றபடி,] எ-று.

இப்பாட்டு முந்திய இரண்டதிகாரத்துட் சேர்க்கத்தக்க தாயி னும் வறுமையிலும் பிறரிடம் போயிரவாமல் மானத்தைக் காத்தல் நலமென இங்கு சேர்க்கப்பட்டது. நல்கூர்ந்தக்கண்—வினையெச்சம்.()

கடையெலாங் காய்பசி யஞ்சுமற் றேனை
இடையெலா மின்னாமை யஞ்சும் - புடைபரந்த

மானம்.

கஅங

விற்புருவ வேனெடுங் கண்ணாய் தலையெல்லாம்
சொற்பழி யஞ்சி விடும்.

(இ-ள்.) புடை பரந்த - பக்கம் விசாலப்பட்ட, வில் - வில்போன்ற, புருவம் - புருவத்தையும், வேல் நெடு கண்ணாய் - வேல்போல் நீண்ட கண்களையு முடையவளே! கடை எல்லாம் - கடைத்திறமானவர்களெல்லாம், காய் பசி அஞ்சும் - காய்கின்ற பசிக்குப் பயப்படுவார்கள்; ஏனை - அவரொழிந்த, இடை எல்லாம் - நடுத்தரமானவர்களெல்லாம், இன்னாமை அஞ்சும் - துன்பத்திற்குப் பயப்படுவார்கள்; தலை எல்லாம் - மேலானவர்களெல்லாம், சொல் பழி அஞ்சிவிடும் - உலகத்தாருடைய சொல்லால் வரும் பழிப்புக்கு அஞ்சுவார்கள்; மற்

று - அசை, எ-று.

பழிப்பினால்

மானக்குறைவு வருமென்று

அஞ்சுவார்கள் என்பது

கருத்து.

கடை இடை- தலை என

அஃறிணையாக எடுத்ததனால்

அஞ்சும் என்

பதோடு முடிந்தன.

கடைமுதலியன இங்கே

பன்மை. (எ)

நல்லர் பெரிதளியர் நல்கூர்ந்தா ரென்றெள்ளிச்
செல்வர் சிறுநோக்கு நோக்குங்கால் - கொல்லன்
உலையூதுந் தீயேபோ லுள்கனலுங் கொல்லேர
தலையாய சான்றோர் மனம்.

(இ-ள்.) நல்லர் - நல்லவர்கள், (இவர்) பெரிது அளியர் - மிகவும்

கிருபை

செய்யத்தக்கவர்கள்,
நல்கூர்ந்தார் –
வறுமையுள்ளவர்கள்,

என்று—, எள்ளி – அவமதித்து, செல்வர்—, சிறு நோக்கு நோக்குங்கால் – அற்பப்பார்வையாகப் பார்க்கும்போது, தலை ஆய சான்றோர்

மனம் – தலைமையான
பெரியவர்களுடைய
மனமானது, கொல்லன் –
கருமான், உலை ஊதும் தீயே
போல் – உலைக்கடத்தில்
ஊதியெழுப்பு

கிற நெருப்பைப்போலே, உள் கனலும் – உள்ளேசொலிக்கும், எ-று. கொல், ஓ,—இரண்டும் அசை.

* சிறுநோக்காவது அலக்ஷியமாப் பார்த்தல். நல்லார் அளியர் என்பவை இரக்கத்தாற்சொல்லுஞ் சொற்களன்று இகழ்ச்சியாற் சொல்லுஞ் சொற்களென் றறிக.

தீயே— இதில் ஏ-அசை.

(அ)

நச்சியார்க் கீயாமை நாணன்று நாளும்
அச்சத்தா னாத னன்றாம் - எச்சத்தின்
மெல்லிய ராகித்தம் மேலாயார் செய்தது
சொல்லா திருப்பது நாண்.

(இ-ள்.) நச்சியார்க்கு - விரும்பி வந்தவர்களுக்கு, ஈயாமை - கொடாமலிருப்பது, நாண் அன்று - வெட்கமன்று ; நாள் நாளும் -

கஅ/ச

நாலடியார் ருரை.
தினந்தோறும், அச்சத்தால் -
(போர்முதலியவற்றிற் செல்ல)

பயத்தி
ஞால், நாணுதல் –
வெட்கப்படுதல், நாண்
அன்று—; எச்சத்தின் –.
(தம்மிலும்) குறைபாடுடைய,
மெல்லியர் ஆகி – அற்பராய்
இருந்து,
ஆயார்
– ஆராய்ச்சியில்லாதவர்,
தம்மேல் – தம்விஷயத்தில்,
செய்
தது – செய்த எளிமையை,
சொல்லாது இருப்பது –
(பிறர்க்கு) சொல்

லாம லிருக்கு முறுதியே,

நால் - நாணம் ஆகும், எ-று.

புத்தியீனர்

தம்மிடத்துச்செய்த

அவமதிப்பைப் பிறர் அறியா

திருக்கும்படி காத்தலே

மானத்திற்குரிய நாணம்

என்பது கருத்து.

ஆயார்—பகைவருமாம். நச்சியார்—நச்சு - பகுதி, ஈறுகுறைந்த இன் - இடைநிலை, ஆர் - விகுதி, யகரம் உடம்படுமெய்; நச்சினார் எனவும் வரும். எச்சம்—ஞலம் கல்வி முதலியவற்றி லுள்ளது. (கூ)

கடமா தொலைச்சிய கானுறை வேங்கை
இடம்வீழ்ந்த துண்ணு திறக்கும் - இடமுடைய
வானகங் கையுறினும் வேண்டார் விழுமியோர்
மான மழுங்க வரின்.

(இ-ள்.) கடமா - காட்டுப்பசுவை, தொலைச்சிய - கொன்ற, கான் உறை வேங்கை - காட்டில் இருக்கின்ற புலியானது, இடம் வீழ்ந்தது- இடப்பக்கம் வீழ்ந்த அந்தப்பசுவை, உண்ணாது இறக்கும் - தின்னும லிருந்து சாகும்; இடம் உடைய - விசாலமான இடமுள்ளதாகிய, வானகம் கை உறினும் - சொர்க்கம் கைக்குவந்தாலும், விழுமியோர் - பெரியோர்,[மானமுள்ளவர்], மானம் அழுங்க வரின்-மானம் கெட்டுப் போக நேரிட்டால், வேண்டார் - (அந்தச் சுவர்க்கத்தையும்) விரும்ப மாட்டார், எ-று.

மானத்தாழ்வு வருவதாயிருந்தால் எப்படிப்பட்டதையும் விரும்ப மாட்டார் மானிகள் என்றதாம்.

தொலைச்சிய—தொலைச்சு-பகுதி எனக்கொள்ளவேண்டும். (௧௦)

---

௬௧ - ம். அதிகாரம்.

இரவச்சம்.

அதாவது மானங் கெடுவதற் கேதுவாகிய இரப்பதை அஞ்சவேண்டுமென அதன் இயல்பைத் தெரிவிப்பது. இரவுக்கு அச்சம் என விரியும்.

நம்மாலே யாவரிந் நல்கூர்ந்தா ரெஞ்ஞான்றும்
தம்மாலா மாக்க மிலரென்று - தம்மை

இரவச்சம்.

கஅ௫

மருண்ட மனத்தார்பின்
செல்பவோ தாமும்
தெருண்ட வறிவி னவர்.

(இ - ள்.) இந்

நல்கூர்ந்தார் - இந்தத் தரித்திரர், நம்மாலே—, ஆவர் - (ஆக்கமுள்ளவ) ராவார்கள், எஞ்ஞான்றும் - எப்போதும்,

தம்மால் ஆம் - தங்களால் சம்பாதித்த, ஆக்கம் இலர் - பொருளில்லாதவர், என்று—, நம்மை - தங்களை, மருண்ட மனத்தார் பின்-(மேலானவராக) மயங்கின மனமுள்ளவர் பின்னே, தெருண்ட அறிவினவர் தாமும் - தெளிந்த அறிவையுடையவர்களும், செல்பவோ - செல்வார்களோ, எ-று.

நாம் கொடுத்துத்தான் தரித்திரர்க்குப் பணமுண்டே யன்றி

அவர்களுடைய சொந்த முயற்சியால் ஒருகாசும் கிடையாது என்று. தம்மிடத்திற் பெருமை பாராட்டுகிற அற்பரிடத்து இரக்கும் பொருட்டு விவேகிகள் செல்லார்கள் என்பதாம்.

பிறர் நல்குதலை
மேற்கொண்டு செல்பவர்
நல்கூர்ந்தார்—நல்கு- ,

முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இல் என்பது ஒருபொருளின் சம்பந்தத்தை மறுக்கும்போது செயப்படுபொருள் குன்றாததாகவும், பொருளையே மறுக்கும்போது செயப்படுபொருள் குன்றியதாகவு மிருக்குமாதலால் ஆக்கம் இலர் என்பதை ஆக்கத்தை இல்லாதவர் எனவும் ஆக்கமானது இல்லாதவர் எனவும் இருவகையிலும் உரைக்கலாம். இரண்டாம் பக்ஷத்தில் "உயர்திணைதொடர்ந்த" என்கிற சூத்திர விதியை அமைத்துக்கொள்க. தம்மை மருண்ட என்பதை வேற்றுமை மயக்கமாக்கொண்டு தம்மிடத்தில் மருட்சிகொண்ட எனவு முரைக்கலாம். கடவுள் ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு தூகமாய்ச் சீவனம் கற்பித்திருத்தலால் நாம் கொடுக்கிறோமென்று நினைப்பது அறிவின்மை. தூமும்—உயர்வு சிறப்பும்மை. தாம்-அசை. (க)

இழித்தக்க செய்தொருவ னார வுணலின்
பழித்தக்க செய்யான் பசித்தல் தவறோ
விழித்திமைக்கு மாத்திரை யன்றோ வொருவன்
அழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு.

(இ-ள்.) ஒருவன்—, இழி தக்க செய்து - தாழ்வதற் கேதுவான காரியங்களைச்செய்து, ஆர உணலின் - நிறையப் புசிப்பதினும், பழித் தக்க - பழிக்கும்படியான காரியங்களை, செய்யான் - செய்யாதவனாகி, பசித்தல் - பசியோடிருத்தல், தவறோ - குற்றமோ; ஒருவன் அழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு - ஒரு மனிதன் அழிந்து மறுபடி பிறக்கும்படி

லடியாருளை.

யாளை பிறப்பு, விழித்து இமைக்கும் மாத்திரை அன்றோ - கண்ணைத் திறந்து இமைக் கோட்டுதலாகிய அளவை உடையதல்லவா, எ-று.

இவ் வுடம்புபோனுல் வேறுடம்பு கிடைப்பது அரிதெனக் நினைக்க வேண்டாம்; சீக்கிரத்தில் கிடைக்கும், ஆதலால் தாழ்வானவை செய்து பிழைப்பதினும் இறப்பது

நலம் என்பது கருத்து.

•

இழித்தக்க

காரியங்களாவன—யாசிப்பதற்குச் செய்யுமுயற்சி கள். இழி பழி என்பவை முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கள். இழித்தற் குத்தக்க பழித்தற்குத்தக்க என விரித்துக்கொள்க. ஆர என்னும் வினை யெச்சம் இங்கு உணலின் என்பதற்கு உரியாகின்றது. அழி த்து—வலித்தல் விகாரம். பிறக்கும் பிறப்பு-பிறக்கிற

தொழில். (உ)

இல்லாமை கந்தா விரவு துணிந்தொருவர்
செல்லாரு மல்லர் சிறுநெறி - புல்லா
அகம்புகுமி னுண்ணுமி னென்பவர்மாட் டல்லால்
முகம்புகுத லாற்றுமோ மேல்.

(இ-ள்.) இல்லாமை - பொருளில்லாமையானது, [வறுமை], கந்து ஆ - ஏதுவாக, [அதுபற்றி என்கிறபடி], இரவு - இரப்பதை, துணிந்து - தெளிந்து, ஒருவர் - (எவராகிலும்) ஒருவர், சிறு நெறி - (யாசிப்பதாகிய) அற்பவழியில், செல்லாரும் அல்லர் - நடவாமலுமிரார்; புல்லா - தழுவிக்கொண்டு, அகம் புகுமின் - எமதுவீட்டிற்கு வாருங்கள்; உண்ணுமின் - சாப்பிடுங்கள்; என்பவர் மாட்டு அல்லால் - என்கிறவரிடத்து

அல்லாமல், மேல் - மேலானவர், முகம் - மற்றவரிடத்தில், புகுதல் - செல்வதை, ஆற்றுமோ - பொறுப்பார்களோ; [முகம்புகுதல் - முகங்காட்டுதலுமாம்,] எ-று.

வறுமையால் யாசிக்கும்படி நேரிட்டாலும் கண்டவிடத்துச் செல்லாமல் ஆதரிப்பவரிடமே செல்லுவர் மேலானவர்.

இல்லாமை—எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர். இல்-பண்படி பகுதி, ஆகாரம் -.சாரியை, மை - விகுதி. இரவு —.தொழிற்பெயர், உ - விகுதி. செல்லாரும் — இழிவு சிறப்பும்மை. மேல் — ஆகுபெயர். சொல்லளவில் அஃறிணையாதலால் ஆற்றும் என்கிறவினை சேர்க்கப் பட்டது.

(௩)

திருத்தன்னை நீப்பினுந் தெய்வஞ் செறினும்
உருத்த மனத்தோ டுயர்வுள் ளினல்லால்
அருத்தஞ் செறிக்கு மறிவிலார் பின்சென்
றெருத் திறைஞ்சி நில்லாதர் மேல்.

இரவச்சம்.

கஅஎ

(இ-ள்.) திரு - லக்ஷ்மியானவள், தன்னை—, நீப்பினும் - கைவிட்டாலும், தெய்வம் - தெய்வமானது, செறினும் - கோபித்தாலும், உருத்த - (சோர்வின்றி) எழுந்த, மனத்தோடு - மனதினால், உயர்வு உள்ளின் அல்லால் - தன் மேன்மையை

நினைப்பதேயல்லாமல்,

அருத்தம் செறிக்கும் -

பணத்தை வீணுச்

சேர்த்துவைக்கிற, அறிவு இலார்

பின் - விவேகமில்லாதவ

ரிடத்தில், சென்று - போய்,

எருத்து - தலை, இறைஞ்சி -

குனிந்து, நில்லாது -

நிற்கமாட்டார்,

மேல் - மேலானவர், எ-று.

பெரியோர் தமக்குத்

தரித்திரமும் பல சங்கடங்களும்

சேர்ந்தா

லும் அதைதரியப்படாமல்

தமது மேன்மையை எண்ணி இரவாதிருப் பார்களே யல்லாமல் யாசகர்க்கு உபயோகப்படுத்தாமற் பணஞ் சேர்த்துவைக்கிற அவிவேகிகளிடத்திற்போய் தலைவணங்கி நிற்கமாட்டார் என்பதாம்.

உருத்த—உரு - பகுதி, த் - இறந்தகால இடைநிலை, மற்றொன்று சந்தி, அ - பெயரெச்சவிகுதி. உள்ளின் என்பது வினையெச்சமாத்தோன்றினும் 'நீ வரவேண்டும்' முதலானவிடத்திற் கொள்வது போல் தொழிற்பெயராக் கொள்க; வினையெச்சமாகவே கொண்டால் பொருள் பொருந்தாமை காண்க. பின்—ஏழனுருபு. எருத்து—ஆகுபெயர், பிடர்வணங்க என உரைக்கினும் பொருந்தும். (ச)

கரவாத திண்ணன்பிற் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை - இரவினை
உள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ
கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு.

(இ-ள்.) கரவாத - (தனக்கு உள்ளதை) மறைக்காத, திண் அன்பின் - உறுதியான அன்பினாலே, கண் அன்னார்கண்ணும் - (தமக்குக்) கண்போன்றவரிடத்தும், இரவாது வாழ்வது - யாசிக்காம லிருந்து வாழ்வது, வாழ்க்கை ஆம் - நல்ல வாழ்வாகும்; இரவினை - இரந்தலை, உள்ளும் கால் - நினைத்தால், உள்ளம் உருகும் - மனம் உருகிப்போகின்றது; கொள்ளும் கால் - (ஒருவர் கைப்பொருளைக்) கொள்ளும்போது, கொள்வார் குறிப்பு - பெற்றுக் கொள்ளுகிறவருடைய மனம், என்கொலோ - எப்படிப்பட்டதா யிருக்குமோ, எ-று.

மனமொத்தவரிடத்தும் இரப்பதாகாது, ஏனெனில் இரத்தலை நினைக்கும்போதே மன முருகுமானால் பொருளை ஒருவர் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது எப்பாடுபடுமோ என்பதாம். என்ன என்

க.உ.உ நட

படா ருரை.

...பிறர்பொருளைக்

கொள்ளுவொர்களோ எனவும்

...ருந்துங் கூற

...ம்.

முடிபு—அருள் கருவிக்கு ஆகுபெயர். நூல் - தலை. உள்ளுறுப் புறம், கொள்ளுங்கால்,—இயல்பும் பெயரொக்குந்தொடர். இயல்பிசை— இரவு - தொழிற்பெயர், ஒன் - சாரியை, ஐ - உருபு. (ரு)

இன்று விளைய விளைய வொழிகென்று தன்னை யோ தாக்கி ராப்பத் திரிவதும் - கொன்னைகொல்

கா தல் கனைத்து மனைக் கிழத்தும் கண்பாழ்பட் டேடு வயலை பிரவு.

(இ-ள்.) இன்று -

அன்பர்கள், இவைக -
(நமக்கு) சேரட்டும்,
இனிய - இன்பங்கள், ஒழிக
- நீங்கட்டும், என்று—,
தன்னையே -
ஆன்மாவையே, நான் —,
பிரப்ப - பிரபஞ்ச
செய்வதனுல், [இரப்த்
இப் பழுதுமைந்தனுல்],
திர்வத்த்ரு -
திர்க்குபோம்பட்டியான
வறுமை•
க்காம, காதல் கவற்றும் -
பணத்தாசை
கவலைப்படுத்துகிற, மனத்தி

நெல்—, கலன் பாழ்பட்டு -
அறிவு அழிந்து, ஏதிலவரை -
சம்பந்தமில்
லாதவர்களை, இரவு -
இரப்பது, என்னைகொல் -
என்னபிரயோச
னம், என்று.
“இன்பத்தைத் துன்பம்போலவும் துன்பத்தை இன்பம்போலவு
மெண்ணி மனதில் திருப்தியடைந்தால் தரித்திரத் துன்பம் நீங்குவ
தாயிருக்க அயலாரிடம்
சென்று இரப்பதேன்; அது
செய்யவேண்
டாம் என்றபடி.
இன்று—இனிமையுடையதாகப்
பிறந்த எதிர்மறைப்
பலவின்பால்

குறிப்பு வினையாலணையும்
பெயர். "இனையவும்பண்பிற்
கியல்பே".

என்றதனால் பகுதி இகரமுங்
கெட ஆகாரவிகுதி
புணர்ந்தது. "ஆவே
எதிர்மறைக்
கண்ணதாகும்."

இனிய — அந்தப்பண்பில்
உடன்பாட்டு
;

வினையாலணையும்பெயர். இயைக, ஒழிக, — பிரார்த்தனையின்கண்
வந்த வியங்கோள். தான் இரப்ப எனப்பிரித்து தன்மனதைத் தான்
வேண்டிக்கொள்வதனால்
என்றுரைப்பாருமுண்டு.

தீர்வதற்கு — வினை

யாலனையும் பெயர். கொல்-அசை. கள்—ஆகுபெயர். ஏதம் - [யா
தொருதொடர்ச்சியும்] இல்லாதவர் ஏதிலவர். அகரம்-சாரியை. (சு)

என்றும் புதியார் பிறப்பினு மிவ்வுலகத்
தென்று மவனே பிறங்கலான் - குன்றின்
பரப்பெலாம் பொன்னொழுகும் பாயருவி நாட
விரப்பாரை யெள்ளா மகன்.

(இ - ள்.) குன்றின் பரப்பு எல்லாம் - மலையினுடைய இடங்களி லெல்லாம், பொன் ஒழுகும் - பொன்னானது ஒழுகும்படியான, பாய் -

[illegible]

பாய்கின்ற, அருவி நாட - [illegible] யுடையவனே! இவ் உலகத்து - இவ்வுலகத்தில், என்றும் - [illegible]

இனும், புதியார் - புதுமையினர்,

பிறப்பினும் - [illegible]

[illegible] இனும், என்றும்—,

பிறங்கலான் - [illegible],

அவனே—, ([illegible] ஒருவன்),

இரப்பாரை - யாசிப்பாரை,

[illegible]

யாசகனை அவமதியாமல்

அறிந்து [illegible] பதிய [illegible]

[illegible]

நர் பிறந்துகொண்டிருக்கு[illegible]

பிள்ளைகளுக்குத்தான் பிறகா [illegible]

[illegible]

வான் என்பதாம்.

பொன்னின் தொழிலைத்

தெரிந்த [illegible]

[illegible]

பொச்சம் அருவியாகிய

இடம் [illegible]

[illegible] —

புதுமையில் மைகெட்டு

உகரம் இசுபலாய் ... [illegible] ...

[illegible]

தடு.

யைய,

உம் - இழிவு சிறப்பு. பிறக்கலான்—பிற - பகுதி, ... [illegible]
அல் - எதிர்மறை விகுதி, ஆன் - ஆண்பால் விகுதி; எதிர்மறை ... [illegible]

உடன்பாட்டெதிர்மறை வினை

முற்று. இட்டாட்டு

[illegible]

முன்பத்துக் கொங்கில் கொடுப்போனைப் புகழ்ந்தது.
தொடர்ச்சியால் சொல்லப்பட்டது.

[illegible]

(பா)

புறத்துறத்துகன் னின்மை ... [illegible]
... [illegible] ...
... [illegible] ...
மாயானை மாற்றி விடுவர்.

(இ-ள்.) புறத்து - வெளியிலே, [உடம்பில்], தன் இன்மை - தனது வறுமையானது, நலிய - வருத்த, அகத்து - மனதில், தன் நல்ல நாணம் - தனது நல்ல விவேகத்தை, நீக்கி - தள்ளி, நிறீஇ - (தன் விவேகத்தை) நிலைப்படுத்தி, ஒருவனை - ஒரு தனவானை, யாசித்து—, ஈயாய் என்று - (ஏதாவதும்) கொடு என்று, இரப்போன் - யாசிப்பானாகில், மற்றுவிடின் - (அந்தத் தனவான் இல்லையென்று) மறுத்து விட்டால், அங்கேயே - அவ்விடத்திலேயே, மாயாதே - இறக்கமாட்டானோ, எ-று.

தரித்திரம்பற்றி உடம்பு வருந்துவதனால் விவேகங்கெட்டு ஒருவனிடம்போய் இரக்க, அவன் இல்லையென்று சொன்னால் அந்த யாசகன் உடனே சாவான் என அவனுக்கு இரங்கிச்சொன்னபடி. அவன் அங்கேயே இறந்தால் நல்லதெனவெறுத்துச் சொன்னதெனவுமாம்.

நலிய என்னும் தன்வினை இங்கு பிறவினையாக்கொள்ளப்பட்டது. நிறீஇ—நிறுவு என்னும் வினைப்பகுதியில் ஈறுகெட்டு உகரம் இகரமாகி அளபெடுத்து வினையெச்சமாயிற்று. ஓ—இரக்கத்தின்கண் வந்தது. (அ)

கசவ0

நாலடியாருரை.

ஒருவ ரொருவரைச் சார்ந்தொழுக லாற்றி
வழிபடுதல் வல்லுத லல்லால் பரிசழிந்து
செய்யீரோ வென்னு மென்னுஞ்சொற் கின்னாதே
,பையத்தான் செல்லு நெறி.

(இ-ள்.) ஒருவர்—, ஒருவரை - மற்றொருவரை, சார்ந்து - சேர்ந்து, ஒழுகல் ஆற்றி - நடத்தலைச்செய்து, வழிபடுதல் - வணக்கமாயிருப்பது, வல்லுதல் அல்லால் - முறைமையல்லாமல், பரிசு அழிந்து - யோக்கியதைகெட்டு, என்னும் செய்யீரோ - ஏதாகிலும் உதவி செய்யமாட்டீர்களா, என்னும் சொற்கு - என்கிற சொல்லைக்காட்டிலும், தான்—, பைய - துன்பமுண்டாக,

செல்லும் நெறி - செல்லத்
தக்க வழியானது, இன்றே -
இனிமையா யிராது, எ-று.

ஒருவன் ஒரு பணக்காரனைச்சேர்ந்து தக்கபடி நடந்து வணக்கத் தோடிருந்தல் உலகத்தின் முறை யல்லாமல் அவனை யாசித்தல் கூடாது. அதனிலும் தான் எங்கேயா கிலும் வருந்துப்பட்டுப் போக லாம் என்றபடி.

நெறி என்பதற்கு தவஞ்செய்யப் போகும்வழி எனப்பொருள் கூறிநின் தவநெறியை இழிந்துக் கூறியதாம். ஒருவனைச்சார்ந்து வணங்கி யிருக்கவலவனே ஏதாகிலும் உதவிசெய்தாற் கொள்ளலாமீல்லது வாய்திறந்து யாசித்தல் இழிவென்றபடி. இதுவும் அதமபக்ஷமாச் சொன்னது.

ஆனும், ஏனும், ஆகிலும் இப்படிப்பட்ட சொற்கள் உம்மையோடு

கூடி விகற்பப்பொருளில்

வரும்; ஐயப்பொருளென்பது

மிதுவே. சொ

ற்கு—மூவ்வுருபு எல்லைப்பொருளில் வந்தது. இன்னுதே—ஏகாரம் - வினு எதிர்மறையாகி இனியதென்னும் பொருள் பயக்கும். பைய—

துன்பப்பொருளதாகிய பை

என்னும் வினைப்பகுதியிற்

பிறந்த வினை

யெச்சம், அல்லது பசுமையின்

விகாரமாகிய பை

என்பதின்மேல் பிற

ந்த குறிப்பு வினை

யெச்சமுமாம்; எளிமையாக

என்பது பொருள். (க)

பழனிமகன் தாகப் பசைந்த வழியே
கிழமைதான் யாதானுஞ் செய்க – கிழமை
பொருஅ ரவனொன்னிற் பொத்தித்தங் நெஞ்சத்
தருஅச் சுடுவதோர் தீ.

(இ-ள்.) பழமை – ஆதிகால சிநேகத்தை, கந்து ஆக – ஆதாரமாக, பசைந்தவழியே – சிநேகித்த விடத்தில், தான்—, யாதானும் கிழமை – ஏதாகிலும் ஒருதகுந்ததை, செய்க – செய்யவேண்டும்; அவர் – கிழமைசெய்யப் பெற்றவர், கிழமை பொறார் எனில் – அந்த

வுரிய்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமற் போருல், (அது) தன் நெஞ்சத்து – தன்மனதில், பொத்தி – பதிந்து, அரு – நீங்காமல், சுடுவது ஓர் தீ – சுடும்படியான ஒரு அக்கினியாகும், எ-று.

ஒருவர் பழமைபற்றியவந்தால் அவருக்குத் தக்க தேநாமிதும் செய்யவேண்டும். அதை அவர் அறிர்ப்ந்தியால் ஏற்றுக்கொள்ளாமற் போருல் செய்தவருக்கு

எப்போதும் மனவருத்தமா யிருக்கும் என்றபடி.

பொருந்தல் - சுமத்தல் எனக்கொண்டு, ஏற்றுக்கொள்ளாமற் போனால் என உரைக்கப்பட்டது.

பசை - பகுதி, ஒட்டுதல். பொருஅர், அருஅ,— இரண்டிடத்தும் அளபெடை பாட்டினோசையை நிறைக்க வந்தவை. (௪0)

-ம். அதிகாரம்.

அவையறிதல்.

அதாவது தன்னுடையதும் பிறருடையதுமான கல்வி வல்லமைகளை அறிந்து பேசவேண்டுமென்பதைச் சொல்லுகின்றது.

மெய்ஞ்ஞானக் கோட்டி யுறழ்வழி விட்டாங்கோர்
அஞ்ஞானந் தந்திட் டதுவாங் கறத்துழாய்க்
கைஞ்ஞானங் கொண்டொழுகுங் காரறி வாளர்முன்
சொன்ஞானஞ் சோர விடல்.

(இ - ள்.) மெய் ஞானம் கோட்டி - மெய்யான நூலறிவினையுடைய சபையின்கண், உறழ் வழி - சேருகிற முறைமையை, விட்டு - நீக்கி, ஆங்கு - அவ்விடத்தே, ஓர் அஞ்ஞானம் தந்திட்டு - அறியாமைக்கு உரிய ஒரு பேச்சைச்சொல்லி, அது - அந்தப் பேச்சையே, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அற - மிகவும், துழாய் - பரப்பி, கை ஞானம் கொண்டு - கசந்த

[அருவருந்த] ஞானத்தைக்
கைக்கொண்டு,

ஒழுகும் - நடக்கிற, கார்
அறிவாளர்முன் -
அயோக்கியமான அறி
வுள்ளவரிடத்தில், சொல்
ஞானம் - சொல்லத்தக்க
ஞானத்தை, சோர
விடல் - தளரவிடவேண்டும்,
எ-று.

விவேகிகளின்
சபையிற்சென்று
தெரிந்துகொள்வதை விட்டு

அங்கே மூடப்பேச்சைப் பேசி அதையே ஸ்தாபிக்கிற மூடர்களுக்கு நல்ல விவேகமொழிகளை உறுதிப்படுத்திச் சொல்லாமல் விடவேண்டு மென்பதாம்.

கஎ

கசுஉ

நாலடியாருரை.

இது, தன்மூடப்பேச்சையே ஸ்தாபிக்கிற தீப்புலவனைக்குறித்துச் சொல்லியது. துழாய்—வினையெச்சம், துழாவு-பகுதி, உகரம் கெட்டு யகரவிகுதி புணர்ந்தது. கைஞ்ஞானம்—வினைத்தொகைத் தொடரானும் ஞகரம் விரித்தல் விகாரமாய் வந்தது. மூன்—ஏழனுருபு, கோடற்பொருளில் வந்தது. இரண்டாம் ஆங்கு அசையுமாம். (க)

நாப்பாடஞ் சொல்லி நயமுணர்வார் போற்செறிக்குந்
தீப்புலவற் சேரார் செறிவுடையார் - தீப்புலவன்
கோட்டியுட் குன்றக் குடிப்பழிக்கு மல்லாக்காற்
றேட்புடைக் கொள்ளா வெழும்.

(இ-ள்.) நா பாடம் சொல்லி-வாய்க்குவந்த பாடத்தைச்சொல்லி,

நயம் உணர்வார் போல்-சாரம் அறிந்தவர்களைப் போலே, செறிக்கும்-(பிறரை) சேர்க்கிற, தீ புலவன் - அயோக்கியமான

புலவனை, செறிவு
உடையார் - அடக்கமுடைய
நற்புலவர், சேரார் -
சேரமாட்டார்கள்;

தி புலவன்—, கோட்டியுள் குன்ற - சபையில் இளைத்துப் போக, குடி-
(நற்புலவன்) வமிசத்தை, பழிக்கும் - தூஷிப்பான்; அல்லாக்கால் -

அல்லாவிட்டால், தோள் -
புஜங்களை, புடைக்கொள்ளா -
தட்டிக்
கொண்டு, எழும் -
(சண்டைக்கு) எழுந்திருப்பான்;
எ-று.

தன்வாய்க்கு வந்த எதையோ சொல்லி உட்கருத்தறிந்தவன்
போலே பாவித்துச் சனங்களைக் கூட்டுகிற டம்பக்காரனான புலவ

னிடத்து அடக்கமுடையோர்
பேசலாகாது, ஏனெனில்
அவன் தன்

பேச்சுக்குத் தாழ்மை வந்தால் நியாயஞ்சொன்னவனை பழிப்பான் அல்லது சண்டைக்கு எழுவான் என்றபடி.

வமிசத்தோ॥டு

செறிக்கும்—பிறவினைப் பெயரெச்சம். நீப்புலவர் சேரார்— "இயல்பின் விகாரமும்" என்கிற விதியால் உயர்திணைப்பெயரின் ஈறுதிரிந்தது. குன்ற—நிகழ்காலம். புடை—முதனிலைத் தொழிற் பெயர். கொள்ளா—செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டெச்சம். (௨)

சொற்றாற்றுக் கொண்டு சுனைத்தெழுதல் காமுறுவர்
கற்றாற்றல் வன்மையுந் தாந்தேறார் - கற்ற
செலவுரைக்கு மாறறியார் தோற்ப தறியார்
பலவுரைக்கு மாந்தர் பலர்.

(இ-ள்.) சொற்று - பேசுவதில், ஆற்று - சக்தியை, கொண்டு- ஆதாரமாக்கொண்டு, சுனைந்து - நினவினுல், எழுதல் காமுறுவர் - (வாதுசெய்ய)எழுந்திருப்பதை விரும்புகிறவர்களுமாய், கற்று ஆற்றல்- (பிறர்) கற்றிருக்கும் சாமர்த்தியத்தையும், வன்மையும் - (பிரசங்கித்தல் முதலியவற்றுள்) வல்லமையையும், தாம் தேறார் - தாம் அறிந்து

அவையறிதல்.

தெளியாதவருமாய், கற்ற - (நாம்) கற்றவற்றை, செல - (பிறர் மனை
·தில்) புகும்படி, உரைக்கும் ஆறு - சொல்லும் விதத்தை, அறியார் - அறியாதவர்களுமாய், நோற்பது அறியார் - நோற்கும்படியானதை யும் தெரிந்து
கொள்ளாதவர்களுமாய், பல உரைக்கும் - பலவற்றை வீணாய்ச் சொல்லுகிற, மாந்தர் - மனிதர், பலர் - அனேகர் (இருக்கி

ரர்கள்,) எ-று.

தமக்கு மூச்சுவிடாமல் பேசும் வல்லமை யிருப்பதைப்பற்றி வாய்பதைத்தலால் பிறர் நன்றாய்க் கற்றுப் பேசுந் திறத்தையும் அறி யாமல் தெரிந்ததைப் பிறருணரச் சொல்லவும் தெரியாமல் எதனாலே தாம் தோல்வி யடைவார்களோ அதுவுந் தெரியாமல் வீணாய்ப் பல பேச்சுப் பேசுகிற மூடரிடமும் சேரலாகாது

என்றபடி.

பலவுரைக்கு மாந்தர்
பலர் என்பதை
எழுவாயாவைத்து காமுறு
வர் தேருர் அறியார் எனவு
முடிக்கலாம்.

சொற்று — தொழிற்பெயர், று - விகுதி. ஆற்று — முதனிலைத் தொழிற்பெயர். சுனைத்து—து-விகுதி, தொழிற்பெயர்; சொறிதல் பொருள்; அதன் காரணமாகிய தினவுக்கு வந்தது. நோற்பது—இது வும் அப்படியே. (ஈ)

கற்றதூஉ மின்றிக் கணக்காயர் பாடத்தாற்
பெற்றதாம் பேதையோர் சூத்திரம் - மற்றதனை
நல்லா ரிடைப்புக்கு நாணது சொல்லித்தன்
புல்லறிவு காட்டி விடும்.

(இ-ள்.) கற்றதும் இன்றி - கற்குந் தொழிலில்லாமல், [கற்காமல்], கணக்காயர் பாடத்தால் - பள்ளிக்கூடத்தாராகிய உபாத்தியாயர் (பிறருக்குச் சொல்லிக்கொடுத்த) பாடத்தினால், ஓர் சூத்திரம் - ஒரு சூத்திரத்தை, பேதை - அறிவில்லாதவன், பெற்றது - பெற்றுக்கொண்டவனுகி, அதனை - அச்சூத்திரத்தை, நல்லாரிடை - நல்ல வித்துவான்களிடத்தே, புக்கு - புகுந்து, நாணது சொல்லி - வெட்கப்படாமல் சொல்லி, தன் புல் அறிவு - தன்னுடைய ஈனமான அறிவை, காட்டி விடும் - வெளிப்

படுத்துவான், எ-று.

பேதையானவன் தான் உபாத்தியாயருக்கு வழிபட்டுக் கற்காமல் பள்ளியில் உபாத்தியாயர் பிறருக்குச் சொல்லுங்கால் தற்செயலாய்த் தெரிந்ததொரு சூத்திரத்தைக் கற்றோர் சபையில் நாணமல் சொல்ல இவனை யாவரும் மூடனென்று இகழ்வார்களென்பதாம்.

இதற்கு பள்ளியிலச்சொன்னபாடத்தால் எனப் பொருள் கூறிப் பள்ளியை இழிவாகக் காட்டுவாரு முளர். கற்றதூஉம்—அளபெடை

இன்னிசைக்குவந்தது. கணக்கை ஆய்ந்தவர்—கணக்காயர்; கணக்கு— என்னும் எழுத்துமாம். பெற்றது — முற்றெச்சம்; இழிவினால் பே. தைக்குக் கூறப்பட்டது "உவப்பினு முயர்விலுஞ் சிறப்பினுஞ் செற லினும் இழிப்பினும் பாலிணை யிழுக்கினு மியல்பே." ஆம், மற்று,— இரண்டும் அசை. புக்கு—புகு என்னும் பகுதி ககரமிரட்டிக் காலங் காட்டி உகர விகுதிபெற்ற வினையெச்சம்.

(சு)

வென்றிப் பொருட்டால் விலங்கொத்து மெய்கொள்ளார்
கன்றிக் கறுத்தெழுந்து காய்வாரோ - டொன்றி
யுரைவித் தகமெழுவார் காண்பவே கையுள்
சுரைவித்துப் போலுந்தம் பல்.

(இ - ள்.) வென்றி பொருட்டால் – பிறரை வெல்வதாகிய காரணத்தால், விலங்கு ஒத்து – மிருகங்களோடு சமானமாக, மெய் கொள்ளார் – உண்மைப் பொருள் கொள்ளாதவராகி, கன்றி கறுத்து – மிகக் கோபித்து, எழுந்து –

(போருக்கு) ஆயத்தமாகி, காய்வாரோடு – ஆக்கிரகப் படுவாரோடு, ஒன்றி – சேர்ந்து, வித்தகம் உரை – கல்வியைச்

சொல்வதற்கு, எழுவார்–எத்தனைப் படுபவர், கையுள்–தமது கையிலே, சுரை வித்து போலும் – சுரையின் விரைபோன்ற, தம் பல் – தம்முடைய பற்களை, காண்ப – காண்பார்கள், எ–று.

எதையாகிலும் சொல்லி எதிரியை ஜயிக்கப்பார்க்கிறவர்களுக்கு நற்கல்வியைச் சொல்லப்போனால் பல்லை உதிர்த்துக் கையிற் கொடுப்பார்கள். பல் உதிரும்படி அடிப்பார்கள் என்பதாம்.

உரை—முதனிலையே வினையெச்சப் பொருட்டாய் வந்தது. "வினைமுற்றே வினையெச்சமாகலும்" என்கிற சூத்திரத்தின் உரையைக்

காண்க.

வென்றிப்பொருட்டு—இருபெயரொட்டுப்
பண்புத்தொகை.

கொள்ளார் — முற்றெச்சம்.

கன்றிக்கருத்து —
"ஒருபொருட்பன்
மொழி சிறப்பினின்வழா"
என்பதனால் அமைந்தது.

ஏ—அசை. (௫)

பாடமே யோதிப் பயன்றெரித றேற்றாத
மூடர் முனிதக்க சொல்லுங்காற் - கேடருஞ்சீர்ச்
சான்றோர் சமழ்த்தனர் நிற்பவே மற்றவரை
யின்றாட் கிறப்பப் பரிந்து.

(இ-ள்.) பாடமே ஓதி - (ஒருபாட்டை) வாய்பாடமா மாத்திரஞ் சொல்லி, பயன் தெரிதல் - அதன் பொருளை அறிவதிலே, தேற்றாத - தேறாத, [தெளிவில்லாத], மூடர்—, முனி தக்க - கோபிக்கும்படியான சொற்களை, சொல்லுங்கால் - சொல்லும்போது, கேடு அரு சீர் - கேடில்லாத மேன்மையையுடைய, சான்றோர் - பெரியோர்,

௭௱௫

அவனை ஈன்றாட்கு-அந்த வைதவனைப் பெற்ற தாய்க்கு, இறப்ப - மிக, பரிந்து - இரங்கி, சமழ்த்தனர் நிற்ப - வெட்கினவராய் நிற்பார்கள், எ-று.

பாடல்களின் பொருள் நுட்பமறியாத மூடர் யிட்டிருல் பெரியோர் வெட்கி

நிற்பார்கள், ஏனென்றால் இந்த மூடப்பிள்ளையைப் பெற்றவள் என்னபயனடைவாளென்று எண்பதாம். அன்றியும், நாம் இவனைச் சபிப்பதனால் இவன்கேடுற இவன்தாய் வருந்துவாளோ என்று சும்மா நிற்கிறார்க ளெனவுமாம்.

பாடமே—ஏகாரம் - பிரிநிலை.

முனிதக்க—முனிதலுக்குத்தக்க,

முனி—முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

நிற்பவே—ஏ-அசை.

(சா)

பெறுவது கொள்பவர்
தோள்போ னெறிபட்டுக்

கற்பவர்க் கெல்லா மெளியநூல் மற்றம்
முறிபுரை மேனிய ருள்ளம்போன் றியார்க்கும்
அறிதற் கரிய பொருள்.

(இ-ள்.) எல்லா நூல் – சாஸ்திரங்களெல்லாம், பெறுவது கொள்பவர் – பெறத்தக்க பொருளைக் கொள்கிற வேசிமாருடைய, தோள் போல் – புஜங்களைப்போல, நெறி பட்டு – (ஆசிரியன்) வழிப்பட்டு, கற்பவர்க்கு – கற்றுக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு, எளிய – சுலபத்தில் கிடைக்கத் தக்கன ஆம்; அ முறி புரை மேனியர் – தளிரை ஒத்த மேனியையுடைய அந்த வேசிமாருடைய, உள்ளம் போன்று – மனதை ஒத்து, மற்று யார்க்கும் – (அப்படி கல்லாத) எவர்களுக்கும், அறிதற்கு அரிய பொருள் – அறிய சுலபமாகாத பொருளுடையன ஆம்; எ-று.

கிரமப்படி கற்பவர்க்கு எந்தநூலும் சுலபமாம்; அப்படி கற்காதவர்களுக்கு எதுவும் கடினமாம் என்றபடி.

எளிய—எளிமைப்பண்படியாகப் பிறந்த பலவின்பால் குறிப்பு வினை முற்று. அரிய—அருமையடியாப் பிறந்த பெயரெச்சம். (௭)

புத்தகமே சாலத் தொகுத்தும் பொருடெரியார்
உய்த்தக மெல்லா நிறைப்பினு மற்றவற்றைப்
போற்றும் புலவரும் வேறே பொருடெரிந்து
தேற்றும் புலவரும் வேறு.

(இ-ள்.) புத்தகமே சால தொகுத்தும் – புத்தகங்களை மாத்திரம் மிகுதியாகச் சேர்த்தும், பொருள் தெரியார் – (அவற்றின்) பொருளை அறியாதவராகி, உய்த்து – கொண்டுவந்து, அகமெல்லாம் நிறைப்பினும் – வீடெல்லாம் நிறைத்தாலும், அவற்றை போற்றும் புலவரும்

நாலடியார்ருரை.

வேறே - அப்புத்தகங்களைப் பாதுகாக்கும் புலவரும் வேறு யிருப்பார்கள்; பொருள் தெரிந்து - அவற்றின் அர்த்தங்களை அறிந்து, தேற்றும் புலவரும் வேறு - (பிறரை) தேறச்செய்யும் வித்துவான்களும் வேறு யிருப்பார்கள்; எ-று.

புத்தகங்களை
மிகுதியாச் சேர்த்ததனாலே
புத்தக பரிபாலகரா
வார்களே யன்றி
வித்துவான்க
ளாகமாட்டார்கள்.
அவற்றின்பொரு
ளைத் தாமறிந்து பிறர்க்குப்
போதித்துத்
தெளியச்செய்பவரோ வித்து

வா ஸ்களாவா ர் என்பதாம்.

புந்தகமே—ஏகாரம் – பிரிநிலை. அவர்களைப் புலவர் என்றது பரி

காசம். தொகுந்தும்—உம் – உயர்வு சிறப்பு ; இழிவு சிறப்பெனக்

கொள்ளுவாரு முளரு. வேறு — இடம் பால்களுக்குப் பொதுவான

குறிப்பு முற்று. "வேறில்லை யுணர்டைம்பான் மொழிடத்தன". (அ)

பொழிப்பகல நுட்பநூ

லெச்சமிந் நான்கிற்

கொழித்தகலங் காட்டாதார் சொற்கள் - பழிப்பி
னிரையாமா சேர்க்கு நெடுங்குன்ற நாட
வுரையாமோ நூலிற்கு நன்கு.

(இ-ள்.) பழிப்பு இல் - குற்ற மில்லாத, நிரை ஆ மா - கூட்ட மாகிய காட்டுப்பசுக்களை, சேர்க்கும் - தம்மிடத்திலே சேரச்செய்கிற, நெடு குன்ற நாட - உன்னதமான மலைகளுள்ள நாட்டையுடைய அர சனே ! பொழிப்பு - (கருத்து விள்ளும்படி தொகுத்துச் சொல்லுகிற) பொழிப்புரையும், அகலம் - (புகுதப்பொருள் முதலியவற்றை நியாயங் காட்டி விரித்துச்சொல்லுகிற) அகலவுரையும், நுட்பம் - (அதின் சா ரங்களைக்காட்டுகிற) நுட்பவுரையும், நூல் எச்சம்

- (நூலிற் சொல்லப்படாமற் குறைந்த விஷயங்களை எடுத்துச்சொல்லும்) விசேஷ

வுரையும், நான்கின் - ஆகிய நான்குவகையிலும், கொழித்து அகலம் காட்டாதார் சொற்கள் - நன்றாய் ஆராய்ந்து பொருள் விரிவைக் காட்டமாட்டாதவர் செய்த நூல்கள், நூலிற்கு - நூல்களுக்கு, நன்கு உரை ஆமோ - நல்லதான உரையாகுமோ, [ஆகாது], எ-று.

பல் வகையிலும் பொருளை விரித்துக் காட்டமாட்டாதவர்கள் உரை சிறப்பில்லை என்பதாம். மலைகள், தாமிருக்கும் செழிப்பினால் பசுக்களை வந்து சேரும்படி செய்கின்றன என மலைகளைச் சிறப்பித்தபடி.

நன்கு—பண்புப்பெயர், உரைக்கு விசேஷணம். (கூ)

இற்பிறப் பில்லா ரொனைத்துநூல் கற்பினுஞ்
சொற் பிறரைக் காக்குங் கருவியரோ - இற்பிறந்த

அவையறிதல்.

கசுள

நல்லறி வாளர் நவின்றநூ
றேற்றாதார் புல்லறிவு
தாமறிவ தில்.

(இ-ள்.) இல் பிறப்பு இல்லார் - நற்குடிப்பிறப்பு இல்லாதவர், எனைத்து நூல் கற்பினும் - எவ்வளவு சாஸ்திரங்களை வாசித்தாலும், பிறர் சொல்லை காக்கும் - (கல்லாத) பிறருடைய சொற்களை (இகழாமல்) காக்கும்படியான, கருவியரோ - (அடக்கமுதலான) சாதனங்களை உடையவரோ, [அல்லர்]; இல் பிறந்த நல் அறிவாளர் - நற்குடியிற்பிறந்த விவேகிகள், நவின்ற நூல் தேற்றாதார் - (பெரியோர்) செய்த நூல்களில் தெளியாதவருடைய, புல் அறிவு - ஈனமான அறிவை, தாம் அறிவது இல் - (உன்னித்து) தாம் அறிந்துகொள்வது மில்லை, [உபேக்ஷையாயிருப்பார்கள்], எ-று.

குல சம்பிரதாயத்திற் பிறவாதவர்கள் எவ்வளவு கற்றும் பிறர் சொல்வதில் நேர்ந்த வழுக்களைத் தூற்றுவாரேயல்லது வெளிப்படுத்தாமல் விடார். குலப்பிறப் புள்ளவர்களோ குல சம்பிரதாயத்தால் அவ்வழுக்களைக் கவனிப்பது மில்லை; ஆனபோது வெளியிட்டுத் தூற்றுவ தேது என்றபடி.

எனைத்து—எனை என்பதோ ரிடைச்சொன்மேல் து - விகுதி வந்தது. ஐ - சாரியை எனவுமாம். பிறரை என்பதிலுள்ள ஐ யுருபைப் பிரித்து சொல் என்பதோடு கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும். தேற்றார்—இது பிறவினையாதலின் தம்மை என ஓர் செயப்படுபொருளை வருவித்து உரைத்துக்கொள்க. இல்—இல்லை யென்பதில் ஐ விகுதி குன்றியது. இல்லை என்பது செயப்படுபொருள் குன்றியதும் குன்றாததுமாக யிருப்பதனால் அறிவதில் என்றதை எழுவாய்த் தொடராக வேனும், இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாகவேனும் கொள்க. இதனால் கல்விமாத்திரமல்ல இற்பிறப்பு முடையவர் கோட்டியிற் சென்றால்தான் இகழ்ச்சி நேராது என்று அறிவுறுத்தியதாம். முந்தி ஆறுபாட்டால் அயோக்கியசபையின் திறத்தைக்காட்டிப் பின் மூன்று பாட்டால் குருவினிடத்தில் நன்றாய்க் கற்றாலல்லது கல்வித்திற முண்டாகாதென்று முந்திச் சொன்னதின் தொடர்ச்சியாற் காட்டி அயோக்கிய சபையையும் யோக்கிய சபையையும் விவரித்தார் என அதிகாரத்துக்கு இசையக் கூட்டிக்கொள்க. (௬௦)

௯௭௨

நாலடியாருரை.

௩௩ - ம். அதிகாரம்.

புல்லறிவாண்மை

I.D.

அதாவது புல் - அற்பமான, அறிவாண்மை - அறிவை ஆளுந் தன்மை. அதாவது, சாரத்தையும், அசாரத்தையும் அறிந்து கொள்

ளாமையோடு

கர்வப்படுவதுமாம்.

அருளி னறமுரைக்கு மன்புடையார் வாய்ச்சொற்
பொருளாகக் கொள்வர் புலவர் - பொருளல்லா
வேழை யதனை யிகழ்ந்துரைக்கும் பாற்கூழை
மூழை சுவையுணரா தாங்கு.

(இ-ள்.) அருளின் - கிருபையினால், அறம் உரைக்கும் - தருமங்களைச் சொல்லுகிற, அன்பு உடையார் - (யாவரிடத்தும் இயற்கையில்)

அன்புள்ளவர்களுடைய,

வாய் சொல் - வாக்கிலிருந்து

வருஞ்சொற்

களை, புலவர் - விவேகிகள்,

பொருளாக கொள்வர் - (தமக்கு) ஒரு பிரயோசனமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் ; பொருள் அல்லா - ஒரு வஸ்துவே யாகாத, ஏழை - மூடன், அதனை - அப்பெரியோர் சொல்லை, மூழை - துடுப்பு, பால் கூழை - பாற்சோற்றினது, சுவை உணரா தாங்கு - உருசி யறியாதது போல (அறியாமல்), இகழ்ந்து உரைக்கும்-தூஷித்துப் பேசுவான், எ-று.

பெரியோர் நற்புத்தி போதித்தால் யோக்கியர் அதைத் தமக்கொரு பேறுக் கொள்வார் மூடரோ அதைத் தூஷிப்பார் என்றதாம்.

கூழை—வேற்றுமை மயக்கம். உணராது - உணராத, மூழை ஆங்கு எனவு முரைக்கலாம். உணராது — வினையாலணையும்பெயர்; மூழை கருத்தாவான்போது தொழிற்பெயர்.

(க)

அவ்விய மில்லா ரறத்தா றுரைக்குங்காற்
செவ்விய ரல்லார் செவிகொடுத்துங் கேட்கலார்

கவ்விக்தோ றின்னுங் குணுங்கர்நாய் பாற்சோற்றின்
செவ்வி கொளறேற்ரு தாங்கு.

(இ-ள்.) தோல் கவ்வி

தின்னும் - தோலைக் கவ்வித்

தின்னுகொ

ண்டிருக்கிற, குணுங்கர் நாய் - புலையருடைய நாயானது, பால் சோற்றின்—, செவ்வி கொளல் - ருசியைக் கொள்ளுதலிலே, தேற்ரு தாங்கு - தெளிவில்லாததுபோலே, அவ்வியம் இல்லார் - பொருமை முதலிய மனக்கோட்ட மில்லாதவர், அறத்து ஆறு உரைக்கும் கால் - தருமமார்க்கங்களைச் சொல்லும்போது, செல்வியர் அல்லார் - நற்குண மில்லாதவர்கள், செவி கொடுத்துப்—, கேட்கலார் - கேளார்கள், எ-று.

புல்லறிவாண்மை.

௮௪௪

இதிலும் முற்றியபாட்டின் கருத்தே அமைந்தது கவிகள் வெவ்வேருகையால். ஒரு விஷயத்தையே பலவிதத்திற் கூறுதல் கவித்திறமெனினுமாம். செல்வருடைய நாயாயின் நல்லுணவு தின்றிருக்கும், குணுங்கர் நாயாதலின் அஃதில்லை, தோலைத்தின்கின்றது என்றபடி. செவிகொடுத்தும்—செவிகொடுப்பதுபோல் பாவனையே யல்லது அஃதில்லை என்பது கருத்து.

உம்மை—இழிவு சிறப்பு.

கேட்கலார்—கேள் - பகுதி, கு - சாரியை, அல் - எதிர்மறை விகுதி, ஆர் - பலர்பால் விகுதி.

(உ)

இமைக்கு மளவுற்றம் மின்னுயிர் போமார்க்கம்
எனைத்தானுந் தாங்கன் டிருந்தும் இனைத்துணையும்
நன்றி புரிகல்லா நாணின் மடமாக்கள்
பொன்றிலென் பொன்றுக்கா லென்.

(இ-ள்.) இமைக்கும் அளவில்—, தம் இன் உயிர் - தமது இனிய பிராணம், போம் மார்க்கம் - போகும்வழியை, எல்லாந்தாலும் - எல்லாப் பிரமாணங்களாலும், தாம் கண்டிருக்கும் - தாங்கள் பார்த்திருக்கும், இனை துணையும் - இனையளவாயினும், நன்றி- (தருமங்களைச் செ ட்பதும் அங்ஙனம் நடப்பதுமாகிய) நற்காரியங்களை, புரிகல்லா - செய்

யாத, நாண இல் மட
மாக்கள் - வெட்கமில்லாத
மூடஜனங்கள், பொ
ன்றில் என் -
இறந்தாலென்ன,
பொன்றுக்கால் என் -
இறவாமலிருந்
தாலென்ன, எ-று.

பிரத்தியக்ஷம் முதலானவைகளால் உயிர்போவது தெரிந்திருக்கவும் தருமங் கேட்டு ஆசரியாதவர் இறந்தும் நஷ்டமில்லை இறவாதிருந்தும் லாபமில்லை என்பதாம்.

எனைத்தானும்—முற்றும்மை ஆகலின் எல்லாவற்றானும் என்று உரைக்கப்பட்டது. எனைத்தானும் போமார்க்கம்—எவ்வகையிலாயினும் போம்வழியை என்வு முரைக்கலாம். நன்றி—பண்படியாப் பிறந்த பெயர். நாணில்—தர்மாசரணை செய்கிற பலனைக் கண்டும் நாணாத. ()

உளநாள் சிலவா லுயிர்க்கேம மின்றாற்
பலர்மன்னுந் தூற்றும் பழியாற் பலருள்ளுங்
கண்டாரோ டெல்லா நகாஅ தெவனொருவன்
தண்டித் தனிப்பகை கோள்.

(இ-ள்.) உள நாள் சிலவாம் - உயிர்வாழ்தற்கிருக்கிற நாள்கள் அற்பம்; உயிர்க்கு - பிராணனுக்கு, ஏமம் இன்று - (உடம்பை விட்டுப் போகவொட்டாத) காவலில்லை; பலர் - அநேகர், தூற்றும் - வியாபிக்கச்செய்

கிற, பழி - நிந்தைகள், மன்னும் - அதிகமா யிருக்கின்றன; பலருள்ளும் - உலகத்திலுள்ள பலபேருக்குள்ளும், கண்டாரோடெல்லாம் - காணப்படுகிற யாவரோடும், நகாது - (இன்பமாய்ப் பேசிச்)

சிரியா மேல், ஒருவன் —, தண்டி - கெட்டு, தனி - தனியா யிருந்து, பகை கோள் - பகைகொள்ளுதல், என்ன - என்னபயன்? எ-று.

வாழ்நாளோ சிறிது; உயிரைப் போகவொட்டாமல் தடுக்க வழி யில்லை; உலகத்தார் தூஷணையோ அநேகம்; இப்படி யிருக்க, நமக் குக்கிட்டின நல்லோரோடு சிநேகமா யிருப்பதை விட்டு மூடன் பகை கொள்வதிற் பயனென்ன, கேடுதான்பயன் என்பதாம்.

ஆல் – மூன்றும் அசை.

ஏமம் இன்று என்பதற்கு சந்தோஷம் இல்லை எனவும் பொருள் கூறலாம். கேள் – முதல் நீண்ட முதனிலைத் தொழிற்பெயர். ஒருவன் அங்கேபோய் அடிபட்டதை, அங்கே அடி படப்போறான் என்பதுபோல் பகை கொள்வதினால் வருங் கேட்டை, கெட்டுப் பகைகொளல் என்றார்; நிச்சயத்தினால் கெட்டு என இறந்த காலம் கூறப்பட்டது.

[பொது-௫-௩௩.]

(௪)

எய்தி யிருந்த வவைமுன்னர்ச் சென்றெள்ளி
வைதா னொருவ னொருவனை — வைய
வயப்பட்டான் வாளா விருப்பானேல் வைதான்
வியத்தக்கான் வாழு மெனின்.

(இ-ள்.) எய்தி இருந்த அவை முன்னர் — பலர் கூடியிருந்த சபைக்கு முன்னே, ஒருவன்—, சென்று — போய், ஒருவனை — (அங்கிருக்கும்) ஒருவனை, எள்ளி — இகழ்ந்து, வைதான் — திட்டினவனு யிருக்க, வைய வயப்பட்டான்-திட்ட உட்பட்டவன், வாளா இருப்பானேல் — (பொறுத்து) சும்மா இருப்பானானால், வைதான் — திட்டினவன், வாழுமெனின் — வாழ்ந்துகொண்டிருந்தால், வியத்தக்கான் — ஆச்சரியப்படத்தக்கவன், எ-று.

புத்தியீனனுகிய ஒருவன் ஒரு சபையிற் சென்று காரணமின்றியொருவனைத் திட்ட, அப்படி திட்டப்பட்டவன் அதைப் பொறுத்துக்கொண்டு சும்மா இருக்க, அந்தத் திட்டினவன் வாழமாட்டானென்பது கருத்து.

முன்னர்—ஏழனுருபுமாம். வைதான் என்பதோடு ஆக என்றொரு சொற்கூட்டி வினையெச்சமா முடித்துக்கொள்க.

வயப்பட்டான் = வசப்பட்டான். விய என்னு முதனிலை வியக்க என்னும் வினையெச்சமா நின்றது. (ரு)

பல்லவிநான்மை.

மூப்புமேல் வாராமை முன்னே யறவினையை
ஊக்கி யதன்கண் முயலாதா - னூக்கிப்
புறத்திரு போகென்னு மின்சொலி னில்லூட்
டொழுத்தையாற் கூறப் படும்.

(இ-ள்.) மேல் - பிற்காலத்து, மூப்பு வாராமை முன்னே - கிழத்தனம் வாராமைக்கு முன்னேயே, அறவினையை - தருமகாரியத்தை, ஊக்கி - மேற்கொண்டு, அதன்கண் முயலாதான் - அந்த விஷயத்தில் முயற்சி செய்யாதவன், இல்லுள் - தன் வீட்டில், தூக்கி - தள்ளி, புறத்து இரு - வெளியிலே இரு, போக - (இவ்விடம் விட்டு) போகக் கடவாய், என்னும் இன்சொல் - என்கிற இனிமை யில்லாத சொல்லை, தொழுத்தையால் - வேலைக்காரியாலும், கூறப்படும் - சொல்லப் படுவான், எ-று.

மூப்புவராமுன்னமே தருமகாரியங்களில் முயன்று நடவாதவனை வெள்ளாட்டியும் இகழ்ந்து பேசுவாள் என்பதாம். தர்மகாரியஞ்செய்யாத புத்தியீனனிடத்து அற்பருக்கும் அலக்ஷியமுண்டென்றபடி. மூப்புவந்தபின் எதுவும் செய்ய இயலாமைபற்றி வாராமை முன்னே என்றார்.

வாராமை — எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். அறமாகியவினை அறவினை. ஊக்கி—ஊக்கு - பகுதி. மூப்பு—மூத்தல், மூ - பகுதி. தொழுதை — தொழு - பகுதி, ஐ - கர்த்தாப்பொருள் விகுதி, தகரம் எழுத்துப்பேறு, மற்றொருதகரம் விரித்தல்விகாரம். வணங்கி யிருப்பவள். கர்த்தாப்பெயர் மூன்றாம் வேற்றுமையில் வந்துவிடத்து இரண்டு செயப்படுபொருள் வருமாயில் ஒன்று இரண்டாம் வேற்று மையிலும் மற்றொன்று முதல் வேற்றுமையிலும் வரும். (௬)

தாமேயு மின்புறார் தக்கார்க்கு நன்றாற்றார்
ஏமஞ்சார் நன்னெறியுஞ் சேர்கலார் - தாமயங்கி
ஆக்கத்துட் டூங்கிய வத்தமே வாழ்நாளைப்
போக்குவார் புல்லறிவி னார்.

(இ-ள்.) புல்லறிவினார்—, தாமேயும் இன்பு உறார் - தாமா கிலும் இன்பமடையார்; தக்கார்க்கும் - யோக்கியருக்கும், நன்று ஆற்றார் - நன்மைசெய்யமாட்டார்; ஏமம் சார் - (உயிருக்கு) காவலா யிருக்கும்படியான, நல் நெறியும் - நல்ல தருமவழியையும், சேர்க லார் - சேரமாட்டார்; தாம் மயங்கி - தாங்கள் மயக்கங்கொண்டு, ஆக்கத்துள் தூங்கி - செல்வத்திலேயே ஒன்றும் தோன்றாம லிருந்து, வாழ் நாளை - (தமது) ஆயுளை, அவத்தமே போக்குவார் - வீணாகவே கழிப்பார்கள், எ-று.

புத்தியீனர்

செல்வத்தையே

சதமாகக்கொண்டு யாதொரு

நற் காரியமுஞ் செய்யாமல்

தமது வாணாளை வீணாக்குவர்

என்பதாம். .

தாமே—ஏகாரம்.

பிரிநிலை, விகற்பமுமாம்,

இன்பு—இன்பம்,

'ஈறுதொகுத்தல்.

சேர்கலார்—சேர் கு அல் ஆர்

- பகுதி சாரியை

எதிர்மறை விகுதி, பலர்பால்

விகுதிகள்.

வாழ்நாள்—வினைத்தொகை.

சிறுகாலை யேதமக்குச் செல்வழி வல்சி
இறுகிறுகத் தோட்கோப்புக் கொள்ளார் – இறுகிறுகிப்
பின்னறிவா மென்றிருக்கும் பேதையார் கைகாட்டும்
பொன்னும் புளிவிளங்கா யாம்.

(இ-ள்.) சிறு காலையே – இளமையிலேயே, தமக்கு செல்வழி – தாம் (மரணமாகி) போமிடத்துக்கு, வல்சி – (தருமமாகிய) சோற்றை, இறுக இறுக – மிகவும் அழுத்தமாக, தோள்கோப்பு-தோள் மூட்டையாக, கொள்ளார் – எடுத்துக் கொள்ளாதவர்கள், இறு இறுகி-(பணத்தை) சிக்கெனவாக்கொண்டு, பின் அறிவாம் – (தருமத்தை) பின்னே யோசிப்போம், என்று இருக்கும்—,பேதையார்-புத்தியீனர், கை காட்டும் – (மரணகாலத்தில்) கையால் உருவம் காட்டுகிற, பொன்னும் – பொன் உருண்டையும், புளி விளங்காய் – புளிப்பாகிய

விளாங்காய்
ஆகும், எ-று.

நல்ல பருவத்தில்
தருமஞ் செய்யாது விட்டுப்
பின்பு பார்த்துக்
கொள்வோமென்று
பணத்தைச் சேர்த்துவைக்கும்
பேதையர், மரண
காலத்தில் வாய் அடைத்துப்
போனபோது தாம்
வைத்திருந்த பொன்
ணுருண்டையைத் தம்மவர்
எடுத்துக்கொள்ளும்படி
கையினால் திரட்சி

யைக்காட்ட, அங்கிருந்த

வஞ்சகர் புளிப்பான

விளாங்காய் வேண்டு

மென்கிறார் என்று பாவித்து அப்பொன்னைத் தாம் அபகரித்துக்கொண்டு பேர்றுற்போல் சேர்த்துவைத்த பொருள் தம்மவருக்கும் உதவாமற்போம் என்பது கருத்து. இக்காலத்தில் அப்படி நடந்ததுமுண்டு.

தமக்கு — நான்கனுருபு கர்த்தாப்பொருளில் வந்தது. தோள் கோப்பு—தோளில் கோக்கத்தக்க மூட்டை, தொழிற்பெயர் செயப்

படுபொருளுக்கு ஆயிற்று.

இறுகி இறுகி என்பது இறு

கிறுகி என

ஈறுதொகுத்த லாயிற்று. மிகுதிப்பொருளைக் காட்டவந்த அடுக்கு. 'பொரிவிளங்காய்' என்று பாடங் கூறுவது முண்டு. (அ)

வெறுமை யிடத்தும் விழுப்பிணிப் போழ்தும்
மறுமை மனத்தாரே யாகி - புறுமைமையை

புல்லறிவாண்மை.

உ0ங

ஐந்தை யனைத்தானு மாற்றிய காலத்துச்
சிந்தியார் சிற்றறிவி னோர்.

(இ-ள்.) வெறுமை

இடத்தும் - பணமில்லாத

போதும், விழு

பிணி

போழ்தும்-விசேஷமான

வியாதிவந்த காலத்திலும், சிறு

அறிவி

ஞர் - அற்பபுத்தி யுடையார்,
மறுமை மனத்தாரோ ஆகி -
மறுமைக்
குரிய்தைச் செய்யும்
மனமுள்ளவரோயாகி, ஆற்றிய
காலத்து - செய்
யக் கூடிய காலத்தில்,
மறுமையை - மறுமைக்கு
உரிய தருமத்தை,
ஐக்தை அனைத்தானும் -
சிறுகடுகின் அளவாகிலும்,
சிந்தியார்-நினைக்
கமாட்டார், எ-று.
புத்தியீனர் தாம்

தரித்திரப்படும் போதும்

வியாதி யனுபவிக்கும்

-போதுமே தருமசிந்தை

யுடையரல்லது பொருள்

கைகூடி செய்யத்

தகுந்த காலத்தில் அச்சிந்தை

யில்லாதவர் என்பதாம்.

விழுப்பிணி—பண்புத்தொகை.

பிணிப்போழ்து—ஆறும் வேற்று

மைத்தொகையாம். மறுமை மனத்தர் – மறுமையி னிடத்து மனதை யுடையவர். ஏலும் என்பதுபோல் ஆனும் என்பதும் வினையெச்சக்குறி; ஆயினும் என்பதின் இடைக்குறையுமாம். மூன்றனுருபெனக்கொண்டு சிந்தனைக் கருவிக்குக் கூட்டினு மமையும். (கூ)

என்னேமற் றிவ்வுடம்பு பெற்று மறநினையார்
கொன்னே கழிப்பர்தம் வாழ்நாளை - யன்னோ
அளவிறந்த காதற்றம் மாருயி ரன்னார்க்
கொளவிழைக்குங் கூற்றமுங் கண்டு.

(இ - ள்.) அளவு இறந்த காதல் - அதிக ஆசைக்குப் பாத்திரமான, தம் ஆர் உயிர் அன்னார் - தம்முடைய அருமையான உயிர்போன்றவரை, கொள இழைக்கும் - கொண்டுபோக முயற்சிசெய்கிற, கூற்றம் கண்டும் - எமனைப் பார்த்தும், அன்னோ - ஐயோ, (புல்லறிவாளர்) இவ்வுடம்பு பெற்றும் - இந்த மனிதவுடலைப் பெற்றும், அறம் நினையார் - தருமசிந்தை யில்லாதவராகி, தம் வாழ் நாளை - தமது ஆயுளை, கொன்னே கழிப்பர் - வீணாகக் கழிக்கிறார்கள், என்னே - இது என்ன? எ-று.

தருமங்களைச் செய்வதற்கு ஏற்ற மனுஷ்யதேகத்தை அடைந்து தருமஞ் செய்யாமை என்ன காரணமோ தெரியாது. தம் உறவினருக்கு வைத்தபொருளைச் செலவழிக்கக் கூடாதன்றோ எனின் அப்படிப்பட்டவர்களை எமன் தம் கண்ணுக்கு எதிரேயே கொண்டுபோக முயல்கின்றானே என்பது கருத்து. நாம் யாருக்காகப் பொருளைச் சேர்த்து வைக்கிறோமோ அவர்களும் அதை அநுபவிப்பது சதமன்று என்கிறபடி.

கஅ

உ0ய   ஙா

லடியாருனா.

என்னே—ஏ -

இரக்கத்தில் வந்தது.
மற்று — அசை. ஆருயிர் — அரு
மையான்றும் பண்படி
முதுப்பிமீண்டது.

இவ்வதிகாரத்துக்குப் பாடல்களை ஒருவாறு பொருத்தினாலும் இவ்வதிகாரமே பொருட்பாலுக்கு இயைந்ததன்று. அறத்துப்பாலி லிருக்கத்தக்கது. பின்னது மப்படியே. (௬0)

௩௪-ம். அதிகாரம்.

பேதைமை.

அதாவது

மூடத்தனம்.

கொலைஞ ருலையேற்றித் தீமடுப்ப வாமை
நிலையறியா தந்நீர் படிந்தாடி யற்றே
கொலைவல் பெருங்கூற்றங் கோட்பார்ப்ப வீண்டை
வலையகத்துச் செம்மாப்பார் மாண்பு.

(இ-ள்.) கொலை வல் - கொலைத்தொழிலில் சாமர்த்தியமுள்ள, பெரு கூற்றம் - பெரிய எமன், கோள் பார்ப்ப - எடுத்துக்கொண்டு போகுங்காலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, ஈண்டை வலை அகத்து - இவ்வுலக வாழ்க்கையாகிய வலையினிடத்து, செம்மாப்பார் மாண்பு - இறுமாந்திருப்பவருடைய பெருமை, கொலைஞர் - கொலைசெய்பவர், உலை ஏற்றி - உலையிலே போட்டு, தீ மடுப்ப - நெருப்பை மூட்ட, ஆமை - ஆமையானது, நிலை அறியாது - (தனக்கு வந்திருக்கிற) கதியை அறியாமல், அந் நீர் படிந்து - அந்தத் தண்ணீரில் மூழ்கி யற்று - விளையாடுவது போலாம், எ-று.

ஆடி

இவ்வுலகவாழ்க்கையைச் சதமென நம்பிச் சந்தோஷிப்பது ஆமையைச் சமைக்கத் தீ மூட்டியவிடத்து அது உலைநீரில் விளையாடு வதுபோலாம்; ஏனெனில் உடனே கேடுவர இருப்பதால் என்கிறபடி.

கொலைஞர்—ஞகரம்

பெயர்ப்பகுபத விடையில.

மடுப்ப—நிகழ் காலம். ஆடி

என்பது ஆடினும் என்பதின்

திரிபு; ஆடினால் அதுபோ

லாம் என்பது பொருள்;

ஈறுகெட்ட தொழிற்பெய

ரென்னவுமாம்.

அன்று—அன் - பகுதி, று - விகுதி. வல்பெருங்கூற்றம் — பண்புத் தொகை. கோட்பார்ப்ப—கோட்பு ஆர்ப்ப எனப்பிரித்து, கொள்ளுதற்கு இளைந்துகொண்டிருக்க எனவு முரைக்கலாம். செம்மாப்பார்— செம்மா - பகுதி. (க)

பேதைமை.

பெருங்கட லாடிய சென்றா ரொருங்குடன்
ஓசை யவிந்தபின் ஆடுது மென்றற்றால்
இற்செய் குறைவினை நீக்கி யறவினை
மற்றறிவா மென்றிருப்பார் மாண்பு.

(இ-ள்.) இல் செய் - குடும்பத்துக்குச் செய்யவேண்டிய, குறை வினை நீக்கி - காரியக் குறைகளைப்போக்கி, அற வினை மற்று அறிவாம் - தரும காரியத்தைப் பின்னாலே யோசிப்போம், என்று இருப்பார் மாண்பு - என்று அலக்ஷியமாயிருக்கிற மனிதருடைய பெருமையை, பெரு கடல் ஆடிய சென்றார் - பெரிய கடலிலே ஸ்நானஞ்செய்யப் போனவர்கள், ஓசை - கடலோசையானது, ஒருங்கு - ஒருமிக்க, உடன் - கூட, அவிந்த பின் - அடங்கின பின்பு, ஆடுதும் - ஸ்நானஞ் செய்வோம், என்றற்று - என்றிருந்தாற் போலாம், எ-று.

சமுசார காரியங்களை நன்றாய்த் தீர்த்துத் தருமகாரியங்களைப் பார்ப்போமென்றிருப்பவர் கடலோசை அடங்கியபின் முழுகலா மென்றிருப்பார்போலே என்றபடி. கடலில் தொனி ஓயாதுபோல் சமுசார காரியமும் ஓயாதென்றதாம்.

ஆடிய—செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டெச்சம். ஒருங்கு, உடன்,—இரண்டுக்கும் பொருளில் அதிக பேதமில்லை, ஆதலால் ஒருபொருட்பன்மொழி என்னலாம். ஆடுதும்—தும்-விகுதி எதிர்காலத் தன்மைப் பன்மையில் வந்தது. ஆல்—அசை. குறைவினை—இன்-சாரியை. மற்று—வினைமாற்றில் வந்தது. "வினைமாற்றசைநிலை பிறிதெனுமற்றே" என்பது சூத்திரம். மாண்பு என்பது அவர் நினைப்பின்படி (உ)
கூறிப் பரிகாசஞ் செய்தபடி.

குலந்தவங் கல்வி குடிமைமூப் பைந்தும்
விலங்காம லெய்தியக் கண்ணும் - நலஞ்சான்ற
மையறு தொல்சீ ருலக மறியாமை
நெய்யிலாப் பாற்சோற்றி னேர்.

(இ-ள்.) குலம் - நற்குலமும், தவம் - நல்ல விரதமும், கல்வி - படிப்பும், குடிமை - குடித்தன இயல்பும், மூப்பு - (ஒழுக்கத்தில்) முதிர்ந்திருப்பதும், ஐந்தும் - (ஆகிய இவ்) வைந்தும், விலங்காமல் எய்திய கண்ணும் - (ஒருவனுக்கு) தப்பாமல் பொருந்தினபோதும், நலம் சான்ற - நன்மை மிகுந்த, மை அறு தொல் சீர் - குற்றமற்ற பழமையான சிறப்பையுடைய, உலகம் அறியாமை - உலகத்துக்கு ஏற்றதை அறியாமலிருப்பது, நெய் இலா பால் சோற்றின் - நெய் இல்லாத பால்சோற்றுக்கு, நேர் - சமானமாகும், எ-று.

குலமுதலியவை

ஒருவனுக்கு அமைந்தும்
உலகத்துக்கு ஏற்ற நற்
காரியம் அறியாமல் அவன்

நடப்பது நெய்யில்லாத பால்சோறுபோல்.

இனிப்பாயிராது என்பதாம். நெய் இலாமையைப் பாலிற்குக் கூட்டுக; சாரமற்றபால் என்பதாம்.

இது இவ்வதிகாரத்துக்குப் பொருந்தாதே ஆயினும் ஒரு சங்கதி

யின் தொடர்ச்சிமேல் தொடர்ச்சியாய் வந்ததெனக் கொள்க. குல முதலியவை பெயர்ச்செவ்வெண், தொகைபெற்றது. [இடை-கு-கூ.] எய்தியக்கண்—வினையெச்சம். உம்மை—உயர்வு சிறப்பு. சோற்றின்— நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை; சோற்றினொடு என மூன்றாம் வேற்

றுமைத் தொகையுமாம்.

நேர்—பகுதியே நேரும் என்னும் வினை

முற்றுப் பொருட்டாய் வந்தது.

(௩)

கன்னனி நல்ல கடையாய மாக்களின்
சொன்னனி தாமுணரா வாயினும் - இன்னினியே
நிற்ற லிருத்தல் கிடத்த லியங்குதலென் றுற்றவர்க்குத் தாமுதவலான்.

(இ-ள்.) சொல் - பிறர் சொல்லுஞ் சொல்லை, நனி - நெருக்கமாக, தாம் — உணரா ஆயினும் - அறிந்துகொள்ளாதவை யானாலும், உற்றவர்க்கு - தம்மை அடைந்தவர்களுக்கு, இன் இனியே - அப்போதே, நிற்றல் - நிற்பதும்,

இருத்தல் - உட்கார்வதும்,
கிடத்தல் - படுப்
பதும், இயங்குதல் -
நடப்பதும், என்று - என்று
சொல்லுகிற (இவை
களுக்கு), உதவலால்
- உதவியாவதனாலே,
கல்-கல்லுகள், கடை ஆய
மாக்களின் - ஈனமான
மனிதரைக் காட்டிலும், நனி
நல்ல - மிகவும்நல்

லவைகள், எ-று.

ஒருவன் கற்களினிடம் சென்று நிற்க உட்கார படுக்க அதன்மேல் நடக்க இப்படி எதைச்செய்ய விரும்பினாலும் அததுக்கு அக்கற்கள் உபயோகப்படுவதினால் பிறர்க்கு உதவாத மனிதரைக்காட்டிலும் மே

லானவை எனபதாம.

நனி என்னு

முரிச்சொல் நெருக்கத்துக்கு வந்தது. நெருங்கிக் கேட்க மாட்டாதவை எனக்கொள்க. இது உலக இயல்பைக்குறித் தது. ஆய—யகரம் இறந்தகால இடைநிலை என்பர்; ஆகிய என்பதின் விகார மென்னவுமாம். இனி என்பது அடுக்கி இன்னினி என்று விகார ப்பட்டது. நிற்றல் முதலிய கைபெறு வாயின.

பெயர்ச்செவ்வெண் விகாரத்தால் தொ
(ச)

பெறுவதொன் றின்றியும் பெற்றுனே போலக்
கறுவுகொண் டேலாதார் மாட்டுங் - கறுவினுல்

பேதைமை.

உ0எ

கோத்தின்னு கூறி யுரையாக்காற் பேதைக்கு
நாத்தின்னு நல்ல சுனைத்து.

(இ-ள்.) பெறுவது ஒன்று இன்றியும் - தாம் பெறத்தக்க பயன் ஒன்று இல்லாதே யிருந்தும், பெற்றுனே போல - ஒரு பயனை அடைந் தவன்போல், ஏலாதார் மாட்டும் -

(தன்கோபத்தை) ஏற்கத்
தகாதவ ரிடத்திலும், கறுவு
கொண்டு - பகைகொண்டு,
கறுவினல் - கோபத்தி னல்,
இன்ன கோத்து -
பிரியமல்லாத
சொற்களைக்கூட்டி, கூறி உரை
யாக்கால் -
சொல்லாமற்போனல்,
பேதைக்கு - புத்தியீனனுக்கு,
நல்ல சுனைத்து - நல்லதான
தினவானது, நா தின்னும் -
நாக்கைத்தின்று விடும், எ-று.
-

பயனில்லாமலே எப்படிப்பட்டவர் மேலும் தூஷணைகளைக் கற் பித்துச் சொல்லாவிடின் மூடனுக்குத் திர்ப்த்தியில்லை என்பதாம்.

இன்னு—இனி என்னும் பண்படிவினைப்பகுதியிற் பிறந்த எதிர் மறை வினையாலணையும் பெயர். கூறியுரைத்தல்—ஒருபொருட் பன்மொழி. சுனைத்தல்—சொரிதல் காரணமாகிய தினவுக்கு ஆகுபெயர்.()

தங்கண் மரபில்லார் பின்சென்று தாமவரை
எங்ஙண் வணக்குது மென்பவர் - புன்கேண்மை
நற்றளிர்ப் புன்னை மலருங் கடற்சேர்ப்ப
கற்கிள்ளிக் கையிழந் தற்று.

௨

(இ—ள்.) தங்கள் மரபு இல்லார் பின் சென்று — தம்மிடத்து (ஒரு நன்மை செய்யும்) முறை யில்லாதவரிடம்போய், அவரை—, தாம்—, எங்கண் வணக்குதும் - எங்களிடத்து வணங்கி நிற்கச்செய்வோம், என்பவர் புல் கேண்மை — என்று சொல்லுகிறவர்களுடைய அற்பமான உறவு, நல் தளிர் புன்னை — நல்ல தளிர்களோடு கூடிய புன்னைமரங்கள், மலரும் கடல் சேர்ப்ப — மலரும்படியான கடற்கரையரசனே! கல் இள்ளி — கல்லைக்கிள்ளி, கை இழந்தற்று — கையைப் போக்கிக்கொண்டது போலாம், எ-று.

தமக்கு யாதொரு நன்மையுஞ் செய்யும்படியான முறையில்லாதவரைச் சுவாதீனஞ்செய்ய முயல்வது கல்லைக்கிள்ளிக் கைபோவதற்கொப்பாம் என்றால், பயன்படாமற் போவதுமன்றித் தனக்கொரு நஷ்டமுமாம் என்றபடி: இதெல்லாம் பேதைமை.

வணக்குதும்—தன்மைப்பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று. கேண்மைக்குப் புன்மையாவது இவர் நினைப்பினுல்மாத்திர முண்டாயிருத்தல். (கூ)

உ0அ

நாலடியாருரை.

ஆகா தெனினு மகத்துநெய் யுண்டாகிற்
போகா தெறும்பு புறஞ்சுற்றும் யாதும்
கொடாஅ ரெனினு முடையாரைப் பற்றி

விடாஅ ருலகத் தவர்.

(இ-ள்.) ஆகாது எனினும் - கிட்டாதானாலும், அகத்து - உள்ளே, நெய் உண்டாகில் - நெய் இருக்குமானால், எறும்பு—, போகாது - (அந்தப்பாத்திரத்தை) விட்டு நீங்காமல், புறம் - வெளிப்பக்கத்திலே, சுற்றும் - சுற்றிக்கொண்டிருக்கும்; யாதும் கொடார் எனினும் - எதையும் கொடாதவரானாலும், உடையாரை - பொருளுள்ளவர்களை, பற்றி- சேர்ந்து, உலகத்தவர் - உலகிலுள்ள ஜனங்கள், விடார் - விடமாட்டார்கள், எ-று.

உள்ளேபுகுந்து நெய்குடிக்கக் கூடாமலிருந்தாலும் அந்தக் கலசத்தை எறும்பு சுற்றிக்கொண்டிருப்பதுபோல் ஒரு காசும் கொடாராயினும் தனவான்களிடத்தில் பேதைகள் சுற்றிக்கொண்டிருப்பார்கள் என்பதாம்.

உலகத்தவர்—உலகம் - பகுதி, அர் - பலர்பால்விகுதி, அத்தும் அகரமும் - சாரியைகள். (எ)

நல்லவை நாடொறு மெய்தா ரறஞ்செய்யார்
இல்லாதார்க் கியாதொன்று மீகலார் - எல்லாம்
இனியார்தோள் சேரா ரிசைபட வாழார்
முனியார்கொ லும்வாழு நாள்.

(இ-ள்.) நாள் தொறும் - ஒவ்வொருநாளும், நல்லவை - (பெறத் தக்க) நன்மைகளை, எய்தார் - அடையார்கள்; அறம் செய்யார் - தருமத்தைச் செய்யமாட்டார்கள்; இல்லாதார்க்கு - தரித்திரருக்கு, யாது ஒன்றும் ஈகலார் - எதையாகிலும் கொடுக்கமாட்டார்கள்; இனியார் தோள் - இனிமையான தம் பெண்டிர்களது புஜங்களை, சேரார் - அடையார்கள்; இசை பட - கீர்த்தி யுண்டாகும்படி, வாழார் - வாழமாட்டார்கள்; (ஆதலின் மூடர்) தாம் வாழும் நாள் எல்லாம் - தாங்கள் பிழைத்திருக்குங் காலங்களை யெல்லாம், முனியார்கொல் - வெறுக்கமாட்டார்களா, எ-று.

நாள்தோறும் எய்தத்தக்க நன்மைகளாவன — பின்னே தங்களுக்கு க்ஷேமலாபங்களை யுண்டாக்கத்தக்க கல்வி கேள்விகளும் பொருளுமாம். ஆகவே, அறம்பொரு ளின்பங்களைத் தாங்கள் அடையாமலும் பிறர்க்கு உபகாரஞ்செய்து கீர்த்தி பெறுமலும் வீணாய்க்கழிக்கிற தங்கள் வாழ்நாள்மேல் தங்களுக்கே வெறுப்பில்லாம லிருப்பது அதிசயந்தான், என்றபடி.

பேதைமை.

உ0சு

இல்லாதார்க் கியாதொன்றும்—"யவ்வரினிய்யாம்" என்பதனால் குற்றியலுகரம் இகரமாகி "யகரம்வரக்குறளுத்திரியிகரமும்" என்பதனால் குற்றியலிகரமாயிற்று. அவ்விகரம் "சீருந் தளையுஞ் சிதையின் சிறிய இ உவ்வளபோ டாருமறிவரலகுபெறுமை" என்கிற காரிகைச் சூத்திரத்தினால் அலகுபெறாது வாளாநின்றது. (அ)

விழைந்தொருவர் தம்மை வியப்ப வொருவர்

விழைந்திலே

மென்றிருக்குங்

கேண்மை - தழங்குகுரல்

பாய்திரை சூழ்வையம் பயப்பினு மின்னாதே
ஆய்நல மில்லாதார் மாட்டு.

(இ-ள்.) ஆய் நலம்

இல்லாதார்மாட்டு -

ஆராயப்பட்ட சற்குண

மில்லாத மூடரிடத்தில்,

ஒருவர் - (எவராகிலும்)

ஒருவர், விழைந்து-
விரும்பி, தம்மை வியப்ப -
தம்மைக்கொண்டாட, ஒருவர்
- (கொண்
டாடப்பட்ட) மற்றொருவர்,
விழைந்திலேம் - நாங்கள்
விரும்பினோ மில்லை, என்று
இருக்கும் கேண்மை - என்று
ஏற்பட்டிருக்கிற சிநேக
மானது, தழங்கு
குரல்-கோஷிக்கிற தொனியை
யுடைய, பாய் திரை
சூழ் வையம் -
பாய்ந்துவருகிற அலைகளுள்ள
கடல் சூழ்ந்த பூமியை,

பயப்பினும் -

தருவதாயிருந்தாலும்,

இன்னாது -

பிரியமாயிராது, எ-று.

தம்மை விரும்பிச் சிநேகித்தவரைச் சிநேகியாத மூடருடைய கூட்டுறவு எவ்வளவு பிரயோசனந் தருவதானாலும் யோக்கியருக்கு

இஷ்டமாயிராது என்பது

கருத்து.

வியப்ப—நிகழ்காலத்தில் வந்தது. விழைந்திலேம்—உடன்பாட்டெதிர்மறை வினைமுற்று; விழை - பகுதி, த் - இடைநிலை, சந்தியால் வந்த நகரம் நகரமானது விகாரம், இல்- எதிர்மறைப்பண்படி, இடைநிலை, அல்லது விகுதி, ஏம் - தன்மைப் பன்மை விகுதி. பாய் திரை— அன்மொழித்தொகை. திரை – கடல், எனக்கொள்ளின் வினைத்தொகையாம். (கூ)

கற்றனவுங் கண்ணகன்ற சாயலு மிற்பிறப்பும்
பக்கத்தார் பாராட்டப் பாடெய்துந் தானுரைப்பின்
மைத்துனர் பல்கி மருந்திற் றணியாத
பித்தனென் றெள்ளப் படும்.

(இ-ள்.) கற்றனவும் - தாம் கற்ற கல்விகளும், கண் அகன்ற - அதிகமான, சாயலும் - மேன்மையும், இல் பிறப்பும் - நற்குடிப்பிறப்பும், பக்கத்தார் - அயலார், பாராட்ட - கொண்டாட, பாடு எய்தும் - பெருமையை அடையும்; தான் உரைப்பின் - (அவைகளை உடையவன்)

தானே சொன்னாலும், மைத்துனர் - மைத்துனர்கள், பல்கி - அதிகப்பட்டு, மருந்தில் - மருந்திருந்தாலும், தணியாத - தீராத, பித்தன் என்று - பைத்தியக்காரனென்று, எள்ளப்படும் - இகழப்படுவான், எ-று.

ஒருவனுடைய கல்வி பெருமை முதலியவற்றைப் பிறர்கூறின் நன்றாயிருக்கும்; தானே கூறினால் பரிகாசஞ் செய்யப் படுவான் என்பது கருத்து.

பரிகாசஞ்செய்ய உரியவராதலின் மைத்துனர் என்றது. பாரில் ஆடச்செய்தல் - பாராட்டல்.

எள்ள—இதைத் தொழிற்பெயராக் கொள்ளவேண்டும். துணியாது என்பது பித்தன் என்பதின் பகுதியான பித்து என்பதோடு முடிந்தது.

(௬0)

௩௫-ம்.

அதிகாரம்.

கீழ்மை.

அதாவது

கீழ்மக்களது நன்மை, அல்லது கீழ்ச் சாதியாரது நன்மை.

கப்பி கடவதாக் காலைத்தன் வாய்ப்பெயினும்
குப்பை கிளைப்போவாக் கோழிபோல் மிக்க
கனம்பொதிந்த நூல்விரித்துக் காட்டினுங் கீழ்தன்
மனம்புரிந்த வாறே மிகும்.

(இ-ள்.) காலை - காலத்தில், கப்பி - தானியத்தை, கடவது ஆ - கடமையாக, தன் வாய் பெய்யினும் - தன் வாயிலே போட்டாலும், குப்பைகிளைப்பு - குப்பையைக்கிளறுதலை, ஓவா - விட்டொழியாத, கோழி போல் - கோழியைப்போல், மிக்க கனம் பொதிந்த - மிகுந்த மேன்மை நிறைந்திருக்கிற, நூல் விரித்துக் காட்டினும் - சாஸ்திரங்

களை விவரித்துத் தெரிவித்தாலும், இழ் - இழானவன், தன் மனம் புரிந்த ஆறே - தன்மனது விரும்பியவழியே, மிகும்-மிகுந்து செல்வான்,

எ-று.

கோழிக்குக் காலத்தில் தானியம்போட்டாலும் குப்பை கிளறப் போவதுபோல் இழ்மகன் எத்தனை நல்ல நூல்களையெடுத்துச் சொன்னாலும் அதைவிட்டுத் தன்மனதுக்கு இசைந்தபடியே செல்வான் என்பதாம்.

கடவது—கடவையில்

கட் - பகுதி, அ - சாரியை, து - விகுதி.

மிக்க—மிகு - பகுதி, அ - பெயரெச்சவிகுதி, பகுதியில் ககரம் இரட்டிக் காலங்காட்டியது. கீழ்—ஆகுபெயர். (க)

கீழ்மை.

உ-ரு-ரு

காழாய கொண்டு
[illegible]
தாழாது போவார்
பெருமையுடைய[illegible] –

[illegible]ழ்நாள் உறங்குவா
மென்மெழுகு போலமே,
கல்கி
மறங்குமா மற்றொன்
றாணைக்கு.

(இ-ள்.) காழ் ஆய -
உறுதியான நூல்களு[illegible],
[illegible] - கற்றுக்கொள்ள, கசடு
அற்றார் துய்ப்பாய் -
[illegible]
மிடத்தில், தாமரை -
தாமரைப்பட்டாமல், போலாம் [illegible]

உண்டபின் - போவோம் என்று

ஒருவர் சொன்னுல, ஙிழ்—,

உறங்குவோம் என்று

எழுந்துபோம் - தூங்குவோம்

என்று எழுந்துபோயவன்;

அன்றி அன்றி - அதல்லாமல்,

மற்றொன்று உரைத்து - பேசி

[illegible]

சொல்லி, மறைகுறும்

- மறந்துசெய்வான்,

தான், ஆம்-அனையவர், பா-றூ.

படிக்கப் போவோ

மென்றுப் பொருபாகியும்

சொல்லி அதை

மறந்துத் தூங்கப்போவான் கீழ்மகன் என்பதாம்.

கொண்டு—கொள்ள என்பதின் திரிபு, "சொற்றிரியினும் பொருடிரியா வினைக்குறை" என்பது சூத்திரம். போவாம்—உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. நீயும் நானும் "அம் ஆம் என்பன முன்னிலையாரையும்" உளப்படுவாம் இதுவு மப்படியே. போம்; போதும், அல்லது போவம் என்பதில் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டது. "செய்யுமெனெச்ச வீற்றுயிர்மெய்சேறலும்" [வினை-சூ-உஉ.] (உ)

பெருநடை தாம்பெறினும் பெற்றி பிழையா
தொருநடைய ராகுவர் சான்றோர் - பெருநடை
பெற்றக் கடைத்தும் பிறங்கருவி நன்னாட
வற்றா மொருநடை கீழ்.

(இ - ள்.) சான்றோர் - பெரியோர், பெருநடை - பெரியசிறப்பை, தாம் பெறினும் - தாம் அடைந்தாலும், பெற்றி - தமது தன்மை, பிழையாது - தப்பாமல், ஒருநடையர் - (முன்னும் பின்னும்) ஒரேவிதமான நடக்கையுள்ளவர், ஆகுவர் - ஆவார்கள்; பிறங்கு அருவி நல் நாட - விளங்குகின்ற மலையருவிகளையுடைய நல்ல நாட்டை யுடையவனே! கீழ்—, பெரு நடை-பெருஞ் சிறப்பை, பெற்றக்கடைத்தும் - பெற்றவிடத்தும், ஒருநடை - (முந்தியநடைக்கு வேறான) நடையிலே, வற்று ஆம் - வல்லமை யுடையதாவான், எ-று.

பெரியோர் அரசரால் எவ்வளவு மேன்மைப்படுத்தப் பட்டாலும் தாங்கள் முன்னிருந்தபடி அடக்கமொடுக்கங்களோ டிருப்பாரேயல்லது மாறார்; கீழ்மகனோ மாறிவிடுவான் என்றபடி.

உசஉ நா

லடியாருரை.

பெற்றக்கடைத்து—ஒருவகை

வினையெச்சம்;

இதனோடுசேர்ந்த

உம் இழிவு சிறப்பு; பெறுவது அருமை என்றபடி. பெற்றி—தொழிற்பெயர்; பெற்றிருக்கும் சற்குணத்துக்கு ஆகுபெயர்; பெறு-பகுதி, இ-விகுதி. ஆகுவர்—கு-சாரியை. வற்று—வல் என்கிற பண்படி மேல் று-ஒன்றன்பால் விகுதிவந்தது. இழிவினால் கீழ்மகனை அஃறிணையாகவே முடித்தார். (௫)

இனையனைத்தே
யாயினுஞ் செய்தநன்
றுண்டால்
பனையனைத்தா வுள்
ளுவர் சான்றோர் -
பனையனைத்

தென்றுஞ் செயினு
மிலங்கருவி நன்னாட
நன்றில நன்றறியார்
மாட்டு.

(இ-ள்.) இலங்கு அருவி
நல் நாட-விளங்குகின்ற
அருவிகளுள்ள
நல்லநாட்டை யுடையவனே!
தினை அனைத்தே ஆயினும் -
தினையளவா

யினும், செய்த நன்று - (ஒருவன்) செய்த உபகாரத்தை, உண்டால் - அநுபவித்தால், சான்றோர் - நற்குண மிகுந்தவர், பனை அனைத்து

ஆ - பனையளவாக,
உள்ளுவர் - நினைப்பார்கள் ;

என்றும் - எக்கால

முடம், பனை அனைத்து

செயினும் - பனையளவான

நன்றி செய்தாலும்,

நன்று அறியார்

மாட்டு-(உபகாரத்தின்மகிமை)

அறியாதவர்களிடத்து,

நன்று இல - (அவை)

உபகாரமா

நினைக்கப்படமாட்டா.

அற்பவுபகாரத்தையும்

பெரிதாநினைப்பது

சான்றோரியல்பு ; பெ

ரிய வுபகாரத்தையும் உபகாரமா நினையாம லிருப்பது கீழோர் இய ல்பு என்பதாம்.

தினை—ஒருவகைச் சிறுதானியம். அனைத்து—அன் - இடைச் சொல், பகுதி, ஐகாரம்-சாரியை, து - ஒன்றன்விகுதி. நன்றில—குறி

ப்புமுற்று, ஒருமொழியாக் கொள்க.

(௪)

பொற்கலத் தூட்டிப் புறந்தரினு நாய்பிறர்
எச்சிற் கிமையாது பார்த்திருக்கும் — அச்சீர்
பெருமை யுடைத்தாக் கொளினுங்கீழ் செய்யுக்
கருமங்கள் வேறு படும்.

(இ-ள்.) பொன் கலத்து ஊட்டி - பொன் பாத்திரத்தில் (நல்ல வுணவை) உண்பித்து, புறம் தரினும் - ரக்ஷித்துவந்தாலும், நாய்—, பிறர் எச்சிற்கு - பிறருண்ட எச்சிற் சோற்றுக்கு, இமையாது - கண் கொட்டாமல், பார்த்திருக்கும் - (கொள்ளத்தகுந்த சமயத்தை) எதிர் பார்த்திருக்கும் ; அச்சீர் - அத்தன்மையாக, பெருமை உடைத்து ஆ கொளினும் - சிறப்புள்ளவனாக ஏற்றுக்கொண்டாலும், கீழ்—, செய்

ழ்மை.

௨௧௩

யும் கருமங்கள் - செய்கிற காரியங்கள், வேறுபடும் - (கனவான்கள் செய்யுங் காரியங்களுக்கு) வேறாகவே யிருக்கும், எ-று.

நல்லுணவுகளைக் கொடுத்து மேன்மைப் படுத்தினாலும் இழிவான .

உணவுக்குக் காத்திருக்கும் நாய்போலே மேன்மையாக் கொண்டாலும். இழிந்த காரியங்களைக் கீழோர் செய்வார்கள் என்பதாம்.

ஊட்டி — உன் என்பதின் விகுதி, முதல் நீண்டது விகாரம்.

பிறவினை

யெச்சம், ௫ - பிறவினை

(ரு)

சக்கரச் செல்வம் பெறினும் விழுமியோர்
எக்காலுஞ் சொல்லார் மிகுதிச்சொல் - எக்காலும்
முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேற் கீழ்தன்னை
இந்திரனா வெண்ணி விடும்.

(இ-ள்.) விழுமியோர் - மேலானவர், சக்கரம் செல்வம் பெறினும் - பூமண்டல ஆட்சியாகிய சம்பத்தை யடைந்தாலும், எக்காலும் - எந்தத் தருணத்திலாயினும், மிகுதி சொல் - அதிகமான சொல்லை, [வரம்புகடந்த பேச்சை], சொல்லார் - சொல்லமாட்டார்; எக்காலும் - எப்பொழுதாயினும், முந்திரி மேல் - முந்திரி என்கிற சிறுதொகையின்மேல், காணி மிகுவதேல் - காணி என்னும் அற்பத்தொகை அதிகப்பட்டால், கீழ் - , தன்னை - , இந்திரன் ஆ - தேவேந்திரனாக, எண்ணி விடும் - எண்ணிக்கொள்வான், எ-று.

மேலோர் எவ்வளவு செல்வத்திலும் வரம்பு கடந்து நடப்பதில்லை. கீழோரோ இருக்கிற தாழ்ந்த நிலைக்குமேல் கிஞ்சித்துச் செல்வம் வந்தால் தம்மை மறந்து துர்மார்க்கஞ் செய்வார்கள் என்பது

கருதது.

சக்கரம்—மண்டலமாகையால் பூமண்டலத்துக்குக் கொள்ளப் பட்டது. விழுமியோர்—விழுமுதல் - விரும்புதல், பிறர் விரும்பும்படி யான நல்ல இயல்பையுடையவர்; விழுமு - பகுதி, இன் - இடைநிலை ஈறுதொக்கது, ஆர் விகுதியின் ஆ ஓ ஆயிற்று. "பெயர் வினையிடத்து னளரயவிற்றயல்" [பொது-கூ-உ.] முதல் எக்காலும் என்பதில் உம்மை முற்றுப்பொருளது, இரண்டாவதில் ஐயப்பொருளது, விகற்பப் பொருளென்க; எப்பொழுதாயினு மென்றபடி. அவர்களுக்குச் செல்வம் வருதல் அருமையென்றதாயிற்று. இங்கே காணி என்பது கீழ்க் காணியை. இக்கால் வழக்கத்தின்படி முந்திரியில் அறுபத்துநான்கி லொருபங்கு. முந்திரியென்பது மூன்றூற்றறுபதிலொன்று. காணி மேல் முந்திரி மிகுவதேல் எனச்சொற்களை மாற்றிப் பொருள்கொள்வது நேர். (கூ)

உகச

நாலடியாருரை.

மைதீர் பசும்பொன்மேன் மாண்ட மணியழுத்திச்
செய்த தெனினுஞ் செருப்புத்தன் காற்கேயாம்
எய்திய செல்வத்த ராயினுங் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப் படும்.

(இ-ள்.) மை தீர்-குற்றமற்ற, பசும் பொன் மேல் - நல்ல பொன் னின்மேலே, மாண்ட மணி - மாட்சிமையான ரத்தினங்களை, அழுத்தி- இழைத்து, செய்தது எனினும் - செய்யப்பட்டதானாலும், செருப்பு—, தன் காற்கே ஆம் - தன்காலில் அணிவதற்கே உபயோகமாம்; எய்திய செல்வத்தர் ஆயினும் - செல்வத்தைப் பொருந்தினவர்களானாலும், கீழ்களை—, தொழிலால் - அவர்கள் செய்யுங் காரியங்களால், காணப் படும் - (இவர்கள் கீழ்கள் என்று) அறிதல் கூடும், [அறியலாமென்ற

படி.]

இரத்தினமிழைத்த செருப்பானாலும் காலில் அணியத்தக்கதே யாவதுபோல் கீழ்மக்கள் எவ்வளவு செல்வம்பெற்றாலும் கீழ்ப்படியில் வைக்கத்தக்கவரே யன்றி மேற்படியில் வைக்கத்தகார் என்பதாம்.

மாண்ட—மாண் என்கிற பண்படிமேற் பிறந்தெரிநிலை யிறந்த

காலப் பெயரெச்சம்.

செய்தது—இது செயப்பாட்டு

வினையின் திரிபு.

படுவிகுதி குன்றியது. காண—தொழிற்பெயராக்கொண்டு படு என்பதோடு முடிக்க. காணப்படும் என ஒருமொழியாகவே கொண்டாலும்

பொருந்தும்.

(எ)

கடுக்கெனச் சொல்வற்றுங் கண்ணோட்ட மின்றும்
இடுக்கண் பிறர்மாட் டுவக்கும் - அடுத்தடுத்து
வேக முடைத்தாம் விறன்மலை நன்னாட
ஏகுமா மெள்ளுமாங் கீழ்.

((இ-ள்.) விறல் மலை நல் நாட—பெருமையான மலைகளுள்ள நல்ல நாட்டையுடையவனே! கீழ்—, கடுக்கென - கடினமாக, சொல்வற்று—சொல்லுதலிலே சாமர்த்திய முடையவன்; கண்ணோட்டம் - தாக்ஷிணியம், இன்று - இல்லாதவன்; பிறர்மாட்டு - பிறரிடம் உண்டான இடுக்கண் - சங்கடத்தை, உவக்கும் - சந்தோஷிப்பான்; அடுத்

நடுத்து - அடிக்கடி, வேகம் உடைத்தாம் - கோபாவேசத்தை யுடைய வனுவான்; ஏகும் - (பலவிடத்தும்) திரிவான்; எள்ளும் - (பிறனை) தூஷிப்பான், எ-று.

கடினமாப் பேசுவதும் யாரிடத்தும் தாக்ஷிணியம் பாராமையும் பிறருக்கு நேரிடுகிற ஆபத்துக்குச் சந்தோஷிப்பதும் அடிக்கடி சும்மாச் கோபிப்பதும் கண்டவிடத்துச் சும்மாத்திரிவதும் பிறனைத் தூஷிப்பதும் கீழ்மக்களியல்பு என்றபடி.

ஆம் எல்லாம் அசைகள். (அ)

கீழ்மை.

உகரு

பழைய ரிவரொன்று பன்னூட்பின் னிற்பின்
உழையினிய ராகுவர் சான்றோர் - விழையாதே
கள்ளுயிர்க்கு நெய்தற் கனைகடற் றண்சேர்ப்ப
எள்ளுவர் கீழா யவர்.

(இ-ள்.) கள் உயிர்க்கும் - தேனை ஒழுக்குகிற, நெய்தல் - நெய்தற் பூக்களை யுடைய, கனை கடல்-ஒலிக்கிற கடலினது, தண் சேர்ப்ப- குளிர்ச்சியான கரையையுடைய அரசனே! பின் நிற்பின் - (ஒருவர்) தமது பின்னே நின்றால், இவர் - இவர்கள், பல் நாள் பழையர் - பல நாள் (சிநேகித்த) பழமையானவர்கள், என்று—, சான்றோர்—, உழை இனியர் ஆகுவர் - அவரிடத்திலே இஷ்டமுள்ளவராவார்கள்; கீழாயவர் - கீழ்மக்கள், விழையாதே - (அவர்களை) விரும்பாமலே, எள்ளுவர் - நிந்திப்பார்கள், எ-று.

சிலநாள் தம்மிடம் வந்தவர்களையும் பழைய சிநேகிதர்போல் கொள்வார்கள் பெரியோர்; எத்தனைநாள் பழகினாலும் சிநேகியாமல்

நிந்திப்பார்கள் கீழோர்

என்பதாம்.

'பன்னாள் பின்நிற்பின்' என உரைப்பது இழிவு. த்த என்கிறசொல் வருவிக்கப்பட்டது.

அங்கே சிநேகி

(௯)

கொய்புற் கொடுத்துக் குறைத்தென்றுந் தீற்றினும்
வையம்பூண் கல்லா சிறுகுண்டை - ஐயகேள்
எய்திய செல்வத்த ராயினுங் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப் படும்.

(இ-ள்.) ஐய கேள் - அரசனே! கேட்கக்கடவாய், என்றும்-நாள்தோறும், கொய் புல் குறைத்து - அறுக்கத்தக்க புல்லை அறுத்து, கொடுத்து - (தின்பதற்கு) கொடுத்து, தீற்றினும் - (கழுவுதல் முதலியயவைகளால்) சுத்தப்படுத்தினாலும், சிறு குண்டை - சிறிய எருதுகள், வையம் - பண்டியை, பூண்கல்லா - பூண்டு இழுக்கமாட்டா; எய்திய செல்வத்தர் ஆயினும் - செல்வத்தைப் பொருந்தினவர்களானாலும், கீழ்களை—, செய் தொழிலால் - (அவர்கள்) செய்யுங் காரியங்களால், காணப்படும் - (இவர்கள் கீழ்கள் என்று) அறிதல்கூடும்; [அறியலாம் என்றபடி], எ-று.

எவ்வளவு மேன்மைப் படுத்தினாலும் கன்றுகள் பண்டியிழுக்க மாட்டாமைபோல் கீழ்மக்களும் தக்க காரியங்களுக்கு உதவார்கள் என்றபடி.

கொய்புல்லாவது பக்குவமானபுல். குண்டை—பால்பகா அஃறிணைப் பெயராதலின் ஈண்டு பன்மை. (௪0)

நாலடியாருரை.

௩௯ - ம். அதிகாரம்.

ய ை ம.

அதாவது மூடத்தனம்.

இதுவும் முந்திய

அதிகாரத்தைச் சேர்ந் தது.

ஆர்ந்த வறிவின ராண்டிளைய ராயினும்
காத்தோம்பித் தம்மை யடக்குப மூத்தொறூஉம்
தீத்தொழிலே கன்றித் திரிதந் தெருவைபோல்
போத்தறார் புல்லறிவி னார்.

(இ-ள்.) ஆர்ந்த அறிவினர் - நிறைந்த அறிவுள்ளவர்கள், ஆண்டு- வருஷங்களிலே, [வயதிலே], இளையர் ஆயினும் -

இளையவர்களானாலும், நம்மை—, காத்து ஓம்பி - நன்றாகக்காத்து, அடக்குப - (அயோக்கியகாரியங்களிற் புகவொட்டாமல்) அடக்குவார்கள்; புல் அறிவிலார் - அற்பபுத்தி யுள்ளவர்கள், மூத்தோரும் - வயது முதிர்ந்தோரும், தீ தொழிலே - கெட்டகாரியங்களிலேயே, கன்றி - உழன்று வருந்தி, திரிதந்து - திரிந்து, எருவை போல் - கொறுக்கையைப்போலே, போத்து அறார்-உள்ளே துளையாயிருப்பது நீங்கமாட்டார், எ-று.

அறிவுள்ளவர் சிறியரானாலும் தாம் இந்திரியங்களுக்கு வசப்பட்டுத் தீமைசெய்யாமல் அடங்குவார்கள்; புத்தியீனர் வயது முதிர முதிரத் தீத்தொழிலே செய்வார்கள் என்பது கருத்து.

எருவைபோல் - கழுகுபோல், போத்து அறார் - குற்ற நீங்கார், என்றும் உரைக்கலாம். கழுகு குரூரகுணமுள்ள பக்ஷி என்பது பிரசித்தம். போத்து—பொத்து - குற்றம், அது முதல் நீண்டது. கொறுக்கைபோல் உள்ளே துளையாயிருப்பது நீங்கார் என்றால் மேற்பார்வைக்குத் தடித்த ரூபமுள்ளவராகி உள்ளே ஒன்றுமில்லாதவர் என்போம். இது சிறப்பன்று என அறிக.

ஆர்ந்து என்பது ஆர்த்த என வலித்தது. காத்தோம்பி— ஒருபொருட் பன்மொழி. அடக்குப—இது இங்கே காலங்குறியாது நன்மை குறித்து நிற்கும். மூத்தொறும்—மூ - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கன்றல் - வருந்தல். (க)

செழும்பெரும் பொய்கையுள் வாழினு மென்றும்
வழும்பறுக்க கில்லாவாந் தேரை - வழும்பில்சீர்
நூல்கற்றக் கண்ணு நுணுக்கமொன் றில்லாதார்
தேர்கிற்கும் பெற்றி யரிது.

கயமை.

உகள

(இ-ள்.) செழு பெரு பொய்கையுள் - செழிப்பான பெரியகுளத்தில், என்றும் வாழினும் - எந்நாளும் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தாலும், தேரை - தவளைகள், வழும்பு

அறுக்கஇல்லா — (நம்மேலுள்ள)
வழு
வழுப்பான அழுக்கை
நீக்கிக்கொள்ள மாட்டா;
வழும்பு இல் சீர் —

குற்றமில்லாத சிறப்பையுடைய, நூல் — சாத்திரங்களை, கற்றக்கண்ணும் — கற்றாலும், நுணுக்கம் ஒன்று இல்லாதார் — நுட்பபுத்தியாகிய

ஒருபொருள் இல்லாதவர்,
தேர்கிற்கும் பெற்றி —
நூற்பொருளைத்
துணியுந்தன்மையானது,
அரிது — இல்லை, எ—று.
பெரியகுளத்தில்
வெகுநா ளிருந்தும் தவளை
தன்மே லழுக்கைக்

கழுவிக்கொள்ள மாட்டாமைபோல் மூடன் எப்படிப்பட்ட நூலைப் படித்தாலும் அதின் தாற்பரியத்தை யறியும்படியான புத்தி-நுட்பமு மில்லாதவனும்.

அறுக்ககில்லா—அறு - பகுதி, கு - அ - இரண்டும் சாரியைகள், இல் - ஆற்றலைக்காட்டும் விகுதி, ஆ-எதிர்மறைப் பலவின்பால் விகுதி, ஆம் - அசை. இல்சீர்—"இல்லெனின்மைச் சொற்கையடைய" என்கிற சூத்திரத்தால் இயல்பாயிற்று. [மெய்யீ-சூ-கூ0]. கற்றக்கண்—எதிர்கால வினையெச்சம். நுணுக்கம்—பண்புப்பெயர்; நுண் - பண்படி, பகுதி, அம் - விகுதி, உகர ககரங்கள் பண்பின் விகாரம்; இது அத்தன்மையான அறிவுக்கு ஆகுபெயர். (உ)

கணமலை நன்னாட கண்ணின் றொருவர்
குணனேயுங் கூறற் கரிதால் - குணனழுங்கக்
குற்ற முழைநின்று கூறுஞ் சிறியவர்கட்
கெற்றா லியன்றதோ நா.

(இ - ள்.) கண மலை நல் நாட - கூட்டமாகிய மலைகளுள்ள நல்ல நாட்டின் அரசனே! கண் நின்று - எதிரில் இருந்து, ஒருவர் குணனேயும் - ஒருவர் குணத்தையும், கூறற்கு அரிது - சொல்லுதற்கு (நா எழுதல்) அருமையாயிருக்கும்; (அப்படியிருக்க) உழை நின்று - அவரிடத்தி லிருந்து, குணன் அழுங்க - குணம் அழியும்படி, குற்றம் கூறும் - குற்றங்களை எடுத்துச்சொல்லுகிற, சிறியவர்கட்கு - கயவருக்கு, நா - நாக்கு, எற்றால் இயன்றதோ - எப்படிப்பட்ட பொருளினால் செய்யப்பட்டதோ, எ-று.

குணங்கூறுவது சாதாரணமானாலும் அவர் என்ன நினைப்பாரோ என்று பயந்து அதைக் கூறுவதும் கூடாமலிருக்க, ஒருவரிடஞ் சென்று அவர் குணங்களெல்லா மறையும்படி கயவர் குற்றங் கூறுகிறார்களே அவர்களுக்குக் கொடியபொருளால் நாக்கு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கவி வியந்து கூறினார்.

ஆல்—அசை, எற்றால்—என் - வினாவிடைச்சொல், ஒன்றன்பால் விகுதி.

பகுதி, று -

(ரு)

கோட்டேந் தகலல்குற் பெண்டிர்தம் பெண்ணீர்மை
சேடியர் போலச் செயறேற்றார் - கூடிப்
புதுப்பெருக்கம் போலத்தம் பெண்ணீர்மை காட்டி
மதித்திறப்பர் மற்றை யவர்.

(இ-ள்.) கோடு ஏந்து அகல் அல்குல் பெண்டிர் - பக்கங்களுயர்ந்தகன்ற வல்குலையுடைய குலமக்கள், தம் பெண்ணீர்மை - தமது பெண்தன்மையை, சேடியர் போல செயல் தேற்றார் - (தமக்குப் பணி செய்யும்) பாங்கியர்போல அலங்கரித்துக்கொள்ளுதலை அறியார் ; மற்றையவர் - வேசிமார், புது பெருக்கம்போல் - புதிய வெள்ளம்போல், கூடி - (ஆடவரோடு) கலந்து, தம் பெண்ணீர்மை மதித்து காட்டி - தமது பெண்தன்மை மேம்பட அலங்கரித்துக்காட்டி, இறப்பர் - (அவர்களிடத் துள்ளவற்றை யபகரித்து) நடப்பர், எ-று.

குலப்பெண்கள் அலங்காரங்களாலே தம்மை வியக்கச்செய்து பிறரிடத்துப் பொருள்வறிப்ப தில்லை, வேசிமாரோ அப்படி

செய்வார்
கள்; அதுபோல்,
யோக்கியர்
தமகுணங்களைக்காட்டி
வியக்கச்செய்
யாமல் அடங்கியிருப்பார்கள்,
அயோக்கியர் வெகு மேன்மை
யுள்ள
வர்போல நடித்துக்காட்டி
வஞ்சித்துப் பொருள்
பறித்துக்கொண்டு
போவார்கள் என்பதாம்.
(௪)

தளிர்மேலே நிற்பினுந் தட்டாமற் செல்லா
உளிநீரர் மாதோ கயவர் — அளிநீரார்க்
கென்னானுஞ் செய்யா ரெனைத்தானுஞ் செய்பவே
இன்னாங்கு செய்வார்ப் பெறின்.

(இ-ள்.) தளிர் மேலே நிற்பினும் – தளிரின்மேலே நின்றாலும், தட்டாமல் – ஒருவர் தட்டித்தள்ளாமல், செல்லா – போகமாட்டாத, உளி நீரர் – உளியின் தன்மையுடையவர்கள், கயவர் —; அளி நீரார்க்கு – மெத்தென்ற தன்மையுள்ளவர்க்கு, என்னானும் செய்யார் – எந்த வுதவியுஞ் செய்யமாட்டார்கள்; இன்னாக்கு செய்வார் பெறின் – துன்பஞ் செய்பவர்களை அடைந்தால், எனைத்தானும் – எவ்வளவையாகிலும், செய்ப – செய்வார்கள், எ-று. மாது, ஓ,—இரண்டும் அசை.

உளியானது மெதுவான வஸ்துவின்மேலும் தானே வியாபியாமல் ஒருவர் தட்டித் தள்ளினால் செல்வதுபோல் கீழ்மக்கள் எவ்வளவு அற்ப காரியத்திலும் பிறர் ஏவாமல் பிரவேசிக்கமாட்டார்; நல்லவருக்கு யாதொன்றுங் கொடார்; அடித்துக் குத்திப் பலவிதத்தில் துன்பப்படுத்துவோர்க்கு எதையும் கொடுப்பார்கள் என்பதாம்.

கயமை.

"இரணங் கொடுத்தாற்
கொடுப்பர் கொடாரோ, சரணங்
கொடுத் தாலுந் தாம்."
இயற்கையாப் பொல்லாங்கு
செய்யும் அயோக்கியருக்
கேயன்றி யோக்கியருக்குக்
கொடார் எனினும் பொருந்தும்.

அளிநீரார்—அளித்த
நீர்மையை உடையவர்கள்,
அல்லது அளிக்கும்படியான [இரங்கும்படியான] நீர்மையை உடையவர்கள். ஆனும்—ஆயினும் என்பதின் இடைக்குறை; இங்கு உம்மை - ஐயம். எனைத்தானும்—இங்கு உம்மை சிறப்பு. (ரு)

மலைநல முள்ளுங் குறவன் பயந்த

விளைநில முள்ளு முழவன் சிறந்தொருவர் செய்தநன் றுள்ளுவர் சான்றோர் கயந்தன்னை

வைததை யுள்ளி விடும்.

(இ-ள்.) குறவன்—, மலை நலம் - மலையின்வளத்தை, உள்ளும் - நினைப்பான்; பயந்த - பயனைத்தந்த, விளை நிலம் - விளைகின்ற நிலத்தை, உழவன் - பயிர்செய்பவன், உள்ளும்—; சான்றோர் - பெரியோர், ஒருவர் செய்த நன்று - (தமக்கு) பிறரொருவர் செய்த நன்மையை, சிறந்து உள்ளுவர் - சிறந்ததா நினைப்பார்கள்; கயம் - கயவன், [கீழ் மகன்], தன்னை—, வைததை - (ஒருவன்) திட்டினதை, உள்ளிவிடும் - தீர நினைப்பான், எ-று.

குறவனுக்கு மலையிற் பழக்கமாதலால் மலைநல முள்ளுவான்; அப்படியே உழவனும். சான்றோர் பிறரைச் சிறப்பித்தலை மேற்கொண்டவராதலால் செய்த நன்று உள்ளுவர். கயவனுக்கு வேறொரு நினைப்புமின்றித் தன்னைமேலாக எண்ணுவது இயற்கையாதலால் அதற்குத் தாழ்மை வரும்படி வைததையே நினைப்பானென்பது கருத்து.

குறம்—சாதிப்பெயர், அதனையுடையவன் குறவன். உழவன்—உழு, அ, அன்,—பகுதி, சாரியை, விகுதிகள். சிறந்து—சிறக்க என்பதின் திரிபு. கயவனைக் கயம் என்றது இழிவினால். (சு)

ஒருநன்றி செய்தவர்க் கொன்றி யெழுந்த
பிழைநூறுஞ் சான்றோர் பொறுப்பர் - கயவர்க்
கெழுநூறு நன்றிசெய் தொன்றுதீ தாயின்
எழுநூறுந் தீதாய் விடும்.

(இ-ள்.) ஒரு நன்றி செய்த்வர்க்கு - ஒரு உபகாரஞ் செய்தவர் திறத்தில், ஒன்றி எழுந்த - சேர்ந்து உண்டான, பிழை நூறும் - நூறு குற்றங்களை யானாலும், சான்றோர்—, பொறுப்பர் - பொறுத்துக்கொள்ளுவர்; கயவர்க்கு—, எழு நூறு நன்றி செய்து - எழுநூறு நன்மைகளைச்செய்து, ஒன்று தீது ஆயின் - ஒரு தீமை செய்தானாயின், எழு

நூறும்

தீதாய்விடும் - எழுநூறு

நன்மைகளும் தீதுபோலவே

முடி

யும், எ-று.

மேலோர் அற்ப நன்மையைச் செய்தவனும் பல தீங்குசெய்தால் நன்மையாகவே எண்ணிப் பொறுத்துக் கொள்வார்கள். கீழோரோ இதற்கு மாறாயிருப்பார்கள் என்றால் அவரவரியற்கை அப்படி தோன்றுமென்பது கருத்து.

செய்தவர்க்கு—குவ்வுருபு இடப்பொருளில் வந்தது.

கயவர்க்கு— கோடற்பொருளில் வந்தது.

ஆயின் என்பதோடு செய்தான் என ஒரு சொல் கூட்டிக்கொள்க.

அல்லது செய்து என்பதைச் செயவெனச் சந்திரியாவைந்து அவற்றுள் ஒன்று தீதாயின் என்று உரைக்க. தீதாய்

விடும்—விடு
உறுதியைக்காட்டும்.

(எ)

ஏட்டைப் பருவத்து மிற்பிறந்தார் செய்வன
மோட்டிடத்துஞ் செய்யார் முழுமக்கள் - கோட்டை
வைரஞ் செறிப்பினும் வாட்கண்ணாய் பன்றி
செயிர்வேழ மாகுத லின்று.

(இ-ள்.) வாள்
கண்ணாய் - வாள்போன்ற
கண்ணுடையவளே !

இல் பிறந்தார் - நற்குடிப்பிறந்தவர், ஏட்டை பருவத்தும் - தளர்ச்சியான காலத்திலும், [தரித்திரத்திலும்], செய்வன - செய்கிற நற்காரியங்களை, முழு மக்கள் - மூடர்கள், மோட்டிடத்தும் - உயர்வானகாலத்திலும், [செல்வப்பெருக்கிலும்], செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள் ; கோட்டை - கொம்பில், வயிரம் செறிப்பினும் - பூணைப் பூட்டினாலும்,
பன்றி - பன்றியானது,
செயிர் வேழம் ஆகுதல் - வீரங்
காட்டும்படி
யான யானை ஆகுதல், இன்று - இல்லை, எ-று.

பன்றிக்கொம்புக்கு யானைக்கொம்புக்குப் போடுவதுபோலப் பூண்
கட்டினாலும் அது

யானையாகாததுபோல், மூடர்
மிகுந்த செல்வம் பெ

ற்றாலும் நற்குடிப் பிறப்பாளர் தரித்திரத்திற் செய்யுமளவும் விருந்து பாராட்டல் முதலாகிய நற்காரியஞ் செய்யமாட்டார்கள், என்றால் மேலோரியற்கையும் கீழோரியற்கையு மாறா என்பது கருத்து.

பிறந்ததற்பின் படிப்பு முதலியவைகளாலே கிஞ்சித்தும் தளரா திருப்பதுபற்றி மூடரை முழுமக்கள் என்றது. கோட்டை—வேற்றுமை மயக்கம். (அ)

இன்றாது மிந்நிலையே யாது மினிச்சிறிது
நின்றாது மென்று நினைத்திருந் - தொன்றி
உரையின் மகிழ்ந்துதம் முள்ளம்வே றாகி
மரையிலையின் மாய்ந்தார் பலர்.

(இ - ள்.) இன்று ஆதும் - இன்றைக்குச் (செல்வமுடையர்) ஆவோம்; இந்நிலையே - இப்பொழுதே, ஆதும் - (செல்வமுடையர்)

ஆவோம்; இனி-மேல், சிறிது நின்று - சொற்பகாலமிருந்து, ஆதும்—, என்று நினைந்து இருந்து - இப்படி சிந்தித்துக்கொண் டிருந்து, ஒன்றி உரையின் மகிழ்ந்து - சேர்ந்து சொல்வதனாலே சந்தோஷித்து, தம் உள்ளம் வேறு ஆகி - தமது நினைப்பு மாறி, மரை இலையின் - தாமரையிலைபோலே, பலர் - அநேகர், மாய்ந்தார் - அழிந்தார்கள்,

எமக்கு இன்று செல்வம் வரும் நாளைவரும் என்று பிறரிடம் சொல்லி மகிழ்ந்திருந்து, அது அப்படி வராமையாலே மனம் வருந்தி அழிந்தவர் பலர் என்றால், வினைவினைத்திருல் ஐம்பம் பேசுதல் மயவ ரியற்கை என்பது கருத்து.

தாமரையிலே செழிப்பா யிருந்து காள்வட்டத்தில் அங்கேயே அழிவதுபோல் அழிந்தார் என்பதாம். மரை - மான்கள்; அவை தின்ன இலேபோல் எனப் பொருளுரைப்பாரு முண்டு. அந்தப்பக்ஷத்தில் தின்பதற்கு முன் செழிப்பாய்க்காணப்பட்டுப் பின் சொரூபமே தெரியாமல் அழிந்ததுபோல் எனவலிந்து கருத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆதும் — தன்மைப்பன்மை வினை முற்று, எதிர்காலம், தும் - விகுதி. "தவ்வொடிறப்புமெதிர்வும்" என்பதை நினைக்க. உரையின் — ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருளில் வந்தது. உள்ளம் வேறுகி—சினைவினை யாதலின் செய்தெனெச்சம், முதல் வினையொடு முடிந்தது. (க)

நீருட் பிறந்து நிறம்பசிய தாயினும்

ஈரங் கிடையகத் தில்லாகும் ஓரும்

நிறைப்பெருஞ் செல்வத்து நின்றக் கடைத்தும்
அறைப்பெருங்க லன்னா ருடைத்து.

(இ-ள்.) நீருள் பிறந்து - தண்ணீரிலுண்டாகி, நிறம் பசியது ஆயினும் - நிறத்தில் பசுமையானதா யிருந்தாலும், கிடையகத்து - சடையினுள்ளே, ஈரம் இல் ஆகும் - ஈரமானது இல்லாததாகும்; நிறை பெருஞ்செல்வத்து - நிறைவான பெரியசெல்வத்திலே, நின்றக் கடைத்தும் - இருந்தாலும், அறை பெரு கல் அன்னார் - பாறையாகிய பெரிய கல்லைப்போன்றவர்களை, [மனதில் பசையில்லாதவரை], உடை

த்து - (இவ்வுலகம்) உடையதா யிருக்கின்றது, எ-று.

தண்ணீரிலிருந்தும் உள்ளீரமில்லாத சடையைப்போலே கன்னெஞ்சுடைய மூடர் இவ்வுலகத்திற் பலருண்டென்பதாம்.

மனத்திற் பசையாவது தயாதாக்ஷிணியங்கள். ஓரும்—அசை; நீர் அறியும் என்னவுமாம். நிறைநீ—முதனிலைத் தொழிற் பெயர்; வினைத் தொகை என்றால் தொழைபற்றி ஒற்று மிருந்ததெனக் கொள்க. (௧௦)

௨௨௨

நாலடியாருரை.

௩௭ -

ம். அதிகாரம்.

பன்னெறி.

அஃதாவது

பலவிஷயங்களையும் கலந்து

சொல்லியது.

மழைதிளைக்கு மாடமாய் மாண்பமைந்த காப்பாய்
இழைவிளக்கு நின்றிமைப்பி னென்னாம் - விழைதக்க
மாண்ட மனையாளை யில்லாதா னில்லகம்
காண்டற் கரியதோர் காடு.

(இ-ள்.) மழை திளைக்கும்-மேகம் தவழும்படியான, மாடம் ஆய்-மாடியுள்ளதாய், மாண்பு அமைந்த காப்பு ஆய் - சிறப்புப் பொருந்திய

காவலுள்ளதாய், இழை

விளக்கு - ஆபரணங்களாகிய

விளக்குகள்,

நின்று இமைப்பின் -

நிலைபெற்று

விளங்கப்பெற்றாலும், விழை

தக்க -

விரும்பும்படியான, மாண்ட

- மாட்சிமைப்பட்ட,

மனையாளை - இல்

லாளை, இல்லாதான் - பெற்றில்லாதவனுடைய, இல்லகம் - மனையானது
ஆம் - என்னபயனுடையதாம்; (அது) காண்டற்கு அரியது - பார்ப்ப

தற்குக்கூடாது, ஓர் காடு -
ஒருகாடேயாம், எ-று.

ஏவ்வளவு

செல்வமிருந்தாலும் நல்ல
மனையாளில்லாத வீடு பய
னில்ல தென்பதாம்.

மழைதிளைக்கு

மாடமென்றது உயரத்தைக்
குறிக்கின்றது. இது
அன்மொழித்தொகை.
பண்புத்தொகையா
வுரைத்தாலும் பொருந்தும்.
மாண்பமைந்த காப்பும்

இப்படியே.

(௬)

வழுக்கெனைத்து

மில்லாத வாள்வாய்க்

கிடந்தும்

இழுக்கினைத் தாம்பெறு ராயின் – இழுக்கெனைத்தும்
செய்குறுப் பாணி சிறிதேயச் சின்மொழியார்
கையுறுப் பாணி பெரிது.

(இ–ள்.) (பெண்கள்) வழுக்கு எனைத்தும் இல்லாத – எல்லாக்குற்றமு மில்லாத, வாள் வாய் கிடந்தும் – வாளின் காவலிலிருந்தும், இழுக்கினை – குற்றத்தை, தாம்—, பெறார் ஆயின் – அடையாமலிருந்தாலும், அ சின்மொழியார் – அந்தப்பெண்கள், இழுக்கு எனைத்தும் – குற்றங்களை யெல்லாம், செய்கு உறு பாணி – செய்யாதகாலம், சிறிதே – சொற்பமேயாம்; கை உறு பாணி – ஒழுக்கத்தைப் பெறுத காலம், பெரிது – அதிகமாம், எ–று.

இயற்கையிற்

கற்பில்லாத பெண்களுக்குக்

காவல் வைத்தாலும்

அவர்கள் இழிவானகாரியம்

கருத்து.

பெரும்பாலும்

செய்வார்கள் என்பது

பன்னொறி.

௨௨௧

வாள்காவலாவது வாள்

வைத்துக்கொண்

டிருப்பவர்களுடைய

காவல்; வாள்போன்ற

கொடிய காவல் எனினுமாம்.
பெருநாயின் என்
பதோடு சிறப்பும்மை
கூட்டிக்கொள்க. இங்கே
இருங்கென்றது முகம் .
வியமாய்க் கற்பின்
அழிவை.
பெரும்பான்மையாய்ப்
பெண்களின் .
இயல்பைச் சொன்னபடி.
செய்குறு—உறு-துணையினை,
மு-சாரியை.
எறியென்

றெதிர்நிற்பாள் கூற்றஞ்

சிறுகாலை

அட்டில் புகாதா ளரும்பிணி - அட்டதனை
உண்டி யுதவாதா ளில்வாழ்பே யிம்மூவர்

கொண்டானைக்

கொல்லும் படை.

(இ-ள்.) எறி என்று எதிர் நிற்பாள் - அடி என்றுசொல்லி எதிரில் நிற்கிற பெண், கூற்றம் - எமன்; சிறு காலை - காலையில், அட்டு இல் புகாதாள் - சமையல் வீட்டிலே போகாதவள், அரும் பிணி - அருமையான வியாதி; அட்டதனை - சமைத்ததை, உண்டி உதவாதாள் - உணவாகக் கொடாதவள், இல் வாழ் பேய் - வீட்டிலிருக்கிற பிசாசு; இம்மூவர் - இந்தப்பெண்கள் மூவரும், கொண்டானை - கொண்டவனை, கொல்லும் படை - கொல்லும்படியான ஆயுதம், எ-று.

கணவன் ஏதாகிலும் கோபித்துச் சொன்னால் எதிர்த்துநிற்பதும், காலத்தில் சமைக்கமுயலாமையும், கணவன் விரும்பியபோது சோறிடாமையும், புருடனைக் கொல்லுவதற்கு ஒப்பாகும் என்றபடி.

கூற்றம், பிணி, பேய், படை, இவை உவமையாகு பெயர்கள். உண்டி என்பதனை ஏவலொருமையாக வைத்து "நீ உண்ணென்று கொடாதவள்" என உரைப்பாரும் உண்டு. (௩)

கடியெனக் கேட்டுங் கடியான் வெடிபட
ஆர்ப்பது கேட்டு மதுதெளியான் பேர்த்துமோர்
இற்கொண் டினிதிரூஉ மேமுறுத லென்பவே
கற்கொண் டெறியுந் தவறு.

(இ - ள்.) கடி எனக் கேட்டும் - (இவ்வாழ்க்கையை) நீக்கி விடு என்று (பெரியோர்) சொல்லக் கேட்டும், கடியான் - நீக்கான்; வெடிபட - (தலை) வெடித்துப்போம்படி, ஆர்ப்பது கேட்டும் - தம்பட்ட முதலியவை ஒலிப்பதைக் கேட்டும், அது தெளியான் - இவ்வாழ்க்கை இத்தன்மையதெனத் தெரிந்துகொள்ள மாட்டான்; பேர்த்தும் ஓர் இல் கொண்டு - மறுபடியும் ஒரு இல்லாளைக் கட்டிக்கொண்டு, இனிது இரூஉம் ஏமுறுதல் - சந்தோஷமா யிருக்கின்ற மயக்கம், கல் கொண்டு எறியும் - கல்லால் எறியும்படியான, தவறு என்ப - குற்றம் என்று சொல்வர் (பெரியோர்,) எ-று.

௨௨௬

நாலடியாருரை.

ஒருவன்
கலியாணமுயற்சியை விடு
என்று பெரியோர் சொல்ல
வும் விடாமல் அவன்
இறந்துபோனதைக் கண்டும்

தெரியாமல் மற்
றொருத்தியைக்
கலியாணஞ்செய்துகொண்டு
மகிழ்ந்திருத்தல் பெருங் • குற்ற
மென்பது கருத்து.

கடி என்பது
கலியாணத்துக்கும் பேர்.
கடியத்தக்கது கடி
என்று அதற்கு
அவயவப்பொருள் கொண்டு
உரைப்பாரு முளர். ஆர்ப்
பது—இங்கு சாபறையின்
ஓசை. இருஉம்—குச் சாரியை
இன்றி அள

பெடுத்துப்
பெயரொச்சமானது. இது
சொல்லிசை யளபெடை.
ஏகா
ரம் : அசை.
(௪)

தலையே தவமுயன்று வாழ்த லொருவர்க்
கிடையே யினியார்கட் டங்கல் - கடையே
புணராதென் றெண்ணிப்
பொருணசையாற்
றம்மை உணரார்பின்
சென்று நிலை.
(இ - ள்.) ஒருவர்க்கு—,
தவம் முயன்று வாழ்தல் -

தவத்துக் குரிய காரியங்களில்
முயற்சிசெய்து வாழ்வது,
தலையே-தலைமையான நிலை ;
இனியார்கண் தங்கல் -
இனிமையான
மனைவிகளிடத்துச் சேர்

தங்கல் இடையே - நடுத்திறமானது ; புணராது என்று எண்ணி-கிடைக்கமாட்டாதென்று நினைத்தும், பொருள் நசையால் - பணத்தின் ஆசையினாலே, தம்மை உணரார் பின் - தமது யோக்கியதையை அறியாதவர்கள் பின்னே, சென்று நிலை - போய்நிற்பது, கடையே-கடைசித்திறமேயாம், எ-று.

மனிதன் தவஞ்செய்து வாழ்வது முக்கியமானது ; இல்லாவிட்டால் இல்லறத்தில் வாழவாவது வேண்டும், இது மத்திமம். இரண்டுமில்லாமல் இவர்களால் பணவுதவி யாகமாட்டாதென்று தெரிந்தும் தம் யோக்கியதையைத் தெரிந்துகொள்ள மாட்டாதவரைப் பின்செல்வது அதமம் என்றபடி.

எண்ணி என்பதோடு உம்மை கூட்டிக்கொள்க.
பெயர்

நிலை—தொழிற்

கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயர் நல்லவை
துவ்வாக் கழிப்ப ரிடைகள் - கடைகள்
இனிதுண்ணே மாரப் பெறேமியா மென்று
முனிவினாற் கண்பா டிலர்.

(இ-ள்.) தலை ஆயர் - தலைமையான அறிவினவர், கல்லா - நூல்களைக்கற்று, கழிப்பர் - (பொழுது) போக்குவர்; இடைகள் - மத்திமர், நல்லவை - இசைந்தபோகங்களை, துவ்வா - அனுபவித்து, கழிப்பர்—;

பன்னெறி.

உஉ(ரு) கடைகள்

- அதமர், இனிது

உண்ணேம் - இனிமையான

வுணவை உண்

ணப்பெறுகிலோமே, ஆர

பெறேம் - (செல்வத்தை)

நிரம்பப்பெறவு
மாட்டோமே, யாம் - நாமே,
என்றும் -
என்றுசொல்லத்தக்க, புனியி
னுல் - வெறுப்பினுல்,
கண்பாடு - தூக்கம், இலர் -
இல்லாதவராவர்,

எ-று.

நூல்களைக் கற்றுப்
பொழுது போக்குவது
மேலானவர்கள் தொ
ழில். கிடைத்தமட்டிலே
திருப்தியாய் சுகத்தை

அநுபவித்தல் மற்றி மார்
தொழில். அருமரோ
கிடைத்ததில்
திர்ப்த்தியில்லாமல் செல்வத்
திற்காக ஏக்கம் பிடித்துத்
தூக்கமுமில்லாமல் அலைந்து
கெடுவார்கள்

என்பது கருத்து.

கல்லா,
துவ்வா,—இரண்டும் செய்யா
என்னும் இறந்தகால வினை
யெச்சம். துவ்வா—து -
பகுதி, ஆ - விகுதி, வகரம்
எழுத்துப்பேறு

உண்ணேம் பெறேம்
என்பன நமக்குக்
கிட்டாதென்று வெறுப்பின்

விதத்தைக் காட்டும். கண்பாடு — தொழிற்பெயர், முதல் நீண்டது; கண்படுதல் - செய்கையின்றி யழிதல், இதன் காரணமான தூக்கத்திற்

காயிற்று. கண்பாட்டை
இலர் எனவு முரைக்கலாம்.

(௬)

செந்நெல்லா லாய செழுமுளை மற்றமச்
செந்நெல்லே யாகி விளைதலால் - அந்நெல்
வயனிறையக் காய்க்கும் வளவய லூர
மகனறிவு தந்தை யறிவு.

(இ-ள்.) செம் நெல்லால் ஆய செழு முளை — நல்ல நெற்களா லுண்டாகிற செழிப்பான முளைகள், மற்றும்—பின்னும், அ செம் நெல் லே ஆகி — அந்த செவ்விய நெல்லாகவே தாம் ஆய், விளைதலால் - (மே ன்மேல்) விளைகிறபடியினாலே, அ நெல்—அப்படிப்பட்ட நல்ல நெற்கள், வயல் நிறைய காய்க்கும் — வயல்கள் நிரம்பும்படி விளைகிற, வளம் வயல் ஊர — வளப்பமான வயல்கள் சூழ்ந்த வூர்களை யுடைய அரச னே! தந்தை அறிவு மகன் அறிவு — தகப்பனுடைய புத்தியே மகனு டைய புத்தியாகின்றது, எ—று.

நல்ல நெல்முளையினால் நல்ல நெல் விளைவதுபோல் தந்தையின் நற்புத்தியால் மகனுக்கும் நற்புத்தி யுண்டாமென்பதாம். இது கார ணம் பற்றிப் பெரும்பான்மையான சம்பவத்தைச் சொல்லியது.

விளைதலால்—ஆல் உருபு ஞாபக ஹேதுப்பொருளில் வந்தது. தந் தையறிவு மகனறிவென் றறியப்படுமென்பதாம். (எ)

உடைப்பெருஞ் செல்வருஞ் சான்றோருங் கெட்டுப்
புடைப்பெண்டிர் மக்களுங் கீழும் பெருகிக்

உஉசா
நாலடியாருரை.

கடைக்கா றலைக்கண்ண தாகிக் குடைக்கால்போல்
கீழ்மேலாய் நிற்கு முலகு.

(இ-ள்.) உடை பெருஞ் செல்வரும் - பெருஞ்செல்வ முடையோர்களும், சான்றோரும் - கல்வியறிவு நிறைந்தவர்களும், கெட்டு - (தம் நிலைகளிலிருந்து) மாறி, புடை பெண்டிர் மக்களும் - வைப்பாட்டி மக்களும், கீழும் - கீழ்மக்களும், பெருகி - விர்த்தியாகி, கடைக்கால் தலைக்கண்ணது ஆகி - காற்புறத்தி லிருக்கவேண்டியது தலைப் புறத்திருப்பதாகி, குடைகால் போல் - குடையினது காம்புபோல், உலகு - உலகமானது, கீழ் மேல் ஆய் நிற்கும் - கீழோன் மேலோனு நிற்கப்பெறும், எ-று.

செல்வரும் கற்றவரும்

நிலமாறி அயோக்கியர்
விர்த்தியாகிக் கீழ்மேலா
யிருக்கும் உலக இயற்கை
என்றபடி. குடைக்காம்பு
அப்படி யிருப்பது
முற்காலத்தில்.

கெட்டு, பெருகி, ஆகி,—இவை காரணப்பொருட்டாய் வந்த எச்சங்கள் ; கெட்டதனால், பெருகினதனால், ஆனதனால், என்றது பொருள்; உலகம் கீழ்மேலாவதற்கு இவை காரணம்; ஆதலின் பிறகர்த்தா வின் வினையில் முடிந்தன. செயவெனெச்சந் திரிபென்னவுமாம். இப்படியும் உலகம் மாறிவிடும் என்பது கருத்து.
போய்வாரும் வாழ்வரோ".

"வட்டும் வழுதுணையும்

(அ)

இனியார்தங் நெஞ்சத்து நோயுரைப்ப வந்நோய்
தணியாத வுள்ள முடையார் - மணிவரன்றி
வீழு மருவி விறன்மலை நன்னாட
வாழ்வின் வரைபாய்த லின்று.

(இ-ள்.) மணி வரன்றி - ரத்தினங்களை வாரிக்கொண்டு, வீழும் அருவி - வீழ்கிற அருவிகளோடு கூடிய, விறல் மலை நல் நாட - மேன்மையான மலைகளுள்ள நல்ல நாட்டின் அரசனே! இனியார் - சிநேகிதர், தம் நெஞ்சத்து நோய் உரைப்ப - தம் மனதிலிருக்குந் துன்பத்தைச் சொல்ல, அ நோய் தணியாத - அந்தத் துன்பங்களைப் போக்காத, உள்ளம் உடையார் - மனமுடையவர்கள், வாழ்வின் - வாழ்வதைக்காட்டிலும், வரை பாய்தல் - மலையிலிருந்து குதித்து உயிர்விடுதல், நன்று - மேலானதாம், எ-று.

சிநேகிதர் துன்பத்தை
தல் மேல் என்பது கருத்து.

நீக்கமனமில்லாதவர் வாழ்வில் உயிர்விடு

தம்மாலே அந்துன்பத்தை நீக்கக்கூடினும் கூடாவிடினும் அதில் மனஞ்செல்லாதபாவிகள் ' என்பதற்கு "தணியாத வுள்ளமுடையார்" என்றது. (சு)

பொதுமகளிர்.

உஉஎ

புதுப்புனலும் பூங்குழையார் நட்பு மிரண்டும்
விதுப்பற நாடின்வே றல்ல - புதுப்புனலும்
மாரி யறவே யறுமே யவரன்பும்
வாரி யறவே யறும்.

(இ-ள்.) புது புனலும் - வெள்ளம் வந்த புதிய நீரும், பூ குழை

யார் நட்பும் - அழகிய காதணியணிந்த வேசைமாதர்களுடைய சிநேக மும், இரண்டும்—, விதுப்பு அற - துரிதமில்லாமல், நாடின் - யோசித் தால், வேறு அல்ல - (ஒருதன்மை யுடையனவே யல்லாமல்) வேறு தன்மை யுடையன அல்ல ; புது புனல் - புதுநீர், மாரி அறவே.அறும்- மழை நீங்கினால் நீங்கும்; அவர் அன்பும் - அவ்வேசையருடைய சிநே கமும், வாரி அற - பொருளின்வரவு நீங்க, அறும் - நீங்கும், எ-று.

மழை நின்றால் புதுவெள்ளம் நிற்பதுபோல் பணவரவு நின்றால் வேசையர் சிநேகமும் நிற்கு மாதலால் அவ்வஞ்சகரோடு சேரவேண் டாம் என்பது கருத்து.

புனலும், நட்பும்,—என்னும்மைகள். அறவே, அறுமே,—ஏ இர ண்டும் அசை. அல்லது அறவே ஏகாரம் உடனே என்னும் பொருளைக் குறிப்பிக்கும். அறுமே—ஏ பிரசித்தத்தைக் குறிக்கும். அன்பும்— உம்மை எச்சப்பொருளில் வந்தது. (௬0)

௬அ-ம். அதிகாரம்.

பொதுமகளிர்.

அதாவது வேசையர் தன்மையைக் குறித்துச் சொல்லியது. அவர்கள் ஒருவர்க்கே வாழ்க்கைப்படாமல் பணங்கொடுத்தவர்க்கெல்லாம் வாழ்க்கைப்படுதலால் பொதுமகளிர் என்னப்பட்டார்.

விளக்கொளியும் வேசையர் நட்பு மிரண்டும்
துளக்கற நாடின்வே றல்ல – விளக்கொளியும்
நெய்யற்ற கண்ணே யறுமே யவரன்பும்
கையற்ற கண்ணே யறும்.

(இ-ள்.) விளக்கு ஒளியும் – விளக்கினது பிரகாசமும், வேசையர் நட்பும் – பொதுமகளிரது அன்பும், இரண்டும் – (ஆகிய) இரண்டும், துளக்கு அற – சஞ்சலமில்லாமல், நாடின் – யோசித்தால், வேறு அல்ல – வேறுவகைப்பட்டன அல்ல; விளக்கு ஒளியும் – விளக்கினது பிரகாசமும், நெய் அற்ற கண்ணே – நெய் வற்றிய அப்போதே, அறும்–

உ0

உ.உஅ

நாலடியாருரை.

நீங்கும்; அவர் அன்பும் – அவ்வேசையர் நட்பும், கை அற்ற கண்ணே – கைப்பொருள் நீங்கிய பொழுதே, அறும் – நீங்கும், எ-று.

விளக்கின் பிரகாசமானது நெய் வற்றியபொழுது நீங்குதல் போல வேசிமார் நட்பும் பொருள் வறளுமளவே யன்றிப் பின்பு இருந்தும் இராதென்பதாம். இதனால் அன்பில்லாதாருடைய போகம் இனியதன்று என்பது கருத்து.

வேசையர்—வேஸ்யா

என்னும் வடசொல்லின்
திரிபு. நட்பு—
பன்மையுணர்த்தும்
தொழிற்பெயர் ; நள்—பகுதி,
பு-விகுதி. வேற
ல்ல என்பது வெவ்வேறு
தன்மைகளுள்ளன வல்ல
என்பதாம் ; அவ்
ஒருதன்மையாவது
காரணமுள்ள அளவே காரிய
மிருத்தல்.

அற்றகண்—பெயரொச்சத்தொடர். அறும்—நீங்கும் தன்மையுள்ள தென்றி தன்மையைக் காட்டினதேயன்றிக் காலங் காட்டினதல்ல,

இதற்குவிதி
"இயற்கைப்பொருளை

யிற்றெனக்கிளத்தல்” என்பது.

(க)

அங்கோட் டகலல்கு லாயிழையா ணம்மொடு
‘செங்கோடு பாய்துமே யென்றாண்மன் – செங்கோட்டின்
மேற்காண மின்மையான் மேவா தொழிந்தாளே
காற்றூனோய் காட்டிக் கலுழ்ந்து.

(இ - ள்.) அம் கோடு அகல் அல்குல் – அழகிய பக்கங்களுள்ள அகன்ற அல்குலை யுடையவளான, ஆய் இழையாள் – ஆய்ந்தெடுத்த ஆபரணத்தை யுடையவள், [வேசைப்பெண்]; நம்மொடு – நம்மோடு கூட, செம் கோடு – செம்மையான மலையினுச்சியி லிருந்தும், பாய்து மே மன் என்றாள் – (உன்னுடன் ஏறி) கீழே விழுவோம் என்று உறுதி யாகச் சொன்னாள்; காணம் இன்மையால் – (நம்மிடத்தில்) பணமில்லா மையால், செம் கோட்டின் மேல் – செம்மையான மலையுச்சியின்மேல், மேவாது–(நம்முடனே)

சேராமல், கால் — (தன்) காலில், கால் நோய் வாதநோயை, காட்டி — கண்பித்து, ஒழிந்தாள் — நீங்கினாள், எ-று.

கலுழ்ந்து — கலங்கி அழுது,

ஒருவன் உயிருக்குயிராய் வைத்திருந்த ஒரு வேசையின் நடக்கையைச் சொல்லியது. நீ மலைமேலே யேறி வீழ்ந்தாலும் நான் கூட விழுவேனே யல்லது உயிர் பிழைத்திரேன் என்று நான் பணம் கொடுத்தபோதெல்லாஞ் சொல்லி, நானோர் ஆபத்தால் மலைக்கோட்டேறி விழும்படி நேரிட, அப்போதும் அவளைப் பிரிய மனமில்லாமல் கூடவாவென்று அழைக்க, அதற்குத் தன் காலில் நோவுண்டென்று காட்டிப் பொய்யழுகை யழுது என்னைவிட்டு நீங்கிப்போனாள் என்றான் என்பதாம். இதனால் வேசையர் வஞ்சித்தும் பணம் பறிப்பா ரென்பதாயிற்று.

பொருமகளிர்.

௨௨௯

பாய்தும்—நன்மைப்

பன்மை எதிர்கால
வினைமுற்று ; தும் - விகுதியே
காலம் காட்டும், [பதவியல்-சூ
- ௩௮.] (உ)

அங்கண் விசும்பி னமரர் தொழப்படும்
செங்கண்மா லாயினு மாகமன் - றங்கைக்
கொடுப்பதொன் றில்லாரைக் கொய்தளி ரன்னார்
விடுப்பர்தங் கையாற் றொழுது.

(இ-ள்.) அம் கண்
விசும்பின் - அழகிய
இடமுள்ள தேவலோக
த்திலுள்ள, அமரர்
தொழப்படும் - தேவர்களால்
வணங்கப்படுகிற, செம் கண்

மால் ஆயிடினும் ஆக -
செம்மையான
கண்களையுடைய மகா
விஷ்ணுவே யானாலும்
ஆகட்டும்; தம் கை - கொடுப்பது
ஒன்று - தமது
கையில் கொடுக்கும்படியான ஒரு பொருள், இல்லாரை - இல்லாதவர்
களை, கொய் தளிர் அன்னார் - கொய்யத்தக்க தளிர்போன்ற மேனி
யையுடைய வேசிகள், தம்
கையால் - தமது கையால்,
நெரூஉ - கும்மிட்டு, விடுப்பர்
- அனுப்புவார்கள், எ-று.

எவ்வளவு ரூபலாவணிய
முதலிய குணங்கள் வா
ய்ந்தவராரு

னும் பணம் இல்லாதவர்களை இப்போது நீங்கள் வருவதற்கு சமயமில்லையென்று போக்குசொல்லித் தடுத்து அனுப்பி விடுவார்களே

யன்றி அவரைச் சேரார்க ளென்பது கருத்து. இதனால் பணம் ஒன்றையே யன்றி மற்றெந்தக் குணத்தையும் விரும்பார்களென்று அவர்க ளுடைய ரசமறியாக் குணத்தை யுணர்த்தினார்.

அமரர் தொழப்படுவதனால் மேன்மையும், செங்கண் என்றதனால் ரூபமும், குறிக்கப்பட்டன. ஆக—வியங்கோள் வினைமுற்று. மன்—அசை.

(௫)

ஆணமி னெஞ்சத் தணிநீலக் கண்ணார்க்குக்
காணமில் லாதார் கடுவனையர் - காணவே
செக்கூர்ந்து கொண்டாருஞ் செய்த பொருளுடையார்
அக்கார மன்னா ரவர்க்கு.

(இ – ள்.) ஆணம் இல் நெஞ்சத்து – அன்பில்லாத மனத்தை யுடைய, அணி நீல கண்ணார்க்கு – அழகுள்ள நீலோத்பலம்போன்ற கண்களையுடைய வேசையர்க்கு, காணம் இல்லாதார் – தனம் இல்லாதவர்கள், கடு அனையர் – விஷம்போலப் பிரியமில்லாதவராவர்; காண – யோசிக்குமளவில், செக்கு ஊர்ந்து கொண்டாரும் – செக்காட்டுவோ ராயினும், செய்த – தேடிய, பொருள் உடையார் – திரவியத்தை யுடையவர், அவர்க்கு – அவ்வேசையர்க்கு, அக்காரம் அன்னார் – சர்க்கரைபோ லினியராவர், எ-று.

உ௩0

நாலடியாருரை.

பணமொன்றிலே யல்லாமல் மற்றெதிலும் அன்பில்லாதவ ராதலால் வேசையர்கள் பணமில்லாதானை விஷத்துக் கொட்பாகவும் டணமுள்ளோனை அக்காரத்துக் கொட்பாகவும் கொள்கின்றார்கள் என்றதனால் அவர்போகம் மிகவும் இனிட்பில்லாததென்பது கருத்து.

காண—செயவெனெச்சம், நிகழ்காலத்தில் வந்தது; இதை மத்திபதீப நியாயத்தாலே இருபுறமுங் கொள்க.

(ச)

பாம்பிற் கொருதலை காட்டி யொருதலை
தேம்படு தெண்கயத்து மீன்காட்டும் - ஆங்கு
மலங்கன்ன செய்கை மகளிர்தோள் சேர்வார்
விலங்கன்ன வெள்ளறிவி னார்.

(இ-ள்.) பாம்பிற்கு - பாம்பினுக்கு, ஒரு தலை - ஒரு புறத்தை, காட்டி—, ஒரு தலை - மற்றொரு புறத்தை, தேம் படு - மதுரத்தைப் பெற்றிருக்கிற, தெள் கயத்து - தெளிந்த தடாகத்திலுள்ள, மீன் - மீனுக்கு, காட்டும் - காண்பிக்கும், மலங்கு அன்ன - விலாங்கு மீனை யொத்த, செய்கை - செய்கையையுடைய, மகளிர் தோள் - வேசையரது தோள்களை, விலங்கு அன்ன - மிருகத்தை யொத்த, வெள் அறிவினார் - அறிவில்லாத மூடர்கள், சேர்வார் - அணைவார்கள், எ-று.

தன்னைப்பிடிக்கவரும் பாம்புக்கும் மீனுக்கும் இது பிடிபடும் என்னும் ஆசையைக் காட்டி ஒன்றினுக்கும் அகப்படாமல் தப்பித்துக்கொள்ளும் விலாங்கு மீனைப்போல் ஆசைகாட்டி மயக்கும் வேசையரை விவேகமற்றவர்களே சேர்வார்கள் என்பது கருத்து.

அவர்கள் வஞ்சனை தெரிந்தால் மலம்பட்ட அமுதம்போல் அவருருவமும் போகமும் யார்க்கும் இனிக்கமாட்டா. அதனைத் தெரிந்து கொள்ள மாட்டாமையால் வெள்ளறிவினை என்றார். மீன் காட்டும்—நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை. ஆங்கு—அசை. வெண்மையான அறிவு—வெள்ளறிவு; வெண்மையாவது, கல்வி கேள்விகளாற் கலப்புறுமை. (ரு)

பொத்தநூற் கல்லும் புணர்பிரியா வன்றிலும்போல்
நித்தலு நம்மைப் பிரியல மென்றுரைத்த
பொற்றொடியும் போர்த்தகர்க்கோ டாயினா ணன்னெஞ்சே
நிற்றியோ போதியே நீ. [சே

(இ-ள்.) பொத்த - தொளைத்த, நூல் - நூலும், கல்லும் - (அதிற் கோத்த) மணியும், புணர் பிரியா - கூடி யிருத்தல் பிரியாத, அன்றிலும் போல் - அன்றிற்பறவைகளைப்போலவும், நித்தலும் - தினமும்,

நம்மை பிரியலம் என்று உரைத்த - நம்மை விட்டுப்

பிரியமாட்டோ.

மென்று சொல்லிய, பொன் தொடியும் - பொன்னாலாகிய வளையலை யுடையவளும், [பெண்ணும்], போர் தகர் யோடு ஆயினாள்-போர்செய்.

இன்ற ஆட்டினுடைய

கொம்புபோல் (திரும்பிய

குணமுடையள்) ஆயி

னாள்; நல் நெஞ்சே - நல்லமனமே! நீ நிற்றியோ - நீ (அவளிடத்தில்) நிற்கின்றாயா? (அல்லது) போதியோ - என்னுடன் வருகின்றாயா?

(சொல்), எ-று.

நூலும் மணியும்

போலவும் அன்றிலைப் போலவும்

உம்மைக் கூடி

யிருப்பேனேயல்லது

பிரிந்திருக்கமாட்டே னென்று

சொல்லி, என்னை யிப் பணம்

வறண்ட இக்காலத்திற் சல்லடையாட்டுக்கடாவின் கொட்பு

பின்னிட்டு வளைந்திருப்பதுபோல முன்சொன்னதற்கு விரோதமாகப் பின்னிட்டாள். அவள் குணந் திரிந்த இக்காலத்தும் நீ அவளிடத்தில் இருப்பையோ, அல்லது பிரிந்தென்னோடு வருவையோ, மனமே? என்றது நல்ல வேசையர் குணந்தெரிந்தும் அவளைப்பற்றி யலையாமல் மனதை சுவாதீனப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்பது கருத்து.

பொத்த—பொத்து - பகுதி, அ - பெயரெச்ச விகுதி. நூற்கல்—உம்மைத்தொகை. கல்லும், அன்றிலும்,—எண்ணும்மைகள். பிழியலம்—உடன்பாட்டு எதிர்மறைச் சிறப்பு வினைமுற்று; பிழி - பகுதி, அல்- எதிர்மறை விகுதி, அனைத்தும் ஓர்பகுதியாகி, அதன்மேல் அம் - தன்மைப்பன்மை விகுதி. நிற்றி, போதி,—நிகழ்கால வினைமுற்றுகள். நிற்றி—நில் - பகுதி, இ - விகுதி, லகரம் றகரமானது சந்தியும் விகாரமும்; றி - விகுதியென்பது நேர். றி யென்பதில் றகரம் இடைநிலை யென்றால் அது இறந்தகாலத்தைக்காட்டும், ஆகையால் பொருந்தாது. போதியோ என்பதற்கு அவளை விட்டுப்போகிறாயா? எனவும் பொருள் கூறலாம். இப்பகுதிக்கு வருதலும் அர்த்தமாகிறது. ஓ—இரண்டும் வினா. (கூ)

ஆமா பேரி னக்கி யவர்கைப் பொருள்கொண்டு
சேமா போற் குப்புறா உஞ் சில்லைக்க னான்பினை

ஏமாந் தெமதென் றிருந்தார் பெறுபவே
தாமாம் பலரா னகை.

(இ-ள்.) ஆமா போல் - காட்டுப் பசுவைப்போல், நக்கி - (இன்பமுண்டாக) பரிசித்து, அவர் - தம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய, கை பொருள் கொண்டு - கையிலிருக்கும் பொருளைக் கவர்ந்துகொண்டு, சே மா போல் - எருதைப்போல, குப்புறாஉம் - கவிழ்ந்து படுத்துக் கொள்ளுகிற, சில்லைக்கண் - பரத்தையினிடத்து, அன்பினை - அன்பை,

உ௲உ

நாலடியாருரை.

ஏமாந்து - மயங்கி, எமது என்று இருந்தார்-எமக்கேயுரியதென் றிருந்தவர், பலரால் - பலர்களாலும், நகை பெறுப - நகைத்தலைப் பெறுவார்கள், எ-று. தாம், ஆம், ஏ,— மூன்றும் அசைகள்.

ஆமா இன்புற நக்கும், அதுபோல் இவர்களும் இன்புற ஆலிங்கன முதலியவற்றைச்செய்து அவர் கைப்பணம் பறித்துக்கொண்டு, அவர் அதிக மோகங்கொண்ட சமயத்தில் எருதைப்போல கவிழ்ந்து

கொண்டு மோசஞ்செய்கிற

வேசையினது அன்பைத்

தமக்குரியதென்

று நம்பிபுறவனைப் பலர்

நகைப்பார்கள் என்பது கருத்து.

சேமா—இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை.

சில்லைக்கண்—உவமைத்தொகை; சில்லை - சிள்வண்டு, அதைப்போன்ற கண்ணுடையாள்.- வண்டு தேனிருக்குமிடமெல்லாஞ் சென்று அதைக் கவர்ந்து கொண்டு நீங்குதல்போல பணமுடையாரிடத் தெல்லாம் நாடுங்கண்ணளாகையால் சில்லைக்கண் என்றார். கண் என்பது இங்கே உள்நாட்டத்தை. ஏமாந்து—ஏமா - பகுதி. பெறுப—பலர்பால் வினைமுற்று, ப - விகுதி, காலத்தையும் பாலையும் காட்டும். (எ)

ஏமாந்த போழ்தினினியார்போன் றின்னாராய்
தாமார்ந்த போதே தகர்க்கோடாம் - மாணோக்கின்
தங்நெறிப் பெண்டிர் தடமுலை சேராரோ
செங்நெறிச் சேர்துமென் பார்.

(இ-ள்.) ஏமாந்த போழ்தின் - மயங்கியபோது, இனியார் போன்று - பிரியமுள்ளவர்களைப் போலிருந்து, தாம் ஆர்ந்த போது - தாம் (வறியராய்) இச்சித்த காலத்து, இன்னாராய் - பிரியமில்லாத வர்களாய், தகர் கோடு ஆம்

- ஆட்டுக்கடாவின்

கொம்பைப்போ லாகும்படி.

யான; மான் நோக்கின் - மான் போலும் பார்வையையுடைய, தம் நெறி பெண்டிர் - சுதந்திரப் பெண்களாகிய வேசிகளுடைய, தடம் முலை - பெரிய முலைகளை, சேரார் - சேரமாட்டார்கள்; (யாரெனில்) செம் நெறி - நல்லவழியை, [வீட்டுநெறி], சேர்தும் என்பார் - அடையக் கருதுவோர், எ-று.

காமுகர் மயங்கியபோது பணத்தைப் பறிக்கும் பொருட்டுப் பிரியமானவர்களாக இருந்து பின்பு அவர் பணம்வறண்டு விரும்பிய போது உடன்படாது மாறுபடுகின்ற வேசிகள் போகத்தை நல்வழியில் நடக்க விரும்புவோர் விரும்பமாட்டார்கள் என்றபடி.

ஆர்தல் - விரும்புதல். மானோக்கின்—இன்–சாரியை. தம்நெறிப் பெண்டிர் -ஒருவர்க்கும் உட்படாமல் தம் மனம்போன போக்கிலே

பொதுமகளிர்.

செல்கின்றவர்கள். செந்நெறி - செம்மையான நெறி; பண்புத் தொகை. சேர்தும்—தன்மைப்பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று. (அ)

ஊறுசெய் நெஞ்சந்தம் முள்ளடக்கி யொண்ணுதலார்
தேற மொழிந்த மொழிகேட்டுத் - தேறி
எமரென்று கொள்வாருங் கொள்பவே யார்க்கும்
தமரல்லர் தம்முடம்பி னார்.

(இ - ள்.) ஒள் நுதலார் - பிரகாசமான நெற்றியை யுடையவர்கள், ஊறு செய் நெஞ்சம்-துன்பஞ் செய்யும்படியான எண்ணத்தை, தம் உள் அடக்கி - (பிறர் அறியவொட்டாமல்) தம்முள்ளே மறைத்து

வைத்து, தேற -

(காமுகர்கள்) நிச்சயமாக்

கொள்ளும்படியாக,

மொழிந்த மொழி - சொன்ன சொற்களை, கேட்டு-(காதினால்) கேட்டு, தேறி - (இவர்கள் நல்லவர் என்று) தேறி, எமர் என்று - எமக்குரியவரென்று, கொள்வாரும் - நினைக்கிறவர்களும், கொள்ப - (அப்படி) நினைக்கக்கடவர்கள்; (வேசையர்) யார்க்கும் - எவ்வகைப் பட்டவர்க்கும், தமர் அல்லர் - உரியரல்லர்; தம் உடம்பினார் - தமக்கே உரிய உடம்பின ராவர், எ-று.

தமது வஞ்சகத்தை

வெளிக் காட்டாமல்

நல்லவர்களைப்போல
நம்பும்படி பேசும்
வேசிமாரை நல்லவர்களென்
றெண்ணுகிறவர்கள்
எண்ணட்டும்; அவர்கள்
உடம்பை யாருக்கும்
வசப்படுத்தாமல் தமக்
கே வசப்படுத்தி
வைத்திருக்கின்றவர்க
ளென்றறிக.

ஊறு—உறு என்னும் பகுதி முதல்நீண்ட முதனிலைத் தொழிற் பெயர்; எமர், தமர்,—கிளைப்பெயர்; யாம், தாம், – பகுதிகள். (௯)

உள்ள மொருவ னுழையதா வொண்ணுதலார்
கள்ளத்தாற் செய்யுங் கருத்தெல்லாம் - தெள்ளி
அறிந்த விடத்து மறியாராம் பாவஞ்
செறிந்த வுடம்பி னவர்.

(இ-ள்.) உள்ளம் ஒருவன் உழையது ஆ - மனமானது ஒருவனி டத்தில் இருக்க, ஒள் நுதலார்-விளக்கமான நெற்றியையுடைய வேசி மார், கள்ளத்தால் செய்யும் - கள்ளத்தினாற் செய்கின்ற, கருத்து எல் லாம் - நினைவுகளெல்லாம், தெள்ளி அறிந்த இடத்தும் - தெளிவாக ஆராய்ந்து அறிந்தபோதும், பாவம் செறிந்த உடம்பினவர் - பாவம் நிறைந்த உடம்பை யுடையோர், [அதாவது பாவிகள்], அறியார் ஆம்- அறியமாட்டார்களாம், எ-று.

மனம் ஒருவர்மேல் நிற்க மற்றொருவர் மேல் காம முற்றது போல் நடித்துக் காட்டும் வேசியர். கள்ளக் கருத்தை நன்று யறிந்த

௨௯௪
நாலடியாருரை.

போதும் அறியாத மூடரா
யிருப்பவர்
யாரொனில் பாவிகள், அல்லது

அவர்கள்மேல் பற்றுவிடாம
லிருப்புவர்க ளென்பதேயாம்.
(௬0)

---

௩௯ - ம்.

அதிகாரம்.

கற்புடை மகளிர்.

அதாவது

பதிவிரதைகளின் தன்மை.

பொதுமகளிர் போகம்
விரும்பத்தக்க
தன்றென்றபோது குலமகளிர்
போகம் அறத்துக்குப்
பொருந்தியதனால்
விரும்பத்தக்கதென
இவ்வதிகாரம் முன்னதின்
பின் வைக்கப்பட்டது.

அரும்பெறற் கற்பி னயிராணி யன்ன
பெரும்பெயர்ப் பெண்டி ரெனினும் - விரும்பிப்
பெறுநசையாற் பின்னிற்பா ரின்மையே பேணும்
நறுநுதலா ணன்மைத் துணை.

(இ - ள்.) அரு பெறல் - பெறுதற்கரிதான, கற்பின் - கற்பினை யுடைய, அயிராணி அன்ன - அயிராணியைப் போன்ற, பெரு பெயர் -

பெரியகீர்த்தியை யுடைய,
பெண்டிர் எனினும்

— பெண்களானாலும்,

பெறும் நசையால் — தன்னை

அநுபவிக்கும்படியான

ஆசையால், விரு

ம்பி — அபேட்சித்து, பின் நிற்பார் இன்மையே — தன் பின்னால் காத்திருக்கும்படியான புருஷரில்லாமையாகிய நற்குணத்தையே, பேணும் நறு நுதலாள் — பரிபாலனஞ் செய்கிறபெண், நன்மை துணை — (தன் நாயகனுக்கு) நன்மை பொருந்திய துணையாவாள், எ—று.

இந்திராணிக்குச் சமானமான பெண்ணானாலும், எவள் தன்னைச் சேரவேண்டுமென்று விரும்புகிற புருஷர் தன்பின்னே நிற்காதபடி நல்லொழுக்கத்தில் நிற்கின்றாளோ அவளே தன் கணவனுக்கு நல்ல துணையானவள் என்பதாம்.

பெண்ணின் குறிப்பைக்காணாமல் எவனும் அவள் பின்னே நிற்க மாட்டானாகையால் பின்னிற்பா ரென்றார். நறு நுதலாள்—நல்லநெற்றியை யுடையவள். அரும்பெறல்—சொற்களைத் திருப்பிக் கொள்க. அயிராணி—இந்திராணி என்னும் வடசொல்லின் திரிபு. (க)

குடநீரட் டுண்ணு மிடுக்கட் பொழுதும்
கடனீ ரறவுண்ணுங் கேளிர் வரினும்

கற்புடைமகளிர்.

௨௩௫

கடனீர்மை கையாறுக்
கொள்ளு மடமொழி

மாதர்

மனைமாட்சியாள்.

(இ-ள்.) குடம் நீர் -
(ஒரு)குடத்து நீரை, அட்டு -
காய்ச்சி, உண்
ணும் - உண்ணும்படியான,
இடுக்கண் பொ
ழுதும்-வறுமைவந்த கால
த்தும், கடல் நீர் அற
உண்ணும் - சமுத்திரஜலத்தை
வற்றும்படி உண்
இற, கேளிர் வரினும் -
சுற்றத்தார் வந்தாலும், கடன்
நீர்மை - கடமை
யாகிய குணத்தை, கை ஆறு
ஆ - ஒழுக்கநெறியாக,

கொள்ளும் - கொ
ள்ளுகின்ற மட மொழி மாதர்
- இரசமான மொ
ழியையுடையுடெஎ,
மனை - இல் வாழ்க்கைக்குத்
தக்க, மாட்சியாள் -
மேன்மையையுடை
யவள், எ-று.

குடநீரட்டுண்ணும் —

அரிசிமுதலியவை யின்மையால்
நீரையே
காய்ச்சி யுண்கிற என்று
வறுமையின் மிகுதி
கூறப்பட்டது. குடனீர்

வற்றிப்பட்டடி யுண்கிற கேளிர்
என்றாய் எண்ணிக்கை யில்லாத
பந்துக்க

ளென்பது பொருள்.
கடனாவது—விருந்தோம்டல்,
சுற்றந்தழுவுதல் •

என்பன. மடமொழி-கவடு
முதலியவை இல்லாதபேச்சு.
இடுக்கண்—

இடுக்கணுற்று நிற்பது, அதாவது துன்பம். இங்கே அது வறுமைக்குக் கொள்ளப்பட்டது. மனை - இல்லறம். (உ)

நாலாறு மாருய்
நனிசிறிதா யெப்புறனும்
மேலாறு மேலுறை
சோரினும் - மேலாய

வல்லாளாய் வாழுமூர் தற்புகழு மாண்கற்பின்
இல்லா ளமர்ந்ததே யில்.

(இ-ள்.) நால் ஆறும் ஆறு ஆய் - நாற்றிசையுமே வழியாகி, நனி - மிகவும், சிறிது ஆய் - சிறியதாகி, எ புறனும் - எல்லாப்பக்கங்களிலும்,

மேல் ஆறு - மேல்

வழியிலிருந்து, மேல் -

தன்மேல், உறை - மழைத்

துளி, சோரினும் - வழிந்தாலும், மேல் ஆய - மேலான தர்மங்களை, வல்லாள் ஆய் - செய்யவல்லவளாய், வாழும் ஊர் - தான் வாழ்கின்ற ஊரிலுள்ளார், தன் புகழும் - தன்னைப்புகழும்படியான, மாண் கற்பின் - மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய, இல்லாள் - மனைவி, அமர்ந்ததே - வாழ்கின்றதே, இல் - மனையாகும், எ-று.

நாற்பக்கத்திலும் வழியுடையதாய் மிகவும் சிறியதாய் மேல்வழியிலிருந்து மழைத்துளி தன்மேல் வழிந்தாலும் பொறுத்து இல்லறநடாத்துவதில் வல்லவளாய் ஊரார் தன்னைப் புகழக் கற்பின்மிகுந்தவள் வசிக்குமிடமே வீடென்பதாம். வீட்டின் சீர்மை யில்லாமையைப்

உ ௬ கா

நாலடியாருரை.

சொன்னறு தரித்திரத்தின்

மிகுதியைக் குறிப்பிடுபதற்கு.
எவ்வளவும்

தனக்குரிய ஒழுக்கத்தில்
தவறுதல் இல்லாமல்
கற்பினையுடையவள்

'சிறந்தபெண்' என்றதாயிற்று.
ஆய—பலவின்பால்
வினையாலணையும்

பெயர்.

(௫)

கட்கினியாள் காதலன்
காதல் வகைபுனைவாள்

உட்குடையா ளூர்நா

ணரியல்பினாள் - உட்கி

இடனறிந் தூடி யினிதி னுணரும்
மடமொழி மாதராள் பெண்.

(இ - ள்.) கட்கு
இனியாள் - கண்ணுக்கு
இனியரூபத்தை யுடை

யவளாய், காதலன் - நாயகனது, காதல் வகை - ஆசையின்படி, புனைவாள் - (தன்னை) அலங்கரித்துக் கொள்பவளாய், உட்கு உடையாள் - அச்சம் உடையவளாய், ஊர் நாண் இயல்பினாள் - ஊருக்கு நாணும்படியான தன்மையுடையவளாய், [அல்லது ஊரார் நாணும்படியான தன்மை யுடையவளாய்], உட்கி - அஞ்சி, இடன் அறிந்து - சமயம்

தெரிந்து, ஊடி -
(நாயகனோடு) பிணங்கி,
இனிதின் - பிரியமாக,
உணரும் - (புணர்ச்சியைத்)
தெரிந்துகொள்கிற, மடமொழி
மாத.

ராள் - கவடமில்லா

பேச்சுகளை யுடைய பெண்ணே,

பெண் - இபஸ்

ஆவாள், எ-று.

முகக்கோட்டம்

சுளிசுடுப்பு இல்லாமல்

பார்க்கப் பிரியப்படுபவ

ளாய், நாயக னிஷ்டப்படி தன்னை அழகு செய்துகொள்பவளாய், பர புருஷரோடு பேசுதல் முதலாகிய வற்றிற்கு அஞ்சுகிறவளாய், எப்ப டிப்பட்டவர்களுக்கும் நாணுந் தன்மையுடையவளாய், நாயகன் மன துக்கு என்னகோட்ட முண்டாமோவென் றஞ்சி அப்படிப்பட்ட தரு ணத்தில் ஊடி மறுத்தும் மூர்க்கமில்லாமல் ஊடலின் நீங்கிப் புணருங் காலம் அறிபவளே குலப்பெண்ணாவாள். "ஊடிப் பெறுகுவங் கொல் லோ நுதல்வெயர்ப்பக், கூடலிற் றோன்றிய உப்பு" என்னுங் குற

ளானு முணர்க.

உவப்பித்து ஏதுவாகையால் இங்கே இடனறிந்தூடி என்றும், அவ்வூடலே பிடிவாதமாய் நின்றால் அது வெறுப்பைத் தருமாதலால் இனிதினுணரும் என்றுங் கூறினார். "ஒருபொருள் மேற்பல பெயர்வரினிறுதி, யொருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி" என்பதனால் இனியாள் முதலியவை 'மாதராள் பெண்' என்பதனோடு முடிந்தது. இச்சூத்திரத்தில் வினையெற்றாது முடிக்குஞ் சொல்லை. காதல்வகை—வகைபெறுபதனோடு ஆக என ஒருசொல்லை வருவித்துக் கூட்டிக்கொள்க.

கற்புடைமகளிர்.

௨௩௭

ஊர்—ஊரிலுள்ளார்க்கு ஆகுபெயர். ஊர் நாண் இயல்பினள் - ஊரிலுள்ளவர்கள் வெட்கப்படும்படியான கற்புடைமை முதலிய நற்குணமுடையாள் என உரைப்பினும் பொருந்தும். மாதர் - அழகு, அதனை யுடையவள் மாதராள். (௬)

எஞ்ஞான்றுமெங்கணவ ரெந்தோண்மேற்சேர்ந்தெழினும்
அஞ்ஞான்றுகண்டேம்போ னாணுதுமால் - எஞ்ஞான்றும்
என்னை கெழீஇ யினர்கொல்லோ பொருணசையால்
பன்மார்பு சேர்ந்தொழுகு வார்.

(இ - ள்.) எஞ்ஞான்றும் - எந்த நாளும், எம் கணவர் - எம்முடைய நாயகர், எம் தோள்மேல் - எம்முடைய புயங்களில், சேர்ந்து எழினும் - அணைந்தெழுந்தாலும், அஞ்ஞான்று - அந்நாளில், கண்டேம்போல் - (யாம்) கண்டதுபோல, நாணுதும் - நாணமடைகின்றோம்; எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும், பொருள் நசையால் - பொருள் ஆசையால், பல் மார்பு - பலருடைய மார்புகளை, சேர்ந்து ஒழுகுவார் - சேர்ந்துநடக்கின்ற பரத்தையர், கெழீஇயினர் - (பலர்க்கும்) உரியராயினர், என்னை - ஈதென்ன தன்மையோ? எ-று. ஆல்,

சொல், ஓ,—அசைகள்.

எம்முடைய நாயகர் எப்போதும் எம்மைவிட்டுப் பிரியாமலே இணைந்திருக்கிறார், ஆயினும் முதலிற் கண்டபோது எப்படி நாணினேமோ அப்படியே இன்றும் நாணுகின்றோம்; இப்படியிருக்க, பொருளாசையினால் ஒருகால் சேருகின்ற வேசிமார் சற்றும் நாணாமல் சேர்தலர்களை எப்படி அவ்வளவு சொந்தமாய்க் கையாளுகிறார்கள் என்பது கருத்து. இதனால் வேசிமாரைப் போல நாணம் அச்சங்களின்றிப் புருஷரிடத்தில் நடப்பவர்கள் குலப்பெண்களாகார்கள் என்பதாம்.

சேர்ந்தெழினும் - சேர்ந்தெழுந்தாலும். கண்டேம் — தன்மைப் பன்மை வினையாலணையும்பெயர். நாணுதும்—தன்மைப்பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று; இங்கே இயல்பினால் நிகழ்காலத்தில் மயங்கியது. என்னை—எவன் என்னும் வினாவினைக் குறிப்புமுற்று, கடைக்குறையாய் ஐகாரச் சாரியைபெற்றது. கெழீஇயினார்—இன்னிசை யளபெடை, கெழுவு - பகுதி, இன் - இடைநிலை, அர்-விகுதி, தெரிநிலை வினைமுற்று. (ரு)

உள்ளத் துணர்வுடையா னோதிய நூலற்றால்
வள்ளன்மை பூண்டான்கண் ணொண்பொருள்-தெள்ளிய
ஆண்மகன் கையி லயில்வா ளனைத்தரோ
நாணுடையாள் பெற்ற நலம்.

உ௲௬

நாலடியாருரை.

(இ - ள்.) வள்ளன்மை - மிகுந்த ஈகைமை, பூண்டான் கண் - அடைந்தவனிடத்துள்ள, ஒள் பொருள் - பிரகாசமான திரவியமானது, உள்ளத்து - மனத்தில், உணர்வு உடையான் — அறிவுடையவன்,

ஒத்திய நூல் அற்று - படித்தநூலை ஒத்திருக்கும்; (அதுபோல) நாண் உடையாள் - நாணம் உடைய குலமகள், பெற்ற நலம் - அடைந்த அழகு, தெள்ளிய - விவேகமுள்ள, ஆண் மகன் - வீரனாகிய புருஷனுடைய, கையில் - கையிலுள்ள, அயில் - கூர்மையான, வாள் அனைத்து - வாளை ஒத்திருக்கின்றது, எ-று.

இயற்கையில் தாதாவாயிருப்பவன் கையில் பணம் இருந்தால் அது விவேகமுள்ளவன் கற்ற நூற்பொருள்போல் பயன்பட்டு விளங்கும் அதுபோல, இயற்கையில் நாணமுடையவளுக்குள்ள அழகானது வீரனின் கையில் ஆயுதம்போல் யாவராலும் புகழப்பட்டு விளங்குமென்பதாம்.

ஆல், அரோ,—அசைகள். வள்ளல் தன்மை—வள்ளன்மை. ஒள்பொருள்—ஒண்பொருள், பண்புச்சொற்களிலுள்ள லகர ளகரங்கள் பெரும்பாலும் னகர ணகரங்களாகத் திரிந்துவருவன என அறிக.

வாள் அனைத்து—அனை—உவமைச்சொல். வாளனைத்து என்பதை ஒரு

சொல்லாக்கொள்ளத்

தக்கது.

(௬)

கருங்கொள்ளுஞ் செங்கொள்ளுந் தூணிப்பதக்கென்
றொருங்கொப்பக் கொண்டானு மூரன் - ஒருங்கொவ்வா
நன்னுதலார்த் தோய்ந்த வரைமார்ப னீராடா
தென்னையுந் தோய வரும்.

(இ-ள்.) ஊரன் - ஊருக்குடையவன், கரு கொள்ளும் - கறுத்த கொள்ளையும், செங் கொள்ளும் - சிவந்தகொள்ளையும், ஒருங்கு ஒப்ப - சமானமாய் ஒத்திருக்க, தூணி பதக்கு என்று - தூணிப்பதக்கென்னும் அளவால், கொண்டானும்-வாங்கிக்கொண்டானும்; (அதுபோல்) ஒருங்கு ஒவ்வா-முழுதும் ஒத்திராத, நல் நுதலார் - அழகிய நெற்றியையுடைய வேசியரை, தோய்ந்த - அனுபவித்த, வரை மார்பன் - மலைபோன்ற மார்பையுடையகணவன், நீர் ஆடாது - ஸ்நானஞ்செய்யாமல், என்னையும் தோய வரும் - என்னையும் அனுபவிக்க வருகிறான், எ-று.

ஒரு நாட்டுப்புறத்தான் கருங்கொள்ளையும் செங்கொள்ளையும் விலை

வித்தியாசமில்லாமல்

ஒரேயளவிற்கு

வாங்கிக்கொண்டா னென்பார்

கள், அப்படியே என் கணவன்

பலபரத்தையைப் புணர்ந்து

ஸ்நான

முஞ் செய்யாமல் என்னையும் அநுபவிக்க வருகிறான், இதென்ன அக்கி ரமம் என்று தலைவி கூறியதாகக் கொள்க. இதனால் தன் கணவன்

கற்புடைமகளிர்.

உ௩௪

செய்த அக்கிரமத்தையும் பொறுத்துக்கொள்வார் கற்புடைமகளிர் என்பதும், நீராடியாயினும் வந்தால் சேரலாமெனத் தம்முடைய சுத்தி யையும் கூறினவா றாயிற்று.

ஒருங்கு—பகுதியே வினையெச்சப் பொருட்டாய் வந்தது. தூணி

:பதக்கு என்பன

முகத்தலளவைப் பெயர்கள்.

தூணி – நாலுமரக்கால்,

.பதக்கு – இரண்டுமரக்கால்.

ஆம் என்பது நாம்
காணாமையைக் குறிக்
கின்றது. ஊரன் என்பது
தாரதம்ய மறியாமையைக்
குறிக்கின்றது.

வரும்—இயல்பினால் வந்த
கால வழுவமைதி.

(எ)

கொடியவை கூறாதி பாணநீ கூறின்
அடியைய விட்டொதுங்கிச் சென்று - துடியின்
இடக்கண் ணனையம்யா மூரற் கதனால்
வலக்கண் ணனையார்க் குரை.

(இ - ள்.) பாண - பாணனே ! கொடியவை கூறாதி - கொடுமை யான சொற்களைச் சொல்லாதே ; (ஏனெனில்) யாம்—, ஊரற்கு-தலை

வனுக்கு, துடியின் -
உடுக்கையினது, இடம் கண்
அனையம் - இடதுபக்

கத்தைப்போலப் பிரயோசனப் படாதவர்களா யிருக்கின்றேம் ; அத னல் - அத்தன்மையால், நீ கூறின் - (அப்படிப்பட்ட சொற்களை) நீ சொன்னல், பைய - மெதுவாக, அடி விட்டு ஒதுங்கி சென்று - நீ இருக்குமிடத்தை விட்டு அப்புறம் போய், வல கண் அனையார்க்கு -

அந்த (உடுக்கையின்) வல துபக்கத்தைப் போல் அவருக்குப் பிரயோச

னப்படுகிற வேசியர்க்கு, உரை - சொல்லு, எ-று.

இஃது ஒருத்தி தன் தலைவன் பரத்தையரிடத்துச் செல்வதைப் பாணன் தன்னிடத்தில் கூற, அதைக்கேட்கச் சகியாமல், பிரயோச னப்படாத வென்னிடத்தில் சொல்லவேண்டாம், பிரயோசனப்படு கிற பரத்தையரிடத்திற் சொல்லென்று சொன்னுள் என்பது கருத்து. இதனுல் தன் கணவன் தூஷணையைக் காதினுல் கேட்கவும் பிரியமில் லாமையாகிய நற்குணம் குலமகளிர்க் குண்டென்று கூறப்பட்டது.

உடுக்கைக்கு வலதுபக்கம் அடிபடுதலே யன்றி இடதுபக்கம் அடிபடுவதில்லை. பாணன் என்பவன் பாடுகின்ற ஓர் இழிசாதியான் ; இவன் தலைவன் தலைவிகளுக்குத் தூது செல்வதுண்டு. கூறுதி—முன் னிலை யேவலொருமை வினைமுற்று ; கூறு - பகுதி, ஆ - எதிர்மறை விகுதி, தகரம் - எழுத்துப்பேறு, இ - விகுதி. பைய—குறிப்பு வினை யெச்சம். அனையம்—தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. (அ)

சாய்ப்பறிக்க நீர்திகழுந் தண்வய லூரன்மீ
தீப்பறக்க நொந்தேனும் யானேமன் - தீப்பறக்கத்

காலடியாருரை.

•ண்ம, உடம்பு மெலிதல்,
எல்லாவற்றிலும்
பிரியமில்லாமற்போதல்,

இவைகளுக்கு உபலக்ஷணம். எப்பொழுதும் சேர்ந்துகொண்டிருந்தால் காமத்தில் ருசியில்லை ஆதலால் கூடுவதும் ஊடுவதும் காமத்திற்கு அழகு.

முயங்காக்கால்—செய்யின்
என்னும் வாய்ப்பாட்டு
எதிர்மறை

வினையெச்சம். காமம் உட்பின்று—மாடுகோடு கூரியது என்பது போலக்கொள்க. 'உயர் திணைதொடர்ந்த' என்னும் சூ. உரையில் இலக்கணம் காண்க. கூடலை வடநூலாரும் சம்போகமென்றும் ஊடலை விப்ரளம்பம் என்றும் சொல்லி, விப்ரளம்பத்தை மதுரதரம் என்கிறார்கள். (மதுரதரம் – மிகுந்த இனிப்பு.)

(கூ)

தம்மமர் காதலர் தார்சூ ழணியகலம்
விம்ம முயங்குந் துணையில்லார்க் - கிம்மெனப்
பெய்ய வெழிலி முழங்குந் திசையெல்லாம்
நெய்த லறைந்தன்ன நீர்த்து.

(இ-ள்.) தம் அமர் - தம்மால் விரும்பப்பட்ட, காதலர் - நாயகருடைய, தார் சூழ் - மாலையை யணிந்த, அணி அகலம் - அழகிய மார்பை, விம்ம முயங்கும் - பூரிக்கத்தழுவும், துணை இல்லார்க்கு - அந்நாயகரைப் பிரிந்த மாதருக்கு, இம் என - இம்மென்னு மோசையோடு, எழிலி - மேகம், பெய்ய - (நீரை) சொரிய, முழங்கும் - முழங்காநின்ற, திசை யெல்லாம் - திக்குகளெல்லாம், (அம்முழக்கம்) நெய்தல் அறைந்தன்ன - சாப்பறை யறைந்தாற்போலும், நீர்த்து - தன்மையையுடைத்து, எ-று.

மழைக்காலத்தில் தம்மைத் தழுவும்படியான,

நாயகனைப் பிரிந்து மாதருக்கு மழை பெய்யும் ஓசை சாப்பறைபோலிருக்கும் என்றல்.

அவர்கள் உயிர் பொறுத்தல் கூடின மென்றபடி.

அமர்—வினைத்தொகை. இச்செய்வினையைச் செயப்பாட்டு வினையாகத் திரித்துக்கொள்க. நீர்த்து—குறிப்பு முற்று. (உ)

[இஃது தலைமகன்செல உடன்படாமையைத்
தலைவற்குத் தோழி சொல்லியது.]

கம்மஞ்செய் மாக்கள் கருவி யொடுக்கிய
மம்மர்கொள் மாலை மலராய்ந்து பூத்தொடுப்பாள்
கைம்மாலே யிட்டுக் கலுழ்ந்தா ளிணையில்லார்க்
கிம்மாலை யென்செய்வ தென்று.

(இ-ள்.) கம்மம் செய் - கம்மியத் தொழிலைச் செய்கின்ற, மாக்கள்-மனிதருடைய, [கம்மாளருடைய], கருவி - ஆயுதங்களை, ஒடுக்கிய-

காமநுதலியல்.

உ. சா௩

வேலையில்லாமல் இருக்கச்செய்த, மம்மர் கொள் – மயக்கத்தைக் கொண்ட, மாலை-சாயங்காலத்தில், மலர் ஆய்ந்து – பூக்களை யாராய்ந் தெடுத்து, பூ தொடுப்பாள் – அம்மலர்களை (மாலையாத் தொடுத்து,) கை மாலை இட்டு – கையில் அம்மாலையை வைத்துக்கொண்டு, துணை இல்லார்க்கு – நாயகனில்லாத பெண்களுக்கு, இ மாலை என் செய்வது என்று – இந்தமாலை என்னபிரயோசனத்தைத் தருவதென்று, கலுழ்ந் தாள் – மனம் கலங்கி அழுதாள், எ-று.

ஒருத்தி சாயங்காலம்
நல்ல மலர்களை
மாலைதொடுத்து நாயகன்
பிரிந்து பரதேசம்
செல்வதைத் தோழியாற்
கேள்வியுற்று இவ்வளவு வருந்தி
அன்பினால் நாயகருக்கென்று
விநோதமாய்க் கட்டிய இந்த
மாலை அவர் இல்லாதபோது
இது எதுக்கும்

உபயோகமில்லையென்று

மனங்கலங்கி அழுதாள் எனத் தோழி தலைவற்குக் கூறினாள். இதனால் அவள் பகற்காலத்தில் நாயகனைப் பிரிந்திருந்தாலும் இரவிற் பிரிந்திருப்பது சகிக்கத்தக்க தன்று என்றால் இதுவும் கார்க்காலம்போல பெண்களுக்கு வருத்த முண்டாக்கும் என்றதாயிற்று.

மாலை என்பது

பூமாலையேயல்ல

போகத்துக்கு வேண்டிய

மற்றக்

கருவிகளுக்கும்

உபலக்ஷணம்.

இப்படிப்பட்ட

காரியங்களெல்லாம்

பெண்களுக்குக் காமமிகுதியால்

வரும் இன்பச்செய்கைகள்.

'கம்மஞ்செய் . . . .
ஒடுக்கிய' என்பது
அந்திக்கா லத்தின் குறிப்பு.
பலகுறிப்புகள் உளவாயினும்
பகலெல்லாம் மிகவருந்தி
வேலைசெய்யும்

கம்மியரும் வேலையை
நிறுத்தித் தந் நாயகிமாரிடம்
செல்லுங்கால

மௌனத்தை இக் குறிப்பைக் காட்டியது. மம்மர் என்பது காமக்களிப்பு.
மம்மர்செய்—இது காலத்தின் இயற்கையைக் காட்டியது.

ஒடுக்கிய என்பதும்
பெயரொச்சமும்
பெயரெச்சத்தின் விகாரமா

இய செய் என்னும் வினைத்தொகையும் [நன் - பொது - சூத் - ௬.] விதியால் மாலை என்னும் தம்மெச்சம் கொண்டன. கலுழ்ந்தாள்— கலுழ் - பகுதி. (௩)

[இஃது வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகன்
பாகன்கேட்பச் சொல்லியது.]

செல்சுடர் நோக்கிச் சிதரரிக்கண் கொண்டநீர்
மெல்விரல் லூழ்தெறியா விம்மித்தன் - மெல்விரலின்
நாள்வைத்து நங்குற்ற மெண்ணுங்கொ லந்தோதன்
தோள்வைத் தணைமேற் கிடந்து.

(இ-ள்) செல் - (அஸ்தமிக்கச்) செல்கின்ற, சுடர் - சூரியனை, நோக்கி - பார்த்து, சிதர் - சிதறிய, அரி - இரேகைகளையுடைய, கண்-

ணம, உடம்பு மெலிதல்,
எல்லாவற்றிலும்
பிரியம் இல்லாமற்போதல்,
இவைகளுக்கு உபலக்ஷணம்.
எப்பொழுதும்

சேர்ந்துகொண்டிருந்தால்

காமத்தில் ருசியில்லை

ஆதலால் கூடுவதும்

ஊடுவதும் காமத்திற்கு

அழகு.

முயங்காக்கால்—செய்யின்

என்னும் வாய்ப்பாட்டு

எதிர்மறை வினையெச்சம்.

காமம்

உட்பின்று—மாடுகோடு

கூரியது என்பது போல

லக்கொள்க.

'உயர்திணைதொடர்ந்த'

என்னுஞ் சூ. உரையில் இலக்கணங் காண்க. கூடலை வடநூலாரும் சம்போகமென்றும் ஊடலை விப்ரளம்பம் என்றும் சொல்லி, விப்ரளம்பத்தை மதுரதரம் என்கிறார்கள். (மதுரதரம் - மிகுந்த இனிப்பு.)

(௬)

தம்மமர் காதலர் தார்சூழ் மணியகலம்
விம்ம முயங்குந் துணையில்லார்க் - கிம்மெனப்
பெய்ய வெழிலி முழங்குந் திசையெல்லாம்
நெய்த லறைந்தன்ன நீர்த்து.

(இ-ள்.) தம் அமர் - தம்மால் விரும்பப்பட்ட, காதலர் - நாயகருடைய, தார் சூழ் - மாலையை

யணிந்த, அணி அகலம் – அழகிய மார்

பை, வீம்ம முயங்கும் – பூரிக்கத்தழுவும், துணை இல்லார்க்கு – அந்நா யகரைப் பிரிந்த மாதருக்கு, இம் என – இம்மென்னு மோசையோடு,

எழிலி – மேகம், பெய்ய – (நீரை) சொரிய, முழங்கும் – முழங்காநின்ற, திசை யெல்லாம் – திக்குகளெல்லாம், (அம்முழக்கம்) நெய்தல் அறைந்தன்ன – சாப்பறை யறைந்தாற்போலும், நீர்த்து – தன்மையை யுடைத்து, எ–று.

மழைக்காலத்தில்

தம்மைத் தழுவும்படியான,
நாயகரைப் பிரிந்து மாதருக்கு
மழை பெய்யும் ஓசை
சாப்பறைபோ லிருக்கும்
என்றால்.

அவர்கள் உயிர் பொறுத்தல் கடின மென்றபடி.

அமர்—வினைத்தொகை. இச்செய்வினையைச் செயப்பாட்டு வினையாகத் திரித்துக்கொள்க. நீர்த்து—குறிப்பு முற்று. (உ)

[இஃது தலைமகன்செல உடன்படாமையைத்
தலைவற்குத் தோழி சொல்லியது.]

கம்மஞ்செய் மாக்கள் கருவி யொடுக்கிய
மம்மர்கொள் மாலை மலராய்ந்து பூத்தொடுப்பாள்
கைம்மாலை யிட்டுக் கலுழ்ந்தா ளிணையில்லார்க்
கிம்மாலை யென்செய்வ தென்று.

(இ-ள்.) கம்மஞ்செய் - கம்மியத் தொழிலைச் செய்கின்ற, மாக்கள்-மனிதருடைய, [கம்மாளருடைய], கருவி - ஆயுதங்களை, ஒடுக்கிய-

காமநுதலியல்.

உ. சாட

வேலையில்லாமல் இருக்கச்செய்த, மம்மர் கொள் - மயக்கத்தைக் கொண்ட, மாலை-சாயங்காலத்தில், மலர் ஆய்ந்து - பூக்களை யாராய்ந் தெடுத்து, பூ தொடுப்பாள் - அம்மலர்களை (மாலையாத் தொடுத்து,) கை மாலை இட்டு - கையில் அம்மாலையை வைத்துக்கொண்டு, துணை இல்லார்க்கு - நாயகனில்லாத பெண்களுக்கு, இ மாலை என் செய்வது என்று - இந்தமாலை என்னபிரயோசனத்தைத் தருவதென்று, கலுழ்ந் தாள் - மனம் கலங்கி அழுதாள், எ-று.

ஒருத்தி சாயங்காலம்
நல்ல மலர்களை
மாலைதொடுத்து நாயகன்
பிரிந்து பரதேசம்
செல்வதைத் தோழியாற்
கேள்வியுற்று இவ்வளவு
வருந்தி அன்பினால்
நாயகருக்கென்று
விநோதமாய்க் கட்டிய இந்த
மாலை அவர் இல்லாதபோது

இது ஏதுக்கும்

உபயோகமில்லையென்று

மனங்கலங்கி அழுதாள் எனத் தோழி தலைவற்குக் கூறினாள். இதனால் அவள் பகற்காலத்தில் நாயகனைப் பிரிந்திருந்தாலும் இரவிற் பிரிந்திருப்பது சகிக்கத்தக்க தன்று என்றால் இதுவும் கார்க்காலம்போல பெண்களுக்கு வருத்த முண்டாக்கும் என்றதாயிற்று.

மாலை என்பது

பூமாலையல்ல

போகத்துக்கு வேண்டிய

மற்றக்

கருவிகளுக்கும்

உபலக்ஷணம்.

இப்படிப்பட்ட

காரியங்களெல்லாம்

பெண்களுக்குக்

காமமிகுதியால் வரும்

இன்பச்செய்கைகள்.

'கம்மஞ்செய்
.. ஓடுக்கிய' என்பது
அந்திக்காலத்தின் குறிப்பு.

பலகுறிப்புகள் உளவாயினும் பகலெல்லாம் மிகவருந்தி வேலைசெய்யும் கம்மியரும் வேலையை நிறுத்தித் தந் நாயகிமாரிடம் செல்லுங்கால மெனு இக் குறிப்பைக் காட்டியது. மம்மர் என்பது காமக்களிப்பு. மம்மர்செய்—இது காலத்தின் இயற்கையைக் காட்டியது.

ஓடுக்கிய என்னும் பெயரெச்சமும் பெயரெச்சத்தின் விகாரமாகிய செய் என்னும் வினைத்தொகையும் [நன் - பொது - சூத் - ௪.] விதியால் மாலை என்னும் தம்மெச்சம் கொண்டன. கலுழ்ந்தாள்—கலுழ் - பகுதி. (௩)

[இஃது வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகன் பாகன்கேட்பச் சொல்லியது.]

செல்சுடர் நோக்கிச் சிதரரிக்கண் கொண்டநீர்
மெல்விர லூழ்தெறியா விம்மித்தன் - மெல்விரலின்
நாள்வைத்து நங்குற்ற மெண்ணுங்கொ லந்தோதன்
தோள்வைத் தணைமேற் கிடந்து.

(இ-ள்) செல் - (அஸ்தமிக்கச்) செல்கின்ற, சுடர் - சூரியனை, நோக்கி - பார்த்து, சிதர் - சிதறிய, அரி - இரேகைகளையுடைய, கண்-

௨௬௬

நாலடியாருரை.

கள், கொண்ட - அடைந்த, நீர் - நீரை, மெல் விரல் - மெல்லிய விரல்களால், ஊழ் - முறையில், தெறியா - எடுத்தெறிந்து, விம்மி - விம்மி அழுது, தன் மெல் விரலின் - தன்னுடைய மெல்லிய விரல் களில், நாள் வைத்து - நாள்களைக் கணக்கிட்டு, (தலைவி) அணைமேல் - படுக்கையில், தன் தோள் வைத்து - தன்புஜங்களைத் தலைக்கணையா வைத்து, கிடந்து - படுத்து, நம் குற்றம் - நமது குற்றங்களை, எண் ணும் கொல் - எண்ணுவாளோ, அந்தோ - ஐயோ! (என்று பாகனோடு

தலைவன் கூறினான்,) எ-று.

ஒருதலைவன்

தேசாந்தரம் போயிருந்து
தன்னூர் கிட்ட வரும்
போது, நம்முடைய காதலி
அஸ்தமய காலங் கண்டு
கண்களில் வடி

யும் நீரை விரலால் எடுத்துத்தெறித்து நாம் போனநாள் இத்தனை யென்று விரல்வைத்தெண்ணி நாம் விரைவில் வருவோ மென்றும் இன்னின்னபடி செய்வோ மென்றும் சொல்லித் தவறிப்போன குற்றங்களை சிந்தித்து விசனப்படுவாளே யென் றிரங்கிப் பாகனோடு சொல்லியபடி.

செல் — வினைத்தொகையாகலின் ஈறுதிரியா தியல் பாயிற்று. அந்தோ—இரக்கச்சொல்.

"சிதாரிக்கண்கொண்டநீர்" என்பதற்கு 'இரேகைகள் படர்ந்த கண் அழகை மறைத்துக்கொண்டு நிற்கிற நீர்' என அவள் அழகை நினைத்து இரங்கினனென்பது கருத்து. (எ)

[இஃது

தலைமகன் தானுற்றதைப்

பாங்கற்குச் சொல்லியது.]

கண்கய லென்னுங் கருத்தினாற் காதலி

பின்சென்ற தம்பூ

சிறுசிரல் - பின்சென்றும்

ஊக்கி யெழுந்து மெறிகல்லா வொண்புருவம்
கோட்டிய வில்வாக் கறிந்து.

(இ-ள்.) கண் - கண்களை, கயல் என்னும் - மச்சமென்கிற, கருத்திஞல் - எண்ணத்திஞல், சிறு சிரல் - சிறிய சிச்சிலிக்குருவி, காதலி-மனைவி, பின்சென்றது - பின்தொடர்ந்து போயிற்று; பின்சென்றும்-பின்போயும், ஊக்கி எழுந்தும்-முயற்சி பட்டும், ஒள் புருவம்-பிரகாசமான புருவமாகிய, கோட்டிய - வளைத்த, வில் வாக்கு - வில்லின் வளைவை, அறிந்து - தெரிந்து, எறிகல்லா - எறியமாட்டாதிருந்தன, [பிடியாமலிருந்தன], எ-று.

தன் தலைவியினுடைய கண்களை மச்சமென்று நினைத்து, சிச்சிலிக் குருவியின் பின்சென்று பிடிக்க முயன்றும் மேலிருக்கும் புருவத்தை

காமருதலியல்.

௨௪௫

வளைந்த வில்லென்று

நினைந்து பிடியாமனின்றன

வென்று தன் கா ந,

லியினுடைய அழகை வியந்து தலைவன் தோழனோடு சொல்லியது.

அம்ம—இடைச்சொல்; இது, அசையுமாம்; கேளுங்கள் என்கிற பொருளையுந் தரும். "அம்மவுரையசை கேண்மினென்றாகும்" என்பது சூத்திரம். எறிகல்லா—எறி - பகுதி, கு - சாரியை, அல் - எதிர்

மறைப் பண்படி, இங்கு

விகுதியாவேனும்

இடைநிலையாவேனும் கொ

ள்க; ஆ - பலவின்பால்

விகுதி. எறிதல் -

தூக்கிப்போடல், வாக்கு—
வாங்கு என்னு முதனிலைத்
தொழிற்பெயர் வலிந்து
நின்றது. (ரு)

[இஃது மகளைப் போக்கிய
தாய் இரங்கியது.]

அரக்காம்ப னாறும்வா யம்மருங்கிற் கன்னோ
பரற்கான மாற்றின கொல்லோ — அரக்கார்ந்த

வஞ்சிகொண் டூட்டினும் பையெனப் பையெனவென்
றஞ்சிப்பின் வாங்கு மடி.

(இ - ள்.) அரக்கு ஆம்பல் — செவ்வாம்பலைப்போல, நாறும் — தோன்றுகின்ற, வாய் — இதழையுடைய, அம் மருங்கிற்கு — அழகிய இடையை யுடையவளுக்கு, அன்னோ — ஐயோ! பரல் கானம் — பருக் காயீ கற்களையுடைய காட்டை, பஞ்சி கொண்டு — பஞ்சினால், ஊட்டி னும் — (செம்பஞ்சிக்குழம்பை) தடவினாலும், பை என பை என என் று — மெதுவாக மெதுவாக என்று, அஞ்சி — பயந்து, பின் வாங்கும் —

(சகியாமல்) இளைக்கிற, அடி - பாதங்கள், ஆற்றின கொல் ஓ-பொறுந் தனேனோ? எ-று.

நம்மகள் காடுசென்றளே அவள் செம்பஞ்சிக் குழம்பைப் பஞ்சினால் தீட்டினபோதும் அதைப் பொறுக்கமாட்டாமல் மெல்லமெல்ல என்று சொன்ன அவள் தன் தலைவன் பின்னே செல்லுகையில் அவளுடைய பாதங்கள் பருக்காங் கற்களின்மேல் எப்படி நடந்தனவோ வென் றிரங்கித் தாய் விசனப்பட்டுச் சொன்னாள் என்பதாம்.

நாறும் வாய்-மணம் வீசும் வாய் எனவும் பொருள்கொள்ளலாம். அம்மருங்குல்—உரிச்சொற்றொடர்ப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. அம் - உரிச்சொல். அது பண்பாதலால் "ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொக லன்மொழி" என்பதற்கு விரோதமில்லை. அன்னே—இரக்கச்சொல். கொல் என்பது ஐயப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். ஓ—வார்க்கியாலங்காரத்திற்கு வந்த அசைச்சொல்; (அல்லது) "ஒரு பொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழா" என்கிற விதியினால் இரண்டும் ஐயப்பொருளையே சிறப்பித்து நின்றன வென்னவுமாம்.

உசச

நாலடியாருரை.

பைய என என்பது பையென என ஈறுதொகுத்தலாய் நின்றது. பையெனப் பையென—அச்சப்பொருள்பற்றி அடுக்கிவந்தன. ()

[இஃது தலைவன் பிரிவாற்றாத
தலைவி நிலைமையைத் தோழி கூறியது.]

ஓலைக் கணக்க ரொலியடங்கு புன்செக்கர்

மாலைப் பொழுதின் மணந்தார் பிரிவுள்ளி
மாலை பரிந்திட் டழுதாள் வனமுலைமேல்
கோலஞ்செய் சாந்தந் திமிர்ந்து.

(இ-ள்.) ஓலை கணக்கர் - ஓலையெழுதும் கணக்கர்களுடைய, ஒலி அடங்கும் - ஓசை ஒழிந்து போகும்படியான, புல் செக்கர் - அற்பமான சிவப்பினையுடைய, மாலை பொழுதில் - மாலைக்காலத்தில், மணந்

தார் பிரிவு உள்ளி – தலைவன் பிரிதலை நினைத்து, மாலை பரிந்திட்டு – மாலையைக் கழற்றி யெறிந்து, வனம் முலை மேல் – அழகான ஸ்தனத்

, தின்மேல், கோலம் செய்

சாந்தம் – அலங்காரம் செய்த

சந்தனப்

பூச்சை, திமிர்ந்து –

உதிர்த்துத்தள்ளி,

அழுதாள் – துக்கித்தாள், எ–று.

சாயங்காலத்தில் தன் தலைவன் பிரிவதை

எண்ணி அதைப்பொறு

மல் தலைவி, தான் அணிந்திருந்த பூமாலையைக் கழற்றி யெறிந்து, சந்தனக்கோலத்தைத் திமிர்த்துத் தள்ளி யழுதாள் எனத் தோழி தலைவற்

குச் சொன்னு ளென்பதாம்.

–

களக்கா

கிராமக்கணக்கு

முதலியவைகளை

யெழுதிப்பேசி யே॥

யுங்காலமாதலால், 'ஓலைக்கணக்கர் ஒலியடங்கு' என்றதைச் சாயங் காலத்தின் குறிப்பாகக் கொள்ளப்பட்டது.

அடங்கு—வினைத்தொகை.

மணந்தார் — விவாகஞ்

செய்தவர்,

வினையாலணையும் பெயர். உள்ளி—உள் அல்லது உள்ளு - பகுதி, இ-விகுதி, இதனை உகரத்தின் திரிபு என்று சொல்வாரு முளர். (எ)

[இஃது உடன்போக்குப் பொருந்தின தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.]

கடக்கருங் கானத்துக் காளைபின் னாளை
நடக்கவும் வல்லையோ வென்றி - சுடர்த்தொடீஇ
பெற்றா னொருவன் பெருங்குதிரை யந்நிலையே.
கற்றா னஃதூரு மாறு.'

(இ-ள்.) சுடர் தொடீஇ - பிரகாசமுள்ள வளைகளை யுடையவளே! கடக்க அரும் கானத்து - கடந்துபோவதற் கரிதான காட்டிலே, காளைபின் - காளைபோன்ற என்கணவன்பின், நாளை - நாளைத்தினம்,

காமருஞ்சுலியல்.

உசாஎ

நடக்கவும் வல்லையே -

நடந்துசெல்லவு

மாட்டுவையோ, என்றீ - .

என்று நீ சொன்னாய்; பெருங் குதிரை - பெரிய குதிரையை, பெற்றான் ஒருவன் - பெற்றவனாகிய ஒருவன், அவ்விடையே - அக்கணமே, அஃது - அதை, ஊரும் ஆறு - ஏறி நடத்து முறைமையை, கற்றான் - கற்றவனேயாவன், (ஆதலால் நாயகன் பின்போதல் அரிதன்று), எ-று.

நீ நாளைக்குக் கணவன்பின்

போக உடன்பட்டையே

நடந்துசெய்

லமாட்டுவையோ வென்று தோழீ நீ என்னை வினவுகிறாய்; அதற்கு நான் சொல்லுகிறேன், ஒருவன் குதிரையை வாங்கினால் அதையேறி

நடத்தவும்

கற்றிருப்பானல்லவோ

அப்படிப்போல ஓர்

களைவனுக்கு

வாழ்க்கைப்பட்ட நான் அவன்பின் செல்லமாட்டாதிருப்பேனோ என்றாள் ஒருத்தி என்பதாம்.

கடக்க அரும்—கடக்கரும் என ஈறுதொக்கது. காளை—உவமையாகுபெயர். வல்லை—முன்னிலைக் குறிப்பு வினை முற்று. ஓ—வினு விடைச்சொல். என்றி—முன்னிலை யொருமைத்தெரிநிலை வினைமுற்று; என் - பகுதி, இடைச்சொல், றகரம் - இடைநிலை. இ - விகுதி. "ஐயாழிகர வீற்ற மூன்று மேவலின் வருஉம்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் காண்க. சுடர்த்தொடி — வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை, அளபெடுத்தது விளியுருபு. (அ)

[இஃது மகளைப்போக்கிய தாய் கவலைப்பட்டுச்

சொல்லியது]

முலைக்கண்ணு முத்து

முழுமெய்யும் புல்லும்

இலக்கணம் யாது மறியேன் - கலைக்கணம்
வேங்கை வெரூஉ நெறிசெலிய போலுமென்

பூம்பாவை செய்த குறி.

(இ - ள்.) முலை கண்ணும் - முலையின் காம்புகளும், முத்தம் - முத்துமாலையும், (அஃதணிந்த) முழு மெய்யும் - உடம்பு முழுமையும், புல்லும் இலக்கணம் யாதும் - ஆலிங்கனம் செய்துகொண்ட குறி யாதொன்றையும், அறியேன் - அறியமாட்டேன்; என் பூ பாவை - என்னுடையமகள், செய்த குறி - செய்த அடையாளம், கலைக்கணம் - மான்கூட்டம், வேங்கை - புலிக்கு, வெரூஉம் - பயப்படுகிற, நெறி - வழியில், செலிய போலும் - செல்லுதற்குப்போலும், எ-று.

நேற்று என்மகள் தன்னுடைய முலைக்கண்ணும் முத்துமாலையும், என்மெய்யிற் பொருந்துபடி என்னை ஆலிங்கனஞ்செய்த குறி இன்னதென்று அறிந்திலேன், அது, மான்கள் புலிக்கஞ்சி யோம்படி யான வழியில் தான் தன் நாயகனோடு செல்லுதற்கு அடையாளமாகச் செய்தாளென்று இன்றறிந்தேன் என்று தாய் மகளைக்குறித்துக் கவலைப்பட்டுச் சொல்லியது.

உசஅ

நாலடியாருரை.

பயத்துக் கேதுவானதை இரண்டாம் வேற்றுமையிற் கொள்வது தமிழ்ச் செய்யுளாட்சி; நான்காம் வேற்றுமையிற் கொள்வது உலக வழக்கு. வெரூஉம்—உகரம் அளபெடுத்தது இன்னிசைக்காக. செலிய—செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்; செல் - பகுதி, இ - சாரியை, அ - விகுதி, இச்சாரியை பெறாதபோது செல்லவென்றிருக்கும். போலும்—தெரிநிலை வினைமுற்று; பயனிலை. இங்குபோல் என்றது உவமையைக் காட்டினதன்று; நற்குறிப்பைக்காட்டியது. "அங்ஙனம் புல்லியது" என்பதை எழுவாயாக வருவித்துக்கொள்க. (கூ)

கண்மூன் றுடையானுங் காக்கையும் பையரவும்
என்னீன்ற யாயும் பிழைத்ததென் - பொன்னீன்ற
கோங்கரும் பன்ன முலையாய் பொருள்வயின்
பாங்கனார் சென்ற நெறி.

(இ-ள்.)

பொன் ஈன்ற - பொன்போலும்
தேமல் பூத்த, கோங்கு
அரும்பு அன்ன முலையாய் -
கோங்க மலரைப்பொத்த
முலையையுடைய
தோழி ! கண் மூன்று
உடையானும் - மூன்று
கண்களையுடைய சிவ
னும், காக்கையும் -
காக்கைப்பறவையும், பை

அரவும் - படமுடைய

சர்ப்பமும், என் ஈன்ற யாயும் - என்னைப்பெற்ற தாயும், பிழைத்தது என் - (எனக்கு அவர்கள்) செய்தகுற்றம் என்ன, [ஒன்றுமில்லை]; (குற்றம் செய்ததேதுவெனில்) பொருள் வயின் - பொருளினிடத்தாசையால், பாங்கனார் - என் நாயகர், சென்ற நெறி - போனமார்க்கமே (குற்றஞ்செய்தது), எ-று.

அந்நெறி இல்லையாயின் அவர் செல்லார், அப்போது அவையெல்லாம் நமக்கு அநுகூலமே யாகும். நாயகர் பொருள் விருப்பத்தால் தேசாந்திரம்போன நெறியை நாம் வெறுத்துப் பழிக்கவேண்டுவ தென்னை? அது நமக்கு என்ன குற்றம் செய்தது; ஆகில் யார் குற்றம் செய்தவர்களென்றால், மன்மதனை முழுதும் எரிக்காமல் உயிர்கொடுத்த சிவனும், தன் கூட்டிற் பொரித்த குயிற்குஞ்சைக் கொத்தியெறியாமல் வளர்த்த காக்கையும், சந்திரனை விழுங்கிப் பின் உமிழ்ந்த அரவும், என்னைப்பெற்றபோதே கொல்லாமல்விட்டு வளர்த்த தாயுமே பிழை செய்தனர் என்று தலைவி தன்பிரிவாற்றாமையைத் தோழியோடு சொல்லியது என்றால் கணவனைப் பிரிந்தகாலத்தில் மன்மதனும் குயிலும் சந்திரனும் வருத்துவதனாலும் தாய் கொன்றிருந்தால் இப்படிப்பட்ட

காமநுதலியல்.

௨௪௯

துன்பங்களை யநுபவியாம
லிருக்கலா மாதலாலும்
அவர்கள் பிழைத்த.

தென்றாள். இப்பொழுது மன்மதன், குயில், சந்திரன், ஆகிய இவர்கள் இன்னின்னகாரியம் செய்ததனாலே பிழைசெய்தார்களென்று நாம் வெறுக்க வேண்டியதில்லை; அவர் அந்நெறியிற் செல்லாமல் நம்மிடத்தே யிருப்பராயின் அவரெல்லாம் அநுகூலமே செய்வாராவர் ஆதலால் அவர்சென்ற நெறியே நமக்குப் பிழைத்ததென நாம் கூற வேண்டியதாயிற்று.

•

கண்மூன்றுடையான்—பண்புத்தொகை; மூன்றுகண் என மாற்றிக்கொள்க. பையரவும்—இரண்டாம் வேற்றுமையுருபும் பயனு முடன்தொக்க தொகை.
பிழைத்தது—தொழிற்பெயர்.

றுடையான் முதலானோர் பிழைத்தது என்பதனோடு முடிந்தது, அது எழுவாயாகி என் என்னும் வினாவினைக் குறிப்பு முற்றோடு முடிந்தது; வோன்—தேமனுக்கு ஆகுபெயர். மலையாய்!—ளகரம் யகரமானது விளியுருபு. வயின்—ஏழனுருபு. நெறி - எழுவாய், பிழைத்தது - பயனிலை. (௧௦)

☞ இப்படி அங்கங்கே சொல்லிய இலக்கண முதலானவைகளைக்கொண்டு சொல்லாத இடங்களிலும், இலக்கண முதலியவற்றை உய்த்து உணர்க.

ஆக அதிகாரம் ௪௦-இறு செய்யுள் ௪௦௦.

நாலடியாருரை முற்றிற்று.